This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07592157 1

LEXIKON

ZU DEN

REDEN DES CICERO

MIT ANGABE SÄMMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER BAND.

JENA,

VERLAG VON GUSTAV FISCHER

VORMALS

FRIEDRICH MAUKE.

1880.

LEXIKON

ZU DEN

REDEN DES CICERO

MIT ANGABE SÄMMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER BAND.

JENA,

VERLAG VON GUSTAV FISCHER

VORMALS

FRIEDRICH MAUKE.

1880.

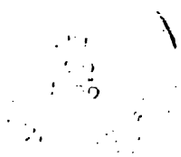

2728

Vorwort.

An der Ausarbeitung des vorliegenden zweiten Bandes nach den bei Beginn des Werkes aufgestellten Grundsätzen haben sich mehrere hiesige Philologen, nämlich die Herren Otto Hoffmann, Georg von Kobilinski, Hugo Buchholz, Max Harwardt, Bernhard Günther durch Anfertigung von Vorarbeiten und Bearbeitung bestimmter Abschnitte beteiligt und dadurch die schnellere Förderung des Buches ermöglicht. Ich benutze diese Gelegenheit, um den genannten Herren für die aufgewandte Mühe und Sorgfalt meinen Dank auszusprechen.

Königsberg i. Pr., den 1. November 1880.

H. Merguet.

Damnatio, Verurtheilung: I. **Subject:** accedit: ut ad illam ... praedam damnatio Sex. Roscii velut cumulus accedat; Sex. Rosc. 8.

aufert: cum illi, in quem dicitur, damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.

confirmat: potest esse dubium, quin illa damnatio Staieni non modo non sit contra Cluentium, sed maxime nostram causam ... confirmet? Cluent. 102.

est: ista damnatio .. cuius modi fuerit audite; Verr. I, 72. sententia sine crimine, damnatio sine defensione; ib. V, 23. ne falsa damnatio ... magistratibus nostris quaestui possit ||posset|| esse; ib. 130. damnatio est enim iudicum, quae manebat; Sulla 63. non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique, damnationes, expulsiones, necis; Piso 95. ſ. confirmat. — invidiosa: putabant absentis damnationem, praesertim tantae pecuniae, multo invidiosiorem fore; Verr. II, 42.

iuvat: quid (te iuvat) Philodami damnatio? Verr. I, 84.

manet: ſ. est; Sulla 63.

obtingit: damnatio ista, quae in te flagitatur, obtigit P. Rutilio; Piso 95.

potest: ſ. est; Verr. V, 130. — II, 1. coniungo.

II. **nach Verben:** 1. coniungo: neminem dubitare existimo quin illa damnatio ambitus nulla ex parte cum causa Cluentii ... coniuncta esse possit; Cluent. 98.

deploro: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.

duco: hanc damnationem duci non oportere; Verr. II, 100.

expleo: (eum) ad explendam damnationem praesto fuisse; Caecin. 29.

flagito: ſ. 1. obtingit.

praedico: C. Aesernii damnatio praedicatur; Cael. 71.

profero: quid ego ... acerbissimas damnationes ... proferam? Piso 87.

puto: nisi forte damnationem pro praetura putat; Phil. XI, 11.

rescindo: qui ... damnationem Philodami Opuntii resciderunt; Verr. II, 109.

2. sum: hae pecuniae ... tibi fraudi et damnationi esse deberent; Verr. III, 91.

3. consisto in: rerum ... suarum salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16.

dubito de: qui igitur ... potes de damnatione dubitare? Verr. V, 74.

offero ad: neque iste mihi videtur se ad damnationem solum offerre; Verr. I, 8.

permisceo cum: eius rationem cum damnatione Dolabellae permiscuit; Verr. III, 177.

propono ex: credo maius emolumentum Caepionibus et Metellis propositum fuisse ex Q. Pompei damnatione; Font. 27.

respondeo de: quoniam ad omnia ... de Oppianici damnatione respondi; Cluent. 143.

III. **nach Substantiven:** 1. causae: eas ipsas causas [satis] iustas esse damnationis; Verr. II, 18.

dubitatio: nam dubitatio damnationis illis recuperatoribus quae poterat esse? Verr. III, 70.

iudicium: domesticum iudicium accessit [sententiae et damnationis tuae]; Piso 97.

poena: si propter divitias poenam damnationis contemneret; Verr. III, 55.

terror: terrorem damnationis et minas non quanti volet existimabit ||aestimabit||? leg. agr. II, 40.

IV. **Umstand:** 1. comparare: cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium praeiudicii comparasti? Planc. 55.

deicere: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius ... deiecero; Verr. V, 130.

iudicare: quid est illa damnatione iudicatum? Cluent. 55. qui Fabriciorum damnatione de Oppianico iudicarant; ib. 59. idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? ib. 92. si Staieni damnatione Oppianicum iudicium corrumpere voluisse ... iudicatum est; ib. 102.

recuperare: nisi eam (provinciam) vos istius damnatione recuperaritis; Verr. III, 226.

tolli: cum ... ius illud matrimonii ... damnatione viri sublatum arbitraretur; Cluent. 175.

zum Satz: cuius (hominis) damnatione totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse; Verr. I, 21. cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae floribus ornatum ... est; Flacc. 95.

2. post: cum ... Gabinii ... post damnationem calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

damnatorius, verurtheilend: iudicium: Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum possessione; Verr. III, 55.

damno, verurtheilen: A. **substantivisch** (vgl. B, II. alqm): I, 1. provocant, volunt: ut et de vi et maiestatis ||de maiestate|| damnati ad populum provocent, si velint; Phil. I, 21.

2. sum: quid est Sergius? armiger Catilinae, ... damnatus iniuriarum; dom. 13.

II, 1. conligo: quid enim mihi damnatos ambitus conligitis, alia lege, certis criminibus, plurimis testibus? Cluent. 114.

restituo: ut damnati in integrum restituantur; Verr. V, 12.

2. comparo: damnatis de vi restitutio ... comparabatur; Sest. 66.

honesto, imminuo: si his damnatis non modo non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam, sed etiam honestavit; dom. 86.

3. dico contra: contra damnatum et mortuum pro incolumi et [pro] vivo dicere; Cluent. 10.

sum pro: cum iam pro damnato mortuoque esset; Verr. IV, 33.

III. flagitia, furta: omnium ante damnatorum scelera, furta, flagitia ... vix cum huius parva parte aequari posse; Verr. I, 21.

poena: ne ego indemnatus ... damnatorum poenam sustinerem; dom. 9. si est poena damnati;

ib. 72. potest igitur damnati poenam sustinere indemnatus? ib. 77. in me ... damnati poena esse potuit? ib. 83.

restitutio: neque vero illa popularia sunt existimanda, ... restitutio damnatorum; leg. agr. II, 10.

supplicium: verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

vita: ut illam ... vitam esse arbitraretur, damnati, exsulis; Cluent. 170.

IV. a: accusari: ne accusaretur a damnato; Cluent. 170.

B. **verbal**: I. **absolut**: cum, si uno minus damnarent, condemnari reus non posset; Caecin. 29. itaque damnarunt; Cluent. 76.

II. **mit Object**: alqm (vgl. A): hoc ... damnato et eiecto; Sex. Rosc. 6. quo (is tandem) iudicio damnabitur? ib. 113. nonne ... damnatus per arbitrum .. rem restitueret? ib. 114. quod ... Q. Calidius damnatus dixerit ..; Verr. a. pr. 38. ut isto damnato bona restituantur eis; ib. I, 8. Philodamum et filium eius a C. Nerone esse damnatos; ib. 71. cum rationes ad aerarium nisi damnato te referre noluit; ib. 77. cum Sthenium sine ullo argumento ac sine teste damnasset; ib. II, 91. damnato Cn. Dolabella; ib. 109. uti Xeno damnaretur; ib. III, 55. „qui damnatus erit"; ib. 69. si damnatus eris atque adeo cum damnatus eris; ib. 70. te damnato; ib. 206. [quo damnato]; ib. IV, 22. eum, qui suo iudicio damnatus sit, iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; ib. V, 19. quorum omnium palam, causa incognita, voce damnatus est; ib. 41. etiamne paene damnatus hostium duces privata in domo retinuisti? ib. 76. etsi damnatus est; Font. 38. cum his duobus praeiudiciis iam damnatus esset; Cluent. 59. illo ... damnato (pecuniam) repetiturum esse neminem; ib. 69. quam ob rem Oppianicum damnari necesse sit; ib. 70. Bulbum ... idcirco facilius esse damnatum; ib. 97. ut ceteri turpi iudicio damnati in perpetuum omni honore ... privantur; ib. 119. Sex. Titio damnato; Rabir. 25. ut ei, qui in custodiam nominatim dati sunt, sine ulla dubitatione a vobis damnati esse videantur; Catil. IV, 5. damnatus turpissimis iudiciis domi; Flacc. 34. Asclepiades ... existimatione damnatus; ib. 35. neque tamen ille ipse ... vobis iudicibus damnatus esset; ib. 95. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. „quod in quos testimonia dixisti", inquit „damnati sunt"; ib. 21. „cur damnati sunt?" ib. 48. unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; ib. 71. eos igitur ego potissimum damnare debui? dom. 9. qui in iudicium venerant, ... te deprecante damnabantur; ib. 49. quid enim diceres? damnatum (me)? certe non; ib. 51. quibus damnatis interdictum est; ib. 82. M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala ... damnati .. comitiis centuriatis; ib. 86. deliget quem volet? damnabit atque eiciet nominatim? Sest. 30. quisquis erat, ... damnabatur; ib. 68. damnato T. Coelio; Balb. 53. damnato C. Masone; ib. Albucius, cum in Sardinia triumphasset, Romae damnatus est; Piso 92. quis te damnatior? ib. 97. Opimium damnatum esse; Planc. 69. P. Rutilio damnato; Scaur. c. 1, § 2. damnetur is, qui fabricatus gladium est; Rab. Post. 7. quam (pecuniam) is ceperit, qui damnatus sit; ib. 8. Gabinio damnato ||dato, al.||; ib. 12. eum damnatum iudicio ad eam ipsam vim reverti, propter quam sit iure damnatus; Phil. I, 21. „ut iure damnatus sit Dolabella; ib. XIII, 25. neque enim poterant iudicio et hi damnari, qui iudicabant; Fr. C. 7. — gen.: ut .. ipse se capitis damnaret; Quinct. 32. illos damnatos esse caedis; Verr. a. pr. 72. cupio octupti damnari Apronium; ib. III, 28. cedo mihi unum ex triennio praeturae tuae qui octupli damnatus sit. damnatus? ib. 29. eorum facinorum damnati, quae ..; ib. V, 13. qui ... iniuriarum damnatus est; ib. 108. qui ... et furti et pro socio damnatus est; Flacc. 43. peculatus damnatus est; ib. qui maiestatis damnatus sit; Phil. I, 23. — abl.: in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? Verr. III, 69. ut is eo crimine damnaretur; ib. IV, 100. quibus criminibus Oppianicus damnatus sit; Cluent. 19. quo scelere damnatus; Phil. XIII, 27. — de: qui de maiestate damnatus est; Verr. a. pr. 39. quibus damnatis de pecuniis repetundis lites maiestatis essent aestimatae; Cluent. 116. qui de vi ... damnatus sit; Phil. I, 23. — ex: damnatus est T. ||L.|| Albucius, C. Megaboccus ex Sardinia; Scaur. 40. — inf.: aut dabis aut contra edictum fecisse damnabere; Verr. III, 25.

absentem: ſ. **absens**, II, 1. damno (3 St.) B. I, S. 23, a.

causam: quae (causa) ... ipsa opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7. appendicula causae iudicatae atque damnatae; Rab. Post. 8.

conscios: cuius ministris consciisque damnatis; Cluent. 125.

consules: qua (lege) duos consules designatos uno tempore damnari vidimus; Fr. B. VIII, 13.

filium: ſ. alqm; Verr. I, 71.

hominem: his iudiciis ... pecuniosum hominem, quamvis sit nocens, neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; ib. 2. homines ... honestissimi ... indicta causa damnati; ib. 13. minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; ib. 38. unum senatorem *hominem* vel tenuissimum esse damnatum; ib. 46. possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus pecuniosissimusque damnari; ib. 47. P. Naevio Turpioni, homini improbissimo, qui iniuriarum Sacerdote praetore damnatus est; ib. III, 90. statim ... iussu eius homines ... comprehensi sunt ...; causa dicta; damnati; ib. V, 10. homines sceleris coniurationisque damnati; ib. 11. homines ... non eorum facinorum damnati; ib. 13. Oppianicum hominem sceleratissimum esse damnatum; Cluent. 30. homines Graeci ..., inique a suis civibus damnati; Sest. 142.

hospitem: qui Sthenium Thermitanum, hospitem suum, ... indicta causa capite damnarit; Verr. V, 109.

libertum: liberto damnato; Cluent. 49. libertum suum Flacco praetore esse damnatum; Flacc. 87.

ministros: ſ. conscios.

mulierem: Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam; Cluent. 32.

praesentem: si praesens damnatus esset; Verr. II, 42.

reum: ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer cui damnari expediret; Verr. I, 9. reus ... re et opinione hominum paene damnatus; ib. IV, 34. reo damnato; Cluent. 115. reo damnato de pecuniis repetundis; ib. 116. pecunia, qua reorum quis damnatus sit ||quae ad quem eorum, qui damnatus est||; Rab. Post. 37. iudex qui reum damnare audeat; Phil. I, 22.

scribam: scriba damnatus; Muren. 42.

senatorem: P. Septimio senatore damnato Q. Hortensio praetore de pecuniis repetundis; Verr. a. pr. 38. in C. Herennio, .. in C. Popilio, senatoribus, qui ambo peculatus damnati sunt; ib. 39. Q. Sergii senatoris, eius qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21. ſ. hominem; Verr. a. pr. 46.

servos: damnatis .. servis; Verr. V, 10. quam damnatis crucem servis fixeras; ib. 12. eius facinoris damnatos servos; ib. 13. servorum sceleris coniurationisque damnatorum vita; ib. 14. hoc (supplicio) servos damnatos liberabat; ib. 18.

vitam: quae (facultas dicendi) istius vitam ... iam pridem omnium voluntate iudicioque damnatam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. istius vita,

quae damnata est; ib. V, 177. in quo (loco) vita esset damnata; Milo 86.

damnum, Verluſt, Nachtheil, Schaden, Buße: I. **Subject:** sunt tanta: damna ... nulla tanta sunt, quae non viri fortes ... ferenda arbitrentur; Verr. III, 60.

II. **nach Verben:** 1. ago: neque enim is, qui hoc iudicium dedit, de ceteris damnis ab lege Aquilia recedit, in quibus nihil agitur nisi damnum; Tull. 41.

compenso, dissolvo: multa eius in stipendiis damna proferentur, quae ab isto aetatis fructu dissoluta et compensata sunt; Verr. V, 33.

do: quod damnum datum M. Tullio diceremus; Tull. 5. ut ... armati damnum nemini darent; ib. 8. *ut* ... id ex huius modi damno (valeret), quod vi per servos armatos datum esset, *quodque iure umquam dari posse ne putari quidem deberet*; ib. 11. eam ipsam familiam sibi damnum dedisse; ib. 28. nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. non esse iniuria M. Tullio damnum datum; ib. 39. ſ. **armo,** B. hominem; Tull. 7. 12. 27. 28. 31. (B. I, S. 293, a).

facio: necesse est aut damnum aut certe non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110. eos ... damnum facturos fuisse; ib. 111. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B. XIII, VIII.

fero: ſ. I. — invenio: ſ. facio; Fr. XIII, VIII.

patior: damnum passum esse M. Tullium; Tull. 23.

perfero: damna, dedecora, quae res patris eius, aetas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33. etiamne haec tot detrimenta atque damna (debent) ... perferre? ib. III, 228.

praetereo: ſ. perfero; Verr. I, 33.

profero: ſ. compenso.

sentio: Centuripini ... etiam ceterarum civitatum damna ac detrimenta senserunt; Verr. III, 108.

suggero: suggerebantur etiam saepe ... damna aleatoria; Phil. II, 67.

tollo: necesse putavit esse ... illam latebram tollere DAMNUM INIURIA; Tull. 11.

2. satisdo: qui redemerit, satis det damni infecti ei, qui ..; Verr. I, 146.

3. addo ad: *ad* DAMNUM adderetur INIURIA; Tull. 41.

exprimo ex: expressae sunt enim ex unius cuiusque damno ... a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

versor in: quae (iniuriae) ... in ... damnis eorum, a quibus auferebat, versatae esse videantur; Verr. IV, 38.

III. **nach Subſtantiven:** 1. alqd: ſ. II, 1. facio; Fr. B. XIII, VIII.

flagitium: non queror ... flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.

iniuria: iudicio damni iniuria constituto; Qu. Rosc. 32. cum ... lis contestata cum Flavio damni iniuria esset; ib. 54.

2. lex de: cum sciret de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42.

IV. **Umſtand:** 1. adfici: ne praetore Verre decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77.

cogere: quis autem umquam tanto damno senatorem coëgit? Phil. I, 12.

commoveri: non damno commoventur magistratus, ut ..; Tull. 41.

explere: quod stomachum suum damno Tullii explere conatus est; Tull. 15.

2. de: ſ. II, 1. ago. — ex: ſ. II, 1. do; Tull. 11.

sine: ut ... sine damno alterius ... fieri non potuerit; Tull. 32.

datio, Geben: tollo: cuius iudicium legumque datio ... tollitur; leg. agr. II, 60.

de, von, aus, über, wegen, nach: I. **nach Verben:** abduco: quos domum suam de piratis abduxerat; Verr. V, 72. de consiliis abducant quos velint; leg. agr. II, 34.

abeo: de provincia clam abire; Verr. II, 55.

abicio: quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58.

abripio: quem obtorta gula de convivio in vincla ... abripi iussit; Verr. IV, 24. Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14.

abstraho: num etiam de matris hunc complexu ... avellet atque abstrahet? Font. 46.

accipio: quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170. nihil humile de Tarquinio ... accepimus; Phil. III, 10. ſ. lego; Sest. 139.

accuso: ſ. **accuso,** I, B, 2. alqs; Sex. Rosc. 90. Cluent. 58. Rab. Post. 9. — II. alqm; Sest. 90. 95. Balb. 52. alqm ambitus; Cluent. 114 (B. I, S. 49, f.).

addo: ut mihi ... de populo subscriptor addatur? div. Caec. 50. neque ideo de iniuria non addiderunt, quod ..; Tull. 43. nihil addo de meo; har. resp. 40.

adduco: adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo et de fraude; Flacc. 74.

adfero: quod de nullo alio ... adferret; Ligar. 17 (vgl. fingo).

adfirmo: quamquam adfirmare de altero difficile est; Phil. XIII, 43.

admiror: quid tu admirere de multitudine indocta? Muren. 39.

admoneo: de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45. de quibus (discordiis) ... a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44.

adsentior: cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; Phil. XII, 1. de mandatis litterisque M. Lepidi ... Servilio adsentior; ib. XIII, 50.

adsumo: quae (sacra) cum essent adsumpta de Graecia; Balb. 55.

aedifico: de tua pecunia aedificatam esse navem; Verr. V, 45. navem de tua pecunia aedificatam; ib. 47.

ago: ſ. **ago,** I, A, 3, a. dies. potestas; Quir. 46. — B, 1. Sex. Rosc. 73. 103. ✕ div. Caec. 60. Verr. II, 31. Tull. 42. Caecin. 20. 55. 83. 85. imp. Pomp. 14. Muren. 28. Flacc. 24. Quir. 14. dom. 7. Sest. 125. 129. prov. cons. 28. Phil. I, 11. 12. II, 52. — 2, a. Verr. a. pr. 36. II, 55. imp. Pomp. 47. Cluent. 78. 160. Muren. 51. Sest. 132. Balb. 24. 50. Rab. Post. 19. Ligar. 33. Phil. II, 88. cives; Verr. II, 90. — II. alqd; Verr. a. pr. 26. I, 49. II, 55. 155. 180. III, 200. IV, 26. 41. Muren. 28. Sulla 65. sen. 22. Quir. 11. 21. dom. 40. Sest. 73. 74. 122. Piso 64. Phil. XIII, 43. causam; Sest. 120. Scaur. 27. gratias; Sest. 146 (B. I, S. 154 ff.). vgl. II, praecipitem ago.

aio: quid ait medicus? nihil de veneno; Deiot. 18.

ambigo: ſ. **ambigo** (5 St.) B. I, S. 199.

amitto: cum ... rem de manibus amisisses; Verr. III, 32. praeda .. de manibus amissa; ib. IV, 44. cur Licinium de manibus amiserunt? Cael. 64. cum ‖ cur ‖ Licinium ... manus ista de manibus amiserit ‖ miserit ‖; ib. 66.

appello: appellatus es de pecunia; Phil. II, 71.

appono: accusator autem apponitur civis Romanus de creditoribus Lampsacenorum; Verr. I, 74. apponit de suis canibus quendam; ib. IV, 40.

arguo: de quibus quoniam verbo arguit; Sex. Rosc. 82.

attendo: de hac coniuratione ... hoc primum attendite; Sulla 14. ut nihil possit de officiis legatonis attendere; Phil. XII, 26.

attingo: ut ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113. nihil ipse attigit de Valerianis bonis; Flacc. 89. qui rem nullam de meis bonis attigerit; dom. 108.

audio: ſ. **audio,** I, 3, a. Verr. I, 139. IV, 125. Marcell. 14. — b. alqs de (12 St.). iudices; Verr. II, 62. IV, 64. V, 111. Cluent. 3. Flacc. 98. mater. populus; Verr. III, 106. vir; Verr. II, 43. — II, 1. de — III. alqm de (3 St.). alqd de (23 St.).

ib. 72. potest igitur damnati poenam sustinere indemnatus? ib. 77. in me ... damnati poena esse potuit? ib. 83.

restitutio: neque vero illa popularia sunt existimanda, ... restitutio damnatorum; leg. agr. II, 10.

supplicium: verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

vita: ut illam ... vitam esse arbitraretur, damnati, exsulis; Cluent. 170.

IV. a: accusari: ne accusaretur a damnato; Cluent. 170.

B. **verbal**: I. **abſolut**: cum, si uno minus damnarent, condemnari reus non posset; Caecin. 29. itaque damnarunt; Cluent. 76.

II. **mit Object**: alqm (vgl. A): hoc ... damnato et eiecto; Sex. Rosc. 6. quo (is tandem) iudicio damnabitur? ib. 113. nonne ... damnatus per arbitrum .. rem restitueret? ib. 114. quod ... Q. Calidius damnatus dixerit ..; Verr. a. pr. 38. ut isto damnato bona restituantur eis; ib. I, 8. Philodamum et filium eius a C. Nerone esse damnatos; ib. 71. cum rationes ad aerarium nisi damnato te referre noluit; ib. 77. cum Sthenium sine ullo argumento ac sine teste damnasset; ib. II, 91. damnato Cn. Dolabella; ib. 109. uti Xeno damnaretur; ib. III, 55. „qui damnatus erit"; ib. 69. si damnatus eris atque adeo cum damnatus eris; ib. 70. te damnato; ib. 206. [quo damnato]; ib. IV, 22. eum, qui suo iudicio damnatus sit, iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; ib. V, 19. quorum omnium palam, causa incognita, voce damnatus est; ib. 41. etiamne paene damnatus hostium duces privata in domo retinuisti? ib. 76. etsi damnatus est; Font. 38. cum his duobus praeiudiciis iam damnatus esset; Cluent. 59. illo ... damnato (pecuniam) repetiturum esse neminem; ib. 69. quam ob rem Oppianicum damnari necesse sit; ib. 70. Bulbum ... idcirco facilius esse damnatum; ib. 97. ut ceteri turpi iudicio damnati in perpetuum omni honore ... privantur; ib. 119. Sex. Titio damnato; Rabir. 25. ut ei, qui in custodiam nominatim dati sunt, sine ulla dubitatione a vobis damnati esse videantur; Catil. IV, 5. damnatus turpissimis iudiciis domi; Flacc. 34. Asclepiades ... existimatione damnatus; ib. 35. neque tamen ille ipse ... vobis iudicibus damnatus esset; ib. 95. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. „quod in quos testimonia dixisti", inquit „damnati sunt"; ib. 21. „cur damnati sunt?" ib. 48. unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; ib. 71. eos igitur ego potissimum damnare debui? dom. 9. qui in iudicium venerant, ... te deprecante damnabantur; ib. 49. quid enim diceres? damnatum (me)? certe non; ib. 51. quibus damnatis interdictum est; ib. 82. M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala ... damnati .. comitiis centuriatis; ib. 86. deliget quem volet? damnabit atque eiciet nominatim? Sest. 30. quisquis erat, ... damnabatur; ib. 68. damnato T. Coelio; Balb. 53. damnato C. Masone; ib. Albucius, cum in Sardinia triumphasset, Romae damnatus est; Piso 92. quis te damnatior? ib. 97. Opimium damnatum esse; Planc. 69. P. Rutilio damnato; Scaur. c. 1, § 2. damnetur is, qui fabricatus gladium est; Rab. Post. 7. quam (pecuniam) is ceperit, qui damnatus sit; ib. 8. Gabinio damnato ||dato, al.||; ib. 12. eum damnatum iudicio ad eam ipsam vim reverti, propter quam sit iure damnatus: Phil. I, 21. „ut iure damnatus sit Dolabella; ib. XIII, 25. neque enim poterant iudicio et hi damnari, qui iudicabant; Fr. C. 7. — gen.: ut .. ipse se capitis damnaret; Quinct. 32. illos damnatos esse caedis; Verr. a. pr. 72. cupio octupti damnari Apronium; ib. III, 28. cedo mihi unum ex trieunio praeturae tuae qui octupli damnatus sit. damnatus? ib. 29. eorum facinorum damnati, quae ..; ib. V, 13. qui ... iniuriarum damnatus est; ib. 108. qui ... et furti et pro socio damnatus est; Flacc. 43. peculatus damnatus est; ib. qui maiestatis damnatus sit; Phil. I, 23. — abl.: in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? Verr. III, 69. ut is eo crimine damnaretur; ib. IV, 100. quibus criminibus Oppianicus damnatus sit; Cluent. 19. quo scelere damnatus; Phil. XIII, 27. — de: qui de maiestate damnatus est; Verr. a. pr. 39. quibus damnatis de pecuniis repetundis lites maiestatis essent aestimatae; Cluent. 116. qui de vi ... damnatus sit; Phil. I, 23. — ex: damnatus est T. ||L.|| Albucius, C. Megaboccus ex Sardinia; Scaur. 40. — inf.: aut dabis aut contra edictum fecisse damnabere; Verr. III, 25.

absentem: ſ. **absens**, II, 1. damno (3 St.) B. I, S. 23, a.

causam: quae (causa) ... ipsa opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7. appendicula causae iudicatae atque damnatae; Rab. Post. 8.

conscios: cuius ministris consciisque damnatis; Cluent. 125

consules: qua (lege) duos consules designatos uno tempore damnari vidimus; Fr. B. VIII, 13.

filium: ſ. alqm; Verr. I, 71.

hominem: his iudiciis ... pecuniosum hominem, quamvis sit nocens, neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; ib. 2. homines ... honestissimi ... indicta causa damnati; ib. 13. minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; ib. 38. unum senatorem *hominem* vel tenuissimum esse damnatum; ib. 46. possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus pecuniosissimusque damnari; ib. 47. P. Naevio Turpioni, homini improbissimo, qui iniuriarum Sacerdote praetore damnatus est; ib. III, 90. statim ... iussu eius homines ... comprehensi sunt ...; causa dicta; damnati; ib. V, 10. homines sceleris coniurationisque damnati; ib. 11. homines ... non eorum facinorum damnati; ib. 13. Oppianicum hominem sceleratissimum esse damnatum; Cluent. 30. homines Graeci ..., inique a suis civibus damnati; Sest. 142.

hospitem: qui Sthenium Thermitanum, hospitem suum, ... indicta causa capite damnarit; Verr. V, 109.

libertum: liberto damnato; Cluent. 49. libertum suum Flacco praetore esse damnatum; Flacc. 87.

ministros: ſ. conscios.

mulierem: Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam; Cluent. 32.

praesentem: si praesens damnatus esset; Verr. II, 42.

reum: ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer cui damnari expediret; Verr. I, 9. reus ... re et opinione hominum paene damnatus; ib. IV, 34. reo damnato; Cluent. 115. reo damnato de pecuniis repetundis; ib. 116. pecunia, qua reorum quis damnatus sit ||quae ad quem eorum, qui damnatus est||; Rab. Post. 37. iudex qui reum damnare audeat; Phil. I, 22.

scribam: scriba damnatus; Muren. 42.

senatorem: P. Septimio senatore damnato Q. Hortensio praetore de pecuniis repetundis; Verr. a. pr. 38. in C. Herennio, .. in C. Popilio, senatoribus, qui ambo peculatus damnati sunt; ib. 39. Q. Sergii senatoris, eius qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21. ſ. hominem; Verr. a. pr. 46.

servos: damnatis .. servis; Verr. V, 10. quam damnatis crucem servis fixeras; ib. 12. eius facinoris damnatos servos; ib. 13. servorum sceleris coniurationisque damnatorum vita; ib. 14. hoc (supplicio) servos damnatos liberabat; ib. 18.

vitam: quae (facultas dicendi) istius vitam ... iam pridem omnium voluntate iudicioque damnatam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. istius vita,

quae damnata est; ib. V, 177. in quo (loco) vita esset damnata; Milo 86.

damnum, Verluſt, Nachtheil, Schaden, Buße: I. **Subject**: sunt tanta: damna ... nulla tanta sunt, quae non viri fortes ... ferenda arbitrentur; Verr. III, 60.

II. **nach Verben**: 1. ago: neque enim is, qui hoc iudicium dedit, de ceteris damnis ab lege Aquilia recedit, in quibus nihil agitur nisi damnum; Tull. 41.

compenso, dissolvo: multa eius in stipendiis damna proferentur, quae ab isto aetatis fructu dissoluta et compensata sunt; Verr. V, 33.

do: quod damnum datum M. Tullio diceremus; Tull. 5. ut ... armati damnum nemini darent; ib. 8. *ut* ... id ex huius modi damno (valeret), quod vi per servos armatos datum esset, *quodque iure umquam dari posse ne putari quidem deberet*; ib. 11. eam ipsam familiam sibi damnum dedisse; ib. 28. nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. non esse iniuria M. Tullio damnum datum; ib. 39. ſ. **armo**, B. hominem; Tull. 7. 12. 27. 28. 31. (B. I, S. 293, a).

facio: necesse est aut damnum aut certe non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110. eos ... damnum facturos fuisse; ib. 111. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B. XIII, VIII.

fero: ſ. I. — invenio: ſ. facio; Fr. XIII, VIII.

patior: damnum passum esse M. Tullium; Tull. 23.

perfero: damna, dedecora, quae res patris eius, aetas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33. etiamne haec tot detrimenta atque damna (debent) ... perferre? ib. III, 228.

praetereo: ſ. perfero; Verr. I, 33.

profero: ſ. compenso.

sentio: Centuripini ... etiam ceterarum civitatum damna ac detrimenta senserunt; Verr. III, 108.

suggero: suggerebantur etiam saepe ... damna aleatoria; Phil. II, 67.

tollo: necesse putavit esse ... illam latebram tollere DAMNUM INIURIA; Tull. 11.

2. satisdo: qui redemerit, satis det damni infecti ei, qui ..; Verr. I, 146.

3. addo ad: *ad* DAMNUM adderetur INIURIA; Tull. 41.

exprimo ex: expressae sunt enim ex unius cuiusque damno ... a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

versor in: quae (iniuriae) ... in ... damnis eorum, a quibus auferebat, versatae esse videantur; Verr. IV, 38.

III. **nach Subſtantiven**: 1. alqd: ſ. II, 1. facio; Fr. B. XIII, VIII.

flagitium: non queror ... flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.

iniuria: iudicio damni iniuria constituto; Qu. Rosc. 32. cum ... lis contestata cum Flavio damni iniuria esset; ib. 54.

2. lex de: cum sciret de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42.

IV. **Umſtand**: 1. adfici: ne praetore Verre decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77.

cogere: quis autem umquam tanto damno senatorem coëgit? Phil. I, 12.

commoveri: non damno commoventur magistratus, ut ..; Tull. 41.

explere: quod stomachum suum damno Tullii explere conatus est; Tull. 15.

2. de: ſ. II, 1. ago. — ex: ſ. II, 1. do; Tull. 11.

sine: ut ... sine damno alterius ... fieri non potuerit; Tull. 32.

datio, Geben: tollo: cuius iudicium legumque datio ... tollitur; leg. agr. II, 60.

de, von, aus, über, wegen, nach: I. **nach Verben**: abduco: quos domum suam de piratis abduxerat; Verr. V, 72. de consiliis abducant quos velint; leg. agr. II, 34.

abeo: de provincia clam abire; Verr. II, 55.

abicio: quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58.

abripio: quem obtorta gula de convivio in vincla ... abripi iussit; Verr. IV, 24. Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14.

abstraho: num etiam de matris hunc complexu ... avellet atque abstrahet? Font. 46.

accipio: quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170. nihil humile de Tarquinio ... accepimus; Phil. III, 10. ſ. lego; Sest. 139.

accuso: ſ. **accuso**, I, B, 2. alqs; Sex. Rosc. 90. Cluent. 58. Rab. Post. 9. — II. alqm; Sest. 90. 95. Balb. 52. alqm ambitus; Cluent. 114 (B. I, S. 49, f.).

addo: ut mihi ... de populo subscriptor addatur? div. Caec. 50. neque ideo de iniuria non addiderunt, quod ..; Tull. 43. nihil addo de meo; har. resp. 40.

adduco: adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo et de fraude; Flacc. 74.

adfero: quod de nullo alio ... adferret; Ligar. 17 (vgl. fingo).

adfirmo: quamquam adfirmare de altero difficile est; Phil. XIII, 43.

admiror: quid tu admirere de multitudine indocta? Muren. 39.

admoneo: de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45. de quibus (discordiis) ... a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44.

adsentior: cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; Phil. XII, 1. de mandatis litterisque M. Lepidi ... Servilio adsentior; ib. XIII, 50.

adsumo: quae (sacra) cum essent adsumpta de Graecia; Balb. 55.

aedifico: de tua pecunia aedificatam esse navem; Verr. V, 45. navem de tua pecunia aedificatam; ib. 47.

ago: ſ. **ago**, I, A, 3, a. dies. potestas; Quir. 46. — B, 1. Sex. Rosc. 73. 103. ✕ div. Caec. 60. Verr. II, 31. Tull. 42. Caecin. 20. 55. 83. 85. imp. Pomp. 14. Muren. 28. Flacc. 24. Quir. 14. dom. 7. Sest. 125. 129. prov. cons. 28. Phil. I, 11. 12. II, 52. — 2, a. Verr. a. pr. 36. II, 55. imp. Pomp. 47. Cluent. 78. 160. Muren. 51. Sest. 132. Balb. 24. 50. Rab. Post. 19. Ligar. 33. Phil. II, 88. cives; Verr. II, 90. — II. alqd; Verr. a. pr. 26. I, 49. II, 55. 155. 180. III, 200. IV, 26. 41. Muren. 28. Sulla 65. sen. 22. Quir. 11. 21. dom. 40. Sest. 73. 74. 122. Piso 64. Phil. XIII, 43. causam; Sest. 120. Scaur. 27. gratias; Sest. 146 (B. I, S. 154 ff.). vgl. II, praecipitem ago.

aio: quid ait medicus? nihil de veneno; Deiot. 18.

ambigo: ſ. **ambigo** (5 St.) B. I, S. 199.

amitto: cum ... rem de manibus amisisses; Verr. III, 32. praeda .. de manibus amissa; ib. IV, 44. cur Licinium de manibus amiserunt? Cael. 64. cum ‖ cur ‖ Licinium ... manus ista de manibus amiserit ‖ miserit ‖; ib. 66.

appello: appellatus es de pecunia; Phil. II, 71.

appono: accusator autem apponitur civis Romanus de creditoribus Lampsacenorum; Verr. I, 74. apponit de suis canibus quendam; ib. IV, 40.

arguo: de quibus quoniam verbo arguit; Sex. Rosc. 82.

attendo: de hac coniuratione ... hoc primum attendite; Sulla 14. ut nihil possit de officiis legatonis attendere; Phil. XII, 26.

attingo: ut ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113. nihil ipse attigit de Valerianis bonis; Flacc. 89. qui rem nullam de meis bonis attigerit; dom. 108.

audio: ſ. **audio**, I, 3, a. Verr. I, 139. IV, 125. Marcell. 14. — b. alqs de (12 St.). iudices; Verr. II, 62. IV, 64. V, 111. Cluent. 3. Flacc. 98. mater. populus; Verr. III, 106. vir; Verr. II, 43. — II, 1. de — III. alqm de (3 St.). alqd de (23 St.).

ib. 72. potest igitur damnati poenam sustinere indemnatus? ib. 77. in me ... damnati poena esse potuit? ib. 83.

restitutio: neque vero illa popularia sunt existimanda, ... restitutio damnatorum; leg. agr. II, 10.

supplicium: verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

vita: ut illam ... vitam esse arbitraretur, damnati, exsulis; Cluent. 170.

IV. a: accusari: ne accusaretur a damnato; Cluent. 170.

B. **verbal**: I. **absolut**: cum, si uno minus damnarent, condemnari reus non posset; Caecin. 29. itaque damnarunt; Cluent. 76.

II. **mit Object**: alqm (vgl. A): hoc ... damnato et eiecto; Sex. Rosc. 6. quo (is tandem) iudicio damnabitur? ib. 113. nonne ... damnatus per arbitrum .. rem restitueret? ib. 114. quod ... Q. Calidius damnatus dixerit ..; Verr. a. pr. 38. ut isto damnato bona restituantur eis; ib. I, 8. Philodamum et filium eius a C. Nerone esse damnatos; ib. 71. cum rationes ad aerarium nisi damnato te referre noluit; ib. 77. cum Sthenium sine ullo argumento ac sine teste damnasset; ib. II, 91. damnato Cn. Dolabella; ib. 109. uti Xeno damnaretur; ib. III, 55. „qui damnatus erit"; ib. 69. si damnatus eris atque adeo cum damnatus eris; ib. 70. te damnato; ib. 206. [quo damnato]; ib. IV, 22. eum, qui suo iudicio damnatus sit, iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; ib. V, 19. quorum omnium palam, causa incognita, voce damnatus est; ib. 41. etiamne paene damnatus hostium duces privata in domo retinuisti? ib. 76. etsi damnatus est; Font. 38. cum his duobus praeiudiciis iam damnatus esset; Cluent. 59. illo ... damnato (pecuniam) repetiturum esse neminem; ib. 69. quam ob rem Oppianicum damnari necesse sit; ib. 70. Bulbum ... idcirco facilius esse damnatum; ib. 97. ut ceteri turpi iudicio damnati in perpetuum omni honore ... privantur; ib. 119. Sex. Titio damnato; Rabir. 25. ut ei, qui in custodiam nominatim dati sunt, sine ulla dubitatione a vobis damnati esse videantur; Catil. IV, 5. damnatus turpissimis iudiciis domi; Flacc. 34. Asclepiades ... existimatione damnatus; ib. 35. neque tamen ille ipse ... vobis iudicibus damnatus esset; ib. 95. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. „quod in quos testimonia dixisti", inquit „damnati sunt"; ib. 21. „cur damnati sunt?" ib. 48. unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; ib. 71. eos igitur ego potissimum damnare debui? dom. 9. qui in iudicium venerant, ... te deprecante damnabantur; ib. 49. quid enim diceres? damnatum (me)? certe non; ib. 51. quibus damnatis interdictum est; ib. 82. M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala ... damnati .. comitiis centuriatis; ib. 86. deliget quem volet? damnabit atque eiciet nominatim? Sest. 30. quisquis erat, ... damnabatur; ib. 68. damnato T. Coelio; Balb. 53. damnato C. Masone; ib. Albucius, cum in Sardinia triumphasset, Romae damnatus est; Piso 92. quis te damnatior? ib. 97. Opimium damnatum esse; Planc. 69. P. Rutilio damnato; Scaur. c. 1, § 2. damnetur is, qui fabricatus gladium est; Rab. Post. 7. quam (pecuniam) is ceperit, qui damnatus sit; ib. 8. Gabinio damnato ||dato, al.||; ib. 12. eum damnatum iudicio ad eam ipsam vim reverti, propter quam sit iure damnatus; Phil. I, 21. „ut iure damnatus sit Dolabella; ib. XIII, 25. neque enim poterant iudicio et hi damnari, qui iudicabant; Fr. C. 7. — gen.: ut .. ipse se capitis damnaret; Quinct. 32. illos damnatos esse caedis; Verr. a. pr. 72. cupio octupti damnari Apronium; ib. III, 28. cedo mihi unum ex triennio praeturae tuae qui octupli damnatus sit. damnatus? ib. 29. eorum facinorum damnati, quae ..; ib. V, 13. qui ... iniuriarum damnatus est; ib. 108. qui ... et furti et pro socio damnatus est; Flacc. 43. peculatus damnatus est; ib. qui maiestatis damnatus sit; Phil. I, 23. — abl.: in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? Verr. III, 69. ut is eo crimine damnaretur; ib. IV, 100. quibus criminibus Oppianicus damnatus sit; Cluent. 19. quo scelere damnatus; Phil. XIII, 27. — de: qui de maiestate damnatus est; Verr. a. pr. 39. quibus damnatis de pecuniis repetundis lites maiestatis essent aestimatae; Cluent. 116. qui de vi ... damnatus sit; Phil. I, 23. — ex: damnatus est T. ||L.|| Albucius, C. Megaboccus ex Sardinia; Scaur. 40. — inf.: aut dabis aut contra edictum fecisse damnabere; Verr. III, 25.

absentem: ſ. **absens**, II, 1. damno (3 St.) B. I, S. 23, a.

causam: quae (causa) ... ipsa opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7. appendicula causae iudicatae atque damnatae; Rab. Post. 8.

conscios: cuius ministris consciisque damnatis; Cluent. 125.

consules: qua (lege) duos consules designatos uno tempore damnari vidimus; Fr. B. VIII, 13.

filium: ſ. alqm; Verr. I, 71.

hominem: his iudiciis ... pecuniosum hominem, quamvis sit nocens, neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; ib. 2. homines ... honestissimi ... indicta causa damnati; ib. 13. minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; ib. 38. unum senatorem *hominem* vel tenuissimum esse damnatum; ib. 46. possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus pecuniosissimusque damnari; ib. 47. P. Naevio Turpioni, homini improbissimo, qui iniuriarum Sacerdote praetore damnatus est; ib. III, 90. statim ... iussu eius homines ... comprehensi sunt ...; causa dicta; damnati; ib. V, 10. homines sceleris coniurationisque damnati; ib. 11. homines ... non eorum facinorum damnati; ib. 13. Oppianicum hominem sceleratissimum esse damnatum; Cluent. 30. homines Graeci ..., inique a suis civibus damnati; Sest. 142.

hospitem: qui Sthenium Thermitanum, hospitem suum, ... indicta causa capite damnarit; Verr. V, 109.

libertum: liberto damnato; Cluent. 49. libertum suum Flacco praetore esse damnatum; Flacc. 87.

ministros: ſ. conscios.

mulierem: Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam; Cluent. 32.

praesentem: si praesens damnatus esset; Verr. II, 42.

reum: ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer cui damnari expediret; Verr. I, 9. reus ... re et opinione hominum paene damnatus; ib. IV, 34. reo damnato; Cluent. 115. reo damnato de pecuniis repetundis; ib. 116. pecunia, qua reorum quis damnatus sit ||quae ad quem eorum, qui damnatus est||; Rab. Post. 37. iudex qui reum damnare audeat; Phil. I, 22.

scribam: scriba damnatus; Muren. 42.

senatorem: P. Septimio senatore damnato Q. Hortensio praetore de pecuniis repetundis; Verr. a. pr. 38. in C. Herennio, .. in C. Popilio, senatoribus, qui ambo peculatus damnati sunt; ib. 39. Q. Sergii senatoris, eius qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21. ſ. hominem; Verr. a. pr. 46.

servos: damnatis .. servis; Verr. V, 10. quam damnatis crucem servis fixeras; ib. 12. eius facinoris damnatos servos; ib. 13. servorum sceleris coniurationisque damnatorum vita; ib. 14. hoc (supplicio) servos damnatos liberabat; ib. 18.

vitam: quae (facultas dicendi) istius vitam ... iam pridem omnium voluntate iudicioque damnatam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. istius vita,

quae damnata est; ib. V, 177. in quo (loco) vita esset damnata; Milo 86.

damnum, Verluſt, Nachtheil, Schaden, Buße: I. **Subject:** sunt tanta: damna ... nulla tanta sunt, quae non viri fortes ... ferenda arbitrentur; Verr. III, 60.

II. **nach Verben:** 1. ago: neque enim is, qui hoc iudicium dedit, de ceteris damnis ab lege Aquilia recedit, in quibus nihil agitur nisi damnum; Tull. 41.

compenso, dissolvo: multa eius in stipendiis damna proferentur, quae ab isto aetatis fructu dissoluta et compensata sunt; Verr. V, 33.

do: quod damnum datum M. Tullio diceremus; Tull. 5. ut ... armati damnum nemini darent; ib. 8. ut ... id ex huius modi damno (valeret), quod vi per servos armatos datum esset, *quodque iure umquam dari posse ne putari quidem deberet*; ib. 11. eam ipsam familiam sibi damnum dedisse; ib. 28. nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. non esse iniuria M. Tullio damnum datum; ib. 39. ſ. **armo,** B. hominem; Tull. 7. 12. 27. 28. 31. (B. I, S. 293, a).

facio: necesse est aut damnum aut certe non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110. eos ... damnum facturos fuisse; ib. 111. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B. XIII, VIII.

fero: ſ. I. — invenio: ſ. facio; Fr. XIII, VIII.

patior: damnum passum esse M. Tullium; Tull. 23.

perfero: damna, dedecora, quae res patris eius, aetas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33. etiamne haec tot detrimenta atque damna (debent) ... perferre? ib. III, 228.

praetereo: ſ. perfero; Verr. I, 33.

profero: ſ. compenso.

sentio: Centuripini ... etiam ceterarum civitatum damna ac detrimenta senserunt; Verr. III, 108.

suggero: suggerebantur etiam saepe ... damna aleatoria; Phil. II, 67.

tollo: necesse putavit esse ... illam latebram tollere DAMNUM INIURIA; Tull. 11.

2. satisdo: qui redemerit, satis det damni infecti ei, qui ..; Verr. I, 146.

3. addo ad: *ad* DAMNUM adderetur INIURIA; Tull. 41.

exprimo ex: expressae sunt enim ex unius cuiusque damno ... a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

versor in: quae (iniuriae) ... in ... damnis eorum, a quibus auferebat, versatae esse videantur; Verr. IV, 38.

III. **nach Subſtantiven:** 1. alqd: ſ. II, 1. facio; Fr. B. XIII, VIII.

flagitium: non queror ... flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.

iniuria: iudicio damni iniuria constituto; Qu. Rosc. 32. cum ... lis contestata cum Flavio damni iniuria esset; ib. 54.

2. lex de: cum sciret de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42.

IV. **Umſtand:** 1. adfici: ne praetore Verre decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77.

cogere: quis autem umquam tanto damno senatorem coëgit? Phil. I, 12.

commoveri: non damno commoventur magistratus, ut ..; Tull. 41.

explere: quod stomachum suum damno Tullii explere conatus est; Tull. 15.

2. de: ſ. II, 1. ago. — ex: ſ. II, 1. do; Tull. 11.

sine: ut ... sine damno alterius ... fieri non potuerit; Tull. 32.

datio, Geben: tollo: cuius iudicium legumque datio ... tollitur; leg. agr. II, 60.

de, von, aus, über, wegen, nach: I. **nach Verben:** abduco: quos domum suam de piratis abduxerat; Verr. V, 72. de consiliis abducant quos velint; leg. agr. II, 34.

abeo: de provincia clam abire; Verr. II, 55.

abicio: quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58.

abripio: quem obtorta gula de convivio in vincla ... abripi iussit; Verr. IV, 24. Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14.

abstraho: num etiam de matris hunc complexu ... avellet atque abstrahet? Font. 46.

accipio: quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170. nihil humile de Tarquinio ... accepimus; Phil. III, 10. ſ. lego; Sest. 139.

accuso: ſ. **accuso,** I, B, 2. alqs; Sex. Rosc. 90. Cluent. 58. Rab. Post. 9. — II. alqm; Sest. 90. 95. Balb. 52. alqm ambitus; Cluent. 114 (B. I, S. 49, f.).

addo: ut mihi ... de populo subscriptor addatur? div. Caec. 50. neque ideo de iniuria non addiderunt, quod ..; Tull. 43. nihil addo de meo; har. resp. 40.

adduco: adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo et de fraude; Flacc. 74.

adfero: quod de nullo alio ... adferret; Ligar. 17 (vgl. fingo).

adfirmo: quamquam adfirmare de altero difficile est; Phil. XIII, 43.

admiror: quid tu admirere de multitudine indocta? Muren. 39.

admoneo: de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45. de quibus (discordiis) ... a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44.

adsentior: cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; Phil. XII, 1. de mandatis litterisque M. Lepidi ... Servilio adsentior; ib. XIII, 50.

adsumo: quae (sacra) cum essent adsumpta de Graecia; Balb. 55.

aedifico: de tua pecunia aedificatam esse navem; Verr. V, 45. navem de tua pecunia aedificatam; ib. 47.

ago: ſ. **ago,** I, A, 3, a. dies. potestas; Quir. 46. — B, 1. Sex. Rosc. 73. 103. ✕ div. Caec. 60. Verr. II, 31. Tull. 42. Caecin. 20. 55. 83. 85. imp. Pomp. 14. Muren. 28. Flacc. 24. Quir. 14. dom. 7. Sest. 125. 129. prov. cons. 28. Phil. I, 11. 12. II, 52. — 2, a. Verr. a. pr. 36. II, 55. imp. Pomp. 47. Cluent. 78. 160. Muren. 51. Sest. 132. Balb. 24. 50. Rab. Post. 19. Ligar. 33. Phil. II, 88. cives; Verr. II, 90. — II. alqd; Verr. a. pr. 26. I, 49. II, 55. 155. 180. III, 200. IV, 26. 41. Muren. 28. Sulla 65. sen. 22. Quir. 11. 21. dom. 40. Sest. 73. 74. 122. Piso 64. Phil. XIII, 43. causam; Sest. 120. Scaur. 27. gratias; Sest. 146 (B. I, S. 154 ff.). vgl. II, praecipitem ago.

aio: quid ait medicus? nihil de veneno; Deiot. 18.

ambigo: ſ. **ambigo** (5 St.) B. I, S. 199.

amitto: cum ... rem de manibus amisisses; Verr. III, 32. praeda .. de manibus amissa; ib. IV, 44. cur Licinium de manibus amiserunt? Cael. 64. cum ‖cur‖ Licinium ... manus ista de manibus amiserit ‖miserit‖; ib. 66.

appello: appellatus es de pecunia; Phil. II, 71.

appono: accusator autem apponitur civis Romanus de creditoribus Lampsacenorum; Verr. I, 74. apponit de suis canibus quendam; ib. IV, 40.

arguo: de quibus quoniam verbo arguit; Sex. Rosc. 82.

attendo: de hac coniuratione ... hoc primum attendite; Sulla 14. ut nihil possit de officiis legatonis attendere; Phil. XII, 26.

attingo: ut ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113. nihil ipse attigit de Valerianis bonis; Flacc. 89. qui rem nullam de meis bonis attigerit; dom. 108.

audio: ſ. **audio,** I, 3, a. Verr. I, 139. IV, 125. Marcell. 14. — b. alqs de (12 St.). iudices; Verr. II, 62. IV, 64. V, 111. Cluent. 3. Flacc. 98. mater. populus; Verr. III, 106. vir; Verr. II, 43. — II, 1. de — III. alqm de (3 St.). alqd de (23 St.).

crimen; Font. 37. principes. querimonias; Verr. III, 22. testem; Flacc. 9 (B. I, S. 351 ff.) vgl. III.

avello: s. abstraho.

averto: avertere aliquid de publico ... solebant; Verr. IV, 53.

aufero: s. **aufero,** I, 2. Verr. IV, 27. — III. alqm; Verr. IV, 87. anulos. partem; Verr. IV, 139. pecuniam; Verr. III, 181. res. signum; dom. 112 (B. I, S. 359 ff.).

cado: cecidisse de equo dicitur; Cluent. 175. istis latronibus ... de manibus arma cecidissent; Phil. XIV, 21.

capio: signum de praeda hostium captum; Verr. IV, 88. quod de || quod || Campanis ceperant; leg. agr. II, 81. huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio .. facillime ceperis; Muren. 9. ut imperator agros de hostibus captos consecraret; dom. 128.

caveo: agros, de quibus cautum sit foedere; leg. agr. I, 10. agros, de quibus foedere cautum est; ib. II, 58. de nostra maiestate, nihil de illorum caveretur; Balb. 37. s. quaero; Sulla 85.

celo: se ... cupisse te celare de phaleris; Verr. IV, 29. non est profecto de illo veneno celata mater; Cluent. 189. celatum esse Cassium de Sulla uno; Sulla 39. de armis, de ferro, de insidiis celare te noluit? Deiot. 18.

censeo: ista omnia, de quibus senatus censuit; leg. agr. II, 36. de poena quid censeatis; Catil. IV, 6. de ea re ita censeo; Phil. III, 37. X, 25. de ea re ita censuerunt, uti ..; ib. VIII, 14.

certo: de hereditate certaret; Verr. I, 115. ut ... inermus plane de sponsione certaret; Caecin. 93. nihil enim supererat de quo certarent; leg. agr. II, 91. ut vobiscum de amore rei publicae certent; Catil. IV, 15. qui de imperio paene certavit; Sest. 59.

clamo: cum ... hoc de pecunia clamaret; Verr. V, 17. cum et de suo et de uxoris interitu clamaret; Cluent. 31. de te autem, Catilina, cum quiescunt, probant; cum patiuntur, decernunt; cum tacent, clamant; Catil. I, 21. de qua (morte Clodii) ... impune Miloni palam clamare ac mentiri gloriose liceret; Milo 72.

coëo: quae (conlegia) coëant de hominum locupletissimorum bonis; dom. 47. s. III. societas.

cogito: s. **cogito,** II, 1 (32 St.). — III. alqd de (25 St.). vgl. III. alqd; Verr. III, 79 (B. I, S. 554 ff.).

cognosco: s. **cognosco,** I, 2, b. praetores. — II, 1. (14 St.) B. I, S. 558, a s. qui de aliis multa cognovit; Sulla 48.

cohortor: numquam de P. Popilio L. Opimius, ... numquam de Q. Metello ... M. Antonius ... populum est cohortatus; Quir. 11.

commemoro: s. **commemoro,** II, 1 (4 St.). — III. alqd; div. Caec. 17. Verr. II, 110. IV, 124. Balb. 18. felicitatem (B. I, S. 576, f.).

commentor: consules multos mensis de rei publicae libertate commentati atque meditati; Phil. III, 36.

committo: negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137.

commoneo: quin ... de avaritia tua commoneretur; Verr. I, 154. te neque praesens filius de liberum caritate neque absens pater de indulgentia patria commonebat? ib. V, 109. aras deorum ... virginis lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.

communico: cum et de societate multa inter se communicarent et de tota illa ratione atque re Gallicana; Quinct. 15. ut cum eo *de* dedicatione communicares; dom. 132.

commuto: nihil est de Scipionis provincia commutatum; Phil. XI, 17.

comperio: aliquid sese, quod de his duobus habuerint compertum, de ceteris *non* comperisse; Cluent. 127. nihil de hoc consul comperi, nihil suspicatus sum; Sulla 86.

compono: compone hoc, quod postulo, de argento; Verr IV, 36. s. III. interdictum.

concedo: num ... iste discipulus magistro tantulum de arte concedere (videtur)? Sex. Rosc. 118. ut vix Apronio illi de familiaritate concedere videatur; Verr. II, 108. si hoc de cella atque hac aestimatione concederetur; ib. III, 200. de qua (levitate) nos ... facile concedimus; Flacc. 37.

concurro: cur cuncta civitas Lampsacenorum de contione ... domum tuam concurrerit; Verr. I, 80.

condemno: [quem hominem absentem de litteris corruptis ... condemnasti?]. Verr. II, 110. ut de pecuniis repetundis condemnari possit; ib. III, 222. cuius etiam familiares de vi condemnati sunt; Phil. II, 4. Licinium Denticulam de alea condemnatum ... restituit; ib. 56.

conduco: qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum; Caecin. 94.

confero: s. III. condicio. lex.

conficio: potestas innumerabilis pecuniae conficiendae de vestris vectigalibus; leg. agr. II, 33.

confirmo: quorum omnium testimoniis de hac Dionis pecunia confirmatum est; Verr. II, 23. difficile est hoc de omnibus confirmare; Arch. 15.

confiteor: s. **confiteor,** II, 1 (12 St.). — III. alqd; Verr. III, 141. Cluent. 183. Rabir. 23 (B. I, S. 618, f.).

coniuro: (se) de interficiendo Pompeio coniurasse; Milo 65.

conloquor: Varus ... de insidiis ... et de sollicitatione Diogenis recenti re secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; Cluent. 53.

conqueror: s. **conqueror,** II (8 St.). — III. alqd; Muren. 55 (B. I, S. 634).

conrogo: nummulis conrogatis de nepotum bonis ac de scenicorum corollariis; Verr. III, 184.

consentio: qui de communi salute consentimus; Vatin. 23. cives de rei publicae salute ... consentiunt; Phil. I, 21.

considero: de me autem ita considerent; Quinct. 55. de qua (intercessione) ... quid liceat considerabunt; imp. Pomp. 58.

constituo: constitutum inter eos alia de re fuisse, ut ..; Cluent. 53. proinde quasi ... alio modo sit constituturus aut de religione pontifex aut de re publica civis; dom. 31. qui ... bene de rebus domesticis constituti (sunt); Sest. 97. si de certo, de perspicuo, de utili, de probato, de iudicato vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64. vgl. III. cognitio. formula. iudex. iudicium. ius. lex. locus. proscriptio. quaestio. tropaea.

consulo: s. **consulo,** II. de (2 St.). — IV. alqm; Verr. I, 120. dom. 33. Balb. 45. Phil. II, 102. VII, 1. augurem. populum. senatum (2 St.). — V (B. I, S. 678 f.).

contendo: s. **contendo,** II, 1 (12 St.) B. I, S. 684).

conticesco: nec ulla umquam aetas de tuis laudibus conticescet; Marcell. 9. numquam .. de vobis eorum ... gratissimus sermo conticescet; Phil. XIV, 33.

contionor: de religionibus sacris ... est contionatus ... Clodius; har. resp. 8.

converto: si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; Sex. Rosc. 144.

convivor: cotidie solitum esse non modo in publico, sed etiam de publico convivari; Verr. III, 105.

credo: non crederem hoc de statuis; Verr. II, 158. qui nihil de me credidistis; leg. agr. III, 2. s. quaero; Sulla 85.

cresco: si videor hic ... de uno isto voluisse crescere, isto absoluto ... de multis mihi crescere licebit; Verr. V, 173.

criminor: libet enim tibi nescio quid etiam de illa tribu criminari; Planc. 38.

curro: ut statim de iure aliquis cucurrerit; Quinct. 79.

damno: ſ. **damno,** A, I, 1. II, 2. comparo. B, II. alqm de (3 St.) reum; Cluent. 116. senatorem; Verr. a. pr. 38. — decedo: ſ. **decedo,** alqs de (19 St.) homo. legati. periculum. sapiens. — decerno: ſ. **decerno,** II, 1. (20 St.). III. alqd; Catil. III, 15. sen. 38. Phil. X, 17. III. auctoritatem. — decerto: ſ. **decerto,** II. (4 St.). — decido: ſ. **decido,** II, 1 (4 St.).

declamito: XVII dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19.

declaro: si meo interitu senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51.

declino: ſ. **declino,** I. alqs; prov. cons. 41. viri.

deduco: quos (colonos) T. Manlius ... de oppidis Siculorum deduxit; Verr. II, 123. ſ. **deduco,** I, 2. II. alqm de (5 St.). hominem; Catil. II, 18.

defendo: qui illum solus antea de ambitu defendisset; Sulla 6.

defero: ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem; Catil. III, 7. nullius litteris de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85. bona ad vicinum consulem de Palatio, de Tusculano item ad ||ad item|| vicinum alterum consulem deferebantur; sen. 18. ſ. **defero,** III. alqd; leg. agr. III, 1. nomen Sex. Rosc. 28. 64. div. Caec. 10. Verr. II, 142. Cael. 56. 76.

deflecto: ſ. **deflecto,** I (2 St.). — deicio: ſ. **deicio,** II. alqm; Quinct. 46. 79. ✕. Sex. Rosc. 100. Verr. a. pr. 25. IV, 86. Caecin. 82. ✕. 87. Phil. IX, 8. consulem. dominum. hominem; Milo 75. oculos; Verr. IV, 33.

delabor: sicut aliquem ... de caelo delapsum; imp. Pomp. 41. quod (signum) de caelo delapsum; Phil. XI, 24.

deleo: quem (senatum) totum de civitate deleraut; Sest. 44.

delibero: ſ. **delibero,** II, 1 (4 St.).

deligo: quin vos ... ad suam spem aliquam de civitate delegerit; Planc. 39.

deminuo: ſ. **deminuo,** alqd (5 St.). — demo: ſ. **demo,** I. II. alqd (3 St.). medimna. modios. — demoveo: ſ. **demoveo,** alqm; Verr. a. pr. 52. Caecin. 49. Sest. 101. ✕. animum. consulem.

denuntio: cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.

depello: ſ. **depello,** alqm de (4 St.) iudices. — deperdo: ſ. **deperdo,** alqd de (3 St.). — deploro: ſ. **deploro,** I. (6 St.).

depromo: quam tu pestem ... de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

deripio: ſ. **deripio** (3 St.).

derogo: de adversarii testium fide derogatur; Caecin. 3.

descendo: descendit de palatio; Sex. Rosc. 133. cum ... descendisset .. de rostris; Vatin. 26.

desilio: cum .. hic de raeda ... desiluisset; Milo 29.

desisto: de qua (petitione) ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52.

despero: cum de toto ordine desperarit; Verr. I, 22.

detraho: ſ. **detraho,** I, 1. (9 St.). II. alqd de (8 St. aliquid, 5 St. B. I, S. 179, a). anulum; Verr. IV, 58. celeritatem. conlegam. frumentum. modios. patrem. quinquagesimas. rem; Phil. II, 104. — detrudo: ſ. **detrudo,** alqm de. dominum. Quinct. 89.

devoco: quod eum de provincia devocent; prov. cons. 29.

dico: ſ. **dico,** II, 2, a (165 St.). e (5 St.). III. alqd de (144 St.). causam; Quinct. 31. Sex. Rosc. 61. 76. Cluent. 90. 98. 152. Sulla 82. Sest. 18. 80. Cael. 10. Balb. 11. Planc. 40. (B. I, S. 471). ius; prov. cons. 7. sententiam; sen. 8. dom. 26. 31. 69. 70. har. resp. 14. Sest. 69. 70. prov. cons. 3. Phil. I, 3. III, 37. XIV, 22. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 52. III, 122. Cluent. 99. Sulla 83. Vatin. 41. Planc. 55.

dictito: an id ... de te confiterere ac dictitares; Verr. III, 141.

diiudico: de rationibus ... societatis volt diiudicari; Quinct. 43.

dilabor: *de* mea memoria dilabuntur; Phil. XIII, 11.

dimico: ut ... de imperio dimicaretis; imp. Pomp. 9. qui de vita ... dimicant; Arch. 23. nec (animus) totiens de ipsa vita dimicaret; ib. 29. reos de capite, de fama, de civitate, de fortunis, de liberis dimicantis; Sest. 1. aut de salute aut de gloria dimicaret? Cael. 47. L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare; Balb. 5.

dimoveo; rem publicam de suis possessionibus ... dimoveri; leg. agr. III, 15.

discedo: quod ... neque de praediis ... discesserit; Sex. Rosc. 79. ante horam tertiam noctis de foro non discedit; Verr. II, 92. ne sine corollario de convivio discederet; ib. IV, 49. de foro ... discessimus; ib. 147. illum de Gallia non discesisse; Phil. VIII, 21.

discepto: possumus ... de re pecuniaria disceptare? Quinct. 45. qua de re iure disceptari || deceptari, al. || oporteret; Caecin. 1. de invidia .. sic inter nos disceptare debetis, ut ..; Cluent. 3. de civitatis enim iure, non de foederibus disceptamus; Balb. 29. miseremini eius, qui non de suo peccato, sed *de* huius summi ... viri facto, non de aliquo crimine, sed periculo suo de publico iure disceptat; Balb. 64.

displiceo: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.

disputo: ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; Verr. I, 148. de quo crimine quid ego disputem? ib. II, 119. de decumis, de civium Romanorum condicione in arationibus disputo; ib. III, 59. de hac imperatoria iam tua laude disputo; ib. V, 11. eos ... de iure et iniuria disputare noluerunt; Tull. 42. nondum de Caecinae causa disputo; Caecin. 34. quid ego haec pluribus quasi de re obscura disputo? Cluent. 87. dum de his singulis disputo iudiciis; ib. 89. quorum ego de sententia non debeo disputare; ib. 106. cum de infamia iudiciorum disputarem; ib. 138. coram mecum de agri Campani divisione disputet; leg. agr. II, 78. neque ego nunc de illius bonitate, sed de generi impudentia ||genere impudentiae|| disputo; ib. III, 13. nunc de studiis ad honorem [depositis], non de insita cuiusque virtute disputo; Muren. 30. audacius paulo de studiis humanitatis ... disputabo; ib. 61. quid ego de epistulis Falcidii aut de Androne Sextilio aut de Deciani censu tam diu disputo [postulo]? Flacc. 94. quid ego de hoc plura disputem? Sulla 64. neque ego praecipue de consularibus disputo; ib. 82. quid de vestro iure et religione contra quam proposueram disputo? dom. 122. neque ego nunc de religione, sed de bonis omnium nostrum, nec de pontificio, sed de iure publico disputo; ib. 128. quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata; ib. 138. mihi de isdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certe dolentius deplorandum; Sest. 14. haec studia, de quibus disputo; Cael. 45. de provincia disputo; prov. cons. 8. nihil de superbia, nihil de contumacia, nihil de crudelitate disputo; ... de provincia, quod agitur, id disputo; ib. nunc tantum disputo de iure populi; Planc. 8. de quo disputarem; Scaur. 14. quid plura de lege disputo? Phil. I, 22. nihil disputo de iure belli; ib. XIII, 32.

dissentio: qui ita de ambulatione ac de suffragiis suis cum colonis dissenserunt, ut ..; Sulla 61. de summa re publica dissentientis; Phil. II, 38.

dissero: si de tam perspicuis rebus diutius disseram; Sex. Rosc. 82. de quo ne multum dis-

seram; Verr. I, 72. deque eo pauca disseram; Muren. 31. quoniam de hoc teste ... disseruit subtiliter et copiose Q. Hortensius; Flacc. 41. qui dies totos de officio ac de virtute disserunt; sen. 14. multa de incontinentia intemperantiaque disseruit; Cael. 25. omnia illa, de quibus disserui paulo ante; prov. cons. 36. disseres de triumpho; Piso 60.

dissideo: cum ... maximi exercitus ... civium dissiderent *de* iudiciis ac legibus; Font. 6.

do: illi statim myoparonem egregium de sua classe ornatum ... dederunt; Verr. I, 86. de suis bonis ita dat, ut ..; ib. 114. de fraternis bonis quicquam dari; ib. 123. si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses, sed de tuis; ib. II, 116. nam de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. III, 28. is nummum dabat. unde? de frumento? ib. 118. negas de conventu recuperatores daturum; ib. 139. dat de lucro; Flacc. 91. cum ... nummos aureos daret, de meis bonis se dare dixit: si enim de suis dixisset ..; Phil. XII, 20. ſ. **cohors,** II, 3. do de (5 St.) B. I, S. 566, b.

doceo: ut mori mallet quam de his rebus Sullam doceri; Sex. Rosc. 26. quo minus de his rebus Sulla doceatur; ib. 110. ut de his rebus a legatis Amerinorum doceri L. Sullam passus non sit; ib. 127. sequitur, ut de frumento empto vos, iudices, doceam; Verr. III, 163. ut de eius iniuriis iudices docerent; ib. IV, 113. de religione, de rebus divinis ... pontificum conlegium docere conari; dom. 33.

dubito: is, de cuius officio nemo umquam dubitavit; Quinct. 99. timui ne quis de mea fide atque integritate dubitaret; Verr. I, 17. nihil esse quod quisquam dubitaret de exitio sociorum; ib. 59. qua de re dubitare nemo possit; ib. II, 119. de accessione dubito an Apronio ipsi data sit merces operae atque impudentiae; de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ad istum ... pervenerit? ib. III, 76. qui igitur ... potes de damnatione dubitare? ib. V, 74. quod ... sapientissimi iudices de clarissimis ... viris dubitandum non putaverunt; Font. 23. vos ... bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin. 6. ne diutius de controversia nostra ac de communi iure dubitetis; ib. 9. in quo iudicio non de armis dubitatum ... esse dicatur; ib. 38. quid est quod aut de re aut de perficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69. quoniam Cornelius ... de indicando dubitat; Sulla 52. de quo etiam si quis dubitasset antea; ib. 68. quid est quod de eius civitate dubitetis? Arch. 10. quid est quod possimus de Syria Macedoniaque dubitare? prov. cons. 3. ne de vestra sapientia atque de vestra humanitate dubitare videar; Balb. 19. de eo (iure) numquam omnino esse dubitatum; ib. 44. de hoc ‖haec‖ non dubito; Piso 65. „si hoc indicasti, ... te gubernare non posse, de virtute tua dubitavi; si nolle, de voluntate“; Planc. 13. de cuius vos pudore, religione, integritate dubitetis; ib. 31. quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34. quid est quod de voluntate caelestium dubitare possimus? Phil. IV, 10.

duco: ut ducere animam de caelo non queant; Sex. Rosc. 72.

edico: ut illo edicto ... in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit idem; Verr. I, 117. non enim hoc potest hoc loco dici, multa esse in provinciis aliter edicenda: non de hereditatum quidem possessionibus, non de mulierum hereditatibus; ib. 118.

effugio: quia de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34. qui de suis manibus effugerint; ib. 151.

eicio: nos hunc Heracliensem ... de nostra civitate eiciemus? Arch. 22.

elabor: haec elapsa de manibus nostris; Muren. 85. (mos) iam de manibus elabitur; Flacc. 15.

eligo: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 62. myoparonem .. de decem Milesiorum navibus electum; ib. 87. ne de venalibus quidem homines electos; Sest. 134. ut de tribus Antoniis eligas quem velis; Phil. X, 5.

emitto: cur hunc ... de carcere emitti iusserit; Verr. V, 22.

emo: quae de viro clarissimo ... sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. num etiam de L. Papinio ... turibulum emisti? Verr. IV, 46. P. Fabius nuper emit agrum de C. Claudio; Tull. 14. emit de A. Rupilio ... Stratonem quendam; Cluent. 176. Tusculanum ... Crassum emisse de libertino homine; Balb. 56. praeter .. duos de lapide emptos tribunos; Piso 35.

eripio: Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum; Sex. Rosc. 149. mihi praeda de manibus eripitur; Verr. I, 142. si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; ib. V, 173. horum ego faces eripere de manibus et gladios extorquere potui; Sulla 28. accusatores esse tuos de tuis tuorumque manibus ereptos; Vatin. 34.

excido: gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21.

excito: te de somno excitari; Phil. II, 68.

excutio: omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur; Muren. 30.

exeo: servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26. de balineis exeunti; Vatin. 31. mitto exire de provincia; Piso 50.

exigo: HS IO Veneri Ericynae de Sthenii bonis exacturum; Verr. II, 93.

eximo: sese nomen Sex. Roscii de tabulis exempturum; Sex. Rosc. 26. dies de fastis eximere; Verr. II, 132. de reis eximit; ib. IV, 41. cum de vectigalibus eximebatur; Phil. II, 101.

existimo: maiores nostri longe aliter et de illo et de ceteris talibus viris existimabant; Sex. Rosc. 50. de hoc ut existimabas praedicabas; Qu. Rosc. 19. usque eo de omnibus bonis male existimat; Verr. a. pr. 8. quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; ib. II, 18. qui male de isto existimarunt; ib. III, 50. qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; ib. IV, 16. quid socii de imperatoribus nostris existiment; imp. Pomp. 43. quamquam de homine, sicut necesse erat, existimabant; Cluent. 49. nihil de illo umquam secus esse existimatum; ib. 124. neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus de huius pudore; ib. 133. quid Tmolitae et Lorymenii de L. Flacco existiment; Flacc. 5 (3. 27). quid tandem de his existimes summis viris; Sulla 4. de quo aliquid scire ipse atque existimare potuisset; ib. 13. quid de me populus Romanus existimaret; ib. 92. si ... existimare vere de omni hac causa volueritis; Cael. 2. quid ... frater eius de M. Caelio existimet; ib. 24. id quod vosmet de me existimatis; prov. cons. 23. de quo non dubito quid existimes; Ligar. 32. quod de te in his litteris non male existimem; Phil. II, 9. ita de quoque, ut quemque meritum arbitrantur, existimant; ib. XIV, 19. te ... tam male de populo Romano existimare; Fr. B. VIII, 6. ſ. **bene,** I. existimo (6 St.) B. I, S. 408, b.

expedio: nunc de peripetasmatis quem ad modum te expedias non habes; Verr. IV, 28.

expello: iam de fundo expulsus; Quinct. 83. dominum expulsum esse de praedio; ib. 85.

experior: numquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20. de me experior; Phil. XII, 6.

expeto: haec ego semper de vobis expetivi, haec optavi, haec precatus sum; Piso 46.

expostulo: regna ... omnia de nostris cupiditatibus et iniuriis expostulant; Verr. III, 207.

exquiro: exquire de Blesamio num ..; Deiot. 42.

exspecto: de quo ipso tamen quid est quod exspectetis? Cael. 23.

exsilio: properans de sella exsilit; Verr. II, 75.
extermino: utinam ... possent ... oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb. 51.
extimesco: vir ... de salute populi Romani extimescebat; Deiot. 11.

extorqueo: extorqueri alia (vasa) de manibus mulierum; Verr. IV, 52. cuius iste donum ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184. quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! Catil. I, 16. qui P. Lentulo ferrum et flammam de manibus extorsimus; Flacc. 97. tela ... de coniuratorum nefariis manibus extorsi; Piso 5. extorta est ei confitenti sica de manibus; Milo 18. ſ. eripio; Sulla 28.

facio: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55. quid sibi [de ea re] esset faciendum; Verr. II, 69. quod ... nullo umquam de homine factum est; ib. III, 45. hoc de cella ne Lepidus quidem fecerat; ib. 212. in qua (domo) porticum post aliquanto Q. Catulus de manubiis Cimbricis fecit; dom. 102. fac igitur, quod de homine nobilissimo ... fecisti nuper in curia, nunc idem in foro de optimis ... fratribus; Ligar. 37. de templo carcerem fieri; Phil. V, 18. quid te facturum de belua putas? ib. VIII, 13. quid de eo fieri vellet; Fr. B. II, 5. ſ. III. decretum. iudicium. sponsio. verbum.

fero: quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; Caecin. 102. hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Domitius, tribunus plebis, ... tulit; leg. agr. II, 18. qui tulerit de aliqua curatione ac potestate; ib. 21. nihil de iudicio ferebat; Sulla 63. de me quod tulisse te dicis; dom. 26. quod de me ... tulisses; ib. 42. si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti ||sortitu rettulisti||; ib. 50. tulisti de me, ne reciperer; ib. 51. quod de me ipso nominatim tulisti; ib. nihil erat latum de me; ib. 62. nihil de meo capite potuisse ferri; ib. 68. si nihil de me tulisti; ib. 82. quod C. Gracchus de P. Popilio, Saturninus de Metello tulit, homines seditiosissimi de optimis ac fortissimis civibus; ib. de capite non modo ferri, sed ne iudicari quidem posse nisi comitiis centuriatis; Sest. 73. ne de me ferri pateretur; ib. 78. cum .. de me eodem ex senatus consulto comitiis centuriatis ferebatur; ib. 109. cum de dignitate mea ferebatur; ib. 112. de Vatinio quem ad modum ferret; Vatin. 38. neque enim sine causa de Cn. Publicio Menandro ... ad populum latum est, ut ..; Balb. 28. nihil omnino umquam de isto foedere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico; ib. 33. C. Valerium Flaccum, praetorem urbanum, nominatim ad populum de Calliphana Veliense, ut ea civis Romana esset, tulisse; ib. 55. tulit enim de caede, quae ..; Milo 15. de quo ferre, cum de reliquis ferres, noluisti; Phil. II, 98. tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta C. Caesaris; ib. V, 7. de Cn. Pompei imperiis ... tribuni plebis turbulenti tulerunt; ib. XI, 18. ſ. III. lex. proscriptio. sententia.

fingo: cotidie aliquid de *me* ficti ||defecti|| adferebat; Sest. 133.

flecto: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

fleo: flebat uterque, non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius; Verr. I, 76.

fluo: fluent arma de manibus; Phil. XII, 8.

glorior: non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari; dom. 93. quoniam ... de tuis divitiis intolerantissime gloriaris; Vatin. 29. num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone ..., num de Ti. Coruncanio municipe suo, num de tot Fulviis gloriari? Planc. 20.

habeo: concessit, credo, Aebutio, quantum vellet de Caesenniae bonis ut haberet; Caecin. 18. ſ. III. oratio. proscriptio.

iacio: in quem scyphum de manu iacere conatus est; Verr. IV, 24.

iacto: iactat se iam dudum de Calidio; Verr. IV, 46.

immuto: cum successor aliquid immutat de institutis superiorum ||priorum||; Flacc. 33.

impendo: quod tu de tua pecunia dicis impensum; Verr. V, 47.

indico: quis tibi, Laeli, de epistulis istis indicavit? Flacc. 92. qui posset de absente se indicare; Deiot. 22.

indignor: nimium cito ait me indignari de tabulis; Qu. Rosc. 5.

ineo: ſ. III. consilium.

instituo: de iure vero civili si quis novi quid instituit; Verr. I, 109.

intellego: de gestu intellego quid respondeas; Vatin. 35.

intercedo: qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17.

interdico: praetor interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS; Caecin. 23. qui de fossis, de cloacis, de minimis aquarum itinerumque controversiis interdicit; ib. 36. cum de vi interdicitur; ib. 86. vgl. III. interdictum.

interrogo: quem ego interrogem de patellis, pateris, turibulis; Verr. IV, 48. una quaque de re testis ... interrogandus est; Font. 22. qui de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126. quem in contione de me et de clarissimis viris interrogavit; ib. 132. quid enim te de Hispaniensibus flagitiis tuis ... interrogem? Vatin. 13. de quo (crimine) Triarius omnis Sardos interrogavit; Scaur. 21.

iudico: quin secus iudicaret ipse de se; Quinct. 32. neque C. Aquilius de capite alterius libenter iudicat; ib. 44. de quo si vos vere ac religiose iudicaveritis; Verr. a. pr. 3. iudicium, in quo vos de reo, populus Romanus de vobis iudicabit; ib. 47. quos (iudices) ... populus Romanus de nobis voluerit iudicare; ib. I, 22. quid tum hos de te iudicaturos arbitratus es? ib. 52. cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; ib. II, 33. quem statim de capite suo putaret iudicaturum; ib. nec cogat ante horam decimam de absente secundum praesentem iudicare; ib. 41. „qui de homine Siculo ... iudicem"; ib. 72. de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; ib. 77. hic de capite libero iudicabit? ib. 79. te consilio tuo dimisso viris primariis ... remotis de re iudicata iudicavisse; ib. 81. ut de isto non severissime iudicetur; ib. III, 144. quo modo ... de hoc (homine) ipse non modo praeiudicarit, verum gravissime ac vehementissime iudicarit; ib. 153. quin simul de istius scelere atque improbitate iudicaretur; ib. si quo de homine severius iudicaverit; ib. V, 19. populus Romanus iudicabit de eo homine; ib. 178. quid est facilius, quam de eo, qui confitetur, iudicare? Tull. 2. qui se non solum de reo, sed etiam de accusatore debere iudicare arbitrabantur; Font. 25. hac de sponsione vobis iudicandum est; Caecin. 23. cum de incognita re iudicare voluisset; ib. 29. neque enim fieri potest, ut aliud iudicari de iure, aliud responderi oporteat; ib. 68. si de iure vario quippiam iudicatum est; ib. 69. quod vos de ea re iudicare non debetis; ib. 102. statuite quid vos tempora rei publicae de armatis hominibus, quid illius confessio de vi, quid nostra decisio de aequitate, quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104. quid de me iudicaretis; imp. Pomp. 2. qui Fabriciorum damnatione de Oppianico iudicarant; Cluent. 59. idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? ib. 92. cum de reo iudicarunt; ib. 116. videamus quid tandem censores de illo iudicio corrupto iudicasse dicantur; ib. 123. quis enim de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere et fortiter iudicare? ib. 153. iterum de eisdem iudicabatur; leg. agr. II, 26. cum maiores binis comitiis voluerint vos de singulis magistratibus iudicare; ib. 27. iudicare per quinquen-

nium vel de consulibus vel de ipsis tribunis plebis poterunt, de illis interea nemo iudicabit; ib. 34. singuli de maximis rebus iudicent; ib. hac tanta de re P. Rullus cum ceteris xviris conlegis suis iudicabit? ib. 43. cum vos volueritis de privatis hereditatibus cviros iudicare; ib. 44. ne de capite civium Romanorum iniussu vestro iudicaretur; Rabir. 12. a IIviris, iniussu vestro, non iudicari de cive Romano, sed ..; ib. de quibus iudicastis; Catil. IV, 5. de facto quid iudicetis; ib. 6. quid de tota re et causa iudicarit; ib. 10. de vestra vita, de coniugum vestrarum atque liberorum anima, de fortunis omnium, de sedibus, de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est; ib. 18. nisi prius de causa iudicasset; Muren. 60. non estis de Lydorum aut Mysorum aut Phrygum ..., sed de vestra re publica iudicaturi, de civitatis statu, de communi salute, de spe bonorum omnium; Flacc. 3. cum de nobis iudicatur; ib. 88. non iudicatis in hac causa de exteris nationibus, non de sociis: de vobis et de vestra re publica iudicatis; ib. 99. qui aliquid de ingeniis poterant iudicare; Arch. 5. de mea causa ... iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicarunt; dom. 44. quod enim est ... consilium, quod non de meis rebus gestis ea, quae mihi essent optatissima ..., iudicarit? ib. 73. nego umquam ... ulla de re, ne de capite quidem virginum Vestalium, tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13. frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; ib. potuit magis de re iudicare quam cum ..? Balb. 42. quid essent lege Papia de M. Cassio Mamertinis repetentibus iudicaturi; ib. 52. qui de re simili iudicarunt; ib. 64. vos in hac causa non de maleficio L. Cornelii, sed de beneficio Cn. Pompei iudicaturos; ib. 65. quo minus de moribus nostris quinto quoque anno iudicaretur; Piso 10. de quo iam pridem omnes mortales ... iudicaverunt; ib. 96. gravius de te iudicatum putarem, quam est hoc; Planc. 9. si umquam de bonis et fortibus viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit; Milo 4. Cn. Pompeius rogatione sua et de re et de causa iudicavit; ib. 15. si ... neque de causa nostra quicquam aliter ac nos vellemus a senatu iudicatum est; ib. 23. qui multis post saeculis de te iudicabunt; Marcell. 29. non enim tam timeo quid tu de rege Deiotaro, quam intellego quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4. nec poterat aliter de adversariis iudicari ducibus; Phil. III, 21. quid igitur D. Brutus de M. Antonio iudicavit? ib. IV, 8. quid in cive de Dolabella iudicandum est? ib. XI, 9. poteratne fieri ut non proinde homines *de* quoque, ut quisque meretur, iudicarent? ut enim de universo senatu populus Romanus verissime iudicat nullis ... temporibus hunc ordinem firmiorem ... fuisse, sic ..; ib. XIV, 19. nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; Fr. B. XVI, II, 2. f. fero; Sest. 73. suspicor; Cluent. 34.

labor: effigiem Cereris ... de caelo lapsam; Verr. V, 187.

laboro: non enim laborat de pecunia; Sex. Rosc. 128. de Sthenio ne laborent; Verr. II, 96. de ceteris operibus ... se non laborare; ib. IV, 67. de quibus ego antea laborabam; Caecin. 3. non minus de capite huius quam de sua vita laborat; Cluent. 198. si nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7. cum de illo laboro tum de multis amplissimis viris; Deiot. 39. de se nihil laborat; Phil. VIII, 27. si de Antonio non laboratis; ib. XII, 19. quid est quod de eis laboret? ib. nam de victo nihil laboro; ib. XIII, 30. si quis de contentione principatus laborat; ib. XIV, 18.

laetor: laetari omnis non ||ut|| de unius solum, sed ||ut|| de communi omnium salute sentio; Marcell. 33.

licet: ac de his tamen legibus ... saltem queri possumus: de eis ... ne illud quidem licuit; Phil. I, 25.

loquor: de te loquitur; Quinct. 84. de te ... familiariter tecum loquar; div. Caec. 37. tametsi ita de meo facto loquor; Verr. I, 29. quid ego de M. Marcello loquar? ... quid de L. Scipione? ... quid de Flamminino? ... quid de L. Paullo? ... quid de L. Mummio? ib. 55. quid ego de cotidiano sermone querimoniaque populi Romani loquar? de istius impudentissimo furto seu potius novo ... latrocinio? ib. 129. de isto ... ne ille quidem obscure locutus est; ib. II, 48. quid ego de Syracusis loquar? ib. 160. conferrent viri boni capita, de comissatione loquerentur inter se ac de mulierculis; ib. III, 31. civitas, de qua loquor; ib. 67. nihil de luxuria Apronii loquor, nihil de insolentia, [nihil de permissa ab isto licentia] nihil de singulari nequitia ac turpitudine; ib. 106. de cella loquor; ib. 200. non loquor de integris, innocentibus, religiosis; ib. IV, 7. loquor enim de tuo ... monumento; ib. 69. adulescentes cum Sextio suo de plaga et de uno illo ictu loquebantur; ib. V, 119. locutus erat liberius de istius improbitate atque nequitia; ib. 141. quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim atque universe loquar? ib. 143. quid loquar amplius de hoc homine? Caecin. 25. de eo dubito nunc quo modo aut loquar aut taceam; ib. nondum de iure possessionis nostrae loquor; ib. 34. cum de possessionis controversia et de privatorum hominum contentione iuris loquemur ||loquamur||; ib. 41. cum de iure et legitimis hominum controversiis loquimur; ib. 47. „qua de re mecum locutus es“; Cluent. 72. de periculo salutis ac libertatis loquor; leg. agr. I, 21. quasi de aliqua sentina ac non de optimorum civium genere loqueretur; ib. II, 70. sed quid ego de eis omnibus ... loquor? Rabir. 27. sed cur tam diu de uno hoste loquimur et de hoste, qui ..? Catil. II, 17. nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus; ib. III, 11. quid alienigenae de vobis loqui soleant; Flacc 65. quorum tacita gravitas et fides de uno quoque loquitur; Sulla 82. ut me ... patiamini de studiis humanitatis ac litterarum paulo loqui liberius; Arch. 3. quae ... et de hominis ingenio et communiter de ipsius studio locutus sum; ib. 32. quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19. quid de P. Sestio loquar? ib. 30. nihil loquor de pontificio iure, nihil de ipsius verbis dedicationis, nihil de religione, caerimoniis; dom. 121. quid ego de dedicatione loquor? ib. 122. non ego de meis, sed de vestris factis loquor; har. resp. 16. ne plura de re minime loquar dubia; ib. 20. quid ego de illis ludis loquar? ib. 24. de quo (di immortales) loquantur; ib. 32. contionem, de qua loquor; ib. 51. quid de patria loquar? ib. 58. de consulibus loquor; Sest. 27. quid ego de aedile ipso loquar? ib. 95. si de poëtis, de histrionibus, de ludis in iudicio loquar; ib. 119. quid quisque nostrum de se ipse loquatur; Vatin. 9. ne diutius loquar de auguratu tuo; ib. 21. de eius fama ac pudicitia ... nemo loquebatur; Cael. 11. nimium multa de re minime dubia loquor; ib. 15. sed quid ego de dignitate istorum testium loquor? ib. 63. sed ego non loquor de sapientia ...: de impetu animi loquor, de cupiditate vincendi, de ardore mentis ad gloriam; ib. 76. nihil de hac eius urbana ... audacia loquor; prov. cons. 8. quid ego de consulatu loquar, parto vis, anne gesto? Piso 3. hic, de quo loquor; ib. 70. quid ego de me, de fratre meo loquar? Planc. 20. nihil homines aliud Romae nisi de quaestura mea loqui; ib. 64. cum de vitiis gentis loquor; Scaur. 44. „de me .. semper populus Romanus, semper omnes gentes loquentur“; Milo 98. sed non loquor de nobis: de illis loquor, qui occiderunt; Ligar. 18. loquor de legibus promulgatis; Phil. I, 26. ne loqui quidem sum te passus de gratia; ib. II, 49. loquamur potius de

nequissimo genere levitatis; ib. 63. quid ego de commentariis infinitis, quid de innumerabilibus chirographis loquar? ib. 97. quoniam longo intervallo loqui nobis de re publica licet; ib. III, 6. quid ego de L. Cinna loquar? ib. 26. locutus sum de re publica, minus quidem libere quam mea consuetudo, liberius tamen quam periculi minae postulabant; ib. V, 19. quid loquar de caede civium Romanorum? de direptione fanorum? ib. XI, 6. quid de Cn. Pompeio loquar? ib. 34. nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; ib. XIII, 8. quid de Pansa et Hirtio loquor? ib. 46.

meditor: meditetur de ducibus hostium; Verr. I, 12. ſ. commentor.

memini: quam (felicitatem) praestare de se ipso nemo potest, meminisse et commemorare de altero possumus; imp. Pomp. 47. ex omnibus novis hominibus, de quibus meminisse possumus; leg. agr. II, 3. ne qui posset tantum aut de rei publicae aut de alicuius periculo meminisse quantum vellet; Sulla 43. meministi ipse de exsulibus; Phil. II, 91.

mentior: ſ. clamo; Milo 72.

mercor: fundum Cymaeum Romae mercatus est de pupillo Meculonio; Flacc. 46.

mereor: cum de Siculis male mereretur; Verr. III, 59. ita de populo Romano meritus est, ut ..; ib. IV, 81. si (corpus) ita de se meritum esset; Muren. 51. in hominibus de me divinitus meritis; sen. 30. non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. quod de me civi ita ‖a, ac, al.‖ de re publica merito tulisses; ib. 42. in me, ita de sua salute merito; ib. 58. huic ego et tali et ita de me ac de patria merito viro numquam ... praeripiam ... reum; har. resp. 7. nulla enim potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa; ib. 44. praeclare vir de re publica meritus, L. Opimius; Sest. 140. me etiam miserum illorum ita de me meritorum miseriis ac dolore! prov. cons. 10. quod si esset ‖est‖ commotus, ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, non ita de re publica; Piso 75. quod ita de me meriti sunt illi ipsi; Planc. 56. ita de me est meritus ille ordo; Rab. Post. 6. „quoquo modo (patria) erit merita de me“; Milo 93. non male aliquando de me meriti, sed semper optime; ib. 99. ut de re publica quisque mereatur; Phil. II, 119. cum Ser. Sulpicius ... ita de re publica meritus sit, ut ..; ib. IX, 17. — civis optime de re publica meritus; sen. 8. cum bene de re publica meritis testimonium a consensu civitatis datur; Phil. XIV, 13. ſ. **bene**, I. mereor (45 Sp.) B. I, S. 409.

metuo: de absolutione istius neque ipse iam sperat nec populus Romanus metuit, de impudentia singulari ... sunt qui mirentur; Verr. I, 6.

ministro: bibitur usque eo, dum de dolio *imo* ‖de † solio‖ ministretur; Piso 67.

minuo: nihil minuam de libertate mea pristina; sen. 36. ut ne quid aut de dignitate generum aut de sacrorum religione minuatur; dom. 36

miror: ſ. metuo.

mitto: solitum esse istum ..., quantum frumenti esset Romam mittendum, tantum de suo quaestu ac de sua copia frumenti mittere; Verr. III, 171. mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47. ſ. III. legati. litterae.

moneo: post discidium optimatium, de quo ipso nunc monemur; har. resp. 45. cum di immortales monent de optimatium discordia; ib. 53.

moveo: deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50. ut alter de senatu movere velit; Cluent. 122. cum te ... neque frequens senatus agendo de vendita atque addicta sententia movere potuit; Phil. II, 52.

neglego: de Theopompo, summo homine, neglexi-mus; Phil. XIII, 33.

nomino: ſ. praedico; Arch. 26.

numero: qui de sua pecunia HS IↃLX milia numeravit; Verr. I, 150.

nuntio: cum ... esset de hoc Tempsano incommodo nuntiatum; Verr. V, 41. simul ac libertus de morte uxoris nuntiavit; Scaur. 12. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48. quid de Cyro nuntiaret? ib.

obicio: quae de peculatu ac de eius modi rebus commenticiis inaudita nobis ante hoc tempus ac nova obiecit; Sex. Rosc. 82. quod obiectum est de pudicitia; Cael. 6. de Cispio mihi igitur obicies? Planc. 75.

obsequor: de te tibi obsequor; Cluent. 149.

occurro: nec quid tibi de alio audienti de se ipso occurrat reformidat; Ligar. 6.

omitto: omitto de melle; Verr. II, 183. de reditu Gabinii omittamus; Piso 51. at de me omittamus; Rab. Post. 34.

opinor: quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45.

opto: ſ. expeto.

ordior: de quo si paulo altius ordiri ... videbor; Verr. IV, 105.

orno: quod privati homines de suis pecuniis ornant ornaturique sunt; Verr. IV, 71.

patefacio: de altero patefactum est quid cogitaret; Phil. XI, 1.

percontor: Hermippo .. percontanti de nomine Fufiano respondit ..; Flacc. 47.

percutio: compluris in Capitolio res de caelo esse percussas; Catil. III, 19.

peroro: ſ. III. pars.

pertimesco: eos, qui alterum accusant, non minus de laude, de honore, de fama sua quam illos, qui accusantur, de capite ac fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. Siculi ... de suis periculis fortunisque omnibus pertimescunt; Verr. V, 115. nec ... illi umquam de se pertimescent; Sest. 94.

perturbo: cum T. Annius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1.

pervenio: num quid aliud de bonis eius pervenisset ad Verrem; Verr. IV, 27. Tusculanum, quod ... ad Metellum pervenisse de Vennonii Vindicii bonis non tenebat; Balb. 56.

peto: si quis quid de absente peteret; Verr. II, 59.

placeo: ut populo de Cyprio rege placeret; dom. 53.

polliceor: quod nos de Cn. Pompeio pollicemur; dom. 16. nihil ego tum de meis opibus pollicebar, sed de horum erga me benevolentia promittebam; Planc. 101.

possum: si hoc de me potuit; dom. 46.

postulo: quid ego de epistulis Falcidii aut de Androne Sextilio aut de Deciani censu tam diu disputo [postulo]? Flacc. 94. primo de vi postulavit; sen. 19. sapientes homines ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34. postulatur me praetore primum de pecuniis repetundis; Fr. B. VI, 1. ſ. III. recuperator.

praedico: de quo homine praeconis vox praedicat; Quinct. 50. quod ... non falso ille de vobis iam in morte ipsa praedicavit; Verr. V, 113. de se autem hoc praedicat ..; Caecin. 25. cum ipse hoc de se iuratus praedicet; ib. ut vos nunc de vestris maioribus praedicatis ..., sic vestri posteri de vobis praedicabunt; leg. agr. II, 84. quod tu nunc de tuo patruo praedicas; Rabir. 23. in eo ipso praedicari de se ac nominari volunt; Arch. 26. quae soleam de me praedicare; dom. 92. quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; ib. 93. mihi ista licet de me vera cum gloria praedicare; Piso 2. quae de illo viro Sulla, quae Murena ... quam ornate, quam honorifice, quam graviter saepe in senatu praedicaverunt; Phil. XI, 33. ſ. existimo; Qu. Rosc. 19.

praedico: di immortales ... de clarissimorum ... civium dissensione praedicunt; har. resp. 53.

praedor: tuus apparitor ... de aratorum bonis praedabitur? Verr. III, 182.

praefinio: neque de illo tibi quicquam praefinio; Verr. V, 174.

praeiudico: ut per illum ... de hoc praeiudicaretur; Cluent. 172. ſ. iudico; Verr. III, 153.

praesto: ſ. memini; imp. Pomp. 47.

praetereo: de Apollonio ... praeteriri potest? Verr. V, 16.

praetermitto: nihil enim praetermittendum de istius impudentia videtur; Verr. IV, 86.

precor: ſ. expeto. — probo: ſ. clamo; Catil. I, 21.

profero: res ita multas ... proferre de vita et moribus et existimatione M. Tullii; Tull. 3.

proficio: nihil profecit de universis; Sest. 132.

profiteor: ego de me ipse profitebor; Phil. II, 118.

prohibeo: de Sex. Peducaeo ... sese antea ... a C. Verre prohibitos esse; Verr. IV, 142.

promitto ſ. polliceor; Planc. 101.

promoneo: nos de istius scelere ac furore ac de impendentibus periculis maximis prope iam voce Iovis ... promoneri; har. resp. 10.

promulgo: qui .. promulgarent de salute mea; sen. 4. cum L. Caecilius ... publice promulgarit de mea salute cum conlegis paene omnibus; ib. 22. ut (tribuni) de salute mea .. promulgarent; ib. 29. cum de eo tribunus plebis promulgasset; dom. 83. de meo reditu octo tribuni promulgaverunt; Sest. 69. tribuni plebis, qui omnes se de me promulgaturos confirmarant; ib. 72. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem; Piso 35. ſ. III. lex.

pronuntio: ut de Philodamo AMPLIUS pronuntiaretur; Verr. I, 74. tum tu ipse de te FECISSE VIDERI pronuntiavisti; Piso 97.

provideo: est autem etiam de Brundisio ... providendum; Phil. XI, 26.

purgo: de luxuria purgavit Erucius; Sex. Rosc. 39.

quaero: de quibus nunc quaerimus; Sex. Rosc. 51. cui ne quaerendi quidem de morte patris potestas permittitur; ib. 78. dum ex eis de patris morte quaeratur; ib. de cuius morte quaeritur; ib. 103. dum de patris morte quaereretur; ib. 119. „in dominos quaeri de servis iniquum est“; ib. 120. ut is de pecuniis repetundis quaereret; Verr. a. pr. 21. alterum esse quaesiturum de pecuniis repetundis; ib. 27. ac de avertenda pecunia quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint ..; ib. II, 144. quaerere incepimus de Carpinatio quisnam is esset Verrucius; ib. 187. quaerit continuo de signo; ib. IV, 85. si de mea gloria atque amplitudine quaeritis, iudices; ib. V, 173. de quo hoc primum quaero, venerit ea res in hoc iudicium necne; Tull. 38. tantum de tua defensione ... quaero; Caecin. 34. in quo iudicio ... de verbis quaesitum esse dicatur; ib. 38. de eo quaeri oporteret; ib. 93. quaero de te putesne ..; ib. 96. sin hominibus remotis de causa quaeritis; ib. 104. quaero enim de te ..., num Fabricios quoque innocentis condemnatos existimes; Cluent. 62. eodem modo quaesitum si esset de Scamandro; ib. 105. iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; ib. 148. DEQUE EIUS CAPITE QUAERITO; ib. ✕. de hoc Stratone et de Ascla quodam servo suo quaesiturum esse dixit; ib. 176. triennio post mortem Oppianici de eius morte quaerebatur; ib. 181. Romae quaesitum de istis hominibus non erat? ib. 182. cum de furto quaereretur; ib. 183. cum igitur de furto quaereretur et eo furto, quod ..; ib. 185. hic iam ... de te ipso, Labiene, quaero; Rabir. 20. de te ipso, inquam, Labiene, quaero; ib. 21. mitto iam de rege quaerere; Sulla 22. sese aiunt quaesisse de Cassio, quid Sulla sentiret; ib. 36. sibi aliquid de Sulla esse quaerendum; ib. 38. de tantis omnium periculis cum quaererem omnia, multa audirem, crederem non omnia, caverem omnia ib. 85. hic iam de ipso accusatore quaero ..., num illo die (cum praesidio) fuerit; Sest. 78. quod de me potissimum tu in accusatione quaesisti, quae esset nostra natio optimatium; ib. 96. videsne me nihil de anni illius causa, nihil de eo, quod tibi commune cum summis viris esse videatur, sed de tuis propriis sceleribus ex te quaerere? Vatin. 30. quae (lex) de seditiosis consceleratisque civibus ... cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. de vi quaeritis; ib. 70. huius de facto .. ita quaeri, ut ..; Balb. 10. cum de homine occiso quaeratur; Milo 8. de hoc igitur latum est ut quaereretur; ib. 31. Milo de Clodii reditu unde quaesivit? ib. 46. cuius de morte tamquam de caerimoniis violatis quaeritur; ib. 59. maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; ib. in reum de servo accusatoris cum quaeritur; ib. cum more maiorum de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. de Caesare ipso si quaereres quidnam egisset in urbe; Phil. I, 18. quid enim attinebat nova lege quaeri de eo, qui hominem occidisset? ib. II, 22. si de meo iudicio quaeris, nollem; ib. 75. atqui hoc bello de elegantia quaeritur! ib. XIII, 38.

queror: nihil de suo patrimonio queritur; Sex. Rosc. 143. de tui comitis iniuria questum ad te ... venirent; Verr. I, 80. qui de Dionis iniuriis gravissime per litteras cum Verre questus es; ib. II, 24. etiam in contione tribunum plebis de causa Sthenii M. Palicanum esse questum; ib. 100. Siculos ... de Sthenii calamitate questos esse; ib. 103. de hospitio violato et de tuo isto nefario scelere nihil queror; ib. 111. de quo (viro) quis umquam arator questus est? ib. III, 216. num ... in caritate de aestimatione frumenti (arator) questus est? ib. quid de isto plura dicam aut querar? ib. IV, 97. ut ... maxime de religione quererentur; ib. 113. ut nihil de illo tempore, nihil de calamitate rei publicae querar; Caecin. 95. de quo (matris pelicatu) ne queri quidem se sine scelere posse arbitraretur; Cluent. 13. nihil de alteris Oppianici nuptiis queror; ib. 188. illud primum queror, de illo scelere ... Fabriciani veneni; ib. 189. quia ... queri est ausus ... de morte Saturnini; Rabir. 24. si ... ipsa .. nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5 (3. 39). Graecus apud Graecos ... de poena questus est; ib. 17. de subselliis queror? ib. 22. querendum est ... de omni accusationis iniquitate: primum de communi genere [testium]; ib. 23. liceat mihi potius de levitate Graecorum queri quam de crudelitate; ib. 61. cum de poena queritur; Sulla 63. questus sum in iudicio ... quaedam de re publica; dom. 41. haud scio an vivere nobis atque his de rebus iam queri liceret; har. resp. 22. (consules) de Cyprio rege quererentur? Sest. 64. questus est de praeteritis; ib. 67. neque putavi ... de uno sagittario me queri convenire; ib. 133. quid ego de me querar? Vatin. 26. cum de adventu regis Ptolemaei quereretur; Cael. 18. sunt qui de via Appia querantur! Milo 91. nam de statua quis queritur? Deiot. 34. nihil de suo casu, multa de vestro querebatur; Phil. I, 9. pauca querar de hesterna Antonii iniuria; ib. 11. ac de his tamen legibus ... saltem queri possumus; ib. 25. an de interitu rei publicae queri non debui? ib. II, 6. de M. Antonio querentem abstinere maledictis; ib. de re publica graviter querens de homine nihil dixi; ib. 7. de quo Caesar in senatu aperte in te invehens questus est; ib. 74. nihil queror de Dolabella; ib. 79. quid iam querar de agro Leontino? ib. 101. quin etiam de illo homine queri solebas; ib. VIII, 13. de me querebantur; ib. XII, 18. tria, ut opinor, haec in Milonis personam questus es: de aere alieno, de vi, de ambitu. duo praeteristi: nihil de religionibus violatis, nihil de incestis ||incestus|| stupris questus es; Fr. B. XV, III, 2.

quiesco: ſ. clamo; Catil. I, 21.

rapio: navium praefectos ... de complexu parentum suorum ... ad mortem ... rapuisti; Verr. V, 188.

recedo: recede de medio; Sex. Rosc. 112.

recito: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris; Cluent. 135. quam tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Romani auctionem; leg. agr. II, 48. de tabulis publicis recitat eis, quae ..; Flacc. 40. vgl. III. lex; Tull. 47.

recordor: si recordari volueritis de novis hominibus; leg. agr. II, 3. recordare de ceteris; Sulla 5. ut omittatis de unius cuiusque casu cogitando recordari; Sest. 1. quoniam istis vestris lacrimis de illis recordor, quas pro me ... profudistis; Planc. 104. nec vero sine magno animi maerore ... de te recordor; Scaur. 49. te aliquid de huius illo quaestorio officio, etiam de aliis quibusdam quaestoribus reminiscentem recordari; Ligar. 35.

recuso: „quis poterit Verre absoluto de transferendis iudiciis recusare?“ Verr. a. pr. 20. sin absolvitur, desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; ib. I, 6. qui de transferendis iudiciis possit recusare; ib. III, 224. nihil de poena recusabo; Planc. 3.

redeo: si qui iàm de foro redeuntem ... domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89.

reduco: de exsilio reducti a mortuo; Phil. I, 24. ut tibi per me liceat quendam de exsilio reducere; ib. II, 9.

redundo: si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; Verr. III, 155.

refero: Cn. Pompeio ... de tribunicia potestate referente; Verr. a. pr. 44. refertur de Peducaeo; ib. IV, 143. refertur deinde de Verre; ib. ut (tribuni) de salute mea et promulgarent et referrent; sen. 29. P. Lentulus consul ... simul ac de sollemni religione rettulit; Quir. 11. coeptum est referri de inducendo senatus consulto; dom. 10. cum frequentissimus senatus eos, ut de me referrent, cotidie flagitaret; ib. 70. ex Kalendis Ianuariis ... de me rettulisti; ib. potestisne referre de mea domo? har. resp. 11. omnia senatus reiciebat, nisi de me primum consules rettulissent; Sest. 68. ut statim de eius facto referretur; ib. 129. ut etiam Q. Metellus consul ... de mea salute rettulerit; ib. 130. nisi prius de me rettulissetis; Piso 29. consule, Cn. Pompeio, de hac ipsa quaestione referente; Rab. Post. 13. de supplicationibus referebatur; Phil. I, 12. cum de triumpho refertur; ib. quamquam vos nihil aliud nisi de parricidio ... rettulistis; ib. III, 13. quid est aliud de eo referre non audere, qui ..? ib. 21. cum de re publica relaturus fuisset; ib. 24. tribuni plebis, qui de praesidio consulum senatusque referatis; ib. 25. cuius de laudibus et honoribus ... ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. ut et de ‖et, de‖ praemiis militum et de honoribus imperatorum primo quoque tempore referretur; ib. V, 4. de supplicatione referebat; ib. 19. quae referri videtis, de honoribus et praemiis bene de re publica meritorum; ib. 28. de re publica quoad rettulistis satis decrevisse videor; ib. 34. dixi ad ea omnia, consules, de quibus rettulistis; ib. 53. causa ... consulibus ... de re publica primum referendi fuit ex eo, quod ..; ib. VI, 1. de Appia via et de Moneta consul, de Lupercis tribunus plebis refert; ib. VII, 1. quibus de rebus refers, P. Servilio adsentior; ib. 27. de M. Apuleio separatim censeo referendum; ib. X, 24. num te de supplicatione voluit referre? ib. XIV, 23. at enim de corrigenda lege rettulerunt; Fr. B. VI, 15. — C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B. VI, 8. ſ. **ad**, I. refero; Verr. IV, 142. ✕. imp. Pomp. 58. Catil. II, 26. sen. 27. dom. 70. 136. har. resp. 11. 12. prov. cons. 28. Piso 29. Phil. II, 14. 15. III, 20. 39. VIII, 33. XI, 27. 31. XIII, 19 (☞. I, ☜. 75).

reicio: „decurias scribamus“. „quas decurias?“ „de cohorte mea reicies“ inquit; Verr. III, 28.

relinquo: cui de tanto patrimonio praedo iste nefarius ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24.

reminiscor: ſ. recordor; Ligar. 35.

remitto: ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25. de HS IↃLX milibus remisit D. Bruto HS ↀx milia; ib. 150. illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; ib. III, 82. qui de capite vectigalium populi Romani remisisti; ib. aliquid de summo supplicio remitteres; ib. V, 168. neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo; Rab. Post. 31. remisisset aliquid profecto de severitate cogendi; Phil. I, 12. si aliquid de summa gravitate Pompeius, multum de cupiditate Caesar remisisset; ib. XIII, 2.

removeo: plura clam de medio removebat; Sex. Rosc. 23. decumani ... removendas de medio litteras censuerunt; Verr. II, 175. litteras enim communis de medio removere potuerunt; ib. clamabo litteras remotas esse de medio; ib. 177. quae remota de medio ... sunt; ib. 181.

renovo: de lege, de foedere, de exemplis, de perpetua consuetudine civitatis nostrae renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17.

renuntio: quod cum isti renuntiaretur de basi ac litteris; Verr. IV, 79.

reperio: quam multi enim essent de victoribus qui te crudelem esse vellent, cum etiam de victis reperiantur! Ligar 15.

requiro: nihil de suis veteribus ornamentis requiret; div. Caec. 71. de te tantum requiro, utrum ..; Planc. 71.

reseco: de vivo igitur aliquid erat resecandum; Verr. III, 118.

respondeo: sed de isto custode toto sic vobis brevissime respondebo; div. Caec. 51. videat quid de illis respondeat; Verr. I, 12. de ipsis tibi inimicitiis respondeo; ib. III, 6. quoniam ad omnia ... de Oppianici damnatione respondi; Cluent. 143. nisi forte de locis religiosis ac de lucis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7. an de sororis filio diligentius respondendum est? ib. 8. qui paulo ante aliquid tamen de gladiis ac sicis ... respondisset; Catil. III, 10. M. Catoni ... de officio meo respondebo; Muren. 3. quo in loco C. Postumo ‖P. Postumio, al.‖ ... de divisorum indiciis et de deprehensis pecuniis, ... Ser. Sulpicio de equitum centuriis, M. Catoni ... de ipsius accusatione, de senatus consulto, de re publica respondebo; ib. 54. erat Castriciano nomine irata, de quo toto respondit Hortensius; Flacc. 54. hic tibi ego de testimoniis meis hoc respondeo; Sulla 21. quid respondit de Sulla Cassius? ib. 38. de dignitate M. Caelius notis ac maioribus natu ... tacitus facile ipse respondet; Cael. 3. quod haud scio an de ambitu et de criminibus istis sodalium ac sequestrium ... similiter respondendum putem; ib. 16. quasi quisquam sit qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62. de Calidio tibi tantum respondeo, quod ipse vidi; ib. 69. quid de vestra in illa causa perseverantia respondebitis? Ligar. 29. de plausu autem quid respondeam? Deiot. 34. prius quam de ceteris rebus respondeo; Phil. II, 3. nec vero tibi de versibus plura respondebo; ib. 20. ne *de* iocis quidem respondebo; ib. 39. idem de Casilino respondissem; ib. 102. nihil tibi de Galba respondeo; ib. XIII, 33. ſ. iudico; Caecin. 68.

reticeo: de Chelidone reticuit quoad potuit; Verr. I, 139. ne forte ... de privatis iniuriis reticeat; ib. IV, 15.

revello: Cn. Pompeio ... de corpore rei publicae tuorum scelerum tela revellente; Piso 25.

rogo: rogatus de cybaea; Verr. IV, 17. de

hoc nihil cogitante ... est rogatum, ut ..; Sest. 57. regno enim iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum; ib. 62. ut ne cui ||neve, neque|| privilegium inrogari liceret neve de capite nisi comitiis centuriatis rogari; ib. 65. qui a senatu de me rogabantur; ib. 130. quae te de te ipso rogaro; Vatin. 10. ego te, quaecumque rogabo, de te ipso rogabo; ib. 13. te .. in extremo pauca de ipsa causa rogabo; ib. 40. quid erat quod me rogares, si erat is, de quo rogabas, Caesaris lege reductus? Phil. II, 10.

sancio: cum de eo nihil sanxerit, quod antea commissum non erat; Sex. Rosc. 70. in quibus (legibus) multa sanxit de aetate hominum ..., de quaestu ..., de censu, de ceteris rebus; Verr. II, 122. ſ. III. lex.

satis facio: de quo (Dione) multis primariis viris testibus ... vobis priore actione satis factum est, HS deciens numeratum esse; Verr. II, 20.

scio: de quo ne cuius rei argueretur quidem scire potuit; Caecin. 73. credo celatum esse Cassium de Sulla uno, nam de ceteris certe sciebat; Sulla 39. qui de omnibus scierit, de Sulla se scire negarit; ib. de quibus maiores nostri vos solos et consuli et scire voluerunt; dom. 33. ſ. existimo; Sulla 13.

sciscitor: sic de uno quoque nostrum ... sciscitantur omnes; Phil. XIV, 19.

scisco: si Gaditani sciverint nominatim de aliquo cive Romano; Balb. 27.

scribo: incredibile dictu est quam multi Graeci de harum valvarum pulchritudine scriptum reliquerint; Verr. IV, 124. quid de eis rebus Fonteius ad legatos suos scripserit; Font. 18. de quorum (populorum) rebus scribitur; Arch. 23. qui praesertim usque eo de suis rebus scribi cuperet, ut ..; ib. 26. quoniam de uno homine scriberet; dom. 52. quod de omnibus ... scriptum est in legibus; ib. 82. quae si tu interpretaris de nostris aedibus atque agris scripta esse ..; ib. 128. multa homines doctos ... scripta de deorum immortalium numine reliquisse; har. resp. 19. de ea re scriptum est ..; ib. 20. ita de me illum ... hostem pudoris ... scripsisse quae scripsisset; Sest. 73. de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret; Piso 40. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ..; ib. 70. ſ. III. lex.

sentio: de qua (dissensione) ... quid sentire debueris; Verr. I, 34. quod de re publica sensit, ita sensit, ut ..; ib. 37. ut intellegas quid hi de te sentiant; Catil. I, 20. quid de re publica sentiat; ib. 32. qui omnia de re publica praeclara atque egregia sentirent; ib. III, 5. quod illa gens quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69. ut idem de communi salute sentirent; Sulla 61. quis non de communi salute optime, quis non fortissime, quis non constantissime sensit? ib. 82. quae ego per hos dies in senatu de re publica sensi; dom. 3. ut hos talis viros ... aliud de summa religione hoc tempore sensuros ac me absente sentirent arbitrere; ib. proinde quasi isti .. de Cn. Pompeio aliter atque ego existimo sentiant; ib. 31. ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; Sest. 106. qui ... senserat tantum de re publica aliud atque homines exspectabant; ib. 114. de te autem homines quid sentiant in honore experti sumus; Vatin. 10. M. Bibulum consulem, non dicam bene de re publica sentientem; ib. 21. cum esses interrogatus quid sentires de consulatu meo; Piso 14. ego C. Caesarem non eadem de re publica sensisse quae me scio; ib. 79. quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52. hoc nomine audito ... de familia nobili ipsi quoque cum orbis terrarum auctoritate sentiatis; Scaur. 45. de iudicio animi mei, ut volet, quisque sentiat; Rab. Post. 44. quid de Ti. Gracchi morte sentiret; *Milo* 8. ut nesciam quid de morte Clodii sentiatis; ib. 72. ut pro aliis etiam loquar quod de me ipse sentio; Marcell. 32. quae sentiam de re publica; Phil. I, 27. quid .. ille singularis vir ... de me senserit sciunt; ib. II, 39. D. Carfulenum, bene de re publica sentientem; ib. III, 23. quos bene sentire de re publica cognoverat; ib. V, 22. quid decernere nos de M. Bruto, quid sentire oporteret; ib. X, 17. qui libere de re publica sensimus; ib. XI, 3. quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; ib. 39. quid hac de re sentiatis; ib. XIV, 6. tu, si ego de re publica optime sentiam, ut me vincas, ipse pessime senties? ib. 18.

sequor: sequitur de locis sacris, religiosis; har. resp. 30.

servo: se de caelo servasse; dom. 40. quos tu cotidie sciebas servare de caelo; Vatin. 16. ſ. **caelum**, I, 3. servo de (11 St.) B. I, S. 441.

sevoco: haud mediocriter de communi quodcumque ||quidquid, al.|| poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.

significo: est aliquid etiam de virtute significatum tua; Planc. 52.

sileo: silebitur toto iudicio de maximis et notissimis illius furtis et iniuriis; div. Caec. 32. sileatur de nocturnis eius bacchationibus ac vigiliis; Verr. I, 33. me non solum silere de vestris monumentis oportebit; ib. IV, 81. silere de tantis vestris beneficiis nullo modo possum; leg. agr. II, 2. cum ceteri de nobis silent; Sulla 80. numquam de me siluistis; sen. 3. cum ... de altero (populo) siletur; Balb. 36. nec vero de legione Martia ... sileri potest; Phil. III, 6. nec vero de L. Egnatuleio, fortissimo ... civi ..., silendum arbitror; ib. V, 52. ac de hac quidem divina ... laude Bruti silebo; ib. X, 7. si de clarissimo adulescente siluero; ib. XIII, 28.

solvo: PECUNIA PRAESENS SOLVETUR. cuius ||quibus|| de bonis? eius, qui ... clamavit. cuius ||quibus|| de bonis? pupilli; Verr. I, 146.

spargo: qui ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.

spero: ne qui forte incipiat improbus ... aliquid sperare de te; Sulla 34. his omnibus ad bene de [omni] re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2. ſ. loquor; Phil. XIII, 8. metuo.

statuo: si aliter de te statuere voluerint; Verr. III, 107. quid de eo statutum esset; Cluent. 126. quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis; Flacc. 65. ut vos de mea domo statueretis; dom. 69. videte igitur, pontifices, quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; ib. 119 de sacris publicis, de ludis maximis, de deorum penatium Vestaeque matris caerimoniis, de illo ipso sacrificio ... quod tres pontifices statuissent, id ..; har. resp. 12. ut statuant ipsi (populi) non de nostris, sed de suis rebus; Balb. 22. in quibus (generibus) per senatum more maiorum statuatur aliquid de legibus; Fr. B. VI, 11, a.

subscribo: quae de iudicio corrupto subscripserunt; Cluent. 127. quod censores de ceteris subscripserunt; ib. 155.

sum: nunc quonism exploratum est omnibus quo loco causa tua sit et quid de te futurum sit Verr. V, 164. quod (genus) proprium Catilinae est de eius dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu; Catil. II, 22. lex Papiria vetat aedis iniussu plebis consecrari: sit sane hoc de nostris aedibus ac non de publicis templis; dom. 128. respondebo ad ea, quae dixisti, quae pleraque de ipso me fuerunt; Planc. 58. tertium (genus) est de legum derogationibus ||ut de legibus derogetur|| Fr. B. VI, 11, c.

sumo: Apronio permittis, ut quos velit de cohorte sumat recuperatores? Verr. III, 140. non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum, sed sumpta de medio; dom. 138. — supplicium quos nobis poëtae tradiderunt patris ulciscend

causa supplicium de matre sumpsisse; Sex. Rosc. 66. ut ... homo nefarius de homine nobili ... suoque hospite virgis supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91. archipiratam ipsum videt nemo, de quo supplicium sumi oportuit; ib. V, 64. quod sciret sibi crimini datum iri pecuniam accepisse neque de vero archipirata sumpsisse supplicium; ib. 73. supplicium ... sumitur de miseris parentibus nauarchorum; ib. 117. ut de Verre supplicium sumant? ib. 126. si quis pater familias ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; Catil. IV, 12. cum idem supplicium minatur optimis civibus, quod ego de ... pessimis sumpserim; Phil. III, 18.

supersum: ut .. nulli supersint de inimicis; Marcell. 21.

surgo: qui de accusatoris subsellio surgit; Sex. Rosc. 104. de sella surrexit atque abiit; Verr. IV, 147.

suspicor: quaesisse num ille aut ille defensurus esset: de me ne suspicatum quidem esse; Sex. Rosc. 59. qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt; ib. 117. Antiochus ... nihil de istius improbitate suspicatus est; Verr. IV, 65. quid de Oppianico suspicatus sit, videtis; quid iudicarit, non obscurum est; Cluent. 34. nisi forte nihil est aequum nos ||vos|| de eorum audacia suspicari; leg. agr. II, 37. cum is se nihil audisse de P. Sulla, nihil suspicatum esse diceret; Sulla 14. de quibus illi aliquid suspicari viderentur; ib. 36. de quo nihil umquam est suspicatus; ib. 48. ſ. comperio; Sulla 86.

taceo: de quo .. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; Sex. Rosc. 124. an me taciturum tantis de rebus existimavistis? Verr. a. pr. 27. de me autem ipso vereor ne adrogantis sit apud vos dicere, ingrati tacere; leg. agr. II, 2. taceo de ceteris; ib. 24. in quibus (rebus) de se et suis de factis taceri velit; ib. III, 4. praetor ... tanta de re tacebit? Caecin. 36. sed quid ego ... de salute omnium nostrum, de fortunis civitatis, de summa re publica taceo? Flacc. 94. est ridiculum ... de hominum memoria tacere, litterarum memoriam flagitare; Arch. 8. sunt qui de via Appia querantur, taceant de curia; Milo 91. nec vero de virtute, constantia, gravitate provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13. cum de illo tacuerit; ib. 21. de eis tamen ... tacere non potui; ib. XIII, 28. ſ. clamo; Catil. I, 21. loquor; Caecin. 25.

testor: quibus (votis) illa etiam deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194. de quo te, te, inquam, patria, testor et vos, penates patriique dei; Sest. 45. curia illa vos de gravissimo principatu patris ... testatur; Scaur. 46.

timeo: eos ... de se nihil timere; Sest. 1. nobis omnibus de vita eius ||*talis*|| viri et civis timentibus; ib. 62. dum vos de vobis aliquid timebitis; ib. 94. quod de reditu meo nihil timerent; Planc. 71.

tollo: non modo ignoscendi ratio, verum etiam cognoscendi consuetudo iam de civitate sublata est; Sex. Rosc. 3. perfacile hunc hominem incautum ... de medio tolli posse; ib. 20. ne quis frumentum de area tolleret ante, quam ..; Verr. III, 36. cetera de oratione mea tollam; ib. 103. Sappho, quae sublata de prytanio est; ib. IV, 126. cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent; ib. 151. qui saxa iacerent, quae de terra ipsi tollerent; Caecin. 60. illum hominem aedilicium ... clamore de foro atque adeo de civitate esse sublatum; Cluent. 79. fidem de foro, dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 8. ut illud summum auxilium maiestatis atque imperii ... de re publica tolleretur; Rabir. 2. me in consulatu meo carnificem de foro, crucem de campo sustulisse; ib. 10. hic ... umquam ausus esset senatum de re publica tollere? Sest. 30. senatum ... omnino de civitate esse sublatum; ib. 42. ut censoria notio et gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; ib. 55. nomen suum de tabula sustulit; ib. 72. non posse quemquam de civitate tolli sine iudicio; ib. 73. non solum regem, sed etiam regnum de re publica sustulissem; Phil. II, 34. quod dictaturae nomen ... de re publica sustulisti; ib. 91. in quo (consulatu) ... provincias de populi Romani imperio sustulit; ib. VII, 15. sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt; ib. XIV, 22.

trado: eodem modo de utraque re traditum nobis est; Caecin. 96. quae de quoque deo nobis tradita sunt; har. resp. 24. vgl. III. anulus.

traho: anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? Balb. 54.

transfero: litterae lituraeque omnes ... de tabulis in libros transferuntur; Verr. II, 189. „quaternos HS ... in cistam tranferam de fisco"; ib. III, 197. vgl. III. exemplum.

transigo: cum de sua parte Roscius transegit cum Flavio; Qu. Rosc. 55. ut [eo celerius] de isto transigamus; Verr. III, 60.

triumpho: triumphavit L. Murena de Mithridate; imp. Pomp. 8. qui anno ante de Numantinis triumpharat; Phil. XI, 18.

valeo: plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; Verr. V, 112. de me ut valeret (rerum gestarum memoria), semper senatus flagitavit; Quir. 10. de civitate ne tam diu quidem valuit, quam diu ..; dom. 79.

venio: ad iudicium non modo de contione, sed etiam cum ipsa contione veniebat; Cluent. 93. cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. qui de legione secunda ... ad ... consules venissent; Phil. V, 53.

venit in mentem: quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent! Phil. XIV, 31.

vereor: qui aliquid de se verebantur; Rab. Post. 10.

video: de Capitone post viderimus; Sex. Rosc. 84. de quo non audire aliquando, sed videre cotidie possemus; Verr. I, 130. alio loco de aratorum animo et iniuriis videro; ib. II, 150. de reliquo videro; ib. IV, 36. posterius de verbo videbimus; Caecin. 32. de te tu videris; Phil. II, 118.

videor: quid est quod hac tandem de re vobis possit videri? Quinct. 54.

vivo: te ... cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.

volo: si idem de coitione voluisset, adiunxisset: QUIVE COIERIT; Cluent. 148.

II. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** certior: certiores a me facti de hac nocturna excursione Catilinae; Catil. II, 26.

dubius: ut de istus facto dubium esse nemini possit ||posset||; Verr. IV, 91. ut de civitate in dubium veniret; Caecin. 18.

integer: de quibus est integrum vobis; Phil. I, 26.

iratus: quam promptus homo P. Septimius! quam iratus de iudicio et de vilico! Flacc. 11.

planus: si de pecunia testibus planum facere non possem; Verr. II, 81.

praecipitem ago: si glebis aut saxis aut fustibus aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.

ratus: ademit eisdem agros: de agris ratum est; dom. 79. de quibus ... id esset ... ratum; Balb. 33.

reliquus: quibus nihil non modo de fructu, sed ne de bonis quidem suis reliqui fecit; Verr. III,

115. qui duo de consularium numero reliqui sunt; Phil. II, 13. duo reliqui sunt de consularibus; Fr. B. VII, 3.

sacrosanctus: de eis ... quicquam audes dicere sacrosanctum fuisse? Balb. 33.

sollicitus: video vos non solum de vestro ac rei publicae, verum etiam ... de meo periculo esse sollicitos; Catil. IV, 1.

Zahlen (vgl. III. alqs. alqd): unus: hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; Verr. IV, 18. gratias agendas esse .. de privatis uni; sen. 31. de praetoribus unus alienus; Sest. 87. unus enim fuit de magistratibus defensor salutis meae; Planc. 78. se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65. — duo (vgl. reliquus): de quibus duos praetextatos sedentis vides; Vatin. 16. — tres: de tribus et decem fundis tris nobilissimos fundos eum video possidere; Sex. Rosc. 98. — primus: quem ... primum de plebe aedilem curulem factum esse dixit; Planc. 58. — unus quisque: unius cuiusque de varia improbitate generis iudicia ... profero; Verr. IV, 49. — nullus: nulla de virtutibus tuis plurimis; Ligar. 37.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben:** alqs: mihi crede, aliquem de societate tua reperies; Sex. Rosc. 93. quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me; div. Caec. 16. vereor ne quis forte de populo ... haec ... fingi a me arbitretur; Verr. I, 138. poterat aliquis ad id negotium de populo accedere; ib. 148. si quis de populo redemptor accessisset; ib. 150. qui ... [de veteribus iudicibus] ... iudices erunt constituti; ib. V, 178. si me ... non familia deiecisset ..., sed aliquis de familia; Caecin. 55. de liberis autem quisquis est, procuratoris nomine appelletur; ib. 57. dicat qui volt hodie de illo populo concitato; Cluent. 90. est nescio quis de cis, quos amicos nostros arbitramur; ib. 143. quis de plebe Romana testimonium dixit umquam, cui non ...? ib. 157. video de istis, qui se popularis haberi volunt, abesse non neminem; Catil. IV, 10. si quis umquam de nostris hominibus a genere isto studio ac voluntate non abhorrens fuit; Flacc. 9. de conlegio quis tandem adfuit? dom. 117. nam hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius aut de consiliariis designatur; har. resp. 53. num quis eorum, qui de foederatis civitatibus esset civitate donatus, in iudicium est vocatus? Balb. 48. nemo queritur Syrum nescio quem de grege noviciorum factum esse consulem; Piso 1. dico venisse paene neminem, ne de officiosissima quidem natione candidatorum; ib. 55. sed quisnam est iste tam demens? de tuisne?. Marcell. 21. mittent aliquem de suo numero; Phil. XI, 25. qui ei de parricidis audacissimi videbantur; ib. XII, 19. ſ. I. reperio. vgl. abduco; Verr. V, 72.

alqd: Metellus ... utrumque rescindit, et de Epicrate et de Heraclio; Verr. II, 62. hoc non esse Romae natum de societate decumarum; ib. III, 141. extremum reliquum est de aestimato (frumento); ib. 188. ut aliquid de suis bonis recuperaret; ib. V, 128. tametsi de hoc iure permulta praetereo; Caecin. 101. illud, quod nemo fecit, de minore parte populi, quo pertineat videte; leg. agr. II, 20. si illud de duobus consulibus ... perenne ac proprium manere potuisset; sen. 9. concludam illud de optimatibus eorumque principibus ac rei publicae defensoribus; Sest. 136. de me hoc sit extremum; Vatin. 9. de tribus enim, quae proposui, hoc extremum est; Phil. VII, 21. vgl. I. attingo; Verr. II, 113. Flacc. 89. — V, 1.

animum suscipio: de vestri imperii dignitate atque gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11.

anulus: si vestitum, quo ipse tectus erat, anulumque de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.

arbitrum sumo: ſ. compromissum.

arbitrium: cuius (iudicis) de ea re nullum est arbitrium; Qu. Rosc. 25.

auctoritas: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63. ſ. iudicium; imp. Pomp. 63.

caput: iterum enim iam quaero abs te, sicut modo in illo capite Anniano de mulierum hereditatibus, nunc in hoc de hereditatum possessionibus, cur ..; Verr. I, 118.

caupo: Ambivium quendam, cauponem de via Latina, subornatis; Cluent. 163.

causa: ſ. **causa,** II, 1. dico; Quinct. 31. Sex. Rosc. 61. 76. Cluent. 90. 98. 153. Sulla 82. Sest. 18. 80. Cael. 10. Balb. 11. Planc. 40. Fr. B. VI, 29 (B. I, S. 471). ſ. I.: ago causam.

certamen est: de quorum urbis possessione ... etiam inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62.

civis: vgl. I. appono; Verr. I, 74.

cognitionem constituo: ne quod iudicium neve || ne qua || ipsius cognitio illo absente de existimatione eius constitueretur; Verr. II, 60.

commemoratio: intellegi potest ... Apronii de isto non modo confessio, verum etiam commemoratio; Verr. III, 142.

compromissum facio: quid ita de hac pecunia, de his ipsis IIS ɔɔɔɔ, [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris, arbitrum sumpseris; Qu. Rosc. 12.

condiciones confero: Sulla cum Scipione ... de auctoritate senatus, de suffragiis populi, de iure civitatis leges inter se et condiciones contulerunt; Phil. XII, 27.

confessio: ſ. commemoratio.

coniectura: ſ. **coniectura,** II, 1. facio; Verr. I, 125. II, 183. III, 106. V, 34 (B. I, S. 622, b).

consensio: nulla de illis magistratuum consensio; sen. 38.

consensus: tantus vester consensus de salute mea fuit, ut ..; sen. 5. omitto civitatium ... de meis ... meritis unum iudicium unumque consensum; dom. 75.

consilium: in consiliis de re publica capiendis; Quir. 24. quorum privatum de re publica consilium et factum ... est comprobatum; Phil. X, 23. ſ. **consilium,** I, 1. est hoc; Phil. II, 24. — II, 1. claudo. ineo; Sex. Rosc. 96. dom. 129. Sest. 69. Phil. XIV, 15. laudo; leg. agr. II, 6. patefacio. — 5. eo in; Verr. I, 51 (B. I, S. 645 ff.).

consultum: cui senatus consulto ne intercederent verebatur? de supplicatione, credo, M. Lepidi; Phil. III, 23. ſ. **consultum,** I, 1. exstant. — 3. Verr. III, 100. — II, 1. commemoro. facio; leg. agr. II, 35. Piso 41. Phil. III, 24. Fr. B. VI, 11 (B. I, S. 679, b).

contentio: neque fere umquam venit in contentionem de accusando; div. Caec. 62. quorum de sedibus haec mihi est proposita contentio; dom. 144.

contio: ſ. **contio,** I. declarat; Phil. XII, 19. sunt gratae. — II, 1. cedo. exspecto; har. resp. 9. habeo; Sest. 106. 107. Piso 41 (B. I, S. 689 f.).

controversia: ſ. **controversia,** I. est; Quinct. 20. 42. Verr. III, 194. Tull. 5. Caecin. 21. intercedit. — II, 1. habeo; Verr. II, 122 (B. I, S. 696, b).

crimen: de perduellionis iudicio ... meum crimen est; Rabir. 10. ſ. **crimen,** I, 1. calet. est reliquum; Cael. 56. unum. — II, 1. relinquo; Verr. II, 151 (B. I, S. 718. 720, b).

decessio: an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

decretum: recita .. decretum de tributis; Verr. III, 100. scribae ... non obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere; Deiot. 37. unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93. — facio: decreta

Centuripinorum, quae de statuis erant facta, non tolluntur; Verr. II, 162. omnes ... societates de meo consulatu ac de meis rebus gestis amplissima ... decreta fecerunt; dom. 74. conlegiorum omnium decreta de me rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8. qui cum de me decretum Capuae fecisset; Milo 39.

deliberationem habeo: quas (deliberationes) habebat domi de re publica; Phil. I, 2.

dictum: aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184. est illud imperitissime dictum de populis fundis; Balb. 27.

discessus: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus ... visus est; sen. 25.

dissensio: est ... parva de re dissensio? Phil. VIII, 17.

dolor, vgl. I. declaro.

edictum: qui illud edictum de hereditate (conscripsit); Verr. I, 143. recita: EDICTUM DE PROFESSIONE ||recita e. d. p.||; ib. III, 26. EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; ib. edictum, quod de funeribus habeant; Phil. IX, 17.

epistulam mitto: quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis et de summa re publica misi; Sulla 67.

exemplum: ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; Verr. V, 94.

existimatio: de omnibus nobis ... non illa tacita existimatio ..., sed vehemens ... populi Romani iudicium consequetur; Verr. V, 176. ut ... existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris; Font. 28. de C. Fannio quae sit existimatio videmus; Sest. 113.

exspectatio est: ſ. opinio est; div. Caec. 71.

factum: ut in omnibus meis factis atque consiliis vestrum de me factum consiliumque laudetur; leg. agr. II, 6. ſ. consilium.

fama: cum haec fama de nostrorum hominum avaritia et cupiditate percrebruerit; Verr. IV, 68. ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98.

fletus: quanto cum fletu de illis nostris incendiis ac ruinis! Sest. 121.

formulam constituo: sunt iura, sunt formulae de omnibus rebus constitutae; Qu. Rosc. 24.

fundus fio: de nostra vero re publica, de nostro imperio, de nostris bellis, de victoria, de salute fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22. videbat enim populos de suo iure, non de nostro fundus fieri solere; ib. 48.

gleba: vobis ... gleba nulla de paternis atque avitis *his* possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82. non adimi cuiquam glebam de Sullanis agris; ib. III, 3.

gratia: ſ. I. ago gratias.

homo: P. Iunii erat hominis de plebe Romana filius; Verr. I, 151.

ignoratio: cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39.

interdictum: cur ... in hoc interdictum DE HOMINIBUS ARMATIS non additur? Caecin. 91. ex hoc interdicto DE ARMATIS HOMINIBUS; ib. — est: fuit illud interdictum apud maiores nostros de vi, quod hodie quoque est; Tull. 44. interdictum esse de hominibus armatis; Caecin. 62. cum interdictum esset de pluribus; ib. — compono: ideo de coactis (hominibus) compositum interdictum est; Caecin. 59.

iudex: de conventu ac negotiatoribus nulli iudices; Verr. II, 34. ſ. iudicium; Verr. a. pr. 51. — sum: qui qua de re iudex fuisset testis esset; Qu. Rosc. 47. de iniuria quae tibi facta sit neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; div. Caec. 58. cum iudices sitis de pecunia capta conciliata; Verr. III, 218. neminem voluerunt maiores nostri non modo de existimatione cuiusquam, sed ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter adversarios convenisset; Cluent. 120. cum ... idem iudices retineantur, qui fuerint de reo; Rab. Post. 36. dic te, Caesar, de facto Ligarii iudicem esse; Ligar. 30. — constituo: qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33. — habeo: ut ... istum ... de vobis iudicem ... habeatis; Verr. II, 77. de vi te ipsum habebo iudicem; Caecin. 48. — sortior: ut de eo praetor iudices ex P. Rupilii decreto ... sortiatur; Verr. II, 32.

iudicium: cuius (arbitri) de ea re proprium non ||proprium|| erat iudicium; Qu. Rosc. 25. qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis optimis iudiciis severissimisque iudicibus usus est; Verr. a. pr. 51. (populus Romanus) de iure .. libertatis et civitatis suum putat esse iudicium; ib. I, 18. iam hoc magnum iudicium hominum de istius singulari improbitate; ib. 111. licet omnia de pecuniis repetundis iudicia tollatis; ib. II, 27. in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. III, 39. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum professione; ib. 55. tum neque iudicium de numero iugerum dabatur; ib. 117. nihil opus fuisse iudicio de vi coactis armatisque hominibus; Tull. 9. vestrum ab illis de eodem homine iudicium populique Romani auctoritatem improbari; imp. Pomp. 63. hoc capite etiam quaestionem de clarissimis viris ... iudiciumque de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; leg. agr. II, 59. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium; Muren. 60. vestro nobis iudicio standum esse de vobis; Flacc. 65. intelleges et de hoc et de aliis iudicium meum et horum par atque unum fuisse; Sulla 5. vestra de me multa iudicia; sen. 2. cuius est gravissimum iudicium de iure legum; dom. 71. penes quem (censorem) maiores nostri ... iudicium senatorum ||senatorium|| de dignitate esse voluerunt; ib. 130. quibus (temporibus) nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; Vatin. 10. quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo 7. nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36. senatus .. iudicia de illo tam multa ..; ib. 37. tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88. quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? ib. III, 37. occulta enim fuit eorum voluntas iudiciumque de Antonio; ib. VII, 21. quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7. ſ. consensus; dom. 75. decretum; dom. 74. existimatio; Verr. V, 176. lex; Verr. a. pr. 41. — est: iudicium esse ... non de re pecuniaria, sed de fama fortunisque P. Quinctii vides; Quinct. 33. maleficium, de quo iudicium est; Sex. Rosc. 117. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; Verr. IV, 82. reliquum iudicium iam non de mea fide ... nec de istius vita ..., sed de iudicibus et ... de te futurum est; ib. V, 177. de hoc iudicium est; Tull. 23. de quo (iure) iudicium est; Caecin. 10. cum iudicium de vi sit; ib. 104. nullum fuisse de alea lege iudicium; Phil. II, 56. — constituo: quorum causa iudicium de pecuniis repetundis est constitutum; div. Caec. 11. post ... iudicia .. de pecuniis repetundis constituta; Verr. III, 130. de eo si quis legem aut iudicium constitueret; Tull. 9. praetores ... de vi et armis severum iudicium constituerunt; ib. 42. quo de iure hoc iudicium constitutum est ||sit||; Balb. 44. cuius enim de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta, de eius interitu quis potest credere senatum iudicium novum constituendum putasse? Milo 13. ſ. cognitio. — decerno: ſ. constituo; Milo 13. — facio: quod contra omnium consuetudinem iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. de re iudicium fieri oportere; ib. 30. ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; Sex. Rosc. 95. de quo non praeiudicium, sed plane iudicium iam factum putatur; div. Caec. 12. ut non

nullum etiam de suo ingenio iudicium fieri arbitretur; ib. 44. cum socii populi Romani iudicia de pecuniis repetundis fieri nolunt; Verr. a. pr. 42. quod .. iudicium secundum Heraclium de compromisso factum erat; ib. II, 66. DE ABSENTE IUDICIUM NULLUM FIERI PLACERE; ib. 95. de quibus (civitatibus) facillime fieri iudicium voluntatis potest; ib. 153. ut .. de suo capite iudicium fieri patiatur praesens ac sedens; ib. III, 135. non de praetore Siciliae, sed de nefario tyranno fieri iudicium; ib. V, 117. ut in hac causa non de improbitate Sex. Aebutii, sed de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4. de quo homine vos ... tanta et tam praeclara iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. iudicium de Oppianico factum esse; Cluent. 55. quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur; ib. 88. ut de eis, qui rem iudicarint, huiusce modi iudicia fieri possint; ib. 152. gravia iudicia pro rei publicae dignitate multa de coniuratorum scelere fecistis; Flacc. 94. de quo gravissimum ... iudicium nudius tertius decimus feceritis; Phil. V, 3. senatui non placere id iudicium de Sullae bonis fieri; Fr. B. VI, 16. — habeo: me confitear non iudicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae; Planc. 93. — voco in: ut ... non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio in iudicium vocetur; Balb. 65.

ius constituo: nihil de testamento illius novi iuris constitui oporteret; Verr. I, 107. tu de optimo, de iustissimo, de honestissimo genere hominum, hoc est de aratoribus, ea iura constituebas, quae ..; ib. III, 27. ſ. formula. — dico: ut tibi de pecuniis creditis ius ... dicere liceret; prov. cons. 7. — sancio: qui de civitate et libertate ea iura sanxerunt, quae ..; dom. 80.

lacrimae: te patris lacrimae de innocentis filii periculo non movebant; Verr. V, 109.

laetitia: ſ. fama; Milo 98.

legati veniunt: de qua expugnatione cum legati ... venissent; Verr. I, 50. — mitto: de eis iniuriis ... populus Centuripinus legatos noluit mittere; Verr. III, 108. ad eum legatos de pace mittemus? Phil. XII, 11.

lex: cum lex ipsa de pecuniis repetundis sociorum ... patrona sit; div. Caec. 65. ut lex de pecuniis repetundis iudiciumque tolleretur; Verr. a. pr. 41. cedo mihi leges ... omnis praeterea de iure civili; ib. I, 109. ille legem mihi de XII tabulis recitavit ... et legem antiquam de legibus sacratis; Tull. 47. qua lege in eo genere a senatore ratio repeti solet, de pecuniis repetundis; Cluent. 104. lex, qua coacti huc convenistis, de criminibus veneni; ib. 164. eos ... lege de vi ... teneri; har. resp. 15. C. Caesaris legem de pecuniis repetundis non putat esse legem? Sest. 135. qui quamquam lege de vi certe non tenebatur ..; Cael. 71. quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio; Balb. 57. quae ... lex ... Iulia de pecuniis repetundis planissime vetat; Piso 50. datur tibi tabella [iudicii]. qua lege? „Iulia de pecuniis repetundis.“ quo de reo? „de equite Romano“; Rab. Post. 12. eas leges ... de provinciis, de iudiciis ... evertendas putamus? Phil. I, 24. lege de sicariis commisit L. Varenus; Fr. B. II, 6. Cottae legem de iudiciis privatis anno post ... *abrogatam;* ib. VI, 9. legem Liciniam et Muciam de civibus redigundis ||regundis|| ... perniciosam rei publicae fuisse; ib. 10. Cn. Pompeium causam lege Varia de maiestate dixisse; ib. 29. — est: quae (lex) de proscriptione est; Sex. Rosc. 125. Syracusis lex est de religione; Verr. II, 126. tametsi lex est de pecuniis repetundis; ib. IV, 17. de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42. legi Fabiae, [quae est de numero sectatorum]; Muren. 71. leges, quae sunt de iure et de tempore legum rogandarum; Sest. 56. legis Liciniae, [quae est de sodaliciis]; Planc. 36. lege, quae est de alea, condemnatum; Phil. II, 56. vgl. quaestio est; Milo 13. — confero: ſ. condiciones. — conscribo: ut eis ... praetor de senatu cooptando leges conscriberet; Verr. II, 122. — constituo: quin tota lex de pecuniis repetundis sociorum causa constituta sit; div. Caec. 17. legem Semproniam esse de civibus Romanis constitutam; Catil. IV, 10. ſ. iudicium constituo; Tull. 9. — do: leges ... de cooptando senatu et de numero veterum ac novorum dedit; Verr. II, 125. legem ... de libertinorum suffragiis Cornelius C. Manilio dedit; Fr. B. VI, 3. — fero: Piso ille Frugi, qui legem de pecuniis repetundis primus tulit; Verr. III, 195. qui (L. Piso) primus de pecuniis repetundis legem tulit; ib. IV, 56. iubet ferre de his legem curiatam ||l. d. h. c.||; leg. agr. II, 28. quam (legem) L. Flaccus interrex de Sulla tulit; ib. III, 5. quod legem de ambitu tuli, certe ita tuli, ut eam, quam mihimet ipsi iam pridem tulerim de civium periculis defendendis, non abrogarim; Muren. 5. consules ... impediebantur lege, non ea, quae de me, sed ea, quae de ipsis lata erat; sen. 4. an de peste civis ... licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26. quo die de te lex curiata esse dicatur; ib. 39. quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? ib. 43 qui legem de meo reditu ferendam non censuit; ib. 68. ut de me lex ferretur; ib. quam (legem) idem iste de Macedonia Syriaque tulerat; ib. 70. de me rettulisti, legem promulgasti, tulisti; ib. quam (legem) de me tulisti; ib. 71. te, P. Lentule, legem de me ferente; ib. 75. legem de iniuriis publicis tulisti Anagnino nescio cui Menullae pergratam ||per gratiam||; ib. 81. ante quam est lata lex de me; ib. 85. de me ... dicit se legem tulisse; Sest. 109. legem te de alternis consiliis reiciendis tulisse; Vatin. 27. quo (anno) lex lata est de pecuniis repetundis acerrima: ib. 29. cum ego legem de ambitu tulerim ex senatus consulto, tulerim sine vi, tulerim salvis auspiciis, tulerim salva lege Aelia et Fufia; ib. 37. tulit apud maiores nostros legem C. Furius de testamentis, tulit Q. Voconius de mulierum hereditatibus, innumerabiles aliae leges de civili iure sunt latae; Balb. 21. si lex *de ea* re ferretur; Rab. Post. 18. Q. Fabricio, viro optimo, cum de reditu meo legem ferret, pulso; Milo 38. cum est lata lex de me; ib. cum leges eas, quae numquam promulgatae essent, et de te et a te latas confiterere; Phil. II, 6. de exsulibus legem, quam fixisti, Caesar tulit? ib. 98. si quam legem de actis Caesaris confirmandis deve dictatura in perpetuum tollenda deve colonis in agros deducendis tulisse M. Antonius dicitur; ib. V, 10. de quibus (actis Caesaris) confirmandis et sanciendis legem comitiis centuriatis ex auctoritate nostra laturus est; ib. X, 17. eos, de quibus lata est (lex Hirtia); ib. XIII, 32. — habeo: Agrigentini [de senatu cooptando] Scipionis leges antiquas habent; Verr. II, 123. — iubeo: de quo legem populus Romanus iusserat; Verr. III, 182. legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38. — promulgo: de quibus, ut eos iudices habeamus, legem ab homine ... nobilissimo promulgatam videmus; Verr. II, 174. lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; ib. V, 177. legem separatim initio de salute mea promulgavit; sen. 21. quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19. ſ. fero; dom. 70. — rogo: leges, quae de civium Romanorum supplicio rogatae sunt; Catil. I, 28. — sancio: quas (leges) senatus de ambitu sanciri voluerit; Planc. 44. — scisco: quod primus scivit legem de publicanis; Planc. 35. — scribo: „lex scripta *est* de gladiatoribus“; Sest. 135.

libellos propono: de quo libelli in celeberrimis locis proponuntur; Quinct. 50. — relinquo: quos (libellos) M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141.

liber: cum ... Platonis ... ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. c. 3 § 4.

libertas: quod eidem in posterum de extraordinariis potestatibus libertatem ademisses; dom. 22.

lis: quod ... de pecuniis repetundis lis aestimata sit eo nomine, quod ..; Verr. a. pr. 38.

littera: in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.

litterae exstant: cuius de probris, adulteriis ac stupris exstant Acmonensium litterae; Flacc. 34. — veniunt: cum a C. Verre litterae ... de laudatione venissent; Verr. IV, 141. — adfero: de eadem re litterae complures a multis eius amicis ... adferuntur; Verr. II, 97. — mitto: aliquotiens ad socios litteras de istius iniuriis miserat; Verr. II, 171. accidit ut Carpinatius ... crebras postea litteras ad socios de istius summis officiis in rem communem beneficiisque mitteret; ib. 172. Carpinatium saepe ad se de eius officiis litteras misisse dixerunt; ib. de quo litteras eas ... ad se missas ... scirent esse; ib. 180. litterae recitantur, ad civitates de ternis denariis missae; ib. III, 225. cum .. eadem de re Cn. Lentulus ... litteras misisset; Flacc. 45. ad quos litteras L. Piso de suis rebus non audet mittere; prov. cons. 25. ut ad senatum tantis de rebus gestis litteras mittat; Piso 49. te aiebas de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; Planc. 85. ille litteras ad te mittat de sua spe? Phil. VII, 5. ad te ipsum, P. Servili, num misit ullas conlega litteras de illa calamitosissima pugna Pharsalia ||pharsalie||? ... at misit postea de Alexandria, de Pharnace; ib. XIV, 23.

locus: recita hunc ipsum locum de testimonio; Verr. I, 79. nunc mihi tertius ille locus est reliquus || r. e.|| orationis de ambitus criminibus; Muren. 54. — constituo: nuper apud C. Orchivium ... locus ab iudicibus Fausto Sullae pecuniis residuis non est constitutus; Cluent. 94.

mentio: numquam ab eo mentio de me nisi honorifica; Phil. II, 39. — facio: cum statuisses mentionem de pecunia facere; Quinct. 39. mentio de lege nulla fiebat; Verr. V, 178. de quo (capite) ego consulto ... neque apud vos ante feci mentionem; leg. agr. III, 4. numquam in hoc ordine de Q. Metello mentio facta est; sen. 38. numquam de P. Popilio ..., numquam de Q. Metello ..., numquam de C. Mario ... in senatu mentio facta est; Quir. 9. cum de quibusdam esset mentio facta; Vatin. 38.

moderatio: quae etiam conlegae eius moderatio de me; Sest. 72.

monumentum pono: hoc de homine ac de huius bonis etiam in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum crudelitatisque posuisti; Verr. II, 115. — prodo: haec de ... clarissimis viris ... monumenta nobis litterae prodiderunt; Planc. 94.

navis: navem tu de classe populi Romani ... ausus es vendere? Verr. I, 87.

negotium do: „eidem .. utraque de re negotium dedi"; dom. 52.

nuntium adfero: adlato nuntio de legione quarta; Phil. III, 24. adfertur ei de quarta nuntius; ib. XIII, 19. — perfero: recenti nuntio de illo senatus consulto ... perlato; Sest. 120.

opinio: quae est opinio hominum de M. Antonio falsa; Verr. I, 60. a vobis ... parvam exigui temporis usuram bonae de me opinionis postulo; leg. agr. III, 2. si honesta *deest* de numine eorum (deorum) ac mente opinio; dom. 107. — est: quod est de me opinionis; div. Caec. 36. de quo nulla umquam opinio fuerit nullaque in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; ib. 71. ut opinio est de cuiusque moribus; Cluent. 70. quae fuerint opiniones in Sardinia de istius mulieris morte: nam fuerunt duae; Scaur. c. 5. § 7. — adfero: si quam huc graviorem de illo iudicio opinionem attulistis; Cluent. 142. — habeo: falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; Verr. III, 59. quam (opinionem) de vobis habet; ib. V, 177. quam (opinionem) de vobis habeo; ib. 183. — imbibo: nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Verr. a. pr. 42.

oratio: de corruptelis, de adulteriis, de protervitate, de sumptibus immensa oratio est; Cael. 29. quae fuit oratio de concordia? Phil. I, 31. — conscribo: orationem Stratonis conscribere de furto; Cluent. 184. — expromo: an de peculatu facto aut de tabulario incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8. — habeo: ut omnem orationem meam non de illorum facto, sed de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. quas (orationes) de re publica habuisset; ib. 141.

pactionem facio: utrum Roscius cum Flavio de sua parte an de tota societate fecerit pactionem; Qu. Rosc. 34. cum de tota lite faceret pactionem; ib. 40. qui de sociis cum hostibus, de civibus cum sociis faciat pactiones; prov. cons. 12.

pars: ut de suis commodis aliquam partem velit committere ||nolit omittere; al.||; Quinct. 38. ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32. illam alteram partem de nece Saturnini nimis exiguam ... esse voluisti; Rabir. 9. illam partem causae patior graviter et ornate a M. Crasso peroratam de seditionibus Neapolitanis, de Alexandrinorum pulsatione Puteolana, de bonis Pallae; Cael. 23.

persona: exsultabat gaudio persona de mimo, modo egens, repente dives; Phil. II, 65.

poëta: cum ei libellum malus poëta de populo subiecisset; Arch. 25.

popa: fuit ||fuerit|| audiendus popa Licinius nescio qui de circo maximo; Milo 65.

postulatum: quae sunt in eisdem postulatis de iniuriis tuis; Verr. II, 147. hoc postulatum de statuis ridiculum esse videatur ei, qui ..; ib. 148. nonne legati Apollonidienses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? Flacc. 79.

potestas: omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4.

praedicatio: quae (ab illo) praedicatio de mea laude ... praetermissa est? dom. 27.

praeiudicium est: Apronio condemnato de isto praeiudicium futurum; Verr. III, 153. — facio: praeiudicium ||a|| se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri; Verr. III, 152. de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; ib. 153. ea de eo praeiudicia esse facta ab ipsis iudicibus; Cluent. 9. quae praeiudicia de eo facta esse constarent; ib. 104. ſ. iudicium facio; div. Caec. 12.

preces: ſ. vota; Planc. 97.

privilegium fero: ſ. legem fero; dom. 26.

proscriptionem fero: cum de capite civis ... et de bonis proscriptio ferretur; Sest. 65.

quaestio: in hac quaestione de pecuniis repetundis; Verr. II, 15. quid mea (quaestio) de pecuniis repetundis? Cluent. 147. hinc illae ... de morte Oppianici quaestiones; ib. 191. his duabus quaestionibus de vi et maiestate sublatis; Phil. I, 22. ſ. iudicium; leg. agr. II, 59. — est: quaestio de furto est; Cluent. 184. erant enim leges, erant quaestiones vel de caede vel de vi; Milo 13. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium;] ib. 59. haec est quaestio de interitu P. Clodii; ib. 79. quamquam de morte Clodii fuit quaestio; Phil. II, 22. — venit: cum ... acerrima de civitate quaestio Licinia et Mucia lege venisset; Balb. 48. — constituo: qua de re lege est haec quaestio constituta;] Cluent. 1. cum ... quaestio de patris sui morte constitui diceretur; ib. 176. constituitur quaestio de furto; ib. 181. — fero: num igitur ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. quis tandem de interitu meo quaestionem tulisset? ib. 20. Pompeius de iure, non de facto quaestionem tulit; ib. 31. si ... potuisset .. quaestionem de morte P. Clodii ferre; ib. 79. de eius nece lata quaestio est; ib. — habeo: mortis paternae de servis. paternis

quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78. Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. quaestionem habere de viri morte constituit; Cluent. 176. post triennium igitur agitata denuo ||denique|| quaestio de viri morte habebatur, et de quibus servis habebatur? ... de Stratone et de Nicostrato; ib. 182. eadem de re triennio post, isdem de hominibus ... in filii caput quaestionem habere conata es? ib. cum haberetur de furto quaestio; ib. 183. quaestiones urgent Milonem, quae sunt habitae nunc in atrio Libertatis. quibusnam de servis? rogas? de P. Clodii; Milo 59. — instituo: institutam esse quaestionem de morte Oppianici; Cluent. 181. — promulgo: promulgarisne ... quaestionem de tot ... viris? Vatin. 26.

quaestus: invenietur ||inibitur, al.|| enim ratio quaestus de nostra||vestra|| pecunia; leg. agr. II, 67.

querella: his de tot tantisque iniuriis ... consulum querella esse debuit; Sest. 64.

querimonia: ita liberae querimoniae de aliorum iniuriis esse dicuntur; imp. Pomp. 41. — audio: de cuius improbitate ... querimonias audistis; Verr. III, 22. — habeo: Romae querimoniae de tuis iniuriis conventusque habebantur; Verr. III, 132. querimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate et de civium Romanorum indignissima morte; ib. V, 72.

rationem ineo: inirent ... rationem de commodis militum veteranorum augendis; Phil. V, 53. — reddo: tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam; Verr. II, 29. de laudatione .. ratio sic mihi reddita est; ib. IV, 141.

recuperatores: Scandilius postulare de conventu recuperatores; Verr. III, 137. ſ. **cohors,** III. recuperatores de (3 St.) Ø. I, S. 566, b.

redemptor: vgl. alqs; Verr. I, 150.

res: recens [Syracusana] erat illa res ... de Heraclio; Verr. II, 53. altera res est de honoribus; Phil. V, 35. vgl. I. attingo; dom. 108.

responsum: tantis de rebus responsum dedisti; Verr. V, 40. responsum haruspicum hoc recens de fremitu in contione recitavit; har. resp. 9. ex quibus (responsis) est primum de ludis; ib. 29.

reus: reo de pecuniis repetundis Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. qui est de vi reus; Sest. 75. eques Romanus de pecuniis repetundis reus; Rab. Post. 11. — facio: nec oportuisse Sestium de vi reum fieri; Vatin. 31. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; ib.

rogationem fero: Sullam illam rogationem de se nolle ferri; Sulla 65. nisi rogationem de piratico bello tulisset; sen. 11. quae (rogatio) de Pompeio a ... consulibus lata est; Balb. 33. — promulgo: quam (rogationem) promulgarat non de tollenda, sed de levanda calamitate fratris sui; Sulla 62. promulgantur ... rogationes ab eodem tribuno de mea pernicie et de provinciis consulum nominatim; Sest. 25.

rumor: eius modi *de* candidato rum*ore* amici intimi debilitantur; Muren. 45. graves de te rumores; Deiot. 25.

scientia: ſ. ignoratio.

sententia: cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea ... secutus est; Milo 39. — dico: ſ. **dico,** III. sententiam; sen. 8. dom. 26. 31. 69. ><. 70. har. resp. 14. Sest. 69. 70. prov. cons. 3. Phil. I, 3. III, 37. XIV, 22. — fero: P. Servilius ... adest de te sententiam laturus; Verr. I, 56. cum de te sententiam ferent; ib. 154. qui in senatu sine ulla cupiditate de bello et pace sententiam ferat; ib. II, 76. quod iste ... sententiam de capite civis Romani ferat; ib. 77. de quo vos sententiam per tabellam feretis? ib. IV, 104. clam an palam de se sententiam ferri vellet; Cluent. 55. quam ob rem ... tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? ib. 147. non illi vos de unius municipis fortunis arbitrantur, sed de totius municipii statu ... sententias esse laturos; ib. 196. maiores de singulis magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt; leg. agr. II, 26. ne de capite videlicet civium Romanorum sententiam ferat; Catil. IV, 10. non solum de L. Murenae, verum etiam de vestra salute sententiam feretis; Muren. 84. qui de Flacco sententiam laturus es; Flacc. 85. non se de salute mea sententiam ferre; sen. 28. de quo foedere populus Romanus sententiam non tulit; Balb. 34. de quo homine, de quo genere, de quo nomine sententias feratis; Scaur. 13. — rogo: si ipse A. Cluentius sententiam de iudiciis rogaretur; Cluent. 136. hos ... de re publica sententiam rogo; Catil. I, 9. — paro: parata de circumscribendo adulescente sententia consularis; Phil. XIII, 19.

sermo est: eius modi voluisti de te sermonem esse omnium? Verr. V, 46. de Alexandrinis esse video sermonem; har. resp. 34. nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem non modo de Sestio accusando, sed nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3. — habeo: quod eius modi sermones de se habuerint: Verr. V, 102.

societatem coëo: qui societatem coieris de municipis ... fortunis; Sex. Rosc. 87.

spes est: quae (spes) de illo est; Vatin. 25. — habeo: an iste umquam de se bonam spem habuisset? Verr. a. pr. 42.

sponsionem facio: qui ... sponsionem de probro facere maluerit; Quinct. 46. sponsio fit de capite ac fortunis tuis; Verr. III, 13. cum eodem Apronio ... eandem sponsionem de societate fecit, quam Rubrius facere voluerat; ib. 135. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus; ib. 137. sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate; ib. 144.

sponsor: si ... Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43.

suffragium fero: de eius capite ... conductos et sicarios ... suffragium ferre; dom. 46. cum omnes principes civitatis ... suffragium se non de civis, sed de civitatis salute ferre censebant; ib. 90. qui se suffragium de me tulisse confiteretur; Sest. 68. se ... suffragium de salute mea tulisse; ib. 109. is de me suffragium tulit; ib. 111.

suspicio: eum, de quo esset orta suspicio pecunia oppugnatum; Cluent. 76. numquam illum ... propriam non nullorum de ipso suspicionem ... sedare voluisse; Sest. 8. de quo nulla umquam suspicio durior ... adlata .. est; ib. 59.

tabellas diribeo: dum de te quinque et septuaginta tabellae diribeantur; Piso 96. — do: cum tabella vobis dabitur, iudices, non de Flacco dabitur solum: dabitur de ducibus auctoribusque conservandae civitatis; dabitur de omnibus bonis civibus; dabitur de vobismet ipsis; dabitur de liberis vestris, de vita, de patria de salute communi; Flacc. 99. ſ. lex; Rab. Post. 12. — figo: cuius de meritis ... fuit aënea tabula fixa Thermis in curia; Verr. II, 112.

terrorem inicio: terror iniectus Caesari de eius actis; prov. cons. 43.

testimonium dico: ſ. **dico,** III. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 52. III, 122. Cluent. 99. Sulla 83. Vatin. 41. Planc. 55.

testis: de quibus vos aliis testes esse debetis, de eis ipsi alios testis audietis? Flacc. 9. ſ. iudex sum; Qu. Rosc. 47. sponsor. — pluris te testis habere de Voltinia quam quot in ea tribu puncta tuleris; Planc. 54.

timor: timor meus de vestra fide; Verr. I, 23.

triumphus: de classe populi Romani triumphum agere piratam! Verr. V, 100. derideatur de rege Pyrrho triumphus M. Curii, de Philippo T. Flaminini, de Aetolis M. Fulvii, de rege Perse L. Pauli, de Pseudophilippo Q. Metelli, de Corinthiis L. Mummii; Muren. 31.

tropaea constituo: in qua (urbe) tropaea de me et de re publica videam constituta; dom. 100.

verbum facio: si verbum de re publica fecisset; Sex. Rosc. 2. de bonorum venditione et de ista societate verbum esse facturum neminem; ib. 28. de bonorum emptione deque ea societate neminem esse qui verbum facere auderet; ib. 58. qui tam multa de tuis emptionibus verba faciam; Verr. IV, 35. QUOD VERBA FACTA SUNT DE SEX. PEDUCAEO; ib. 143. QUOD VERBA FACTA SUNT DE C. VERRE; ib. perpauca mihi de meo officio verba faciunda sunt; Cluent. 117. ille de eo, quod quaerebatur, verbum nullum fecit? ... de furto ... verbum fecit ullum? ib. 185. qui ... verba de salute mea fecerant; dom. 54. cum ... multa de conlegii iudicio verba fecissent; har. resp. 13. de quo ego ... verbum feci ... numquam; Sest. 133. quacumque de re verbum facere coeperatis [aut referre ad senatum]; Piso 29. ne verbum quidem ausus est facere de Caesare; Phil. III, 20. „quod L. Opimius consul verba fecit de re publica; ib. VIII, 14. quod C. Pansa consul verba fecit de litteris; ib. X, 25.

versum dico: ſ. **dico**, III. versum (2. St.). — percelebro: [de qua muliere plurimi versus ... percelebrantur; Verr. V, 81]. — scribo: de qua muliere versus plurimi supra tribunal ... scribebantur; Verr. III, 77.

vinum: panis et vinum a propola atque de cupa; Piso 67.

viri: adhibentur in scribendo ‖in exscribendo‖ de conventu viri primarii; Verr. II, 189.

vociferatio: an te L. Flavii ... de L. Herennio vociferatio commovebat? Verr. V, 156.

voluntas: quae Caesaris de bello voluntas fuerit; Marcell. 15.

vota: eorum .. preces et vota de meo reditu exaudiens; Planc. 97.

vocem mitto: vox de quaestura missa nulla est; Flacc. 6.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Beſtimmungen:** de Alexandrinis; har. resp. 34. Sthenio; Verr. II, 97.

aliquo; Planc. 25. ipso .. ambitu; Planc. 36. — de bonis ... Cupidinem posuit; Verr. V, 142. — causa: ſ. **causa**, V, 2. de (30 St.) Bd. I, S. 479, a. suo consilio; Cluent. 53. L. Sulla Q. Metello consulibus; Verr. I, 130. — ceteris damnis; Tull. 41. [DE] DOLO MALO; Tull. 29. — quam tu ne de facie quidem nosti; Piso 81. familia; Tull. 35. foederibus; Balb. 45. qui eum de Pharsalia fuga Paphum persecuti sunt; Phil. II, 39. — improviso; Sex. Rosc. 151. industria; Verr. a. pr. 35. infamia; Verr. III, 132. iniuria; Tull. 38. integro; Verr. II, 189. Cluent. 28. 167. 177. Phil. V, 10. toto iure pacis et belli; Balb. 45. — litteris corruptis; Verr. II, 107. loco superiore; Verr. I, 14. II, 102. IV, 49. 86. Milo 29. — moribus; Cluent. 164. — de quo nomine, ... de eo; Q. Rosc. 13. nocte Muren. 22. 69. multa de nocte; Sest. 75. hac pecunia; Qu. Rosc. 13. principio; Sulla 69. — reliquo; Caecin. 103. qua de re; Verr. II, 28. III, 73. Tull. 41. Cluent. 133. maximis acerbissimisque rebus; div. Caec. 37. — scripto (dicere); Sest. 129. Planc. 74. Phil. X, 5. (vgl. I. recito; leg. agr. II, 48). sella; Verr. II, 94. IV, 86. sensu Catil. IV, 11. Erucii sententia; Sex. Rosc. 104. multorum propinquorum s. Verr. I, 111. decem legatorum s. Verr. II, 32. 39. 40. 90. sententia scribae; Verr. II, 75. omnium s. ib. 100. eorum s. ib. 122. latronum, hoc est, de comitum suorum s. ib. V, 114. Oppianici s. Cluent. 55. T. Annii ..., ceterorum honestissimorum virorum s. ib. 182. quorum de sententia; Sulla 55. har. resp. 21. senatus s. Sest. 50. Balb. 55. mea s. Vatin. 16. cognatorum s. Cael. 68. suorum propinquorum, fortissimorum virorum, s. ib. conlegae Q. Metelli s. Piso 35. ſ. **amicus**, B, I, 4, a. sententia (8 St.) Bd. I, S. 211, a. (idque tibi de amicorum [de his de Aquilii] sententia responderat? Caecin. 95). **consilium**, IV, 1. sententia (11 St.) Bd. I, S. 649 (D. C. S.; Verr. V, 54). — tribunali; Verr. V, 16. leg. agr. II, 93. sella ac tribunali; Verr. II, 94. — qua victoria; Verr. III, 186. qua (utilitate); Phil. XII, 30.

V. **ohne unmittelbaren Zuſammenhang:** 1. **Elliyſen:** cum iste „quid de hordeo“ inquit „et de Docimo, amiculo meo? quid cogitatis? Verr. III, 79. tritici quod satis esset, de suis decumis; ib. IV, 62. sed quid ego plura de Gavio? ib. V, 169. nihil, ut opinor, praeterea de legibus; Tull. 47. quid de tota Caria? Flacc. 65. de nostrum enim omnium — non audeo totum dicere; Milo 33. iam satis multa de causa; ib. 92. sed nihil de Caesare; Phil. II, 53. sed nimis multa de nugis; ib. 78. VI, 15. sed augur verecundus sine conlegis de auspiciis; ib. V, 7. satis multa de turpitudine; ib. VII, 16. sed nimis multa de verbo; ib. VIII, 4. Sulla cum Sulpicio de iure legum ...; Cinna cum Octavio de novorum civium suffragiis; ib. 7. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam; ib. XIV, 13.

2. **Citate:** DE LITIBUS AESTIMATIS; Verr. I, 96. DE L. MARCIO M. PERPERNA CENSORIBUS; ib. 143. DE CRIMINE VINARIO. DE BELLO VOCONTIORUM. DE DISPOSITIONE HIBERNORUM; Font. 20. DE POSTUMI CRIMINIBUS. DE SERVII ADULESCENTIS; Muren. 57. „de improbis“ inquit „et audacibus“; Phil. XIV, 7. L. Mario Sex. Iulio consulibus de legibus Liviis; Fr. B. VI, 11, b.

3. **Lücken:** se de tota re ex*; Tull. 17. utrum illa quo ea pecunia** sit an nunc de ea? Rab. Post. 38.

dea, Göttin: I. est: at quae dea est? bonam esse oportet, quoniam quidem est abs te dedicata; dom. 110.

incolunt, al.: vos ... imploro et appello, sanctissimae deae, quae illos Hennensis lacus lucosque incolitis, cunctaeque Siciliae ... praesidetis; Verr. V, 188.

nascuntur: natas esse has in eis ‖his‖ locis deas; Verr. IV, 106.

II, 1. appello: ſ. I. incolunt. — dedico: ſ. I. est.

detraho: deam deae detrahere conatus es? Verr. IV, 112.

dico: quod fit per virgines Vestalis, ... fit ei deae, cuius ne nomen quidem viros scire fas est; quam iste idcirco Bonam dicit, quod ..; har. resp. 37.

imploro, obtestor: ceteros item deos deasque omnis imploro et obtestor; Verr. V, 188. ſ. I. incolunt.

violo: hanc deam quisquam violare audeat? dom. 112.

2. dedico: censor ... Concordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; dom. 130.

detraho: ſ. 1. detraho.

facio: ut ... nostri imperatores maximis ... bellis huic deae vota facerent; har. resp. 28. ſ. 1. dico.

tribuo; ut omnium iudicio plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9.

3. peto: ab Iove ... ceterisque dis deabusque immortalibus, quorum ope et auxilio ... haec res publica ... gubernatur, pacem ac veniam peto, precorque ab eis, ut ..; Rabir. 5. ut ab Iove ... ceterisque dis deabusque omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 30.

precor: ſ. peto; Rabir. 5.

III. auxilium: ſ. II, 3. Rabir. 5. — nomen: ſ. II, 1. dico.

ope: earum templum inflammavit dearum, quarum ope etiam aliis incendiis subvenitur; har. resp. 57. ſ. II, 3. Rabir. 5.

periculum: qui si Fortunae muneribus amplissimis ornatus saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35.

pulvinaria: qui pulvinaribus Bonae deae stuprum intulerit; har. resp. 8. cum stuprum Bonae deae pulvinaribus intulisset; Piso 95.

sacrarium: ut ante ipsum sacrarium Bonae deae, ... ante ipsam, inquam, Bonam deam ... volnus acciperet; Milo 86.

sacrificium: cum sacrificium Bonae deae fieret; dom. 105.

sententia: eum ... sapientissimae deae sententia liberatum; Milo 8.

templum: ſ. ope.

IV. ante: ſ. III. sacrarium.

dealbo, weißen: columnas: ſ. **columna,** II, 1. dealbo (3 St.) B. I, S. 571, a.

debeo, ſchulden, verdanken, verpflichtet ſein, müſſen: I. **abſolut**: 1. **unperſönlich**: doce (te) ... dixisse deberi: debuisse concedam; Quint. 37. negamus deberi; ib. 44. eis debebatur; ib. 73. si paret deberi; Qu. Rosc. 12.

2. **perſönlich**: alqs: si debuisset .., petisses; Quinct. 40. debuit tibi C. Quinctius; ib. 41. si debuisset; ib. 48. debere tibi dicis Quinctium; ib. 61. nemone fuit cui deberet Quinctius? ib. 73. cum ipse ultro deberet; ib. 74. quem sua causa cupere ac debere intellegebat; Sex. Rosc. 149. nolebas sciri debere tibi Roscium; Qu. Rosc. 9. debebat? immo in suis nummis versabatur; ib. 22. primo debere negavit; post sine controversia solvit; Cluent. 162. quibus maxime debeo; Muren. 3. qui ita Romae debuit, ut ..; Sulla 58. non plus me Plancio debere quam bonis omnibus; Planc. 68. me debere bonis omnibus; ib. quibus ego debeo; ib. me multis debere; ib. qui .. debet, is retinet alienum; ib. neque ego nunc Plancio desinam debere: ib. quem mihi debere oporteret; ib. 72. quia multis debeo; ib. 78. me tibi debere; Phil. II, 5. nemo igitur iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet ||deberi dicit|| pro eis rebus, quae ..; ib. quibus (tabulis) debuisti; ib. 103. ſ. 1. Quinct. 37. IV. alqd; Phil. XIII, 25.

II. **Der Infinitiv zu ergänzen**: Quinctius porro istum posse facere videbat; debere intellegebat; Quinct. 18. sese decumas ei quem ad modum deberent daturos; Verr. III, 68. „at debet vos certiores facere quo pacto se habeat provincia.“ debet; verum tamen non cogitur; ib. 122. respondi homini, ... ut debui; ib. IV, 147. tantum valuit istius decreti auctoritas, quantum debuit eius hominis, qui ..; ib. V, 55. de furto si non eo loco, quo debuit, ne in extrema quidem ... parte quaestionis verbum fecit ullum? Cluent. 185. ut odio permotus esse videar, quo debeo; Catil. I, 16. fui paulo ante *in te* intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1. si non sum adiutus, non debui; prov. cons. 43. quamquam languet iuventus nec perinde atque debebat in ... gloriae cupiditate versatur; Piso 82. iudicavit (populus). „non debuit“; Planc. 11. ego senatum defendam hoc loco, iudices? omni equidem loco debeo; Rab. Post. 6. de te dies noctisque, ut debeo, cogitans; Marcell. 22. quamquam parum erat ... a quibus debuerat adiutus; Phil. I, 10. quamquam non sum usus eo verbo quo debui; ib. III, 3. quem umquam iste ordo patronum adoptavit? si quemquam, debuit me; ib. VI, 13. quamquam enim est tanta in te auctoritas, quanta debet in homine nobilissimo; ib. XIII, 15. vgl. III. credere.

III. **mit Infinitiv**: abesse: quam longe videtur a carcere ... abesse debere qui? Catil. I, 19.

abhorrere: non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27. longe ab ista suspicione abhorrere debet; Cael. 10.

accipere: ut (patria) lucem ... accipere debuit; dom. 75.

accusari: cum ... debuerint potius accusari de pecuniis repetundis; Cluent. 114.

adferre: mihine (hae res) maius odium adferre debent? Sulla 3. animum nobis adferre legati debuerunt; Phil. VIII, 22.

adiuvare: qui te neque debent adiuvare, possint, neque possunt, si velint; Verr. IV, 20.

admonere: quorum clamor ... admonere vo debebit, ut ..; Milo 3.

adripere: non debes .. adripere maledictu ex trivio; Muren. 13.

adsequi: quid est quod ego ... efficere a adsequi debeam? Verr. III, 137. quid eius sit v coniectura adsequi debetis; ib. V, 64.

advertere: qua de re praetor animum debe ||debet|| advertere; Tull. 41.

agere: non debuisse, cum praetor esset, suu negotium agere aut mentionem facere hereditatis Flacc. 85. qui etiam gratias tibi agere debeo; V tin. 26. maximas vobis gratias omnes et agere habere debemus; Phil. III, 25. maximas tibi, Pans gratias omnes et habere et agere debemus; ib. X,

aperiri: maleficium, quod non modo non occu tari per se, sed etiam aperiri inlustrarique debere Sulla 7.

appellare: me ipsum appellare debetis; le agr. II, 100.

aspernari: ſ. augere; Rab. Post. 44. negleger

audire: (iudicem) audire praeterea nihil d buisse; Cluent. 104.

augere: quam quidem vos, iudices, eius ... b nitatem ... non modo *non* aspernari ac refutar sed complecti etiam et augere debetis; Rab. Pos 44. veteranos ... non tueri solum, sed etiam con modis augere debeo; Phil. XI, 37.

carere: qui omnia in pecunia posuisset, hono animo aequo carere debere; Vatin. 38.

cogitare: hi debent ... quid ... metuendu sit cogitare; Verr. I, 39. non enim debetis hoc c gitare; ib. III, 199. nec vero de illo sicut de h mine aliquo debemus ... cogitare; Phil. VI, 7.

colere: ego vos universos ... deorum in numer colere debeo; sen. 30. quem patris loco ... cole debebas; Phil. II, 99.

commendari: ut ... civitati commendatus es debeat; Verr. IV, 81.

commovere: quod ... quemvis debet comm vere; Verr. III, 188.

complecti: quos quidem vos libertatis adiut res complecti debetis; Phil. X, 18. ſ. augere; Ra Post. 44.

concedere: etiam gravius aliquid ei debe concedere; Quinct. 52.

condemnare: ut ... eos, qui agebant, co demnare deberem? dom. 7.

conferre: neque ego ... praesidia vestra cu illius latronis inopia ... conferre debeo; Catil. II, 2

conficere: quadragena milia nummum ... eu numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 7

confidere: debuisse Cluentium magno ope causae confidere; Cluent. 10.

congredi: ut ego tecum luctari et congredi d beam; Sulla 47.

conlaudare: quem nos senatus consulto co laudare debemus; Phil. VII, 24.

consentire: in Oppianico sibi constare et s perioribus consentire iudiciis debuerunt; Cluent. 6

conservare: quibus parcere et consulere .. quod genus hominum studiosissime conservare d buisti; Verr. III, 75. ut maiestatem illi nostra conservare ||servare|| deberent; Balb. 38. qu conservare debemus; Phil. XI, 37.

constare: ſ. consentire.

consulere: quibus vos absentibus consule debetis; imp. Pomp. 18. vobismet ipsis, pontifice ... consulere debetis; dom. 45. mihi certe, patr conscripti, consulere debetis; Phil. XII, 19. ſ. co servare; Verr. III, 75.

contemnere: tu ... minime fructum laboru tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63.

credere: potest igitur testibus iudex non cr

dere? cupidis et iratis ... non solum potest, sed etiam debet; Font. 21.

cupere: cupere debemus ... eodem gloriam ... penetrare; Arch. 23.

damnare: eos .. ego potissimum damnare debui; dom. 9.

dare: quod reus satis dare non deberet; Quinct. 29. quam pecuniam populis dare debui; Verr. III, 175. quibus cum decumas dare deberent; ib. 226. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. NE NAVEM DARE DEBEANT; ib. V, 50. Netinos frumentum dare non debere; ib. 56.

decernere: cum supplicationes ... decernere debeamus; Phil. XIV, 11.

decorari: ut eis ornamentis decorari debeat; Phil. IX, 17.

deesse: ut (pecunia) deesse non debeat; leg. agr. II, 47.

defendere: cuius aetatem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146. „non debes tu quemquam in coniurationis quaestione defendere"; Sulla 48. qui rem publicam cum defendere deberent; har. resp. 3.

depellere: qui tela depellere et volneribus mederi debeam; Quinct. 8.

derigere: quod intueri et quo cursum suum derigere debeant; Sest. 98.

deturbare: quasi ... debueris ... P. Quinctium de possessione deturbare; Quinct. 83.

dicere: ego ... diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. boni debent dicere; Tull. 46. mihi videor hoc ... debere dicere; Font. 37. non hoc debent dicere; Caecin. 68. nihil minus accusator debet dicere quam ..; Sulla 10. quid enim .. debeo dicere? dom. 95. impune tamen deberem dicere; Planc. 16.

dimittere: quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; Verr. III, 141.

disceptare: de invidia autem sic inter nos disceptare debetis, ut ..; Cluent. 3.

disputare: quorum ego de sententia non debeo disputare; Cluent. 106.

distribuere: pecunias, quas civitatibus distribuere debeat; Verr. III, 171.

docere: pluribus verbis docere non debeo; Cluent. 115. id quod certe ... docere debuit; Flacc. 34.

dubitare: dubitare vos non debuisse; Caecin. 46. illud quis est qui dubitare debeat? Cluent. 10. non enim debeo dubitare; ib. 158. ut dubitare debeat nemo; Marcell. 17.

ducere: debere eum aiebat suam quoque rationem ducere; Verr. I, 126.

edere: eam tribum ... edere debuisti; Planc. 38.

efficere: quid efficere possit ac debeat; Verr. III, 199. ſ. adsequi; Verr. III, 137.

emere: frumentum ... emere debuit Verres; Verr. III, 163. praetor, qui frumentum emere debeat; ib. 171. a quibus frumentum emere debuisset; ib. V, 55.

erigere: quae (libertas) ... extollere iam caput et ... se erigere debebat; Planc. 33.

erudire: eos instituere atque erudire ad maiorum instituta .. debuisti; Verr. III, 161.

esse: tuum testimonium ... gravissimum debet esse; Quinct. 76. quod ... satis esse deberet; ib. 79. proprium id Rosciorum esse debebit; Sex. Rosc. 122. sin autem victoria nobilium ... emolumento rei publicae ... debet esse; ib. 142. quid est quod .. populo Romano gratius esse debeat? div. Caec. 7. cur hoc mihi detrimento esse debeat; ib. 15. omnibus .. rebus is ... paratissimus esse debet; ib. 47. uter nostrum illi amicior esse deberet; ib. 59. quae (causa) non solum probabilis videri, sed etiam grata esse debet; ib. 64. quo maiore ... apud vos odio esse debet; Verr. a. pr. 42. cui adventus istius gratissimus esse debuit; ib. I, 38. nomen legati eius modi esse debet; ib. 85. quo (animo) ... quivis liber debet esse; ib. II, 58. quibus iratus esse debuit; ib. 59. gravissima .. apud te voluntas patris esse debuisset; ib. 98. is non tibi plus etiam quam inimicus esse debeat? ib. III, 6. hae pecuniae ... tibi fraudi ... esse deberent; ib. 91. eius modi res publica debet esse; ib. 162. (spes salutis) minor esse nunc ... debet; ib. 169. ut (aestimatio legis) ... te praetore etiam grata esse debuerit; ib. 174. quae optimo iure ... esse debet; ib. 211. qui (splendor) ex clarissimis ... gemmis esse debebat; ib. IV, 65. non dubito quo animo iudex huius criminis esse debeas, qui apud alium iudicem multo acrior ... actor accusatorque esse deberes; ib. 70. quod senatus consultum ratum esse non deberet; ib. 149. illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa quam mea vera accusatio debeat; ib. V, 151. vos ... quo tandem animo esse debetis? imp. Pomp. 11. quorum ... res et fortunae vobis curae esse debent; ib. 17. quis igitur hoc homine scientior ... esse debuit? ib. 28. quanta innocentia debent esse imperatores? ib. 36. an ipse ... expers esse debet gloriae? ib. 57. qui ... praecipuo iure esse deberet; ib. 58. ut ... auctor vobis gravior nemo esse debeat; ib. 68. in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. proinde quasi non satis signi esse debuerit ab omnibus eum fuisse desertum; ib. 109. quamquam satis magno argumento esse debet, quod ..; ib. 114. idcirco grave debet esse; ib. 124. id non ita fixum esse deberet; ib. 126. quorum (agrorum) adhuc penes Cn. Pompeium omne iudicium ... debet esse; leg. agr. II, 52. consulum gravis ... cura ac diligentia debet esse; ib. 100. studium .. conservandi hominis commune mihi vobiscum esse debebit; Rabir. 4. esse apud vos ... in honore debebit is, qui ..; Catil. III, 2. mea vox, quae debet esse in re publica princeps; ib. IV, 19. quis mihi ... debet esse coniunctior? Muren. 3. is ... auctor beneficii ... esse debebit; ib. neque enim ... nunc ... adiutor eodem pacto esse debeo; ib. 8. quae (pars) gravissima debebat esse; ib. 11. si id crimen homini novo esse deberet; ib. 17. cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; ib. 56. ut eius opes atque ingenium praesidio multis ... esse deberet ‖deberent‖; ib. qua nulla res cuiquam potior debet esse; ib. 86. de quibus vos aliis testes esse debetis; Flacc. 9. Pompei .. auctoritas ... tanta est quanta esse debet; ib. 14. cui debebat esse notissimus; ib. 46. istud ne ipsi quidem patri Flacci valde molestum esse debuit; ib. 77. mihi non videretur in hunc id criminosum esse debere; Sulla 36. quae (vox) verissima ... debet esse; ib. 78. num (res) inveterata quam recens debuit esse gravior? ib. 81. si qua ... commendatio debet esse; Arch. 31. horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. cum custodes rei publicae esse deberent; Quir. 21. quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34. neque Fonteius es, qui esse debebas; ib. 35. quorum (sacrorum) custodes vos esse debetis; ib. 37. qui illi unus inimicissimus esse debuerat; har. resp. 45. debet esse gratum quod praedicunt; ib. 56. par prope laus P. Sestii esse debet; Sest. 8. qui a me nullo meo merito alienus esse debebat; ib. 39. qui duces publici consilii esse deberent; ib. 42. hoc ... amoris mei signum esse debet certissimum; ib. 49. consulum querella esse debuit; ib. 64. quod iudicium ... futurum sit nemini dubium esse debet; ib. 113. quibus gloriosum etiam hoc esse debet; Cael. 21. huic facinori ... illa Venus adiutrix esse non debuit; ib. 52. quae studia ... contractiora esse debent; Cael. 76. quo animo unus quisque vestrum debet esse in illos, hoc ero; prov. cons. 2. me ... inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; ib. 18. ego senator ... amicus esse

... rei publicae debeo; ib. 19. illius mihi iudicium gratum esse debebat; ib. 41. non is solum gratus debet esse; ib. inimicus esse debui; ib. 43. quanta (auctoritas) in his tantis virtutibus ... esse debet; Balb. 10. quibus iratus esse deberem; Piso 75. aliis me inimiciorem quam tibi debere esse dicis; ib. 78. me tibi non inimicum, sed hostem, illis non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere; ib. 80. ea .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. si ... inferior esse debuit; ib. 17. cui notissimus esse debet; ib. 43. quorum ... cum scientia certissima tum dolor gravissimus esse debuerit; ib. 46. sicuti esse debuit; ib. 50. honos, qui eis .. debet esse iucundus; ib. consuetudo ... mihi debet esse notissima; Rab. Post. 9. satis multa ... haec esse debent; ib. 45. si (odium) praecipuum esse debebat; Milo 78. quo gratior tua liberalitas ... nobis ... debet esse; Marcell. 16. cum res publica immortalis esse debeat; ib. 22. inimicitiae, quae esse non debebant; Deiot. 30. vacui metu esse debemus; Phil. I, 25. cum actorum Caesaris defensor esse deberet; ib. II, 109. omnes enim in consulis iure et imperio debent esse provinciae; ib. IV, 9. quibus certe pietas fraudi esse non debuit; ib. V, 39. nullus iste timor esse debet; ib. 50. armati animis iam esse debemus; ib. VII, 26. se illi amicum esse debere; ib. VIII, 18. sic animati esse debetis; ib. IX, 12. factum tuum gratum omnibus debet esse; ib. X, 1. se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; ib. XII, 8. populo Romano vilis meus spiritus esse non debet; ib. 21. quales vos esse debetis; ib. XIII, 5. quae (contentio) nulla esse debet; ib. XIV, 18. quae sunt nostra iudicia, debent esse modestissima; Fr. B. XVI, II, 1.

excidere: nonne vobis videor ... illud tristissimum tempus debere ... ex animo ... excidere? prov. cons. 43.

excitare: quod (genus belli) maxime vestros animos excitare atque inflammare ... debeat; imp. Pomp. 6. debet enim talibus in rebus excitare animos ... recordatio; Phil. II, 47.

exigere: quod exigi debeat; Verr. I, 132. quando ||quo modo?|| magistratus ex istius edicto exigere debebant; ib. III, 70.

existimare: eae (leges) debent et populi Romani et senatus existimari; Verr. II, 121. quae causa nobis tacendi fuerit existimare debetis; Font. 22. similem sui eum fuisse ... existimare debetis; Cluent. 41. sic enim existimare debetis, Quirites; Rabir. 4. existimare debetis omnis Catilinae copias ... concidisse; Catil. III, 16. existimare debes non huic voluntatem defuisse; Planc. 77.

exspectare: non modo nihil timere, sed maiora ... exspectare debemus; Phil. V, 51.

extollere: ſ. erigere.

facere: quid debeat facere; Quinct. 6. tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54. vos autem maxime debetis in eos impetum facere; ib. 57. quid enim debuit praetor facere? Verr. II, 57. quod facere debuisti; ib. 116. de ceteris ex hoc coniecturam facere debebitis; ib. 188. quid facere debuisti? ib. III, 195. quid nunc ... facere debemus? ib. V, 172. neque enim id semper facere debemus; Cluent. 145. sicut facere debetis; ib. 156. quod ex senatus consulto facere debetis; har. resp. 14. quid nos tandem facere debemus? Sest. 141. quod nos patroni facere debeamus; Cael. 32. quid ego senator facere debeo? prov. cons. 30. neque ... quicquam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut ..; Scaur. 15. hoc facere debes; Rab. Post. 7. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus; Milo 92. quid facere ipse deberet; Phil. I, 15. omnes id quidem facere debebamus; ib. VIII, 30. quod idem in M. Bruto facere debetis; ib. X, 24. ſ. agere; Flacc. 85. II. Verr. III, 122. — fieri: quod fieri debuit; Sest. 39. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; Vatin. 41. id quod fieri minime debet; Phil. X, 2. quo minus ab eo rem illam dicebant fieri debuisse; ib. 15.

feriri: non ego nego securi quemquam feriri debere; Verr. V, 133.

ferre: non sane ut moleste ferre adversarii debeant; Sex. Rosc. 148. etiamne haec nova debent edicta ... ferre? Verr. III, 228. is ... civibus suis rationes ferre debebat; ib. V, 60. quo tandem animo ferre debetis? imp. Pomp. 12. de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29. huic ... salutem ferre debemus; Arch. 1

gubernare: qui gubernare debueras; prov. cons. 7.

habere: quo non ... spem summam habere P. Quinctius debeat; Quinct. 5. ecquid auctoritatis apud vos ... socii ... habere debeant; div. Caec. 17. sociorum ... rationem diligenter habere debetis; Verr. II, 2. quam (auctoritatem) apud populum Romanum habere debetis; ib. IV, 24. ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. V, 74. quibus neque ... honorem habere debetis; Font. 15. artes ... pergratam utilitatem debent habere; Muren. 23. misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; ib. 87. non debet habere auctoritatem; Flacc. 40. si parentes carissimos habere debemus; sen. 2. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; prov. cons. 36. hunc tu cum auctorem ... debuisses habere; Phil. II, 14. usum in re publica .. magnum iam habere et debes et potes; ib. X, 6. ſ. agere; Phil. III, 25. X, 1.

horrere: quae (supplicia) metuere atque horrere debent; Sex. Rosc. 8.

ignorare: ſ. neglegere.

ignoscere: mihi Fabius debebit ignoscere; Tull. 3. Cluentio ignoscere debebitis; Cluent. 18. mihi ignoscere non deberetis; ib. debuisti ... mihi ignoscere; Vatin. 2.

imitari: imitari .. potius avi mores disciplinamque debebas quam optimo ... viro ... male dicere; Deiot. 28.

impedire: nec imperatorem ... revocare nec totam Gallici belli rationem ... perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35.

imperare: navem imperare ex foedere debuisti; Verr. IV, 21.

impetrare: nonne (patria) impetrare debeat? Catil. I, 19. hoc ... impetrare causa ipsa debet; Sulla 93. qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75.

implorare: quos vos, Quirites, precari, venerari, implorare debetis; Catil. II, 29.

inflammare: ſ. excitare; imp. Pomp. 6.

ingredi: quanto enim honore ... in hoc templum ingredi debent ... urbis liberatores? Phil. XIV, 12.

inlustrari: ſ. aperiri. — instituere: ſ. erudire.

intellegere: intellegere debetis .., interesse ..; Verr. I, 22. te deiectum debeo intellegere; Caecin. 37. pertenuis vis intellegi debet; ib. 47. ex quo intellegi debet ..; Flacc. 89. Phil. II, 30.

intercludi: cur (aditus ad causam) ... mihi interclusus esse debuerit; Sulla 4.

intrare: in senatum venire, in Capitolium intrare ... non debuisti; dom. 5.

intueri: ſ. derigere.

irasci: irasci certe non debeo; Milo 33.

iudicare: cur secundum Roscium iudicari debeat; Qu. Rosc. 14. se ... de accusatore debere iudicare; Font. 25. quod vos de ea re ||de re|| iudicare non debetis; Caecin. 102. nec debere eodem tempore Romae et Athenis res iudicare; Phil. V, 14. ex quo iudicare debetis ..; ib. XI, 15.

iuvare: ne foro quidem et commeatu Mamertini

iuvare populum Romanum debuerunt. quae tandem civitas fuit quae deberet? Verr. V, 52.

legere: quae non ut delectemur solum legere et spectare debemus; Rab. Post. 29.

loqui: videor enim mihi iam liberius apud vos pro Siculis loqui debere; Verr. II, 11.

luctari: ſ. congredi.

malle: consiliorum relinquere ... effigiem nonne multo malle debemus? Arch. 30.

mederi: cum capiti Sex. Roscii mederi debeam; Sex. Rosc. 128. ſ. depellere.

meminisse: ut te consulem esse meminisse deberes; Phil. II, 85.

merere: nam certe HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere et potuit et debuit; Qu. Rosc. 23.

metuere: socium officii metuere non debuerunt; Sex. Rosc. 117. quod praeter ceteros tu metuere non debeas; ib. 145. ſ. horrere.

minuere: non debebat minuere illorum suspicionem et purgare eos; Sulla 36.

mirari: ea mirari deberemus; Arch. 17. ut nemo mirari debeat humana consilia divina necessitate esse superata; Ligar. 17.

mittere: qui ex foedere ipso navem ... mittere debuerunt; Verr. V, 50.

mori: qui ... videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17.

neglegere: quorum ego nec benevolentiam erga me ignorare nec auctoritatem aspernari nec voluntatem neglegere debeam; Sex. Rosc. 4.

niti: quorum fide res publica niti debuit; Sest. 27.

nolle: vos, tales viri, nolle deberetis ..; Tull. 36.

nosse: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. qui leges eas ... nosse deberem; ib. 144.

nuntiare: si qui servavit ..., debet nuntiare; Phil. II. 81.

obesse: ut (gratia tibi) etiam obesse deberet; Verr. II, 169. hoc Bulbi iudicium non plus huic obesse causae debet; Cluent. 98. „pater ... etiam obesse filio debet"; Planc. 31. pater ut ... obesse filio debeat? ib.

obtinere: quod debeam forsitan obtinere; Verr. V, 4. si ... hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.

occultari: ſ. aperiri.

odisse: quem neque metuere potes neque odisse debes; Sex. Rosc. 147.

offendere: profectio certe animum tuum non debet offendere; Ligar. 4.

opitulari: cui misericordia opitulari debebat; Rab. Post. 46.

opprimere: vos et audaciae resistere et ... potentiam exstinguere atque opprimere debetis; Sex. Rosc. 36.

optare: quod ut illi ... perpetuum sit, Quirites ..., velle et optare debetis; imp. Pomp. 48. quod ipse sibi optare deberet; Cluent. 171. qualem .. eum maxime velle esse et optare debemus; Phil. V, 51.

ostendere: eo minus quid possint debent ostendere; Quinct. 9.

parcere: ſ. conservare; Verr. III, 75.

partiri: tecum partiri non debet. Qu. Rosc. 56.

pellere: eumne potissimum Libertas domo sua debuit pellere? dom. 111.

persequi: ſ. petere; Qu. Rosc. 55.

perspicere: quam quidem rationem vos, iudices, diligenter ... cogitare et penitus perspicere debetis; Cluent. 95.

perturbare: ſ. impedire.

pervenire: ad te pervenire nihil debet; Qu. Rosc. 54.

petere: quod per te persequi et petere debes; Qu. Rosc. 55. qui petere debet; Verr. III, 35.

ponere: ut statuas in palaestra deberet ponere; Verr. II. 36.

poscere: quamquam non debebam ego abs te has litteras poscere; Verr. IV, 36.

posse: istius pecuniam ... apud se contra honorem meum nihil posse debere; Verr. I, 19. quia maius est beneficium, quam posse debet civis civi dare; Sulla 72.

possidere: possidere omnia eo iure deberes; Quinct. 85.

praedicare: non debes is homo et is civis praedicare ..; Planc. 11.

praestare: Roscium ... praestare debere societati; Qu. Rosc. 35. non solum nos [abstinentis], sed etiam comites nostros praestare debemus; Verr. II, 28. se in testimonio nihil praeter vocem et os ... praestare debere; Font. 29. quod medici nihil praeter artificium, oratores etiam auctoritatem praestare debent; Cluent. 57. quod ego populo Romano praestare debeam; ib. 157. si ... is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. quod mea virtus praestare debuit; Quir. 9. sive egomet aliquid ... pro tanto beneficio populo Romano praestare debui; dom. 17. ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent; Sest. 38. praestare hoc senator debeo; prov. cons. 39. (id) hoc tempore ... praestare debeo; Marcell. 34.

paeteriri: qui non debuerit praeteriri; Planc. 14.

precari: ſ. implorare.

probare: quod cuivis probare deberent; div. Caec. 20.

prodesse: si prodesse L. Flacco .. debet, quod ..; Flacc. 101.

prohibere: quod et potuisti prohibere ne fieret et debuisti; div. Caec. 33.

propulsare: totum genus oppugnationis huius, iudices, ... propulsare debebitis; Cael. 20.

providere: omnes ... providere debent ..; Verr. III, 1.

putare: vos autem, iudices, putare debetis esse quiddam ..; Verr. III, 98. *quod iure umquam dari posse ne putari quidem deberet;* Tull. 11. illud primum debes putare; Planc. 10. nec vero M. Antonium consulem post Lupercalia debuistis putare; Phil. III, 12. non debemus illam Hirtii legem putare; ib. XIII, 32.

quaerere: quaerere ita debetis; Sex. Rosc. 118. aliis otium quaerere debent; Sest. 139. qua re victus sis non debere iudicem quaerere; Planc. 14. non debuit is, qui dabat, quo *modo* ille, qui accipiebat, consumeret quaerere; Rab. Post. 6. ut nihil iam quaerere aliud debeatis nisi ..; Milo 23.

queri: an de interitu rei publicae queri non debui? Phil. II, 6.

recipere: qui recipere non debebat; Verr. I, 65.

recusare: quos labores liberandi populi Romani causa recusare debemus? Phil. VIII, 32.

reddere: quid dare populo Romano, quid reddere maioribus tuis debeas; Verr. a. pr. 51. quid sperare, quid maioribus suis reddere deberet; Sest. 87.

referre: in codicem acceptum et expensum referri debuit; Qu. Rosc. 8. quam (rationem) ... statim referre debuit: Verr. I, 98. qui (praetores) iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. ne manubias referre debeat; leg. agr. II, 60.

refugere: quem ... refugere non deberet; Qu. Rosc. 45.

refutare: ſ. augere; Rab. Post. 44.

relinquere: gloriam in morte debent ei ... relinquere; Phil. XII, 25.

remanere: auctoritas ea, quae in vobis remanere debet; Verr. a. pr. 2.

remittere: ut eorum reprehensionem vos vestrae prudentiae adsumere, meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56.

repetere: earum rerum ... A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1.

reprehendere: quod anima adversum est ..., non debeo reprehendere; Sex. Rosc. 137.

repudiare: cuius vota ... repudiare debetis; Cluent. 201. cetera testimonia repudiare debetis; Fr. A. III, 4.

reservare: ego ... rei publicae consulere, inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.

resistere: generi igitur totius accusationis resistere, iudices, debetis; Scaur. 37. ſ. opprimere.

retinere: non minus diligenter ... publica patrimonia iuris ... retinere debetis; Caecin. 75. id ... memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. vos ... omni ratione otium retinere debetis; leg. agr. II, 102. illi debuerunt clarissimum ... senatorem in civitate retinere; Phil. XI, 11.

revocare: „quae quidem te ... revocare debuit"; Catil. III, 10. ſ. impedire.

scire: qui .. scire deberent; Quinct. 86. quod scire potuit et debuit; Qu. Rosc. 42. iudicium .. quod fuerit ..., scire debetis; Verr. III, 39. quasi vero id .. ego scire debuerim; Piso 55. qui (motus) quam crebro accidat experti scire debemus; Milo 69.

sedere: qui ... ad gubernacula rei publicae sedere debebant; Sex. Rosc. 51.

seiungere: is tamen hanc causam ab illa debet seiungere; Cluent. 96.

sentire: de qua ... quid sentire debueris; Verr. I, 34.

sequi: servitutis auctores sequi non debetis; Phil. X, 18.

servare: quem tu ... Romam deducere, dare potestatem iudicandi, incolumem denique servare quaestioni ... debuisti; Cluent. 187.

servire: quanto tandem studio debeo naturae meae ... servire? Muren. 6. quae (persona principis) non animis solum debet, sed etiam oculis servire civium; Phil. VIII, 29.

solvere: quam (pecuniam) aratoribus solvere debuisti; Verr. III, 181.

sortiri: te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; Verr. II, 44.

spectare: initium repromissionis spectare debemus ||debes||; Qu. Rosc. 39. quid deceat vos ... spectare debetis; Rab. Post. 11. in iudice enim spectari et fortuna debet et dignitas; Phil. I, 20. ſ. legere.

sperare: ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; Cluent. 20. debeo sperare omnis deos ... relaturos esse gratiam; Catil. IV, 3. omnibus esse se probatum debet sperare; Planc. 27. quod sperare nos quidem debemus ..; Phil. XIV, 5. ſ. reddere; Sest. 87.

stare: stare enim omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae, qui quoniam versatur, eam deligere partem, ad quam ..; Planc. 93.

statuere: hoc statuere, iudices, debetis; div. Caec. 71. statuere te debuisse, utrum ..; Verr. I, 34. qui iurati statuere maiore cum religione ... debuerunt; Cluent. 121.

superare: in quo (odio tui) etsi omnis ... superare debeo; Vatin. 1.

suscipere: qui .. plus etiam ... muneris suscipere debeam; Verr. III, 3. accusatoris vim suscipere debes; ib. IV, 69. illud vero neque suscepit neque suscipere debuit; Flacc. 29.

suspicari: quod tamen nemo suspicari debet; Verr. IV, 124. suspicari tamen debuit ..; Milo 51.

sustinere: non quin hanc personam ... deberem et possem sustinere; har. resp. 61.

tegere: cuius senectutem tueri et tegere debebat; Deiot. 2.

temptare: non debeo ... temptare ecquonam modo ..; Deiot. 40.

timere: timere non debeo; Verr. V, 171. certe timere non debeo; Phil. XI, 37. ſ. exspectare. sperare; Cluent. 20.

tradere: quis aedem Castoris sartam tectam deberet tradere; Verr. I, 131. cum ... quae acceperant tradere deberent; ib. IV, 140.

transferre: incitare et inflammare tuum studium, non ad aliam ... curam transferre debemus; Phil. XI, 28.

tribuere: quantum neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit; Muren. 20. cui quidem, patres conscripti, vos idem hoc tempore tribuere debetis; Phil. X, 23.

tueri: quod ... meum erga te ... beneficium tueri debeo; Cael. 7. cuius ego salutem non secus ac meam tueri debeo; Planc. 3. ego autem veteranos tueri debeo; Phil. XI, 37. ſ. augere; Phil. XI, 37. praestare; Sest. 38. tegere.

valere: quod apud vos plurimum debet valere; div. Caec. 11. haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. utrum ea res ad opem an ad calamitatem ... valere debebat? ib. IV, 89. quod in aliis causis debet valere; Tull. 11. id quod in teste profecto valere plurimum debet; Font. 27. quae (invidia) in iudiciis valere non debet; Cluent. 201. quae (auctoritas) in iudiciis aut nihil valere aut ad salutem debet valere; Muren. 67. multum haec vox fortasse valere deberet eius hominis; Sulla 14. id aeque valere debet ac si ..; ib. 51. negabat hoc beneficium re ipsa sublata valere debere; Balb. 48. cur non potius ad summam laudem huic ... Caesaris familiaritas valere debeat? ib. 63. neque enim illud ad neglegendam meam gratiam debet valere; Planc. 82.

velle: non eum quam diutissime vivere velle debebat? Cluent. 171. hoc omnes sanare velle debemus; leg. agr. I, 26. ſ. optare.

venerari: quos omnes paene venerari debemus; Phil. X, 4. ſ. implorare.

venire: ſ. intrare.

vereri: „qua de causa vereri debuerit"; Sex. Rosc. 58. quam (advocationem) ... ut iudicem unum vereri debeamus; Qu. Rosc. 15. profecto vereri non debeo ne ..; Verr. II, 118.

versari: quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; Cluent. 107.

videri: id ad probandum non multo videri debet aequius? div. Caec. 65. neque enim, Quirites, illud vobis iucundum ... debet videri; leg. agr. II, 10. eadem (causa iustissima) vobis ad absolvendum debet videri; Rabir. 1. eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39. utra igitur causa popularis debet videri? Sest. 109. ut omnia humana leviora videri debeant; ib. 141. non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum *me* a te; Phil. II, 5.

vincere: tametsi statim vicisse debeo; Sex. Rosc. 78.

violare: hunc adflictum violare non debeo; Rab. Post. 19.

ulcisci: non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud, qui possit ulcisci; div. Caec. 53.

vocare: non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas (defendendas) ... vocare; Muren. 5.

IV. **mit Object:** alqd: aut societatem sibi quidpiam debere aut privatim Quinctium debuisse; Quinct. 15. quantum deberetur; ib. 17. ne quid sibi societas deberet; ib. 23. quia Sex. Naevio neque ex societatis ratione neque privatim quicquam debuit Quinctius; ib. 37. [quod debitum numquam est;] ib. 39. si quid deberetur; ib. 41. nihil esse debitum Naevio; ib. nihil deberi; ib. 42. si quid deberetur; ib. 46. mihi si quid deberetur; ib. quod non debet, eripiendum ... est; ib. 47. nihil igitur debuit; ib. quod petat non deberi; ib. 66. nihil

autem umquam *cuiquam* debuit; Sex. Rosc. 39. quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. si amplius HS nummo petisti, quam tibi debitum est; ib. 10. plus se petere quam debeatur; ib. 11. debere || deberi || tibi ex societate nihil clamitasti; ib. 26. aufer quod debetur; ib. 32. si Flavius nihil debet; ib. 38. omne, quod debuit, dissolvit; ib. si quidem ... id Fannius societati, hoc est Roscio, debebat; ib. 56. qui se omnia mea causa debere arbitrabatur; Verr. a. pr. 23. negat id sibi deberi; ib. I, 134. quod non debebatur; ib. II, 22. QUOD TE DEBERE DICIS; ib. 31. si plus abstulerit quam debitum sit; ib. III, 26. quantum ille deberi dixerit; ib. 28. ecquem putatis decumanum ... plus quam deberetur poposcisse? ib. 29. qui grano amplius quam sibi deberetur deberi professus esset; ib. cum is non quantum deberetur ... aufert; ib. 35. quo plus sumitur quam debetur; ib. 42. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. quantum Apronius edidisset deberi; ib. 70. quod deberent (aratores); ib. 113. tantum ... ex edicto istius sibi deberi; ib. 129. ut, si (decumae) magno venierint, plus arator debeat; ib. 147. aratores ... multo plus quam debuerint dedisse; ib. 153. nulli quod debitum est reddidit; ib. 165. (eos) dare quod non debebant coëgisti; ib. 174. neque enim id, quod debebatur, ... imperavit; ib. 225. quid e lege censoria debeant; ib. V, 53. num quid praeter singulas decumas ex lege Hieronica debent? ib. hi certe nihil debent; ib. soli ex foedere quod debuerunt non dederunt; ib. 58. reliquis quod deberent non dare; ib. 61. „iudica, quod mulier sine tutore auctore promiserit, deberi"; Caecin. 72. quid cuique deberetur; Cluent. 75. ut tantum maioribus eorum debitum esse videatur; leg. agr. II, 1. aliquid se novem tribuum notis hominibus debere; ib. 21. a me petere quod debeo ... debetis; ib. 100. me tibi contra honorem L. Murenae ... tantum debuisse, contra salutem nihil debere; Muren. 7. quid ipse deberet; ib. 50. persolvi patriae quod debui; reliqua iam a me meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87. quod vobis debemus; sen. 2. cum multa vobis, magna populo Romano, innumerabilia parentibus, omnia dis immortalibus debeamus; ib. cui ego ipsi ... sentio quantum debeam; ib. 21. cum mihi aliquid illa debebat; ib. 36. cum ego illi plurimum debeo; ib. ut quantum antea parentibus, quantum dis immortalibus, quantum vobismet ipsis, tantum ... populo Romano debeamus; Quir. 5. huic ego homini .. tantum debeo, quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17. male meritis ... referre quod debeas; ib. 22. cui res publica non tantum debeat; dom. 120. si erit eis id, quod debetur, persolutum; Sest. 52. ceteris ... hunc debere plurimum video: ego quantum ei debeam, alio loco; Balb. 1. hoc deberi huius .. viri .. gloriae; ib. 5. se quae deberentur postero die persoluturum; Piso 93. quid cuique ipsi debeant; Planc. 10. quid cuique a re publica debeatur; ib. populum quod voluisset fecisse, non quod debuisset; ib. 16. id quod debes; ib. 48. cives comitiis aediliciis aliquid se meo nomine Plancio debere dicebant; ib. 68. ei ... me omnia debere; ib. 72. quod permagnum est alieno debere idem quod parenti; ib. cui nihil magno opere deberem; ib. 74. cui ... me plurimum debere; ib. 77. cum tantum iam Plancio deberem; ib. quid cuique debeam; ib. 79. quid ego Plancio debeam; ib. 98. non solum quid possit, sed etiam quid debeat; Rab. Post. 12. cum .. patriae quod debes solveris; Marcell. 27. si quid debuerat; Deiot. 13. id .. me non nullo eius officio debere; Phil. I, 11. quid enim non debeo vobis, Quirites? ib. VI, 17. „qui omnia eius nomini debes." debet vero solvitque praeclare; ib. XIII, 25. vgl. frumentum; Verr. III, 56. laudem. sestertios; Phil. II, 93.

animum: talem se animum ... patriae debuisse; Flacc. 104.

beneficium: tantum beneficium ei se debere; Milo 32.

coronam: mihi ... civicam coronam deberi a re publica; Piso 6.

decumam: non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54. civitates, quae decumas debent; ib. 100. debet populo Romano Sicilia decumas; ib. 202.

diem: quem illi diem festum ... debitum reddebant; Verr. II, 51.

dotem: deberi viro dotem; Caecin. 73.

expiationem: quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21.

frumentum: frumentum, quod deberet; Verr. II, 5. ut frumenti daret non quantum deberet, sed quantum cogeretur; ib. III, 56. cum frumentum deberetur; ib. 189. dices frumentum Mamertinos non debere. quo modo non debere? ib. V, 52.

gladiatores: gladiatores, quos testamento patris videmus deberi; Sulla 54. ut repente gladiatores populo non debitos polliceretur; Fr. B. VIII, 11.

gradum: quod is (gradus consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15.

gratiam: maioribus nostris praecipuam laudem gratiamque debemus; leg. agr. II, 9. huic ... iustam et debitam gratiam refero; Balb. 59. huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; Milo 83. maiorem ei res publica gratiam debet; Phil. II, 27. cui quamquam gratia referri tanta non potest quanta debetur; ib. III, 4.

hereditatem: hereditas [ea], quae nulla debetur; Verr. II, 43.

honorem: ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur, ut ..; Verr. II, 128. honorem debitum detraxerunt ... ordini; ib. IV, 25. multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. qui (honores) ei ... divini immortalesque debentur; Phil. IV, 4. huic ... beneficio quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37. cum C. Caesari meritos illi quidem honores et debitos ... decrevistis; ib. VII, 10. ut videatur honorem debitum patri praestitisse; ib. IX, 12. cui nullus honos tribui non debitus potest; ib. 15. quibus etiam novi singularesque (honores) debentur; ib. XIV, 11.

lacrimas: reddam etiam lacrimas quas debeo; Rab. Post. 47.

laudem: me ... tantum impertire laudis, quantum forti viro ... debeatur; imp. Pomp. 20. ſ. gratiam; leg. agr. II, 9.

locum: ut quem locum semel honoris cuipiam dederit, eundem || in || reliquis honoribus debeat; Muren. 35. ſ. honorem; Verr. II, 128.

malum: nullum esse tantum malum quod non tibi ... iam diu debeatur; Verr. I, 48.

medimna: ut, quot iugera sint sata, totidem medimna decumae debeantur; Verr. III, 112.

misericordiam: misericordia, quae tibi nulla debetur; Catil. I, 16.

mortem: mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita; Phil. XIV, 31.

navem: navem populo Romano debeantne? Verr. IV, 150. quam deberent navem; ib. V, 136.

nummum: debebat Epicrates nummum nemini; Verr. II, 60.

odium: cum ... agnoscas odium omnium iustum et iam diu tibi debitum; Catil. I, 17. in tanto omnium mortalium odio, iusto praesertim et debito; Piso 33.

officium: officium tuo || tuum, || debitum generi; Verr. IV, 79. me ... tibi omnia studia atque officia ... debuisse; Muren. 7.

ornamenta: Caesari plura et maiora (ornamenta) debentur; Phil. XIII, 41.

pecuniam: cum pecuniam C. Quinctius P. Scapulae debuisset; Quinct. 17. qui tibi ... certis nominibus grandem pecuniam debuit; ib. 38. si qua (pecunia) deberetur; ib. 39. quod neque pecunia debebatur, et si maxime deberetur ..; ib. 60. hanc pecuniam ei non deberi; Qu. Rosc. 9. pecunia tibi debebatur certa; ib. 10. sibi pecuniam non deberi; ib. 13. pecuniam petis ... . quam? ... utrum quae tibi ex societate debeatur an ..? ib. 16. quae (pecunia) ex societate debeatur? ib. pecunia, quae pro frumento debita esset ||est||, dissoluta est? Verr. III, 180. cum pecunia deberetur; ib. 226. cum ei praesertim pecunia ex partitione deberetur; Caecin. 15. cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur; ib. 16. eam (pecuniam) praesentem Oppianicus non debitam mulieri solvit; Cluent. 34. invita solverat Castricio pecuniam iam diu debitam; Flacc. 54. ut in provinciis ... ei maximae pecuniae deberentur; Sulla 58. [dissimilis est ratio pecuniae debitae;] Quir. 23. qui pecuniam Postumo debuit; Rab. Post. 38. quam (pecuniam) pro domo ... debebas; Phil. II, 71.

pensionem: tua minime avara coniunx ... nimium diu debet populo Romano tertiam pensionem; Phil. II, 113.

pestis: quod te Idibus Martiis a debita tibi peste seduxit; Phil. XIII, 22.

poenam: quibus omne supplicium atque omnis iure optimo poena debetur; Sest. 94. quae (poena) tuo facinori deberetur; Piso 91. vobis ... iustae .. et debitae poenae solutae sunt; Milo 85. „poenas ille debitas luerit: nos subeamus, si ita necesse est, non debitas"; ib. 104. ut is ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

postilionem: quod eodem ostento Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31.

praemium: ex illa ipsa re ... potissimum Veneri ||V. p.|| deberi praemium; Verr. II, 116.

sestertios: HS ɪɔɔɔ ad libellam sibi deberi; Qu. Rosc. 11. quadringentiens sestertium, quod Idibus Martiis debuisti, quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? Phil. II, 93.

spiritum: eum spiritum, quem naturae debeat, patriae reddere; Phil. X, 20.

studia: ſ. officium; Muren. 7.

supplicia: supplicia, quae debentur hostibus victis; Verr. V, 77. vitam istam, multis suppliciis iustis debitisque ereptam; Catil. I, 20. ſ. poena; Sest. 94.

tempus: Veneri iam et Libero reliquum tempus deberi; Verr. V, 27.

veniam: postea quam illius auctoritate eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33.

vitam: vita, quae necessitati deberetur; Sest. 47.

vota: qui ... Veneri et Cupidini vota deberet; Verr. IV, 123.

debilis, ſchwach, gebrechlich: alqs: Q. Scaevola, ... membris omnibus captus ac debilis; Rabir. 21. eos ... infirmos sine eo ac debilis fore; Catil. III, 3.

corpus: duo corpora esse rei publicae, unum debile, ... alterum firmum; Muren. 51.

praetura: mancam ac debilem praeturam futuram suam; Milo 25.

senex: si gladium ... imbecillo seni aut debili dederis; Sest. 24. senex .. debilis primus veniebat in curiam; Phil. VIII, 31.

vires: quorum vires erant debiles; Milo 94.

debilitas, Schwäche: pauci ... stuporem debilitatemque linguae (noramus); Piso 1.

debilitatio, Schwächung, Faſſungsloſigkeit: quid debilitatio atque abiectio animi tui? Piso 88.

debilito, ſchwächen, lähmen, der Faſſung berauben: alqm: debilitati stupris; Catil. II, 10. L. Catilina consiliis ... meis circumclusus ac debilitatus; ib. 14. Cethegus ... recitatis litteris debilitatus atque abiectus; ib. III, 10. se facilius inermem et debilitatum te oppressuros; Muren. 82. me dolor debilitat; Rab. Post. 48.

actionem: quoniam ... actio .. maximae causae debilitatur loco; Deiot. 7.

amicos: eius modi *de* candidato rumore amici intimi debilitantur; Muren. 45.

animum: ſ. **animus,** II, 1. debilito (3 St.) B. I, S. 231, b.

audaciam: quorum ego ferrum et audaciam ... debilitavi in foro; Muren. 79. horum ego ... audaciam debilito; ib. 80.

civitatem: civitatem ... mutam ac debilitatam ... erexit; dom. 25.

consensum: consensus populi Romani, ... si nos languescimus, debilitetur necesse est; Phil. VIII, 4.

corpus: debilitato corpore; Sest. 79.

cupiditatem: an vos ... populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam ac debilitatam putatis legatione pacis audita? Phil. XII, 7.

ferrum: ſ. audaciam; Muren. 79.

furores: quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt; Vatin. 18.

homines: saucii .. homines cum corpore debilitantur; Caecin. 42.

legationem: legationem orbam et debilitatam reliquit; Phil. IX, 1.

manum: contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam manum; Catil. II, 24.

membra: membra, quae debilitavit lapidibus, fustibus, ferro; Flacc. 73.

mentem: mentem debilitatam metu concidisse; dom. 135.

nomen: iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen; Flacc. 62.

spem: ſ. virtutem; Phil. VII, 5.

studia: accusandi terrores ... amicorum studia debilitant; Muren. 48.

tribunatum: tuo praecipitante iam et debilitato tribunatu; dom. 40.

veritatem: ut multis incommodis veritas debilitata ... recreetur; Quinct. 4.

vim: quae (vis) non ferro et viribus debilitari frangique possit; Marcell. 8.

virtutem: me ... esse ... debilitata virtute; Quir. 19. an (hoc est) debilitare virtutem? Phil. V, 4. bonorum spem virtutemque debilites? ib. VII, 5.

vocem: haec ... mentio .. vocem meam fletu debilitavit; Cael. 60.

urbem: quod nervis omnibus urbis exsectis urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt; leg. agr. II, 91.

debitio, Schuld: quamquam dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.

debitor, Schuldner: I. solent: fecit eadem omnia, quae nostri debitores solent; Flacc. 48.

II. addico: nonne ... creditorem debitoribus suis addixisti? Piso 86.

III. Furiae: quem ultae ||quam multae|| videntur Furiae debitorum; Phil. XI, 14.

IV. cum: eundem .. bona creditorum ... cum debitoribus Graecis divisisse; Sest. 94.

decedo, weggehen, abgehen, gehen, ſcheiden, abweichen, ſchwinden: alqs: cum tu decederes; div. Caec. 29. qui (Verres) plenus decesserat; Verr. II, 12. Romam mecum decedere cupiverunt; ib. 65. cum iste iam decedebat; ib. 172. in Sicilia sit an iam decesserit; ib. 188. se certe decessurum; ib. III, 104. postea quam illinc M'. Aquilius decessit; ib. V, 7. simul cum iste decederet; ib. 44. omnis enim vis est, quae periculo .. decedere nos alicunde cogit; Caecin. 46. decessi unius hominis telo proterritus; ib. 47. quod ei ... nondum de-

cesserant; Muren. 37. unde cum honore decesseris; ib. 89. cum ille decessisset; Flacc. 29. cum inde decessisset; dom. 52. decessit illinc Pompei iudicio probatissimus; Cael. 73. Aetoliam ... decedens miseram perdidisti; Piso 91. idem ... Dyrrachium ut venit decedens; ib. 92. cum ille edicto iustitio domum decedens rogasset Granium quid tristis esset; Planc. 33. hac spe decedebam, ut ..; ib. 65. desitum est per hunc, qui decessit; Fr. B. VI, 37. — abl.: cuius consilio ... Hannibal ... Italia decedere coactus est; Catil. IV, 21. decedens Considius provincia; Ligar. 2. — de: de meo iure decedam; Sex. Rosc. 73. cur de fundo decedit? Qu. Rosc. 36. ante quam de Sicilia decesseris; div. Caec. 29. cum ... de officio ac dignitate decedis; Verr. a. pr. 28. ut de sua provincia decedat; ib. I, 72. istum de provincia decedentem; ib. 113. aliquem de suis bonis omnibus decedere; ib. II, 43. is ... istum reliquit de provinciaque decessit; ib. 48. CUM IS DE PROVINCIA DECESSISSET; ib. 146. ut multo maluerint de suo more decedere; ib. 155. si ne minimum quidem de meo curriculo vitae ... decessero; ib. 179. cum Verres iam de provincia decessisset; ib. III, 154. se de via decessisse; Cluent. 163. quicumque de provincia decesserit; leg. agr. II, 59. ne ei quidem ... decedent de possessione; ib. 68. qui iam de vita decesserunt; Rabir. 30. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti"; Muren. 68. se nulla cupiditate inductum de via decessisse; Cael. 38. qui de civitate decedere quam de sententia maluit; Balb. 11. — ex: decedit ex Gallia Romam simul Naevius; Quinct. 16. cum ... ita .. ex ea provincia decessissem, ut ..; div. Caec. 2. Verrem ex Asia decedentem; Verr. I, 52. sibi ... ex Sicilia decedendum ... esse; ib. II, 157. qui cum iam ex provincia ... ad iudicium decederet; ib. V, 40. eos ex eis agris ... decedere coëgit; Font. 13. qui ex eis agris ex Cn. Pompei decreto decedere sunt coacti; ib. 14. cum ex ea provincia cum eodem Lucullo decederet; Arch. 6. decedens e provincia; Planc. 65. me e provincia decedere; ib. L. Tubero ... decedens ex Asia; ib. 100. decedens ex Syria; Phil. II, 12. modo enim ex Africa decesserat; ib. III, 26. decedat ex Gallia; ib. V, 26.

alqd: ſ. periculum.

decumani: ut (decumani) aliquando ex eorum agris .. decederent; Verr. III, 100.

frater: decesserat ex Asia frater meus magno squalore; Sest. 68. cum frater meus nuper ab his decesserit; Scaur. 39.

homo: repente hominem de provincia iubet ante noctem decedere; Verr. IV, 66.

legati, al.: quaestores, legatos, praefectos, tribunos suos multi ... de provincia decedere iusserunt; Verr. III, 134.

negotiatores: inviti enim (negotiatores) Romam raroque decedunt; Verr. III, 96.

periculum: ut de causa eius periculi nihil decederet? Cluent. 167.

sapiens: ipsum sapientem ... de sententia decedere aliquando; Muren. 63.

senatus: cum quidem (senatus) nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

decem, zehn: I. **allein:** anni: decem his annis proximis; Qu. Rosc. 23. inter decem annos; Verr. a. pr. 37. quae est aetas nostris legibus decem annis minor quam consularis; Phil. V, 48.

augures: xviri cum ... decem augures ... constituerint; leg. agr. II, 96.

consulares: in quo (senatu) decem fuimus consulares; Phil. XIII, 28.

dies: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31. dies nondum decem intercesserant; Cluent. 28. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. decem dierum est supplicatio decreta; prov. cons. 27. cum ... supplicationem dierum decem ||duodecim|| decrevistis; ib. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31.

duces: contra Cn. Pompeium decem duces comparantur; leg. agr. III, 16.

fisci: quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse; Verr. a. pr. 22.

horae: decem horis nocturnis; Sex. Rosc. 19.

laudatores: qui decem laudatores dare non potest; Verr. V, 57.

legati: qui in decem legatis erat; Sex. Rosc. 26. de decem legatorum sententia; Verr. II, 32. 39. 40. 90. cum ... legatorum decem ... dignitas ... intercederet; ib. 40. actum est de decem legatis; prov. cons. 28. imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. ut bellis confectis decem legatis permitti solet more maiorum; Phil. XII, 28.

medimna: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

menses: decem illis mensibus; Cluent. 35.

naves: myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum; Verr. I, 87. decem enim navis ... populus Milesius ... fecerat; ib. 89. unam ex decem (navibus); ib. decem navibus suis semiplenis; ib. V, 63.

primi: ut decem primi proficiscantur; Sex. Rosc. 25. venit in decem primis legatus; ib. 109. evocat ad se Centuripinorum magistratus et decem primos; Verr. II, 162.

reges: uti decem reges ... constituerentur; leg. agr. II, 15.

tribuni: decem tribunos plebis hoc statuisse; Verr. II, 100. x tribuni plebi comitiis curiatis creati sunt; Fr. B. VI, 24. decem tribunos plebis per pontificem ... creaverunt; ib. 25.

viri: si ... decem soli essent in civitate viri boni; Planc. 9.

II. **mit andern Zahlen:** fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. de tribus et decem fundis; ib. 98. creare xviros per tribus XVII; leg. agr. II, 16. interea XVII dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19. cum ego mihi c et x dies solos in Siciliam postulassem; Verr. I, 30. QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; ib. 36. ⋋ remisit D. Bruto HS CX milia; ib. 150. decem milia civium esse Centuripinorum; ib. II, 163. $\overline{x}$ medimnum potius addidissent; ib. III, 72. si ... domino XX milia nummum pro X miserit; ib. 119. decem milia obiecta sunt; Rab. Post. 30. cuius hic in aediculis habitat, decem, ut opinor, milibus; Cael. 17. decem milia talentum Gabinio esse promisa; Rab. Post. 21. quibus superciliis renuentes huic decem milium crimini! ib. 36.

December, des December: Kalendae diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; Verr. I, 148. ut Kalendis Decembribus adsit Sthenius Syracusis; ib. II, 94. erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; ib. 96. litteras a patre adferunt ante Kalendas Decembris; ib. 97. mane Kalendis Decembribus ... Sthenium citari iubet; ib. ſ. Nonae.

Nonae, Idus: nemo Habonio molestus est neque Kalendis Decembribus neque Nonis neque Idibus; Verr. I, 149.

decempeda, Meßſtange: 1. dividere: quam (urbem) iam peritus metator ... decempeda sua Saxa diviserat; Phil. XIV, 10.

2. cum: qui cum architectis et decempedis villas multorum ... peragrabat; Milo 74.

decempedator, Feldmeſſer: qui fuerat aequissimus agri privati et publici decempedator; Phil. XIII, 37.

xvir, Mitglied des Zehnmännercollegs, pl. Zehnmännercolleg: I. **abſolut:** 1. adiudicant: ſ. sunt; leg. agr. II, 44.

adsignant: QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS XVIRI VELINT, DEDUCANT COLONOS QUOS

VELINT ET EIS AGROS ADSIGNENT QUIBUS IN LOCIS VELINT; leg. agr. I, 17.

deducunt: IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT QUOS VELINT; leg. agr. I, 20. permittit xviris, ut in omnia municipia ... colonos deducant quos velint; ib. II, 75. ſ. adsignant. constituunt.

dicunt: dicent enim xviri ... regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; ib. II, 39. cum is xvir, qui aliquam in urbem .. exspectatus ut hospes ... venerit, illum ipsum locum, quo venerit, illam ipsam sedem hospitalem, in quam erit deductus, publicam populi Romani esse dicet? ib. 46. P. SERVILIUS RULLUS ..., xvir, s. d. CN. POMPEIO; ib. 53.

divendunt: hic permittit sua lege xviris ..., ut in qua velint solitudine bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

emunt: quis ergo ‖igitur‖ emet agros istos? eidem xviri; leg. agr. I, 14.

habent: sine curiata lege xviros habere potestatem ‖p. h.‖ non posse; quoniam per novem tribus essent constituti; leg. agr. II, 28. iubet [auspicia] coloniarum deducendarum causa xviros habere pullarios; ib. 31.

imponunt: iubet ‖enim‖ eosdem xviros omnibus agris publicis pergrande vectigal imponere, ut eidem possint et liberare agros ... et ... publicare; leg. agr. I, 10.

increpant: simul ac xviri increpuerint; leg. agr. II, 82.

iudicant: xviri prima actione non iudicaverunt; Caecin. 97. cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44. si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.

liberant: ſ. imponunt. — possunt: ſ. dicunt; leg. agr. II, 39. divendunt. habent; leg. agr. II, 28. imponunt. — publicant: ſ. imponunt.

sunt: EI XVIRI .. EODEM IURE SINT, QUO QUI OPTIMA LEGE; leg. agr. II, 29. qui sunt isti xviri, quos perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis adiudicaturos? ib. 44.

(suscipiunt: quam causam suscipere iurati iudices noluerunt, hanc isti xviri suscipere * ‖ausi sunt‖; leg. agr. I, 12).

tenent: pecuniam omnem xviri tenebunt; leg. agr. II, 72.

vagantur: cum isti xviri cum imperio ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45.

vendunt: praedam, ... castra denique Cn. Pompei sedente imperatore xviri vendent; leg. agr. I, fr. 1. vectigalia, quae xviri vendant; ib. I, 2. haec lege tribunicia xviri vendent; ib. II; 36. id xviros iubet vendere; ib. 38. quin ... totam denique Bithyniam xviri venditurі sint; ib. 40. quot res et quantas xviri legis permissu venditurі sint; ib. 47. ut xviri vestra vectigalia vendant nominatim; ib. ut eos (agros) xviri vendant; ib. 51. eos agros ... xviri vendent? ib. 52. permittitur xviris, ut vendant quibuscumque in locis videatur; ib. 55. xviri vestra vectigalia ... ne praecone quidem publico teste vendent? ib. 56.

venit: ſ. dicunt; leg. agr. II, 46. — volunt: ſ. adsignant. deducunt. divendunt.

utuntur: hac (pecunia) uti xviros; leg. agr. I, 13. ut ... ea (pecunia) xviri utantur; ib. II, 62.

2. sum: ut, quem VIIII tribus fecerint, is xvir sit; leg. agr. II, 16. qui se xviros sperant futuros; ib. 63.

II. **nach Verben**: 1. constituo: ſ. **constituo**, III. xviros (4 St.) B. I. S. 657, b. IV. xviros (S. 660, b). — creo: ſ. **creo**, II. xviros (5 St.) B. I, S. 717, b. — deduco, exspecto: ſ. I, 1. dicunt; leg. agr. II, 46.

designo: ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53.

facio: quos novem tribus xviros fecerint; leg. agr. II, 21. quos tandem igitur xviros fieri volt? ib. in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; ib. 23. quo minus xvir fieri possit; ib. 24. ne cum P. Rullo ... xvir fieri possit; ib.

mitto: cum mittantur in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60.

orno: lege curiata xviros ornat; leg. agr. II, 26.

renuntio: quis xviros quos voluit renuntiavit? leg. agr. II, 22.

2. (sum:) cognitio xvirum (ager) privatus sit an publicus; leg. agr. II, 56.

3. addico: ceteri agri omnes ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57.

do: quae potestas xviris et quanta detur; leg. agr. II, 26.

dono: urbes pacatae ... xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

inicio: cum ... Cotta xviris religionem iniecisset; Caecin. 97.

pario: parta sit pecunia ... xviris tanta, quanta est ‖sit‖ in terris; leg. agr. II, 62.

permitto: xviris, quibus in locis ipsis videatur, vendendi potestas lege permittitur; leg. agr. I, 7. ſ. I, 1. deducunt; leg. agr. II, 75. divendunt. vendunt; leg. agr. II, 55.

quaero: quantae ... divitiae xviris in tantis auctionibus ... quaerantur; leg. agr. II, 62.

trado: ut furtim tota (Alexandria, Aegyptus) xviris traditur! leg. agr. II, 41. ut agros ... quanti ipsi velint xviris tradant; ib. 68.

videor: ſ. permitto.

4. defero ad: ut, quod quisque imperator habeat pecuniae ‖p. h.‖, protinus ad xviros deferat ‖referat‖; leg. agr. I, 13.

profiteor apud: id profiteri apud xviros et ad eos referre iubet; leg. agr. II, 59. ut quicumque de provincia decesserit, apud eosdem xviros quantum habeat praedae ... profiteatur; ib.

refero ad: id ad xviros referri iubet; leg. agr. I, 12. ſ. profiteor.

reporto ad: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores ... ad xviros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.

transfero ad: earum rerum omnium potestatem ad xviros esse translatam; leg. agr. II, 54. iudicium .. de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; ib. 59.

III. **nach Subſtantiven**: dicio, al.: omnis gentis, ... regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa et condonata esse; leg. agr. II, 39.

satellites: his ... audacibus xvirum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur ‖tradatur‖; leg. agr. II, 84.

IV. **Umſtand**: a: conlocari: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18. — deduci: in hos agros ... colonias ab his xviris deduci iubet; ib. II, 73. — inferri: illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a xviris inferetur; ib. 86.

cum: hac tanta de re P. Rullus cum ceteris xviris conlegis suis iudicabit? leg. agr. II, 43.

per: omnes urbes, quae circum Capuam sunt, a colonis per eosdem xviros occupabuntur; leg. agr. I, 20. sine lege curiata nihil agi per xviros posse; ib. II, 28.

xviralis, der Zehnmänner: auctio: quod minuit auctionem xviralem; leg. agr. II, 58.

audacia: quod audaciae xvirali ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37.

benignitas: benignitate xvirali nihil utitur; leg. agr. II, 61.

concursatio: quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit; leg. agr. I, 8.

conlegium: ex amplissimo conlegio decemvirali sacerdotes; Verr. IV, 106.

dicio: populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem ac potestatem? leg. agr. II, 74.

emptio: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 70.

pecunia: videtis ... coacervatam pecuniam xviralem; leg. agr. I, 14.

potestas: ſ. dicio.

regnum: nullum regnum xvirale (esse metuendum); leg. agr. I, 24.

xviratus, Zehnmänneramt: I. habeo: ut ei xviratum habeant, quos plebs designaverit; leg. agr. II, 26.

odoror: quos odorari hunc xviratum suspicamini; leg. agr. II, 65.

II. honos: qui honore xviratus excluditur prope nominatim; leg. agr. II, 60.

deceo, ſich ſchicken, gehören, geziemen: I. **abſolut**: ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit; Phil. V, 30. res ... confecta est, minus quidem illa severe quam decuit; ib. VI, 1.

II. **mit Subject**: alqd: multi dubitabant ... quid deceret; Marcell. 30. quid autem ... quod minus deceat quam contra senatum ... exercitum ducere? Phil. XIII, 14.

III. **mit acc. c. inf.**: quid me deceat dicere; Verr. I, 32. me huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? dom. 93. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; Sest. 73. neque enim decebat ... in tali illum oratione versari; Cael. 7. ne ... minime .. deceat ... me ad eius causam parem animi magnitudinem adferre non posse; Milo 1. quod fieri decet; Marcell. 33. etsi minime decere videtur ... falli ... eum, cui ..; Phil. XII, 1.

IV. **mit Object**: alqm: illa ornamenta ... decere me ... non putabam; prov. cons. 41. quid deceat vos; Rab. Post. 11. facetus esse voluisti. quam id te ... non decebat! Phil. II, 20. quem decet muliebris ornatus, quem incessus psaltriae; Fr. B. XIII, v, 1.

augurem: nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; Phil. II, 81.

decerno, entſcheiden, beſchließen, beſtimmen, erklären, beantragen, genehmigen, um die Entſcheidung kämpfen: I. **abſolut**: 1. **ſubſtantiviſch**: a. aequabilitas: sapiens praetor ... aequabilitate decernendi benevolentiam adiungit; Muren. 41.

potestas: postea quam vobis decernendi potestas facta non est; sen. 3.

tempus: decernendi enim tempus nondum erat; Phil. VIII, 5.

b. in: quibus verbis in decernendo Metellus usus est? Tull. 39. fortes in decernendo non erant; Muren. 51. quam (rationem) in decernendo secuti sumus; Planc. 39.

2. **verbal**: a. **unperſönlich**: oportere decerni; Verr. IV, 141. decretum ita esse, ut ..; ib. decernitur; ib. 143. decernatur tamen; Catil. IV, 7. ita censeo decernendum; Phil. V, 45. ita enim est decretum, ut si ..; ib. VI, 4. est enim ita decretum, ut ..; ib. 9. quando ita decerni vidisti? ib. X, 6.

b. **perſönlich**: alqs: voluisti ... ex urbano edicto decernere; Verr. I, 112. contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; ib. 119. quod iste aliter atque ut edixerat decrevisset; ib. inter quos iam decreverat; ib. 120. ut decernerent; ib. IV, 141. tu aliter decernere eadem in causa non potuisti; ib. V, 56. Flaccum iniuria decrevisse in tua re; Flacc. 77. „decrevit Flaccus“. num aliud atque oportuit? ib. 78. decrevit, cum ibidem esses; ib. si non decrevisset, sed edixisset; ib. ne quis decerneret; sen. 8. ita decernunt; Phil. XI, 22. ne decernam capitis periculo; ib. XIII, 6.

praetor: „ita, verum praetor decernebat;“ Quinct. 63.

ratio: quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret; Quinct. 92.

senatus: neque tamen (senatus) satis severe ... decrevit; Muren. 51.

II. **mit Ergänzung**: 1. **de**: quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6. decernat de vita et ornamentis; ib. 43. qui de capite decernit; ib. 72. de te, ... cum patiuntur, decernunt; Catil. I, 21. de summa salute ..., de vestris coniugibus ac liberis, de aris ac focis, de fanis atque templis, de totius urbis tectis ac sedibus, de imperio ac libertate, de salute Italiae, de universa re publica decernite diligenter ... ac fortiter; ib. IV, 24. cum de mea dignitate ... senatus ... decrevisset; dom. 14. qui non amplissime non modo de salute mea, sed etiam de dignitate decreverint; ib. 74. quod (senatus) severe de religione decerneret; ib. 104. consilium, quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. decrevit senatus frequens de meo reditu; ib. 68. de me uno patres conscripti decreverunt, ut ... vitam custodirent; ib. 128. de me senatus ita decrevit ..., ut ... in hostium numero putaretur; Piso 35. universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52. de re publica ... satis decrevisse videor; ib. V, 34. de exercitu ... ita censeo decernundum: senatui placere ..; ib. 53. de libertate decernitur; ib. VI, 19. de libertate ..., non de suis commodis armis decernendum vident; ib. X, 6. quo bello de dignitate, de libertate, de vita decernamus; ib. XI, 21. nos ... de pace decernere; ib. XII, 9. de quibus decernitis; ib. XIV, 24.

2. **ut**: decrevit senatus ..., ut eis C. Claudius ... leges conscriberet; Verr. II, 122. Centuripinorum senatus decrevit populusque iussit, ut ... locarent; ib. 161. decernunt, ut eae litterae ... removerentur; ib. 173. ut (senatus) decernat, ut alterae decumae exigantur, ita decernit, ut ... pecunia solvatur; ib. III, 42. decretum .. est, ut ... pecunias in aerarium referrent; ib. 81. cum senatus decernit, ut ematur ... frumentum; ib. 172. decernunt statim .., UT HOSPITIUM .. FIERET; ib. IV, 145. postea decernitur ... prope cunctis sententiis: UT LAUDATIO ... TOLLERETUR; ib. decrevit quondam senatus, ut ... consul videret ..; Catil. I, 4. nos hic nonne ... decrevimus, ut classis in Italia navigaret? Flacc. 30. frater meus ... decrevit, ut ... in duplum iret; ib. 49. vos decrevistis, ut cuncti ... venirent; sen. 24. non oportere ut de me lex ferretur decerni; dom. 68. (senatus) decrevit, ut omnes ... venirent; ib. 73. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus, ut de locis sacris ... referretis; har. resp. 11. decrevistis, ut ... referretur; ib. 12. decrevit ... senatus, ut eis ... agerentur gratiae; Sest. 129. decernebat enim (senatus), ut ... quaereretur; Milo 14. me ... decreturum fuisse, ut ... miscerentur? Phil. I, 13. cuius de laudibus ... senatus ... decrevit, ut ... referretur; ib. IV, 4. decrevistis, ut ... referretur; ib. V, 4. cum decrevistis, ut consules ... proficiscerentur; ib. VII, 11. ſ. 1. Sest. 128. Piso 35.

3. **ne**: decrevistis, ne quis ... rem impediret; sen. 27. ne serviamus armis animisque decernere; Phil. III, 33.

4. **Infinitiv**: si quidem legiones decreverunt senatum defendere; Phil. V, 4.

5. **acc. c. inf.**: Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; Verr. IV, 76. quod non eadem mihi ... condicione utendum esse decrevi; leg. agr. II, 6. si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium; Catil. I, 20. mea virtute ... coniurationem patefactam esse decrevistis; ib. IV, 5. decrevit senatus eos ... lege de vi ... teneri; har. resp. 15. decrevit idem senatus frequentissimus, qui meam domum violasset, contra rem publicam esse facturum; ib. utrum decreturus fueris, id quod augures omnes ... decreverunt,

VELINT ET EIS AGROS ADSIGNENT QUIBUS IN LOCIS VELINT; leg. agr. I, 17.

deducunt: IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT QUOS VELINT; leg. agr. I, 20. permittit xviris, ut in omnia municipia ... colonos deducant quos velint; ib. II, 75. ſ. adsignant. constituunt.

dicunt: dicent enim xviri ... regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; ib. II, 39. cum is xvir, qui aliquam in urbem .. exspectatus ut hospes ... venerit, illum ipsum locum, quo venerit, illam ipsam sedem hospitalem, in quam erit deductus, publicam populi Romani esse dicet? ib. 46. P. SERVILIUS RULLUS ..., xvir, S. D. CN. POMPEIO; ib. 53.

divendunt: hic permittit sua lege xviris ..., ut in qua velint solitudine bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

emunt: quis ergo ‖igitur‖ emet agros istos? eidem xviri; leg. agr. I, 14.

habent: sine curiata lege xviros habere potestatem ‖p. h.‖ non posse; quoniam per novem tribus essent constituti; leg. agr. II, 28. iubet [auspicia] coloniarum deducendarum causa xviros habere pullarios; ib. 31.

imponunt: iubet ‖enim‖ eosdem xviros omnibus agris publicis pergrande vectigal imponere, ut eidem possint et liberare agros ... et ... publicare; leg. agr. I, 10.

increpant: simul ac xviri increpuerint; leg. agr. II, 82.

iudicant: xviri prima actione non iudicaverunt; Caecin. 97. cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44. si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.

liberant: ſ. imponunt. — possunt: ſ. dicunt; leg. agr. II, 39. divendunt. habent; leg. agr. II, 28. imponunt. — publicant: ſ. imponunt.

sunt: EI XVIRI .. EODEM IURE SINT, QUO QUI OPTIMA LEGE; leg. agr. II, 29. qui sunt isti xviri, quos perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis adiudicaturos? ib. 44.

(suscipiunt: quam causam suscipere iurati iudices noluerunt, hanc isti xviri suscipere * ‖ausi sunt‖; leg. agr. I, 12).

tenent: pecuniam omnem xviri tenebunt; leg. agr. II, 72.

vagantur: cum isti xviri cum imperio ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45.

vendunt: praedam, ... castra denique Cn. Pompei sedente imperatore xviri vendent; leg. agr. I, fr. 1. vectigalia, quae xviri vendant; ib. I, 2. haec lege tribunicia xviri vendent; ib. II, 36. id xviros iubet vendere; ib. 38. quin ... totam denique Bithyniam xviri venditurі sint; ib. 40. quot res et quantas xviri legis permissu venditurі sint; ib. 47. ut xviri vestra vectigalia vendant nominatim; ib. ut eos (agros) xviri vendant; ib. 51. eos agros ... xviri vendent? ib. 52. permittitur xviris, ut vendant quibuscumque in locis videatur; ib. 55. xviri vestra vectigalia ... ne praecone quidem publico teste vendent? ib. 56.

venit: ſ. dicunt; leg. agr. II, 46. — volunt: ſ. adsignant. deducunt. divendunt.

utuntur: hac (pecunia) uti xviros; leg. agr. I, 13. ut ... ea (pecunia) xviri utantur; ib. II, 62.

2. sum: ut, quem VIIII tribus fecerint, is xvir sit; leg. agr. II, 16. qui se xviros sperant futuros; ib. 63.

II. **nach Verben**: 1. constituo: ſ. **constituo**, III. xviros (4 St.) B. I. S. 657, b. IV. xviros (S. 660, b). — creo: ſ. **creo**, II. xviros (5 St.) B. I, S. 717, b. — deduco, exspecto: ſ. I, 1. dicunt; leg. agr. II, 46.

designo: ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53.

facio: quos novem tribus xviros fecerint; leg. agr. II, 21. quos tandem igitur xviros fieri volt? ib. in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; ib. 23. quo minus xvir fieri possit; ib. 24. ne cum P. Rullo ... xvir fieri possit; ib.

mitto: cum mittantur in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60.

orno: lege curiata xviros ornat; leg. agr. II, 26.

renuntio: quis xviros quos voluit renuntiavit? leg. agr. II, 22.

2. (sum:) cognitio xvirum (ager) privatus sit an publicus; leg. agr. II, 56.

3. addico: ceteri agri omnes ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57.

do: quae potestas xviris et quanta detur; leg. agr. II, 26.

dono: urbes pacatae ... xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

inicio: cum ... Cotta xviris religionem iniecisset; Caecin. 97.

pario: parta sit pecunia ... xviris tanta, quanta est ‖sit‖ in terris; leg. agr. II, 62.

permitto: xviris, quibus in locis ipsis videatur, vendendi potestas lege permittitur; leg. agr. I, 7. ſ. I, 1. deducunt; leg. agr. II, 75. divendunt. vendunt; leg. agr. II, 55.

quaero: quantae ... divitiae xviris in tantis auctionibus ... quaerantur; leg. agr. II, 62.

trado: ut furtim tota (Alexandria, Aegyptus) xviris traditur! leg. agr. II, 41. ut agros ... quanti ipsi velint xviris tradant; ib. 68.

videor: ſ. permitto.

4. defero ad: ut, quod quisque imperator habeat pecuniae ‖p. h.‖, protinus ad xviros deferat ‖referat‖; leg. agr. I, 13.

profiteor apud: id profiteri apud xviros et ad eos referre iubet; leg. agr. II, 59. ut quicumque de provincia decesserit, apud eosdem xviros quantum habeat praedae ... profiteatur; ib.

refero ad: id ad xviros referri iubet; leg. agr. I, 12. ſ. profiteor.

reporto ad: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores ... ad xviros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.

transfero ad: earum rerum omnium potestatem ad xviros esse translatam; leg. agr. II, 54. iudicium .. de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; ib. 59.

III. **nach Substantiven**: dicio, al.: omnis gentis, ... regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa et condonata esse; leg. agr. II, 39.

satellites: his ... audacibus xvirum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur ‖tradatur‖; leg. agr. II, 84.

IV. **Umſtand**: a: conlocari: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18. — deduci: in hos agros ... colonias ab his xviris deduci iubet; ib. II, 73. — inferri: illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a xviris inferetur; ib. 86.

cum: hac tanta de re P. Rullus cum ceteris xviris conlegis suis iudicabit? leg. agr. II, 43.

per: omnes urbes, quae circum Capuam sunt, a colonis per eosdem xviros occupabuntur; leg. agr. I, 20. sine lege curiata nihil agi per xviros posse; ib. II, 28.

xviralis, der Zehnmänner: auctio: quod minuit auctionem xviralem; leg. agr. II, 58.

audacia: quod audaciae xvirali ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37.

benignitas: benignitate xvirali nihil utitur; leg. agr. II, 61.

concursatio: quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit; leg. agr. I, 8.

conlegium: ex amplissimo conlegio decemvirali sacerdotes; Verr. IV, 108.
dicio: populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem ac potestatem? leg. agr. II, 74.
emptio: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 70.
pecunia: videtis ... coacervatam pecuniam xviralem; leg. agr. I, 14.
potestas: ſ. dicio.
regnum: nullum regnum xvirale (esse metuendum); leg. agr. I, 24.

xviratus, Zehnmänneramt: I. habeo: ut ei xviratum habeant, quos plebs designaverit; leg. agr. II, 26.
odoror: quos odorari hunc xviratum suspicamini; leg. agr. II, 65.
II. honos: qui honore xviratus excluditur prope nominatim; leg. agr. II, 60.

deceo, ſich ſchicken, gehören, geziemen: I. **abſolut**: ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit; Phil. V, 30. res ... confecta est, minus quidem illa severe quam decuit; ib. VI, 1.
II. **mit Subject**: alqd: multi dubitabant ... quid deceret; Marcell. 30. quid autem ... quod minus deceat quam contra senatum ... exercitum ducere? Phil. XIII, 14.
III. **mit acc. c. inf.**: quid me deceat dicere; Verr. I, 32. me huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? dom. 93. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; Sest. 73. neque enim decebat ... in tali illum oratione versari; Cael. 7. ne ... minime .. deceat ... me ad eius causam parem animi magnitudinem adferre non posse; Milo 1. quod fieri decet; Marcell. 33. etsi minime decere videtur ... falli ... eum, cui ..; Phil. XII, 1.
IV. **mit Object**: alqm: illa ornamenta ... decere me ... non putabam; prov. cons. 41. quid deceat vos; Rab. Post. 11. facetus esse voluisti. quam id te ... non decebat! Phil. II, 20. quem decet muliebris ornatus, quem incessus psaltriae; Fr. B. XIII, v, 1.
augurem: nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; Phil. II, 81.

decerno, entſcheiden, beſchließen, beſtimmen, erklären, beantragen, genehmigen, um die Entſcheidung kämpfen: I. **abſolut**: 1. **ſubſtantiviſch**: a. aequabilitas: sapiens praetor ... aequabilitate decernendi benevolentiam adiungit; Muren. 41.
potestas: postea quam vobis decernendi potestas facta non est; sen. 3.
tempus: decernendi enim tempus nondum erat; Phil. VIII, 5.
b. in: quibus verbis in decernendo Metellus usus est? Tull. 39. fortes in decernendo non erant; Muren. 51. quam (rationem) in decernendo secuti sumus; Planc. 39.
2. **verbal**: a. **unperſönlich**: oportere decerni; Verr. IV, 141. decretum ita esse, ut ..; ib. decernitur; ib. 143. decernatur tamen; Catil. IV, 7. ita censeo decernendum; Phil. V, 45. ita enim est decretum, ut si ..; ib. VI, 4. est enim ita decretum, ut ..; ib. 9. quando ita decerni vidisti? ib. X, 6.
b. **perſönlich**: alqs: voluisti ... ex urbano edicto decernere; Verr. I, 112. contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; ib. 119. quod iste aliter atque ut edixerat decrevisset; ib. inter quos iam decreverat; ib. 120. ut decernerent; ib. IV, 141. tu aliter decernere eadem in causa non potuisti; ib. V, 56. Flaccum iniuria decrevisse in tua re; Flacc. 77. „decrevit Flaccus". num aliud atque oportuit? ib. 78. decrevit, cum ibidem esses; ib. si non decrevisset, sed edixisset; ib. ne quis decerneret; sen. 8. ita decernunt; Phil. XI, 22. ne decernam capitis periculo; ib. XIII, 6.
praetor: „ita, verum praetor decernebat;" Quinct. 63.
ratio: quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret; Quinct. 92.
senatus: neque tamen (senatus) satis severe ... decrevit; Muren. 51.

II. **mit Ergänzung**: 1. **de**: quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6. decernat de vita et ornamentis; ib. 43. qui de capite decernit; ib. 72. de te, ... cum patiuntur, decernunt; Catil. I, 21. de summa salute ..., de vestris coniugibus ac liberis, de aris ac focis, de fanis atque templis, de totius urbis tectis ac sedibus, de imperio ac libertate, de salute Italiae, de universa re publica decernite diligenter ... ac fortiter; ib. IV, 24. cum de mea dignitate ... senatus ... decrevisset; dom. 14. qui non amplissime non modo de salute mea, sed etiam de dignitate decreverint; ib. 74. quod (senatus) severe de religione decerneret; ib. 104. consilium, quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. decrevit senatus frequens de meo reditu; ib. 68. de me uno patres conscripti decreverunt, ut ... vitam custodirent; ib. 128. de me senatus ita decrevit ..., ut ... in hostium numero putaretur; Piso 35. universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52. de re publica ... satis decrevisse videor; ib. V, 34. de exercitu ... ita censeo decernundum: senatui placere ..; ib. 53. de libertate decernitur; ib. VI, 19. de libertate ..., non de suis commodis armis decernendum vident; ib. X, 6. quo bello de dignitate, de libertate, de vita decernamus; ib. XI, 21. nos ... de pace decernere; ib. XII, 9. de quibus decernitis; ib. XIV, 24.
2. **ut**: decrevit senatus ..., ut eis C. Claudius ... leges conscriberet; Verr. II, 122. Centuripinorum senatus decrevit populusque iussit, ut ... locarent; ib. 161. decernunt, ut eae litterae ... removerentur; ib. 173. ut (senatus) decernat, ut alterae decumae exigantur, ita decernit, ut ... pecunia solvatur; ib. III, 42. decretum .. est, ut ... pecunias in aerarium referrent; ib. 81. cum senatus decernit, ut ematur ... frumentum; ib. 172. decernunt statim .., UT HOSPITIUM .. FIERET; ib. IV, 145. postea decernitur ... prope cunctis sententiis: UT LAUDATIO ... TOLLERETUR; ib. decrevit quondam senatus, ut ... consul videret ..; Catil. I, 4. nos hic nonne ... decrevimus, ut classis in Italia navigaret? Flacc. 30. frater meus ... decrevit, ut ... in duplum iret; ib. 49. vos decrevistis, ut cuncti ... venirent; sen. 24. non oportere ut de me lex ferretur decerni; dom. 68. (senatus) decrevit, ut omnes ... venirent; ib. 73. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus, ut de locis sacris ... referretis; har. resp. 11. decrevistis, ut ... referretur; ib. 12. decrevit ... senatus, ut eis ... agerentur gratiae; Sest. 129. decernebat enim (senatus), ut ... quaereretur; Milo 14. me ... decreturum fuisse, ut ... miscerentur? Phil. I, 13. cuius de laudibus ... senatus ... decrevit, ut ... referretur; ib. IV, 4. decrevistis, ut ... referretur; ib. V, 4. cum decrevistis, ut consules ... proficiscerentur; ib. VII, 11. ſ. 1. Sest. 128. Piso 35.
3. **ne**: decrevistis, ne quis ... rem impediret; sen. 27. ne serviamus armis animisque decernere; Phil. III, 33.
4. **Infinitiv**: si quidem legiones decreverunt senatum defendere; Phil. V, 4.
5. **acc. c. inf.**: Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; Verr. IV, 76. quod non eadem mihi ... condicione utendum esse decrevi; leg. agr. II, 6. si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium; Catil. I, 20. mea virtute ... coniurationem patefactam esse decrevistis; ib. IV, 5. decrevit senatus eos ... lege de vi ... teneri; har. resp. 15. decrevit idem senatus frequentissimus, qui meam domum violasset, contra rem publicam esse facturum; ib. utrum decreturus fueris, id quod augures omnes ... decreverunt,

Iove fulgente cum popuplo agi nefas esse? Vatin. 20. cur caedem ... contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13. ego ipse decrevi ..., non eum ... contra rem publicam fecisse; ib. 14. sic modo decrevit senatus, D. Brutum optime de re publica mereri; Phil. IV, 8. tumultum esse decrevi; ib. VI, 2. bene scriptas litteras decretum a senatu? ib. X, 6. (leges) contra auspicia latas decrevistis; ib. XIII, 5. ſ. 1. Phil. V, 53.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quae (mulier) haberet palam decretum semper aliquem; Cael. 38. decernerem plane, sicut multa ||*in*|| consulibus, alterum ambove; Phil. XI, 26.

alqd: decernit: quam aequum nihil dico; unum hoc dico „novum"; Quinct. 30. „hoc decrevissem." decerne, modo recte; Sex. Rosc. 138. inter aliquos contrarium ... decernebat ac proximis paulo ante decreverat; Verr. I, 120. iste omnia ... decernere solebat; ib. II, 172. hoc decrevisse decumanos; ib. 174. quaeram decretumne sit; ib. 180. qui hoc istius causa decreverunt; ib. si ... decrevisset aliquid iniuria; ib. III, 7. quid decernis? ib. 135. utrum hoc decerneres; ib. 141. cum ob ... decernendum ... aliquid ... pecuniam acceperat; ib. 156. ut quicquam contra C. Verrem decerneretur; ib. IV, 138. nihil esse decretum; ib. 141. non id prius decernere, quod ..; ib. 142. ut nobis absentibus si quid vellent decernerent; ib. 145. excogitat sane acute quod decernat; ib. 147. potuit nihil decerni? Cluent. 136. quid est decretum? ib. in quos ... idem illud senatus decreverat; ib. 137. quod senatus decreverat; ib. omnis haec decuriones decrevisse lacrimantis; ib. 197. idem hoc decretum est in L. Cassium; Catil. III, 14. de quo nihil nominatim erat decretum; ib. 15. (senatus) decernit quod nihil opus est; Muren. 67. id decernitur omnibus postulantibus candidatis; ib. 68. in tam varia iuris dictione tam multa decreta; Flacc. 6. quid me consule senatus decreverit; ib. 27. P. Orbius ... contra te omnia decrevit; ib. 76. nihil umquam senatus de P. Popilio decrevit; sen. 38. sin autem ... nihil decerni libere potuit; dom. 10. negat oportuisse quicquam uni extra ordinem decerni; ib. 18. quid decrerint Capuae decuriones; Sest. 10. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit, id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. 128. quod est postridie decretum; ib. 129. Albucius, quod a senatu petebat, ipse sibi in Sardinia ante decreverat; prov. cons. 15. cum ego idem antea multa decrerim; ib. 26. senatum ... quod ego vellem decernere; Milo 12. qui (ordo id) decrevit invitus; Phil. I, 13. in te, M. Antoni, id decrevit senatus ..., quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum; ib. II, 51. hoc qui non videt, excors, qui cum videt decernit, impius *est;* ib. V, 5. ne multa nobis cotidie decernenda sint; ib. 34. tamen eadem, sed fortasse serius decernetis; ib. quae si erunt sine mora matureque decreta; ib. 53. quod ... senatus me auctore decrevit; ib. VI, 1. quod paulo ante decretum est; ib. 5. quod decrevit senatus; ib. 7. re publica oppressa nihil posse decerni; ib. VIII, 5. ea decernis; ib. X, 3. quid decernere nos de M. Bruto ... oporteret; ib. 17. quid enim atrocius potuit, quid severius decernere? ib. XI, 15. quae decrevimus; ib. XII, 12. decrevissent id, quod ..; Fr. B. VI, 16. ſ. alqm; Phil. XI, 26. — II, 5. Vatin. 20. vgl. I, 2, b. alqs; Flacc. 78.

aurum: lex ... (aurum coronarium) decerni ... vetabat nisi decreto triumpho; Piso 90.

bellum: decernat bellum Cretensibus; Verr. II, 76.

coronam: quid est quod ... coronam illam lauream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? Piso 58.

custodiam: qui reo custodiam, quaesitori gratulationem, indici praemium decrevit; Catil. IV, 10.

dilectus: dilectus tota Italia decreti sublatis vacationibus; Phil. VIII, 6.

Galliam: duas Gallias qui decernit consulibus duobus; prov. cons. 17. qui ... alteram Galliam (decernit) et aut Syriam aut Macedoniam; ib. quorum alter ulteriorem Galliam decernit cum Syria, alter citeriorem; ib. 36. decreturum aliquem Antonio illam ultimam Galliam; Phil. V, 5.

gratulationem: mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; Catil. IV, 20. ſ. custodiam.

honorem: vos .., patres conscripti, multos decrevisse eximios honores C. Caesari; prov. cons. 38. M. Lepido ... decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38. cum C. Caesari meritos illi quidem honores ... decrevistis; ib. VII, 10. cur decernit honorem sepulturae? ib. IX, 14. honores ei decrevi quos potui amplissimos; ib. XIII, 8.

imperium: clarissimo viro ... decrevit imperium, privato tamen; Phil. XI, 19.

iniuriam: qui iniuriam decernebat; Quinct. 69.

intercalarium: Cephaloeditani decrerunt intercalarium XXXV ||XLV|| dies longum; Verr. II, 130.

iudicium: cuius de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13.

laudationem: quam (laudationem) se ... decresse dicebant; Verr. IV, 140. LAUDATIO, QUAE C. VERRI DECRETA ESSET; ib. 145. non illi in libellis laudationem decretam miserunt; Cluent. 197.

legationem: si decrevissent legationem quae contra istum diceret; Verr. II, 12.

legatos: qui contra istum legati decreti erant; Verr. II, 14. idem ... imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. senatus decernit legatos ad Antonium; Phil. V, 4. legatos decernis? ib. 25. cum ante legatos decerni non censuissem; ib. VIII, 21.

Macedoniam: Syriam Macedoniamque decerni; prov. cons. 1. ego idem, qui nunc consulibus eis, qui designati erunt, Syriam Macedoniamque decerno, decernam easdem praetorias; ib. 17. ſ. Galliam; prov. cons. 17.

pecuniam: te .. pecuniam ... faeneratum ... ob frumentum decretam; Verr. III, 169. ne posthac tantas pecunias magistratibus nostris decerneremus; ib. 200. decrevistis tantam pecuniam Pompeio, quantam ..; Phil. XIII, 10.

praemium: ſ. custodiam.

provinciam: tu provincias consularis ... lege Sempronia per senatum decretas rescidisti; dom. 24. eripueras senatui provinciae decernendae potestatem; Vatin. 36. quas sim provincias decreturus; prov. cons. 1. decernendae sunt nobis ||n. s.|| lege Sempronia duae (provinciae); ib. 3. ei ||et|| ... provinciam extra ordinem decernebant; ib. 19. ego idem nunc in provinciis decernendis ... interpellor; ib. 29. nos hoc tempore in provinciis decernendis perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. ut eam (provinciam) desponsam, non decretam habere videatur; ib. 36. cui fuerit, ante quam designatus est, decreta provincia; ib. 37. te invito provinciam tibi esse decretam; Phil. XI, 23. provinciam sibi decretam audiet; ib. 24.

quaestionem: nulla quaestio decreta a senatu est; Milo 16. num quae nova quaestio decreta est? ib. 19.

res: cedo mihi eiusdem praetoris litteras .. rerum decretarum; Verr. V, 56. LITTERAE RERUM DECRETARUM; ib.

sepulcrum: qui sepulcrum publice decernendum Ser. Sulpicio censuit; Phil. IX, 14. ſ. statuam; Phil. IX, 14.

HS: in frumentum imperatum HS duodetriciens ... Verri decernebatur; Verr. III, 163. „quaternos HS, quos mihi senatus decrevit"; ib. 197.

statuam: pedestrem ex aere statuam ... decerno; Phil. IX, 13. maiores quidem nostri statuas multis decreverunt, sepulcra paucis; ib. 14. cur *ei* decerneretis statuam in rostris; ib. XIII, 9.

stipendium: relatum est ad nos nuper de stipendio exercitus: non decrevi solum, sed etiam ut vos decerneretis laboravi; prov. cons. 28.

supplicationem: supplicatio dis immortalibus ... meo nomine decreta est, ... et his verbis decreta est; Catil. III, 15. quoniam ad omnia pulvinaria supplicatio decreta est; ib. 23. quod meo nomine supplicationem decrevistis; ib. IV, 5. supplicationem mihi decrevit; ib. 10. cui uni togato supplicationem decreverit; Sulla 85. qui ... C. Caesari supplicationes decrevistis; prov. cons. 25. supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea; ib. 26. ego, quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; ib. 27. cum ... supplicationem dierum decem decrevistis; ib. in illa supplicatione, quam ego decrevi; ib. „quid est, Caesar, quod te supplicationes totiens iam decretae tot dierum tanto opere delectent?“ Piso 59. ut decernerentur supplicationes mortuo? Phil. I, 13. L. Cotta ... supplicationem decrevit verbis amplissimis; ib. II, 13. supplicationem decernitis; ib. XIV, 7. cum supplicationes iustissimas ... decernere debeamus, Serviliusque decreverit, augebo omnino numerum dierum, praesertim cum non uni, sed tribus ducibus sint decernendae; ib. 11. cui viginti his annis supplicatio decreta est; ib. supplicatio ab eo ... decernenda non fuit; ib. supplicationem modo qui decrevit; ib. 22. numquam .. in civili bello supplicatio decreta est. decretam dico? ib. nulla supplicatio decreta a senatu; ib. 23. mihi consuli supplicatio ... decreta est; ib. 24. supplicatione decernenda hostis eos ... iudicetis necesse est; ib. decerno igitur eorum trium nomine quinquaginta dierum supplicationes; ib. 29.

Syriam: ſ. Galliam; prov. cons. 17. Macedoniam.

triumphum: uti ... triumphus tibi navalis decerneretur; Verr. V, 67. ſ. aurum.

tumultum: tumultum decerni; Phil. V, 31. ut mihi senatus adsentiens tumultum decerneret; ib. VI, 16.

IV. **mit Doppeltem Accuſativ:** Dolabella hesterno die hoste decreto; Phil. XI, 16. vgl. III. legatos; Verr. II, 14.

decerpo, abpflücken, Abbruch thun: nihil sibi ex ista laude centurio, nihil praefectus, nihil cohors, nihil turma decerpit; Marcell. 7.

decertatio, Entſcheidungskampf: cum .. harum rerum omnium decertatio consulibus ... commissa et commendata sit; Phil. XI, 21.

decerto, um die Entſcheidung kämpfen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** a. laetemur decertandi oblatam esse fortunam; Phil. XIII, 7.

b. erat non iure, non legibus, non disceptando decertandum; Planc. 87. si saepius decertandum sit, ut erit; Phil. II, 43. pro libertate vitae periculo decertandum est; ib. X, 20.

2. **perſönlich:** alqs: ut confligendum sibi et armis decertandum putent; Caecin. 46. armis decertare pro mea salute nolui; Quir. 13. hos decertare pro meo capite ... velle; Planc. 101. — contra: ſ. **contra,** A, I. decerto; (2 St.) B. I, S. 692, b. — cum: ſ. **cum,** I. decerto; dom. 91. Sest. 43. prov. cons. 33. Piso 19. Planc. 86. Scaur. 20. Phil. II, 2. V, 33. (B. I, S. 743).

viri: viri fortes, etiam si ferro inter se comminus decertarint; Piso 81.

II. **mit de:** neque eorum quisquam ... non ... de se, de liberis suis, de patria, de fortunis hodierno die decertari putat; Milo 3. de sanguine et de spiritu decertat; Phil. XI, 24. ſ. **cum,** I. decerto; leg. agr. II, 51. Sest. 142 (B. I, S. 743).

decessio, Abzug: I. concedo: mille talentum decessionem esse concessam; Rab. Post. 31.

facio: utrum accessionem decumae ... an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

II. post: neque ante adventum C. Verris neque post decessionem; Verr. II, 188.

decessus, Abgang: an Caesaris decreto post M. Bruti decessum potuit liberari? Phil. II, 97.

decīdo, abſchließen, abmachen, ſich vergleichen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** nisi cum muliere decideretur; Verr. I, 125.

2. **perſönlich:** alqs: ut cum Chrysogono ... decideret; Sex. Rosc. 114. „tu sine me cum Flavio decidisti“; Qu. Rosc. 32. cur igitur decidit et non restipulatur neminem amplius petiturum; ib. 36. Roscium cum Flavio pro societate decidisse; ib. 37. Roscium pro se decidisse; ib. 38. qui ... cum accusatore decidat; Verr. II, 79. qui DCC medimnis decidere noluisset; ib. III, 56. pro decuma ... decidit HS XVI milibus et medimnis IDCLIIII; ib. 93. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 114. quibus ternis medimnis non est licitum decidere; ib. 116. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117.

mancipes: mancipes pretio cum civitatibus decidisse? Verr. III, 175.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** nisi prius de rebus rationibusque societatis omnibus decidisset; Quinct. 19. „de tota re .. decidisti;“ Qu. Rosc. 34. qui de sua parte decidit; ib. 35. cum de tota re decidisset cum Roscio; ib. 40. Flavium cum Fannio de Panurgo decidisse; ib. 49.

2. **ne:** cum propinquis suis decidit ne reos faceret; har. resp. 42.

3. **indirecte Frage:** per te ... decidit P. Quinctius, quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17. decidis ..., quid eis ad denarium solveretur; ib.

III. **mit Object:** alqd: quicquam cum isto sua voluntate decidere; Verr. III, 69.

partem: „magno tu tuam dimidiam partem decidisti.“ magno et tu tuam partem decide; Qu. Rosc. 32. tuam partem dimidiam ... decide; ib. 34.

res: res ... istius, more deciditur; Verr. II, 128. omnibus rebus actis atque decisis; ib. V, 120.

decĭdo, hineingerathen: tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem ... decidisti; Verr. IV, 101,

deciens, zehnmal, ellipt. Million: Dionem HS deciens centena milia numerasse; Verr. I, 28. dixit HS deciens; ib. 92. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta; ib. quod plus frumenti fecit accepisse istum, HS deciens et octoginta milia; ib. 100. hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum || numerata ||; ib. HS deciens numeratum esse; ib. II, 20. ita HS deciens Q. Dionem ..: perdidisse; ib.

decimus, (decumus), zehnte, decumum das Zehnfache (decuma ſ. unten): A. **bei Subſtantiven:** I. **allein:** annus: qui esset annus decimus post virginum absolutionem; Catil. III, 9.

hora: nec cogat ante horam decimam de absente ... iudicare; Verr. II, 41. eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? Milo 48. cum hora diei decima fere ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77.

locus: decimo vero loco testis ... dixit senator; Caecin. 28.

pars: agros ... populo Romano ex parte decuma ... vectigalis fuisse; Verr. III, 103. qui remanserant, vix decuma pars aratorum; ib. 121. vix pars aedium mearum decima ad Catuli porticum accessit; dom. 116. horum ... vix decimam partem reperies || repperis, al. || gloria dignam; Planc. 60.

II. **mit andern Zahlen:** ante diem XIII Kalendas Februarias; Milo 27. qui dies nudius tertius decimus fuerit; Phil. V, 2. de quo gravissimum ... iudicium nudius tertius decimus feceritis; ib. 3. a. d. XIII Kalendas Octobris; ib. 19. ante diem XIII Kalendas Ianuarias; ib. 28. quod XIII

Kalendas Ianuarias senatus ... decrevit; ib. VI, 1. a. d. XIII Kalendas Ian.; ib. X, 23. me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. — hoc quinto decimo die crimen esse natum; Verr. V, 106. — ut ... Staieni sententia septima decima accederet; Cluent. 74.

B. **substantivisch:** ager efficit ... cum decumo; Verr. III, 112. cum ager ... cum decumo extulisset; ib. 113. ut cum decumo fructus arationis perceptus sit; ib. 114.

decipio, täuſchen, bethören, blenden: I. **abſolut:** 1, a: cuius prudentiam populus Romanus in cavendo, non in decipiendo perspexerit; Caecin. 78.

b. etsi minime decere videtur ... decipi; Phil. XII, 1.

2. alqs: in eo quidem fallis et decipis; Muren. 77. scilicet verba dedimus, decepimus; Phil. XIII, 33.

II. **mit Object:** alqm: Roscium per imprudentiam deceptum esse; Qu. Rosc. 21. ut me ab eo delectari facilius quam decipi putem posse; div. Caec. 44. vos populumque Romanum ... rugis supercilioque decepit; sen. 15. me ipsum ... quondam paene ille decepit; Cael. 14. quod ille vos tristitia voltuque deceperit; prov. cons. 12. non enim nos color iste servilis, non pilosae genae, non dentes putridi deceperunt; Piso 1. hic eos, quibus eras ||erat|| ignotus, decepit; ib. decepti ||decepti, decepti||, inquam, sumus; Phil. XII, 3. „ut isdem ornamentis deceperit vos, quibus deceptum Caesarem gloriatus est"; ib. XIII, 40. a me „deceptos" ait „isdem ornamentis" Hirtium et Caesarem; ib. 41. deceptum autem Caesarem a me dicere audes? ib.

advenam: incidit in istum eodem deceptus supercilio, Graecus atque advena; Piso 70.

homines, socios: novem homines fortissimos, eiusdem muneris ... socios .. decepit; Sex. Rosc. 117.

legatos: (legati) istius fide ac potius perfidia decepti; Sex. Rosc. 110.

populum: ſ. alqm; sen. 15.

viros: (viri) quo tandem decepti munere? har. resp. 50.

decisio, Abmachung, Vergleich, Entſcheidung: I. admonet: quid nostra decisio de aequitate ... admoneat ut iudicetis; Caecin. 104.

II. ago, gero: nihil aliud neque gestum neque actum est nisi ... decisiones; prov. cons. 9.

augeo: hanc decisionem Roscii oratione et opinione augere licet; Qu. Rosc. 33.

facio: dicat decisionem factam esse, quae facta non est; ib. 48.

renuntio: renuntiat Habonius illam decisionem tutoribus; Verr. I, 141.

III. arbiter: decisionis arbiter C. Caecilius fuit; Flacc. 89.

IV, 1. satis facere: negat eum sibi illa decisione satis facere posse; Verr. I, 140.

post: post decisionem veterem Roscii; Qu. Rosc. 39.

declamatio, Redeübung: I. placet: non placet mihi ... declamatio potius quam persalutatio; Muren. 44.

II. contendere: desinamus ... volgari et pervagata declamatione contendere; Planc. 47.

declamator, Redekünſtler: non vobis videtur cum aliquo declamatore ... disputare? Planc. 83.

declamito, Redeübungen halten: ipse interea XVII dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19.

declamo, Redeübungen halten, eifern: I, 1. causa: haec enim ei causa esse declamandi solet; Phil. V, 19.

2. alqs: qui pro isto vehementissime contra me declamasset; Verr. IV, 149. tot dies in aliena villa declamasti? quamquam tu quidem ... vini exalandi ... causa declamas; Phil. II, 42.

II. alqd: quae mihi iste visus est ex alia oratione declamare; Sex. Rosc. 82.

declaratio, Kundgebung: quae declaratio (tum fuerit) voluntatis ab universo populo Romano; Sest. 122.

declaro, kund thun, offenbaren, erklären, erkennen laſſen, bezeichnen: I. **abſolut:** alqs: sicut ... testamento declaravit; Caecin. 10.

calamitates: declarat multitudo proscriptorum, tot municipiorum maximae calamitates; Phil. V, 43.

cicatrix: ut declarat cicatrix; Phil. VII, 17.

contiones: declarant huius ... contiones; Milo 12. ut declarant eius ... contiones; Phil. XII, 19.

epistula: ut istius epistula ad te missa declarat; Verr. III, 189.

exitus, principia: sicut et illa principia et hi recentes rerum exitus declararunt; Planc. 86.

multitudo: ſ. calamitates.

res: ut res ipsa declaravit; Cluent. 47. res declarat; Phil. XII, 24.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** res declarabit, ut cupierint; Verr. II, 157. declarat quid fuerit; ib. IV, 127. declarabitis hoc iudicio quid sentiatis; Flacc. 105. sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22. quid populus Romanus sentire se ostenderet utroque in genere declaratum est; Sest. 117. puer, qui his lacrimis qua sit pietate declarat; ib. 146. quid parentes sentiant lacrimae matris incredibilisque maeror, squalor patris et haec praesens maestitia ... luctusque declarat; Cael. 4. quae fuerit ... Pompei gravitas .. perspicua admiratione declarari videbatur; Balb. 2. qualem hunc putent, adsiduitate testimonioque declarant; Planc. 27. ut ... quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset, populo Romano declarare possetis; Phil. V, 2. cum ... (populus) gemitu .. et maestitia declaravit quantum haberet odium servitutis; ib. 38. declaravit quam odisset senatum; ib. IX, 7. quoniam significatio vestra satis declarat quid ... sentiatis; ib. XIV, 6. quae .. esset facturus in hac urbe ..., declaravit in Parmensium calamitate; ib. 8. est .. fidei ... nostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus; ib. 29.

2. **acc. c. infin.:** Africanus, qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103. pecuniam intercessisse ipsa decretorum novitas ... declarat; Verr. I, 125. neque enim iste anulus aureus ... istum virum fortem ... esse declarat; ib. III, 187. declarat ipsa ascriptio esse aliquid; Caecin. 95. diversa genera .. bellorum ... nullam rem esse declarant ..., quae ..; imp. Pomp. 28. quandoquidem ... actum esse per viros primarios res ipsa declarat; Flacc. 68. in huius periculo declarant se ... hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13. est vestri animi ... declarare non esse eos vos, ad quos ..; ib. 93. me dicere quae Gaditani iudicarint res ipsa declarat; Balb. 41. quod imperatoris nomen, quod laureati fasces, quod illa tropaea ... te commentatum esse declarant; Piso 97. cuius quidem aequitas et ea voluntas ... facile declarat non fuisse fugiendos tribulis huic iudices; Planc. 43. magnam quidem esse partem sine fide ... res ipsa declarat; Scaur. 44. satis declarat se non terrorem inferre vobis; Milo 71. is profecto declarat se maluisse non dimicare; Marcell. 15. facturum fuisse declaravit in eo, quod potuit; Phil. V, 39. una voce cuncta contio declaravit nihil esse a me ... nisi optime cogitatum; ib. XIV, 16. ſ. III. alqd; Sest. 125.

III. **mit einfachem Object:** alqm: qui (Frugi) uno cognomine declarabatur non modo quis esset, sed etiam qualis esset; Font. 39. cum iam facti

prope superioribus comitiis declaratique venissent; Planc. 53.

alqd: quod res ipsa declaravit; Verr. IV, 63. hoc verbum UNDE utrumque declarat; Caecin. 87. [ut ... nihil numero et suffragiis declarari ... posset; leg. agr. II, 99]. nihil iudices sententiis, nihil populus suffragiis, nihil hic ordo auctoritate declaravit; sen. 6. haec ... hominum multitudo, haec populi Romani tanta significatio ... quid declaravit nisi optimorum civium salutem ... populo Romano caram esse? Sest. 125. id quod ... etiam improborum iudicio declaratum est; Vatin. 41. quod ... non minus ille declararet; Planc. 27. id ... suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25.

auctoritatem: illa res quantam declarat ... ... auctoritatem! imp. Pomp. 46. eis .. verbis ea de me senatus auctoritas declarata est, ut ..; Piso 35.

beneficium: coloni decurionesque ... beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 9.

benevolentiam: nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98. gaudio suam erga me benevolentiam ac misericordiam declararunt; Sest. 117.

consulem: in consule declarando; Muren. 38.

consulatum: his tu ... insignibus consulatum declarari putas? Piso 23.

cupiditatem: qui (populus) ... declaravit .. maximam libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. VII, 22.

diligentiam: industriam meam celeritas reditionis, diligentiam multitudo ... testium declaravit, pudorem vero ac religionem, quod ..; Verr. I, 16.

dolorem: si ... senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51. cum senatus luctum ac dolorem suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.

fidem: eodem monimento declarari et virtutem suorum et populi Romani pietatem et senatus fidem et crudelissimi memoriam belli; Phil. XIV, 35.

industriam: ſ. diligentiam.

iudicium: populi Romani iudicium .. consessu gladiatorio declaratum est; Sest. 124.

luctum: ſ. dolorem. — memoriam: ſ. fidem.

misericordiam: ſ. benevolentiam; Sest. 117.

numen: prodigia vim eius (Cereris) numenque declararunt ‖ declarant ‖; Verr. IV, 107.

pietatem: ſ. fidem.

psephismata: psephismata, non sententiis neque auctoritatibus declarata; Flacc. 15.

pudorem: ſ. diligentiam.

raptum: locus ut ipse raptum illum virginis declarare videatur; Verr. IV, 107.

religionem: ut vocabulo ipso et appetita religio externa et Matris magnae nomine suscepta declaretur; har. resp. 24. ſ. diligentiam.

res: verbum, quod satis daclararet utrasque res; Caecin. 87.

spem: quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; Phil. XII, 9.

studia: ut sua studia ... re et sententiis declararent; Milo 4.

vim: volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? Caecin. 43.

virtutem: ſ. fidem. voluntatem; Phil. VII, 6.

voluntatem: in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas, ut ..; Quir. 6. in quo ... populus voluntatem suam declararit; Planc. 49. in qua (causa) et voluntatem suam et virtutem declararent; Phil. VII, 6.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** (vgl. III. religionem) ſ. **consul,** I, 1. debet; Muren. 3. II, 1. declaro; leg. agr. II, 4. Muren. 2. Piso 3. Milo 96. (W. I, S. 669.)

II.

declinatio, Ausweichen, Vermeidung: I. sum: haec tua recusatio ... (sit) laboris et periculi non legitimi declinatio; Cluent. 148.

II. effugere: quot ego tuas petitiones ... parva quadam declinatione ... effugi! Catil. I, 15.

declino, abweichen, ausweichen, vermeiden: I. alqs: si qua in re ipse ab religione officii declinarit; Verr. III, 2. magna rerum permutatione impendente declinasse me paulum; Sest. 73. subire vim ... malui quam ... de meo statu declinare; prov. cons. 41.

viri: quin ei tales viri ... de statu suo declinarint; Cluent. 106.

II. laqueos: illam beluam, iudicii laqueos declinantem; Milo 40.

urbem: urbem unam mihi amicissimam declinavi; Planc. 97.

decoctor, Verſchwender, Banquerotteur: sum: cum esset lege Roscia decoctoribus certus locus; Phil. II, 44.

conligo ex: exercitum ... conlectum ex rusticis decoctoribus; Catil. II, 5.

decoquo, das Vermögen aufbrauchen, Banquerott machen: praetextatum te decoxisse; Phil. II, 44. quamvis quis fortunae vitio non suo decoxisset; ib.

decoro, ſchmücken, verherrlichen: alqm: omnes ... Marcelli, Fulvii non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. eos omni populi Romani significatione decorari; Sest. 127. quem populus Romanus *inauditis honoribus* singularibusque decorasset; Balb. 16. quem ... orationibus scriptisque decorassem; Piso 75. ut (Sulpicius) eis ornamentis decorari debeat; Phil. IX, 17.

clementiam: o clementiam ... omnium laude, praedicatione, litteris monumentisque decorandam! Ligar. 6.

mortem: grati simus in eius morte decoranda; Phil. IX, 15.

oppidum: qui oppidum ... maximis ex sua pecunia locis communibus monumentisque decoravit; Verr. II, 112.

rem publicam: quam (rem publicam) ipse decorarat; Piso 27.

triumphum: an ... huic donis militaribus patris triumphum decorare fugiendum fuit? Muren. 11.

decresco, ſich vermindern: amici: non mihi absenti *de*crevisse amicos; Sest. 69.

decretum, Entſcheidung, Beſchluß, Beſcheid: I. **abſolut:** 1. **Subject:** est, sunt: vestra ... decreta et evertuntur saepe dicendo et sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. non obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. honestiora decreta esse legionum quam senatus; Phil. V, 4. his vestris decretis .. ille vos aequo animo aspicere poterit? ib. 29.

exsistunt: nulla de illis ... decreta municipiorum et coloniarum exstiterunt; sen. 38.

manent: ut [chirographorum et commentariorum] sua conlegaeque sui decreta maneant; Phil. VIII, 26.

possunt: ſ. est; Muren. 29.

2. **ohne Verbindung:** DECRETUM DECURIONUM; Sex. Rosc. 25. decreta eius modi: SI NON ACCIPIT; Verr. II, 31. DECRETUM FLACCI; Flacc. 78. DECURIONUM DECRETA; Sest. 10. constitui (provincias) per senatum [decreta]; dom. 24.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** audio: audite decretum mercennarii praetoris; Verr. V, 54.

aufero: palam decreta auferebantur; Verr. V, 27.

cogito: cum de me (facta sint) ... ea decreta publicanorum, ea conlegiorum, ea denique generum ordinumque omnium, quae non modo ego optare numquam auderem, sed cogitare non possem; Piso 41.

cognosco: ipsum decretum .. cognoscite; Sex. Rosc. 25.

b

commemoro: quid ego illa divina atque immortalia municipiorum et coloniarum et totius Italiae decreta commemorem, quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse? dom. 75.

deleo: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

everto: ſ. I, 1. est; Muren. 29. — exprimo: ſ. recito; Sest. 10.

exspecto: Caesar non exspectavit vestra decreta; Phil. VIII, 5. num igitur Brutus exspectavit decreta nostra? ib. XI, 27.

facio: decurionum decretum statim fit, ut decem primi proficiscantur; Sex. Rosc. 25. decreto isto facto; Verr. II, 176. quorum tanta studia cognoscuntur in decretis faciendis; Phil. VII, 23. ſ. cogito. **de,** III. decretum facio (4 St.) S. 14, b.

figo: unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93. qui ... falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30.

incido: ſ. figo; Phil. III, 30.

interpono: quin is ab Siculis ob decreta interponenda pecunias ceperit; Verr. II, 119.

muto: decretum .. mutabat; Verr. I, 120.

opto: ſ. cogito.

perfringo: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87.

peto: nova decreta ... petebantur; Verr. I, 137.

profero: possum sexcenta decreta proferre, in quibus ut ego non dicam pecuniam intercessisse, ipsa decretorum novitas iniquitasque declarat; Verr. I, 125. quid ego istius decreta ... proferam? Phil. II, 62.

pronuntio: nos Cn. Pompei decretum de consilii sententia pronuntiatum recognoscemus? Balb. 11.

recito: recitarem decreta Centuripinorum; Verr. II, 163. recita .. decretum de tributis; ib. III, 100. non recito decretum officio aliquo expressum; Sest. 10.

recognosco: ſ. pronuntio.

repudio: cuius idem tu superbissime decreta ... repudiasti; Piso 64.

scribo: decreto scribendo primum video adfuisse Lysaniam; Flacc. 43.

statuo: ſ. V, 2. ex; Verr. II, 32.

tempto: idcirco suum decretum pecunia esse temptatum; Verr. II, 59.

tollo: decreta Centuripinorum ... non tolluntur; Verr. II, 162.

vendito: istius omnia decreta ... venditabat; Verr. II, 135.

vendo: qui Romae ... omnia decreta vendiderit; Verr. II, 119. in vendendis istius decretis; ib. 169. qui ... eis decretum vendidisset; ib. V, 55. decreta falsa vendebat; Phil. V, 11.

2. **Dativ:** pareo: procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; Quinct. 65. qui (consul) parere vestris decretis non dubitet; Catil. IV, 24. quis umquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit? Sest. 32.

3. **mit Präpoſitionen:** cognosco ex: is eam rem quam vehementer vindicandam putaverit ex decretis eius poteritis cognoscere; Quinct. 28. id ... ex istius factis decretisque cognosco; Verr. V, 9.

decedo a: cum quidem nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

puto pro: tamen ego pro decreto putarem; Phil. XI, 27.

III. **nach Adjectiv:** immemor: vos autem, patres conscripti, non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini; Phil. XII, 2.

IV. **nach Subſtantiven:** auctores: neque istius decreti ... auctores esse voluerunt; Flacc. 54.

auctoritas: tantum valuit istius decreti auctoritas; Verr. V, 55. si auctoritas decretorum vestrorum (agitur); prov. cons. 47. auctoritatem nostri decreti rebus gestis suis comprobavit; Phil. XIV, 28.

improbitas: ecquis est ex ... improbitate decretorum ... qui hoc non ... iudicarit? Verr. III, 143.

iniquitas, novitas: ſ. II, 1. profero; Verr. I, 125.

libido: cum cogitet varietatem libidinemque decretorum tuorum; Verr. III, 6.

tabula: ne qua tabula ... ullius decreti Caesaris ... figeretur; Phil. I, 3.

varietas: quae varietas decretorum (fuerit); Verr. I, 120. ſ. libido.

venditio: huius venditione decreti ... provinciam Cretam perdidistis; Phil. II, 97.

verba: decreti nostri non omnes verba noverunt; Phil. VII, 14.

V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** ascendere: ſ. II. 1. commemoro.

concidere: decretis vestris eum concidistis; Phil. V, 28.

concitari: qui decretis ... tuis in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93.

defendere: me ... suis decretis legatisque defenderant; Piso 95.

deprecari: eidem homines ... periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.

eripi: decreto sociorum erepta mihi esse istius indicia ... furtorum; Verr. II, 177.

habere: habeat ergo huius tanti facti ... decreto nostro testimonium; Phil. V, 37.

honestare: quanta (laude) vos me vestris decretis honestastis; Catil. IV, 20. a quo (ordine) saepe magnificentissimis decretis sumus honestati; sen. 2.

infestus: ſ. concitari.

iudicare: quo decreto quis non perspicit hostem esse Antonium iudicatum? Phil. IV, 5. legio Martia ... non ipsa suis decretis prius quam senatus hostem iudicavit Antonium? ib. quem modo hostem ... multis decretis iudicaritis; ib. VII, 9.

iugulare: postea quam tam multis eum factis decretisque iugulasset; Verr. II, 64.

liberari: an Caesaris decreto Creta ... potuit liberari? Phil. II, 97.

licere: ut ... decreto gentis Manliae neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32.

notari: cum gravissimis vestris decretis absens notatus est; Fr. B. VIII, 3.

permoveri: si vos Acmonensium decretis ... permoveri putarem; Flacc. 38.

petere: cur non item ut tum, decreto || directo || et palam regionem illam petierunt? leg. agr. II, 44.

probari: istam adoptionem nullo decreto huius conlegii probatam; dom. 38.

prohibere: auctionem heredes L. Rubrii decreto Caesaris prohibuerunt; Phil. II, 74.

reduci: qui ... reducti (sunt) ... non decretis Italiae; dom. 87.

refigere: quas (tabulas) vos decretis vestris refixistis; Phil. XII, 12.

removere: hoc decreto remotas esse litteras; Verr. II, 174. si istas litteras non decreto decumanorum magistri removissent; ib. 176. litteras eas ... suo decreto remotas .. esse; ib. 180. decreto decumanorum (litterae) remotae sunt; ib. III, 166.

revocare: me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; Quir. 10.

sancire: qui si suis decretis ... sanxissent, ne ..; Balb. 25.

statuere: cui si statuam in rostris decreto vestro || decretis vestris || statueritis; Phil. IX, 10. si omne ius decretis eius statueretur; ib. X, 12.

suscipere: cuius causam ... neque suis decretis Italia cuncta susceperat; Sest. 37.

urgueri: ille ... decretis nostris urguendus est; Phil. III, 32.

2. **Präpoſitionen:** ex: qui ex ipsius decreto .. satis daret; Quinct. 82. ut de eo praetor iudices

ex P. Rupilii decreto, quod is de decem legatorum sententia statuit, ... sortiatur; Verr. II, 32. qui ex agris ex Cn. Pompei decreto decedere sunt coacti; Font. 14. nego me ex decreto praetoris restitutum esse; Caecin. 82.

in: quod est in eodem decreto scriptum; Flacc. 45. cur hi ... neque in decreto nominantur? ib. ſ. II, 1. profero; Verr. I, 125.

ob: cum ob tua decreta ... pecuniae dabantur; Verr. II, 26. qui [ob tuum decretum] ... pecuniam .. dandam ... putabant; ib. 57.

decuma, Zehnte: I. **Subject:** est, sunt: decumas esse praetoris; Verr. III, 136. dum arator ne plus decuma det, expedit ei decumam esse quam maximam; ib. 147. quibus odio sunt nostrae ... decumae; Flacc. 19. ſ. veneunt; Verr. III, 106.

possunt: ſ. veneunt; Verr. III, 147. — solent: ſ. veneunt; Verr. III, 13.

veneunt: quarum (civitatum) decumae venire non soleant; Verr. III, 13. non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; ib. 40. qui decumas venisse arbitretur; ib. 70. primo anno venierunt eius agri decumae tritici modium XVIII; ib. 75. cum decumae venissent tritici modium XVIII; ib. cum ... venissent .. decumae medimnum III, hoc est HS XXXXV; ib. 90. cum decumae c med. venissent; ib. 91. cum decumae venissent agri Hennensis med. VIII cc; ib. 100. tantone minoris decumae venierunt quam fuerunt, an, cum satis magno venissent ..? ib. 106. agri Leontini decumae tertio anno venierunt tritici mediumnum XXXVI, hoc est, tritici modium cc et XVI milibus. magno, iudices, magno; ib. 110. pluribus milibus medimnum venisse decumas agri Leontini, quam ..; ib. 113. si quidem decumae ac non bona venibant aratorum; ib. decumae XXXVI medimnum venierunt; ib. quanti decumae venierunt; ib. 116. saepe decumae tanti venierunt, cum lege Hieronica venirent, quanti nunc lege Verria venierunt; ib. 117. ut antea solebant facere in decumis, cum aequa lege ... venibant; ib. 118. quanti decumae venierint; ib. ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; ib. ut decumae quam plurimo venire possint; ib.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** accipio: ſ. **accipio,** III. decumas (5 St.) B. I, S. 40, b.

addico: ſ. **addico,** II. decumas (6 St.) B. I, S. 85, b.

ago: agri Aetnensis et Leontini decumas agemus; Verr. III, 104.

aufero: ſ. **aufero,** III. decumas (3 St.) B. I, S. 360, b.

cogo: decumas imperatarum pecuniarum ‖ decumis † imperatorum pecuniam ‖ sibi coëgisse; Rab. Post. 30.

debeo: ſ. **debeo,** IV. decumam (3 St.) S. 25, b.

deporto: ut ante Kalendas Sextilis omnes decumas ad aquam deportatas haberent; Verr. III, 36. ut ante Kalend. Sext. decumas deportatas haberet; ib. 51.

detraho: hinc cum unae decumae ... detrahantur, alterae ... imperentur; Verr. III, 227.

do: quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. quis arator te praetore decumam dedit? quis duas? ib. 42. sese decumas ei quem ad modum deberent daturos; ib. 68. quorum incolae decumas dant; ib. 91. ut decumas agri sui, quas Calacte dare consueverant, Amestrati M. Caesio decumano darent; ib. 101. ut pro singulis decumis ternas decumas dare liceret; ib. 115. ne amplius quam singulas, ... ne plus quam ternas decumas darent; ib. quibus cum decumas dare deberent, vix ipsis decumae relictae sunt; ib. 226.

emo: non se decumas emisse, sed bona fortunasque aratorum; Verr. III, 31. eius agri decumas cum emisset idem Apronius; ib. 67. cum emisset Apronius decumas tritici modium XXV DCCC; ib. 76. hordei decumas eiusdem agri Docimus emerat; ib. 78. emit agri Liparensis ... decumas tritici medimnis IDC; ib. 84. Thermitani miserunt qui decumas emerent agri sui; ib. 99. ut pluribus aliquanto medimnis decumas emerent quam iugera erant sata; ib. 113. quod undique ad emendas decumas solent eo convenire; ib. 149. si decumas emisset; ib. 150.

eripio: cum tot decumas non senatus consulto, sed novis edictis tuis ... exigeres et eriperes; Verr. III, 42.

exigo: ut alterae decumae exigantur; Verr. III, 42. ſ. eripio.

facio: qui ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.

habeo: ſ. deporto. — impero: ſ. detraho.

impono: impositis ita magnis decumis, ut ..; Verr. III, 88. imponitis decumas; ib. 199.

pronuntio: si praeco decumas pronuntiavit; Verr. III, 40.

redimo: Apronium decumas redemisse; Verr. III, 129.

relinquo: ſ. do; Verr. III, 226.

sumo: cur tu Apronium malebas ... decumas agri Leontini sumere? Verr. III, 149.

tollo: non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54.

vendo: decumas, quas iste contra legem Hieronicam vendiderat, sese venditurum Hieronica lege edixerat; Verr. II, 63. ut nostri magistratus posthac decumas lege Hieronica vendant. tu primus contra vendideras; ib. 147. decumas lege Hieronica semper vendundas censuerunt; ib. III, 15. ut vini et olei decumas et frugum minutarum, quas ante quaestores in Sicilia vendere consuessent, Romae venderent; ib. 18. „magno" inquit „decumas vendidi". quid ais? an tu decumas ... vendidisti? ib. 40. si pluris vendidisses tu dimidias quam ceteri decumas; ib. pluris decumas vendidisti ‖ vendidi ‖ quam ceteri; ib. te pluris quam ceteros decumas vendidisse; ib. 48. magno tu decumas vendidisti; ib. 49. addictis iam et venditis decumis; ib. 51. iam venditis decumis; ib. hac lege .. decumas vendidit Verres; ib. 70. tu magno decumas vendidisti? ib. 72. LEX DECUMIS VENDUNDIS C. VERRE PR.; ib. 83. tantone minoris te decumas vendidisse? ib. 84. cum magno decumas vendidisses; ib. cum eorum decumas medimnis DCCC vendidisses Bariobali Venerio; ib. 89. ita .. dissolute decumas vendidisti, ut ..? ib. 90. permagno decumas eius agri vendidisti; ib. magno se decumas vendidisse; ib. 117. CCXVI (mod.) agri Leontini decumas vendidisti: si ex lege, magno; si, ut lex esset libido tua ..., parvo vendidisti; ib. cedo mihi C. Norbani decumas venditas. C. NORBANI DECUMAE VENDITAE AGRI LEONTINI; ib. in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones ad singulas decumas; ib. 118. te magno decumas vendidisse; ib. 119. pluris decumas vendidisse C. Verrem quam innocentissimum hominem; ib. se decumas lege Hieronica venditurum ib. 121. DECUMAS FRUMENTI LEGE HIERONICA VENDIDI; ib. 123. dicit quanti cuiusque agri decumas vendiderit; ib. ut quam plurimo decumas venderem; ib. 124. decumis contra instituta, leges ... venditis; ib. 131. istum decumas nova lege atque adeo nulla lege ... vendidisse; ib. 142. decumas agri Leontini magno dicis te vendidisse; ib. 147. qui verbo decumas vendiderit; ib. vendidisse alios magno decumas agri Leontini ceterorumque agrorum, et lege Hieronica vendidisse et pluris etiam quam te vendidisse; ib. magno te decumas vendidisse; atque aliorum quidem agrorum pro portione [magno decumas vendidisse], agri vero Leontini ... tritici mod. CCXVI milibus; ib. 148. si decumas tu lege Hieronica venderes; ib. 150. magno te decumas vendidisse; ib. 151. ✕. se unius agri

decumas xxx milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib.

voco: ut, quae dimidiae essent, decumae vocarentur; Verr. III, 117.

2. **Ablativ:** defungor: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42.

3. **mit Präpositionen:** accedo ad: ut populo Romano nescio quid te praetore ad decumas accederet; Verr. III, 43.

addo ad: Q. Minucium cum sui similibus ad decumas agri Leontini tritici modium non mille nec duo nec tria milia, sed ad unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; Verr. III, 148.

decerno in: Verri decernebatur ... in alteras decumas fere ad nonagiens; Verr. III, 163.

disputo de: de decumis ... disputo; Verr. III, 59.

do ex: mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; Verr. III, 78. — pro: pro alteris decumis ... nihil datum; ib. 198.

emo in: ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogerentur; Verr. III, 101. ſ. habeo in.

habeo in: permultos aratores in alteras decumas ... non habuisse et ... emisse; Verr. III, 178.

mitto de: mittit homini ... tritici quod satis esset, de suis decumis; Verr. IV, 62.

solvo pro: ut pro his decumis pecunia solvatur aratoribus; Verr. III, 42.

versor in: multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus est; Verr. III, 83.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: tum fit ut tantum decumae sit quantum severis, hoc est, ut, quot iugera sint sata, totidem medimna decumae debeantur; Verr. III, 112. ſ. II, 1. do; Verr. III, 25.

accessio: utrum accessionem decumae, ut nostri, facere coactores solent in centesima ||centima al.||, an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

causa: ad illam ... causam ... decumarum revertar; Verr. III, 83.

imperia: non illi decumarum imperia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.

iniquitas: Tyndaritanam, nobilissimam civitatem, ... Capitinam perditas esse hac iniquitate decumarum; Verr. III, 103.

medimna: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56. minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114. ſ. alqd.

mentio: tū mihi etiam audes mentionem facere decumarum? Verr. III, 48.

nomen: cum omnis aratorum fortunas decumarum nomine eriperes; Verr. III, 48. te non minus domum tuam avertisse quam Romam misisse decumarum nomine; ib. 49. quantum populo Romano decumarum nomine daturi sunt; ib. 87. quod omnis frumenti copia decumarum nomine penes istum esset redacta; ib. 171. ex quo (acervo) partem tu idem decumarum nomine probaris; ib. 173. decumarum nomine tantum erat ablatum, quantum ..; ib. 198.

quaestus: se uno quaestu decumarum omnia sua pericula redempturum esse; Verr. III, 49.

ratio: se ... in omni ratione decumarum nihil istius simile facturum; Verr. III, 44.

redemptor: ipsum praetorem ... redemptorem decumarum ... fuisse; Verr. III, 71.

societas: hoc non esse Romae natum de societate decumarum; Verr. III, 141. sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate; ib. 144.

summa: si quam partem tuae praedae ad summam decumarum addidisses; Verr. III, 48. cum iam ad summam decumarum nihil ... posset accedere; ib. 51.

venditio: ut ... ne legem quidem venditionis decumarum ... commutarent; Verr. III, 14.

2. **mit Präpositionen:** accessio ad: ſ. II, 1. vendo; Verr. III, 118.

frumentum ex: cum ex eisdem agris eiusdem anni frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.

minister in: Atidius, istius item ||item istius|| minister in decumis; Verr. III, 75.

vectigal ex: neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15.

IV. **Umſtand:** 1. **abl. compar.:** ut .. ab invito aratore plus decuma non possit auferri; Verr. III, 20. se plus decuma non daturum; ib. 36. neminem minus tribus decumis dedisse; ib. 114. ſ. I. est; Verr. III, 147.

2. **Präpoſitionen:** ex: quantum ex primis decumis fuisset; Verr. III, 163.

in: quia fuerit in decumis iste vehementior; Verr. II, 149. novam legem te in decumis statuisse; ib. III, 17. Aeschrio ... in Herbitensibus decumis novus instituitur publicanus; ib. 77. quod vectigalibus Metellus prospiceret in decumis; ib. 128. TE SIBI IN DECUMIS ESSE SOCIUM; ib. 132. TE .. SOCIUM IN DECUMIS ESSE; ib. 135. socium te sibi in decumis esse; ib. 137. adferam rem eius modi in decumis, ut ..; ib. 146. quem omnes tuum procuratorem esse in decumis ... loquebantur; ib. 149. tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. 157. quem iste in decumis ... praecursorem habere solebat; ib. V, 108. ſ. I. veneunt; Verr. III, 118. vgl. III, 2. minister in.

praeter: quid decumani, num quid praeter singulas decumas ... debent? Verr. V, 53.

pro: pro decumis hordei alia pecunia cogitur; Verr. III, 73. pro decuma ... decidit HS XVI milibus; ib. 93. ſ. II, 1. do; Verr. III, 115. — II, 2.

propter: eos tibi esse inimicissimos. nempe ... propter decumas; Verr. II, 150. „aratores inimici sunt propter decumas“; ib. 166.

decumanus, zehntpflichtig, den Zehnten oder den Zehntpächter betreffend; Zehntpächter: A. **Bei Substantiven:** ager: praeterea omnis ager Siciliae civitatum decumanus est; Verr. III, 13. glebam commosset in agro decumano Siciliae nemo; ib. 45. quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. 100. omnis .. agros decumanos ... C. Verri ... vectigalis fuisse; ib. 103. quod ager decumanus ... desertus est; ib. 120. hoc peraeque in omni agro decumano reperietis; ib. 121. in tua potestate ... omnis fructus agri decumani fuisse; ib. 178. Apronii ... in agro decumano regna; ib. 200.

crimen: ab initio decumani criminis; Verr. III, 142. totum hoc crimen decumanum peroraro; ib. 154. conclusurum me esse crimen decumanum; ib. 162. quae (res) tollat omnem dubitationem ... decumani criminis; ib. 178.

frumentum: quod ... de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11. de decumano ... dicemus frumento; ib. III, 12. ut aliquos summa frumenti decumani vinceret; ib. 48. emendi (frumenti) duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum* alterum ...; illius decumani tantum, quantum ex primis decumis fuisset ...: pretium autem constitutum decumano in modios singulos HS III; ib. 163. ut ex eodem horreo (frumentum) decumanum probaretur; ib. 172. dictum .. est de decumano frumento; ib. 188.

mulier: ne ... decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77. cum in lecto decumanae mulieris vestigia viderent recentia; ib. 79.

B. **allein:** I. **abſolut:** 1. **Subject:** abeunt: ſ. II, 2. do; Verr. III, 79.

adfert: Segestam ... Symmachus decumanus immittitur: is ab isto litteras adfert, ut ..; Verr. III, 92.

aufert: te in decumanum, si plus abstulerit quam debitum sit, in octuplum iudicium daturum ||esse||; Verr. III, 26. ecquem putatis decumanum hac licentia permissa, ut tantum ab aratore quantum poposcisset auferret, plus quam deberetur po-

poscisse? ib. 29. ut ... frumentum omne decumanos auferre iusserit; ib. 97.

censent: decumani ... removendas de medio litteras censuerunt; Verr II, 175.

debent: quid decumani, num quid praeter singulas decumas ... debent? Verr. V, 53.

decedunt: ſ. II, 2. do; Verr. III, 100.

decernunt: hoc decrevisse decumanos; Verr. II, 174.

dicit: cum tantum dederit decumano, quantum ille deberi dixerit; Verr. III, 28.

dictitant: decumanos dictitasse tuas esse partis; Verr. III, 131.

edit: quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. quantum decumanus ediderat; ib. 117.

est: socios istius fuisse decumanos; Verr. IIII, 50. decumanos procuratores istius quaestus ... fuisse; ib.

faciunt: non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110.

habet: apparitores a praetore adsignatos habuisse decumanum; Verr. III, 61.

interponunt: ſ. loquuntur; Verr. III, 131.

loquuntur: loquebantur .. decumani palam ..; Verr. III, 130. hoc cum palam decumani ... loquerentur tuumque nomen ... interponerent; ib. 131.

negat: ut decumanus Nymphonem negaret ... numerum iugerum professum esse; Verr. III, 53.

opponunt: cum decumani aratoribus ... tuum scelus ac nomen opponerent; Verr. III, 131.

petit: utrum est aequius decumanum petere an aratorem repetere? Verr. III, 27.

poscunt: quin malit decumanis tuis dare quod poposcerint; Verr. III, 34. ſ. aufert; Verr. III, 29.

profitetur: nemo (erat) decumanorum, qui grano amplius quam sibi ‖s. q.‖ deberetur deberi professus esset; Verr. III, 29. tantum decumanum professum esse ... sibi deberi; ib. 129.

surgit: surrexisset Apronius ..., non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris; Verr. III, 31.

tollit: Apronius decumanus non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54.

volt: si decumanus volet; Verr. III, 35. ut arator decumano quo vellet decumanus vadimonium promitteret; ib. 38.

2. **Prädicat**: sum: non se decumanum esse Apronium; Verr. III, 31. praetor ipse decumanus est; ib. 87. decumanus Apronius; ib. 104.

II. **nach Verben**: 1. **Accuſativ**: convoco: decumanos convocat, rem defert; Verr. II, 173.

facio: fit hic interpres ... reperte decumanus; Verr. III, 84.

fraudo: ut ... (non) posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

habeo: praetorem socios habuisse decumanos; Verr. III, 130.

immitto: ſ. I, 1. adfert.

instituo: qui .. certos instituerit nomine decumanos; Verr. III, 21.

mitto: ad quos tu decumanum Diognetum misisti; Verr. III, 86.

persequor: iudicio ut arator decumanum persequatur? Verr. III, 26.

voco: qui decumani vocabantur; Verr. III, 22.

2. **Dativ**: constituo: ita diligenter constituta sunt iura decumano, ut ..; Verr. III, 20.

do: tantum decumanis dedit, quantum iste imperavit; Verr. III, 55. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. cum tantum lucri decumano sit datum; ib. 72. eas publice pecunias decumanis ab Herbitensibus datas esse; ib. 79. haec decumanis merces dabatur, ut aliquando ... abirent; ib. ut ... lucri decumano HS $\overline{\text{LII}}$ darentur; ib. 90. quae publice decumanis lucra data sint, ut aliquando ... decederent; ib. 100. ut decumas agri sui ... Amestrati M. Caesio decumano darent; ib. 101. medimnum ... ex iugero decumano dari oportebat; ib. 113. ſ. I, 1. dicit. edit; Verr. III, 25. possunt.

pateo: quod (cubiculum) nisi mulieri et decumano patebat alii nemini; Verr. III, 56.

permitto: hanc tu licentiam diripiendorum aratorum cum decumanis ... permisisses; Verr. III, 32.

promitto: ut vadimonium decumano quocumque is vellet promitteretur; Verr. III, 51. ſ. I, 1. volt; Verr. III, 38.

sum: quae erat ratio decumanis? Verr. III, 113.

trado: quae lex ... aratorem decumano tradidit; Verr. III, 20.

3. **mit Präpoſitionen**: do in: in decumanos octupli iudicium se daturum; Verr. III, 34. ſ. I, 1. aufert; Verr. III, 26.

facio cum: quae (pactiones) factae sunt cum decumano Cn. Sergio; Verr. III, 102.

paciscor cum: ante quam cum decumano pactus esset; Verr. III, 36.

peto ab: nec beneficium petebatur ab decumano, ut ..; Verr. III, 117.

sum inter: quae (controversiae) essent inter aratorem et decumanum; Verr. III, 35.

venio ad: haec ad decumanos lucra venisse; Verr. III, 91.

III. **nach Adjectiv**: iniquus: iniquos .. decumanis omnis esse, qui ..; Verr. III, 28.

IV. **nach Subſtantiven**: 1. **Genetiv**: alqs: ſ. I, 1. profitetur; Verr. III, 29. — decretum: ſ. **decretum**, V, 1. removere; Verr. II, 176. III, 166 (S. 34, b.)

impetus: decumanorum hos impetus ... proponite; Verr. III, 58. quantum incendium decumanorum impetu ... per agros ... pervaserit; ib. 66.

iniuriae: in tantis ... iniuriis .. decumanorum; Verr. III, 33. quod decumanorum iniurias ferre non poterat; ib. 55. exagitati decumanorum iniuriis; ib. 75. ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; ib. 79. neque enim eos ... hae decumanorum iniuriae laeserunt; ib. 109. ut homines propter iniurias licentiamque decumanorum mortem sibi ipsi consciverint; ib. 129.

licentia: qui ... licentia decumanorum decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147. ſ. iniuriae; Verr. III, 129.

merces: quae merces decumani ... esse videatur; Verr. III, 99.

nomen: istum decumanorum nomine ad suos quaestus esse abusum; Verr. III, 61.

pactiones: cum singulis pactiones decumanorum litteris persequi ... necesse est; Verr. III, 112.

ratio: ea est enim ratio decumanorum, ut ..; Verr. III, 112.

2. **mit Präpoſitionen**: conlusio cum: cum ... sit ... tuorum comitum ... conlusio cum decumanis; Verr. III, 33.

V. **Umſtand**: inter: inter aratores et decumanos lege frumentaria, quam Hieronicam appellant, iudicia fiunt; Verr. II, 32.

decumbo, niederſinken: quod gladiatores nobiles faciunt ut honeste decumbant; Phil. III, 35.

decuria, Abtheilung, Decurie: I. est: quae est ‖[est]‖ ista tertia decuria? centurionum; Phil. I, 20.

II, 1. emo: cum decuriam emerunt; Verr. III, 184.

excogito: hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.

obtineo: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit?] Verr. II, 79.

scribo: „decurias scribamus“. „quas decurias?“ Verr. III, 28.

2. conicio in: saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; Phil. V, 15. ſ. III.

promulgo de: quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19.
subsortior ex: ex hac decuria vestra, cuius mihi copiam quam largissimam factam oportebat, quos iste adnuerat, in suum consilium sine causa subsortiebatur; Verr. I, 158.
III. dignus: ut honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20.
IV. copia: ſ. II, 2. subsortior ex.
iudices: seminarium iudicum decuriae tertiae; Phil. XIII, 3.
munus: quod non suae decuriae munere ... sedisset; Cluent. 103.
V. in: ut ei res in tertia decuria iudicent; Phil. I, 20. ut Alaudae in tertia decuria iudicarent; ib. XIII, 37.

decuriatio, Eintheilung in Decurien: decuriatio tribulium, discriptio populi ... severitatem senatus ... excitarent ‖excitarunt‖; Planc. 45.

decurio, in Decurien eintheilen: I. alqs: decuriasse Plancium, conscripsisse; Planc. 45.
II. exercitus: cum ... decuriatos ac discriptos haberes exercitus perditorum; dom. 13.
homines: cum vicatim homines conscriberentur, decuriarentur; Sest. 34.
improbos: non rursus improbos decuriabit? Phil. VII, 18.
tribulis: (Plancium) conscripsisse, tribulis decuriavisse; Planc. 47.

decurio, Decurienvorſteher, Decurienführer: I. decernunt: omnis haec decuriones decrevisse lacrimantis; Cluent. 197. quid decrerint Capuae decuriones; Sest. 10.
declarant, deprecantur: coloni decurionesque ... beneficium P. Sestii testimonio declarant, periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.
ferunt: graviter id decuriones Larinatium cunctique municipes tulerunt; Cluent. 43.
iudicant: illum tabulas publicas Larini censorias corrupisse decuriones universi iudicaverunt; Cluent. 41.
II. constituo: isti xviri cum ... centum decuriones ... constituerint; leg. agr. II, 96.
III. decretum: decurionum decretum statim fit, ut ..; Sex. Rosc. 25. DECRETUM DECURIONUM; ib. DECURIONUM DECRETA; Sest. 10.
voluntas: voluntatem decurionum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115.
IV. a: ipse Sex. Roscius ... a decurionibus publice [Roscio] mandatus est; Sex Rosc. 115.

decurro, ſchreiten, ſeine Zuflucht nehmen, durcheilen: I. alqs: ad haec extrema ... iura tam cupide decurrebas, ut ..; Quinct. 48. ceteri tum ad istam orationem decurrunt, cum ..; Caecin. 65.
II. aetatem: prope acta iam aetate decursaque; Quinct. 99.
passus: septingenta milia passuum vis esse decursa biduo? Quinct. 81. biduo DCC milia passuum esse decursa; ib. 88.

decus, Zierde, Glanz: I, 1. dicit: dixit senator ..., decus atque ornamentum iudiciorum; Caecin. 28.
2. sum: Cn. Pompeium, quod imperii populi Romani decus ac lumen fuit; Phil. II, 54.
II. adfero: clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.
appello: Castricium quibus verbis ... decus patriae ... appellant; Flacc. 75.
desidero: si quidem auctoritas senatus decus, honestatem ... desiderat; Phil. VII, 14.
minuo: decus illud ... triumphi minuendum ... non putavi; prov. cons. 28.
nomino: decora atque ornamenta fanorum posthac ... in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV. 97.
praetereo: lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum; Phil. XI, 14.
reddo: reddite prius nobis Brutum, lumen et decus civitatis; Phil. XI, 24.
2. facio in: quae ipse in se atque in domesticum decus impure ... fecerit; Phil. II, 50.
nascor ad: ad decus et ad libertatem nati sumus; Phil. III, 36.
III. alqd: ſ. II, 1. adfero.
IV. praeter: Martiam et quartam nihil cogitantis ‖[cogitetis]‖ praeter dignitatem et decus; Phil. XII, 29.

dedecus, Schmach, Schande, Schandfleck, Schändlichkeit: I. **abſolut:** 1. **Subject:** accidit: ſ. II, 1. persequor.
est: dedecus, infamia, turpitudo verba atque ineptiae; Piso 65. nihil est detestabilius dedecore; Phil. III, 36. quanta enim erit illa rei publicae turpitudo, quantum dedecus! ib. VII, 15.
evenit: quod tantum evenire dedecus ... potest? Quinct. 49.
exsistit: quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? [...] tantum dedecus? Phil. II, 57.
haeret: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama ‖infamiae, al.‖? Catil. I, 13.
inest: nullum profecto dedecus reperire posset, quod in hoc non inesset; har. resp. 57.
potest: ſ. evenit.
2. **Vocativ:** Romam vero ipsam, o familiae ... dedecus, quem ad modum ingressus es? Piso 53.
II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adfero: dedecus vero certe numquam attulerunt; Scaur. 32.
admitto: eum ... summum admisisse dedecus; Sex. Rosc. 111. ſ. persequor.
committo: ut dedecus et flagitium se committere putaret; sen. 25.
coniungo: quid me attinet ... coniungere cum istius flagitio cuiusquam praeterea dedecus? Verr. V, 34.
deporto: obiciendum Murenae fuit ... aliquod aut in Asia susceptum aut ex Asia deportatum flagitium ac dedecus; Muren. 12.
fero: tulit hoc commune dedecus familiae ... graviter filius; Cluent. 16.
habeo: dolor meus .. vestrum ... dedecus haberetur; Piso 32.
imprimo: quorum (iudicum) lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.
obicio: ſ. deporto.
orno: an Antonios potius ornem ‖ornarem‖ ..., Romani nominis probra atque dedecora? Phil. XI, 36.
perfero: dedecora, quae ... aetas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33.
persequor: quod ego ..., cum admissum erit, dedecus severe me persecuturum esse polliceor, id ne accidat ..; Verr. a. pr. 51.
praetereo: ſ. perfero.
propulso: crudelitatem mortis et dedecus virtus propulsare solet; Phil. IV, 13.
puto: dedecus (illud) huius imperii ..., non iudicium putandum est; Planc. 70.
relinquo: ne ... dedecus aeternum miseris ... relinquat; Font. 48.
reperio: ſ. I, 1. inest. — suscipio: ſ. deporto.
tego: neque haec tot et tanta dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; Verr. V, 138.
video: cuius ... dedecus et egestatem reliquae vitae ... vidimus; dom. 126.
2. **Dativ:** sum: mihi tale populi iudicium ... dedecori .. esse oportere; dom. 88.
3. **mit Präpoſitionen:** constituo ad: ea ... ad sempiternum dedecus sui generis ... funesta indicia constituit; Piso 92.
pertineo ad: quae ... ad commune familiae dedecus pertinebant; Cluent. 188.

III. nach Adjectiv: plenus: domum suam ... plenam dedecoris; Verr. IV, 83. quae in te dedecoris plena fuerunt; Piso 38. illa tropaea plena dedecoris et risus; ib. 97.

IV. nach Substantiv: memoria: ne aeternam memoriam dedecoris relinquat; Sulla 88.

V. Umstand: 1. Ablativ: coniungi: mulieris ... libido non solum dedecore, verum etiam scelere coniuncta; Cluent. 12. ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; Phil. III, 35.

foedare: memoriam *iuventutis* ... senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3 § 2.

infamis: homines, quos ... omni dedecore infamis videbant; Cluent. 130.

maculare: quo minus castissimos ludos ... dedecore maculares; har. resp. 47.

notari: ne is ... dedecore ... notetur; Quinct. 99.

oblini: sunt omnia .. summo dedecore ... oblita; Verr. III, 8.

operiri: iudicia senatoria ... operta dedecore; Cluent. 61.

zum Satz: iudicum ... dedecore etiam censorium nomen ... poscitur; div. Caec. 8.

abl. comp.: ſ. 1, 1. est; Phil. III, 36.

2. Präpoſitionen: cum: cuius ... victus ... sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. calamitosum est bonis everti, calamitosius cum dedecore; ib. 95. sumptus effusi cum probro atque dedecore; Sex. Rosc. 68. ne ... cum dedecore caderet; Sest. 37. sententiam tuam .. cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus; Deiot. 43.

in: homine in dedecore nato; Verr. III, 60. in tanto tuo dedecore; ib. 134.

per: ei ... vitae ornamenta per summum dedecus ... deripi; Quinct. 64. per summum dedecus vitam amittere; Sex. Rosc. 30.

sine: ut ad suum quisque ... sine cuiusquam dedecore ... perveniat; Quinct. 46. cum ... nihil possit offensionis accipere ... sine summo dedecore vitae; Cluent. 10. domo ... carere sine ... meo dedecore ... non possum; dom. 146. fecisset certe, si sine maximo dedecore ... potuisset [emori]; Rab. Post. 29.

dedicatio, Weihung, Einweihung: I. deterret: nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret; dom. 103.

est: an ... dedicatio est religiosa? dom. 125.

habet: „dedicatio magnam .. habet religionem"; dom. 127.

II, 1. appello: hanc tu igitur dedicationem appellas, ad quam non conlegium ... adhibere potuisti? dom. 118.

constituo: an istae dedicationes ... ad honorem deorum ... constitutae sint? dom. 119.

2. praesum: si M. Horatius ... huius modi alicui dedicationi praefuisset; dom. 139.

3. adhibeo ad: ſ. 1. appello.

communico de: ut cum eo *de* dedicatione || dedicationem || communicares; dom. 132.

exsto ex: neque ullum est passus ex ea dedicatione litterarum exstare monumentum; dom. 137.

loquor de: quid ego de dedicatione loquor? dom. 122.

III. verba: nihil (loquor) de ipsius verbis dedicationis; dom. 121.

IV. in: postem teneri in dedicatione oportere ... templi; dom. 121. in dedicatione nonne et quis dedicet || dicit || et quid et qui [quo modo] || et quid et quo modo || quaeritur? ib. 127.

dedico, weihen, einweihen, angeben: I. abſolut: 1. ius: quae sunt ... de iure dedicandi disputata; dom. 138.

in: ambulationis postis nemo umquam tenuit in dedicando; dom. 121.

2. alqs: quis dedicet et quid et qui [quo modo] || quid et quo modo ||; dom. 127. quis eras tu, qui dedicabas? ib. si .. neque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit, dedicavit, quid me attinet ... docere, non eis || his || institutis ac verbis, quibus caerimoniae postulant, dedicasse? ib. 138.

II. mit Object: alqd: ut quicumque velit, quod velit, quo modo velit possit dedicare? dom. 127. QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA ... INIUSSU POPULI DEDICASSET; ib. 136. ſ. I, 2.

aediculam: cum Licinia, virgo Vestalis, ... aram et aediculam et pulvinar sub Saxo dedicasset; dom. 136.

aedis: aedes Caepionis essent dedicatae? dom. 120.

aram: ſ. aediculam. simulacrum; dom. 121.

Capitolium: qui ... constantissima mente Capitolium dedicavit; dom. 139.

Concordiam: non videri eam (Concordiam) recte posse dedicari; dom. 136.

curiam: quin id signum curiamque Concordiae dedicaret; dom. 130. censor ... Concordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; ib. in illa curia quae poterat sine cuiusquam incommodo dedicari *; ib. 131.

deam: quoniam quidem (dea) est abs te dedicata; dom. 110.

delubrum: delubrum eius in oppido dedicaverunt; Arch. 19.

domum: si qui ... domum eius per pontificem dedicarit; dom. 120. cum ... domum eius ... per pontificem aliquem dedicasses; ib. 122. „dum dedico domum Ciceronis"; ib. 133.

praedia: haec praedia etiam in censum dedicavisti; Flacc. 79.

pulvinar: ſ. aediculam.

signum: te signum dedicasse; dom. 51. censorem de signo Concordiae dedicando ad pontificum conlegium rettulisse; ib. 136. ſ. curiam; dom. 130.

simulacrum: cum audissent simulacrum Iovis Optimi Maximi dedicatum; Verr. IV, 64. simulacrum Dianae ... apud Segestanos ... dedicatum fuisse; ib. 80. simulacrum ... aut aram si dedicasti; dom. 121. censorem ... simularum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt; ib. 137.

templa: duo templa se Romae dedicaturum; Verr. IV, 123.

dedisco, verlernen: multa oportet discat atque dediscat; Quinct. 56.

deditio, Uebergabe: I. reliquus ad: cum locum tibi reliquum ... ne ad deditionem quidem feceris; Phil. XIII, 48.

II. spes: idem Cretensibus ... spem deditionis non ademit; imp. Pomp. 35. spe adlata deditionis; Phil. XII, 2.

dedo, deditus, ergeben, übergeben, überliefern, preisgeben: alqm (se): ut ... ipse se dedat; Quinct. 47. ne cum bonis ... Sex. Naevii cupiditati ... dedatur; ib. 59. quem dedi putabas; Sex. Rosc. 61. eorum (civium) voluntati et gratiae deditus fuit; Verr. III, 59. ut ... eius religioni || † religione || te ... dedant || dedamus ||; ib. IV, 90. quem pater patratus dedidit; Caecin. 98. praedones ... unius huius se imperio ac potestati dediderunt; imp. Pomp. 35. quod ... omnes huic se uni dediderunt; ib. 46. ei .. se omnis Cretensium civitates dedere velle dixerunt; ib. ne nos quidem huic uni studio penitus umquam dediti fuimus; Arch. 2. me his studiis esse deditum; ib. 12. Epicureus, non penitus illi disciplinae ... deditus; sen. 14. nisi *me* constrictum domesticis hostibus dedidissent; Quir. 13. me ... puto .. paene deditum; dom. 30. nisi me unum sibi dedidissent; Sest. 45. nisi ego essem unus deditus; ib. 46. studio litterarum se subito dedidit; ib. 110. si qui ... se vitiorum inlecebris ... dediderunt; ib. 138. optimis se viris deditum esse; Cael. 12. si sese isti vitae dedidis-

set; ib. 47. deditum .. vobis ac liberis vestris habebitis; ib. 80. non nulli litteris ac studiis doctrinae dediti; Balb. 3. ego homo astutus ei me dedebam, cui ..; Planc. 74. qui semper vestrae auctoritati dediti fuimus; Milo 4. quibus (amicis) ille est deditus; Phil. V, 29.

adulescentem: ut ... nobilissimus adulescens et ... innocens filius istius carnifici Sextio dederetur; Verr. V, 125.

aetatem: cuius prima aetas dedita disciplinae fuit; Cael. 72.

animum: animus libidini deditus; Cael. 45.

auris: ut ... poëtis ... auris suas dederet; Arch. 26.

civem: ſ. **civis,** II, 1. dedo (3 St.) B. I, S. 520, b.

conservatores, defensores: tormentis etiam dedendi fuerunt conservatores domini, ultores sceleris, defensores necis; Milo 58.

familiam: en quibus familiis ... dedatis hanc familiam! Scaur. 13.

filium: ſ. adulescentem.

hominem: ab homine religionibus dedito; dom. 127. „est enim homo iste populo Romano deditus"; Sest. 110.

operam: dedita opera; Sex. Rosc. 4.

praetores: omnes ... praetores dedantur Mamertinis; Verr. V, 49. praetores nostros deditos (esse); Flacc. 60.

reum: eundem (reum) telis militum dedere; Milo 2.

servum: mulieri crudelissimae servum ... ad supplicium dedidit; Cluent. 181.

supplicem: ne ... barbaris ... supplicem vestrum dederetis; Flacc. 24.

virum: vir ... auctoritati senatus deditus; Milo 91.

vitam: quin illorum libidini Sex. Roscii vita dedatur; Sex. Rosc. 8. vitam vitiis flagitiisque omnibus deditam; ib. 38. quam (vitam) ... nolite ... dedere suspicioni; Sulla 79.

ultores: ſ. conservatores.

usum: adsiduus usus uni rei deditus; Balb. 45.

Fūdē: dediderim periculis omnibus; Fr. B. XII, 7.

deduco, führen, hinführen, vorführen, mitbringen, leiten, geleiten, wegführen, ablenken, beſtimmen, fortbringen, wegnehmen, abziehen: I. **abſolut:** alqs: qui deduxit; leg. agr. II, 92. (se) omnibus portis quo velint deducturum; Phil. VIII, 9.

scriba: quam ob rem enim scriba deducat et non potius mulio? Verr. III, 183. ſ. II. alqm; Tull. 20.

II. **mit einfachem Object:** alqm: ut aut ipse Tullium deduceret aut ab eo deduceretur. dicit deducturum se Tullius; Tull. 20. cur se moribus deduci volebat? Caecin. 95. iubet agros emi, quo deducamini; leg. agr. II, 63. nisi erunt deducti optima condicione; ib. 68. deducent suos; ib. 78. te domum iam deducam tuam; Muren. 66. qui numerasse dicitur, non est deductus; Flacc. 23. „non deduxi .. Sextilium"; ib. 35. ex hoc tanto numero deductus est nemo; ib. 44. cum ipse non deducendo Falcidium iudicium feceris; Flacc. 93. ut ... destiterit fratris auctoritate deductus; Sulla 62. — a: ſ. **a,** I. deduco (3 St.) B. I, S. 4, b. — ad: ſ. de; Fr. B. XV. **ad,** I. deduco (13 St.) B. I, S. 64, b. — de: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25. ut me ... prope de vitae meae statu ... deducerent; ib. II, 10. quo die in rem praesentem veniretur et de fundo Caecina moribus deduceretur Caecin. 20. si impendens patriae periculum me necessario de hac animi lenitate deduxerit; Catil. II, 28. si non aliquando (de provinciis) deducendi essent; prov. cons. 13. eosdem ad caedem civium de Apennino deduxisti; Fr. B. XV, II, 2. — ex: quos ex eo loco deduxisset; Verr. V, 87. ſ. in; Verr. V, 68. — in: in has lautumias ... etiam ex ceteris oppidis Siciliae deduci imperantur; Verr. V, 68. an † in Italiam aliove deducamini; leg. agr. II, 66. ut in eas (possessiones) vos deducamini; ib. III, 8. tu ... in eum locum te deducas, ut ..? Sulla 44. in paternae vitae || culpae, al. || similitudinem deductus est; Rab. Post. 4. cum eosdem in agros etiam deduxerit; Phil. VII, 17.

causam: huc universa causa deducitur, utrum ..; Qu. Rosc. 34.

coloniam: ſ. **colonia,** II, 1. deduco (15 St.) B. I, S. 568, b. — colonos: ſ. **colonus,** II, 1. deduco (11 St.) B. I, S. 570. vgl. numerum.

xvirum: in quam (sedem xvir) erit deductus; leg. agr. II, 46.

filios: qua in civitate rogati infimorum hominum filios prope de nocte ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; Muren. 69.

hominem: quod (hi homines) .. deduci de sententia possunt; Catil. II, 18. quod homines ... cum gladiis in campum deduci a Catilina sciebam; Muren. 52. prehendi hominem iussit ad Scaurumque deduci; Deiot. 31. cur homines ... barbaros .. cum sagittis deducis in forum? Phil. II, 112. hominem deductum ex ultimis gentibus; ib. XIII, 27.

milites: ut Pachyno deduceret milites; Verr. V, 135. milites veteranos, qui cum ab Antonio in colonias essent deducti ..; Phil. V, 3. quo milites veterani deducti essent; ib. 53.

modios: deductis tritici modium CCXVI; Verr. III, 116.

numerum: huc isti xviri cum numerum || cum || IOO colonorum ... deduxerint; leg. agr. II, 96.

nummum: non modo istas duas quinquagesimas, sed omnino nummum nullum cuiquam esse deductum; Verr. III, 182.

petitorem: petitorem ego ... magnis copiis et in forum et in campum deduci volo; Muren. 44.

plebem: quo plebes publice deducatur; leg. agr. II, 65.

privatos: omnibus legibus agris publicis privatos esse deductos; leg. agr. II, 65.

quinquagesimas: ſ. nummum.

rem: rem huc deduxi, ut ..; Catil. II, 4.

servum: quem (servum) tu ... Romam deducere ... debuisti; Cluent. 187. servos agrestis ... ex Apennino deduxerat; Milo 26.

testis: eos enim deduxi testis; Verr. IV, 91. ego testis a Sicilia publice deduxi; Flacc. 17.

veteranos: vide ne tu veteranos ... in eum .. locum deduxeris, ex quo ..; Phil. XIII, 31. ſ. milites.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** a Poenis ... Sardi non deducti in Sardiniam ..., sed ... repudiati coloni; Scaur. 42.

deductio, Hinführung, Anſiedlung, Austreibung, Abzug: I, 1. est: quae erit in istos agros deductio? leg. agr. I, 16.

2. in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.

II. facio: ne qua deductio fieret; div. Caec. 32. ex omni pecunia ... certis nominibus deductiones fieri solebant; Verr. III, 181. ut moribus deductio fieret; Caecin. 27. ut vis ac deductio moribus fieret; ib. 32.

III. genus: illud genus tertium deductionis erat eius modi, quasi ..; Verr. III, 181.

pars: qui aliquam partem illius deductionis ... attigerunt; leg. agr. II, 92.

IV. perturbari: perturbatam (mihi civitatem) vestris ... deductionibus tradidistis; leg. agr. I, 23.

defatigatio (defet.), Ermüdung: I. adfert: nulla res ei finem caedendi nisi defatigatio et satietas attulisset; Phil. V, 20.

II. desistere: defetigatione ... aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.

defatigo (defet.), ermüden: alqm: qui vadimoniis, iudiciis, proscriptione bonorum defatigati; Catil. II, 21. nostrum est ... non defetigari supplicando; Planc. 11. noli .. in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20.

licitatores: emit domum licitatoribus defatigatis; dom. 115.

viros: in quo (negotio) ille tot et talis viros defatigat; Quinct. 42.

defectio, Abfall: I. voco: istas tu partis potius quam a populo Romano defectionem vocas? Phil. XIII, 39.

II. in: in illa omnium barbarorum defectione; Piso 84.

defendo, abwehren, abweiſen, ſchützen, vertheidigen, vertreten, rechtfertigen, behaupten: I. **abſolut**: 1. **ſubſtantiviſch**: a. do ad: quid mihi ad defendendum dedisti? Sex. Rosc. 58.

b. expertus: ego expertus ... defendendi; Muren. 46.

satis: quod ad defendendum prope modum satis erit [hoc] mihi temporis; Rabir. 6.

c. cautio: defendendi facilis est cautio; Flacc. 31.

consuetudo: versutius, quam mea consuetudo defendendi fert; Caecin. 85.

facultas: neque defendendi facultatem (sibi) reliquit; Verr. IV, 104.

potestas: etsi ... dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11.

ratio: rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25.

d. causa: defendendi haec causa, non gloriandi eloquor; Cael. 45.

in: si impudentes in defendendo esse noluissent; Verr. II, 192. si palam in defendendo non dicet Hortensius; ib. III, 223. in defendendo officium (esse acerrimum); Muren. 46. quid in defendendo mihi agendum sit; Scaur. 18.

2. **verbal**: a. **unperſönlich**: si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare; Quinct. 7. „non est istud ... iudicio defendere"; ib. 63.

b. **perſönlich**: alqs: sese ... iudicio defendere; Quinct. 27. qui defendere consuerunt; ib. 33. omnes ... defendunt; ib. 75. me defendente; ib. 94. Flacc. 98. prov. cons. 24. Phil. XI, 11. qui cum fide defendat; Sex. Rosc. 30. num ille aut ille defensurus esset; ib. 59. me ... officio defendere; ib. 91. si iniuriam tibi factam quereris, defendam; div. Caec. 58. qui antea defendere consuerat; ib. 70. me uno defendente; Verr. I, 139. tu mihi ita defendis: „non est ..?" ib. II, 26. si ita defenderet: „recepi nomen ..;" ib. 101. si ita posset defendere; ib. V, 148. qua tu ratione defendas; ib. 175. quem ad modum nos defendimus; Caecin. 17. qui ipso nomine ac rumore defenderit; imp. Pomp. 45. ut ... interdum non defendere, sed praevaricari [accusationi] videretur; Cluent. 58. num tibi ita defendisse videor, ut ..? ib. 143. silvam Scantiam vendis ...: defendo; leg. agr. III, 15. Q. Hortensio copiosissime defendente; Rabir. 18. qui etiam defenderent; Catil. II, 3. qui defendo; Sulla 4. omnes pro sua parte ... defendunt; ib. quia defendam; ib. 50. quia tu defendis; ib. 84. defendentibus nobis; Cael. 4. ego defendi fide optima; Phil. XI, 11.

custodes, vigiles: qui (custodes, vigiles) .. cum ... defendere conarentur; Verr. IV, 94.

filii: filii, qui ... defendere facile possent; Sex. Rosc. 64.

homines: si (eius modi homines) ab hoste defendant; imp. Pomp. 13.

hospites: si ... omnes huius hospites ... auderent libere defendere; Sex. Rosc. 148.

parentes, propinqui: parentes propinquique ... adsunt, defendunt; Verr. V, 108.

principes: principes civitatis .. defendunt; Balb. 43.

tutores: tutoribus defendentibus; Verr. I, 146. tutoresne defendent? ib. 153.

II. **mit Ergänzungsſatz**: 1. **ne**: quae (navis) defenderet ne provincia spoliaretur; Verr. V, 59.

2. **accus. c. inf.**: quod numquam factum esse iudicio defendimus; Quinct. 45. se paratum esse ... defendere quod petat non deberi; ib. 66. pater eius hoc defendebat licere fieri; Verr. II, 102. qui defendere non poterit se non ... litteras publicas corrupisse; ib. 105. tibi hoc licitum esse defendes? ib. III, 169. id recte ... factum esse defendis? ib. 194. id ... recte factum esse defendes? ib. 205. id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. si posset defendere nihil in vita se M. Antonii simile fecisse; ib. 213. quod ab isto recte factum esse defendes; ib. 222. hunc tu igitur imperatorem esse defendis? ib. V, 32. si ... tibi libitum esset ita defendere, tuam familiam non fecisse; Tull. 32. quod hic ... suum esse defenderet; ib. 53. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderem; Caecin. 4. defendes homines coactos non fuisse; ib. 59. utrum malim defendere non esse deiectum eum; ib. 64. si mihi defendendum sit eum ... non esse deiectum; ib. te vero nullo modo posse defendere ... verba spectari oportere; ib. 85. Oppianicus eos omnis liberos esse ... coepit defendere; Cluent. 43. possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? ib. 92. tum illorum iudicium coniunctum cum re esse || c. r. coni. e. || defendito; ib. 124. qui ... integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11. si ... id .. recte factum esse defenderem; Muren. 5. cum vero nihil commissum contra legem esse defendam; ib. L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; ib. 34. defendebat ... non se recitandi causa legisse; Vatin. 5. pudor tuus defendet nihil a M. Caelio petulantius esse factum; Cael. 50. cuius tandem te rei cupiditate arsisse defendes? Piso 56. qui arma ... iure optimo sumpta esse defendit; Planc. 88. iure factum esse defendi; Milo 8. cum M. Cicero apud te defendit alium in ea voluntate non fuisse; Ligar. 6.

III. **mit Object**: alqm (se); qui communi studio ... Sex. Naevium defendunt; Quinct. 7. cum eum defenderit idem; ib. 62. qui Quinctium iudicio defenderet; ib. eum non defendi; ib. 64. iudicio defendi Quinctium; ib. 66. quem iudicio nemo defenderit; ib. 84. ut eum nemo iudicio defenderit: quod contra copiosissime defensum esse contendi; ib. 87. possitne se contra luxuriem ... parsimonia defendere; ib. 92. uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius ... esset; Sex. Rosc. 5. cum ab nullo defensus esset; ib. 28. quem dedi putabas, defendi intellegis; ib. 61. quod diligenter defenditur; ib. 148. satis copiose defenderetur; ib. nunc ita defenditur; ib. ut defenderim multos; div. Caec. 1. eos defendes, qui se ab omnibus desertos potius quam abs te defensos esse malunt; ib. 21. respondet, defenditur; Verr. I, 2. quem nemo sit ausus defendere; ib. 3. summis opibus ... defendatur; ib. cum *eum* Syracusis amplius centum cives ... defenderent; ib. 14. quem nemo prima actione defendere ausus esset; ib. 31. istum ... cives Romani ... defendunt; ib. II, 15. neque nunc tam mihi isti Verrem defendere videntur, quam ..; ib. 27. amici Epicratem defendere destiterunt; ib. 61. qui Sopatrum defendebant; ib. 70. qui Sopatrum defendebat; ib. 72. qui Sopatrum defendit; ib. 80. ita .. laudatus defensusque ab omnibus Siculis, ut ..; ib. 113. quos defenderem; ib. 179. Nympho cum se aequo vellet iudicio defendere; ib. III, 54. defendebat Xenonem homo summo splendore ... praeditus; ib. 55. cur eum defensum esse vis? ib. IV, 79. cur ... P. Scipio eum ... defendit? ib. alii cum ... ab omnibus defenderentur; ib. V, 72. qui eum ... defenderent; ib. 155. ut ... iure se potius quam armis defenderent; Tull. 8. ego me ad iudicem sic defendam,

ut ..; ib. 29. ut defenderet Fabium; ib. 35. si se telo defendat; ib. 47. num ... se telo defenderunt? ib. 48. nisi SE TELO DEFENDET; ib. 50. si se telo defenderit; ib. 52. ita ego defendo M. Fonteium; Font. 1. qui defensum (M. Fonteium) velint; ib. 15. omnes ... negotiatores uno animo M. Fonteium ... defendunt; ib. 46. qui se ita defenderit: reieci ..; Caecin. 38. qui te verbo litteraque defendas; ib. 66. ego in hoc Caecinam non defendo; ib. 94. sin ... verbo se, non aequitate, defendere conetur; ib. 104. eum quibus rebus possent defendere; Cluent. 49. cum Scamandrum nos defendere videremur; ib. 54. quod ... Iunio defendendi sui potestas erepta sit; ib. 93. cum Cn. Plancum defenderet; ib. 140. quem defendo; ib. 144. ne se lege defenderem; ib. se re ipsa et gesto negotio, non lege defendi; ib. 149. quoniam ita defensus sit; ib. 156. res enim se ipsa defendit; ib. 167. vetustate possessionis se ... defendunt; leg. agr. II, 57. qua de causa quemque defendam; Rabir. 1. quae iustissima mihi causa ad hunc defendendum esse visa est; ib. me .. amicitiae vetustas ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; ib. 2. labor in hoc defendendo; ib. 4. qui te defendere audeat; Catil. I, 6. non publico me praesidio, sed privata diligentia defendi; ib. 11. magna in re publica dignitas, quae me semper tacita defendet; ib. III, 27. Murena [a] senatus auctoritate defenditur; Muren. 73. quem plurimi cives ... defendant ..., hunc ... defendam; Flacc. 5 (3. 30). si quem infimo loco natum ... defenderem; ib. 24. quam ob rem ista civitas neque .. Flaccum ... benigne defenderit; ib. 53. scilicet defendam Decianum; ib. 81. consul ego nuper defendi C. Pisonem; ib. 98. defendi item consul L. Murenam, consulem designatum; ib. qui defendendus ... esse videatur; Sulla 3. quin innocentem P. Sullam defenderet; ib. 4. qui in hoc genere quaestionis defenderim neminem; ib. 5. qui illum solus antea de ambitu defendisset; ib. 6. quis C. Cornelium defendendum putavit? ib. si defendas eum, quem ..; ib. „Sullam defendis"; ib. 10. a me defendi Sullam; ib. hunc defendunt; ib. 13. nondum utor hac voce ad hunc defendendum; ib. 14. me ... Sullam defendere; ib. ut se defenderem; ib. 18. „quem defendis"; ib. 21. nisi eum ... defenderem; ib. 35. quod eum defendo; ib. 48. quem ego defendo; ib. „non debes tu quemquam in coniurationis quaestione defendere"; ib. „regnum est ... defendere quem velis." immo servitus est ... non defendere quem velis; ib. cum Sullam .. defenderent; ib. 49. ego iacentem et spoliatum defendo; ib. 50. non Pompeianos a Sulla magis quam sese esse defensos; ib. 60. qui ... P. Sullam defendimus; ib. 80. non defenderem, si coniurasset; ib. 85. non defenderem Sullam, si coniurasse arbitrarer; ib. hunc ego ... non omni ratione defendendum putem? Arch. 18. qui me .. omnibus rebus ... defendit; sen. 20. ut cuncti ... ad me unum, hominem fractum ..., defendendum venirent; ib. 24. qui civis me non defendisset; ib. 25. laborantem mutatione vestis ... defendistis; ib. 31. altera (pars me) timide defendere ... putabatur; ib. 33. potui ... me vi armisque defendere; ib. cum C. Antonium, conlegam meum, defenderem; dom. 41. qui me vestris sententiis ... defendistis; ib. 69. ut omnes ... ad me unum defendendum venirent; ib. 73. cum ... a populo Romano semper sim defensus; ib. 88. qui non pro suis opibus in illa tempestate me ‖ tempestatem ‖ defenderit; ib. 108. ego ... tamen me rei publicae iure defenderem; ib. 122. ne se stuporis excusatione defendat; har. resp. 5. homines te in re foedissima defenderunt; ib. 38. a quibus nos defendi putabamur; ib. 46. me ... omni ratione ... defendendum putarunt; Sest. 26. cum alii me ... non defenderent; ib. 46. qui me civem ... non defenderant ‖ defenderunt ‖; ib. 64. quae (me domus) ... suo praesidio periculoque defenderat; ib. 131. quia me defenderunt; ib. 145. cur C. Cornelium non defenderem; Vatin. 5. si te defenderint; ib. qui se alterius facto, non suo defendat; ib. 15. qui se ipse sua gravitate ... defenderet; Cael. 11. defendunt suos; ib. 21. defendi a me eum, qui ..; ib. 27. quid enim esset in quo se non facile defenderet? ib. 38. impudentia ei sui defendendi facultatem dabit; ib. 50. quae (vis veritatis) ... se per se ipsa defendat; ib. 63. in eodem defendendo; prov. cons. 24. a quibus est defensus; Balb. 1. qui esset paratus ad se defendendum; Piso 55. quem defendo; Planc. 56. ad defendendum Plancium; ib. 72. quem ego ... te eodem auctore defendi; ib. 75. quod nimium multos defenderem; ib. 84. ego defendi Scaurum; Scaur. c. 2 § 3. Africa ipsa ... se a societate Punicorum bellorum ... defendit; ib. 45. Capitolium ..., aditus Iovis ... M. Scaurum apud *vos* ... *ab omni avaritiae ... suspicione defendunt;* ib. 47. defendi plurimos; Rab. Post. 9. quonam se modo defendent ‖ defenderint ‖? ib. 19. quem ... summo studio defenderim; ib. facilius certe P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; ib. 27. cur eum defenderem; ib. 32. causa defendendi Gabinii; ib. 33. si se telo defenderet; Milo 9. qui sui defendendi causa telo esset usus; ib. 11. qui se defendisset; ib. 14. cum ... se .. acri animo defenderet; ib. 29. ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat; ib. 36. se a te postea defensum; ib. 68. hic se lacrimis defendi vetat; ib. 105. quamquam hoc loco Deiotarum ... religione vitae defendendum puto; Deiot. 16. ut me adversus populum Romanum ... facile possem defendere; Phil. I, 13. armis utatur ... sui defendendi causa; ib. 27. quo modo sis eos inter sicarios defensurus; ib. II, 8. ut se contra suum patrem ... defenderem; ib. 45. quem nemo ... inventus sit qui defenderet; ib. V, 5. defendit Antonium; ib. VIII, 18. cur semper tui dissimilis defendis? ib. X, 3. nisi me moenibus ... defendissem; ib. XII, 20. ſ. rem publicam; har. resp. 3.

alqd: me ... id maxime defendisse, ut ei vincerent, qui vicerunt; Sex. Rosc. 136. hoc ... neque neglegenter defendendum (est); Qu. Rosc. 16. quod ... quem ad modum defensurus esset; div. Caec. 33. utrum malles ... defendere; Verr. I, 34. quod amici ... nollent defendere; ib. II, 61. quod defendi aliqua ratione posset; ib. 101. qui id defendet Hortensius? ib. 177. quid defensurus sis; ib. III, 85. hoc quisquam defendet? ib. 107. te ita illud defendere; ib. 151. quid defendis? ib. 194. illud ... eadem ista ratione defendes? ib. 206. haberes quod defenderes; ib. IV, 28. quid sit defensurus Hortensius; ib. V, 22. quod quisquam ... defenderet; ib. 110. id, quod defendit; ib. 151. quid enim defendit? ib. quod tu defendis; ib. 153. aequum et bonum quod defendant; Caecin. 65. quod defendebat; ib. 67. te hoc in hac re alieno tempore ... defendisse; ib. illud volgo in iudiciis defendi; ib. quod Scaevola defendebat; ib. 69. cum idem defenderet quod Accius; Cluent. 101. ea ... brevissime esse defensa; ib. 160. qui ... ea ... defendere ... possit; Catil. IV, 24. omnia ... ab eis defendi ... putantur; Muren. 24. quod idem defendam, quod lege punierim; ib. 67. reliqua ... adversarii defenderunt; har. resp. 50. haec qui pro virili parte defendunt; Sest. 138. quae ... adulescentiae qui vellet excusatione defenderet; Cael. 43. id, quod defendo; Balb. 39. cum id defendas, quod esse optimum sentias; ib. 60. neque ego id, quod non agitur, defendere (debeo); Rab. Post. 7. nihil habeo quod defendam; Milo 30. quod non posset honeste vereque defendere; ib. 64. nisi forte ... id ..., quamvis iniquum et inutile sit, defendetur; Phil. I, 19. haec ... domo prolata defendimus; ib. 24. omnes ... idem defendunt; ib. VIII, 8.

absentem: ſ. **absens,** II, 1. defendo (11 St.) B. I, S. 23, a. — acta: ſ. **actum,** II, 1. defendo (13 St.) B. I, S. 58, a.

aedificia: quasi ad ea (aedificia) defendenda ... venisset; Verr. IV, 120.

aerarium: accusatio, quae ... diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium; Font. 4.

aetatem: cuius aetatem et solitudinem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146.

agros: quae (insula) non portus suos et agros et aliquam partem regionis ... defenderet; imp. Pomp. 54. hos (agros) defendit; leg. agr. III, 12.

ambitum: ambitum accusas: non defendo; Muren. 67.

amicum: cum ... a me hospites atque amici publice privatimque defendantur; Verr. II, 118. amicum ego defendo meum; Sulla 48. defendebant amicum; ib. 81.

auctoritatem: ſ. **auctoritas,** II, 1. defendo (13 St.) B. I, S. 335, b.

audaciam: tu mihi ... M. Antonii exemplo istius audaciam defendis? Verr. III, 213.

auspicia: ut in privata re deos penatis suos, in re publica iura tribunatus atque auspicia defenderet; Sest. 95.

beneficium: quo minus vobis fretus vestrum ius beneficiumque defendam; imp. Pomp. 58. nos enim Caesaris beneficia defendimus; Phil. XIII, 26.

bonos: uti ... mihi ... bonos potius defendere liceat; Verr. V, 189.

calamitosos: miseros calamitososque defendere; div. Caec. 70.

caput: ſ. **caput,** II, 1. defendo (4 St.) B. I, S. 454.

castra: cum .. C. Caesar ... sua castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.

causa: ſ. **causa,** II, 1. defendo (35 St.) B. I, S. 470.

chirographa: qui chirographa Caesaris defendisset lucri sui causa; Phil. II, 109.

civem: a quo periculo defendite, iudices, civem fortem; Font. 49. qui me civem ... non defenderant; Sest. 64.

civitatem: defendo enim multos mortalis, multas civitates, provinciam Siciliam totam; div. Caec. 5. quia defenderam civitatem; sen. 36.

commoda: quid negotii sit .... sociorum salutem, commoda provinciarum, vim legum, gravitatem iudiciorum defendere; div. Caec. 27. „quod sociorum commoda ac iura defendi"; Verr. II, 166. ſ. salutem; div. Caec. 8.

coniuges: nos leges, iudicia, libertatem, coniuges, liberos, patriam defendimus; Phil. VIII, 8.

conlegam: ſ. alqm; dom. 41. — consulem: ſ. alqm; Flacc. 98. **consul,** II, 1. defendo (4 St.) B. I, S. 669, b. — crimen: ſ. **crimen,** II, 1. defendo (8 St.) B. I, S. 719, b.

criminationem: annui temporis criminationem omnis aetas L. Flacci ... defendet; Flacc. 100.

curiam: neque tecta neque templa neque forum neque curiam ... posse defendi; sen. 19. ut semper in rostris curiam, in senatu populum defenderim; Piso 7.

custodes: ceteros ... custodes gubernatoresque rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26.

deos: ſ. auspicia. domum; Milo 38.

diem: hunc unum diem, unum, inquam, hodiernum diem, hoc punctum temporis ... defende; Phil. II. 112.

dignitatem: ad communem dignitatem defendendam; leg. agr. I, 27.

domum: quam (domum) senatus unam ... a magistratibus defendendam ... putarit; har. resp. 16. quam (domum) publice magistratus omnes defenderent; ib. cum domum ac deos penatis suos ... defenderet; Milo 38.

equitem: aliquis defendisset equitem Romanum; Cluent. 109.

existimationem: ſ. rem; Tull. 8.

factum: Scipionis factum statim P. Mucius consul ... defendit; dom. 91. si populi quoque factum defendo; Planc. 17. cum suum, non cum senatus factum defenderet; ib. 89.

famam: ſ. fortunas; Quinct. 8. vitam; Sex. Rosc. 15. Verr. I, 76.

familiarem: * tuum familiarem, defenderim; Vatin. 5.

filiam: ut ... filiam defendant; Verr. I, 67.

filium: quia Cleomenem in defendendo filio laeserat; Verr. V, 110.

finis: qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26.

fortunas: qui caput alterius, famam fortunasque defendam; Quinct. 8. „sine nos per eum nostras fortunas defendere, cuius" ..; div. Caec. 20. „qui eius iura fortunasque defenderem;" ib. 65. eorum .. fortunas defendere; ib. 66. qui videbatur eorum fortunas ... posse defendere; ib. 67. me ad meas fortunas defendendas accedere non sines; Verr. I, 142. ut hospitis salutem fortunasque defenderem; ib. II, 117. in quo (bello) gloria nominis vestri, salus sociorum, vectigalia maxima, fortunae plurimorum civium ... defendantur; imp. Pomp. 19. sociorum fortunas, non sua tecta defendere; ib. 32. ut ... statum civitatis, fortunas civis bene meriti defenderetis; Quir. 16. ſ. salutem; Muren. 5.

forum: qui ab eo spirante forum putent potuisse defendi; Milo 91. ſ. curiam; sen. 19.

fundamenta: dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra, quae tuenda principibus et ... defendenda sunt; Sest. 98.

gloriam: ſ. fortunas; imp. Pomp. 19. — Graeciam: ſ. provinciam; Phil. X, 26. — gravitatem: ſ. commoda; div. Caec. 27. — gubernatores: ſ. custodes.

hominem: qui me ad defendendos homines ... dedissem; div. Caec. 4. videor .. non .. a defendendis hominibus ... discedere; ib. 5. hominem flagitiosissimum ... defendit; Verr. II, 192. quem hominem ... defendas; ib. V, 174. ut non minus hominem ipsum quam ius commune defensum velitis; Caecin. 94. nuper hominem tenuem, scribam aedilicium, D. Matrinium, cum defendissem; Cluent. 126. virum bonum atque integrum hominem defendimus; Muren. 14. qui (homo) ... etiam per alienos defendatur; ib. 45. si ... hac dignitate hominem defenderem; Planc. 72. ut eos (homines) ... etiam in culpa defenderent; Fr. A. III, 15. ſ. alqm; sen. 24.

honorem: ut eius honos ab eis ... defendatur; Verr. IV, 81.

hospites: ſ. amicum; Verr. II, 118.

hostem: acerrimum hostem huius imperii Mithridatem ... defendit; Sest. 58.

Illyricum: ſ. provinciam; Phil. X, 26.

imperium: ſ. libertatem; Phil. III, 37. IV, 8.

improbitatem: angustior locus improbitatis defendendae relinquatur ‖relinquetur‖; Verr. III, 206.

iniuriam: omnes hi ... iniuriam ... putant oportere defendi, defendere ipsi ... non audent; Sex. Rosc. 1.

innocentiam: istius innocentiam M. Antonii facto ... defendito; Verr. III, 216. quorum studio ... defendi huius innocentiam vides; Sulla 4.

iudicia: ſ. coniuges.

ius: ubi defendis ius nomenque legati? Verr. I, 83. si ius suum defenderet; dom. 20. ſ. auspicia. beneficium. commoda; Verr. II, 166. fortunas; div. Caec. 65. hominem; Caecin. 94.

legem: non posse eos homines ... leges in iudicando religiose defendere; Verr. III, 225. quam

(legem) consul ... posset defendere; leg. agr. II, 15. ſ. coniuges. rem publicam; Verr. I, 4.

liberos: cum meos liberos et uxorem ... defendisses; Planc. 73. ſ. coniuges.

libertatem: cum Arretinae mulieris libertatem defenderem; Caecin. 97. nolite dubitare ... libertatem defendere; leg. agr. II, 16. praesidio et copiis defendi vitam et libertatem necesse esse; Sest. 86. cum ... populi .. Romani libertatem imperiumque defendat; Phil. III, 37. quod ... legio quarta ... populi .. Romani libertatem defendat ac defenderit; ib. 39. princeps vestrae libertatis defendendae fui; ib. IV, 1. cum ... populi .. Romani libertatem imperiumque defenderet. a quo defenderet? ib. 8. quod .. legio Martia atque quarta ... rem publicam, libertatem populi Romani defendant defenderint; ib. V, 46. qui ... libertatem populi Romani ... defenderint atque defendant; ib. 53. quicquid habuit virium, id in eorum libertatem defendendam contulit; ib. X, 16. eo maiore animo studioque libertatem defendite; ib. XI, 3. quo proelio legio Martia ... libertatem populi Romani defenderit; ib. XIV, 36. ſ. coniuges.

locum: quem (locum) adhuc honestissime defendit; Quinct. 43. quem (locum) vel pauci possint defendere; Verr. V, 84. quem (locum) statuerunt defendere; Caecin. 42.

maiestatem: cuius (populi) maiestas foederis sanctione defenditur; Balb. 36. ut omnes ad ... maiestatem .. populi Romani defendendam conspirasse videantur; Phil. III, 13.

maleficium: idem (maleficium) in illorum socio ... defendere; Sulla 19.

matrem: defende tu matrem *Bostaris;* Scaur. c. 2. § 3.

membra: ſ. fundamenta.

miserum: cum illum miserum ... nemo defenderet; Verr. I, 74. ſ. calamitosos.

moenia: ne sua moenia portusque defenderent; Verr. V, 50.

monumenta: quae (religio) monumenta hostium in bello ipso soleat defendere; Verr. II, 159. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat, ut ..; ib. IV, 79. volet haec (monumenta) ... bonis civibus defendenda ... tradere; ib. 82.

mortalis: ſ. civitatem; div. Caec. 5.

mortem: Caesaris mors facillime defenditur oblivione et silentio; Phil. XIII, 39.

nobilitatem: cupiditate defendendae nobilitatis; Verr. I, 35.

nomen: ſ. ius; Verr. I, 83. salutem; Catil. IV, 3.

officium: ut commune officium censurae ... defenderent; prov. cons. 20. quod ... officium praetermissum imprudentiae ... excusatione defenditur; Fr. E.

palaestritas: ita palaestritas defendebat, ut ..; Verr. II, 54.

partem: eam partem ... defendit; Sex. Rosc. 16. ut defenderet contrariam partem; Cluent. 130. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam .. Caesar? Phil. XIII, 47. ſ. agros; imp. Pomp. 54.

patriam: cum esset extra ordinem ad patriam defendendam vocatus; dom. 19. ſ. coniuges.

pacem: semel enim pacem defendi? Phil. VIII, 11.

penatis: ſ. domum; Milo 38.

pericula: tu tua pericula communi periculo defendes? Verr. V, 77. in hominum periculis defendendis; Cluent. 157. de civium periculis defendendis; Muren. 5. cum ... alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

populum: cum ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit et hoc tempore defendatur; Phil. III, 38. ſ. curiam; Piso 7.

portus: ſ. agros; imp. Pomp. 54. moenia.

possessiones: a me Sullanas possessiones defendi; leg. agr. III, 10. ſ. rem; Cluent. 161.

possessorem: num ego quem *Sullanum* possessorem defendam; leg. agr. III, 15.

praesentem: me .. praesentem ... defenderant; Piso 25. qui ... absens iudicio bonorum defensus esse maluit quam praesens manu; Phil. X, 7.

praetorem: eius praetoris, qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor; Verr. V, 18.

propinquum: ut propinquum suum defenderem; Quinct. 77.

provinciam: ab isto praeclare defensa provincia est; Verr. V, 42. uti provincia defenderetur; ib. 43. ut illa (provincia Macedonia) per hunc ... defensa est; Font. 44. haec vobis provincia ... est defendenda; imp. Pomp. 14. uti ... Brutus ... provinciam Macedoniam, Illyricum cunctamque Graeciam .. defendat; Phil. X, 26. quod ... defendere provinciam iudicata est; Fr. B, I. ſ. civitatem; div. Caec. 5.

pudicitiam: an ex sororum cubiculo egressus pudorem pudicitiamque defendat; har. resp. 9. ſ. vitam; Verr. I, 76.

pudorem: ſ. pudicitiam.

rationes: quemquam .. rationes Sullae nimium vehementer defendere; leg. agr. III, 10.

rem: eius omnis res gestas ... publica auctoritate defendimus; Verr. III, 81. *ut non* minus diligenter illius existimationem, quam rem M. Tullii viderer defendere; Tull. 3. rem .. integram ... defendere; Cluent. 57. Habiti vilici rem domini et privatam possessionem defenderunt; ib. 161. Sullanas res defendere † criminor; leg. agr. III, 13. rem nullam maiorem ... a consule defensam (esse); Rabir. 4. defendo enim rem universam; Balb. 30.

responsa: fingunt responsa Antonii eaque defendunt; Phil. VII, 2.

rem publicam: socios, leges, rem publicam senatorio consilio maxime posse defendi; Verr. I, 4. communem rem publicam communi studio ... defendite; leg. agr. I, 26. vos ad rem publicam *defe*ndundam co*hort*arer; Rabir. 35. studio defendundae rei publicae; Catil. IV, 15. cui rem publicam cupio tradere ... defendendam; Muren. 80. in ea (re publica) defendenda; sen. 36. si eam (rem publicam) tum defendebam; ib. a me defensa res publica; ib. nulla ad rem publicam defendendam populi Romani convocatio; ib. 38. qui rem publicam ... consul defendisset; dom. 114. qui me, qui rem publicam cum defendere deberent ..; har. resp. 3. *M.* Catone tribuno plebis ... rem publicam defendente; Sest. 12. qui ne vestitu quidem defendi rem publicam sissent; ib. 44. si quae vos aliquando necessitas ad rem publicam ... defendendam vocabit; ib. 51. qui rem publicam ... defenderat; ib. 53. maioribus ... copiis oppugnatur res publica quam defenditur; ib. 100. si ego consul rem publicam ... defendissem; ib. 111. qui rem publicam ... defenderent; ib. 141. si Themistoclem ... non deterruit a re publica defendenda .. Miltiadi calamitas; ib. si ... suam rem publicam illam defenderunt; ib. eam (rem publicam) defendentem occidere; ib. qui hanc tantam rem publicam ... defenderint; ib. 143. in defendenda re publica nostra; Balb. 49. qui ... nostram rem publicam defendunt; ib. 51. consulibus ... rem publicam defendentibus; Piso 77. qui nihilo segnius rem publicam defendit; Milo 82. nobis imperatoribus rem publicam defendendam datam; Deiot. 11. qui rem publicam religione defendant; Phil. I, 25. ut ad defendendam rem publicam te adhortarer; ib. II, 89. defendi rem publicam adulescens; ib. 118. ut rem publicam ... possit defendere; ib. III, 5. alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert; ib. IV, 1. ut rem publicam defendant; ib. V, 34. „uti L. Opimius consul rem

publicam defenderet"; ib. VIII, 14. consulibus senatus rem publicam defendendam dedit; ib. 15. qui (veterani) ... hodie .. rem publicam defendunt; ib. XI, 37.

reum: ecquem existimatis ulla umquam in provincia reum absentem ... tanta cupiditate esse defensum? Verr. II, 11. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.

regem: cum rex [Mithridates] ... altitudine montium defendatur; leg. agr. II, 52. eum regem ... cogor defendere; Deiot. 2.

sacerdotes: cuius (Vestae) castissimas sacerdotes ... defendi; dom. 144.

salutem: non iam ut commoda sua, sed ut vitam salutemque totius provinciae defenderem; div. Caec. 3. vos ... sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere; imp. Pomp. 14. qui ... salutem rei publicae defenderunt; Rabir. 27. populi Romani nomen salutemque defendite; Catil. IV, 3. quos .. libertas ... ad salutem patriae defendendam excitavit; ib. 16. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. omnium tum salus esset ... gentium defensa; Flacc. 2. ut ... Italiam ad unius salutem defendendam excitaret; sen. 24. nolui, cum consul communem salutem sine ferro defendissem, meam privatus armis defendere; ib. 34. qui salutem communem ... defendisset; Sest. 12. in necessitate defendendae salutis suae; ib. 92. ad huius salutem defendendam .. stimulari me; Planc. 69. a quo meam (salutem) sciunt esse defensam; ib. quantum mea fides studii mihi adferat ad salutem regis Deiotari defendendam; Deiot. 1. qui ad salutem communem defendendam non excitaretur; Phil. II, 17. ſ. commoda; div. Caec. 27. fortunas; Verr. II, 117. imp. Pomp. 19.

scelus nullum (a me) scelus ... defendi; Sulla 86.

scribam: ſ. hominem; Cluent. 126.

senatum: ego senatum defendam? Rab. Post. 6. si quidem legiones decreverunt senatum defendere; Phil. V, 4.

sententiam: ornate ... hanc sententiam defendit; Caecin. 53. non semper easdem sententias ab eisdem ... esse defensas; Planc. 94.

Siciliam: quae (Sicilia) mihi defendenda tradita est; Verr. V, 188.

socios: non potest ... socios vere defendere is, qui ..; div. Caec. 32. quem socium defendistis? ib. 32. ſ. rem publicam; Verr. I, 4.

solitudinem: ſ. aetatem.

spoliatorem: si tu ... eorum (monumentorum) etiam spoliatorem vexatoremque defendis ‖ defendes ‖; Verr. IV, 80.

statum: quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem; leg. agr. III, 4. ſ. fortunas; Quir. 16.

studium: quibus excusationibus antea ... studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176. ſ. vitam; Cael. 39.

stultitiam: facti stultitiam alia ‖ mali, al. ‖ iam superior stultitia defendit; Rab. Post. 24.

tecta: vestra tecta custodiis vigiliisque defendite; Catil. II, 26. sua templa atque urbis tecta defendunt; ib. 29. ea (tecta) custodiis vigiliisque defendite; ib. III, 29. qui sua tecta defendit; Sest. 90. ſ. curiam; sen. 19. fortunas; imp. Pomp. 32.

templa: ſ. curiam; sen. 19. tecta; Catil. II, 29.

tempus: illud tempus aetatis ... defendo; Cael. 10.

tribunatum: si illa labes ... rei publicae suum ... tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.

vectigalia: ſ. fortunas; imp. Pomp. 19.

vexatorem: ſ. spoliatorem.

virum: defendo ‖ defendendo ‖ fortem virum; Fr. A. III, 13. ſ. hominem; Muren. 14.

vim: cum vi vis inlata defenditur; Milo 9. ſ. commoda; div. Caec. 27.

vitam: fama et vita innocentis ab hospitibus ... defenditur; Sex. Rosc. 15. quae (facultas dicendi) istius vitam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. ille quod pudicitiam liberorum, hic quod vitam patris famamque sororis defenderat; ib. I, 76. quam (vitam) ego ... * defendere; leg. agr. II, 100. eiusdem nunc causam vitamque defendere; Sulla 83. vitam .. tum suam ... fugae praesidio ... defendit; Sest. 76. ut vitam suam posset defendere; ib. 78. ut hanc tu vitam atque haec studia defenderes? Cael. 39. vitam ut impune liceat defendere; Milo 6. ſ. libertatem; Sest. 86. salutem; div. Caec. 3.

voluntatem: iudicis (esse) voluntatem scriptoris ... defendere; Caecin. 65.

urbem: ut ... hanc (urbem) ... defendant; Catil. II, 29. ut .. urbs fidelissimorum sociorum defenderetur; Muren. 33. ſ. finis; Catil. II, 26.

uxorem: ſ. liberos.

defensio, Vertheidigung: I. **abſolut**: 1. **Subject**: coarguit: tua defensio furoris (te coarguit); Verr. V, 153.

debet: ſ. est; Verr. V, 151.

displicet: cui Cornelii defensio displicet; Vatin. 5. ſ. V, 2. post.

est: defensio mea quae est? Qu. Rosc. 37. quae est ista defensio? Verr. II, 26. quamquam haec perditissima defensio est; ib. 101. quae vestra defensio futura sit; ib. 165. mala .. ac misera defensio; ib. III, 175. mala est ... defensio criminis, sed tamen hac ipsa tibi, si uti cupias, non licet; ib. 176. reliquam tibi ullam defensionem putas esse? ib. 184. quae est igitur defensio? ib. 225. hic denfensio nulla est; ib. V, 75. ipsa illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa ... debeat; ib. 151. mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2. quae haec est causa? quae defensio? Font. 12. quanto ista sit angustior ... defensio quam si illa uterere; Caecin. 64. mea, mea est ista defensio; ib. 83. non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2. praeclara defensio facinoris tui; Vatin. 28. ad istam omnem orationem brevis est defensio; Cael. 9. haec est innocentiae defensio; ib. 55. „ubi (est) .. tua illa, M. Tulli, quae plurimis fuit auxilio, vox atque defensio? mihine ea soli ... nihil potest opitulari?" Milo 94. est pietatis plena defensio; Phil. II, 44. quae potest esse turpitudinis tantae defensio? ib. 84. ſ. II, 1. opto.

exoritur: ex quo ... nullam tibi defensionem ... exortam; Verr. V, 39. exoritur hic ... illa defensio, eum deici posse, qui ..; Caecin. 90.

nititur: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur; Verr. II, 71.

obsistit: huic civitati .. obsistere tua defensio non potest; Verr. III, 74. quae a quoquam excogitata defensio huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48.

opitulatur: ſ. est; Milo 94.

pertinet: alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; Verr. IV, 82.

placet: placet mihi ista defensio; Verr. II, 177.

potest: ſ. est; Milo 94. Phil. II, 84. obsistit.

respirat: innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183.

solet: cum ... soleat ... defensio numquam vituperari; Vatin. 5.

videtur: haec enim mihi ad omnia defensio patefieri videtur; Verr. IV, 8. an vero illa defensio vobis praeclara visa est? Caecin. 31. ſ. est; Tull. 2.

ohne Verb: cur hunc ... nulla defensione ... emitti iusserit; Verr. V, 22.

2. **Prädicat:** sum: haec est ... non oratio neque defensio, sed ..; Tull. 55. cuius .:. tribunatus nihil aliud fuit nisi ... defensio salutis meae; sen. 30.

3. **Ausruf:** o defensionem miseram ac perditam! Verr. II, 151. praeclaram defensionem! ib. IV, 8.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** audio: quod nunc nostra defensio audiatur tanto silentio; Cluent. 98.

comparo: hoc tibi defensionis ... comparabas? Verr. III, 32. quod ... non ingeniosa aliqua defensio ... comparatur; ib. 188.

conficio: aut tuo ... gladio aut nostro defensio tua conficiatur necesse est; Caecin. 82.

confirmo: quin illa damnatio Staieni ... nostram causam defensionemque confirmet; Cluent. 102.

coniungo: cum huius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2.

constituo: utrum magistratus peccato defensionem constituant; Tull. 40. defensionem causae constituere vos; Caecin. 79.

contineo: ut eius oratio non defensionem modo videretur criminum continere; Sest. 14.

desidero: non quo vos hanc in hac causa defensionem desiderare arbitrarer; Caecin. 101.

do: qui non poenam confessioni, sed defensionem dedit; Milo 15.

excludo: in quo opprimitur et excluditur omnis tua defensio; Tull. 31.

excogito: vide quam commodam defensionem excogitaris; Verr. V, 153. ſ. I, 1. obsistit; Cluent. 48.

existimo: quod haec ... non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. ſ. 4. utor; Cluent. 52.

facio: ne illam quidem tibi defensionem reliquam fecisti; Verr. III, 175.

fingo: fingitur improba defensio; Verr. IV, 36.

habeo: putabat se aliquid defensionis habiturum; Verr. I, 149. habetis hominis ... custodiam defensionemque provinciae; ib. V, 25. habet defensiones duas; Sest. 135.

impedio: quid est quod meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5.

intercludo: ſ. I, 1. respirat.

laudo: quae est enim alia laudanda defensio? Phil. IV, 8.

obicio: cum tu mihi Cornelii defensionem in maledictis obiciendam putaris; Vatin. 5.

offero: quae prima innocentis mihi defensio est oblata suscepi; Sulla 92.

opprimo: ſ. excludo.

opto: non enim est illa defensio contra vim umquam optanda, sed non numquam est necessaria; Milo 14.

ostendo: quaedam mihi magnifica et praeclara eius defensio ostenditur, cui quem ad modum resistam ..; Verr. V, 1.

patefacio: vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios, quam remotam ab utilitate rei publicae, quam seiunctam a ... sententia legis; Verr. III, 193. ſ. I, 1. videtur; Verr. IV, 8.

pertimesco: non ego istam defensionem vestram pertimescam; Verr. III, 217.

praecido: illa ... tibi praecisa est defensio, in qua ... tua furta ... latere posse arbitratus es; Verr. III, 151.

probo: si hanc defensionem probabitis; Verr. II, 27. defensionem .. non probabo; ib. III, 206. quin probaturus sim vobis defensionem meam; Milo 11.

puto: ratio iuris ... respuit hanc defensionem et pro nihilo putat; Caecin. 56. ut hanc meam defensionem pro amici periculo fidelem, pro rei publicae salute consularem putetis; Rabir. 38.

quaero: aliquam defensionem libertum quaerere; Verr. III, 157. crimini defensio ... quaeritur? ib. 205. defensionem suorum furtorum praetorem ... quaerere; ib. V, 115.

relinquo: quam postea tibi tu defensionem relinquebas, in ea maxime ostendisti ..; Verr. I, 112. ei ... tot defensiones tamen ... maiores reliquerunt; Tull. 45.

remota: ſ. patefacio.

reperio: ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum ... reperire possit; Verr. I, 158.

scribo: defensionem causae suae scripsit; Verr. V, 112.

seiuncta: ſ. patefacio.

spolio: cum ... defensionem meam spoliare auctoritate voluisset; Sulla 35.

sumo: neque ego istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam sinam sumere; Verr. I, 143.

suscipio: ut suarum fortunarum ... defensionem .. susciperem; div. Caec. 2. ut ... salutis .. suae defensionem susciperem; ib. II, 156. in confessione facti iuris tamen defensionem suscipi posse; Milo 15. ſ. offero.

tollo: qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33.

vitupero: ſ. I, 1. solet.

2. **Genetiv:** indigeo: quid est in hac causa quod defensionis indigeat? Sex. Rosc. 34.

3. **Dativ:** condono: non sibi ac defensioni suae condonatum esse Oppianicum; Cluent. 109.

habeo fidem: fides huic defensioni non haberetur; Verr. V, 148. si defensioni Gabinii fidem non habes; Rab. Post. 20.

polliceor: neque auxilium modo defensioni meae, verum etiam silentium pollicentur; Milo 3.

refero: id .. me non ad meam defensionem attulisse, sed illorum defensioni rettulisse; Caecin. 85.

relinquo: ut defensioni locum non relinqueret; Verr. II, 191. iudicia senatoria ... defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61.

resisto: ſ. 1. ostendo.

tribuo: ut ... nec testimonio fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10.

4. **Ablativ:** utor: qui ista defensione non possit uti: etenim cum Verres utatur ..; Verr. II, 27. mala et improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; ib. 101. qua defensione sis usurus; ib. 149. quoniam ... hac una defensione usurus es; ib. IV, 8. sive illa defensione uti voluisses sive hac, qua uteris; Tull. 32. quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint; Caecin. 98. cum illa defensione usus essem, quae in libertinorum causis honestissima semper existimata est; Cluent. 52. videbam in hac defensione, qua iam sum usus, plus dignitatis, in illa, qua me hic uti noluit, minus laboris futurum; ib. 145. omni me defensione usurum esse legis, qua nunc ut utar ... non conceditur; ib. 158. utatur hac defensione; Sest. 135. si illa extrema defensione uterer; Planc. 16. ſ. I, 1. est; Verr. III, 176. Caecin. 64.

5. **mit Präpositionen:** abutor ad: quamquam ... tribunatu ... ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6.

accedo ad: homines ad legum defensionem ... quam honestissimos ... accedere; div. Caec. 70.

adfero ad: ſ. 3. refero.

averto a: qui mentem optimi ... viri ... a defensione meae salutis averterant; Sest. 67.

caveo ad: satis cautum tibi ad defensionem fore, si ..; Verr. I, 88.

coniungo cum: meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; Sest. 31.

contendo cum: id cum defensione nostra contendito; Sex. Rosc. 98.

deicio ex: si prius illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.
lateo in: ſ. 1. praecido.
pono in: *reliqua ... non in defensione nostra posita esse;* Tull. 36. spes erat posita in defensione mea; Caecin. 3.
quaero de: tantum de tua defensione ... quaero; Caecin. 34.
sumo ad: utrum tibi sumes ad defensionem? Verr. III, 84.
venio ad: ante quam ad meam defensionem ... venio; Caecin. 24.
versor in: quod in eis rebus ... versor, ... temperantia, defensione miserorum; Verr. IV, 81.
III. **nach Adjectiv:** firmus ad: utrum tandem tibi ad defensionem firmius fore putasti ..? Verr. V, 75.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ſ. II, 1. comparo; Verr. III, 32. habeo; Verr. I, 149.
aequitas: ut tantum facinus non in aequitate defensionis ... latuisse videatur; Caecin. 38.
auctor: eum auctorem defensionis esse; Caecin. 79.
auctoritas: aliquid se de auctoritate meae defensionis posse detrahere; Sulla 2.
aura: sibi auram posse aliquam adflari ... defensionis .. eorum; Verr. I, 35.
caput: hoc ... esse vis caput defensionis tuae; Verr. III, 148.
constantia: si ... vobis constantiam .. huius ... defensionis probaro; Sulla 2. videbant ... defensionis constantiam; Milo 62.
exempla: ab eis tu defensionis exempla quaeris? Verr. III, 210.
exitus: qui ... exitum ac rationem defensionis (invenerunt); Verr. III, 190. ad exitum defensionis tuae; ib. V, 32.
facultas: quicumque hac facultate defensionis contenti esse possunt; Cluent. 149.
fauces: premit faucis defensionis tuae; Verr. III, 176.
fides: me ... adductum fide atque officio defensionis; Cluent. 10. ut neque fides huius defensionis relicta ... esse videatur; ib. 118. nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.
fundamentum: hoc uti initio ac fundamento defensionis; Cluent. 30. iacta sunt fundamenta defensionis; Muren. 14. videor mihi iecisse fundamenta defensionis meae; Cael. 5. ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; Scaur. 21.
genus: cur ... isto genere defensionis uteris? Verr. III, 206.
impudentia: animos iudicum ... defensionis impudentia commoveri; Cluent. 58.
initium: ab initio huius defensionis; Cluent. 138. ſ. fundamentum; Cluent. 30.
introitus: mihi .. videtur .. hic introitus defensionis adulescentiae M. Caelii maxime convenire, ut ..; Cael. 3.
ius: cur me a ceteris ... in defensionis iure secernas; Sulla 3.
modus: non defensionis tuae modus ... finem dicendi fecit; Tull. 6.
mucro: hic est mucro defensionis tuae; Caecin. 84.
officium: de officio defensionis meae ... dicendum nobis erit; Muren. 6. ſ. fides; Cluent. 10.
pars: iam tibi maximam partem defensionis praecideris; Verr. II, 151. — partes: multo pluris partis mihi defensionis ... suscepisse videor; Verr. II, 10. a me ... pietatis potius quam defensionis ... partis esse susceptas; Sest. 3.
partitio: haec inter nos partitio defensionis .. est ... facta; Sulla 13.
praesidia: in arce legis praesidia constituere defensionis meae; Cluent. 156.
principia: redeo nunc ad illa principia defensionis meae; Caecin. 89.
ratio: in Verre defensionis temptare rationem; Verr. II, 27. eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque temptatur; ib. V, 4. mihi mutanda ratio defensionis; Tull. 3. non enim una ratio est defensionis; Sulla 4. nobis da viam rationemque defensionis; Cael. 50. lubrica defensionis ratio proponitur; Planc. 5. ſ. exitus; Verr. III, 190.
spatium: quoniam ... me .. ex ... constituto spatio defensionis in semihorae curriculum ‖circulum‖ coëgisti; Rabir. 6.
spes: cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12.
studium: ex utriusque studio defensionis; Cluent. 44. quoniam ... studium meae defensionis (reprehensum est); Muren. 2.
via: *aliam mihi defensionis viam esse ineundam;* Tull. 1. ſ. ratio; Verr. V, 4. Cael. 50.
voluntas: ut alter dies amicis ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.
2. **mit Präpoſition:** damnatio sine defensione; Verr. V, 23.
V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** dissolvi: quae (crimina) erant antea ... defensione ... dissoluta; Verr. II, 68.
implicari: ipse tua defensione implicabere; Verr. II, 44.
praecludere: orbem terrarum ... civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.
tegere: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83.
2. **Präpoſitionen:** cum: quod tu ... neque cum defensione aliqua confiteri (posses); Verr. I, 144.
in: ut solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141. quae (causa) nunc in defensione commemorabitur; ib. V, 146. illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. in ista defensione accusas eos, qui consuluntur; ib. 66. numera quam multa in ista defensione falsa sint; ib. 90. distributionem ... sic in defensione servare, ut ..; Cluent. 1. in hac defensione capitis ... proponenda ratio videtur esse; Rabir. 1. quem in stuprorum defensionibus ... verbis uti improbissimis solitum esse scimus; Sulla 71. ut in hac confusa atque universa defensione nihil a me ... praetermissum esse videatur; Sest. 5. secum etiam in rei publicae defensione coniunctos; Phil. XIII, 26. quid tu potes in defensione tua dicere? Fr. B. VIII, 16. ſ. II, 1. relinquo; Verr. I, 112.
post: paulo post istam defensionem meam, quam tu bonis viris displicuisse dicis; Vatin. 6.
sine: vestra responsa ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. si parum vobis essem sine defensione purgatus; Phil. XIV, 17.

defensor, Vertheidiger: I. **abſolut:** 1. **Subject und Appoſition:** confitetur: quod ego defensor sine periculo possim confiteri; Planc. 63.
consequitur: quantum defensor purgandis criminibus consequi et dicendo probare potuerit; Cluent. 3.
consumunt: plus ego in hac causa laboris ... consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11.
devertit: quod ... ad hospites meos ... causae communis defensor deverti potius; Verr. I, 16.
exspectat: defensor .. causae meae nihil progreditur, consilia exspectat inimicorum meorum; Sest. 75.
iudicant: quid, si haec ... ipsius amici defensoresque iudicarunt? Verr. III, 152.
moritur: si quisquam huius imperii defensor mori potest; Balb. 49.
oppugnat, petit: magnus ille defensor ...

eius tibi suffragatur, me oppugnat, aperte ab iudicibus petit, ut ..; div. Caec. 23.

postulat: haec abs te non Siculorum defensor (postulat); Verr. IV, 82.

potest: ſ. confitetur. consequitur. moritur.

probat: ſ. consequitur. — progreditur: ſ. exspectat.

pugnant: quod palam iam isti defensores iudiciorum pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.

respondit: cum .. defensor suppliciter demisseque responderat; Flacc. 21.

rogat: quid ego autem defensor rogem? Flacc. 23.

suffragatur: ſ. oppugnat.

tenet: tenebo igitur hunc ordinem defensor; Flacc. 5 (3. 41).

vivit: hic ..., custos defensorque provinciae, sic vixit, ut ..; Verr. V, 81.

ohne Verb: at quod erat tempus? clarissimus ... consul, ... defensor vestrae voluntatis ...; octo tribuni, illius adversarii, defensores mei; Milo 39.

2. **Prädicat**: exsisto: exstitit ‖demittit, al.‖ ... salutis defensor; sen. 26.

permaneo: tu tamen permanes constantissimus defensor Antonii; Phil. VIII, 17.

sum: me defensorem calamitatem suarum ... esse voluerunt; div. Caec. 11. alterum se cupere defensorem esse fortunarum suarum; ib. 20. quem ... defensorem .. fortunarum suarum potissimum esse voluerunt; ib. 65. me omnium provinciarum defensorem esse profitebor; Verr. III, 217. nemo erat voluntarius ... defensor periculorum? ib. IV, 143. profiterer satis idoneum esse me defensorem; Caecin. 5. popularis vero tribunus plebis *es*, custos defensorque iuris et libertatis; Rabir. 12. is potissimum [consul] ... defensor periculi esse debebit? Muren. 3. alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsiduus ... C. Piso; sen. 38. reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. harum rerum ... esse defensorem ... magni animi est; Sest. 99. qui ... meae .. salutis ... defensor fuisset; Planc. 76. unus enim fuit de magistratibus defensor salutis meae; ib. 78. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; Milo 81. cum actorum Caesaris defensor esse deberet; Phil. II, 109. cuius (libertatis) quidem ego ... defensor ... fui; ib. III, 28.

abl. absol.: quibus ... defensoribus omnium tum salus esset ... defensa; Flacc. 2.

3. **Vocativ**: quid ais, bone custos defensorque provinciae? Verr. V, 12.

II. **nach Verben**: 1. **Accuſativ**: adopto: quem sibi illa (provincia) defensorem sui iuris ... adoptavit; div. Caec. 54.

appello: me ..., defensorem .. Capitolii, ... hostem Capitolinum appellare ausus es? dom. 7.

constituo: a tam inlustri provincia defensorem constitui et deligi; Verr. I, 21. populus Romanus minus diligenter sibi constituet ‖constitueret‖ defensorem, quam tu tibi? Fr. B. VIII, 6.

convenio: postea [senex Verres] defensores ... omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96.

dedo: tormentis etiam dedendi fuerunt ... defensores necis; Milo 58.

defendo: studio ut diligentissimum defensorem commodorum suorum (defendunt); Balb. 43.

deligo: ſ. constituo; Verr. I, 21. — dico: ſ. tueor.

do: is potissimum summo honore adfecto defensor daretur, qui ..; Muren. 4.

efficio: ita perpetuos defensores Macedoniae vexatores ... effecisti; Piso 84.

facio: postea quam defensor eius consul est factus; Verr. a. pr. 20.

habeo: qui quattuor in una provincia quaestores studiosissimos defensores ... habuerit; Verr. II, 12. consul designatus defensorem non haberet; Muren. 10. hunc .. defensorem ... coloniae si ... incolumem habere non potuerunt, ... per vos iuvari conservarique cupiunt; Sulla 61. quem habuit ille pestifer annus ... defensorem salutis meae; sen. 3. quin ille sanguis tribunicius ... consules ultores et defensores esset habiturus; Sest. 43. quae (pars provinciae) defensorem habeat; prov. cons. 36. habet ... res publica adulescentis nobilissimos paratos defensores; Phil. II, 113.

invenio: cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50.

iuvo: ſ. habeo; Sulla 61.

laudo: ego defensorem in mea persona ... maxime laudari volo; Verr. I, 98.

numero: horum qui voluntati ... serviunt, defensores optimatium ... numerantur; Sest. 97.

odi: ut odisset .. defensorem salutis meae; Milo 35.

profiteor: me propugnatorem P. Scipionis defensoremque profiteri; Verr. IV, 80. cum ... se defensorem salutis meae ... profiteretur; Piso 80.

quaero: cur universa provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit; Verr. III, 64.

reperio: ille miser defensorem reperire neminem ‖n. rep.‖ poterat; Verr. I, 74.

repudio: hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus ... repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.

retineo: est tuum ... retinere adiutorem, defensorem; Muren. 83.

tueor: ego autem Cn. Pompeium, non dico ... defensorem salutis meae (non tuear)? Planc. 93.

video: video P. Sestium, meae salutis ... defensorem ..., reum; Sest. 144. video Milonem, ... defensorem templorum ..., sordidatum et reum; ib.

2. **Dativ**: aufero: ut alter dies amicis istius ac defensoribus ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.

credo: utrum malit meis testibus an tuis defensoribus credere; Verr. II, 81.

dico: te statim hoc istis tuis defensoribus dicere; Verr. II, 149. num quid horum dicere istis defensoribus tuis audes? ib. V, 147.

importo: tantam importare meis defensoribus ... calamitatem; Sest. 146.

praebeo: cum ... Marii ... monumentum ... rei publicae defensori sedem ... praebuisset; Sest. 116.

trado: si ... alterum (annum) ... defensoribus traderet; Verr. a. pr. 40.

videor: idem .. hoc amicis eius et defensoribus videbatur; Verr. II, 70.

3. **Ablativ**: utor: cum is L. Sisenna, defensore tuo, tam familiariter uteretur; Verr. IV, 43. ipse eis neque defensoribus uti ... potuit; Cluent. 56. si is uti me defensore voluerit; ib. 158.

III. **nach Subſtantiven**: 1. **Genetiv**: hospes qui ... L. Sisennae, tui defensoris, ... hospes fuisset; Verr. II, 110.

iniqui: tu ... notes ... iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum? Planc. 40.

officium: defensoris et amici officio adductus; Muren. 86.

persona: quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis ..., defensoris nimium litigiosi; Caecin. 14.

2. **mit Präpoſitionen**: alqd de: concludam illud de ... rei publicae defensoribus; Sest. 136.

bellum cum: cum omnibus meae salutis defensoribus bellum esse sibi gerendum; Sest. 4.

IV. **Umſtand**: a: cum ... dici a defensore coeptum est factitatum esse aliquid; Verr. III, 209.

defero, hinbringen, hinſchaffen, abliefern, anbieten, darbringen, hinterbringen, anmelden, anzeigen, hintreiben, hingeben, verſchlagen: I. **abſolut**: 1. **unperſönlich**: facit coram esse delatum; Verr. II, 101. coram ubi facit delatum (nomen?); ib. 104.

2. **perſönlich**: ad Verrem quis detulit? nemo; Verr. II, 21. ad pontificem detulisses; dom. 132.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** defers ad Pergamenos, ut illi reciperent in suas litteras publicas ... emptiones tuas; Flacc. 74. vgl. III. alqd; Verr. II, 29.

2. **ind. Frage:** delatum [tum] est ad vos, pontifices, ... quem ad modum iste ... fecerit; dom. 140.

III. **mit Object:** alqm: cum delati essent in mare; Sex. Rosc. 71. eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; Verr. V, 27. vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset; Cael. 74. me ille ... socium esse voluit, detulit, invitavit, rogavit; Piso 79. quo tempore a L. Caleno furti delatus sis; Fr. B. VIII, 6. ſ. **ad,** I. defero; Verr. V, 152. 154. Muren. 64. Arch. 11. Rab. Post. 47. Phil. I, 7. 11. (B. I, S. 65).

alqd: multo magis est petendum ..., ut eant nobiscum in provinciam, quam hoc illis in beneficii loco deferendum; Verr. II, 29. huc omnia undique deferebantur; ib. IV, 23. omnia deferuntur; ib. 52. quae apud vos de me deferunt; leg. agr. III, 1. quae ego deferrem; Catil. II, 3. haec omnia iudices detulerunt; ib. IV, 5. ea non petenti detulerunt; Cael. 5. quae tu quoniam ... in forum deferri iudiciumque voluisti; ib. 35. mihi populum Romanum ultro omnia delaturum; Planc. 65. haec non delata solum; Milo 64. cum te ultro mihi idem illud deferentem numquam sim adhortatus; Phil. II, 49. id ego unius iudicio delatum comprobem? ib. XI, 26. ſ. **ad,** I. defero; div. Caec. 34. Verr. a. pr. 19. II, 46. 90. Caecin. 8. imp. Pomp. 52. 67. 69. leg. agr. I, 13. Catil. III, 7. Flacc. 79. dom. 41. Sest. 8. Scaur. 28. Phil. II, 35. XII, 29.

accusationem: qua causa inflammatus Decianus ad Laelium detulerit hanc opimam accusationem; Flacc. 81.

acta: quae (acta Dolabellae) necesse est aliquando ad nostrum conlegium deferantur; Phil. II, 83.

aedilitatem: ubi (est) aedilitas delata summo studio bonorum? Phil. VI, 11.

aegrotos: ut etiam aegrotos deferri oporteret; Phil. I, 11.

aetatulam: qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42.

argentum: ut quicquid caelati argenti fuit in illis bonis ad istum deferatur, quicquid Corinthiorum vasorum, stragulae vestis; Verr. II, 46.

auctoritatem: ſ. copias.

bellum: quod alter uni illud bellum suscipiendum vestris suffragiis detulit, alter delatum susceptumque confecit; imp. Pomp. 58. nec tum quidem populus Romanus ad privatum detulit bellum; Phil. XI, 18.

beneficium: quibus omnia populi Romani beneficia dormientibus deferuntur; Verr. V, 180. „meum beneficium ad eum potius detuli, qui ..;" Planc. 12.

bona: sen. 18. Sest. 54 (B. I, S. 65).

candelabrum: ut id (candelabrum) in praetorium involutum quam occultissime deferrent; Verr. IV, 65. se illud *candelabrum* scire ad istum esse delatum; ib. 70.

caput: quod caput ... ad Sullam ... manibus ipse suis detulit; Fr. B. VIII, 15.

causam: ſ. **causa,** II, 1. defero (14 St.) B. I, S. 470, f.

chartas: chartis et linteis et vitro delatis; Rab. Post. 40.

confessiones: cum ad vos indicia, litteras, confessiones communis exitii detuli; Sest. 145.

coniurationem; Sulla 12. 81. — consilia; Cluent. 143 (ſ. B. I, S. 65). — consulta: ſ. **consultum,** II, 1. defero (3 St.) B. I, S. 679, b.

contionem: quae (contio) est ad me tota delata; har. resp. 8.

controversias: controversiae secreto deferebantur; Verr. V, 27.

copias: Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flacc. 14.

crimen: cum primum ad me (crimen) delatum est; Verr. V, 158. novum crimen ... ad te Q. Tubero detulit; Ligar. 1. crimina in dominum delaturum se esse; Deiot. 31.

dissensionem; Sulla 60. — exitum; Muren. 34. — facinus; Catil. IV, 6. — fascis; Phil. XIV, 15. — gubernacula; Phil. II, 118 (ſ. B. I, S. 65). — gratiam; ſ. copias.

honorem: honos ad patrem, insignia honoris ad te delata sunt; Sulla 50. ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti? dom. 21. honos tali populi Romani voluntate paucis est delatus ac mihi; Vatin. 10. omnis enim honores populus Romanus mihi ipsi, non nomini detulit; Piso 2. homini ille (populus Romanus) honorem, non generi ... deferebat; ib.

imperium: si illud imperium esse potuit, quod ad privatum || privato || clamore multitudinis imperitae, nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 8. ſ. honorem; dom. 21.

indicia: ſ. confessiones.

insidias: cum ... eas .. insidias ... ad me animo amicissimo detulisset; Planc. 100.

insignia: ſ. honorem; Sulla 50.

instrumentum: ut praeclarum videlicet munus atque instrumentum tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 38.

iudicia: si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6.

laudationem: qui eam (laudationem) detulistis; Cluent. 196.

legationem: mihi legationem quam vellem ... detulit; prov. cons. 41.

lintea: ſ. chartas.

litteras: litteras a me prius aperiri quam ad senatum deferrem || deferre, al. ||; Catil. III, 7. triduo lex (litteras) ad praetorem deferri ... iubet: tricesimo die vix deferuntur; Flacc. 21. ſ. confessiones.

maleficia: cum servi ad dominam ... maleficium Caelii detulissent; Cael. 62.

mandata: qui haec ab illo mandata defertis; Sulla 54. delata mandata: non paruit; Phil. XII, 11.

mercis: onera atque merces in praetoriam domum deferebantur; Verr. V, 145.

munus: ſ. instrumentum.

negotium: optatum negotium sibi in sinum delatum esse; Verr. I, 131. cum ... senatus .. ad conlegam eius ... negotium deferret; Phil. XI, 17.

nomen: quam ob rem videantur illi non nihil tamen in deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8. ut nomen huius de parricidio deferrent; ib. 28. nomina filiorum de parricidio delata sunt; ib. 64. qui Sex. Roscii nomen deferendum curavit; ib. 132. cum de pecuniis repetundis nomen cuiuspiam deferatur; div. Caec. 10. neque L. Philoni in C. Servilium nominis deferendi potestas est data neque M. Aurelio Scauro in L. Flaccum neque Cn. Pompeio in T. Albucium; ib. 68. nomen hominis audacissimi detuli; Verr. I, 15. ut ei ... non modo deferendi nominis ... facerent potestatem; ib. huic eidem Sopatro eidem inimici ad C. Verrem ... eiusdem rei nomen detulerunt; ib. II, 68. ut ... nomen ... deferret; ib. 94. si liceret nomen absentis deferre; ib. itaque defertur (nomen); ib. nomen eius de pecuniis repetundis statuarum nomine deferemus; ib. 142. iste non dubitat iubere nomen deferri; ib. IV, 40. servi cuiusdam nomen defertur; ib. 100. Cluentium non accusatorio animo ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11. se nomen Oppianici ... delaturum esse; ib. 13. Cluentius .. nomen eius detulit, cuius ..; ib. 49. „me nomen consularis candidati delaturum";

Muren. 62. nomen Sex. Propertii detulit; dom. 49. si ... nomina deferunt inter se sodales; Cael. 26. si hic nullius nomen detulisset; ib. 56. nisi iterum eadem de re suo familiari absoluto nomen hic detulisset; ib. nomen amici mei de ambitu detulit; ib. 76. cur tibi nomen non deferrem; Piso 82. L. Aelium ‖ Laelium, al. ‖ ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 23. horum nomina ad aerarium detulisset? Phil. V, 15 (vgl. I, 1).

nummos: ad Staienum sescenta quadraginta milia nummum esse delata; Cluent. 87.

onera: ſ. mercis.

opes: illuc opes suas deferre ... cogitant; leg. agr. I, 18. cum iam opes omnis ... Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24. ſ. copias.

palmam: hanc primam esse tamen lemniscatam (palmam), quae Roma *ei* ‖ Romae ‖ deferatur; Sex. Rosc. 100.

pecuniam; Cluent. 69. leg. agr. I, 13. Flacc. 55. — postulata; Flacc. 79 (ſ. B. I, S. 65).

potestatem: quo minus ... potestatem imperatoribus nostris deferamus; Balb. 37.

praedones: ut ... praedones ... eodem deferrentur; Verr. IV, 21.

praefectum: in praetura, in consulatu praefectum fabrum detulit; Balb. 63.

praemium: quod (praemium dignitatis) populus Romanus cum huius maioribus semper detulisset ..; Flacc. 1.

praeturam: in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; Verr. V, 38. praetura item maioribus delata est tuis; Piso 2.

principatum: qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5.

querellam; Flacc. 52. Vatin. 12. Ligar. 25. — querimoniam; div. Caec. 67. Verr. I, 50. V, 180. — rationes; Piso 61 (ſ. B. I, S. 65).

regnum: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Phil. II, 87.

rem: si nihil aliud fecerunt nisi rem detulerunt; Sex. Rosc. 108. (rem) ad Verrem per eius interpretes deferunt; Verr. II, 54. ille ... rem defert; ib. 173. an potuit rem delatam eius modi repudiare? Cluent. 136. rem defert ad senatum; Milo 65. ſ. **ad**, I. defero; Sex. Rosc. 20. 106. Verr. I, 64. 185. 139. II, 95. 128. 188. IV, 70. 85. 99. V, 10. 160. imp. Pomp. 48. Cluent. 47. 111. leg. agr. II, 28. Rabir. 4. Catil. II, 12. III, 7. Sulla 85. dom. 19. 138. Cael. 62. 68. Rab. Post. 32. Phil. I, 2 (B. I, S. 65).

HS: HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 69.

sitellam: dum sitella defertur; Fr. B. VI, 13. sitellam ipsam cum ‖ coram ‖ ipso intercessore deferre; ib. 14.

spem: cui ... etiam spem eius nominis deferebamus; Phil. XIV, 28.

tabulas: quid refert igitur tanto post ad iudices deferantur (tabulae) an omnino non deferantur? Flacc. 21.

vasa, vestem: ſ. argentum. — vitrum: ſ. chartas.

voltum: si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15.

vocem: quam vocem eius ad hunc M. Catonem statim Favonius detulit; Milo 26.

defervesco, verbrauſen, auftoben: alqd: iam ista deferbuerint; Cael. 77.

cupiditates: quorum cum adulescentiae cupiditates deferbuissent ..; Cael. 43.

studia: hominum studia defervisse; Cluent. 108.

defetiscor, ermüden, ermatten: accusatio: ita defessa ac refrigerata accusatione; Verr. a. pr. 31.

aratores: ut aratores cultu agrorum defessi urbis domiciliis uterentur; leg. agr. II, 88.

aures: aures convicio defessae; Arch. 12.

Italiae: defessa Italia Punico bello; har resp. 27.

tormenta, tortor: cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa; Cluent. 177.

deficio, nachlaſſen, abnehmen, ausgehen, fehlen, abfallen, verlaſſen, im Stiche laſſen: I. **abſolut**: alqs: animo non deficiam; Sex. Rosc. 10. qui a re publica defecerunt; Catil. I, 28. te a se et a re publica et a tua dignitate deficere; Sulla 35.

alqd: id quoque in hac causa deficit; Quinct. 4.

amici: amici deficiunt; Fr. B. II, 1.

anima: cum *anima defecerit* mea; Quir. 24.

civitas: Lampsacena civitas ... deficere ab imperio ac nomine nostro volebat? Verr. I, 79. ut civitates eius insulae ... numquam postea deficerent; ib. II, 2.

consules: consules ... a senatu, a re publica, a bonis omnibus defecerant; Planc. 86.

copiae: manebat insaturabile abdomen, copiae deficiebant; Sest. 110.

doctrina, ingenia: non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

finitimi: cum ceteri deficerent finitimi ac vicini; Sulla 58.

odium: ut ... id (odium) in me uno potius quam in optimo quoque et universa civitate deficeret; Quir. 1.

studia: etiam si hominum studia deficiant; Catil. II, 25.

vicini: ſ. finitimi.

vires, vox: ne vox viresque deficerent; Verr. I, 31.

II. **mit Object**: alqm: tempus .. te citius quam oratio deficeret; Sex. Rosc. 89. quam multa te deficiant vides; div. Caec. 52. me dies, vox, latera deficiant; Verr. II, 52. quoniam me Leontina civitas atque legatio ... defecit; ib. III, 110. dies me citius defecerit; ib. IV, 59. si me in ea querimonia ... non modo vires, verum etiam vita deficiat; ib. V, 72. dolor me non deficit; ib. 158. si M. Fonteium .. in causa deficerent omnia; Font. 34. res eos iam pridem, fides nuper deficere coepit; Catil. II, 10. ita eum non modo ingenium illud et dicendi exercitatio ..., sed etiam ... impudentia ... improbitasque defecit; ib. III, 11. dies iam me deficiat; Cael. 29. ea (studia) .. illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28.

mulierem: mulier abundat audacia, consilio et ratione deficitur; Cluent. 184.

patres: NE ... PATRIBUS ... PERICULA .. CREENTUR, AUXILIOQUE † DIMINUTIS DEFICIANTUR; har. resp. 40.

defigo, hineinſtoßen, befeſtigen, feſtſetzen, einprägen: audaciam: nihil de hac eius urbana, quam ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit, audacia loquor; prov. cons. 8.

cogitationes: ut omnis vigilias, curas cogitationes in rei publicae salute defigeret; Phil. VII, 5.

crucem: ſ. **crux**, II, 1. defigo (4 St.) B. I, S. 728, b.

curas: qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt; Phil. XIV, 13. ſ. cogitationes.

dedecora: multa .. (dedecora) in eo penitus defixa ... praeteriret; har. resp. 57.

flagitia, furta: ut non modo in auribus vestris, sed in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7.

indicium: doloris mei defixum indicium; dom. 103.

memoriam: ut omnia rei publicae subsidia, totum statum civitatis, omnem memoriam temporum praeteritorum, salutem praesentium, spem reliquorum in vestra potestate, in vestris sententiis, in hoc uno iudicio positam esse et defixam putetis; Flacc. 3.

oculos: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

salutem, spem, statum, subsidia: ſ. memoriam.

sententiam: quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9.

sicam: quod eam (sicam) necesse putas esse in consulis corpore defigere; Catil. I, 16.

vigilias: ſ. cogitationes.

virtutem: virtus est una altissimis defixa radicibus; Phil. IV, 13.

definio, abgrenzen, begrenzen, beſtimmen, andeuten, beſchränken, abſchließen: I. **mit indirecter Frage:** tibi quid facias definit; Quinct. 84. tu non definias quo colonias ... deduci velis? leg. agr. II, 74.

II. **mit Object:** aedis, Albana: aedis sibi optimas, hortos, Tusculana Albana definiunt; Phil. VIII, 9.

agros: cur eos (agros) non definis? leg. agr. II, 66.

bona: qui mala dolore, bona voluptate definiunt; Piso 42.

discordias: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53.

figuram: non solum numerum signorum, sed etiam unius cuiusque magnitudinem, figuram, statum litteris definiri vides; Verr. I, 57.

genus: genus universum ... brevi circumscribi et definiri potest; Sest. 97.

hortos: ſ. aedis.

imperium: qui ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; Sest. 67. quae (loca) regione orbem terrarum, rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; Balb. 64.

Italiam: „definio“ inquit „Italiam“; leg. agr. II, 66.

ius: certum et definitum ius religionum; dom. 4.

legem: cur ... huic praecipua lex iniuriae definitur? Verr. III, 211.

locum: quod eius auctionis ... locum sibi nullum definiunt; leg. agr. I, 7. non definis locum; ib. II, 67.

magnitudinem: ſ. figuram. — mala: ſ. bona.

memoriam: neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire; Quir. 23.

moderationem: ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.

modum: hic tu modum vitae tuae non salute rei publicae, sed aequitate animi definies? Marcell. 25.

mortem: cum esset omnibus definita mors; Sest. 47.

numerum: ſ. figuram.

orationem: ut aliquando totam huius generis orationem concludam atque definiam; Verr. IV, 115.

orbem: ſ. imperium; Balb. 64.

partem: eius .. fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin. 22.

potestatem: definit (potestatem) in quinquennium; leg. agr. II, 32.

rem: si res eae, quas gessimus, orbis terrae regionibus definiuntur; Arch. 23. rem ut definiat; Cael. 6. hic ego ipsam rem definiam; ib. 48.

statum: ſ. figuram. — Tusculana: ſ. aedis.

definite, beſtimmt, ausdrücklich: quae (lex) definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat; Balb. 32.

definitio, Beſtimmung: illa definitio iudicioram aequorum, quae nobis a maioribus tradita est, retineatur; Cluent. 5.

deflagratio, Brand: cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi ... minaretur; Planc. 95.

deflagro, niederbrennen, untergehen: I. **abſolut:** cives: qui (cives) ... communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.

domus: quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; Phil. II, 91.

II. **mit Object:** imperium: ut gentem Allobrogum ... in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.

deflecto, ablenken, abwenden: I. **abſolut:** alqs: a: qui semel a veritate deflexit; Qu. Rosc. 46. nihil ut a patris ... virtute ... deflexisset; har. resp. 41. — de: si qui tantulum de recta regione deflexerit; Verr. V, 176. cum [te] de curriculo petitionis deflexisses; Muren. 46.

II. **mit Object:** (vgl. I. Muren. 46): rem: si ad verba rem deflectere velimus; Caecin. 51.

vestigium: Laterensis ne vestigium quidem deflexit; Fr. C. 19.

defleo, beweinen: alqd: haec satis diu multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10.

casum, al.: deflevi coniugis .. discidium, liberorum .. solitudinem, fratris ... casum, ... familiae ruinas; dom. 96.

discessum: meum discessum, quem saepe defleras; Planc. 86.

defloresco, verblühen: hae deliciae ... mature .. et celeriter deflorescunt; Cael. 44.

defluo, zufließen, abfallen: alqd: necesse est, si quid redundarit de vestro frumentario quaestu, ad illum potissimum, per quem agebatis, defluxisse; Verr. III, 155.

tribunus: ex novem tribunis ... unus me absente defluxit; Sest. 69.

deformis, mißgeſtaltet, häßlich: alqs: qui senes ac deformes erant; Verr. V, 64. ut eum paeniteat non deformem esse natum; Cael. 6.

campus: campus Leontinus ... sic erat deformis atque horridus, ut ..; Verr. III, 47.

deformitas, Häßlichkeit: illam .. deformitate summa fuisse; Scaur. c. 4, § 6.

deformo, entſtellen, verunſtalten: alqm: in qua (contione) Pompeium ornat an potius deformat? har. resp. 51. deformandi huius causa; Cael. 8.

alqd: quae ita deformata sunt a fortuna, ut ..; Sulla 73. quid magis inquinatum, deformatum ... dici potest quam ..? har. resp. 25.

auctores: auctores ... omni facinore et flagitio deformatos habetis; Scaur. 18.

hominem: si unum hominem deterrimum poëta ... fictis vitiis ||fictis|| conquisitis deformatum vellet inducere; har. resp. 57.

imaginem: ut .. imaginem clarissimi viri ... deformatam ignominia ... videat? Muren. 88.

parietes: parietes ... nudos ac deformatos reliquit; Verr. IV, 122.

deformo, ſchildern: quem supra deformavi; Caecin. 14.

defringo, abbrechen: qui praetereuntes ramum defringerent arboris; Caecin. 60.

defugio, ausweichen, ſich entziehen: I. **abſolut:** et tu, qui potes, et ceteri, qui defugiunt; Planc. 84.

II. **mit Object:** alqd: non quo mihi fas sit quicquam defugere quod salus Plancii postulet; Planc. 56.

auctoritatem: quam ego defugiam auctoritatem consulatus mei; Sulla 33.

coniunctionem: quorum auctoritate illam coniunctionem Caesaris defugi; prov. cons. 45.

contentionem, al.: nullas .. sibi ille neque contentiones neque inimicitias neque vitae dimicationes nec pro re publica nec pro me defugiendas putavit; Planc. 77. ullum esse tantum periculum, tantum laborem, tantam contentionem, quam ego non modo pro salute tua, sed etiam pro dignitate defugerim? ib. 78.

iudicia: ne quis te iudicia defugere arbitraretur; Vatin. 34.

defungor, erledigen, abmachen, loskommen: concitatione: ut omni populari concitatione defungerer; Sest. 74.

decumis: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42.

honoribus: quod .. te ... defunctum honoribus ... cogites; Verr. V, 175. non nulli defuncti honoribus; Planc. 52.

periculis: cum ... iam defunctos sese periculis arbitrarentur; Sex. Rosc. 21.

degenero, entarten, ausarten: alqs: nihil se degenerasse; Scaur. 42. Flacc. 25. — filii; prov. cons. 18. — frater; Phil. XIII, 30. ſ. **a,** I. degenero (Ⓑ. I, Ⓒ. 5, a).

puer: ut ... eum (puerum) .. disciplina degenerare non sineret? Verr. III, 59.

dego, zubringen: aetatem: inter feras satius est aetatem degere; Sex. Rosc. 150.

vitam: ut sibi per te liceat ... vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144. ut ... foedissimam vitam ... degeret; Sulla 75.

degusto, koſten: qui aliquid ex eius sermone speculae degustarant; Cluent. 72.

dehortor, abmahnen: res ipsa ... me ipsum ... aut invitabit aut dehortabitur; Piso 94.

deicio, herabſtürzen, umſtürzen, niederreißen, abreißen, vertreiben, verjagen, verdrängen, entfernen: I. **abſolut:** alqs: ut vi me deiecisse confitear, dolo malo negem; Tull. 29. nisi ipse egomet deiecissem; ib. 30. sive ipse deiecissem; ib. se vi deiecisse; ib. 45. ut unde deiecisset restitueret; Caecin. 28. „non deieci, sed obstiti"; ib. 31. „non deieci, non enim sivi accedere"; ib. 64. qui deiecerit; ib. 83. „non deieci, sed reieci"; ib. 84. UNDE DEIECISTI, sive ex quo loco sive a quo loco, EO RESTITUAS; ib. 88. sive ex hoc loco deiecisti ... sive ab hoc loco; ib. qui fateatur se deiecisse; ib. 91. se vi deiecisse; ib. 92. si vi deiecit; leg. agr. III, 11.

II. **mit Object:** alqm: qui ... hunc per insidias vi de agro communi deiecerit; Quinct. 46. „de saltu deicitur Quinctius quo die?" ib. 79. deicitur de saltu ... pridie Kalend. intercalaris; ib. insui voluerunt in culeum vivos atque in flumen deicei; Sex. Rosc. 70. sic nudos in flumen deicere; ib. 71. quem ... minorem annis LX de ponte [in Tiberim] deiecerit; ib. 100. si me aedilitate deiecissent; Verr. a. pr. 28. ne eiusdem pecunia de honore deicerer ‖ deiceret, al. ‖; ib. 25. ut Sopatrum de porticu ... praecipitem in forum deiciant; ib. IV, 86. si vi deieci M. Claudium, dolo malo deieci; Tull. 29. vel se a me ipso vi deiectum esse vel me consilium inisse, ut vi deiceretur; ib. unde dolo malo meo vi deiectus sit; ib. 30. unde a me vi deiectus esset; ib. [ut vi deiceretur]; ib. te dolo malo meo vi deiectum iudicari; ib. UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS IN HOC ANNO VI DEIECISTI; ib. 44. qui deiectus sit; ib. 45. is, qui armis ... pulsus est, non videtur esse deiectus? Caecin 31. si Caecina ... inde deiectus esset; ib. 35. nullo modo deiectum esse inde, ubi non fuerit; ib. „unde deiectus?" ib. 36. deici porro nullo modo potuisse qui non accesserit; ib. „deicior ego", inquis „si quis meorum deicitur omnino"; ib. 37. quo modo tu deiceris, cum servus tuus deicitur? ib. te deiectum debeo intellegere; ib. „reieci ego te armatis hominibus, non deieci"; ib. 38. utrum ... tum expellar ac deiciar; ib. 39. deiectus detrususque sum; ib. 47. deiectus quem ad modum sit, qui non accesserit; ib. 49. demoveri ... necesse est eum, qui deiciatur; ib. unde se deiectum esse dicit; ib. diceresne esse deiectum? ib. poterisne dicere deiectum esse eum, qui tactus non erit? ib. deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi ... ib. 50. illud vero nullo modo potest, [deiectus esse quisquam] ... qui tactus non sit; ib. eos enim vere possumus dicere esse deiectos; ib. si me vilicus tuus solus deiecisset, non familia deiecisset; ib. 55. qui me deiecerit; ib. „a familia mea fateor te esse deiectum"; ib. sive me tu deieceris sive ..; ib. 56. utrum me tuus procurator deiecerit; ib. 57. qui vi deiectus est; ib. 58. si tuus me libertus deiecerit; ib. si procurator (me) deiecerit; ib. quem hominibus armatis deieceris; ib. 60. si ... ego ita deiectus essem; ib. 62. non esse deiectum eum, cui vi et armis ingredienti sit occursum; ib. 64. eum, qui pulsus fugatusque sit, non esse deiectum; ib. „unde deiectus es?" ib. 66. „reiectus est, non deiectus"; ib. „non deieci te ex eo loco, quem in locum prohibui ne venires"; ib. vi armatis hominibus deiectum eum, quem ..; ib. 75. si ingressum modo in praedium deieceris; ib. 76. deiectum esse, qui prohibitus sit; ib. nisi ex eo loco, ubi vestigium impresserit, deici neminem posse; ib. non posse probari quemquam esse deiectum, nisi ex eo loco, in quo fuisset; ib. 79. „quia ... deiectus est Caecina vi hominibus armatis aliquo ex loco"; ib. 80. unde deiectus esset; ib. ✕. aliquo ex loco deiectum esse Caecinam; ib. simne deiectus, non de Fulciniano fundo; ib. 82. si ex eo fundo essem deiectus; ib. unde deiectus essem; sum ex proximo vicini fundo deiectus, qua adibam ad istum fundum; sum de via, sum certe alicunde, sive de privato sive de publico; ib. qui deiectus sit; ib. 83. deiectum esse qui fugatus sit; ib. „si non sum ex eo loco deiectus, quo prohibitus sum accedere, at ex eo sum deiectus, quo accessi"; ib. 84. si qui meam familiam de meo fundo deiecerit, ex eo me loco deiecerit; ib. 87. unde deiecti essent (Galli); ib. 88. unde deiectus est; ib. si quis te ex aedibus tuis vi hominibus armatis deiecerit; ib. 89. unde deiectus es; ib. tam te in aedis tuas restitui oportere, si e vestibulo, quam si ex interiore aedium parte deiectus sis; ib. eum deici posse, qui tum possideat; ib. 90. quod negabas quemquam deici posse, nisi inde, ubi tum esset ‖ nisi indubium esse etiam posse ‖; ib. eum qui non possideat, negas deici posse; ib. UNDE ILLE ME VI DEIECIT; ib. 91. si deici nemo potest, qui non possidet; ib. negas deici, nisi qui possideat; ib. ✕. si sine vi armatis ... hominibus deiectus quispiam sit; ib. qui deiectus sit; ib. si fateatur esse *sic* deiectum; ib. non satis est posse docere se deiectum, nisi ostendere potest, cum possideret, tum deiectum; ib. 92. ***quem ad modum deiectum ... imposita insula operuit Typhonem;*** Scaur. 29. eum ... de sententia deiecistis; Phil. IX, 8. Metellus ... † legis ‖ lege ‖ deiectus est ratione ‖ pactione ‖ an vi an veri * *; Fr. B. VI, 2. ſ. **a,** I. deicio; Caecin. 86. 87. ✕. 88. ✕. 90 (Ⓑ. I, Ⓒ. 5, a).

aedificium: deiectum aedificium se vidisse dicunt; Tull. 24.

amicos: deiectos ... esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127.

aratores: duo et quinquaginta aratores ita video deiectos, ut ..; Verr. III, 120.

civem: ſ. hominem; Muren. 76.

columnas: columnae ... machina apposita nulla impensa deiectae; Verr. I, 145.

conservos: noctu duos conservos dormientis occidit in piscinamque deiecit; Cluent. 179.

consulem: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79.

cruciatum: hac se commemoratione civitatis ... cruciatum .. a corpore deiecturum arbitrabatur; Verr. V, 162.

dominum: ut dominus de suo fundo a sua familia vi deiceretur; Quinct. 81.

familiam: ſ. alqm; Tull. 44. Caecin. 87.

fratrem: ſ. hominem; Milo 75.

hominem: dupliciter homines deiciuntur, aut sine coactis armatisve hominibus aut per eius modi ... vim; Caecin. 92. homo integerrimus, civis

optimus . : . his haedinis pelliculis praetura deiectus est; Muren. 76. qui Appium fratrem, hominem mihi coniunctum fidissima gratia, absentem de possessione fundi deiecit; Milo 75.

imperatorem: ſ. consulem.

intercessorem: num intercessorem vi deiecerit; Vatin. 5.

iugum: cuius a cervicibus iugum servile deiecerant; Phil. I, 6.

libellos: libellos Sex. Alfenus procurator ... deicit; Quinct. 27. libellos deicit Sex. Alfenus; ib. 61. fatetur enim libellos Alfenum deiecisse; ib. 63. Alfenum ... non deiecisse libellos; ib. 73.

magistratus: magistratus templo deicias? Sest. 78.

metum: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius ... deiecero; Verr. V, 130.

mucrones: mucrones .. eorum a iugulis vestris deiecimus; Catil. III, 2.

oculos: pueri ... oculos de isto nusquam deicere; Verr. IV, 33. si tantulum oculos deiecerimus; ib. V, 181. nec a re publica deiciebam oculos ex eo die; Phil. I, 1.

praesidium: cuius praesidium Claterna deiecit Hirtius; Phil. VIII, 6. „deieci praesidium; Claterna potitus sum"; ib.

procuratorem: ſ. alqm; Tull. 44.

propugnaculum: si prius illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.

rem publicum: ex qua (possessione rem publicam) nec Gracchorum benignitas deiecisset; leg. agr. II, 81.

senatum: cum senatum a gubernaculis deiecisses; dom. 24.

servum: ſ. alqm; Caecin. 37. — socios: ſ. amicos.

statuam: ut eius in provincia statuae ... per vim ... deicerentur; Verr. II, 158. statuam eius a Tauromenitanis esse deiectam; ib. 160. Tyndaritani deiecerunt in foro (statuam); ib. Leontinis ... istius in gymnasio statua deiecta est; ib. cum statuae sunt istius deiectae; ib. dum ego in Sicilia sum, nulla statua deiecta est; ib. 161. si eius statuae essent deiectae; ib. 162. si maxime statuae deiectae essent; ib. 164. cum ... statuae veterum hominum deiectae (sunt); Catil. III, 19.

tegulas: cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; Tull. 53.

urnas: num quis reus ... urnas deiecerit? Vatin. 34.

deiectio, Vertreibung: qui illam vim deiectionemque tuo rogatu ... fecerit; Caecin. 57.

deinceps, demnächſt, nach einander, der Reihe nach: possem deinceps totam rem explicare, deinde ad extremum id ... dicere; Verr. I, 28. etenim deinceps videamus Herbitensis civitas ... quem ad modum ... vexata sit; ib. III, 75. de quo mihi deinceps dicendum est; ib. 169. deinceps omnis magistratus nominavit; Cluent. 148. opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17. deinceps fuit annus, quo ego consulatum petivi; Cael. 10. quaero deinceps, num hodiernus dies qui sit ignores? Phil. II, 110. horum similia deinceps; ib. III, 22. deinceps laudatur provincia Gallia; ib. IV, 9. de quibus deinceps intellego esse dicendum; ib. V, 35. dicam deinceps ... de periculo; ib. VII, 16.

deinde, dein*), darauf, alsdann, ſodann, von da ab, ferner, außerdem: A. **allein:** I. **ohne vorangehende Zahl- oder Zeitbeſtimmung:** 1. **Ausſage:** a. **einfach:** sine vadimonio discediturdeinde Romae ... commoratur; Quinct. 23. videamus quae deinde sint consecuta; ib. 61. * Naevium ne appellasse quidem Quinctium ...; deinde quod omnia iudicia difficillima ... fieri mallet; ib. 85. quaesivi quae causa fuisset .... deinde illud quoque requisivi ..; ib. 88. deinde quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse; Sex. Rosc. 8. ut . . . resideret, deinde spatiaretur; ib. 59. deinde sunt testes viri clarissimi; div. Caec. 13. ipsam Veneri . . . adiudicat; deinde bona vendit; ib. 56. commemorasse istum ...; deinde continuo esse pollicitum ..; Verr. a. pr. 23. in hoc homine statuetur ..; deinde est eius modi reus in quo ..; ib. 47. ut ... quadragesimo post die responderes, deinde ita tempus duceretur, ut . .; ib. I, 80. dixit HS deciens; deinde in codicis extrema cera nomen infimum . . . fecit; ib. 92. habui rationem eorum annorum . . .; deinde quaesivi ..; ib. II, 182. aspice aedem Castoris: deinde . . . fac mentionem innocentiae; ib. III, 41. codicis lituras tui contemplare . . .: deinde dicere aude te || a. te d. || diligentem; ib. quasi vero . . . senatus tibi hoc mandaverit, ut ...: deinde, si quam partem ... addidisses, bene ... meritus viderere; ib. 48. cognoscite Agyrinensium publicas litteras; deinde testimonium publicum civitatis; ib. 74. recita testimonium Liparensium, deinde quem ad modum nummi Valentio sint dati; ib. 85. quantam ... spem praedae propositam arbitramur fuisse ...? deinde ipse Minucius numquam habere voluisset, si ..; ib. 150. frumentum improbare ..., deinde a civitatibus pecuniam ... cogere; ib. 173. mancipes ... pecunias abstulisse, deinde ipsos sibi frumentum coëmisse; ib. 175. id providete, ne .... deinde, iudices, videte ..; ib. 220. qui tamen signa ... non ablata ex urbibus ... domum deinde ... auferebant; ib. IV, 6. mittit homini munera .... deinde ipsum [regem] ad cenam vocat || vocavit ||; ib. 62. rex ita discessit, ut .... vocat ad cenam deinde ipse praetorem; ib. suscipiam partis, quas .... deinde ista praeclara nobilitas desinat queri ..; ib. 81. decernitur. refertur deinde de Verre; ib. 143. quid deinde factum sit; ib. V, 11. decreta auferebantur. deinde ... Veneri ... reliquum tempus deberi arbitrabatur; ib. 27. deinde alii quaestus instituuntur; ib. 61. tantam esse in homine impudentiam ...; deinde hoc quinto decimo die crimen esse natum; ib. 106. clamabat ... facinus esse indignum .... deinde etiam illud video esse dictum ..; ib. 118. ut ... eadem (fides) vestra sit in iudicanda (causa); deinde uti C. Verrem ... dignus exitus ... consequatur; ib. 189. venit in Thurinum interea Tullius: deinde iste pater familias ... animadvertit ..; Tull. 19. UNDE TU .... deinde additur ...: CUM ILLE ..; ib. 44. difficile est enim ...; deinde si qua gratia testes deterrentur ..; Font. 3. cum ipse hoc . . . praedicet. deinde L. Caelius ... dixit ..; Caecin. 26. dubium est quin ... possederit? deinde ipse ... venit; ib. 94. difficile est ...; deinde ... eos esse talis ... nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. si interrogarentur num ...; si deinde essent rogati quid ..; Cluent. 105. doce ... unde dederit ...; vince deinde bonum virum fuisse Oppianicum; ib. 124. dixit se scire ...: deinde ... iussit equum traducere; ib. 134. quid ... proferre potuistis? deinde ... triennio post mortem . . . quaerebatur; ib. 181. ID AD XVIROS REFERRI iubet .... deinde ... sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. tantis .. confirmat opibus ...; deinde ornat apparitoribus; ib. II, 32. adiungit agros Bithyniae regios ...; deinde Attalicos agros; ib. 50. quod ... ante pecuniae coguntur ..., quam gleba una ematur; deinde emi iubet; ib. 71. hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur. deinde ... ne illud quidem dici potest ..; ib. 84. Campanum agrum dividis ...; deinde Italiae ... possessiones venalis ... video; ib. III, 15. exponam enim vobis .. ; deinde singulis medicinam ... adferam; Catil. II, 17. Lentulus . . . manum suam cognovit .... Gabinius deinde introductus ..; ib. III, 12.

*) dein ſ. A, I, 1, a. Cael. 63. Milo 28. — II, 1. prius; Piso fr. 6. — B, 1. postea; Milo 65. repente; Cael. 62. subito; Milo 41.

„fundus Sabinus meus est“: „immo meus“: deinde iudicium; Muren. 26. a vobis salubritas quaedam ... petitur. deinde vestra responsa ... evertuntur; ib. 29. Romam se contulit; deinde in Asiam rediit; Flacc. 49. amoris esse hoc signum, *quod* ...; deinde gratulari tibi, quod ..; dom. 22. quod est .. ius adoptionis? ... quae deinde causa cuique sit adoptionis ... quaeri ... solet; ib. 34. qui cum fana spoliasset, deinde aram ... consecraret; ib. 140. sine voce constitit; deinde respexit; har. resp. 2. usque eo non fuit popularis, ut bona solus comesset; deinde ... Graeculum se ... putari voluit; Sest. 110. quod mihi discessum obiecisti meum ... . deinde eius viri discessum increpas, quem ..; Vatin. 7. qui fuit tuus ille tantus furor, ut ... conloquerere populo Romano vidente? deinde interrogares ..? ib. 26. in balneis delituerunt: ... dein temere prosiluerunt; Cael. 63. fugit aliquis e manibus; deinde scabilla concrepant, aulaeum tollitur; ib. 65. cuius iter in provinciam fuit eius modi, ut .... deinde adventus in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9. deinde hoc ita fit, ut ..; Piso 81. „desiderarunt te .. oculi mei ...; deinde sitientem me virtutis tuae deseruisti; Planc. 13. paulisper ... commoratus est, dein profectus id temporis, cum ..; Milo 28. C. Calvisius Africam .... deinde M. † Cusini Sicilia; Phil. III, 26. alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; deinde ea libidinum turpitudo, ut ..; ib. XI, 9. deinde vos obsecro, patres conscripti, quis hoc vestrum non videt ..? ib. XIII, 10. in familiam Ancharianam incidisse dixerunt, deinde Populenum occisum esse; Fr. B. II, 5.

b. **wiederholt**: iubent venire agros Attalensium ...; deinde agros in Macedonia regios ...; deinde agrum ... Corinthium ...; post autem agros in Hispania ...; tum ipsam veterem Karthaginem vendunt; leg. agr. I, 5.

2. **Frage**: quid deinde fit? Quinct. 66. quae deinde sunt consecuta? Qu. Rosc. 32. deinde ... cur potius HS CCCIↃↃↃ ... data dixit? ib. 55. quid scribit? ... deinde quid scribit? Verr. III, 124. deinde cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? ib. 202. quid deinde sequitur? ib. V, 14. deinde cur quicquam contra leges parasti? ib. 46. quae deinde interceptio poculi? Cluent. 167. quid? deinde quid feci? Sulla 42. ut in hodiernum diem vestitus mutetur, deinde cras sagati prodeamus? Phil. XIV, 2. (vgl. 1, a. Vatin. 26. Phil. XIII, 10). — quid deinde? Qu. Rosc. 49. Verr. V, 10. leg. agr. III, 11. Sest. 43. Deiot. 26.

II. **mit vorangehender Zahl- oder Zeitbestimmung**: 1. **einfach**: et: nam et publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt ...; deinde ex ceteris ordinibus homines gnavi ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18.

initio: iste, qui initio proditor fuit, deinde perfuga; Sex. Rosc. 117. vgl. primo; Cluent. 69.

maxime: vos autem maxime debetis in eos impetum facere, qui merentur ...: deinde ... etiam ... in suspicione latrotote; Sex. Rosc. 57.

porro: quod Oppianici ... nomen ... ignotum fuisset, indignissimum porro videretur circumventum esse innocentem pecunia, hanc deinde suspicionem angeret Staieni improbitas; Cluent. 79.

primo: ac primo rem differre ... coeperunt; deinde aliquanto lentius [nihil] agere; Sex. Rosc. 26. qui primo sociorum consilia adversariis enuntiavit, deinde societatem cum ipsis adversariis coiit; ib. 117. et primo illo suo leniore ||leviore|| artificio Heraclium adgredi conatur .... deinde a quibusdam Syracusanis admonetur; Verr. II, 36. primo mirantur omnes improbitatem calumniae; deinde qui istum nossent .. suspicabantur ..; ib. 37. ut ... primo dominus ... gaudeat ..., deinde ... summo supplicio vilicum adficiat; ib. III, 119. primo dixit se istum publice laudare ...; deinde neque se illa habuisse venalia neque ..; ib. IV, 16. asciverunt sibi illud oppidum piratae primo commercio, deinde etiam societate; ib. 21. primo mirum omnibus videri ...; deinde esse perspicuum ..; ib. 40. primo nobis fuit dubium quid ageremus; deinde cito venit in mentem ..; ib. 138. primo ... *se* continebat; deinde ita flagrare coepit amentia ..; Cluent. 12. ut ... primo relevari videntur, deinde multo gravius ... adflictantur; Catil. I, 31. C. Marium ... primo senile corpus paludibus occultasse demersum, deinde ad infimorum ... hominum [Minturnis] misericordiam confugisse; Sest. 50. utroque in genere declaratum est: primo, cum ... absenti senatui plausus est ... datus; deinde, cum senatoribus ... redeuntibus; ib. 117. — primo gravari coepit ...; post exoratus initio permagnam pecuniam poposcit; deinde ad id pervenit, quod confici potuit; Cluent. 69. qui me ... primo reliquerunt, deinde prodiderunt, postremo oppugnarunt; har. resp. 3.

primum: primum magnitudo periculi summo timore hominem adficit ...; deinde habet adversarium ... Sex. Naevium; Quinct. 7. primum quod ... iudicium prius de probro ... maluit fieri; deinde quod ita constituit id ipsum iudicium, ut ..; ib. 9. primum exspectare; deinde ... amicos convenire; ib. 54. haec duo quaero: primum qua ratione Naevius susceptum negotium non transegerit ...; deinde cur ... alius ad istam rationem nemo accesserit; ib. 76. primum a Chrysogono peto, ut ...; deinde a vobis, iudices, ut ..; Sex. Rosc. 7. quam multa esse oporteat in eo, qui alterum accuset ...: primum integritatem .... deinde accusatorem firmum verumque esse oportet; div. Caec. 29. primum M. Metellum amicissimum, deinde Hortensium consulem; Verr. a. pr. 26. primum ab dis immortalibus ... hoc ... opto, ut ...; deinde ... hoc vobis ... confirmo ..; ib. 50. primum interesse utrum ...; deinde etiam illud cogitare ..; ib. I, 22. primum ut urbs tota spoliaretur ...; deinde ut ... filio statuam ponerent; ib. II, 50. primum neglegere coepit ...; deinde ... commodissimum putavit esse de provincia clam abire; ib. 55. primum ipse in Sicilia saepe ... dixerat .... deinde Romae ... pater eius hoc defendebat licere fieri; ib. 102. primum quo tantam pecuniam? deinde quam ob rem censores ad statuam tibi conferebant? ib. 137. recita ... hunc primum libellum; deinde illum alterum; ib. 183. primum quae potest esse controversia ...? deinde in hoc ... veterator esse volt; ib. III, 35. primum tuam rem illam ... fuisse .... deinde immensum ... lucrum esse factum; ib. 149. primum enim ... nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; deinde ... Metellus ... hoc iudicabat; ib. 153. primum pro spectatione et collybo, deinde pro nescio quo cerario; ib. 181. qui honos ... habetur .. primum populo Romano ..., deinde ordinis auctoritati; ib. IV, 25. primum, quod omnes religione moventur ...; deinde ... haec opera ... Graecos homines nimio opere delectant; ib. 132. primum ... nihil esse decretum; deinde ... maximo clamore esse ... repudiatos; ib. 141. ea primum breviter *re*cognoscite ...; deinde haec expendite; ib. V, 23. primum insimulatio est repentina ...; deinde crimen sine accusatore; ib. primum video potuisse fieri, ut ...; deinde ... multas pecunias ... inanis esse perscriptas; ib. 48. primum ... honestius est ei nullum (laudatorem) dare quam ...; deinde ..., quae est ista tandem laudatio? ib. 58. primum utrum recte an perperam (iudicatum est)? ... deinde ... non potius contra iuris consultos ... pronuntiatum est; Caecin. 69. primum alium, non me excogitasse, deinde huius rationis ... ne probatorem quidem esse me; ib. 85. qua in re primum illud concedis ...; deinde nihil rationis adfers; ib. 96. primum ex eo intellegi potest, quod vos de ea re iudicare non debetis, deinde quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; ib. 102. etenim primum illud parvi refert

. . . . deinde . . . id . . . memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. ac primum quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde . . . temperantia? ib. 36. primum istam tuam legem . . . comprobo; deinde te hortor, ut . .; ib. 69. primum in te satis esse animi . . . arbitror; deinde . . . quid est quod . . . dubitemus? ib. primum . . . neminem umquam maioribus criminibus . . . esse in iudicium vocatum; deinde ea de eo praeiudicia esse facta; Cluent. 9. primum illum iudicem pecunia corrupit; deinde ipsum M. Aurium . . . interficiendum . . curavit; ib. 23. primum suo iudicio . . ., deinde legis vi . . . est condemnatus; ib. 59. cum primum illi ipsi debuerint potius accusari de pecuniis repetundis . . . . deinde . . . cur . . . ceteri rei facti non sunt? ib. 115. factum est primum illorum aequitate . . ., ut . . .; ipse deinde populus Romanus . . . legem repudiavit; ib. 137. in respondendo primum exposuit . . ., deinde . . . tris ipse excitavit recitatores; ib. 141. primum . . . eius modi est, ut . . . . deinde quis umquam hoc senator recusavit . . .? ib. 150. primum . . . id sperare desistat, deinde habeat ipsum me sibi documento; leg. agr. I, 27. primum cur . . . xviri iudicent? . . . deinde quis aget causam? ib. II, 44. qui homines possidebunt? primum quidem acres . . .; deinde ad paucos . . . agrum Campanum perferri videbitis; ib. 82. ex hac copia . . . primum illa apta est adrogantia . . .; deinde ea luxuries; ib. 95. primum . . . ab Iove . . . veniam peto . . .; deinde vos . . . oro; Rabir. 5. ista laus primum est maiorum nostrorum . . ., deinde multorum virorum fortium; ib. 10. non intellegis primum quos homines . . . arguas? deinde quot . . . arcessas? ib. 26. primum gladiatori illi . . . consules . . . opponite; deinde . . . florem totius Italiae . . . educite; Catil. II, 24. primum mihi gratiae . . . aguntur . . .; deinde . . . praetores . . . laudantur; ib. III, 14. nam primum debeo sperare . . .; deinde . . . aequo animo . . . moriar; ib. IV, 8. primum dignitas in tam tenui scientia non potest esse . . .; deinde, etiam si quid . . . fuit . . . admirationis, id . . . est contemptum; Muren. 25. qui primum . . . venit in periculum, ne . . ., deinde . . . etiam in veteris fortunae discrimen adducitur; ib. 55. primum rei publicae causa . . . vos . . . moneo . . .; deinde ego idem vos . . . oro . .; ib. 86. opponemus Asiae provinciae primum magnam partem eiusdem provinciae . . .; deinde provinciam Galliam; Flacc. 100. iudicium tollere . . . primum conflato voluit gladiatorum . . . tumultu, deinde . . . lapidatione; Sulla 15. primum eis fundamentis . . adulescentiae iactis . . ., deinde L. Torquati . . . filius; ib. 30. in quo primum erat illud absurdum . . .; deinde alterum iam oratoris vitium . .; ib. 31. primum . . . numen . . vestrum aeque mihi grave . . . futurum; deinde . . . nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. qua ex .lege ‖re, al.‖ primum caritas nata est, deinde inopia; dom. 25. nego istam adoptionem pontificio iure esse factam: primum, quod eae vestrae sint aetates, ut . .; deinde, quod causa quaeri solet adoptandi, ut . . .; ib. 36. quo ritu, primum hoc dico, civis domum consecrares, deinde civis eius, cui . .? ib. 132. quam (domum) primum inimicus ipse . . . ne una quidem attigit littera religionis; deinde eandem domum populus Romanus . . . eodem iure esse iussit; har. resp. 11. . quae (domus) primum aedificatur . . . pecunia publica, deinde . . . tot senati consultis . . . saepta est. primum negotium isdem magistratibus est datum . . . . deinde . . . decrevit senatus . .; ib. 15. primum habeo auctores . . . . maiores nostros . . . . deinde . . . etiam cognovi . .; ib. 19. qui primum eum civem . . . depulit . . .: deinde . . . senatum ipsum . . . pervertit; ib. 58. primum non est periculum, ne . . .; deinde numquam iam . . . quisquam improbus . . . dicet . .; Sest. 52. oritur (seditio) sensim ex clamore primum, deinde aliqua discessione contionis; ib. 77. alterum Thracibus . . . primum pacem . . . vendidisse, deinde . . . vexandam eis Macedoniam . . . tradidisse; ib. 94. qui primum eam rem publicam . . . conarere pervertere, deinde sanctissimas leges . . . conculcaris; Vatin. 23. primum qualis es, talem * te existiment . . .; deinde ut ea in alterum ne dicas, quae . .; Cael. 8. fuit (aetas M. Caelii) primum ipsius pudore, deinde etiam patris diligentia . . . munita; ib. 9. a quo quaeram . . . primum cur statim nihil egerit? deinde . . . cur tanto post potius . . . queri maluerit? ib. 19. qui primum sint talis feminae familiares, deinde eam provinciam susceperint, ut . .; ib. 68. primum ad se revocarent maximi facinoris crimen; deinde id se vidisse dicerent, quod . .; ib. 65. praegestit animus iam videre primum lautos iuvenis . . .; deinde fortis viros; ib. 67. est primum dissimile . . . . deinde Albucius . . . ipse sibi . . . decreverat; prov. cons. 15. primum enim sacrosanctum esse nihil potest, nisi . . .; deinde sanctiones sacrandae sunt; Balb. 33. primum verbi genus hoc . . . imperantis est . .; deinde . . . ille populus in superiore condicione . . . ponitur; ib. 36. primum esse omnis . . . reos clarissimos illos viros . . .; deinde senatum; ib. 65. qui sis ausus primum facere . . ., deinde . . . confiteri . .; Piso 47. primum igitur hic habuit studia suorum ardentia . . . . deinde tui municipes sunt illi quidem spendidissimi homines; Planc. 21. quae comitia primum habere coepit consul . . .; deinde habere coepit subito; ib. 49. primum certe liberatur Milo non eo consilio profectus esse, ut . . . . deinde . . . scitis . . fuisse qui . .; Milo 47. primum erat nihil cur properato opus esset; deinde si quid esset, quid tandem erat, quod . .? ib. 49. primum Milone occiso habuisset suos consules; deinde quis in eo praetore consul fortis esset? ib. 89. at id fieri potuit primum occultius in potione . . .; deinde etiam impunius fit, quod . .; Deiot. 18. primum maximas gratias . . . habeo Pisoni . . .: deinde a vobis . . . peto, ut . .; Phil. 1, 15. primum deprecor ne irascatur; deinde . . . peto ut sic irascatur, ut civi; ib. 27. primum, cum sector sis isto loco natus, deinde cum Pompei sector; ib. II, 65. (redii) primum luce, non tenebris; deinde cum calceis et toga; ib. 76. tantum queror, primum eorum reditus inquinatos . . .; deinde nescio cur non reliquis idem tribuas; ib. 98. hac [virtute] maiores vestri primum universam Italiam devicerunt, deinde Karthaginem exciderunt; ib. IV, 13. primum duces eos laudavistis, qui . . .; deinde milites veteranos, qui . .; ib. V, 3. quid est aliud omnia . . . hosti arma largiri? primum nervos belli . . .; deinde equitatum; ib. 5. quod ille latronibus suis pollicetur primum domos . . .; deinde omnibus portis quo velint (se) deducturum; ib. VIII, 9. in quo bis laberis: primum quod tuas rationes communibus interponis; deinde quod quicquam stabile . . . in regno putas; ib. 12. bonos civis primum natura efficit, adiuvat deinde fortuna; ib. XIII, 16. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam primum Caesar . . ., deinde Pansa et Hirtius? nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; ib. XIV, 18. — primum dico pro capite fortunisque regis . . .; deinde eum regem (reum capitis esse), quem . . . accedit ut accusatorum . . . indignitate conturber; Deiot. 2. — primum iudices . . . suae potius religioni . . . paruerunt; deinde praetores urbani . . . numquam . . . duxerunt; censores denique ipsi . . . non steterunt; Cluent. 121. primum omnium me ipsum vigilare . . .; deinde magnos animos esse in bonis viris . . .; deos denique immortalis . . . auxilium esse laturos; Catil. II, 19. sustinuisset hoc crimen primum ipse . . .; deinde ibi multi . . . in suspicionem caderent, tota denique rea citaretur Etruria; Milo 50. — contra suum Clodium primum simulate, deinde non libenter, ad extremum tamen pro Cn. Pompeio vere . . . pugnavit; Piso 27. — ea primum vetustate equestris nominis, ut . . . maiores . . . equites . . fuerint . . .; deinde ut ipse . . . summo

splendore fuerit; ut postea princeps inter suos ... iudex; Planc. 32. — ostendam primum causam non fuisse, cur ... postulares, ut ... possideres; deinde ex edicto te possidere non potuisse; postremo non possedisse; Quinct. 36. primum ..., remisit D. Bruto HS cx milia ...; deinde nummi numerati sunt Cornificio ...; postremo ipsius Habonii tabulae praedam illam istius fuisse clamant; Verr. I, 150. primum [enim] de decumano, deinde de empto dicemus frumento, postremo de aestimato; ib. III, 11. primum ... binis centesimis faeneratus est; deinde permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; postremo nulli quod debitum est reddidit; ib. 165. primum ... veri similius .. esset, eum potius corrupisse, qui ...; deinde ... eum certe potius, qui ...; postremo certe potius eum, qui ..; Cluent. 63. „primum gravissimis criminibus accusabam ...; deinde condemnatum adducebam ...; postremo ... mearum ... fortunarum status incolumis maneret"; ib. 81. „primum ipsam multitudinem criminum ... pertimescebam; deinde ... me esse condemnatum sentiebam; postremo in eum casum veneram, ut ..;" ib. primum nescio; deinde timeo; postremo non committam, ut ..; leg. agr. I, 16. primum ut in oppidum introferretur ...; deinde ut ferrent ephebi; postremo ut imponeretur aurea corona mortuo; Flacc. 75. primum ne qui posset tantum ... meminisse quantum vellet; deinde ne cui liceret .. reprehendere illud indicium ...; postremo ne quid iam a me ... quaereretur; Sulla 43. primum omnis ... dissensio delata ad patronos est ...; deinde ita a patronis res cognita est, ut ...; postremo coloni ipsi sic intellegunt ..; ib. 60. illos homines ... miror, primum quod ... patiuntur, deinde si existimant ..., postremo quod non sentiunt ..; har. resp. 46. primum homini ... nihil esse credendum; deinde a proditore ... bene rem publicam geri non potuisse; postremo ne deos quidem immortalis velle ..; prov. cons. 14. etenim fidem primum ipsa tollit consensio ...; deinde illa cupiditas ...; postremo ipsa natio ..; Scaur. 38. ille erat ut odisset primum defensorem salutis meae, deinde ... domitorem armorum suorum, postremo etiam accusatorem suum; Milo 35. — primum praedones ... redactos esse omnis in potestatem, deinde Syriam esse nostram ..., praeterea Cretam ... esse nostram; Flacc. 30. — primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de imperatore deligendo esse dicendum; imp. Pomp. 6. haec postulo: primum ... ut ne quid huc praeiudicati adferatis ...; deinde ... ne repugnetis ...; tum autem ... ne ipsi ... subiciatis; Cluent. 6. primum Sittius ... profectus est aliquanto ante furorem Catilinae ...; deinde est profectus non tum primum .... tum autem ... aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56. — primum quod mihi gratias egistis ..., deinde quod P. Lentulum se abdicare praetura coëgistis; tum quod eum et ceteros ... in custodiam dandos censuistis ...; postremo ... praemia legatis Allobrogum ... dedistis; Catil. IV, 5. — primum in ea civitate nati ..., tum in tanta gloria insistentes ..., deinde ad eam rem publicam tuendam adgressi; Sest. 141. primum vos docuit ...; tum me ... posuit rogari ...; deinde ipse ad extremum ... obsecravit; Quir. 16. — primum 'generis antiquitas ...; tum autem continuae praeturae ...; deinde recens memoria parentis ...; postremo ipse ... honestus; Font. 41. — primum quid est dignus? ... quid est porro facere contumeliam? ... deinde: „nec timor .... horum similia deinceps; Phil. III, 22.

primus: prima Haluntinorum navis capitur ...; deinde Apolloniensis navis capitur; Verr. V, 90. qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum .. libidines detulit ...; deinde ... provinciae se ... dedit ...; post ... fugit; har. resp. 42. prima classis vocatur ..; deinde ... suffragia *equitum*, tum secunda classis vocatur; Phil. II, 82. — ut primo die ..., ut alter dies ..., ut tertius dies ...; deinde reliquis diebus ..; Verr. I, 20.

princeps: cui princeps senatus, tum autem ordines omnes, deinde Italia tota, post cunctae gentes testimonium ... dedissent; dom. 132.

prius: prius iura Siculorum, deinde istius instituta cognoscite; Verr. II, 32. genus ipsum prius cognoscite ..; deinde fortasse non ... quaeretis ..; ib. IV, 1. de commodo prius vestro dicam ..; deinde ad amplitudinem ... rei revertar; leg. agr. II, 76. prius enim Gallus, dein Gallic*anus*, extremo *Semi*placentinus haberi * *coeptus* est; Piso fr. 6.

proximus: L. Apuleium esse video proximum subscriptorem .... deinde ... habet Alienum; div. Caec. 48.

statim: Gabinium statim ad me ... vocavi; deinde item arcessitus est L. Statilius et post eum C. Cethegus; tardissime autem Lentulus venit; Catil. III, 6.

tum: tum iste, se comperisse ...; deinde iubet ..; Verr. V, 161. hic tum iniectus est hominibus scrupulus ...: deinde homines sapientes ... non liquere dixerunt; Cluent. 76.

2. **deinde wiederholt: a. doppelt**: primum: qua re enim primum ille adesse noluit ...? deinde tu cur ... iudices alios sortitus es ...? deinde ceteras dicas ... quaestor sortitus est; Verr. II, 44. primum averti pecuniam domum non placere, deinde ipsarum statuarum modum quendam esse oportere, deinde illud, certe ab invitis exigi non oportere; ib. 143. primum ... hi se praetores appellari volebant .... deinde anteibant lictores .... deinde patres conscripti vocabantur; leg. agr. II, 93. at quam sententiam dixi? primum eam, quam populi sermo ... defixerat; deinde eam, quae erat ... agitata in senatu; deinde eam, quam senatus ... secutus est; dom. 9. primum quaero num ...? deinde quae sit auctoritas ...? deinde ..., id tu tibi .. sumes? Vatin. 15. — primum ut ne poena capitis cum pecunia coniungatur, deinde ne improdicta die quis accusetur ..., tum multa etiam ad placandum ... concessa sint, deinde exorabilis populus ..., denique etiam si qua res ..; dom. 45.

b. **dreifach**: primum qua re civis optimi bona venierint, deinde qua re hominis eius ... bona venierint ..., deinde qua re aliquanto post eam diem venierint ..., deinde cur tantulo venierint; Sex. Rosc. 130.

B. **mit andern Zahl- und Zeitangaben: 1. einfach**: primo necessarios istius ad eum adlegatos esse dicebat; deinde aliquando coactus Chelidonem nominavit; Verr. I, 139. qui permultos annos quievit; deinde aliquando cum servis Habiti furti egit; Cluent. 163. — cito: ſ. A, II, 1. primo; Verr. IV, 138. — quaestor es factus: deinde continuo ... ad Caesarem cucurristi; Phil. II, 50. — possem deinceps totam rem explicare, deinde ad extremum id, quod accidit, dicere; Verr. I, 28. infinitam caedem fore ...; deinde ad extremum, neque se neque generum ... defuturum; Piso 78 (ſ. A, II, 1. primum am Ende; Quir. 16). — ut pecuniam ... polliceatur, deinde eam postea supprimat; Cluent. 71. servos ... sibi confessos esse ..., dein postea se gladio percussum esse; Milo 65. — „qui delitiscerent, dein repente ... prosilirent"; Cael. 62. tu ... notes ... necessarios ...? deinde effundas repente? Planc. 40. — illum respondisse, venabulo: statim deinde ... in crucem esse sublatum; Verr. V, 7. — cum ille in saepta ruisset ..., dein subito ... fugeret; Milo 41 (vgl. A, II, 1. primum; Planc. 49).

2. **wiederholt**: hi ludi dies quindecim auferent; deinde continuo Romani consequentur ...: tum denique se ... responsuros esse arbitrantur; deinde se ducturos ... ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

delabor, herabkommen, herabſinken: alqs: Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum

intuentur; imp. Pomp. 41. cum id adsequi non potuissent, istuc potissimum sunt delapsi; Muren. 29.

deus: ut deus aliqui delapsus e caelo coetus hominum adeat; har. resp. 62.

oratio: a maledictis pudicitiae ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.

signum: quod (signum) de caelo delapsum Vestae custodiis continetur; Phil. XI, 24.

delatio, Anklage: do: cui potissimum delatio detur; div. Caec. 10. ne haec mihi delatio detur; ib. 22. cuicumque vos delationem dedissetis; ib. 49.

ostento: qui sibi delationem nominis ... ostentarat; Cluent. 25.

postulo: cum in P. Gabinium ... L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64.

delectamentum, Ergötzlichkeit: inania sunt ista ... delectamenta paene puerorum; Piso 60.

delectatio, Unterhaltung, Vergnügen, Genuß: I. est: quod in his omnibus erat quaedam ex ipsa varietate ... rerum et criminum delectatio; Verr. III, 10.

versatur: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14.

II, 1. habeo: qui et [ab delectatione omni] negotiis impedimur et in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus; Muren. 39.

peto: si ex his studiis delectatio sola peteretur; Arch. 16.

2. antefero: solet ... oculorum et aurium delectationi abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

natus: qui se ... delectationi natos arbitrantur; Sest. 138.

3. devoco ad: non (illum devocavit) amoenitas ad delectationem; imp. Pomp. 40.

impedio ab: ſ. II, 1. habeo.

III. spes: quos ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cael. 66.

studia: relinquenda (sunt) studia delectationis; Cael. 46.

IV. causa: quae ... compararat, non tam suae delectationis causa quam ..; Verr. II, 83.

delecto, anziehen, feſſeln, unterhalten, erfreuen, ergötzen: I. **abſolut:** alqd: haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4.

imagines: quae (imagines regum) non solum pictorum artificio delectabant, sed etiam commemoratione hominum; Verr. IV, 123.

regio: placuit oppidum; regio delectavit; Flacc. 72.

studia: haec studia ... delectant domi; Arch. 16.

II. **mit Object:** alqm: quod eum minime res tota delectat; div. Caec. 24. me ab eo delectari facilius ... posse; ib. 44. quoniam haec te omnis dominatio regnumque iudiciorum tanto opere delectat; Verr. a. pr. 35. delectat enim me hominis gravitas, scientia iuris, praetoris auctoritas; ib. I, 106. Voconia lex te videlicet delectabat; ib. 107. quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime delectamini; ib. II, 7. si istis hominibus delectamini; ib. 77. quod eum multo magis figura et liniamenta hospitae delectabant; ib. 89. si quem statuae magno opere delectant; ib. 143. si non virtute, non industria, non innocentia, non pudore, non pudicitia, at sermone, at litteris, at humanitate eius delectamini; ib. III, 8. quoniam te recentia exempla delectant; ib. 211. quibus (rebus) iste delectatur; ib. IV, 3. quae (signa) non modo istum hominem ingeniosum ..., verum etiam quemvis nostrum ... delectare possent; ib. 4. quotienscumque alicuius aut gemma aut anulo delectatus est; ib. 57. ista (cognatio), qua vos delectamini, generis et nominis; ib. 81. videlicet solus vasis Corinthiis delectaris; ib. 98. quarum (bullarum) iste non opere delectabatur, sed pondere; ib. 124. mirandum in modum Graeci rebus istis ... delectantur; ib. 134. quod (eae res) ... maxime .. eum delectabant; ib. V, 44. an hoc genere eloquentiae delectetur, nescio; leg. agr. II, 13. si quis agri ... bonitate delectatur ‖ delectetur, al. ‖; ib. 76. quem Capua magis quam Roma delectet; ib. quae te, hominem clementem ... delectant; Rabir. 13. quod te iam in hac urbe delectare possit; Catil. I, 13. dum praediis lectis, familiis magnis, conviviis apparatis delectantur; ib. II, 20. nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum; ib. III, 26. quae (praecepta) te delectant; Muren. 66. equidem Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis; Flacc. 33. quia tunc te nudus delectaverat; ib. 51. otium te delectat; ib. 71. si iam te crassi agri delectabant; ib. cur tanto opere hoc homine delectemur; Arch. 12. nunc quidem certe cogitatione quadam speque delector; ib. 30. res familiaris sua quemque delectat; Quir. 3. neque is sum, qui ... eis delecter ... litteris, quae nostros animos deterrent ... a religione; har. resp. 18. populus ... otio suo et dignitate optimi cuiusque et universae rei publicae gloria delectatur; Sest. 104. qua (suavitate humanitatis) prope iam delectantur omnes; Cael. 25. barbula, qua iste delectatur; ib. 33. quem non quies, non remissio, non aequalium studia, non ludi, non convivia delectarent; ib. 39. quoniam hoc magno opere delectare verbo; Balb. 42. his (rebus) delector; Piso 45. quid est .. quod te supplicationes ... tanto opere delectent? ib. 59. si ... id te magis forte delectat; Planc. 13. *te* delectat amplissimus civitatis gradus, sella curulis, fasces, imperia, provinciae, sacerdotia, triumphi, denique imago; Rab. Post. 16. quae non ut delectemur solum legere ... debemus; ib. 29. ut eum nihil delectaret quod per leges liceret? Milo 43. quod eius ingenio studiisque delector; Ligar. 8. quos sors divina delectet; Phil. III, 26. ita domesticis stupris, forensibus parricidiis delectatur, ut ..; ib. VI, 4. qui otio delectantur; ib. XI, 38. quem bellum servile delectat; ib. XIII, 1.

dominum: ut ... primo dominus ... gaudeat vilicoque delectetur; Verr. III, 119.

homines: homines, quos ... non solum libido et voluptas, verum etiam ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115. hic ornatus, haec opera atque artificia, signa, tabulae pictae, Graecos homines nimio opere delectant; ib. IV, 132. qua re delectant homines ... ludi; Muren. 40. ſ. alqm; Verr. IV, 4. Rabir. 13.

multitudinem: quo (spectaculi genere) multitudo maxime delectatur; Sest. 124.

populum: populum ac volgus imperitorum ludis magno opere delectari; Muren. 38.

regem: regem primo delectatum esse munere; Verr. IV, 103.

viros: ne id viros optimos diutius delectet; har. resp. 51. ut viros fortis species eius (virtutis) et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; Piso 81.

volgus: ſ. populum.

delectus (dilectus), Auswahl, Truppenaushebung: I, 1. accedunt: ad has copias ... dilectus accedent; Phil. XI, 34.

erigit: Pansae dilectus urbem ... erexit; Phil. X, 21.

est: hic delectus, hoc discrimen te praetore fuit, ut ..; Verr. III, 87.

solet: ſ. II, 1. habeo; Phil. V, 13.

2. qui: qui autem dilectus centurionum! Phil. V, 22.

II, 1. decerno: dilectus tota Italia decreti; Phil. VIII, 6.

do: hunc dilectu dato iudicium exspectaturum fuisse? Milo 70.

eripio: qui imperatoribus ... in exercitu delectum virtutis ... eripi vellet; Balb. 49.

excito: totius Italiae dilectus excitavistis; Phil. XIII, 5.

habeo: illum exercitum prae ... hoc dilectu, quem in agro Piceno ... Q. Metellus habuit, ... contemno; Catil. II, 5. habuit proficiscens dilectum in Umbria; Muren. 42. servorum dilectus habebantur pro tribunali Aurelio; Sest. 84. pro Aurelio tribunali ... dilectus servorum habebantur ab eo, qui ..; Pieo 11. cum servorum dilectus haberetur in foro; ib. 28. dilectus .. et notatio iudicum etiam in nostris civibus haberi solet; Phil. V, 13. dilectum haberi (oportere) sublatis vacationibus; ib. 31. ne dilectus habeat; ib. VI, 4. Antonium ... dilectus qua possit habiturum; ib. 5. cum dilectus haberi tota Italia iussistis; ib. VII, 13. dilectus habitus in Macedonia est; ib. X, 13. dilectu tota Italia habito; ib. XIII, 23. quid C. Pansa egit aliud dilectibus habendis? ib. XIV, 5.

timeo: si Italiae dilectus (times); Milo 67.

tollo: qui ... omnium .. rerum dilectum atque discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 128.

2. conquiesco a: si Italia a dilectu ... numquam esset conquietura; Milo 68.

sum de: quod (genus) proprium Catilinae est, de eius dilectu; Catil. II, 22.

suppleo ex: „cum sex legionibus ... suppletis ex D. Bruti exercitu," non modo ex dilectu suo; Phil. VIII, 27.

III. necessitas: qui (exercitus) non dilectus necessitate ... se ad rem publicam contulerunt; Phil. XI, 24.

studium: bello ... dubio quod potest studium esse dilectus? Phil. V, 31.

IV, 1. conligi: exercitus ... superbissimo dilectu conlectus; prov. cons. 5.

conscribere: Collinam novam dilectu perditissimorum civium conscribebat; Milo 25.

curare; hunc tu civem ... servorum dilectu ... cedere curasti; dom. 5.

duci: non dilectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum; Planc. 9.

2. in: quod idem facere censores in delectu dignitatis ... convenit? Cluent. 128.

prae: ſ. II, 1. habeo; Catil. II, 5.

sine: ceteri agri omnes ... sine ullo delectu ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57. sine dilectu ... rem publicam liberavi; Sulla 33.

delego, übertragen: I. abſolut: improborum convicia sustinere non poteram: delegavi amico locupletiori; dom. 16.

II. crimen: si hoc crimen optimis nominibus delegare possumus; Font. 18.

delenio (delinio), beſchwichtigen, gewinnen: accensum: scribas accensumque pretio deleniat; Verr. III, 157. quae se non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus esse delinitam videret; Cluent. 28.

aetatem: quibus (rebus) illa aetas capi ac deliniri potest; Cluent. 13.

animos: tu gubernacula rei publicae petas ... deleniendis animis? Muren. 74.

multitudinem: plebem et infimam multitudinem ... ut ... tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95. muneribus, monimentis congiariis, epulis multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.

plebem: ſ. multitudinem; Milo 95.

scribas: ſ. accensum.

deleo, tilgen, auslöſchen, vernichten, zerſtören, zu Grunde richten: alqm: quorum alteri uno adventu nostri exercitus deleti sunt; Muren. 74. quos lapidibus, quos ferro, quos facibus, quos vi, manu, copiis delere non potuerunt; Sest. 2. C. Curionem, perpetuum hostem improborum omnium, auctorem publici consilii, ... cum filio ... delere voluisti; Vatin. 24.

alqd: qui haec delere conati sunt; Catil. IV, 7. qui haec paene delerunt; sen. 4. qui haec delere voluissent; Quir. 19. quod haec omnia deleta videntur reditu meo; Sest. 146. qui haec omnia flamma ac ferro delere voluerunt; prov. cons. 24. sintne haec ... deleta ... per me; Fr. B. XII, 8.

adversaria: haec (adversaria) delentur statim; Qu. Rosc. 7.

aedificia: idcirco illa aedificia non esse deleta; leg. agr. II, 88.

auctorem: ſ. alqm; Vatin. 24.

auctoritatem: senatus auctoritate deleta; dom. 130.

auspicia: auspicia delevit; har. resp. 58.

barbariam: ut ... inveteratam quandam barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinaque delerit; Balb. 43.

bonos: ſ. rem publicam; Phil. VIII, 16.

civitatem: si est initum a P. Sulla consilium ... delendae civitatis; Sulla 3. ſ. urbem; imp. Pomp. 38.

consilium: ſ. senatum; Phil. IV, 14.

copias: magnas hostium .. copias multis proeliis esse deletas; imp. Pomp. 21.

decreta: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

domicilium: qui singulas ... domos et universum rei publicae domicilium delere conati sunt; Catil. IV, 12.

domum: si iste ... hanc unam domum ... sibi delendam putavit; dom. 143. ſ. domicilium.

fortunas: ſ. imperium; Catil. IV, 19.

Himeram: Himera deleta; Verr. II, 86.

honestos: ſ. rem publicam; Phil. VIII, 16.

hostem: ſ. alqm; Vatin. 24.

imperium: qui delere imperium (conati sunt); Catil. IV, 7. cogitate quantis laboribus fundatum imperium, quanta virtute stabilitam libertatem, quanta deorum benignitate auctas ... fortunas una nox paene delerit; ib. 19. se tantum imperium posse delere; Sulla 28. delendi .. imperii coniurationem; har. resp. 18. neque umquam ex illo delendi huius imperii tam conscleratus impetus exstitisset; Cael. 14.

improbitatem: ut mihi ... omnino improbitas ... delenda sit; div. Caec. 26.

infamiam: vos ... conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere ... potestis; Verr. a. pr. 49.

innocentes: ſ. rem publicam; Phil. VIII, 16.

iudicia: senatus vero iudicia de illo ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37.

iura: quae (lex) omnia iura religionum ..., omnis leges ... una rogatione delevit; Sest. 56.

Karthaginem: Karthagine deleta; Verr. II, 3. IV, 80. deleta Karthago est, quod ..; leg. agr. II, 87. duos terrores huius imperii, Karthaginem Numantiamque deleverat; Muren. 58. ſ. urbem; imp. Pomp. 60. Catil. IV, 21.

legata: cum tabulas prehendisset Oppianicus ..., digito legata delevit; Cluent. 41.

libertatem: ſ. imperium; Catil. IV, 19.

maculam: delenda est vobis illa macula [Mithridatico] bello superiore concepta; imp. Pomp. 7.

memoriam: cuius omnino rei memoriam omnem ... deleri arbitror oportere; Quinct. 70. nominis prope Romani memoriam ... non modo ex sedibus Graecorum, verum etiam ex litteris esse deletam; Flacc. 60. omnem memoriam discordiarum oblivione sempiterna delendam censui; Phil. I, 1. commemoratio illius tui sceleris intermissa est, non memoria deleta; ib. II, 51. num etiam memoriam rerum delere possumus? ib. XII, 12.

monumentum: id (monumentum P. Scipionis) funditus delevit; Verr. IV, 79. clarissimi viri mortui monumenta delebat; dom. 102.

nationem: qui hanc nationem deleri ... cupivit; Sest. 132.

nomen: Verrem ... nomen ... omnino P. Scipionis delendum ... curasse; Verr. IV, 80.

Numantiam: ſ. Karthaginem; Muren. 58. urbem; imp. Pomp. 60. Catil. IV, 21.

oppidum: hoc quondam oppidum ... a Karthaginiensibus vi captum atque deletum est; Verr. IV, 72.

ordinem: quem (ordinem) deleveras; Piso 39.

pestem: delebitur non modo haec tam adulta rei publicae pestis, verum etiam stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30. T. Annius ad illam pestem ... funditus delendam natus esse videtur; har. resp. 6.

principes: ut delectos viros et principes civitatis ... delere tua rogatione conarere; Vatin. 24.

pulchritudinem: hanc pulchritudinem ... delere; Verr. IV, 120.

rem publicam: quae (dissensiones) non ad delendam ... rem publicam pertinerent; Catil. III, 25. quod initum delendae rei publicae consilium? ib. IV, 13. quod ... monumentum deletae rei publicae conlocaris; dom. 137. qua una rogatione quis est qui non intellegat universam rem publicam esse deletam? Sest. 33. quibus (volneribus) rem publicam putasti deletum iri ‖ deleri ‖; Vatin. 20. neque ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; Piso 16. se ... delere rem publicam consensisse; Phil. II, 17. ne deleri et everti rem publicam funditus velles; ib. 52. deleantur innocentes, honesti, boni, tota res publica! ib. VIII, 16.

semen: ſ. pestem; Catil. I, 30.

senatum: Marius ... reditu suo senatum cunctum paene delevit; sen. 38. qui ad delendum senatum ... se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. senatum consules, credo, vocassent, quem totum de civitate delerant; ib. 44. senatum, id est orbis terrae consilium, delere gestit; Phil. IV, 14. ut senatum funditus deleas; ib. XIII, 23.

solum: sepulcrorum .. sanctitas in ipso solo est, quod nulla vi moveri neque deleri potest; Phil. IX, 14.

stirpem: ſ. pestem; Catil. I, 30.

suspicionem: ut ... deleatis ex animo suo suspicionem; Sex. Rosc. 6.

templum: non quae (flamma) deleret Iovis Optimi Maximi templum, sed ..; Verr. IV, 69.

terrores: ſ. Karthaginem; Muren. 58. — turpitudinem: ſ. infamiam. — viros: ſ. principes.

urbem: si Iuppiter ... urbis delevit; Sex. Rosc. 131. utrum pluris arbitramini per hosce annos militum vestrorum armis hostium urbis an hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38. duas ... urbis potentissimas ..., Karthaginem atque Numantiam, ab eodem Scipione esse deletas; ib. 60. qui duas urbis huic imperio infestissimas, Karthaginem Numantiamque, delevit; Catil. IV, 21. inita sunt ... consilia .. urbis delendae; Muren. 80. tu ne aspicias urbem eam, quam delere voluisti; har. resp. 33.

deletrix, Zerſtörerin: tum est illa in templo Castoris scelerata et paene deletrix huius imperii sica deprehensa; har. resp. 49.

deliberatio, Erwägung, Ueberlegung, Bedenkzeit: I. est: ut haec vobis deliberatio difficilis esset, quemnam ... bello praeficiendum putaretis; imp. Pomp. 27.

II. consumo: quae deliberatio non in reddenda ..., sed ... in augenda mercede consumpta est; Quir. 12.

habeo, ab: ad deliberationes eas, quas habebat domi de re publica, principes civitatis adhibebat; Phil. I, 2.

deliberator, Ueberleger: illi interea deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.

delibero, erwägen, überlegen, ſich entſcheiden, beſchließen: I. **abſolut:** 1. postulo ad: nisi is tribumus pl. ... noctem sibi ad deliberandum postulasset; Quir. 12. noctem sibi ad deliberandum postulavit; Sest. 74.

2. causa: se iniecturos vobis causam deliberandi; Caecin. 4.

potestas: erit integra potestas nobis deliberandi; Phil. VII, 26.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: illi ..... recuperatores non de absolvendo Apronio deliberarent; Verr. III, 31. cum de bello deliberetis; imp. Pomp. 68. ut ... uni helluoni bis de eadem re deliberandi ... *potestas* ... fieret; Sest. 55. facilius de pace deliberabitis; Phil. XIII, 22.

2. **Infinitiv:** certum est deliberatumque ... omnia ... dicere; Sex. Rosc. 31. quod iste certe statuerat ac deliberaverat non adesse; Verr. I, 1. sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnis ... iudices reicere; ib. III, 95. deliberatum autem est ... eos persequi; ib. V, 188. cum mihi deliberatum et constitutum sit, ita gerere consulatum; leg. agr. I, 25.

3. **indirecte Frage:** si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iuris iurandi, responde; Qu. Rosc. 44. tibi vero .. diu deliberandum ... est, utrum potius Chaereae ... credas? ib. 45. ut ... quem ad modum non responderet deliberaret; Verr. I, 20. ut saltem deliberare plebes Romana possit, quid intersit sua; leg. agr. II, 66.

III. **mit Object:** alqd: si quid deliberares; dom. 132.

rem: re quaesita et deliberata; Caecin. 97.

delibo, entnehmen: ut omni ex genere orationem aucuper et omnis undique flosculos carpam atque delibem; Sest. 119.

delibuo, ſalben: composito et delibuto capillo; Sex. Rosc. 135.

delicatus, fein, elegant, wähleriſch, üppig: alqs: qui ... tam delicati esse non possumus; Verr. IV, 126.

Asia: Asiam istam refertam et eandem delicatam sic obiit, ut ..; Muren. 20.

comitatus: muliebri ac delicato ancillarum puerorumque comitatu; Milo 28.

iuventus: „utrum lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas?“ Muren. 74.

litus: ubi illud contubernium muliebris militiae in illo delicatissimo litore? Verr. V, 104.

pueri: hi pueri tam lepidi ac delicati ... etiam sicas vibrare ... didicerunt; Catil. II, 23.

versus: ut omnis hominis libidines ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.

deliciae, Wonne, Luſt, Galanterien, Liebling: I. **abſolut:** 1. **Subject:** tenent, al.: hae deliciae, quae vocantur, quae firmiore animo praeditis diutius molestae non solent esse ..., numquam hunc occupatum ... tenuerunt; Cael. 44.

2. **Appoſition und Attribut:** Rubrium, delicias suas, ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64. vetat te Volcatius, tuae tuorumque deliciae, mentionem mancipis facere; ib. III, 176. tum deliciae atque amores populi Romani L. Antonius; Phil. XIII, 26.

3. **Prädicat:** sum: cum alter se Catilinae delicias ... fuisse diceret; dom. 62.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** excutio: Haluntini excussis deliciis cum argento puro domum revertuntur; Verr. IV, 52. excutiemus omnis istorum delicias; Cael. 67.

perfero: etiamne huius operarii studia ac delicias .. perferetis? Verr. IV, 126.

persequor: ut ... Apronium, delicias ac vitam tuam ..., persequantur; Verr. III, 27.

2. **Dativ:** do: Apronio, deliciis praetoris, lucelli aliquid iussi sunt dare; Verr. III, 72.

2. **mit Präpoſitionen:** deposco ad: Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.

habeo in: etiamne ... in deliciis quidam optimi viri viperam illam ... habere potuerunt? har. resp. 50.

redeo ad: redeo ad amores deliciasque vestras, L. Antonium; Phil. VI, 12.

sum in: quae (civitas) tibi una in amore atque in deliciis fuit; Verr. IV, 3. quibus eras in deliciis; Vatin. 20. — pro: alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; Phil. XI, 9.

III. **nach Substantiven:** comes: multarum deliciarum comes est extrema saltatio; Muren. 13.

obiurgatio: deliciarum obiurgatio fuit longa; Cael. 27.

pueruli: inter suos omnium deliciarum atque omnium artium puerulos; Sex. Rosc. 120.

sermo: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.

via: adiungetur etiam illa via vendibilis Herculanea, multarum deliciarum; leg. agr. II, 36.

IV. **Umstand:** causa: deliciarum causa ... etiam senatores ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. quem Antonius deliciarum causa loris ... caedi iubebat; Phil. XIII, 26.

delictum, Vergehen, Fehler: I. **Subject:** est leve: at leve delictum est; Muren. 62. — maius: in eo quo delictum maius est, eo poena est tardior; Caecin. 7. — nullum: qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit; Flacc. 81. te ... nullo suo delicto ferri praecipitem; Vatin. 39. — scelus: omne delictum scelus esse nefarium; Muren. 61.

pertinent: quid ad P. Sestii causam eorum ... delicta pertineant; Sest. 31.

II. **nach Verben:** 1. committo: sin ... hominum delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.

fero: quorum etiam delicta ... omnis bonos ferre oporteret; dom. 9.

separo: patimini me delicta volgi a publica causa separare; Flacc. 58.

2. do: delictis (eorum) veniam dare solebant; Fr. A. III, 15.

ignosco: sapientem ... numquam cuiusquam delicto ignoscere; Muren. 61.

3. confiteor de: prius de vestro delicto confiteamini necesse est; Ligar. 2.

III. **nach Substantiven:** conscientia: quae quemvis etiam mediocrium delictorum conscientia perculissent; Milo 64.

crimen: ut nullius in delicti crimen vocaretur; Balb. 5.

culpa: non enim C. Rabirium culpa delicti (in discrimen capitis vocavit); Rabir. 2.

genera: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.

suspicio: ut etiam delicti suspicionem tegere possit; Verr. III, 209. ut ... nulla alicuius delicti suspicio referatur ‖proferatur‖; Font. 5.

testis: cuius ipsam calamitatem ... nullius delicti ... testem esse videatis; sen. 36.

venia: eius delicti veniam petit; Muren. 62. „delicti veniam peto;“ Ligar. 30.

IV. **Umstand:** 1. Ablativ: s. I. est nullum.

2. in: ut mutam in delicto personam nomenque praeberet; dom. 134. quorum in huius delicto ... dolor gravissimus esse debuerit; Planc. 46.

ob: audio quibus dis violatis expiatio debeatur, sed hominum quae ob delicta quaero; har. resp. 21. ut hominem sibi carissimum ... non ob ipsius aliquod delictum, sed ob suam familiaritatem vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. si poenas a populo Romano ob aliquod delictum expetiverunt; Marcell. 18.

propter: quamquam tum propter multorum delicta etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

deligo, binden, anbinden: alqm: qui ... producuntur e carcere, deligantur; Verr. V, 120.

civem: ut civis Romanus ... deligatus in foro virgis caederetur; Verr. V, 163.

hominem: in ea (statua) Sopatrum, hominem ... nobilem ..., divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86. cum repente hominem ... deligari ... iubet; ib. V, 161.

signum: cum alii (conarentur signum) deligatum omnibus membris rapere ad se funibus; Verr. IV, 95.

deligo, auswählen, auserwählen, wählen: I. **absolut:** potestas: si vobis ex omni populo deligendi potestas esset data; leg. agr. II, 23.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** si deligere potuisses, ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49.

2. **indirecte Frage:** vestrum est deligere quem existimetis ..; div. Caec. 73.

III. **mit Object:** alqm: qui ex civitate in senatum propter dignitatem, ex senatu in hoc consilium delecti estis propter severitatem; Sex. Rosc. 8. ad eamne rem delecti (estis) ut ..? ib. 151. me potissimum esse delectum; div. Caec. 15. „delectus sum ab universa provincia qui eius iura ... defenderem;“ ib. 65. ut arbitratu eius deligeretur ex senatu qui reus fieret; Verr. a. pr. 9. quem delegit? ib. II, 107. dubitate ..., quin eum iste potissimum ex omni numero delegerit, cui hanc ... personam imponeret; ib. 109. populus cui maximam fidem suarum rerum habeat maxima cura deligit; ib. 131. quod sibi iste Mamertinos delegerat ad quos omnia ... deportaret; ib. 185. ex omnibus ... imperatoribus M. Antonium delegisti et eius improbissimum factum quod imitarere; ib. III, 213. ad tantum bellum is erat deligendus; imp. Pomp. 50. quod ... vos unum illum ex omnibus delegistis quem bello praedonum praeponeretis; ib. 63. in quo .. universi deligant quem populo Romano maxime consulturum putent; leg. agr. II, 17. quem unum ex cunctis delegissetis, ut eum omnibus ... bellis ... praeponeretis; ib. 23. delegisti quos Romae relinqueres; Catil. I, 9. non optimus quisque nec gravissimus, sed impudentissimus loquacissimusque deligitur; Flacc. 11. qui iam ex tota Italia delecti tecum de honore ... contendent; Sulla 24. vos ... ab accusatoribus delecti ad spem acerbitatis; ib. 92. deliget quem volet? Sest. 30. nunc iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat; ib. 104. ut ... deligerentur .. in id consilium ab universo populo; ib. 137. a se ex coniunctissima ... civitate fortissimum quemque esse delectum; Balb. 47. cum illam, quae Graecum illud sacrum ... faceret, ex Graecia deligerent; ib. 55. quem ego * ... unum potissimum delegissem; Piso fr. 8. cur se potissimum delegeris; Planc. 46. quem tu ex tuis fidelissimum [...] delegisti; Deiot. 14. s. amicos.

actorem: in actore causae suae deligendo; div. Caec. 14. harum rerum actorem ... ipsa delegit; ib. 19.

adfinem: tum te ad tuum adfinem non delectum a te, sed relictum a ceteris contulisti; dom. 134.

adulescentis: ego ex praefectura Reatina compluris delectos adulescentis ... miseram; Catil. III, 5.

amicos: tu deligas ex omni populo aut amicos tuos aut inimicos meos aut denique eos, quos inexorabilis ... existimes? Planc. 40.

auctores: ut non nuntios pacis ac belli, non oratores, non interpretes, non bellici consilii auctores, non ministros muneris provincialis senatus more maiorum deligere posset? Vatin. 35.

censores: erant enim tum censores legibus facti, delecti a suis civitatibus; Verr. II, 138.

centuriones: Brundisii ... delectos Martiae legionis centuriones trucidavit; Phil. XIII, 18.

civis: aratores Centuripini ... tris legatos, civis suos, delegerunt, ut eorum testimonio ... Siciliae calamitates cognosceretis; Verr. III, 108.

cognomen: hoc enim sibi Staienus cognomen ex imaginibus Aeliorum delegerat; Cluent. 72.

colonos: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18.

comites: comites illi tui delecti manus erant tuae; Verr. II, 27.

consilium: ſ. **consilium**, II, 1. deligo (3 St.) do; Verr. V, 55. (B. I, S. 645, b).

conspectum: Italiae conspectus ad eam rem ab isto delectus est, ut ille ... cognosceret ..; Verr. V, 169.

consulem: vos universos in consule deligendo plurimum vidisse; leg. agr. II, 103. quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24.

domum: eam sibi domum sedemque delegit, in qua ... videret; Cluent. 188.

equites: cum ... equitaret cum suis delectis equitibus; Deiot. 28.

factum: ſ. alqm; Verr. III, 213.

homines: si quinque hominum milibus ad vim ... delectis locus ... quaeritur; leg. agr. II, 77. ad certas res conficiendas certos homines delectos ... habebat; Catil. III, 16.

imperatorem: de imperatore deligendo esse dicendum; imp. Pomp. 6. de imperatore ad id bellum deligendo ... dicendum esse; ib. 27. imperatores enim comitiis consularibus, non verborum interpretes deliguntur; Muren. 38. eripueras senatui ... imperatoris deligendi iudicium; Vatin. 36. ut populus deligeret imperatorem; ib.

inimicos: ſ. amicos.

interpretes: ſ. auctores. imperatorem; Muren. 38.

iudices: eos iudices, quos ego ... delegerim; Verr. V, 173. quos (iudices) lex ipsa, non quos hominum libido delegerit; Piso 94. dubitatis igitur, iudices, quin vos M. Laterensis ... ad suam spem aliquam de civitate delegerit? Planc. 39. neque ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..? ib. 41.

iuventutem: cum illa delecta finitimorum iuventute ... vagabuntur; leg. agr. II, 45.

legatos: ſ. civis.

locum: te idcirco illum locum deligere, ut ..; Verr. V, 169.

lumina: itaque delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina; Milo 21.

ministros: ſ. auctores.

mulierem: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset; Verr. V, 28.

nuntios: ſ. auctores.

oppidum: delectum est oppidum, quo in oppido uno pecunia ... poneretur; Flacc. 56.

oratores: ſ. auctores.

partem: omnes debemus ... eam deligere partem, ad quam ..; Planc. 93.

personam: mea .. persona ad istam pacem conciliandam minime fuit deligenda; Phil. XII, 17.

praesidium: cuius tu praesidium || consilium || in tua turpissima causa delegisti; Fr. B. VIII, 6.

provincias: provincias certe dignissimas vobis deligemus; Phil. XI, 24.

quaesitorem: quaesitore consilioque delecto; Vatin. 28.

reum: M. Laterensem ... reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2.

sedem: ſ. domum.

statuam: ex quibus (statuis) iste C. Marcelli statuam delegit; Verr. IV, 86.

tribum: quam tibi commodum est, tribum unam delige; Planc. 48. quamcumque tribum ... delegeris; ib.

virum: idemne .. delecti amplissimis ex ordinibus ... viri iudicabunt? Muren. 83. in amplissimis viris ad sacerdotia deligendis; dom. 2. summum virum, saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum; ib. 24. ut delectos viros et principes civitatis tollere ... conarere; Vatin. 24. si ... locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est, ut ..; Milo 4.

urbem: hanc sibi iste urbem delegerat, quam haberet adiutricem scelerum; Verr. V, 160.

IV. **mit Doppeltem Accuſativ**: (vgl. III. reum): alqm: quae causa fuit honestior, quam a tam inlustri provincia defensorem ... deligi? Verr. I, 21.

magistratus: populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; Planc. 62.

delino, abnehmen: ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum || deiectum, deletum, al. || sit et novum inductum; Verr. I, 145.

delinquo, ſich vergehen, verſchulden: I. alqs: nec minus delinquere eum, qui gallum gallinaceum, cum opus non fuerit, quam eum, qui patrem suffocaverit; Muren. 61.

miles: qui (miles) in bello propter hostium metum deliquerat; Cluent. 128.

II. alqd: si quid deliquero; leg. agr. II, 100. cuius competitores si nihil deliquerunt; Muren. 57. quid tanto opere deliqui illo die? Sest. 145.

delitisco, ſich verbergen, verſtecken: alqs: in dolo malo volunt delitiscere; Tull. 33. cave in ista tam frigida ... calumnia delitiscas; Caecin. 61. verbum unum, ubi delitiscam; ib. 66. non in aliquo impudenti mendacio delituisse ... dicitur; Balb. 5.

amici: ut eo mitteret amicos qui delitiscerent; Cael. 62.

homo: delituit (homo) in quadam cauponula; Phil. II, 77.

serpens: ista serpens, quae tum hic delitiscit, tum se emergit; har. resp. 55.

testes: in balneis delituerunt (testes); Cael. 63.

tribunus: qui (tribunus plebis) ... sub alieno scelere delituit || delerit, al. ||; sen. 3.

delubrum, Tempel, Heiligthum: I. sunt: quorum moenia, delubra ... maiores nostri imperii ... terminos esse voluerunt; Balb. 39.

II, 1. colo: in qua urbe imperatores ... Musarum delubra coluerunt; Arch. 27.

commendo: vobis omnium deorum templa atque delubra ... (patria) commendat; Catil. IV, 18.

consecro, depeculor: delubra omnia sanctissimis religionibus consecrata depeculatus || depopulatus || est; Verr. a. pr. 14.

dedico: delubrum eius (Homeri) in oppido dedicaverunt; Arch. 19.

eripio: ut ... templa atque delubra ... ex foedissima flamma ... eriperem; Catil. IV, 2.

inchoo: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco ... inchoares; dom. 132.

2. venit in mentem: cum (mihi) illorum delubrorum atque templorum ... veniebat in mentem; Sulla 19.

3. circumdo, subicio: templis, delubris ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2.

infero: qui ... deorum templis atque delubris sunt funestos ... ignis inferre conati; Catil. III, 22.

4. depello a: cum ... vastitatem a templis, delubris ... depellebam; Flacc. 1. quorum ego a templis atque delubris pestiferam illam ... flammam depuli; dom. 144.

propugno pro: me ... pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.

sum in: „quod auri, quod argenti ... in meis ... delubris fuit"; div. Caec. 19.

tollo ex: quod eorum simulacra sanctissima C. Verres ex delubris religiosissimis sustulisset; div. Caec. 3.

versor in: quorum vidisti ... flammam in delubris ... versari; Planc. 71.

III. melius est: utrum ... putes ... deorum immortalium delubris ... melius fuisse et praestabilius me civem ... nasci an te? Vatin. 10.

IV, 1. religiones: an ... templorum et delu-

brorum religiones ad honorem deorum ... constitutae sint; dom. 119.

2. bellum cum: qui cum omnium sacris delubrisque bella gesserunt; Font. 49.

deludo, hinhalten, täuſchen: I. abſolut: deinde: aliquanto lentius [nihil] agere atque deludere; Sex. Rosc. 26.

II. alqm: deludi vosmet ipsos diutius a tribuno plebis patiemini? leg. agr. II, 79.

demens, unſinnig, thöricht: alqs: ille subito scelere demens ... ostendit ..; Catil. III, 11. ego sim tam demens? Sulla 83. quoniam ille demens ... putavit ..; dom. 3. neque tu eras tam ... demens, ut ..; ib. 48. ipse L. Saturninus ita fuit effrennatus et paene demens, ut ..; har. resp. 41. an ille demens ... inquinatior in Cn. Pompeio accusando ... fuit? ib. 51. erat tam demens hic ..., ut ..? Cael. 57. quis est tam demens quin sentiat ..? Balb. 43. ego te non ... Athamante dementiorem putem? Piso 47. nisi vero existimatis dementem P. Africanum fuisse; Milo 8. nec sum tam demens ..., ut ..; ib. 72. num quis est igitur tam demens ..., ut ..; ib. 72. num quis est igitur tam demens qui ..? ib. 78. quisnam est iste tam demens? Marcell. 21. ita ille demens erat, ut ..? Deiot. 21. quisnam esset ... tam demens ..., qui ..? Phil. II, 64. nec ruere demens nec furere desinit; ib. III, 31. hos ille demens iudices legisset? ib. V, 15. quem tum ille demens laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19.

alqd: quid te aut fieri aut fingi dementius potest? dom. 76. fieri nihil posse dementius quam ..; Rab. Post. 24. quid est enim dementius quam ..? Phil. II, 20.

consilium, factum: quam causam sui dementissimi consilii et facti adferebat, nisi ..? Phil. II, 53.

dives: si tandem aliquem divitem timidum, dementem, inertem nactus esset; Qu. Rosc. 19.

temeritas: est quidem ille plenus ... dementissimae temeritatis; har. resp. 55.

dementer, unſinnig: tam dementer tantae res creditae ... barbaris [...] numquam essent; Catil. III, 22.

dementia, Thorheit, Wahnſinn: I, 1. sum: non iam levitatis est, sed ... dementiae; Phil. V, 3.

2. intericio inter: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89.

sum in: in ... tanta .. dementia ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse; dom. 140.

II. adiutor: revocare te a furore Lepidus voluit, non adiutor esse dementiae; Phil. XIII, 43.

culpa: in hoc uno genere omnis inesse culpas istius ... dementiae, libidinis ..; Verr. V, 42.

III. depravari: dementia aliqua depravati; Catil. IV, 22.

inflammari: hic ira dementiaque inflammatus; Phil. XII, 26.

abl. comp.: a dis ... quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? har. resp. 39.

demergo, eintauchen, verſenken; pass. verſinken: alqm. (C. Marius) in paludibus demersus; Quir. 20. quem (C. Marium) Italia ... demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43. vos fortasse .. istum ... demersum fluctibus audire malletis; Fr. A. V, 2.

caudam: videtis extremam partem nominis, caudam illam Verrinam tamquam in luto demersam ||esse|| in litura? Verr. II, 191.

corpus: C. Marium ... senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

patriam: patriam demersam extuli; Sulla 87.

populum: demerso populo Romano; dom. 137.

demigro, auswandern: I. unperſönlich: demigrandum potius aliquo est; dom. 100.

II. alqs: ad ... M. Marcellum demigrasti; Catil. I, 19.

homines: demigraturos in illa loca nostros homines; leg. agr. II, 42.

hostes: quos (hostis) tu ... ex oppidis ... Dolopum demigrare ... coëgisti; Piso 91.

mentes: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ... demigrasse; Rabir. 30.

strumae: strumae denique ab ore improbo demigrarunt; Vatin. 39.

urbs: huic urbi melius est .. in alias, si fieri possit, terras demigrare; Phil. XIII, 49.

deminuo, vermindern, ſchmälern: alqd: ne quid de summa re publica deminueretur; Catil. IV, 13. nihil enim potest de tutela legitima nisi omnium tutorum auctoritate deminui; Flacc. 84. tantum se de huius praesidiis deminuturum; Sulla 2. ut de nostro iure aliquid deminueretur; Balb. 20. idcirco aliquid de libertate mea deminutum; Planc. 91. — (DIMINUITIS; har. resp. 40).

imperium: neque vectigalia solum, sed etiam imperium populi Romani huius domesticis nundinis deminutum est; Phil. II, 92.

partem: quo (iure) sublato non solum pars aliqua iuris deminuta ... esse videatur; Caecin. 5.

praedia: praediis deminutis; Sulla 56.

sententiam: si ulla ex parte sententia huius interdicti deminuta ... sit; Caecin. 38.

vectigalia: cum ... vectigalia populi Romani sint deminuta; Verr. III, 127. ſ. imperium.

deminutio (dim.), Verminderung, Verluſt: I. accedit: DIMINUTIO ||DEM.|| .. ACCEDAT; har. resp. 40.

II. fero: quo animo libertatis vestrae diminutionem ||dem.|| ferre possitis; leg. agr. II, 16.

queror: non queror diminutionem ||dem.|| vectigalium; leg. agr. I, 21.

III. vestigium: nullum in eis nominibus intertrimenti aut deminutionis vestigium reperietur; Font. 3.

IV. multari: quod multari imperatorem deminutione provinciae contumeliosum est; prov. cons. 38.

zum Satz: ultus est huius victoriae crudelitatem postea Sulla: ne dici quidem opus est quanta deminutione civium; Catil. III, 24.

demiror, ſich wundern: I. inbir. Frage: in quo demiror cur Milonem impulsu meo rem illam egisse dicas; Phil. II, 49.

II. acc. c. inf.: te vero illud idem ... nunc rettulisse demiror; Cluent. 86. (vos) sperasse me consule adsequi posse demiror; leg. agr. II, 100. in quo ego demiror meminisse te ..; Rabir. 7. cuius (possessionis) eos non pudere demiror; Phil. X, 22.

demisse, demüthig: cum ... demisse .. responderat; Flacc. 21. huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? dom. 98.

demissus, geſenkt, beſcheiden, niedergeſchlagen, muthlos: alqs: cum iste repente ex alacri atque laeto sic erat humilis atque demissus, ut ..; Verr. a. pr. 17. „videsne tu illum tristem, demissum?“ Muren. 45. quis P. Sullam nisi maerentem demissum adflictumque vidit? Sulla 74. es inventus ... in provincia paulo .. quam ille demissior; Piso 40.

alqd: ita nescio quid istuc fractum, humile, demissum ... est; Piso 62.

animus: ſ. **animus,** II, 1. demitto (5 St.) B. I, S. 232, a.

caput: demisso capite discesserat; Cluent. 58. occultantem se capite demisso; dom. 83.

demitto, herablaſſen, herabneigen: alqm: crebro se accensus demittebat ad aurem; Verr. II, 74. cum tu ... per tegulas demitterere ||dimitterere||; Phil. II, 45.

homines: quo (Phalaris) vivos supplicii causa demittere homines ... solebat; Verr. IV, 73.

purpuram: ut ... illam usque ad talos demissam purpuram recordemini; Cluent. 111.

demo, wegnehmen, abziehen: I. absolut: quibus ille de capite dempsisset; Verr. III, 81.

II. alqd: semper aliquid demendo; Verr. I, 158. quantum erat de capite demptum; ib. III, 78. quod de capite iste dempsit; ib. 80. demi ... de his ornamentis aliquantum malim; Fr. B. VI, 43.

atrocitatem: verbi atrocitate dempta; Phil. VIII, 1.

medimna: demit de capite medimna DC; Verr. III, 77.

modios: tritici modium CIↃIↃIↃIↃ de capite esse dempta; Verr. III, 83.

tegulas: demptis tegulis; Verr. III, 119.

voluptates: se nullum bonum intellegere posse demptis corporis voluptatibus; Piso 69.

demolior, herabwälzen, herabnehmen, herabreißen: Dianam: ut eam (Dianam) demoliantur; Verr. IV, 75.

Mercurium: (Mercurium) demoliendum curavit Demetrius; Verr. IV, 92.

sacellum: ut (sacellum) alius fecerit, tibi tantum modo sit demoliendum; har. resp. 31.

signum: signum ut demolirentur; Verr. IV, 84. ut (signum) demoliretur; ib. 85. demoliri signum ... conantur; ib. 94. horam amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur; ib. 95.

simulacrum: (simulacrum) Verrem demoliendum ... curasse; Verr. IV, 80.

statuas: ut ... eas (statuas) quaestores demoliendas locarent; Verr. II, 161. civitatem ... statuas iudicasse C. Verris demoliendas; ib. 164.

tectum: si tectum hoc insciente aut per vim demolitus esses; Tull. 53.

demolitio, Abnehmen, Niederreißen: I. videtur: quod eorum (signorum) demolitio ... perdifficilis videbatur; Verr. IV, 110.

II. facio: dum .. ea demolitio fieret; Verr. II, 161.

III. tolli: aditus templorum erant non solum praesidiis et manu, verum etiam demolitione sublati; sen. 32.

demonstratio, Angabe: 1. habeo: (mystagogi) conversam iam habent demonstrationem suam; Verr. IV, 132.

2. intersum: *finium .. demonstrationi interessent;* Tull. 17.

demonstro, bezeichnen, darlegen, beweisen, nachweisen: I. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** quoniam quibus rebus adductus ad causam accesserim demonstravi; div. Caec. 10. demonstrat qua iste oratione usus esset; Verr. a. pr. 23. quo modo Lyciam ... adflixerit non est necesse demonstrare verbis; ib. I, 95. alio loco ut se tota res habeat ... demonstrabitur; ib. II, 15. ut ante demonstrabant, quid ubique esset; ib. IV, 132. II. alqd; Verr. II, 165. rem; Tull. 13.

2. **acc. c. inf.:** demonstrabant de re iudicium fieri oportere; Quinct. 30. non potuisse bona possideri demonstravi; ib. 86. quem ... ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; ib. 88. demonstrant ... perfacile hunc hominem ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. se demonstrat incolumem esse non posse, si ..; Verr. I, 72. per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; ib. 96. ipse ... in sermone multis demonstrat, licere nomen recipere absentis; ib. II, 102. quae (Sicilia) mihi ... pecuniam per vim coactam esse demonstrat; ib. 146. volgo esse ab omnibus ita demonstratum Metello, tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. III, 157. demonstrat hanc istius consuetudinem [...] fuisse; ib. 171. quod (oppidum) ab Aenea ... conditum esse demonstrant; ib. IV, 72. ego culpam ... in te fuisse demonstro; ib. V, 133. Herennium Sertorianum fuisse abs te demonstrari ... volo; ib. 155. cuius (fundi) istum emptorem demonstravi fuisse; Caecin. 19. satis esse arbitror demonstratum .., eis criminibus accusatum esse Oppianicum, uti ..; Cluent. 49. haec Cato nimium nos ... magna facere demonstrat; Muren. 31. omnis bonos tum ... crudelis demonstrabas fuisse; sen. 17. demonstrandum est non esse popularis omnis eos, qui putentur; Sest. 119. ut ... eis .. demonstrent ... merita ... eorum grata esse senatui; Phil. VI, 6. vgl. II. alqd; Verr. II, 55. 154. Sulla 67.

II. **mit Object:** alqd: quid igitur demonstrat? Quinct. 48. demonstranda .. sunt omnia; div. Caec. 39. demonstrant id, quod ille sciebat, se HS LXXX dedisse; Verr. II, 55. quae (statuae) hoc demonstrare videantur, ... non minus multas statuas istum posuisse; ib. 154. quod simul demonstratum est, quantum odium ... fuerit; ib. 165. mihi autem hoc perarduum est demonstrare; ib. III, 166. cum hoc mihi primum Halaesae demonstravit ... homo summo ingenio; ib. 170. id ipsum tabulis demonstrari non potest; ib. IV, 36. nihil mihi ab illis est demonstratum prius; ib. 74. id ... ut mihi ab illis demonstratum est; ib. 141. quod antea demonstravi; ib. V, 80. quod nec atrocius verbis demonstrari potest quam ..; Tull. 2. uti demonstretur, quod ante oculos est; Caecin. 5. id quod ipsius tabulis tum est demonstratum; Cluent. 40. demonstrata sunt omnia; ib. 104. haec ... neque in contione neque in iudicio demonstrata sunt; ib. 108. quae paucis demonstrari potuerint; ib. 160. me hoc demonstrasse dicis, Sullam in illa fuisse superiore coniuratione; Sulla 67.

actionem: qui ... eius rei leniorem actionem nobis aliquam demonstrare possit? Caecin. 9.

causam: me posse causam commodius demonstrare quam antea demonstrata sit; Quinct. 34. ipsam causam demonstrare non posses; div. Caec. 43. causa illis demonstrata; Cluent. 161.

consuetudinem: qui ... consuetudinem .. omnium annorum demonstrent; Verr. II, 124.

cupiditatem: ad hanc istius cupiditatem demonstrandam; Verr. I, 145. istius cupiditatem minasque demonstrat; ib. IV, 85.

finis: neque dum finis auctor demonstraverat; Tull. 17. *cum fines demonstrarentur*; ib. illis absentibus finis Acerronio demonstravit; ib.

fortunam: demonstrata pristina fortuna; Sest. 121.

iter: demonstrabo iter: Aurelia via profectus est; Catil. II, 6. me ... iter demonstrasse adipiscendorum (honorum); Planc. 59.

libidinem: quid ego istius in iure dicendo libidinem et scelera demonstrem? Verr. II, 39.

locum: advocatis locum se qua effugerent demonstrasse; Caecin. 44.

magnitudinem: magnitudo pecuniae demonstratur; Sex. Rosc. 20.

minas: ſ. cupiditatem; Verr. IV, 85.

ordines: vestros ordines demonstrabat; Sest. 120. cum omnis ordines demonstraret; ib. 122.

peccata: quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34.

quaesturam: quaestura istius demonstrata; Verr. I, 43.

rem: rem demonstrat; Verr. I, 126. rem demonstrat; ib. 138. res, quam ante demonstravi; ib. II, 53. ille ... rem demonstrat; ib. IV, 85. rem ipsam, ut gesta sit, dum breviter vobis demonstro; Tull. 13. si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caecin. 10. paulo longius exordium rei demonstrandae petam; Cluent. 10.

scelera: his tantis sceleribus breviter a me demonstratis; Cluent. 29. ſ. libidinem.

vitia: demonstro vitia: tollite! Phil. I, 26.

demorior, verſterben: alqs: NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM. si qui Romae esset demortuus? immo si quis ibidem; Verr. IV, 9.

senator: cum esset ex veterum numero quidam senator demortuus; Verr. II, 124.

demoveo, entfernen, verdrängen: alqm: ut ne quis te de vera et certa possit sententia demovere; Verr. a. pr. 52. demoveri .. et depelli de loco necesse est eum, qui deiciatur; Caecin. 49. qui .. adhibita vi manu demotus; ib. ut non alteros demovisse, sed utrosque constituisse videatur; Sulla 62. qui (Q. Metellus) ... de civitate maluit quam de sententia demoveri; Sest. 101. quem (Q. Catulum) neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam de suo cursu aut spe aut metu demovere; ib. qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt, providentem autem ... numquam certe *de*movebunt; Planc. 53. (vgl. **dimoveo**).

animum: quae (vis) periculo mortis iniecto [formidine animum perterritum] loco saepe et certo de statu demovet; Caecin. 42.

consulem: vigilantem consulem de rei publicae praesidio demovere volunt; Muren. 82.

labem: similis a re publica labes in posterum demovebatur; dom. 68.

molestiam: sperabam hanc a me posse molestiam demoveri; div. Caec. 4.

rem publicam: Rullus exstitit qui ex ea possessione rem publicam demoveret; leg. agr. II, 81.

suspicionem: ut ab se sceleris illius suspicio demoveretur; Verr. IV, 100.

virtutem: quae (virtus) numquam vi ulla .. potest .. demoveri loco; Phil. IV, 13.

demum, gerade, eben, erſt: is: is enim demum est mea quidem sententia iustus triumphus; Phil. XIV, 13.

iste: *iste demum vicinus novus improbae spei ... coepit inhiare;* Tull. 16.

nunc: nunc demum tenetur; Verr. III, 177. nunc demum intellego ..; Cael. 17. „nunc enim demum mi animus ardet"; ib. 37.

tum: tum demum illa omnia victa videbuntur, cum ..; Verr. I, 3. ut tum demum animis saluti vestrae provideretis, cum ..; Catil. III, 4.

denarius, Denar: I. est: quotus erit iste denarius, qui non sit ferendus et in quo primum aestimationis iniquitas ... reprehendatur? Verr. III, 220.

II, 1. adnumero: cum .. senatus ... singulos tibi denarios adnumerasset, quos tu pro singulis modiis aratoribus persolveres; Verr. III, 195.

aufero: ſ. do; Verr. III, 197.

cogo: si ternos denarios qui coëgit, erit absolutus, quaternos, quinos, denos denique aut vicenos coget alius; Verr. III, 220.

confero: haec denarium XXXIX milia ... contulerunt in statuam; Verr. II, 137.

do: ut ... pro singulis modiis ternos denarios dare liceret; Verr. III, 191. vecturae difficultate adductos ternos denarios dare maluisse? ib. „a me, cui singulos dari denarios a te oportuit, binos aufers?" ib. 197. det pro singulis modiis tritici ternos denarios; ib. 202.

exigo: pro tritici modiis singulis denarios ternos ab aratoribus exegit; Verr. III, 189. Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse; Font. 19. senos denarios ab eis ... exegisse; ib.

fero: ſ. I. — persolvo: ſ. adnumero.

impero: singulis censoribus denarii trecenti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137.

2. mitto litteras de: litterae ... ad civitates de ternis denariis missae; Verr. III, 225.

pendeo ex: neque ex ternis denariis pendere crimen; Verr. III, 189.

pervenio ad: „sperabam ... me ad denarios perventurum"; Verr. III, 196.

III, 1. aestimare: tritici modios singulos cum aratoribus ternis denariis aestimavit; Verr. III, 188. aestimavit denariis III; ib. 214. praetor Antonius denariis III aestimavit; ib. 215. ternis denariis aestimare licere, denis non licere; ib. 220. ubi ternis denariis aestimatum frumentum? ib. V, 83.

emere: „frumentum .. me abs te emere oportet ..; modium denario"; Verr. III, 196.

esse: ternis denariis tritici modium fuisse; Verr. III, 193. cum esset ante novum tritici modius denariis quinque; ib. 214.

putare: *si* denariis quadringentis Cupidinem illum putasset; Verr. IV, 13.

2. ad: quid eis ad denarium solveretur; Quinct. 17.

in: ſ. I.

propter: hoc quoque propter tuos ternos denarios nunc primum postulatur; Verr. II, 147.

denego, verſagen, abſchlagen, verweigern: I. absolut: ut senatus ... huius unius litteris nuntiantibus non crederet, postulantibus denegaret? Piso 45.

II. alqd: ut semper omnia, quae iucunda videntur esse, ... ipsi naturae ac necessitati denegarem; Verr. V, 35. reliquis ... tribubus nihil erit quod non putent suo iure ‖se‖ denegare; leg. agr. II, 21. quae multis petentibus denegarunt; Cael. 5. non omnia voluptatibus denegentur; ib. 42. quod iracundiae denegavisti; Deiot. 40.

honorem: tibi ... quemquam bonum ... non salutem, verum honorem ullum denegaturum? Flacc. 102. videbor suffragio meo ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.

praemium: quod enim esset praemium dignitatis, quod populus Romanus ... huic denegaret? Flacc. 1.

salutem: ſ. honorem; Flacc. 102.

supplicationem: cum (senatus) frequens supplicationem Gabinio denegavit; prov. cons. 14. etiam T. Albucio supplicationem hunc ordinem denegasse; ib. 15. hanc eius temeritatem senatus supplicatione denegata notavit; ib. supplicatio ... postulantibus nostris imperatoribus deneganda est; ib. XIV, 24.

deni, je zehn: anni: pueri annorum senum septenumque denum; Verr. II, 22.

denarii: denos (denarios) ... coget alius; Verr. III, 220. ternis denariis aestimare licere, denis non licere; ib.

iugera: ista dena iugera continuabunt; leg. agr. II, 78. in iugera dena discribat; ib. 79. dena iugera dari vobis; ib.

sestertia: qui sestertia dena meritasset; Verr. III, 119. — HS: tibi Halaesinos HS quinos denos dedisse; ib. 173.

denique, endlich, überhaupt, kurz: I. **Reihenfolge: 1. einzelne Wörter: a. Subſtantiva:** adfinitas, societas, omnes denique causae et necessitudines veteres; Quinct. 48. Curtios, Marios, denique † Mammeos ‖Mamercos, al.‖; Sex. Rosc. 90. in Achaia, Asia, Cilicia, Pamphylia, Romae denique; div. Caec. 6. mihi, vobis, M.' Glabrioni, populo Romano ‖praetori‖, sociis, exteris nationibus, ordini, nomini denique senatorio; Verr. a. pr. 4. voltus, oratio, mens denique; ib. I, 141. consulum, censorum, praetorum, quaestorum denique; ib. 142. aratorum fugae, calamitates, exsilia, suspendia denique; ib. III, 144. sumptus, laboris, militiae, rerum denique omnium; ib. IV, 23. unum, alterum mensem, prope annum denique; ib. V, 76. legati, quaestoris, praetoris denique potestatem; ib. 83. omnia sua iura, commoda, auxilia, totam denique libertatem; ib. 172. agros, vias denique infestas habebant; Tull. 19. omnia commoda nostra, iura, libertatem, salutem denique; Cluent. 155. praedam, manubias, sectionem, castra denique; leg. agr. I, fr. 1. provincias, civitates liberas, socios amicos, reges de-

nique; ib. 11. magistratus, senatum, consilium commune, omnia denique insignia rei publicae; ib. 19. aerarii, vectigalium, provinciarum omnium, totius rei publicae, regnorum, liberorum populorum, orbis denique terrarum; ib. II, 15. Pergamum, Smyrnam, Trallis, Ephesum, Miletum, Cyzicum, totam denique Asiam; ib. 39. omnis agros, urbis, stagna, portus, totam denique Bithyniam; ib. 40. omnes urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra; ib. 62. [iuris] dicionem, potestatem urbis, nationes, provincias, liberos populos, reges, terrarum denique orbem; ib. 98. condicio, exspectatio, mentio ipsa denique; Rabir. 16. parricidarum, sicariorum, denique omnium facinorosorum; Catil. II, 22. tabellae, signa, manus, denique unius cuiusque confessio; ib. III, 13. litterae, signa, manus, denique unius cuiusque confessio; ib. IV, 4. fugitivos, exsules, hostis, insanos denique; Muren. 61. pacis, otii, concordiae, libertatis, salutis, vitae denique; ib. 78. omnis ratio, cogitatio, totus denique tribunatus; sen. 30. amicitiae, consuetudines, vicinitates, clientelae, ludi denique et dies festi: Quir. 3. fide, consilio, virtute, auctoritate, felicitate denique sua; dom. 16. opibus, contentione, precibus, periculis denique; ib. 30. civitatium, nationum, provinciarum, regum, orbis denique terrarum; ib. 75. vi, lapidibus, ferro, servitio denique concitato; Sest. 53. patris, avi, proavi, maiorum denique suorum omnium; ib. 126. oculi, supercilia, frons, voltus denique totus; Piso 1. animo ..., consilio, fide, gravitate, vigilantia, cura, toto denique munere consulatus omni officio tuendo; ib. 23. memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem denique ac nomen; ib. 96. amplissimus civitatis gradus, sella curulis, fasces, imperia, provinciae, sacerdotia, triumphi, denique imago ipsa; Rab. Post. 16. iuris publici, moris maiorum, rei denique publicae; Milo 70. omnia municipia, praefecturas, colonias, totam denique Italiam; Phil. II, 58. suo studio, consilio, patrimonio denique; ib. IV, 2. saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum; ib. V, 15. te consularem aut senatorem, denique civem putes? ib. VII, 5.

b. **Adjectiva und Zahlwörter:** in homines alienissimos, denique inimicissimos; Quinct. 51. quaternos (denarios), quinos, denos denique aut vicenos coget alius; Verr. III, 220. omnibus acerbum, indignum, luctuosum denique videbatur; ib. IV, 99. proximo, altero, tertio, denique reliquis consecutis diebus; Phil. I, 32.

c. **Verba:** pulsus, fugatus, eiectus denique; Caecin. 50. sacella suffossa, inaedificata, oppressa, summa denique turpitudine foedata esse; har. resp. 32.

2. **erweiterte Satztheile und kurze Sätze:** eques Romanus locuples, sui negotii bene gerens, denique is, quem ... procuratorem Romae reliquit; Quinct. 62. Burrieni, qui iniuriam decernebat, omnium denique illorum, qui ..; ib. 69. si ... satis daret et iudicium accipere vellet, denique omnia, quae postularet, facere voluisset; ib. 83. mores feros immanemque naturam et vitam vitiis ... deditam [et] denique omnia ad perniciem profligata; Sex. Rosc. 38. nonne satis fuit eis gratias agi? denique ... honoris aliquid haberi? ib. 108. delubra omnia ... depeculatus ‖ depopulatus ‖ est, deum denique nullum Siculis ... reliquit; Verr. A. pr. 14. reliquae ... tam graves civitates, tota denique Sicilia; ib. II, 14. quem ... Romam deducere, dare potestatem indicandi, incolumem denique servare quaestioni; Cluent. 187. nomen huius rei publicae, sedem urbis atque imperii, denique hoc templum Iovis; leg. agr. I, 18. pacem externam, libertatem propriam generis ... vestri, otium domesticum, denique omnia, quae vobis cara ... sunt; ib. II, 9. privatorum pecunias augeri, publicas exhauriri; denique ... reges in civitate constitui; ib. 15. urbis copiosissimae ... iudex, arbiter, dominus, rex denique opulentissimi regni; ib. 43. adimi Sullanos agros vobisque dividi aut denique minui privatorum possessiones; ib. III, 8. salus rei publicae, consulare officium, consulatus denique ipse; Rabir. 2. secedant improbi, secernant se a bonis, ... muro denique ... discernantur a nobis; ... sit denique inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32. mens sana cum amentia, bona denique spes cum omnium rerum desperatione confligit; ib. II, 25. aspectus urbis, possessio libertatis, lux denique haec ipsa; ib. IV, 16. non adimo ... ingeniorum acumen, dicendi copiam, denique etiam, si quae sibi alia sumunt, non repugno; Flacc. 9. vitam omnium civium, statum orbis terrae, urbem hanc denique; Sulla 33. tribuniciis ... rogationibus, interfectis inimicis denique; sen. 38. deprecante Cn. Pompeio, omnibus hominibus faventibus, dis denique ... comprobantibus; Quir. 18. cum ... condemnari non potuerim, qui accusatus non sim, denique ne pulsus quidem ita sim, ut ..; dom. 88. disturbari tecta, diripi fortunas, patriae denique causa patriam ipsam amittere; ib. 98. petita est auctoritas vestra, ... consensio bonorum omnium, totus denique civitatis status; har. resp. 45. senatus sollicitus, vos ... excitati, Italia cuncta permota, omnes denique ... cives; Sest. 25. ut meam causam susciperent, agerent, aliquid denique ad senatum referrent; ib. senatum ... tollere, equitum Romanorum preces aspernari, civium ... ius ... pervertere; ib. 30. tanto studio senatus, consensu tam incredibili bonorum omnium, tam parato, tota denique Italia ... expedita; ib. 36. tribum suam non tulit, Palatinam denique ... perdidit; ib. 114. speremus quae volumus ...; cogitemus denique ..; ib. 143. Albinovanum ... multa tecum locutum .., denique contiones P. Sestii scriptas ... te Albinovano dedisse; Vatin. 3. omnium civium desiderio, ipsius denique rei publicae luctu; ib. 7. cuius desiderio ... forum maestum, muta curia, omnia denique bonarum artium studia siluerunt; ib. 8. si cognati respuunt, ... adfines erubescunt, strumae denique ab ore improbo demigrarunt; ib. 39. ipsius confessione, multorum oculis, facinoris denique voce; Cael. 66. fide illius populi, iustitia nostra, vetustate denique ipsa; Balb. 34. qui vos non ... animo aspernetur, recordationem denique ipsam ‖recordatione d. ipsa‖ consulatus vestri perhorrescat; Piso 45. tractus ille celeberrimus, Venafranus, Allifanus, tota denique nostra illa ... regio; Planc. 22. quam ob rem senatus ... tribus edi voluerit ... neque eandem editionem transtulerit in ceteras causas, de ipso denique ambitu reiectionem fieri voluerit; ib. 36. squalent municipia, adflictantur coloniae, agri denique ipsi ... civem desiderant; Milo 20. multi ... in suspicionem caderent, tota denique rea citaretur Etruria; ib. 50. domi una eruditi, militiae contubernales, post adfines, in omni denique vita familiares; Ligar. 21. spectarem curiam, intuerer forum, caelum denique testarer ipsum; Deiot. 6. consulibus missis, Caesare ornato, sagis denique sumptis; Phil. XIII, 23. ubi terrarum sit, quid agat, vivat denique an mortuus sit; ib. 33.

3. **mit Wiederholung desselben Wortes:** a. **vollständige Wiederholung:** *α.* Substantiva: leges: legum ministri magistratus, legum interpretes iudices, legibus denique idcirco omnes servimus, ut ..; Cluent. 146.

os: s. *β.* qui? Verr. I, 127.

res: tot res tam pretiosas, omnis denique res, quae alicuius pretii fuerint; Verr. IV, 8.

servi: hos ludos servi fecerunt, servi spectaverunt, tota denique hoc aedile servorum Megalesia fuerunt; har. resp. 24.

sodalis: cur sodalis uxorem, sodalis socrum, domum denique totam sodalis mortui contra te testimonium dicere (cogis)? Verr. I, 94.

β. Adjectiva und Pronomina: alter —

alter: alter advolarat subito ...; alter eam legem sibi statuerat, ut ...; denique alter ad evertendam rem publicam praesidia quaerebat, alter ad conservandam; Phil. X, 12.

ecquis: ecqua civitas est ..., rex denique ecquis est qui ..? Verr. IV, 25.

hic: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen ..., hoc denique, quod concedit; Verr. IV, 59. hoc concursu hominum litteratissimorum, hac vestra humanitate, hoc denique praetore exercente iudicium; Arch. 3. hoc iuris in hac civitate ... dico fuisse; hoc nobis esse a maioribus traditum; hoc esse denique proprium liberae civitatis, ut ..; dom. 33. esse hanc (gloriam) unam, quae ...; hanc denique esse, cuius ..; Milo 97. hunc igitur ego consulem, hunc civem Romanum, hunc liberum, hunc denique hominem putem? Phil. III, 12. ſ. quisquam; Verr. III, 184. *y.* dico.

ille: an ille praetor, ille vero consul ..., ille denique vivus mali nihil fecisset? Milo 90.

is: haec quis tulit? is, qui auctoritati senatus ... paruit, denique is tulit, cui ..; Muren. 47. ea decreta publicanorum, ea conlegiorum, ea denique generum ... omnium; Piso 41. „eum (occidi), cui nihil umquam nefas fuit ...; eum, qui aedem Nympharum incendit ...; eum denique, cui iam nulla lex erat"; Milo 74.

nemo: nemini licitum est contra dicere; nemo denique, ut defenderet contrariam partem, laborabat; Cluent. 130. quod nemo bonus, nemo denique civis est, qui ..; Piso 45.

nihil: nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? nihil denique capiti ... providere? Verr. III, 131. nihil in aedibus ...; nihil in locis communibus ...; nihil apud Siculum, nihil apud civem Romanum, denique nihil istum ... tota in Sicilia reliquisse; ib. IV, 2. nihil de illo umquam secus esse existimatum, nihil denique praeiudicatum; Cluent. 124. nihil se testibus, nihil tabulis, nihil aliquo gravi argumento comperisse, nihil denique causa cognita statuisse; ib. 126. nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum, nihil denique eius modi, quod ..; Catil. III, 26. nihil igitur illa vicinitas redolet? nihil hominum fama? nihil Baiae denique ipsae loquuntur? Cael. 47.

nullus: nulla in iudiciis severitas, nulla religio, nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. nullam gravitatem, nullam constantiam, nullum firmum ... consilium, nullam denique ... fidem; Flacc. 36.

nullus — nihil: nullas a me opes P. Sullam, nullam potentiam, nihil denique praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.

omnes: omnes legati ..., omnes equites Romani ..., omnes negotiatores ..., denique omnes ... socii; Font. 32. omnes orae atque omnes exterae gentes ..., denique maria omnia; imp. Pomp. 31. omnes adsunt omnium ordinum homines, omnium denique aetatum; Catil. IV, 14. omnes societates, omnes ordines, omnes, qui aut re aut spe denique sunt bona; dom. 142. omnes illim praestigiae, illim ||illinc||, inquam omnes fallaciae, omnia denique ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35. omnis reges ..., omnis liberos populos, omnis socios, omnis provincias, omnia denique omnium arma; Deiot. 15.

quantus: quantam exspectationem ..., quantam auditorum multitudinem ..., quantam denique audientiam; div. Caec. 42. quanti haec eorum iudicio ... aestimentur, quanti venire soleant, quanti ... venire possent, denique ipse Verres quanti aestimet; Verr. IV, 13. quantum ad alias voluptates ... conceditur temporum, quantum alii tribuunt tempestivis conviviis, quantum denique alveolo; Arch. 13.

qui: qui diligebant hunc ...; qui admirabantur hunc ...; qui denique huius nomen audierant ..; Qu. Rosc. 29. id, quod ego non quaero, quod denique ... tamen ... quaeri oporteat; Verr. V, 11. qui socrum, qui uxores, qui ... fratrem .. ipsum, qui denique suos liberos interfecerit; Cluent. 125. quos privatae fortunae, quos communis res publica, quos denique libertas ... excitavit; Catil. IV, 16. qui non illum ... quaestus cotidiani locum, qui non cubile ... suum, qui denique non cursum ... salvum esse velint; ib. 17. qui ordinem, qui fortunas, qui amplissimam rem publicam, qui patriam ..., qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis; sen. 1. quem honos, quem dignitas, quem causa, quem res publica tuebatur, cuius denique pecunia non expetebatur; dom. 46. qui senatum ... traderent, qui ... vetarent, quibus inspectantibus domus ... diriperetur, qui denique ... iuberent; ib. 113. quod mediocres homines, quod nullo usu ... praediti militari, quod librarioli denique *se* scire profiteantur; Balb. 14. *quod M. Crassum*, quod Q. Metellum, quod denique ... patrem suum facere viderat; Balb. 51.

quis? quis enim hoc fecit umquam? quis denique conatus est facere? Verr. III, 168. quis eum senator appellavit? quis salutavit? quis denique ita aspexit ut ..? Catil. II, 12. quis reliqua praestaret? cui ||restaret? quod, quid|| denique erat dubium quin ..? Sest. 43. num petivit? ... num quis obiecit? num quis denique fecisset mentionem? Cael. 56. quis te illis diebus sobrium, quis agentem aliquid ..., quis denique in publico vidit? Piso 22. quis enim te aditu, quis ullo honore, quis denique communi salutatione dignum putet? ib. 96. — quid? quid ageret, taceret responderet, quid faceret denique; Verr. III, 62. quid *id* ad causam possessionis? quid ad restituendum eum ...? quid denique ad ius civile? Caecin. 35. quid agat, quid moliatur, quid denique cotidie cogitet; Cluent. 194. quid? ut *eis* agerentur gratiae ...? quid? ut ad illam diem ... convenirent? quid denique illo die ..? sen. 27. quid illa ... milia? quid nostri equites Romani? quid senatus? quid denique omnes boni? dom. 56. quid gravitas, quid integritas, quid magnitudo animi, quid denique virtus valeret; Sest. 60.

qui? qui deus appellandus est? cuius hominis fides imploranda est? qui denique questus ... inveniri ... potest? Quinct. 94. quo ore iste ceteros homines ..., quo ore homines rusticanos ..., quo denique ore ... libertinos homines solitus sit appellare; Verr. I, 127. quam tu domum, quam urbem adisti, quod fanum denique? ib. II, 52. quod ius nobis, quam condicionem vobismet ipsis, quam denique civitati legem constituere velitis; Caecin. 40. quas spoliationes, quas pactiones, quam denique ... nundinationem iuris ... fore putatis? leg. agr. I, 9. cuius ordinis, cuius generis, cuius denique fortunae studia? Phil. I, 30.

verſchiedene Fragewörter: quo confugient socii? quem implorabunt? qua spe denique ... tenebuntur? Verr. V, 126. quid agat, quo modo adgrediatur iudicem, qua denique digitum proferat; Caecin. 71.

quisquam: hoc quemquam ferre posse? hoc quemquam denique ... animo aequo audire arbitrare? Verr. III, 184. mihi cuiusquam salus tanti fuisset, ut ...? veritatem .. contaminarem aliquo mendacio? quemquam denique ego iuvarem, a quo .. ? Sulla 45. ſ. d. si; Verr. II, 17.

tu: tu mihi etiam legis Porciae, tu C. Gracchi, [tu horum libertatis,] tu cuiusquam denique hominis popularis mentionem facis? Rabir. 13. — vos me ... convertistis; vos denique ... lumen ... praetulistis; Sulla 40.

tuus: tua mens liberalis conscia, tua domus popularis ministra, tua denique hospitalis illa Venus adiutrix esse non debuit; Cael. 52.

ullus: signum ullum, tabulam pictam, ullum denique ornamentum urbis; Verr. IV, 133.

y. Verba: accuso: accusant ei, qui ... invaserunt ...; accusant ei, quibus ... bono fuit ...;

accusant ei, qui ... cupierunt ...; denique accusant ei, quos populus poscit; Sex. Rosc. 13.

dico: hoc nauarchi reliqui dicunt; hoc ... civitas publice dicit; hoc Amestratini ... publice dicunt; tuus denique testis ... hoc dicit; Verr. V, 133.

laboro: quanto opere laborare soleatis ...; voltu denique laboratis ne ..; Font. 28.

mitto: mitto vincla, mitto carcerem, mitto verbera, mitto securis, crucem denique illam praetermitto; Verr. III, 59.

nego: negant id ... fieri posse; fas denique negant esse; Verr. II, 127.

possum: potestne igitur nostra maiestas ... conservari ...? potest esse ulla denique maiestas, si ..? Balb. 37.

scio: sciunt haec omnes nobiles, sciunt boni viri, sciunt denique nostri homines, sciunt mediocres negotiatores; Flacc. 73.

sum: erat .. frater eius regis, qui ..., erat eodem genere ..., denique erat rex; Sest. 57. ut sibi ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis, sit denique inter signa ... locus; Balb. 40.

δ. Partifeln: a: a conspectu parentum ac liberum, denique a libero spiritu; Verr. V, 23. a verberibus, ab unco, a crucis denique terrore; Rabir. 16. ſ. cum; Phil. I, 37.

ad: ad honestatem, gravitatem ..., ad omnis denique virtutes; Muren. 60. vgl. non; imp. Pomp. 40. si; Verr. V, 171.

ante quam: ante quam aditum in ius esset, ante quam mentio denique controversiae facta esset ulla; Verr. II, 55.

aut: aut causa criminis aut facti suspicio aut quaelibet denique vel minima res; Sex. Rosc. 8. aut industria aut opera probata aut frugalitatis existimatione praeclara aut denique ... adsiduitate; Verr. I, 101. in extrema .. aut media aut aliqua denique parte quaestionis; Cluent. 185. ut ... me ... aut otium meum abstraxerit aut voluptas avocarit aut denique somnus retardarit; Arch. 12. ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem ... aut denique suffragii latorem in ista tua proscriptione; dom. 48. aut amicos tuos aut inimicos meos aut denique eos, quos ..; Planc. 40.

cum: „cum frumentum imperarem, cum stipendium cogerem, cum aliquid denique rei publicae causa gererem; Verr. I, 70. cum ad arma consules ... evocassent; cum armatus M. Aemilius ... constitisset ...; cum denique Q. Scaevola ... animi vim ... ostenderet; cum L. Metellus, Ser. Galba ... arma cepissent; cum omnes praetores ...; cum hic C. Curio, cum denique omnes clarissimi viri cum consulibus essent; Rabir. 21. cum omnes principes ... censebant; cum denique homines ... venerunt; dom. 90. cum a summis, mediis, infimis, cum denique ab universis hoc idem fit; Phil. I, 37.

cum (Präp.): cum Mario, Scauro ..., cum bonis denique omnibus; Rabir. 21.

cur: cur his per te frui libertate sua, cur denique esse liberos non licet? Flacc. 71. cur sibi hoc oneris imposueris, cur se potissimum delegeris, cur denique se divinare malueris; Planc. 46.

in: in meis agris atque in mea civitate, denique in eis locis, in quibus [es]; Verr. III, 193. in foederibus, pactionibus ..., in universo denique belli iure; Balb. 15. neque solum in ipsum, sed in eius socios ..., in totam denique M. Antonii domum; Phil. XII, 17. vgl. non; Catil. II, 1.

istinc: si istinc pecunia, istinc Staienus, istinc denique omnis fraus ... est; Cluent. 83.

-ne: conatusne sis, voluerisne, denique ... cogitarisne; Vatin. 19.

ne: ne carcer, ne catenae, ne verbera, ne secures, ... ne denique etiam exsanguia corpora mortuorum, ne maeror parentum ... quaestui possit ||posset|| esse; Verr. V, 130. ne quid totius vitae splendor ... noceat, denique ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58. ne ... memoria (mea) nimia videretur, ne denique ... diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. ne hostis appelletur, ne hanc labem ... relinquat ..., ne denique hic miser ... proditoris filius nominetur; ib. 88.

nec: nec vis temporum nec potentia magistratuum nec res iudicata nec denique universi populi Romani potestas; dom. 80. nec numero Hispanos nec robore Gallos nec calliditate Poenos nec artibus Graecos nec denique hoc ... domestico ... sensu Italos ... superavimus; har. resp. 19.

nisi: nisi huic urbi, nisi dis penatibus, nisi aris ..., nisi denique naturae ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

non: non condicio, non sponsio, non denique ulla ... postulatio; Quinct. 71. non vim? non scelus? non latrocinium? non denique omnia potius, quam ..? ib. 82. non gratia, non cognatione, non aliis recte factis, non denique aliquo mediocri vitio; Verr. a. pr. 47. non avaritia (illum) ... ad praedam aliquam devocavit, non libido ad voluptatem, non amoenitas ad delectationem, non nobilitas urbis ad cognitionem, non denique labor ipse ad quietem; imp. Pomp. 40. non (timuisse) limen cubiculi? non cubile filiae? non parietes denique ipsos? Cluent. 15. non admiratur audaciam, non impudentiam aspernatur, non denique illam Oppianici domum ... reformidat; ib. 27. non ... culpa delicti, non invidia vitae, non denique veteres ... inimicitiae; Rabir. 2. non in campo, non in foro, non in curia, non denique intra domesticos parietes pertimescemus; Catil. II, 1. non campus ..., non curia ..., non domus ..., non lectus ..., non denique haec sedes honoris; ib. IV, 2. non conlegium, non ... pontificem, non denique * adulescentem quemquam; dom. 118. non me magis violavit ..., non denique in me sceleratior fuit; har. resp. 5. non re, non verbo, non voltu denique; Balb. 58. ſ. β. qui; Catil. IV, 17. si; Verr. V, 171.

non — nondum: non legibus datis, non auditis verbis imperatoris, nondum denique bello confecto; leg. agr. II, 52.

num: num quis testis Postumum appellavit? ... num accusator? num denique ... Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10. num Latine scit? num est ex iudicum genere et forma? num ... leges nostras moresve novit? num denique homines? Phil. V, 13. ſ. β. quis? Cael. 56.

prius: „prius undis flamma“, ut ait poëta nescio quis, prius denique omnia; Phil. XIII, 49.

quando: quando enim hoc non factum est, quando reprehensum, quando non permissum? quando denique fuit ut ..? Cael. 48.

quod: quod multis benigne fecerit, pro multis spoponderit ..., quod denique omnibus officiis ... Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47.

si: si te nihil impediret, si voluntas eadem maneret, si valeres, denique si viveres; Quinct. 82. si humano modo, si usitato more, si denique uno aliquo in genere peccasset; Verr. II, 9. si cuiquam generi hominum ..., si cuiquam ordini ... probatus sit ..., si cuiquam denique ... temperavit; ib. 17. si haec non ad civis Romanos, non ad aliquos amicos ..., denique, si non ad homines ... deplorare vellem; ib. V, 171. si eam (opinionem) ratio convellet, si oratio labefactabit, si denique veritas extorquebit; Cluent. 6. quid? si omnes societates venerunt ...? quid? si multi homines ...? quid? si illa ... natio candidatorum? si denique ipse accusator ... venit? Muren. 69. quae si per alios agerent, si denique per populi nomen ... multitudinem concitassent; Flacc. 96. sin te potentia mea, si dominatio, si denique aliquod dictum ... movet; Sulla 25. si umquam vos eos ... fore putasset, si denique imaginem iudiciorum (futuram) ... credidisset; Sest. 30. si hoc in urbe, in hortis, si in Baiarum illa celebritate faciat ||faciet||, si denique ita se gerat ||geret||; Cael. 49. si ad clarissi-

alter: alter advolarat subito ...; alter eam legem sibi statuerat, ut ...; denique alter ad evertendam rem publicam praesidia quaerebat, alter ad conservandam; Phil. X, 12.

ecquis: ecqua civitas est ..., rex denique ecquis est qui ..? Verr. IV, 25.

hic: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen ..., hoc denique, quod concedit; Verr. IV, 59. hoc concursu hominum litteratissimorum, hac vestra humanitate, hoc denique praetore exercente iudicium; Arch. 3. hoc iuris in hac civitate ... dico fuisse; hoc nobis esse a maioribus traditum; hoc esse denique proprium liberae civitatis, ut ..; dom. 33. esse hanc (gloriam) unam, quae ...; hanc denique esse, cuius ..; Milo 97. hunc igitur ego consulem, hunc civem Romanum, hunc liberum, hunc denique hominem putem? Phil. III, 12. ſ. quisquam; Verr. III, 184. *y.* dico.

ille: an ille praetor, ille vero consul ..., ille denique vivus mali nihil fecisset? Milo 90.

is: haec quis tulit? is, qui auctoritati senatus ... paruit, denique is tulit, cui ..; Muren. 47. ea decreta publicanorum, ea conlegiorum, ea denique generum ... omnium; Piso 41. „eum (occidi), cui nihil umquam nefas fuit ...; eum, qui aedem Nympharum incendit ...; eum denique, cui iam nulla lex erat"; Milo 74.

nemo: nemini licitum est contra dicere: nemo denique, ut defenderet contrariam partem, laborabat; Cluent. 130. quod nemo bonus, nemo denique civis est, qui ..; Piso 45.

nihil: nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? nihil denique capiti ... providere? Verr. III, 131. nihil in aedibus ...; nihil in locis communibus ...; nihil apud Siculum, nihil apud civem Romanum, denique nihil istum ... tota in Sicilia reliquisse; ib. IV, 2. nihil de illo umquam secus esse existimatum, nihil denique praeiudicatum; Cluent. 124. nihil se testibus, nihil tabulis, nihil aliquo gravi argumento comperisse, nihil denique causa cognita statuisse; ib. 126. nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum, nihil denique eius modi, quod ..; Catil. III, 26. nihil igitur illa vicinitas redolet? nihil hominum fama? nihil Baiae denique ipsae loquuntur? Cael. 47.

nullus: nulla in iudiciis severitas, nulla religio, nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. nullam gravitatem, nullam constantiam, nullum firmum ... consilium, nullam denique ... fidem; Flacc. 36.

nullus — nihil: nullas a me opes P. Sullam, nullam potentiam, nihil denique praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.

omnes: omnes legati ..., omnes equites Romani ..., omnes negotiatores ..., denique omnes ... socii; Font. 32. omnes orae atque omnes exterae gentes ..., denique maria omnia: imp. Pomp. 31. omnes adsunt omnium ordinum homines, omnium denique aetatum; Catil. IV, 14. omnes societates, omnes ordines, omnes, qui aut re aut spe denique sunt bona; dom. 142. omnes illim praestigiae, illim ||illinc||, inquam omnes fallaciae, omnia denique ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35. omnis reges ..., omnis liberos populos, omnis socios, omnis provincias, omnia denique omnium arma; Deiot. 15.

quantus: quantam exspectationem ..., quantam auditorum multitudinem ..., quantam denique audientiam; div. Caec. 42. quanti haec eorum iudicio ... aestimentur, quanti venire soleant, quanti ... venire possent, denique ipse Verres quanti aestimet; Verr. IV, 13. quantum ad alias voluptates ... conceditur temporum, quantum alii tribuunt tempestivis conviviis, quantum denique alveolo; Arch. 13.

qui: qui diligebant hunc ...; qui admirabantur hunc ...; qui denique huius nomen audierant ..; Qu. Rosc. 29. id, quod ego non quaero, quod denique ... tamen ... quaeri oporteat; Verr. V, 11. qui socrum, qui uxores, qui ... fratres .. ipsum, qui denique suos liberos interfecerit Cluent. 125. quos privatae fortunae, quos communis res publica, quos denique libertas ... excitavit; Catil. IV, 16. qui non illum ... quaestus cotidiani locum, qui non cubile ... suum, qui denique non cursum ... salvum esse velint; ib. 17. qui ordinem, qui fortunas, qui amplissimam rem publicam, qui patriam ..., qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis; sen. 1. quem honos, quem dignitas, quem causa, quem res publica tuebatur, cuius denique pecunia non expetebatur; dom. 46. qui se natum ... traderent, qui ... vetarent, quibus in spectantibus domus ... diriperetur, qui denique .. iuberent; ib. 113. quod mediocres homines, quo nullo usu ... praediti militari, quod librarioli denique *se* scire profiteantur; Balb. 14. *quod M. Crassum*, quod Q. Metellum, quod denique .. patrem suum facere viderat; Balb. 51.

quis? quis enim hoc fecit umquam? quis denique conatus est facere? Verr. III, 168. quis eum senator appellavit? quis salutavit? quis denique it aspexit ut ..? Catil. II, 12. quis reliqua praestaret? cui ||restaret? quod, quid|| denique ers dubium quin ..? Sest. 43. num petivit? ... nu quis obiecit? num quis denique fecisset mentionem Cael. 56. quis te illis diebus sobrium, quis agentem aliquid ..., quis denique in publico vidit Piso 22. quis enim te aditu, quis ullo honore, qui denique communi salutatione dignum putet? il 96. — quid? quid ageret, taceret respondere quid faceret denique; Verr. III, 62. quid *id* a causam possessionis? quid ad restituendum eum ... quid denique ad ius civile? Caecin. 35. quid aga quid moliatur, quid denique cotidie cogitet; Cluen 194. quid? ut *eis* agerentur gratiae ...? quid? u ad illam diem ... convenirent? quid denique ill die ..? sen. 27. quid illa ... milia? quid nost equites Romani? quid senatus? quid denique omne boni? dom. 56. quid gravitas, quid integritas, qui magnitudo animi, quid denique virtus valeret; Sest. 6

qui? qui deus appellandus est? cuius homini fides imploranda est? qui denique questus ... in veniri ... potest? Quinct. 94. quo ore iste cetero homines ..., quo ore homines rusticanos ..., qu denique ore ... libertinos homines solitus sit ap pellare; Verr. I, 127. quam tu domum, quam urbe adisti, quod fanum denique? ib. II, 52. quod iu nobis, quam condicionem vobismet ipsis, quam de nique civitati legem constituere velitis; Caecin. 4 quas spoliationes, quas pactiones, quam deniqu ... nundinationem iuris ... fore putatis? leg. ag I, 9. cuius ordinis, cuius generis, cuius deniqu fortunae studia? Phil. I, 30.

verſchiedene Fragewörter: quo confugie socii? quem implorabunt? qua spe denique .. tenebuntur? Verr. V, 126. quid agat, quo mod adgrediatur iudicem, qua denique digitum proferat Caecin. 71.

quisquam: hoc quemquam ferre posse? ho quemquam denique ... animo aequo audire arb trare? Verr. III, 184. mihi cuiusquam salus tan fuisset, ut ...? veritatem .. contaminarem aliqu mendacio? quemquam denique ego iuvarem, a qu ..? Sulla 45. ſ. *δ.* si; Verr. II, 17.

tu: tu mihi etiam legis Porciae, tu C. Gracch [tu horum libertatis,] tu cuiusquam denique hom nis popularis mentionem facis? Rabir. 13. — vo me ... convertistis; vos denique ... lumen .. praetulistis; Sulla 40.

tuus: tua mens liberalis conscia, tua domu popularis ministra, tua denique hospitalis illa Ve nus adiutrix esse non debuit; Cael. 52.

ullus: signum ullum, tabulam pictam, ullu denique ornamentum urbis; Verr. IV, 133.

y. Verba: accuso: accusant ei, qui ... invase runt ...; accusant ei, quibus ... bono fuit ...

accusant ei, qui ... cupierunt ...; denique accusant ei, quos populus poscit; Sex. Rosc. 13.

dico: hoc nauarchi reliqui dicunt; hoc ... civitas publice dicit; hoc Amestratini ... publice dicunt; tuus denique testis ... hoc dicit; Verr. V, 133.

laboro: quanto opere laborare soleatis ...; voltu denique laboratis ne ..; Font. 28.

mitto: mitto vincla, mitto carcerem, mitto verbera, mitto securis, crucem denique illam praetermitto; Verr. III, 59.

nego: negant id ... fieri posse; fas denique negant esse; Verr. II, 127.

possum: potestne igitur nostra maiestas ... conservari ...? potest esse ulla denique maiestas, si ..? Balb. 37.

scio: sciunt haec omnes nobiles, sciunt boni viri, sciunt denique nostri homines, sciunt mediocres negotiatores; Flacc. 73.

sum: erat .. frater eius regis, qui ..., erat eodem genere ..., denique erat rex; Sest. 57. ut sibi ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis, sit denique inter signa ... locus; Balb. 40.

δ. Partikeln: a: a conspectu parentum ac liberum, denique a libero spiritu; Verr. V, 23. a verberibus, ab unco, a crucis denique terrore; Rabir. 16. ſ. cum; Phil. I, 37.

ad: ad honestatem, gravitatem ..., ad omnis denique virtutes; Muren. 60. vgl. non; imp. Pomp. 40. si; Verr. V, 171.

ante quam: ante quam aditum in ius esset, ante quam mentio denique controversiae facta esset ulla; Verr. II, 55.

aut: aut causa criminis aut facti suspicio aut quaelibet denique vel minima res; Sex. Rosc. 8. aut industria aut opera probata aut frugalitatis existimatione praeclara aut denique ... adsiduitate; Verr. I, 101. in extrema .. aut media aut aliqua denique parte quaestionis; Cluent. 185. ut ... me ... aut otium meum abstraxerit aut voluptas avocarit aut denique somnus retardarit; Arch. 12. ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem ... aut denique suffragii latorem in ista tua proscriptione; dom. 48. aut amicos tuos aut inimicos meos aut denique eos, quos ..; Planc. 40.

cum: „cum frumentum imperarem, cum stipendium cogerem, cum aliquid denique rei publicae causa gererem; Verr. I, 70. cum ad arma consules ... evocassent; cum armatus M. Aemilius ... constitisset ...; cum denique Q. Scaevola ... animi vim ... ostenderet; cum L. Metellus, Ser. Galba ... arma cepissent; cum omnes praetores ...; cum hic C. Curio, cum denique omnes clarissimi viri cum consulibus essent; Rabir. 21. cum omnes principes ... censebant; cum denique homines ... venerunt; dom. 90. cum a summis, mediis, infimis, cum denique ab universis hoc idem fit; Phil. I, 37.

cum (Präp.): cum Mario, Scauro ..., cum bonis denique omnibus; Rabir. 21.

cur: cur his per te frui libertate sua, cur denique esse liberos non licet? Flacc. 71. cur sibi hoc oneris imposueris, cur se potissimum delegeris, cur denique se divinare malueris; Planc. 46.

in: in meis agris atque in mea civitate, denique in eis locis, in quibus [es]; Verr. III, 193. in foederibus, pactionibus ..., in universo denique belli iure; Balb. 15. neque solum in ipsum, sed in eius socios ..., in totam denique M. Antonii domum; Phil. XII, 17. vgl. non; Catil. II, 1.

istinc: si istinc pecunia, istinc Staienus, istinc denique omnis fraus ... est; Cluent. 83.

-ne: conatusne sis, voluerisne, denique ... cogitarisne; Vatin. 19.

ne: ne carcer, ne catenae, ne verbera, ne secures, ... ne denique etiam exsanguia corpora mortuorum, ne maeror parentum ... quaestui possit ||posset|| esse; Verr. V, 130. ne quid totius vitae splendor ... noceat, denique ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58. ne ... memoria (mea) nimia videretur, ne denique ... diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. ne hostis appelletur, ne hanc labem ... relinquat ..., ne denique hic miser ... proditoris filius nominetur; ib. 88.

nec: nec vis temporum nec potentia magistratuum nec res iudicata nec denique universi populi Romani potestas; dom. 80. nec numero Hispanos nec robore Gallos nec calliditate Poenos nec artibus Graecos nec denique hoc ... domestico ... sensu Italos ... superavimus; har. resp. 19.

nisi: nisi huic urbi, nisi dis penatibus, nisi aris ..., nisi denique naturae ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

non: non condicio, non sponsio, non denique ulla ... postulatio; Quinct. 71. non vim? non scelus? non latrocinium? non denique omnia potius, quam ..? ib. 82. non gratia, non cognatione, non aliis recte factis, non denique aliquo mediocri vitio; Verr. a. pr. 47. non avaritia (illum) ... ad praedam aliquam devocavit, non libido ad voluptatem, non amoenitas ad delectationem, non nobilitas urbis ad cognitionem, non denique labor ipse ad quietem; imp. Pomp. 40. non (timuisse) limen cubiculi? non cubile filiae? non parietes denique ipsos? Cluent. 15. non admiratur audaciam, non impudentiam aspernatur, non denique illam Oppianici domum ... reformidat; ib. 27. non ... culpa delicti, non invidia vitae, non denique veteres ... inimicitiae; Rabir. 2. non in campo, non in foro, non in curia, non denique intra domesticos parietes pertimescemus; Catil. II, 1. non campus ..., non curia ..., non domus ..., non lectus ..., non denique haec sedes honoris; ib. IV, 2. non conlegium, non ... pontificem, non denique * adulescentem quemquam; dom. 118. non me magis violavit ..., non denique in me sceleratior fuit; har. resp. 5. non re, non verbo, non voltu denique; Balb. 58. ſ. β. qui; Catil. IV, 17. si; Verr. V, 171.

non — nondum: non legibus datis, non auditis verbis imperatoris, nondum denique bello confecto; leg. agr. II, 52.

num: num quis testis Postumum appellavit? ... num accusator? num denique ... Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10. num Latine scit? num est ex iudicum genere et forma? num ... leges nostras moresve novit? num denique homines? Phil. V, 13. ſ. β. quis? Cael. 56.

prius: „prius undis flamma“, ut ait poëta nescio quis, prius denique omnia; Phil. XIII, 49.

quando: quando enim hoc non factum est, quando reprehensum, quando non permissum? quando denique fuit ut ..? Cael. 48.

quod: quod multis benigne fecerit, pro multis spoponderit ..., quod denique omnibus officiis ... Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47.

si: si te nihil impediret, si voluntas eadem maneret, si valeres, denique si viveres; Quinct. 82. si humano modo, si usitato more, si denique uno aliquo in genere peccasset; Verr. II, 9. si cuiquam generi hominum ..., si cuiquam ordini ... probatus sit ..., si cuiquam denique ... temperavit; ib. 17. si haec non ad civis Romanos, non ad aliquos amicos ..., denique, si non ad homines ... deplorare vellem; ib. V, 171. si eam (opinionem) ratio convellet, si oratio labefactabit, si denique veritas extorquebit; Cluent. 6. quid? si omnes societates venerunt ...? quid? si multi homines ...? quid? si illa ... natio candidatorum? si denique ipse accusator ... venit? Muren. 69. quae si per alios agerent, si denique per populi nomen ... multitudinem concitassent; Flacc. 96. sin te potentia mea, si dominatio, si denique aliquod dictum ... movet; Sulla 25. si umquam vos eos ... fore putasset, si denique imaginem iudiciorum (futuram) ... credidisset; Sest. 30. si hoc in urbe, in hortis, si in Baiarum illa celebritate faciat ||faciet||, si denique ita se gerat ||geret||; Cael. 49. si ad clarissi-

mum generum redire properaret, si in Capitolium invehi ... gestiret, si denique timeret casum aliquem; prov. cons. 35. si ... voluit ..., et si ... putabatis ..., et si ... habeo testem ...; si denique Cn. Pompeius idem mihi testis ... est; prov. cons. 43. si doces tabulis ...; si denique nitere testibus; Scaur. 18. si umquam de bonis ... viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit, si denique umquam locus ... delectis viris datus est; Milo 4. quae si non probaret, si tibi penitus inhaesisset ista suspicio ..., si denique Italia ... numquam esset conquietura; ib. 68.

tam (tantus): tantam mansuetudinem, tam inusitatam ... clementiam, tantum ... modum, tam denique incredibilem sapientiam; Marcell. 1.

ubi: ubi erant ceteri creditores? denique hoc tempore ubi sunt? Quinct. 74. ubi muli? ubi tabernacula? ubi tot tantaque ornamenta ...? denique ubi praefecti, ubi tribuni tui? Verr. V, 83. „ubi studia municipiorum? ubi Italiae voces? ubi denique tua illa ... defensio?“ Milo 94.

vel: vel nescio vel non dico vel denique ... si dicerem, sed impune tamen deberem dicere; Planc. 16.

umquam: ſ. si; Milo 4.

ut: ut ... accusatorem veterem compararent ..., denique ut ... tempore ipso pugnarent; Sex. Rosc. 28. ut naturam ipsam vinceret, ut amorem ... eiceret ..., ut denique patrem esse sese oblivisceretur; ib. 53. ut arare, ut pascere, ut negotiari libeat, ut denique sedes ... conlocare; Verr. II, 6. ut certo tempore anni, ut ibidem, [in Sicilia,] denique ut lege Hieronica venderent; ib. III, 14. ut venenum, ut insidiae, facinus denique ipsum ut manifesto comprehenderetur; Cael. 64.

utrum: utrum de te aratores, *utrum negotiatores*, utrum denique Siculi universi bene existiment; Verr. II, 167.

b. **unvollſtändige Wiederholung** (fehlt bei denique): hic: huic civitati, huic rei publicae, huic urbi, ... viris his ..., horum bonis ..., denique deorum immortalium delubris; Vatin. 10.

omnis: ad omnis columnas, omnibus etiam *in* intercolumniis, in silva denique; Verr. I, 51. omnia signa ..., omne ebur ... omnis undique tabulas pictas, deorum denique simulacra; ib. II, 50. omnis hominis libidines, omnia stupra, omnia cenarum ... genera, adulteria denique eius; Piso 70.

qui: qui invidiam Sullanorum agrorum ferre non possint; qui vendere cupiant ...; perdere iam denique illos agros ... velint; leg. agr. II, 68.

ex: qui ... ex civitatibus suis, ex provincia, denique bonis ... omnibus ereptis profugerunt; Verr. III, 128.

hinc: hinc honestas, illinc turpitudo; hinc continentia, illinc libido; denique aequitas, temperantia ... certant cum iniquitate, luxuria; Catil. II, 25.

non: repete a Deciano, non pecuniam, non praedia, socrum denique sibi habeat; Flacc. 73.

quam: quam multa M' Aquilius audivit ...? quam multa L. Cotta? denique P. Rutilius? Font. 38.

4. **in ſelbſtändigen Schlußſätzen**: a Cn. Dolabella denique praetore postulat, ut ..; Quinct. 30. heres ... ad te ipsum venit in agrum communem; eo denique, ubi ... res erat; ib. 38. denique ex hoc ipso saltu ... servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; ib. 90. denique ipsius inimici voltum superbissimum subiit; ib. 97. denique nihil tam vile ... est cuius partem ullam reliquerint; Sex. Rosc. 71. ei denique ... Sex. Roscio temporis illius acerbitatem ... obicient? ib. 81. denique etiam illud suspicor, omnino haec bona non venisse; ib. 127. denique de iniuria ... neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; div. Caec. 58. minari denique divisoribus ratio non erat; Verr. a. pr. 24. ipse denique Cn. Pompeius cum primum contionem ... habuit ..; ib. 45. pro se quisque manus adfert; aqua denique ferventi ... Philodamus perfunditur; ib. I, 67. denique ille ipse M. Marcellus ... superatis hostibus temperavit; ib. II, 4. omnes denique hoc in hac causa intellegent; ib. 157. damna denique .. nulla tanta sunt, quae ..; ib. III, 60. omnis denique agros decumanos ... C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; ib. 103. regna denique [etiam] omnia de nostris ... iniuriis expostulant; ib. 207. denique quae ornamenti causa fuerunt, non requirit; ib. IV, 18. navem denique maximam ... apud istos faciundam curavit; ib. 23. denique non opinor negaturum esse te ..; ib. 44. hanc navem denique maximam a Mamertinis datam ... fatebuntur; ib. 150. denique ... id quoque munus ... Mamertinis remisisti; ib. V, 52. denique Syracusas totas timet; ib. 69. denique proximus lictor ... oculos misero tundere vehementissime coepit; ib. 142. denique ... isto absoluto ... de multis mihi crescere licebit; ib. 173. denique ... nemo est civis Romanus qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46. denique imperium domesticum nullum erit, si ..; Caecin. 52. denique nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; ib. 71. denique .. ne pretio quidem corrumpi iudex ... potest; ib. 72. quod denique genus esse belli potest, in quo ..? imp. Pomp. 28. denique illa definitio iudiciorum aequorum ... retineatur; Cluent. 5. quod in hoc uno denique falsae infamiae finis ... reperiatur; ib. 7. ipsa denique nuper Larino ... Romam advolavit; ib. 18. denique omnis accusatio ... veneni deprehensione conclusa est; ib. 50. denique hoc loco causa testibus honestissimis hominibus premebatur; ib. 53. censores denique ipsi saepe numero superiorum censorum iudiciis ... non steterunt; ib. 122. unum denique ||[aliquod]|| a Cluentio profectae pecuniae vestigium ostende; ib. 124. totius denique huius ab illa est ... adornata comparatio criminis; ib. 191. eum denique nos agrum P. Rullo concessisse, qui ..; leg. agr. I, 21. reus denique, quo minus xvir fieri possit, non excipitur; ib. II, 24. denique ... nihilne interest utrum ..? ib. 46. „denique eos fundos ... sine ulla cura possidebit“; ib. III, 14. mors denique si proponitur, in libertate moriamur; Rabir. 16. tu denique, Labiene, quid faceres? ib. 22. denique, quotienscumque me petisti, per me tibi obstiti; Catil. I, 11. deos denique immortalis ... auxilium esse laturos; ib. II, 19. denique ita me in re publica tractabo, ut ..; ib. III, 29. denique ipsum latorem Semproniae legis ... poenas rei publicae dependisse; ib. IV, 10 in omni denique iure civili aequitatem reliquerunt; Muren. 27. sit denique in civitate ea prima res, propter quam ..; ib. 30. denique ... non dicere pro nobis ... possunt; ib. 71. ad omne denique periculum ... solus opponitur; ib. 87. denique hoc primus frater meus in Asia fecit; Flacc. 33. audiamus igitur Sextilium; fratres denique ipsi prodeant; ib. 35. in qua tribu denique ista praedia censuisti? ib. 80. meum denique gravius esse iudicium? Sulla 3. denique istam ipsam personam vehementem ... natura ipsa detraxit; ib. 8. omnes denique illi Marcelli ... non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. vestros denique honores, quos eramus gradatim singulos adsecuti, nunc a vobis universos habemus; Quir. 5. denique omnes ... rerum mearum gestarum auctores ... fuerunt; ib. 16. denique ... sic ulciscar facinora eorum || facinorum, al. || singula, quem ad modum ..; ib. 21. ego denique ... in senatum nominatim vocabar; dom. 15. tua denique omnis actio ... fuit omnia ... rescindi oportere; ib. 40. denique de mea causa ... iam omnes urbes ... iudicarunt; ib. 44. ut ... denique ... tota causa iudiciumque sublatum sit; ib. 45. denique etiam ille novicius Ligus ... mortem eius se velle persequi dixit; ib. 49. denique universus senatus ... „gratias agendas“ censuit „civitatibus eis“; ib. 85. denique ipsi di immortales

... idcirco mihi videntur fructum ... gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; ib. 143. quae denique nostri maiores tam sancta duxerunt, ut ..? har. resp. 28. denique ipsum corpus tenuissima de causa saepe conficitur; ib. 39. quam denique tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt, quae ..? 59. denique etiam sermones ansas dabant || sermonis a. dabat ||; Sest. 22. denique videbatur ea condicione tam fortis fuisse, ut ..; ib. 37. non haec denique a me tum tamquam fata ... canebantur? ib. 47. denique ... mortem ... ego vir consularis ... timerem? ib. 48. denique ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; ib. 51. numquam denique erit tam oppressus senatus, ut ..; ib. 52. (num quis) eas denique omnis res ... commiserit, quarum ..? Vatin. 34. ubi denique est in ista suspicione Caelii nomen auditum? Cael. 15. „non denique modo te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas?“ ib. 34. cui denique commisit? ib. 57. lux denique longe alia est solis ac lychnorum; ib. 67. quod volent denique homines existiment; prov. cons. 24. si denique aliquid [quod] non contra ac liceret factum diceretur ..; Balb. 7. vos denique, mutae religiones, imploro; ib. 13. ipsa denique Iulia ..., qui fundi populi facti non essent, civitatem non haberent; ib. 21. servos denique ... persaepe libertate ... donari videbamus; ib. 24. Gabinium denique si vidissent IIvirum vestri illi unguentarii, citius agnovissent; Piso 25. numerandus est ille annus denique in re publica, cum ..? ib. 26. deprehensus denique cum ferro ... is, quem ...; ib. 28. denique nullam mihi poenam videtur habere id, quod ..; ib. 95. denique, etiam si iudicat, non ... sapientia ducitur ad iudicandum; Planc. 9. honos, qui eis denique debet esse iucundus, quorum ..; ib. 50. bona denique reus ne *retinere voluisse ... videretur;* Scaur. c. 2 § 4. si denique in illa bona invadere nullo modo potuisset nisi mortuo Bostare; ib. omnium || omnia tum || denique in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39. hoc denique ipso die, si quae vis est parata ..., deposco; ib. 100. pax denique per eum ... confirmata est; Phil. I, 2. omnia denique ... uni accepta referemus Antonio; ib. II, 55. denique ... nomen ipsum legatorum hunc ..; populi Romani restinguet ardorem; ib. V, 25. „denique quid non aut probastis aut fecistis, quod ..?“ ib. XIII, 34. denique ... milites imperatorem reliquerunt; ib. 35. ipse denique fatetur ..; ib. 36. „denique summa iudicii mei spectat huc, ut ..:“ ib. 46. cum hoc pacem M. Lepidus ... denique aut vellet aut fieri posse arbitraretur? ib. 49. non denique ... L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... dedisset; Fr. B. VI, 18. denique illi negare potuerunt; ib. VIII, 17.

II. **Zeit**: 1. **allein**: ei (operarii) denique illud (signum) ... sustulerunt; Verr. IV, 77. Milonis consulatus, qui vivo Clodio labefactari non poterat, mortuo denique temptari coeptus est; Milo 34. (vgl. I, 3, a, β. qui; Verr. V, 11. — 4. Verr. I, 67. Piso 28. Phil. XIII, 35).

2. **mit andern Zeitbestimmungen**: annus: ne is ... sexagesimo denique anno dedecore ... notetur; Quinct. 99.

ante: denique aliquanto ante in provinciam iste proficiscitur; Verr. I, 149. re denique multo ante Gadibus inaudita ... * senatus consulta fecerunt; Balb. 41.

biennium: post biennium denique appellas; Quinct. 41.

dies: postea quam ... classis est .. Pachynum quinto die denique appulsa; Verr. V, 87.

ad extremum: boni ... ad extremum ipsa denique necessitate excitantur; Sest. 100.

hora: eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? Milo 48.

iam: eo iam denique adducta est, uti ..; Cluent. 199.

Kalendae: Kalendis ei denique Martiis nascetur repente provincia; prov. cons. 37.

nunc: nunc denique praeturae (rationem) ... usque ad hoc tempus non rettulit; Verr. I, 98. denique nunc vide quid ..; ib. II, 114. nunc denique incipiunt credere ..; imp. Pomp. 41. quod nunc denique patefactum est; Cluent. 189. nunc denique materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91. ut nunc denique de vita hominis ... dicam; Sulla 69. nunc denique est perfectum ut ..; prov. cons. 33. nunc denique ... sibi facinoris suspicionem ... obstare; Milo 96.

tum: tum denique vocem accusatoris audiat? Quinct. 43. cum ... Caecilius tum denique se aliquid futurum putet, si ..; div. Caec. 49. tum denique se ad ea ... responsuros esse arbitrantur; Verr. a. pr. 31. tum nobis denique responderi, cum ..; ib. 54. ut ... tum denique testem interrogarem; ib. I, 29. tum denique recte iudicari posse, si ..; ib. II, 1. hoc ei tum denique in mentem venisse; ib. 64. tum denique nomen eius ... deferemus; ib. 142. tum amittitur haec civitas denique, cum ..; Caecin. 100. Oppianicum reum factum esse tum denique, cum ..; Cluent. 80. tum denique in familiae luctum ... nupsit; ib. 188. ut ... tum denique emeret a quibus vellet; leg. agr. II, 64. tum denique ager emetur, cum ..; ib. 67. tum denique interficiere, cum ..; Catil. I, 5. ut morte eius nuntiata tum denique bellum confectum arbitraretur; Muren. 34. tum denique quid Tmolitae ... existiment audiemus; Flacc. 5 (Z. 26). tum denique ei resistebam; Sulla 19. ne si argueret quidem tum denique, cum esset interrogatus, id mihi criminosum videretur; ib. 38. hanc ego devotionem capitis mei, cum ero in meas sedes restitutus, tum denique convictam esse ... putabo; dom. 145. tum quaeram denique ex quo iste fonte senator emanet; Cael. 19. haec mihi sunt tractanda ... tum denique, cum respondero criminibus; Planc. 4. quibus rebus explicatis tum denique ad hoc ... crimen accedam; Scaur. 22. tum denique obsecrabo obtestaborque vos ..; Milo 6. qui mihi tum denique se salutem putavit reddere, si ..; Ligar. 7. tum denique liberati ... videbamur; Phil. I, 32. tum vero denique filium neque seduxit; ib. IX, 9. tum denique amplissimi honoris nomen obtinebis; ib. X, 6.

denoto, bezeichnen: qui uno nuntio atque una significatione [litterarum] civis Romanos necandos trucidandosque denotavit; imp. Pomp. 7.

dens, Zahn: I. decipiunt: non enim nos ... dentes putridi deceperunt; Piso 1.

II. dono: praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse ... Masinissaeque donasse; Verr. IV, 103.

repono: qui eos dentis reponerent; ib.

III. carpere: non illo inimico, sed hoc maligno || maledico || dente carpunt; Balb. 57.

dentatus, mit Zähnen: in auctione ... aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.

denudo, entblößen: ne denudetur a pectore; Verr. V, 32.

denuntiatio, Anzeige, Ankündigung, Androhung: I. sum: quamquam ... non est illa legatio, sed denuntiatio belli; Phil. VI, 4. quamquam illa legatio non est — denuntiatio est; ib. VII, 14.

II, 1. pareo: facile vero huic denuntiationi parebit; Phil. VI, 4. huic denuntiationi ille pareat? ib. 5.

2. ingredior in: postea quam in istam accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46.

III. convenire: cum ... ad M. Laecam ... Catilinae denuntiatione convenit; Sulla 52.

deterrere: locupletis homines ..., ne sibi adversentur, testimonii denuntiatione deterret; Flacc. 18.
terrere: ut eos ... testimonii denuntiatione terreret; Flacc. 14. quem ... consul proscriptionis denuntiatione terrebat; Planc. 87.

denuntio, anzeigen, zumuthen, ankündigen, androhen: I. **absolut: 1. unpersönlich:** domum denuntiare; Quinct. 54. domino denuntiatum est; Verr. V, 10. „venisset", inquit „si esset denuntiatum"; Flacc. 92.

2. **persönlich:** alqs: an ... domum potius denuntio? Quinct. 54. in iudicium ut denuntiaret; Qu. Rosc. 26. iudici hic denuntiavit: absolutus est; ib. moneo, praedico, ante denuntio; Verr. a. pr. 36. quibus (testibus) nos praesentibus denuntiavimus; ib. II, 12. is qui antea denuntiarat; Cluent. 24. fratres saltem exhibe. „non denuntiavi;" Flacc. 35. moneo et praedico, integra re ... denuntio; Rab. Post. 15. monebo, praedicam, denuntiabo; Phil. VII, 20.
praetor: quid praetor edixisset, ubi cenaret, quo denuntiasset || quod enunt., al. ||; leg. agr. II, 94.
tribunus: cum tribunus plebis .. denuntiare potueris; dom. 117.

II. **mit Ergänzung:** de: cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.
ut: Siculis denuntiatum esse ..., domum ad illum ut venirent; Verr. a. pr. 25. cum denuntiavit, ut adesset; ib. V, 10. qui illi hosti ... denuntiarent, ut a Mutina discederet; Phil. XIV, 4.
ne: ut ei senatus ... denuntiaret, ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6. denuntiatum est, ne Brutum obsideret; ib. XII, 11.
indirecte Frage: denuntiasti homo adulescens quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52.
acc. c. inf.: denuntiat sese procuratorem esse; Quinct. 27. huic ego homini iam ante denuntio, ... rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25. singillatim uni cuique calamitati fore se denuntiabat; Verr. IV, 76. homini Romae in foro denuntiat fundum illum ... suum esse; Caecin. 19. denuntiat Caecinae se armatos habere; ib. 20. ut ... senatui denuntiaris tuis actionibus augurum responsa ... impedimento non futura; Vatin. 14. testificor, denuntio, ante praedico nihil M. Antonium eorum ... facturum; Phil. VI, 5. eos cavendos esse denuntiant; ib. VII, 3.

III. **mit Object:** alqd: idem ego, quod is ..., clamo, praedico, denuntio; Rabir. 33. quae interdicta et denuntiata sunt; Phil. VII, 26. quae sibi fussu vestro denuntiarentur; ib. IX, 7. quod simul ab eo mihi et rei publicae denuntiabatur; Fr. B. XIII, 1, 2.
arma: nec mihi ille iudicium populi nec legitimam aliquam contentionem nec disceptationem aut causae dictionem, sed vim, arma, exercitus, imperatores, castra denuntiabat; Sest. 40. denuntio vim, arma: removete! Phil. I, 26.
caedem: ut ... mihi caedem et dimicationem denuntiarent; dom. 55. cum proscriptio, caedes, direptio denuntiaretur; Sest. 46.
castra, contentionem: s. arma; Sest. 40.
cruciatum: omnibus ... pestem, vastitatem, cruciatum, tormenta denuntiat; Phil. XIV, 8.
dictionem: s. arma; Sest. 40.
diem: neque tanto ante exsilii et fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.
disceptationem, exercitus, imperatores: s. arma; Sest. 40. — dimicationem: s. caedem; dom. 55. — direptionem: s. caedem; Sest. 46.
inimicitias: amicum rei publicae ... novas huic inimicitias ... denuntiaturum; Flacc. 2. inimicitias mihi denuntiavit; Phil. V, 19.
iudicium: iudicium minitanti ac denuntianti; Muren. 51. s. arma; Sest. 40.
mortem: mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52. L. Cassio ... mortem denuntiare; Phil. III, 23.
periculum, praesidium: illa arma, centuriones, cohortes non periculum nobis, sed praesidium denuntiant; Milo 3.
pestem: s. cruciatum. — proscriptionem: s. caedem.
servitutem: quid erat aliud nisi denuntiare populo Romano servitutem? Phil. V, 21.
testimonium: si accusator voluerit testimonium eis denuntiare; Sex. Rosc. 110. me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51. quibus ego testimonium denuntiavi; ib. II, 65.
timorem: „nec timor, quem denuntiat inimicus." quid ergo? ab amico timor denuntiari solet? Phil. III, 22.
tormenta, vastitatem: s. cruciatum.
vim: ut oculis et aspectu denuntiare omnibus vim tribuniciam ... videretur; leg. agr. II, 18. ei vim denuntiabat; Muren. 49. s. arma.

denuo, von Neuem: censeo: censa denuo est; Verr. II, 139.
habeo: post triennium igitur agitata denuo || denique || quaestio de viri morte habebatur; Cluent. 182.
recito: recita denuo; Verr. I, 37.

deonero, entlasten: cum ... ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere coeperit; div. Caec. 46.

depeciscor, ausbedingen, abmachen: I. alqs: neque ante dimissum quam ad condicionem eius depectus est; Verr. III, 60.
II. partem: cum illo partem suam depecisci; Sex. Rosc. 110.
praedia: ipse tria praedia sibi depectus est; Sex. Rosc. 115.

depeculator, Plünderer: I. venit: te unum solum suum depeculatorem ... venisse; Piso 96.
II. adduco: adduxi ... depeculatorem aerarii; Verr. a. pr. 2.

depeculor, plündern: delubra: delubra omnia ... depeculatus est; Verr. a. pr. 14.
hominem: quod hominem dignissimum tuis moribus ... omni argento ... spoliasti ac depeculatus es; Verr. IV, 37.
honorem, laudem: qui laudem honoremque familiae vestrae depeculatus est; Verr. IV, 79.

depello, vertreiben, verdrängen, beseitigen, entfernen: alqm: quo loco depulsus Caecina; Caecin. 22. ab eo ... te depulsum putas; Planc. 17. depulso iam Antonio; Phil. III, 8. — a: s. **a,** I. depello; Tull. 39. Caecin. 88. sen. 7. Sest. 43. Phil. III, 8 (B. I, S. 5). — de: depelli de loco necesse est eum, qui deiciatur; Caecin. 49. non de spe conatuque depulsus; Catil. II, 14. quem de suscepta causa ... nulla contumelia, nulla vis, nullum periculum possit depellere; Ligar. 26. de Faberno Anseres depellantur; Phil. XIII, 11. — ex: te ex illa ratione esse depulsum; Caecin. 90. ut ex omni custodia vestrae libertatis, ex omni potestate ... Cn. Pompeius depelleretur; leg. agr. II, 25. te ex illa ... actione .. regia meo consilio ... esse depulsum; Rabir. 17. cum est ex urbe depulsus; Catil. II, 1.
alqd: quonam modo ea .. depellere potuissetis? Milo 76.
adversarium: depulso adversario seditionis; Muren. 83.
arma: ea ipsa (arma) depulimus nos quidem; Phil. VII, 14.
caedem: cum ... caedem a vobis ..., vastita-

tem a templis ... depellebam; Flacc. 1. caedem a vobis liberisque vestris, vastitatem, incendia, rapinas meo dolore ... depuli; Sest. 49.

civem: qui .. eum civem vi, ferro, periculis urbe, omnibus patriae praesidiis depulit; har. resp. 58.

copias: depulsis ... tuis copiis; dom. 15.

crimen: criminis depellendi (causa); dom. 95. depellendi criminis causa; Cael. 31.

ferrum: qui ab aris, focis ferrum flammamque depellit; Sest. 90.

flammam: quorum ego a templis ... flammam depuli; dom. 144. ſ. ferrum.

furorem: hanc ego vim .., hoc scelus, hunc furorem meo corpore opposito ab omnium bonorum cervicibus depuli; dom. 63.

homines: hominum, quos ego a vestris cervicibus depuli; Sulla 28. homines ... ab huius ordinis coniunctione depulsi; prov. cons. 38.

impetum: ab huius nunc capite Gallorum impetus terroresque depellit; Font. 44. impetus domesticorum hostium, depulsus a vobis; Catil. III, 28.

importunitatem: huius importunitatem matris a filii capite depellite; Cluent. 195.

incendia: ſ. caedem; Sest. 49.

iudices: iudices quaestionum de proximis tribunalibus esse depulsos? Vatin. 34.

metum: qui ... metum bonis, spem audacibus, timorem huic ordini, servitutem depulit civitati; sen. 19. iam paene belli depulso metu; dom. 15.

molem: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17.

mortem: neque ulla alia re ab se mortem nisi opinione mortis depulit; Sest. 79.

periculum: alterius partis periculum ... Cn. Pompei divino consilio ... depulsum est; imp. Pomp. 10. ad hominum pericula depellenda; Cluent. 17. si illo sublato depelli a vobis omne periculum iudicarem; Catil. II, 3. dum modo a vobis huius horribilis belli ... periculum depellatur; ib. 15. his depulsis urbis periculis; ib. III, 16. quamquam iam est periculum depulsum; ib. 29. si id (periculum) depulsum sit; ib. IV, 1. in eorum periculis depellendis; Sest. 2.

perniciem: cum a patria perniciem depuli; dom. 93.

pestem: ſ. **a,** I. depello; Muren. 52. sen. 17 (B. I, S. 5). — rapinas: ſ. caedem; Sest. 49. — scelus: ſ. furorem. — servitutem: ſ. metum; sen. 19.

simulacra: cum ... simulacra deorum depulsa sunt; Catil. III, 19.

spem: ſ. metum; sen. 19.

suspicionem: uti falsam proditionis a se suspicionem depelleret; Phil. XII, 6.

tela: qui tela depellere ... debeam; Quinct. 8.

terrores: ſ. impetum; Font. 44. — timorem: ſ. metum; sen. 19.

tribunum: venientem in forum virum optimum ..., M. Cispium, tribunum plebis, vi depellunt; Sest. 76.

turpitudinem: nobilissimas virgines ... morte voluntaria necessariam turpitudinem depulisse; prov. cons. 6.

vastitatem: ſ. caedem.

verbera: hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum ... arbitrabatur; Verr. V, 162.

virum: ſ. tribunum.

vim: ne quis .. vim vi depulsam reprehenderet; Sest. 39. [ut ... vim depelleret;] Sest. 92. ſ. furorem.

Züge: qui ... * moenibus excluserunt, ... opibus, copiis depulerunt; Balb. 39.

dependo, zahlen, erleiden: poenas: ipsum latorem Sempronlae legis iussu populi poenas rei publicae dependisse; Catil. IV, 10. omnes fere rei publicae poenas aut praesenti morte aut turpi exsilio dependerunt; Sest. 140.

deperdo, verderben, verlieren, einbüßen: I. alqd: habet enim nihil quod in offensione deperdat; div. Caec. 71. — de: ut ne quid de libertate deperderet; Verr. II, 73. ne quid apud vos ... de existimatione sua deperderet; Font. 29. cum de iure civitatis nihil potuerit deperdere; Caecin. 102.

bona, honestatem: qui ... non solum bona, sed etiam honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

depingo, ſchildern: quem ad modum vitam huiusce depinxeris; Sex. Rosc. 74.

deploro, beklagen: I. de: hoc animo totiens apud patronos de suis miseriis deplorarunt; Verr. II, 10. ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; ib. 65. ut homines quidvis perpeti quam non de istius improbitate deplorare ... mallent; ib. III, 45. multa Sosippus ... de aratorum miseriis graviter et copiose dixisse ac deplorasse dicitur; ib. 204. querendum est ergo et deplorandum ... de omni accusationis iniquitate: primum de communi genere [testium]; Flacc. 23. mihi de isdem rebus esse arbitror ... dolentius deplorandum; Sest. 14.

II. alqm: ſ. patrem.

alqd: si ... ad saxa et ||ad|| scopulos haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171. ſ. I. Verr. III, 204.

calamitatem: cur his ... deplorandae calamitatis adimis potestatem? div. Caec. 21. quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Phil. XI, 6.

damnationem: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.

domum: cum patrem pulsum, patriam adflictam deploraret, domum incensam, eversam; Sest. 121.

ius: ut homines miseri ... deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.

nomen: ut ... nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen ... relinquatur; Catil. IV, 4.

patrem: me ille absentem ut patrem deplorandum putarat; Sest. 121. ſ. domum.

patriam: ſ. domum.

depono, niederlegen, aufgeben, verzichten, ablehnen, in Verwahrung geben: I. **abſolut:** qui aut deponere aut accipere ... solent; Verr. a. pr. 36.

II. **mit Object:** alqd: id ... propter infirmitatem animi deponere; Sex. Rosc. 10.

arma: ſ. **arma,** II, 1. depono (4 St.) B. I, S. 288, a.

audaciam: vivis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam; Catil. I, 4.

causam: communem causam populique ius in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103.

civitatem: non adimitur eis civitas, sed ab eis ... deponitur; Caecin. 100.

commoda: omnibus provincialibus ornamentis commodisque depositis; sen. 35.

dignitatem: hanc tu .. potuisti aequo animo tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31.

errorem: si errorem suum deposuerint; Phil. VIII, 32.

exercitum: „exercitum depono;“ Phil. VIII, 25.

inimicitias: ceteri novis adfinitatibus adducti veteres inimicitias saepe deponunt; Cluent. 190. a clarissimis viris *veteres et* iustissimas inimicitias saepe cum bene meritis civibus depositas esse; Flacc. 2. si ipsas inimicitias depono rei publicae causa; prov. cons. 20. possem etiam summorum virorum exemplo inimicitias rei publicae causa deponere; ib. 47. depositis inimicitiis; Phil. I, 31.

insidias: ut iam ex memoria quas mihi ipsi fecerat insidias deponerem; Sulla 18.

invidiam: ut liceat illi invidiam deponere; leg. agr. II, 69.

ius: ſ. causam.

lecticam: lectica paulisper deposita; Verr. IV, 53.

legem: lex ... deposita est in senatu; Sulla 65.
luctum, maerorem: qua (oratione) deponerent maerorem atque luctum; Phil. XIV, 34.
mentem, mentum: cum in gremiis mimarum mentum mentemque || mentem mentumque || deponeres; Phil. XIII, 24.
memoriam: depono memoriam doloris mei; Cael. 50.
nomen: deponere alienum nomen ipse maluit; Phil. XIII, 22.
odium: Q. Metellus ... omnia privata odia deposuit; sen. 25. odium ... potest ... communi .. utilitate deponi; Quir. 23. ut viri fortes ... illud contentionis odium simul cum ipsa pugna armisque deponant; Piso 81.
onus: potero ego hoc onus tantum .. in hoc iudicio deponere? Verr. V, 179. onere deposito domestici officii; Sulla 65.
opinionem: ut ... hanc (opinionem) causa perspecta ... deponatis; Cluent. 142. ut ... hoc ipso in loco depositam (opinionem) ... relinquatis; leg. agr. III, 2.
ornamenta: ſ commoda.
partem: mihi videor ... maxime aegram et prope depositam rei publicae partem suscepisse; Verr. I, 5. ut ille ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.
pecuniam: qui ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent; leg. agr. II, 41.
personam: possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Quinct. 45.
petitionem: deposita atque abiecta petitione; Muren. 48.
phaleras: apud alium quoque eas (phaleras) habuisse depositas; Verr. IV, 29. ubi erant depositae; ib.
provinciam: ego provinciam Galliam ... in contione deposui; Piso 5. quam provinciam P. Lentulus ... interposita religione sine ulla dubitatione deposuisset; ib. 50. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; Phil. XI, 23.
HS: qui HS quingentis milibus depositis id se perfecturum polliceretur; Verr. a. pr. 23.
signa: multa (signa) deposita apud amicos; Verr. IV, 36.
simultates: qui ... simultates, quas mecum habebat, deposuisset; Planc. 76.
studium: studium deponat licebit; Sex. Rosc. 49. de studiis ad honorem [depositis] ... disputo; Muren. 30. studia deponunt; ib. 45.
timorem: timorem, si quem habetis, deponite; Milo 4.
voluntatem: eam (erga me voluntatem) ... deponite; Catil. IV, 1.
Übr: † sic et si ceperis eos || labores, per quos ea ceperis, al. ||, cum adeptus sis, deponere, esset hominis ... ingrati; Muren. 8.

depopulatio, Verwüſtung: I, 1. permovet: non (me) depopulatio praediorum ... permovet; dom. 146.
2. sum: cuius praetura urbana aedium sacrarum fuit publicorumque operum depopulatio; Verr. a. pr. 12.
II, 1. ago: quid tandem erat actum ...? an agrorum depopulatio? Piso 40.
habeo: totum iter Antoniorum quid habuit nisi depopulationes? Phil. V, 25.
infero: qui ... depopulationem ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 3.
2. defendo a: ut illa per hunc a Thraecum ... depopulatione defensa est; Font. 44.

depopulator, Verwüſter: quis est Sergius? ... fori depopulator; dom. 13.

depopulor, verwüſten, verheeren: agros: ſ. **ager,** II, 1. depopulor (3 St.) B. I, S. 149, b.
domos, fana: quibus in provinciis multas domos, plurimas urbis, omnia fana depopulatus est tum; Verr. a. pr. 12. hoc tu fanum depopulari audebas? ib. I, 48.
provinciam: Siciliam provinciam C. Verres per triennium depopulatus esse ... dicitur; div. Caec. 11. ne provinciam depopuletur; Phil. VI, 4.
silvas: quibus (servis) silvas publicas depopulatus erat; Milo 26.
urbis: ut urbis depopularetur; Piso 41. ſ. domos.

deporto, hinbringen, hinſchaffen, liefern, mitbringen: I. **abſolut:** his hoc opponitur: „deportatum habeas ante Kalendas Sextilis.“ „deportabo igitur.“ ... sic deportandi dies praestituta tollere cogebat ex area; Verr. III, 37. vgl. II. frumentum; Verr. III, 192.
II. **mit Object:** alqm: ut eam (Tertiam) secum ex provincia deportaret; Verr. V, 31. quam (Tertiam) tu tecum deportaras; ib. 40.
alqd: ad quos omnia ... deportaret; Verr. II, 185. voluisse deportare tam multa; ib. IV, 59. omnia ... Karthaginem sunt ex illo loco deportata; ib. 72. victoriae putabat esse multa Romam deportare; ib. 120. ſ. argentum. pecuniam; Verr. I, 92. signum; dom. 111.
argentum, Corinthia: ut quicquid Haluntii esset argenti caelati aut si quid etiam Corinthiorum, ut omne statim ad mare ex oppido deportaretur; Verr. IV, 51.
consultum: id (senatus consultum) me Romam deportare; Verr. IV. 149.
crimen: crimen ... Romam ex provincia deportatum; Verr. III, 141.
decumas: ſ. **decuma,** II, 1. deporto (2 St.) S. 35, a.
dedecus: aliquod ... ex Asia deportatum flagitium ac dedecus; Muren. 12.
exercitum: victorem exercitum deportavit; imp. Pomp. 61.
flagitium: ſ. dedecus.
fructus: te ... ad fructus deportandos onerariam navem comparare; Verr. V, 46.
frumentum: in deportando frumento; Verr. III, 20. eo die, quo iusseris, (frumentum) deportabunt; ib. 192. vgl. I.
furta: quo furta undique deportares; Verr. V, 59.
litteras: non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle; div. Caec. 28. ipsi publicas litteras deportaverunt; Verr. III, 106. eas litteras deportavi, ut ..; ib. IV, 91. quas ego litteras ... deportandas ... curavi; ib. 140.
Mercurium: deportatum Mercurium esse sumptu publico; Verr. IV, 92.
ornamenta: ſ. signum; Verr. I, 54.
pecuniam: quantum pecuniae Malleoli deportasset; Verr. I, 92. C. Sentium vidimus ... permagnam ex cibariis pecuniam deportare; ib III, 217. huius pecuniae deportandae ... M. Catonem praefecisti; dom. 20.
praedam: quae (navis) praedam ex Sicilia deportaret; Verr. V, 46.
signum: quae signa atque ornamenta ex eis urbibus sustulisses, haec non in tuam domum neque in suburbana amicorum, sed Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54. plurima signa pulcherrima, plurimas tubulas optimas deportasse te; ib. 61. signum ut ... Messanam deportarent; ib. IV, 84. quod signum, quae tabula picta est quae non ab hostibus victis ... deportata sit? ib. V, 127. omnia signa, tabulas, ornamentorum quod superfuit ... tota e Graecia ... domum suam deportavit; dom. 111. signa, tabulas ... partim in hortos Pompei deportavit, partim in villam Scipionis; Phil. II, 109.
simulacrum: hoc (simulacrum) quidam homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.
tabulam: quae tabula ... nunc a me ... depor-

tata est; Verr. II, 112. quod lege excipiuntur tabulae publicanorum, quo minus Romam deportentur; ib. 187. ut mihi tabulas ... deportare liceret; ib. IV, 149. cedo tabulas. „non deportavi;“ Flacc. 35. ſ. signum; Verr. I, 61. V, 127. dom. 111. Phil. II, 109.

vasa: Agyrio ... vasa Corinthia ... Syracusas deportata sunt; Verr. IV, 50. vgl. argentum.

deposco, bringend verlangen, ſich ausbedingen, herausfordern: I. **abſolut:** hoc denique ipso die, si quae vis est parata, si quae dimicatio capitis futura, deposco; Milo 100.

II. **mit einfachem Object:** alqm: hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium; Flacc. 5 (Z. 32). altera (pars) me deposcere ... putabatur; sen. 33. qui .. me deposcere videbantur; ib. cum alii ... me unum deposcerent; Sest. 46.

alqd: hoc mihi deposco, quod agam; Verr. a. pr. 36. id ... appetam atque deposcam; Phil. III, 33.

adulescentiam: hac nunc ‖enim‖ lege Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.

causam: homines ... coeperunt .. causam illam totam deposcere; Cluent. 77.

dispensationem: hanc mihi dispensationem ... deposco; Phil. XIII, 11.

domicilium: cum ... idem sibi domicilium et vitae et mortis deposceret; sen. 37.

gubernacula: qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt; Sest. 99.

imperatorem: imperatorem a vobis certum deposcere ... (non) audent; imp. Pomp. 12.

insidias: quis sibi has urbanas insidias caedis atque incendiorum depoposcerit; Catil. II, 6.

iter: cum ... iter hoc sibi magis ad quaestum suum ... accommodatum depoposcisset; Verr. I, 63.

partis: tene ... tibi partis istas depoposcisse, ut ..? Sex. Rosc. 95. qui has sibi partis depoposcit; Scaur. 31.

procurationem: qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat; Catil. III, 14.

provinciam: tuus pater ... illam sibi officiosam provinciam depoposcit, ut ..; Sulla 52.

salutem: a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti una voce depoposcit, ut ..; Phil. XIV, 5.

templum: quae (flamma templum Iovis) praeclarius ... deposceret; Verr. IV, 69.

III. **mit doppeltem Accuſativ:** unum ab omnibus sociis ... ad id bellum imperatorem deposci; imp. Pomp. 5. cum universus populus ... unum sibi ad commune ... bellum Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; ib. 44. populum Romanum disceptatorem ... deposco; Flacc. 97. ut deposcerent imperatorem et ducem Caesarem; Phil. XI, 20. — qui Cn. Pompeium interficiendum depoposcit; dom. 13.

depravo, verderben, verführen: I. **abſolut:** quamquam solent domestici depravare non numquam; Phil. I, 33.

II. **mit Object:** alqm: quod in vetere fortuna illos natos ... copiae depravabant; leg. agr. II, 97. qui .. ex numero civium, dementia aliqua depravati; Catil. IV, 22. „quamquam eos vos ‖quoniam vos‖ adsentationibus et venenatis muneribus venistis depravatum ‖† venistis. depravati‖;“ Phil. XIII, 35.

alqd: quid spe aut metu depravatum ... videretur; Font. 25. ea iure consultorum ingeniis pleraque ... depravata sunt; Muren. 27. quae depravari nullo modo possunt; Arch. 8.

deprecatio, Fürſprache, Entſchuldigung, Abbitte: I. est: quae deprecatio est ... ei reliqua? Verr. IV, 112. nulla (erat) aequitatis deprecatio; Phil. V, 20.

II, 1. adfero: huic quidem adferet aliquam deprecationem periculi aetas illa; Rabir. 26.

2. nudo: qui mea pericula ... vestra deprecatione nudarunt; sen. 31.

utor: adgrediar ad crimen cum illa deprecatione .., qua mihi saepius utendum esse intellego; Cluent. 8.

III, 1. Abl. non enim ille deprecatione rediit; Quir. 7.

2. causa: quae ... mutatio non deprecationis causa est facta; Sest. 27.

IV. Rücke: quis enim deprecatione deorum * non conscientiae fide commovetur? Qu. Rosc. 46.

deprecator, Fürſprecher: I, 1. adest: qui adesse nobilissimos adulescentis ... deprecatores salutis meae iusserit; Sest. 27.

2. sum: honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1.

II. lego: cum ... civis amplissimos legavit ... periculi deprecatores; Balb. 42.

mitto: cum ad eum ... legatos deprecatoresque misissent; imp. Pomp. 35. summos homines ... deprecatores huius periculi missos videtis; Balb. 41.

profiteor: me .. deprecatorem fortunarum tuarum ... profitebor; Planc. 102.

deprecor, Fürbitte einlegen, um Gnade bitten, durch Bitten abwenden, erflehen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** valeo ad: sive illa vestis mutatio ... ad deprecandum valebat; Sest. 32.

locus: cum mihi apud te locus sit etiam pro altero deprecandi; Ligar. 31.

2. **perſönlich:** alqs: deprecante Cn. Pompeio; Quir. 18. te deprecante damnabantur; dom. 49. quod esset ausus pro civi, pro bene merito civi, pro amico, pro re publica deprecari; Sest. 29. ei vos vestram misericordiam me deprecante tribuatis; Planc. 3. quo deprecante? me; Milo 102. cum M. Marcellum deprecantibus vobis rei publicae conservavit, me ... nullo deprecante ... patriae reddidit; Marcell. 13. arma deponat, roget, deprecetur; Phil. V, 3. legatos decernis? si, ut deprecere, contemnet; ib. 25.

adfines, cognati, filii: non enim pro meo reditu, ut pro P. Popilii, ... adulescentes filii et ... cognati atque adfines deprecati sunt; Quir. 6.

patres: qui pro me patres conscriptos deprecari ... vetarent; dom. 113. pro uno filio duo patres deprecamur; Planc. 102.

II. **mit Ergänzung:** 1. ut: nec deprecaturi sumus, ut crimen hoc nobis ... condonetis; Milo 6. ſ. III. alqd; Rab. Post. 2.

2. ne: tum deprecabitur a vobis, ne patiamini ..; Verr. V, 2. Servilius ... deprecari, ne ... iudicium capitis in se constitueretur; ib. 141. civis a civibus communis humanitatis iure ... deprecarer, ne ignotis testibus, ne incitatis, ne accusatoris consessoribus ..., ne hominibus ... barbaris civem dederetis, ne periculosam imitationem exempli ... proderetis; Flacc. 24. deprecor ne irascatur; Phil. I, 27. ſ. III. alqd; Muren. 58. Rab. Post. 2.

III. **mit Object:** alqm: nullae sunt imagines, quae me a vobis deprecentur; leg. agr. II, 100. me ... C. Pisonis ... auctoritas atque virtus fratrisque ... cotidianae lacrimae sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7. me ... consules, praetores, tribuni plebis, senatus, Italia cuncta semper a vobis deprecata est; ib. 16. quem enim deprecarere? Sest. 27. non ego meis ornatum beneficiis a vobis deprecor, iudices; Planc. 102.

alqd: si pauca ante fuerimus a vobis, iudices, deprecati; Verr. III, 10. primum illud deprecor, ne quid L. Murenae dignitas illius, ne quid exspectatio tribunatus, ne quid totius vitae splendor ... noceat, denique ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58. illud tamen deprecor, ut ... ne quid ad eas ruinas ... addendum acerbitatis putet; Rab. Post. 2.

acerbitatem: hunc ... acerbitatem pro patre ... deprecantem; Sest. 144.

animos: ut eorum iratos animos atque horribilis impetus deprecetur; Font. 36.
calamitatem: si ullam ab sese calamitatem poterit deprecari; Verr. I, 157. propinqui ... mihi ad deprecandam calamitatem meam non fuerunt; Quir. 9.
crimina: avaritiaene crimina frugalitatis laudibus deprecetur? Verr. II, 192.
ignominiam: illam ignominiam a familia deprecatus est; Phil. XI, 17.
impetus: ſ. animos.
invidiam: quam (invidiam) ... oratio mea deprecata est; Cluent. 81.
malevolentiam: deprecandae malevolentiae causa; Balb. 18.
mortem: ut ... innocentissimi civis mortem ac sanguinem deprecaretur; Verr. V, 125.
odium: ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur? Caecin. 30.
periculum: illi ad deprecandum periculum proferebant .. purpuram; Verr. V, 146. periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.
populum: pro me non, ut pro P. Popilio, ... adulescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata, non, ut pro Q. Metello, ... filius; sen. 37.
querimoniam: ut a me ... patriae querimoniam ... deprecer; Catil. I, 27.
salutem: cum ad fratris salutem a populo Romano deprecandam venisset; Sest. 76. ut salutem a vobis nepotis sui || nepoti suo || deprecarentur; Scaur. 46.
sanguinem: ſ. mortem.
supplicium: non supplicium deprecarer; Rabir. 31.
vacationem: erat enim meum deprecari vacationem adulescentiae; Cael. 30.
vim: ut virgarum vim deprecaretur; Verr. V, 162.
vitam: quam multorum hic vitam est a L. Sulla deprecatus! Sulla 72.

deprehendo, antreffen, auffangen, entdecken, überraſchen, ertappen, ereilen: I. **mit einfachem Object:** alqm: qui ... in eo ipso (vitio) deprehenditur; Verr. III, 4. tum se deprehensum negare non potuisse ..; ib. IV, 29. quasi esset in aliquo manifesto scelere deprehensus; ib. V, 111. tu ... in extrema India deprehensus; ib. 166. se praesente Scamandrum cum veneno pecuniaque deprehensum esse; Cluent. 53. qui, cum venenum ... dare vellet, manifesto deprehensus sit; ib. 125. nisi eum mulieres exornatum ita deprehendissent; har. resp. 44. deprehensus ... cum ferro ad senatum is, quem ..; Piso 28. cum deprehendebare in adulteriis, cum deprehendebas adulteros ipse; Fr. B. VIII, 18, b.
adulteros: ſ. alqm; Fr. B. VIII, 18, b.
ceram: cera deprehensa ... audaciam ... oppressam teneri; Flacc. 38.
conatum: cuius ego non modo factum, sed inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.
coniurationem: quam haec tanta in re publica coniuratio manifesto ... deprehensa est; Catil. III, 17.
facinus: Oppianici facinus manifesto compertum atque deprehensum; Cluent. 43. cuius ego facinora oculis prius quam opinione, manibus ante quam suspicione deprehendi; Cael. 14.
factum: ſ. conatum.
ferrum: ferro ... deprehenso; Sest. 69.
furta: non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendendis; Verr. III, 107.
gladios: de gladiis ac sicis, quae apud ipsum erant deprehensa; Catil. III, 10.
hominem: hominem P. Quinctii deprehendis in publico; Quinct. 61.
hostis: deprehensis atque oppressis domesticis hostibus; Sest. 11.
inceptum: ſ. conatum.
libertum: „cum ... libertus .. eius in maleficio deprehensus esset;“ Cluent. 61.
mulierculas: si quas (mulierculas) a praetore abeuntis possent deprehendere; Verr. III, 31.
multitudinem: scutorum, gladiorum, frenorum || framearum, al. || pilorumque etiam multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.
nummos: quos (nummos) in circo Flaminio deprehensos esse dixisti; Planc. 55.
pecuniam: pecunia obsignata ... in manibus Scamandri ... deprehenditur; Cluent. 47. de deprehensis pecuniis ... respondebo; Muren. 54.
percussorem: domi Caesaris percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; Phil. II, 74.
pestem: tu inclusam in litteris rei publicae pestem deprehendisti; Flacc. 102.
rem: hac re comperta manifesteque deprehensa; Cluent. 48. deprehensa re; ib. 189. ut ... tota res ... a vobis manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. in minimis rebus saepe res magnas vidi .. deprehendi; Flacc. 37.
scelus: propter vim sceleris manifesti atque deprehensi; Catil. III, 11.
sicam: tum est illa in templo Castoris ... sica deprehensa; har. resp. 49. ſ. gladios.
venenum: cum manifesto venenum deprehendisset; Cluent. 20. cuius in manibus venenum deprehenderat; ib. 49. VENENUM ESSE DEPREHENSUM; ib. 50. depreheusum esse illud quondam Fabricianum venenum; ib. 201. quinam isti viri boni testes manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63.
II. **mit doppeltem Accuſativ:** ut signum, ut litterae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur; Catil. III, 17.

deprehensio, Ergreifung: accusatio ... manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.

deprimo, niederdrücken, unterdrücken, in den Grund bohren: classem: ab eodem imperatore classem ... esse ... depressam; imp. Pomp. 21. nostra semper feretur ... depressa hostium classis; Arch. 21.
domum: depressam ... domum pluris quam te ... aestimasti; Scaur. 45.
fortunam: vos meam fortunam deprimitis? Piso 41.
navem: navem ceperunt ... onere suo ... depressam; Verr. V, 63.
opes: hic primum opes illius civitatis comminutae depressaeque sunt; Verr. V, 98.
saxum: totum est e saxo in mirandam altitudinem presso; Verr. V, 68.
supercilium: altero ad mentum depresso supercilio; Piso 14.
veritatem: saepe multorum improbitate depressa veritas; Cluent. 183.
virtutem: virtutem depressam ... cupitis; Verr. III, 7.

depromo, hervorheben, entlehnen: maledicta: maledicta ... deprompta ex recordatione impudicitiae; Phil. III, 15.
pecuniam: pecuniam ex aerario depromptam; imp. Pomp. 37.
pestem: quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.
verba: hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur? Verr. III, 155. cum illa verba gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Cluent. 58.

depugno, bis zur Entſcheidung kämpfen: alqs: non erit cur depugnare quisquam posthac possessionis causa velit; Caecin. 47. depugnarem potius cum summo ... periculo; Sest. 46. si semper cum eis ... depugnemus; Planc. 93. ter depu-

gnavit Caesar cum civibus; Phil. II, 75. qui peregre depugnarit; ib. V, 30. si in hoc foro spectantibus vobis depugnasset; ib. VI, 13.

myrmillo: qui myrmillo Mylasis depugnarat; Phil. V, 20. myrmillo in Asia depugnavit; ib. VII, 17.

depulsio, Abwehr: quae causa iustior est belli gerendi quam servitutis depulsio? Phil. VIII, 12.

depulsor, Zerſtörer: qui ... depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; Phil. II, 27.

derectus: ſ. **directus.**

derelinquo, gänzlich verlaſſen: alqm: nanctus es ex perditis atque ab omni ... spe derelictis conflatam improborum manum; Catil. I, 25. me a magistratibus ... derelictum; sen. 33.

angulum: angulum mihi aliquem eligas provinciae ... derelictum? Verr. III, 193.

arationes: ut ... homines ... arationes derelinquerent; Verr. III, 120.

derideo, ſpotten, verſpotten: I. abſolut: deridet, cum sibi ipsum iubet satis dare Habonium; Verr. I, 146.

II. alqm: vereor ne se derideri putet; Quinct. 19. te derideri vides; Verr. V, 79. Pergameni te deriserunt; Flacc. 76. ne derideare; Sulla 25. deridebor, si mentionem tensarum fecero; Planc. 83.

alqd: hoc ... in eo deridendum (est), quod ..; leg. agr. II, 30.

adrogantiam: superbiam ... atque adrogantiam eius deridendam magis arbitrarentur; Cluent. 112.

beneficium: derisum tuum beneficium esset; Verr. III, 215.

hominem: derisum esse credo hominem amentem; Verr. V, 103.

superbiam: ſ. adrogantiam.

triumphum: derideatur de rege Pyrrho triumphus M'. Curii; Muren. 31.

derigo: ſ. **dirigo.**

deripio, fortreißen, abreißen: alqm: hos vos de provinciis ... deripiendos non putaretis? prov. cons. 13.

alqd: quantum de mea auctoritate deripuisset; Sulla 2.

ornamenta: ei misero ... omnia vitae ornamenta ... deripi; Quinct. 64.

Victoriam: Henna tu de manu Cereris Victoriam deripere ... conatus es? Verr. IV, 112.

derivo, ableiten: crimen: non derivandi criminis causa; Milo 29.

culpam: te tuam culpam ... derivare in aliquem ... posse; Verr. II, 49.

partem: partem aliquam in Asiam ... derivare curae et cogitationis tuae; Phil. XI, 22.

responsionem: alio responsionem suam derivavit; Verr. I. 139.

derogatio, Abſchaffung: tertium (genus) est de legum derogationibus ||ut de legibus derogetur||; Fr. B. VI, 11, c.

derogo, abſchaffen, beſchränken, vermindern: I. abſolut: de adversarii testium fide derogatur; Caecin. 3. de ipsa lege Calpurnia, cui derogaretur; Fr. B. VI, 11, c.

II. alqd: non enim tantum mihi derogo ..., ut ..; Sex. Rosc. 89.

auctoritatem: ſ. fidem; Font. 23.

fidem: fides huius ... ne perfidia Sex. Naevii derogetur; Quinct. 75. quorum virtuti, generi, rebus gestis fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis ... suspicio derogavit; Font. 23. tamenne .. haec ... longinqui temporis cognitarum rerum fidem derogabunt? Flacc. 5 (3. 40). non quo nationi huic ego unus maxime fidem derogem; ib. 9.

descendo, herabſteigen, kommen, ſich einlaſſen, entſchließen, eingehen: alqs: alter tibi descendit de palatio; Sex. Rosc. 133. qui ... quo ego vellem descensuros pollicebantur; Verr. I, 97. postridie mane descendit; ib. II, 92. placet mihi ista defensio, descendo; ib. 177. videte quo descendam; Font. 12. de castello descendunt; Caecin. 20. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio; Muren. 52. num ... cogitasset ... descendere Kalendis Ianuariis cum lictoribus; Sulla 68. cum iam Vettius ... descendisset .. de rostris; Vatin. 26. cum descendisset (ad hanc accusationem); Cael. 2. hodie non descendit Antonius; Phil. II, 15. qui, cum essent devii, descenderunt; ib. 106. qui iam descendit in causam; ib. VIII, 4. me Parilibus ... cum fascibus descensurum; ib. XIV, 14. ſ. **ad,** I. descendo (9 St.) B. I, S. 66, a.

civis, homo: ut civis Romanus aut homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem; Sest. 78.

consul: consul se cum praesidio descensurum esse dixit; Phil. VIII, 6.

viri: viri boni ... pedetemptim istuc descendunt; Quinct. 51.

descisco, abfallen, ſich losſagen: propugnatores .. rei publicae qui esse voluerunt, si leviores sunt, desciscunt; Sest. 101. ſ. **a,** I, descisco (5 St.) B. I, S. 5, b.

describo, (vgl. **discribo**), abſchreiben, darſtellen, ſchildern, vertheilen, feſtſetzen: I. **mit einfachem Object:** alqm: non .. contumeliae causa describam quemquam, praesertim ingeniosum hominem; Piso 68. quos describis; ib. 80. nulla tenuissima suspicione describi ... Cornelium; Fr. B. VI, 52.

Asiam: ut ... vosmet ipsi describatis Asiam; Flacc. 65.

censores: describebat censores binos in singulas civitates Timarchides; Verr. II, 133.

competitorem: descripsistine eius necessarium, nostrum competitorem? Fr. B. V, 6.

coniugem: quam (coniugem) ego sine contumelia describo; Phil. II, 113.

consularis: quia sunt descripti consulares; Sulla 82.

formulam: nisi vero hactenus ista formula ... orationis tuae describi ... potest; Flacc. 36.

homines: ad certas res conficiendas certos homines ... descriptos habebat; Catil. III, 16. ſ. alqm; Piso 68.

indicium: indicio lecto, descripto; Sulla 44.

ius: quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; Caecin. 74. nondum ... civili iure descripto; Sest. 91.

legem: descriptam [ad me] legem adferunt; leg. agr. II, 13.

litteras: eas (litteras) tu ... describendas etiam des improbis civibus? Phil. VII, 5.

necessarium: ſ. competitorem.

rationem: quem ad modum esset ei ratio totius belli descripta; Catil. II, 13.

sesquimodios: quos (sesquimodios) tu cum ... populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.

suffragia: suffragia descripta tenentur a paucis; har. resp. 60

tabulas: (tabulas publicas) describi ab omnibus librariis ... imperavi; Sulla 42.

II. **mit doppeltem Accuſativ:** si quae mulier sit eius modi, qualem ego paulo ante descripsi; Cael. 50. me videlicet latronem ac sicarium abiecti homines ... describunt; Milo 47.

descriptio, Abſchrift, Entwurf: I. est: quae (erit) totius rei ratio atque descriptio? leg. agr. I, 16.

II. explico: explicate descriptionem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.

desero, desertus, verlaſſen, aufgeben, im Stiche laſſen, abfallen, part. verlaſſen, öde, einſam: I. **abſolut:** 1. unperſönlich: ut ... ingrati in deserendo existimarentur; Verr. II, 192.

2. alqs: tu ... repente relinquas, deseras? Verr. I, 40.

cognati: cognati deserunt; Fr. B. II, 1.

II. **mit Object:** alqm: uti ne (Sex. Roscius) omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5. sin a vobis ... deserar; ib. 10. qui se ab omnibus desertos potius ... esse malunt; div. Caec. 21. cum eum ... in ipsis periculis ... deseruit; Verr. a. pr. 12. qui ... eos .. ambo ... deseruerit; ib. I, 42. ne tamen istum ... plane nudum esse ac desertum putetis; ib. IV, 148. si vos eos deseretis; ib. V, 126. Cleomenem acerrime pugnantem ab eis relictum esse atque desertum; ib. 135. ab omnibus eum fuisse desertum; Cluent. 109. vitam ... deserti ab omnibus; ib. 170. ei ... a consiliis malitiae deseruntur; ib. 183. deserite eos, a quibus ... brevi tempore deseremini; leg. agr. I, 26. si L. Catilina ... deseruerit suos; Catil. II, 14. „is me deseruit;" Flacc. 81. qui deserendus esse videatur; Sulla 3. qui me ... non consules, sed latrones ... deseruerunt; sen. 10. consul, ut me et rem publicam ... desereret; ib. 32. „ a quo desertus est." ego vero neque me tum desertum puto; dom. 29. si (sum) desertus; prov. cons. 43. Epicurum desertum ‖ disertum ‖ dicere; Piso 69. sitientem me virtutis tuae deseruisti; Planc. 13. deserti, deserti inquam sumus ... a principibus; Phil. VIII, 22. si M. Brutum [deseruerit]; ib. X, 7. nisi forte eos ... deserendos putatis; ib. „ut liberato Bruto." id enim restabat, ut relicto, deserto, prodito; ib. XI, 22. eos .. nec inhumatos esse nec desertos; ib. XIV, 34.

alqd: quam deserta ... omnia; Verr. IV, 114. quae ... ab aliis deserta ... sunt; dom. 2. qui ea ... animo aequo rei publicae causa deserit; dom. 98. omnia discessu meo deserta ... fuerunt; Sest. 128.

agrum: ſ. **ager,** II, 1. desero (5 St.) B. I, S. 149, b.

arationem: ſ. **aratio,** II, 1. desero (4 St.) B. I, S. 270, b.

calamitosos: qui calamitosos non deserit; Sulla 22.

campos, collis: hos (campos collisque) ita vastatos nunc ac desertos videbam, ut ..; Verr. III, 47.

causam: ſ. **causa,** II, 1. desero (3 St.) B. I, S. 471, a.

consulem: quaestor consulem, exercitum, sortem provinciamque deseruit; Verr. I, 34.

culturam: agri cultura deseritur; imp. Pomp. 15.

exercitum: desertum exercitum; Verr. a. pr. 11. „deseruerat exercitum;" ib. V, 110. neque exercitum deseruit; ib. 111. qui exercitum deseruerunt; Catil. II, 5. qui illum exercitum deseruisse dicuntur; non enim deseruerunt; Muren. 79. ſ. consulem. vadimonium; Catil. II, 5.

fidem: „fidem Dolabellae" ... deserere homo pius non potest; Phil. XIII, 42.

fortunas: ut ne meas fortunas desereret; Piso 77.

gentem: quam (gentem) deseruisti; dom. 55.

genus: genus agrorum ... propter pestilentiam vastum atque desertum; leg. agr. II, 70.

homo: o desertum hominem! Verr. IV, 146.

honorem: cur honorem Caesaris ... deseri patimur? Phil. II, 110.

indicia: si tu ea (monumenta atque indicia virtutis) ... deseris ‖ deseres ‖; Verr. IV, 80.

insulas: quam multas existimatis insulas esse desertas? imp. Pomp. 32.

introitum: introitus in urbem desertus ab amicis; Piso 97.

ius: quod (ius civile) si ... desertum ... erit; Caecin. 78. quoniam ... suum ius non deseruit; ib. 103.

litus: in litore deserto; dom. 140.

locus: in agro locisque desertis; Caecin. 1. quod ... locum .. illum ... a tribunicia voce desertum oppresserat; Cluent. 110. qui locus est .. tam desertus? Phil. II, 33. nunc erit locus desertissimus; Fr. C. 4.

milites: miserandum in modum milites ... deserti; prov. cons. 5.

monumenta: ſ. indicia.

negotium: desertum negotium; har. resp. 17.

nocentis: etiam nocentis viri boni ... deserendos esse non putant; Sulla 6.

oppida: ex miserrimis desertissimisque oppidis; Verr. II, 14.

ora: ullam usquam esse oram tam desertam; imp. Pomp. 44. in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest. 50.

partis: „mihi quidem constat ... nec deserere partis, quas Pompeius odivit;" Phil. XIII, 42.

praetores: abeuntis (praetores) deserunt; Flacc. 87.

provinciam: ſ. consulem.

reditus: ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; Piso 55.

rem publicam: defendi rem publicam adulescens, non deseram senex; Phil. II, 118. ſ. alqm; sen. 32.

salutem: ego meam salutem deserui; sen. 6. optime de me meriti salus desereuda (est); Planc. 6.

sepulcrum: cuius ... sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; Sest. 140.

sermonem: sermo paene est familiarium deserendus; Cael. 46.

solitudinem: in aliqua desertissima solitudine; Verr. V, 171.

sortem: ſ. consulem.

testem: meum testem deseram; Verr. V, 154.

vadimonium: vadimonium sibi ait esse desertum; Quinct. 48. multis vadimoniis desertis; ib. 51. „cum vadimonium desertum esset;" ib. 56. si (vadimonium) numquam deseruit; ib. si desertum vadimonium esset; ib. ais esse vadimonium desertum; ib. 57. vadimonium mihi deseruit; ib. 75. qui tibi vadimonium non deseruisset; ib. 85. cum desertum esse dicat vadimonium; ib. 86. qui vadimonia deserere quam illum exercitum maluerunt; Catil. II, 5.

viam: haec deserta via ... relinquatur; Cael. 42.

vitam: si meam vitam deseruissem; Sest. 50.

Rüde: ex deserto † Gaviolaeliore; Sest. 72.

desertor, preisgebend: ex ea parte homines ... aut proditores esse aut desertores salutis meae; Quir. 13.

deservio, dienen, ergeben ſein: alqs: si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis opera, sumptu, labore deserviunt; Verr. III, 228. vigeant apud istam mulierem ..., haereant, iaceant, deserviant; Cael. 67.

fructus: si (existimationis partae fructus) non extremo discrimine ... fortunae deserviet ‖ deserit, al. ‖; Sulla 77.

labor, al.: si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, si officia, si operae, si vigiliae deserviunt amicis; Sulla 26.

vir: qui (vir) bonis viris deserviat; Sest. 93.

desiderium, Wunſch, Verlangen, Sehnſucht: I. **Subject:** obest: utrique nostrum desiderium nihil obfuisset; Muren. 21.

reviviscit: postea quam ... reviviscere ... desiderium mei vidit; har. resp. 48.

tenet: ut aliquando vos ... memoria mei misericordiaque [desiderium] teneret; Quir. 1.

II. **nach Verben:** 1. augeo: an dies auget eius desiderium? prov. cons. 29.

commoveo: qui ... desideria imperitorum misericordia commoveret; Rabir. 24.

contineo: filii .. parvi desiderium mei lacrimaeque pueriles ... testis ac tenebris continebantur; Quir. 8.

fero: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; ib. X, 21.

lenio: ut ... populus ... desiderium liberatoris sui perpetuo plausu et clamore leniret; Phil. I, 36. quae quidem (statua) magnum civium ... desiderium honore monimenti minuit et leniet; ib. IX, 13.

minuo: ſ. lenio; Phil. IX, 13.

misceo: flens ... mixto dolore ac desiderio mei; Sest. 120.

pono: tu desiderium equestris ordinis ... in maledicti loco pones? Piso 32.

relinquo: haec Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit; Verr. IV, 127. par desiderium sui reliquit ... Labienus; Rabir. 14.

renovo: cotidianis precibus desiderium mei nominis renovari ... coëgit; sen. 37. qui suo fletu desiderium mei renovaret; Quir. 8.

2. audio de: de horum desiderio ... cotidie aliquid ... audiebam; Planc. 101.

sum in: erat enim (vir) in desiderio civitatis; Phil. X, 14.

suscipio ex: ut ... dolorem gemitumque susciperet .. ex desiderio clarissimi [...] civis; Vatin. 19.

III. **nach Adjectiv**: plenus: cum ipsa legatio plena desiderii ... fuisset; Ligar. 5. mentio ... plena amicissimi desiderii; Phil. II, 39.

IV. **Umſtand**: 1. ardere: in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39.

commoveri: desiderio suorum commovebatur; imp. Pomp. 23.

concidere: concidit in curiae paene limine ... desiderio .. (credo) Pisonis; har. resp. 2.

efflagitari: iudiciorum desiderio tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8.

exardescere: tota Italia desiderio libertatis exarsit; Phil. X, 19.

flere: ſ. II, 1. misceo.

gemere: qui non gemeret desiderio mei; Piso 25.

impediri: animus ... desiderio ... impeditus; Cael. 45.

maestus, al.: cuius desiderio ... forum maestum, muta curia, omnia ... studia siluerunt; Vatin. 8.

reduci: reducti ... non desiderio civitatis; dom. 87.

revocari: quem vides omnium civium desiderio esse revocatum; Vatin. 7.

tabescere: ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere; Catil. II, 6.

2. ex: quam (filiam) ex gravissimo tum primum desiderio ... conspexi; Sest. 131.

in: in tanto luctu ac desiderio mei; Sest. 76.

propter: illud ... fortasse homines propter aliquod desiderium approbabant; Sest. 121.

desidero, verlangen, ſich ſehnen, vermiſſen: I. **abſolut**: dignitas, nomen: Capitolium sic ornare, ut templi dignitas imperiique nostri nomen desiderat; Verr. IV, 68.

populus: qui ... populum Romanum desiderantem ... excitavit; har. resp. 46.

II. **Infinitiv**: audire: quod quisquam ex vobis audire desideret; Sex. Rosc. 104.

III. **mit einfachem Object**: alqm: quin ... reliquos .. desideraret; Verr. V, 71. qui cum ... desideraretur; Cluent. 38. „quem res publica desideravit"; dom. 4. ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus; ib. 86. quod me ... ut mitissimum parentem, omnium civium studiis desideratum, .. arcessitum vident; ib. 94. quem aeque ipsa tribunalia desideraverunt; Sest. 128. „desiderarunt te .. oculi mei"; Planc. 13. iste ... neque desideravit quemquam; Phil. II, 109. (legio) quarta victrix desiderat neminem; ib. XIV, 31. ſ. filium.

alqd: id quod omnes tum desiderabant; Verr. I, 75. quid est quod possit quisquam manifestius hoc desiderare? ib. III, 144. ea, quae a me desiderari arbitror; Cluent. 149. quod maxime res publica desiderat; leg. agr. I, 27. haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4. noli ... desiderare id, quod ..; Planc. 50. neque ego hoc ab omnibus eis desidero; Phil. I, 15. ſ. signum.

accusationem: qui perpetuam orationem accusationemque desideret; Verr. a. pr. 55.

aratores: centum et unum aratores unus ager ... desiderat; Verr. III, 120.

archipiratam: istum ... [archipiratam] ab omnibus desideratum (esse); Verr. V, 78.

auctores: si auctores ad liberandam patriam desiderarentur; Phil. II, 26.

benevolentiam: cum tu ... et amicissimi benevolentiam et gravissimi hominis fidem et .. fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69.

civem: quem (civem) a cuncta Italia desideratum ... confiteris; dom. 5. agri ... tam mansuetum civem desiderant; Milo 20. desideratis clarissimos civis; Phil. II, 55

confirmatorem: sequester et confirmator pecuniae desiderabatur; Cluent. 72.

crimen: inaudita (crimina populus) desiderat; Verr. V, 117. accusatio crimen desiderat; Cael. 6.

cultorem: ut ager ipse cultorem desiderare ... videretur; Verr. III, 47.

curiam: ut in singulis oppidis curiam populi Romani non desideretis; Phil. VII, 23.

decus: si quidem auctoritas senatus decus, honestatem, laudem dignitatemque desiderat; Phil. VII, 14.

defensionem: non quo vos hanc in hac causa defensionem desiderare arbitrarer; Caecin. 101.

deos: pluris esse a Syracusanis istius adventu deos quam victoria Marcelli homines desideratos; Verr. IV, 131.

dignitatem: ſ. decus.

diligentiam: crimina, quae patroni diligentiam desiderant; Rabir. 9.

eloquentiam: qui locus ... oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex. Rosc. 34.

fidem: ſ. benevolentiam.

filium: cum vos me ut carissimum filium desiderabatis; prov. cons. 43.

fortunas: magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; sen. 34.

furorem: in qua (contione) eius furor desideratus est; Milo 27.

homines: ſ. deos. — honestatem: ſ. decus.

honorem: si mors legati ... nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14.

iudicia: qui severiora iudicia desiderant; Verr. II, 174.

laudem: magis ... quam illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44. ſ. decus.

legationem: etsi hanc legationem res publica ... non desiderat; Phil. XII, 30.

lenitatem: haec (natura) in omni vita misericordiam lenitatemque desiderat; Sulla 8.

loca: et quaerimus di immortales quae loca desiderent? har. resp. 32.

magnitudinem: ſ. benevolentiam.

mercedem: nullam enim virtus aliam mercedem ... desiderat praeter hanc laudis; Arch. 28. neque enim ullam mercedem tanta virtus praeter hanc laudis ... desiderat; Phil. V, 35.

militem: ut ne unum quidem militem desiderarit; Phil. XIV, 36.

misericordiam: ſ. lenitatem.

munus: quod (munus) petitio praeturae desiderabat; Muren. 37.
numerum: res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat; Verr. III, 120.
officium: quod in tabulis dodrantariis ... Fontei officium desiderat; Font. 2.
orationem: ſ. accusationem.
ornamenta: quorum tacita gravitas et fides ... neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.
parentem: ſ. alqm; dom. 94.
pecuniam: quam (pecuniam) ereptam non tanto opere desiderat; Verr. IV, 17.
plausum: qui (plausus) nec desideratus umquam a te est; Deiot. 34.
poenam: singularem quandam poenam istius immanis ... natura desiderat; Verr. I, 8.
potestatem: non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; Verr. a. pr. 44. o graviter desiderata ... tribunicia potestas; ib. V, 163.
prudentiam: in hac causa non nihil ... tuam, sed multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar. 10.
rationem: qui in vita sua rationem summi officii desideremus; Quinct. 55.
res: duae res vehementer in praetura desideratae sunt; Muren. 37.
severitatem: iudiciorum severitatem desiderant; div. Caec. 8. [vestram severitatem desiderant;] Verr. V, 172. cum res publica vim et severitatem desiderabat; Muren. 6.
signum: neque quicquam ex fano Chrysae praeter unum perparvolum signum ex aere desideratum est; Verr. IV, 96.
tabulas: hic tu tabulas desideras Heracliensium publicas; Arch. 8. est ridiculum ... tabulas ... desiderare; ib.
tribunum: numquam desideratus vehemens esset tribunus; Planc. 28.
viros: ut tales viri desiderandi sint; Font. 43.
vim: quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55. vim scilicet ego desideravi; ib. 127. ſ. severitatem; Muren. 6.
vitam: se illorum vitam desiderare; sen. 4.
vocem: quam (vocem praecouis) minime desiderarit; Milo 96.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** nimium diu te imperatorem tua illa Manliana castra desiderant; Catil. I, 10. me auctorem, credo, desideravit; Phil. II, 26.

desidia, Trägheit, Unthätigkeit: I. (est:) nihil ceterorum simile Graecorum: nulla desidia; Verr. II, 7.

II, 1. coarguo: sin autem fuga laboris desidiam ... coarguit ..; Muren. 9.
video: videbamus genus vitae, desidiam, inertiam; Sest. 22.

2. avoco ad: ab industria plebem ad desidiam avocari; Sest. 103.

III, 1. homo: homo tantae luxuriae atque desidiae; Verr. II, 76.
sermo: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.
suspicio: cum ... celebritas loci suspicionem desidiae tollat; Scaur. 45.

2. oratio cum: mihi omnis oratio est cum virtute, non cum desidia; Sest. 138.

IV. propter: [qui propter desidiam in otio vivunt;] leg. agr. II, 103.

desidiosus, träge: Campanam adrogantiam ... ad inertissimum ac desidiosissimum otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

designo, bezeichnen, beſtimmen, ernennen: alqm: quam diu fuit designatus; Verr. I, 119. iam designatus alio voltu ... esse meditabatur; leg. agr. II, 13. me designato; ib. ut ei ||uti|| xviratum habeant, quos plebs designaverit. oblitus est nullos ab plebe designari; ib. 26. nobis designatis; ib. 102. notat et designat oculis ad caedem unum quemque nostrum; Catil. I, 2. quotiens tu me designatum, quotiens consulem interficere conatus es! ib. 15. postea quam es designatus; Muren. 77. qui ut est designatus; sen. 8. Calidius statim designatus ... declaravit; ib. 22. hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius ... designatur; har. resp. 53. P. Sestius .. [designatus] iter ... suscepit; Sest. 71. hoc primum iter designatus ... suscepit; ib. ante quam designatus est; prov. cons. 37.
aedilem: ſ. **aedilis,** II, 1. designo (2 St.) B. I, S. 134, a.
civem: quae ... designatum rei publicae civem sustulisset; Cluent. 32.
consulem: nihilne id valebit? nihil invito consule designato; Verr. a. pr. 20. ſ. **consul,** II, 1. designo (53 St.) B. I, S. 669, b.
xvirum: ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53.
magistratus: magistratibus novis designatis; Sest. 70.
praetorem: cum praetores designati sortirentur; Verr. a. pr. 21. iste praetor designatus ... appellat heredem L. Annium; ib. I, 105.
tribunum: tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30. legem agrariam tribunos plebis designatos conscribere; leg. agr. II, 11. intonuit vox perniciosa designati tribuni; Muren. 81. cum esset designatus tribunus plebis; Sest. 61. non ferent .. oculi ... duo designatos tribunos; Phil. XII, 20. tribuni primum duo designati, Tullus Hostilius ... . alter est designatus Iusteius ||Viseius, al.|| nescio qui; ib. XIII, 26.

desilio, herabſpringen: cum .. hic de raeda ... desiluisset; Milo 29.

desino, ablaſſen, aufhören: I. **abſolut:** quod si licet desinere ..., ego vero libenter desino; Muren. 9. desitum est per hunc, qui decessit; Fr. B. VI, 37.

II. **mit Infinitiv:** arbitrari: quaproter desinant aliquando dicere male aliquem locutum esse ..., desinant suam causam cum Chrysogono communicare, desinant ... de se aliquid detractum arbitrari; Sex. Rosc. 140.
circumstare: desinant insidiari consuli, circumstare tribunal ..., obsidere curiam, ... faces ... comparare; Catil. I, 32.
cogitare: desinant furere ac ... dictaturas cogitare; Catil. II, 20. mihi parcere ac de me cogitare desinite; ib. IV, 3.
communicare: ſ. arbitrari.
comparare: ſ. circumstare.
contendere: desinamus aliquando ... pervagata declamatione contendere; Planc. 47.
debere: neque ego nunc Plancio desinam debere; Planc. 68. quadringentiens sestertium quonam modo ... debere desisti? Phil. II, 93.
dicere: desinent homines dicere ..; Verr. I, 6. ſ. arbitrari.
dictitare: desinant amici eius ea dictitare; Verr. III, 144.
dubitare: desinite dubitare utrum ..; Verr. III, 208. desinet profecto dubitare ..; Phil. XIII, 22.
esse: desinant igitur aut ei, qui non timent, simulare se timere ..., aut hi cauti ... nimium esse timidi; Phil. X, 17.
fieri: postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; Verr. IV, 133.
furere: nec ruere demens nec furere desinit; Phil. III, 31. ſ. cogitare; Catil. II, 20.
impugnare: hominem impugnare non desinunt; Fr. B. VII, 19.

incurrere: non desino incurrere in crimen hominis nimium ... grati; Planc. 91.
inflare: proinde desinant aliquando me isdem inflare verbis; dom. 29.
insidiari: ſ. circumstare.
mirari: ut mirari Torquatus desinat; Sulla 14. desinite mirari ..; Phil. II, 67.
obsidere: ſ. circumstare.
oppugnare: desinat oppugnare Brutum; Phil. V, 26.
parcere: ſ. cogitare; Catil. IV, 3.
petere: quod iste caput petere non desinebat; Quinct. 29.
putare: aliquando desinat ea se putare *posse* emere; Verr. III, 144. desinant putare auctoritatem esse in eo testimonio; Flacc. 53.
quaerere: desino quaerere cur emeris; Verr. IV, 10.
queri: nobilitas desinat queri ..; Verr. IV, 81.
recitare: [quod ... accusator recitare non desineret;] Verr. IV, 144.
recusare: desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; Verr. I, 6.
ridere: rem, quam homines soluti ridere non desinant; dom. 104.
ruere: ſ. furere.
scrutari: desinamus aliquando ea scrutari; Sex. Rosc. 83.
simulare: desine, quaeso, simulare ..; Verr. II, 144. ſ. esse.
sperare: desinant, desinant homines ... sperare me .. posse labefactari; dom. 27.
suscensere: mihi suscensere desinito; Verr. V, 19.
timere: „ut tandem aliquando timere desinam“; Catil. I, 18. quod ... timere desino; Deiot. 4. simul ac timere desisses; Phil. II, 89.

disipio, thöricht ſein: utrum ego desipio? Verr. V, 123. licet me desipere dicatis; Planc. 90.

desisto, abſtehen, ablaſſen, aufhören: I. **abſolut:** usque ad M. Terentium C. Cassium consules (tabulas) confecisse, postea destitisse; Verr. I, 60. si quid artificio ... moliri cogitas, magno opere censeo desistas; ib. V, 174. ut ... promulgarit impulsus amore fraterno, destiterit fratris auctoritate deductus; Sulla 62. ut magis paeniteret coepisse quam liceret desistere; Rab. Post. 5.

II. **Ablativ:** Mamertini publice suscepta causa destiterunt; Balb. 52.

III. **de:** de qua (petitione) ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52.

IV. **Infinitiv:** agere: de me agere non destitit; Sest. 132.
augere: nec interea locupletare amicos umquam suos destitit, mittere in negotium, dare partis, augere re ||augere||, fide sustentare; Rab. Post. 4.
caedere: defetigatione ... aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.
cogitare: destiti quid de me audituri essent homines cogitare; Planc. 66.
colere: eos colere atque observare destiterunt; Sex. Rosc. 106.
conari: neque tamen conari ac velle desistis; Catil. I, 15.
convenire: interea non desistebant clam inter se convenire; leg. agr. II, 12.
cursare: homines cursare ultro et citro non destiterunt; Sex. Rosc. 60.
dare: ſ. augere.
defendere: amici Epicratem defendere destiterunt; Verr. II, 61.
dicere: ut aliquando ... de iudiciis datis dicere desistamus; Verr. II, 118.
esse: compositionis auctor esse non destiti; Phil. II, 24.
liceri: is liceri non destitit; Verr. III, 99. postremo liceri destiterunt; ib.
locupletare, mittere: ſ. augere..
loqui: nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; Phil. XIII, 8.
observare: ſ. colere. — oppugnare: ſ. populari.
petere: cum petere destitit; Muren. 57.
populari: Brutum ... oppugnare, urbis ... populari destiterit (oportet); Phil. VII, 26.
postulare: simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.
servire: populo Romano adhuc servire non destitit, sibi servire iam pridem destitit ||desiit||; Qu. Rosc. 23.
sperare: id sperare desistat; leg. agr. I, 27. ſ. loqui.
stomachari: destiti stomachari; Planc. 65.
sustentare: ſ. augere.
velle: auctionem velle facere desistit; Quinct. 16. ſ. conari.
vociferari: quod vociferari non destitit; Flacc. 85.

despectus, ſ. **despicio.**

desperatio, Hoffnungsloſigkeit, Reſignation, Verzweiflung: I. quae: quae propter conscientiam scelerum desperatio vitae! Phil. II, 88.

II, 1. adfero: his ... pacis nomen adferemus, id est desperationem victoriae? Phil. XII, 10.
inicio: quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus sit quantaque desperatio rei publicae; Muren. 50.
2. confligo cum: spes cum omnium rerum desperatione confligit; Catil. II, 25.
voco a: qui me ... a desperatione ad spem ... vocavit; sen. 24.

III. cogi: fuerit nulla desperatione rerum suarum ... coactus; Rabir. 23.
recedere: non nulli ... desperatione rei publicae paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.

despero, desperatus, die Hoffnung aufgeben, verzweifeln, part. verzweifelt, hoffnungslos: I. **mit Ergänzung:** 1. **a:** (Gabinium) spem habere a tribuno plebis ...; a senatu quidem desperasse; Piso 12.
2. **de:** cum de toto ordine desperarit; Verr. I, 22.
3. **Dativ:** sibi: „quoniam sibi hic ipse desperat“; Muren. 45.
fortunis: bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; sen. 34.
oppido: cum oppido desperassent; Piso 84.
rebus: tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis; Piso 89.
saluti: saluti desperare vetuit; Cluent. 68.
4. **acc. c. inf.:** ut desperent id ... se consequi posse; Catil. II, 19. cum iam desperasset, aliquid auctoritate sua profici posse; Sest. 60. nec despero tamen ... futuros aliquos; Piso 82. non erat desperandum ... fore aliquem tolerabilem statum civitatis; Phil. XIII, 2.

II. **mit Object:** alqm: essent illi quidem desperandi, sed tamen essent ferendi; Catil. II, 10. a te ipso desperatum et relictum ... videre te volui; Piso 99. ſ. alqd.
alqd: quid (te) desperatius? dom. 80.
duces: cum desperatis ducibus ... haberes exercitus perditorum; dom. 13.
fugam: post discessum latronis vel potius desperatam fugam; Phil. V, 30.
hominem: in istius hominis desperati causa; Verr. a. pr. 35. o desertum hominem, desperatum, relictum! ib. IV, 146. si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10. hominis desperati ... casum lugebunt; Sest. 33.
honorem: honores, quos quieta re publica desperant; Catil. II, 19. ut honorem desperasse videatur; Muren. 43.

iudicia, leges: quasi desperatis nostris legibus et iudiciis; Verr. I, 82.
morbos: ex ... diuturnis et iam desperatis rei publicae morbis; Sulla 76.
pecunias: ut nostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Muren 42.
perfugium: illo tamen desperatissimo perfugio uti posset; Verr. II, 101.
rem: desperatis iam omnibus rebus; Verr. V, 12. rei .. paene iam desperatae; dom. 24.
rem publicam: aegrotanti ac prope desperatae rei publicae; div. Caec. 70.
salutem: ante ... quam honestis iudicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15.
senectutem: senectutem iam prope desperatam; Cael. 80.
senes: exercitum ... conlectum ex senibus desperatis; Catil. II, 5.
statum: hoc rei publicae statu desperato; Font. 6.
turpitudinem: hoc enim accusante pristini illius sui iudicii turpitudinem desperabat; Sest. 89.
vitam: in quos ... vitam .. domini desperantis cum incidisset; Milo 56.

despicatus, verachtet: alqs: ne contemptissimi ac despicatissimi esse videamur; Verr. III, 98. num ... splendorem tuum ... cuiquam es infimo ac despicatissimo ‖ desperatissimo ‖ antelaturus? Piso 64.
homo: si ... cessi tribuni plebis, despicatissimi hominis, furori; Sest. 36.

despicatus, Verachtung: si quis despicatui ducitur; Flacc. 65.

despicio, despectus, herabblicken, verachten, fortblicken: I. **absolut**: simul atque ille despexerit; Sex. Rosc. 22.

II. **mit Object**: alqm: ut omnis despiciat; Sex. Rosc. 135. a populo Romano contemnimur, despicimur; Verr. a. pr. 43. quem ad modum iste tenuissimum quemque contempserit, despexerit; ib. I, 123. in alterius iniuria se despectos; ib. III, 95. quo minus ... vos despiciant; ib. IV, 26. se ... a te solo ita esse ... despectum, ut ..; ib. 43. non ut ego te despiciam; har. resp. 33. ut ... (te) vexatum potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. me cum eis confligere, quos despicerem; Piso 75. contemptum, despectum a ceteris ... videre te volui; ib. 99. videte quam despiciamur omnes; Phil. III, 15. qui Aricinum tanto opere despicit; ib. qua (dignitate) fretus me contemnis et despicis; Fr. B. VIII, 18, a.
alqd: id unus tu ... condemnendum, despiciendum, inridendum putares? Vatin 17. si haec omnia contemnis ac despicis; ib. 38. haec ipsa, quae despicis; Planc. 18. quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.
auctoritatem: ne usque eo suam auctoritatem despiceret; Verr. I, 126.
conscios: alter ... despiciens conscios stuprorum ac veteres vexatores aetatulae suae; Sest. 18.
copias: si tantas ... copias Indutiomarus ipse despexerit; Font. 46.
diligentiam: quin ... non solum meam, sed etiam vestram diligentiam prudentiamque despexerit; leg. agr. III, 3.
frugalitatem: despicitis eorum (hominum novorum) frugalitatem; Verr. III, 7.
homines: homines despecti et contempti; Sest. 87.
humilitatem: is .. humilitatem despicere audet cuiusquam? Phil. XIII, 23.
ingenium: L. Metelli ingenium [.. contemni] ac despici a fugitivo Timarchide; Verr. III, 156.
legatos: legatos nostros ab Antonio despectos; Phil. VIII, 32.
lucrum: qui tantum praesens lucrum ... contempserit atque despexerit; Verr. III, 150.
nobilitatem: in quo praedicationem nobilitatemque despiciunt; Arch. 26.
ordinem: non usque eo despiceret contemneretque ordinem senatorium, ut ..; Verr. a. pr. 9. tu sic ordinem senatorium despexisti; ib. III, 95. ea re contemnis equestrem ordinem et despicis? ib. IV, 45. eum ordinem, quem despexeras; Piso 39.
pecunias: quoniam pecunias aliorum despicis; Vatin. 29.
praedicationem: s. nobilitatem.
prudentiam: s. diligentiam.
rem publicam: non usque eo L. Catilina rem publicam despexit atque contempsit, ut ..; Muren. 78.
senatum: hoc igitur fretus senatu Pompeianum senatum despicit; Phil. XIII, 28. non esset Pompeianus despiciendus senatus; ib. 29.
Siciliam: hanc loquacem Siciliam non despexit; Fr. B. XIII, III, 3.
vexatores: s. conscios.

despolio, ausplündern: ut etiam una cum ceteris Siculis despoliaretur; Verr. IV, 43.

despondeo, zusagen, verheißen: filiam: invito despondit ei filiam suam; Cluent. 179.
laudem: cui me praeripere desponsam iam et destinatam laudem ... valde est iniquum; har. resp. 6.
provinciam: is ut eam (provinciam) desponsam, non decretam habere videatur; prov. cons. 36.

destino, bestimmen: fortunas: qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit; Phil. V, 33.
laudem: s. **despondeo,** laudem.
locum: qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? Sest. 66.

destituo, preisgeben, bloßstellen, im Stiche lassen, hintergehen: alqm: iste ... subito solus destitutus pertimuit; Verr. II, 74. destitui alios in convivio; ib. III, 66. nudus paene est destitutus; ib. V, 110. hunc ... nudum in causa destitutum videtis; Caecin. 93. se ab Oppianico destitutum; Cluent. 72. [sese ab Oppianico destitutum; ib.] ut destitutus ab Oppianico videretur; ib. 88. cum ... in hac fortuna miserrima ... destitutus sit; Sulla 90. eundem in VIIviratu nonne destituisti? Phil. II, 99.
homines, socios: novem homines fortissimos, eiusdem muneris ... socios ... destituit; Sex. Rosc. 117.
signa: (duo signa) relicta ac destituta a ceteris signis; Verr. I, 61.
viros: viri boni ... timide ... istuc descendunt, ... multis vadimoniis desertis saepe ... destituti; Quinct. 51.

destitutio, Täuschung: iratus: ut ... eos, qui leviores erant, destitutione iratos Oppianico redderet; Cluent. 71.
percelli: destitutione illa perculsus; Quinct. 20.

destringo, ziehen, zücken: gladium: gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2. destrictis gladiis et cruentis; Sest. 76. cum ille ... gladios destringendos ... curavisset; Milo 41. quid enim tuus ille .. destrictus in acie Pharsalica gladius agebat? Ligar. 9.
sicas: duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; Fr. B. VIII, 21.

desuefacio, entwöhnen: quod ... multitudinem .. desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent. 110.

desultorius, Springerpferd: qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57.

desum, fehlen, im Stich lassen, den Beistand versagen, verabsäumen: I. **mit einfachem Subject**: alqs: qui libere dicat ..., non deest profecto;

Sex. Rosc. 30. qui accuset eos non deerit; ib. 91. vide ne tibi desis; ib. 104. commodis eorum me non defuturum; div. Caec. 2. posse te .. illi quoque iudicio non deesse; ib. 47. me praeterea causae non defuturum; Verr. III, 145. QUANDOQUE TU NULLA UMQUAM MIHI IN CUPIDITATE ... DEFUISTI; ib. 187. si illi communi legatorum voluntati et saluti Siciliae defuissent; ib. IV, 139. ut causae communi salutique ne deessent; ib. 140. Netini .. sibi non defuerunt; ib. V, 56. ne ... omnes potius me arbitrentur causae quam vos religioni vestrae defuisse; Caecin. 5. tantae voluntati omnium Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; ib. 51. non defore qui illa restituerent; leg. agr. II, 90. vos ne populo Romano deesse videamini providete; Catil. IV, 18. si consuli defuissem; Muren. 10. neque enim desunt qui istos ... incitent; Flacc. 66. quod ego ... non desim P. Sullae; Sulla 5. studio, amore, animo huic necessitudini non defuerunt; sen. 21. nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. neque enim iam deerunt qui imitari velint; dom. 120. neque huic vestro tanto studio audiendi nec vero huic tantae multitudini ... deero; Sest. 36. num defuit gladiis? ib. 80. si apud Athenienses ... non deerant qui rem publicam ... defenderent; ib 141. cuius ego voluntati in eius periculis nullo modo deesse possum; Balb. 4. neque huic umquam labori, officio, muneri defui; ib. 60. neque se neque generum neque conlegam suum tribuno plebis defuturum; Piso 78. non auxilium mihi, sed me auxilio defuisse; Planc. 86. hisce ego auxiliis salutis meae si idcirco defui; ib. 89. non mihi auxilium, sed me auxilio defuisse; ib. ego C. Caesaris laudibus desim? ib. 93. tu numquam meis ... liberis, numquam coniugi meae defuisti; Rab. Post. 47. ei, quem Asiae praefeceras, in nulla re defuit; Deiot. 24. alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15. me nec rei publicae nec amicis umquam defuisse; ib. II, 20. cui bello ... propter libidines defuisti; ib. 71. equidem non deero; ib. VII, 20. ut ... defuerit civium studiis potius; ib. X, 14.

alqd: ut eis ne quid desit; Sex. Rosc. 8. hoc etiam tuae deesse impudentiae, ut ..; Verr. V, 5. neque istorum pecuniis quicquam aliud deesse videò, nisi eius modi fundos; leg. agr. II, 78. nihil tibi consulatum petenti a me defuit; Muren. 7. qui ... nihil sibi defuturum arbitrantur; Phil. IV, 9. quod maxime deerat; ib. XII, 10. ſ. malum.

accusator: ut iudicium potius rei publicae quam aut reus iudicibus aut accusator reo defuisse videatur; Verr. a. pr. 3. cum ... huic .. accusatores viva matre deesse non possint; Cluent. 167.

aequitas: fides erga plebem Romanam, aequitas in vos ... vehementer defuit; leg. agr. II, 20.

amici: Autronio nonne sodales, non conlegae sui, non veteres amici ..., non hi omnes, qui sunt ... principes, defuerunt? Sulla 7.

animus: ſ. **animus,** I. deest (6 St.) B. I, S. 230, a.

auctor: „non deerit auctor et dux bonis"; Sest. 20.

auctoritas: non deest rei publicae ... auctoritas huius ordinis; Catil. I, 3.

auxilium: ſ. **auxilium,** I. deest (4 St.) B. I, S. 392, a. — benevolentia: ſ. fides; Quir. 24. Planc. 96.

calamitas: haec deerat iniuria et haec calamitas aratoribus; Verr. III, 198.

caput: huic (corpori) ... caput se vivo non defuturum; Muren. 51.

classes: neque vero classes deerunt; Phil. XI, 35.

conlega: ſ. alqs; Piso 78. amici. — consilium: ſ. **consilium,** I, 1. deest (6 St.) B. I, S. 644, b.

consules: nos, nos ... consules desumus; Catil. I, 3.

copia: quorum (amicorum) copia bonis viris ... deesse non solet; Muren. 70. — copiae: non copias defuisse; Verr. V, 135. pedestris sibi copias non defuturas; Catil. III, 9.

cura: non quo L. Philippo ... studium aut cura defuerit; Phil. IX, 1.

diligentia: ne aut accusatoribus diligentia aut pecunia testibus deesset; Cluent. 192. ſ. fides; Quir. 24.

domus: domus tibi deerat? Scaur. 45.

dux: ſ. auctor.

exempla: illi exempla non deerunt; Verr. III, 207.

facultas: ſ. oratio; Arch. 13.

fides: qui his hominibus ... fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42. mihi neque ... diligentiam neque ... fidem neque ... libertatem nec ... industriam nec ... benevolentiam defuturam; Quir. 24. C. Vergilio ... benevolentiam in me, memoriam communium temporum, pietatem, humanitatem, fidem defuisse? Planc. 96. ſ. aequitas.

frequentia: cuius (populi) frequentia huic causae numquam defuit; Verr. III, 80. frequentiam ... non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

fundi: ſ. alqd; Verr. II, 78. — gener: ſ. alqs; Piso 78. — humanitas: ſ. fides; Planc. 96. — industria: ſ. fides; Quir. 24.

ingenium: non quo ei deesset ingenium; Quinct. 11. ſ. fides; Sulla 42.

inimicus: non magis mihi deerit inimicus quam Verri defuit; Verr. III, 162. ut inimicus neque deesse nocenti possit; ib. mihi neque inimici neque invidi defuissent; Muren. 17.

iniuria: ſ. calamitas. — invidi: ſ. inimicus; Muren. 17. — iudicium: ſ. accusator; Verr. a. pr. 3.

lex: legem ambitus flagitasti, quae tibi non deerat; Muren. 46.

libertas: ſ. fides; Quir. 24.

lingua, manus: consilio .. neque manus neque lingua deerat; Catil. III, 16.

malum: quid enim erat mali quod huic ... deesse videretur? Sulla 91.

memoria: ſ. fides; Planc. 96.

milites: etsi in hac quadriremi ... minime multi remiges et milites deerant; Verr. V, 88.

numerus: cum magnus numerus deesset; Verr. V, 72.

occasio: aliis occasio defuit; voluntas nemini; Phil. II, 29.

officium: quod tibi ... nullum a me ... pietatis officium defuit; Milo 100.

opinio: si honesta *deest* de numine eorum (deorum) ... opinio; dom. 107.

opus: mensis octo continuos his opus non defuit; Verr. IV, 54.

oratio: ne oratio deesset; Verr. I, 31. in qua (causa) oratio deesse nemini possit; imp. Pomp. 3. utrum oratio ad eius rei disputationem deerit? leg. agr. II, 40. oratio et facultas, quae ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13. nullo modo mihi deesse posset oratio; Deiot. 6.

patronus: huic .. patronos propter Chrysogoni gratiam defuturos; Sex. Rosc. 28. patronos huic defuturos putaverunt, desunt: ib. 30. illi causae patronum defuisse; Cluent. 51. in qua (civitate) nemini umquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10.

pecunia: si forte desit pecunia, quae tanta ... recipi potest, ut deesse non debeat; leg. agr. II, 47. ut ... non sit pecunia populo Romano defutura; Phil. V, 12. ſ. diligentia.

perseverantia: vitam .. mihi prius quam vim perseverantiamque ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50.

pietas: ſ. fides; Planc. 96.
plaga: plaga una illa extrema defuit; Sest. 80.
poenae: tibi ... hominum poenas deesse adhuc, non deorum; har. resp. 38.
poëtae: neque poëtae ... tempori meo defuerunt; Sest. 123.
praeda: praeda perierit; alia non deerit; dom. 65.
praesidium: vobis populi Romani praesidia non desunt; Catil. IV, 18. bonorum mihi praesidium defuisse? dom. 95. „mihi umquam bonorum praesidium defuturum putarem?“ Milo 94.
principes: ſ. amici.
propinqui: eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; Verr. V, 121.
propugnatio: ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur, per quem est perfectum ne ceteris civibus deesset; Sest. 3.
propugnatores: propugnatores rei publicae qui esse voluerunt ..., si timidiores (sunt), desunt; Sest. 101.
remiges: ſ. milites. — reus: ſ. accusator; Verr. a. pr. 3.
salus: rei publicae salus deerit; Verr. III, 207.
senatores: quo in genere senatores deesse non solent; Phil. I, 12.
sententiae: quattuor tibi sententias solas ad perniciem defuisse; Fr. B. XIII, VII, 2.
sodales: ſ. amici.
studium: tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; Sest. 43. ſ. cura.
tempora: tempora defuerunt; Phil. IV, 1.
verbum: verbum mihi deest; leg. agr. II, 35.
vexillum: num umquam perditis civibus vexillum quo concurrant defuturum putatis? Phil. V, 29.
vis: non animus eis, sed vires defuerunt; Flacc. 61. ſ. perseverantia.
vita: ſ. perseverantia. — voluntas: ſ. occasio.
vox: sibi vocem praeconis modo defuisse; Milo 96.

II. **mit doppeltem Nominativ**: omnino nemo ullius rei fuit emptor cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97. neque se ei legatum ... defuturum; ib. XI, 17.

deterior, geringer, weniger gut, ſchlechter: A. **bei Subſtantiven**: alqs: pro te Verrem substituisti alterum civitati, nisi forte hoc deteriorem ..., quod ..; Verr. III, 161.
alqd: quicquid dixisses te deterius esse facturum; Verr. III, 133.
causa: ne ... deterior causa sit eorum; Caecin. 46. neque ideo est Gaditanorum causa deterior; Balb. 35.
homo: homo omnium ... quadruplatorum deterrimus; Verr. II, 22. homo [deterrime]; ib. 40. si unum hominem deterrimum poëta ... vellet inducere; har. resp. 57.
ius: quod is deteriore iure esset; Caecin. 18.
mulier: te mulieri deterrimae recte remisisse? Verr. III, 82.
mulierculae: mulierc ularum deterrimarum .. cognitores; Verr. III, 78. civitas ... duabus deterrimis mulierculis ... vectigalis fuit; ib. 79.
partes: quae vitiis animi in deterrimas partis iura hominum convertit; Cluent. 199.
patronus: ita deterrimus obscurissimusque patronus adhibetur; Cluent. 57.
res: quam quidem (rem) intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.
status: deteriore .. statu ut simus; har. resp. 61.
tempus: deteriore tempore absens auctionatur; Quinct. 20.

B. **allein**: I. sum: DETERIORES qui sint post docebo; har. resp. 56. qui sit unus omnium mortalium ... deterrimus; ib.
II, 1. appello: DETERIORES, REPULSOS ... hos appellant, quorum et mentes et res sunt perditae; har. resp. 53.
caveo: deteriores cavete; quorum quidem est magna natio, sed tamen eorum omnium hic dux est atque princeps; har. resp. 57.
iugulo: deteriores enim iugulari cupio; Phil. XIII, 40.
2. augeo: NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; har. resp. 56.

deterreo, abſchrecken, zurückſchrecken: I. **abſolut**: neque erat causa cur prohibendo non tam deterrere videretur quam admonere; dom. 127. et vinci turpe putavit et deterreri et latere; Sest. 89.
II. **mit Object**: alqm: me ... anulus aureus scribae tui deterret; Verr. I, 157. nisi quem forte illius ... dedicatio deterret; dom. 103. — a: ſ. **a**, I. deterreo; leg. agr. II, 92. dom. 4. Sest. 141. Phil. XIII, 20. XIV, 28. (B. I, S. 5, b). — Infinitiv: eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14. agere ... libere comitiorum metu deterrebar; ib. 24. — ne: se non crimine coniurationis, ne adessent ceteris, sed hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13. deterrere te, ne popularis esses, non poteramus; Phil. VIII, 19.
animos: quae (litterae) nostros animos deterrent ... a religione; har. resp. 18.
clientis: ut suos novos clientis a bello faciendo deterreat; Font. 36.
emptores: deterrentur emptores ... pretio; Caecin. 16.
hominem: Sex. Naevius hominem multis verbis deterret ne auctionetur; Quinct. 16. locupletis homines ..., ne sibi adversentur, testimonii denuntiatione deterret; Flacc. 18. labor offendit || labore fiendi, al. || homines a studioque deterret; Cael. 46. ſ. testem; Verr. a. pr. 28.
testem: testis, praesertim [Siculos] timidos homines ..., auctoritate deterrere; Verr. a. pr. 28. testis ... deterrere verbis ... coepit; ib. II, 64. qui multos in istum testis imperio ... deterruit; ib. III, 122. si qua gratia testes deterrentur; Font. 3. testis non modo Afer ..., sed quivis etiam elegantior ... deterreri ... potest; Scaur. 15.

detestabilis, verabſcheuenswerth: alqs: te ... detestabilem ... esse; Phil. II, 65.
alqd: in odio esse .. detestabile; Phil. I, 33. nihil est detestabilius dedecore; ib. III, 36.
civis: eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; Phil. XIII, 1.
homo: o detestabilem hominem! Phil. II, 110.
omen: hoc .. detestabile omen avertat luppiter; Phil. XI, 11.

detestatio, Buße: cum pro detestatione tot scelerum unam aram nefarie consecraret; dom. 140.

detestor, verabſcheuen, verwünſchen, abwenden: alqm, auspicium: (te) tamquam auspicium malum detestantur; Vatin. 39.
exitum: detestor exitum; Phil. VIII, 7.
faciem, al.: omnes memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem denique ac nomen a re publica detestantur; Piso 96.
omen: o di immortales, ... detestamini .. hoc omen; Phil. IV, 10.
querimoniam: ut a me ... patriae querimoniam detester; Catil. I, 27.

detineo, feſthalten, beſchäftigen: tantum civium numerum tam prope ab domo, tam bonis fructuosisque rebus detineri; Verr. II, 6.

detorqueo, wenden: quae (voluntas testium) ... nullo negotio flecti ac detorqueri potest; Cael. 22.

detraho, abnehmen, abreißen, herabziehen, erniedrigen, entziehen, entfernen, nöthigen: I. **abſolut**: 1. de: ut ipse de me detraham; Verr. IV, 53. de hoc ego teste detraham? Caecin. 26. de hominibus, non de iure civili detrahit; ib. 70. quo fa-

cilius de hoc senatu detrahere possitis; Rabir. 20. tu ... dubites de possessione detrahere? Catil. II, 18. „qui in contione detrahat de Pompeio.“ detrahat ille vituperando? har. resp. 50. mihi ... tum de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; ib. si de Scauri fama detraxerint; Scaur. 36. an in senatu facillime de me detrahi posse credidit? Phil. II, 2.

2. ex: illum ex ea pecunia ... detraxisse; Font. 3.

II. **mit Object:** alqm: ut hunc Oppianicum ... ad hanc accusationem detraheret; Cluent. 179. P. Clodius cum in iudicium detrahi non posset; Milo 38.

alqd: quod ei detrahere possis; Sex. Rosc. 147. nihil mihi detraham; Qu. Rosc. 44. tantum detraxit, quantum commodum fuit; Verr. III, 165. nihil detraho magistratibus; ib. 201. nihil potest esse detractum; Font. 3. cum huic omnia cum honore detracta sint; Sulla 90. mihi quod potuit ... sceleratorum hominum furor detrahere; Quir. 19. si cetera inimica oratione detrahitis; Cael. 57. posse suffragiis ... detrahere quod velit cuique; Planc. 11. quantum tuis operibus diuturnitas detrahet; Marcell. 12. nihil senatui detraxisse Cornelium; Fr. B. VI, 31. ſ. aurum. facultatem. frumentum. tempus. — de: quod ipsum non de summa frumenti detractum est; Verr. IV, 20. quae tu de re publica nostra detraxeris; ib. V, 58. ut nihil possit ... detractum de re familiari latere; Cluent. 82. quantum potest, de auctoritate senatus detrahit; ib. 140. nihil detrahit de vivo; Flacc. 91. ut nihil de capite civis aut de bonis ... detrahi possit; dom. 33. de ipso, qui scripsit, detrahi nihil volo; Piso 71. nihil est ... de te detractum. detractum dico? Planc. 52. ſ. **aliquis,** B, II, 2. detraho (5 St.) B. I, S. 179, a. — ex: cum ... Alienus ex ea facultate ... aliquantum detracturus sit; div. Caec. 49. quantum tandem ex his horis detraheret? Flacc. 82. ex qua (dignitate) ei nihil detrahi potest; Rab. Post. 44.

anulum: qui ipsi anulos aureos .. liberis .. suis detraxerant; Verr. III, 187. patri familias ... anulus de digito detractus est; ib. IV, 58.

argumenta: ea (argumenta) detrahenda curavit omnia; Verr. IV, 124.

aurum: ex ipsa Diana quod habebat auri detractum ... esse; Verr. I, 54.

calamitatem: ut calamitatem mihi detraxisse ... videamini; Quir. 6.

celeritatem: celeritas detracta de causa est; Phil. VI, 15.

conlegam: conlegam quidem de caelo detraxisti; Phil. II, 107.

consuetudinem: hanc tibi consuetudinem ... bonis obtrectandi si qui detraxerit; Phil. X, 6.

crustas: eis crustae aut emblemata detrahebantur; Verr. IV, 52.

deam: deam deae detrahere conatus es? Verr. IV, 112.

decumas: hinc cum unae decumae lege et consuetudine detrahantur; Verr. III, 227.

dignitatem: detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia; Cael. 3.

emblemata: ſ. crustas.

facultatem: ut ... tantum facultatis timor detrahat; Deiot. 1.

frumentum: quod ... de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11.

homines: qui mihi homines ex provinciis potissimum detrahendi sint; prov. cons. 1.

honorem: honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; Verr. IV, 25.

inimicum: inimicum ex Gallia sententiis suis non detrahebant; prov. cons. 19.

lauream: detractam e cruentis fascibus lauream; Piso 74.

laudem: ut neque vera laus ei detracta oratione mea ... videatur; imp. Pomp. 10. bellicas laudes solent quidam ... detrahere ducibus; Marcell. 6.

manubias: qui ex calamitate senatoris ... manubias detrahere conatus sit; Verr. I, 157.

mercedem: qua quidem (mercede laudis et gloriae) detracta; Arch. 28.

modios: quae (modium cIↃIↃIↃ) cum de populi Romani victu, de vectigalium nervis, de sanguine detraxisset aerarii; Verr. III, 83.

ornamenta: detrahes (pupillae) ornamenta ... ingenuitatis? Verr. I, 113.

patrem: „quae patrem complexa triumphantem ab inimico tribuno plebei de curru detrahi passa non est; Cael. 34.

pecuniam: si potest ista pecunia sine aratorum iniuria detrahi; Verr. III, 182.

personam: istam ipsam personam vehementem ... iam voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.

quinquagesimas: scribae nomine de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; Verr. III, 181.

rem: his rebus detractis; Verr. III, 200. de fortunis Varronis rem ullam esse detractam; Phil. II, 104.

sacerdotem: qui ... sacerdotem ab ipsis aris ... detraxeris; har. resp. 28.

spolia: ut ... cruenta spolia detrahere mallet; Sex. Rosc. 146. ad eius spolia detrahenda advolaverunt; Sest. 54.

tempus: qui ... quaestor tantum ex re militari detraxerit temporis; Planc. 61.

detrectatio, Ablehnung: non esse detrectationem; Fr. C. 28.

detrecto, ablehnen: quod non detrectare militiam, sed defendere provinciam iudicata est; Fr. B. I.

detrimentum, Nachtheil, Einbuße, Verlust: I. sunt: tua ista detrimenta sunt, illa nostra; Phil. II, 101.

II, 1. accipio: ſ. **accipio,** III. detrimentum (3 St.) B. I, S. 40, b. — capio: ſ. **capio,** II. detrimentum (2 St.) B. I, S. 451, a.

facio: res publica detrimentum fecit; Verr. IV, 20.

perfero: haec tot detrimenta ... (debent) perferre? Verr. III, 228.

sentio: etiam ceterarum civitatum ... detrimenta senserunt; Verr. III, 118.

2. sum: nescio cur hoc mihi detrimento esse debeat; div. Caec. 15. quae detrimento ... nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144.

III. alqd: ſ. II, 1. accipio; Phil. V, 34. capio.

IV, 1. adfici: adfectum illum quibusdam ... detrimentis; Deiot. 8.

2. cum: cum maximo detrimento ... vectigalium totam Hieronicam legem sustulisti; Verr. III, 19. minore quidem cum rei publicae detrimento; sen. 11.

sine: ut peccare sine summo rei publicae detrimento ... non possitis; Verr. I, 22. non sine magno quidem rei publicae provinciaeque Siciliae detrimento; ib. IV, 20. sin ... sine ullo rei publicae detrimento respicio .. salutem .. meam; Planc. 91.

detrudo, hinwegſtoßen, verdrängen: alqm: UNDE [DE] DOLO MALO TUO, M. TULLI, M. CLAUDIUS AUT FAMILIA AUT PROCURATOR EIUS VI DETRUSUS EST; Tull. 29. qui vi alterum detrusisse dicitur; ib. 45. deiectus detrususque sum; Caecin. 47. detrusum dicesne? ib. 49. potestne detrudi quisquam, qui non attingitur? ib. eum detrudi, cui manus adferantur; ib. neminem statui detrusum, qui non ... actus praeceps intellegatur; ib. — de: Quinctius ... de saltu ... a servis communibus vi detruditur; Quinct. 28. eum ipsum ...

invitum de praedio detrudi vetat; ib. 84. — ex: ex praedio vi detrusum esse Quinctium; Quinct. 89.
civis: nisi in eandem impiorum poenam optime meritos civis detruserint; Flacc. 94.
dominum: DOMINUM .. INVITUM DETRUDERE NON PLACET; Quinct. 84. edictum, quod aperte dominum de praedio detrudi vetaret; ib. 89.
familiam, procuratorem: ſ. alqm; Tull. 29.

deturbo, vertreiben, herabſtürzen: I. absolut: miserum est deturbari fortunis omnibus; Quinct. 95.
II. alqm: de fortunis omnibus P. Quinctius deturbandus est; Quinct. 77. quasi ... potueris P. Quinctium de possessione deturbare; ib. 83. sua quemque fraus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.
consulem, imperatorem: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... de custodia civitatis ... deturbari volunt; Muren. 79.
quaesitorem: num quis reus ... eum (suum quaesitorem) .. vi deturbarit? Vatin. 34.
statuam: Tyndaritani statuam istius ... deturbarunt; Verr. IV, 90. statuam istius persimilem ... deturbant; Piso 93.

deveho, hinbringen: pass. hinfahren: alqs: ego celeriter Veliam devectus; Phil. I, 9.
arma: arma in villam Ocriculanam devecta Tiberi; Milo 64.

devenio, hinkommen: devenit autem seu potius incidit in istum ... Graecus atque advena; Piso 70. ſ. **ad,** I. devenio (4 St.) B. I, S. 66, a.

deversor, in einer Herberge wohnen: alqs: Rubrium ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64. in qua (domo) iste deversabatur; ib. 69. in qua (domo) deversabare; ib. 78. apud quem deversatus es; ib. IV, 37. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68.
rex: domi suae deversatum esse Antiochum regem Syracusis; Verr. IV, 70.

deversorium, Herberge, Sitz: habeo: si domus haec habenda est potius quam ... deversorium flagitiorum omnium; Sex. Rosc. 134.
volo: studiorum .. suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; Phil. II, 104.

deverticulum, (div.), Seitenweg, Schlupfwinkel: quaero: quae deverticula flexionesque quaesisti? Piso 53.
reperio: aliud fraudis et insidiarum eodem vestigio diverticulum ||dev.|| repperit; Qu. Rosc. 51.

deverto(r) (div.), abwenden, einkehren: alqs: quo ... tamen devertisset; Verr. IV, 25. cum ... eius ipsius domum devertisti; Piso 83. devertit Clodius ad Albanum; Milo 51. eum ... ad villam suam deversuram; ib. devertit in villam Pompei; ib. 54. cum ... domum regis ... devertisses; Deiot. 17. se Pompei conveniendi causa divertisse ||dev.|| Massiliam; Phil. XIII, 13. — locus ..., quo deverteretur; Verr. III, 75. si qui Cobiamacho ... deverterentur; Font. 19.
defensor: ad hospites meos ... causae communis defensor deverti potius quam ad eos, qui ..; Verr. I, 16.
frater: quo L. frater meus ... devertit; Verr. IV, 25.

devincio, feſſeln, binden, verbinden, verpflichten: I. acc. c. inf.: hunc vir clarissimus ... omni cautione, foedere, exsecratione devinxerat nihil ... contra me esse facturum; Sest. 15.
II. alqm: ut ... eius religioni te ipse devinctum ... dedant ||eius † religione te isti ... dedamus||; Verr. IV, 90. simul ab isto donis beneficiisque multis devinciebatur; ib. V, 82. ut eum ... testamenti spe devinctum posset habere in potestate; Cluent. 179. quo scelere se devinxerit; har. resp. 5. eodem se conscientiae scelere devinxit; Cael. 52. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. suos praemiis, adversarios clementiae specie devinxerat; Phil. II, 116. quamquam nos ... usus, consuetudo ... devinxit; ib. VII, 6. eosdem ... consensu et amore devinxit ... turpissimae vitae similitudo; ib. XI, 2. ſ. domum.
adversarios: ſ. alqm; Phil. II, 116.
Atellam, al.: Atellam, Cumas, Neapolim, Pompeios, Nuceriam suis praesidiis devincient; leg. agr. II, 86.
auctoritatem: recitatur vobis iure iurando devincta auctoritas; Cael. 55.
civis: cives ... devincti necessitudine ac vetustate; Flacc. 5 (3. 29).
domum: Octavios et Catonem et totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arch. 6.
filium: „vis ... illum filium familias ... habere tuis copiis devinctum"; Cael. 36.
Italiam: quam (Italiam) ... omnibus vinclis devinctam ... teneretis; leg. agr. I, 16.
iudicem: iudicem ... non devinctum legibus esse oportere; Cluent. 160.
nationes: nationes .. nondum legibus, nondum iure certo, nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.
oppida: cetera oppida praesidiis devincient; Fr. A. IV.
partis: qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.
sedem: si sedem ipsam ac templum publici consilii religione Concordiae devinxisset; dom. 131.
suffragia: suffragia largitione devincta; Planc. 45.
templum: ſ. sedem.
tribus: quas (tribus) is largitione devinctas haberet; Planc. 37.

devinco, völlig beſiegen: alqm: qui ... Antiochum .. devicit; Rab. Post. 27. qui Hernicos devicit; Phil. VI, 13. qui iam devicti sunt; ib. XIV, 25. ſ. regem.
adversarios: devictis adversariis; Marcell. 26.
Africam: Africa devicta; Piso 43.
Capuam: Capua devicta ... est; leg. agr. II, 70.
condicionem: a quo etiam ipsius victoriae condicio visque devicta est; Marcell. 12.
Italiam: hac [virtute] maiores vestri ... Italiam devicerunt; Phil. IV, 13.
regem: Antiochus ..., rex Asiae, .. postea quam a L. Scipione devictus *est;* Deiot. 36.
vim: ſ. condicionem.

devito, vermeiden: insidias: quas (insidias) .. mea diligentia devitarim; Verr. a. pr. 8.
procellam: ut ... procellam temporis devitaret; Verr. a. pr. 8.

devius, abgelegen, unſtät: alqs: qui, cum essent devii, descenderunt; Phil. II, 106.
homo: homo ... in omnibus consiliis praeceps et devius; Phil. V, 37.
oppidum: in oppidum devium Beroeam defugisti; Piso 89.

deunx, eilf Zwölftel: facit heredem ex deunce et semuncia Caecinam; Caecin. 17.

devoco, abberufen, verleiten: nihil est quod eum (hominem) de provincia devocent; prov. cons. 29. ſ. **ad,** I. devoco (2 St.) B. I, S. 66, a.

devolo, hinfliegen: ad florentem aliam (amicitiam) devolare; Quinct. 93.

devolvo, hinabſtürzen: ad spem estis inanem pacis devoluti; Phil. VII, 14.

devoro, verſchlingen, verſchlucken, ertragen: beneficia: beneficiis Caesaris devoratis; Phil. XIII, 3.
bona, fortunas, fructus: cum ... omnium locupletium fortunas, omnium provinciarum fructus,

... regum bona spe atque avaritia devorasses; dom. 60.

lucrum: quod erat spe devoratum lucrum; Flacc. 57.

molestiam: exspectate legatorum reditum et paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17.

partim: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent; Piso 48.

patrimonium: non modo unius patrimonium ..., sed urbis et regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.

pecuniam: devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; Verr. III, 177. devorata pecunia; Piso 90.

praedam: qui iam spe ... praedam illam devorasset; Verr. I, 135.

regna, urbis: ſ. patrimonium.

verbum: verbum ipsum omnibus ... *sensibus* devorabat; Sest. 28.

devotio, Gelübde, Opfer: I, 1. committo, convinco: hanc ... devotionem capitis mei ... convictam esse et commissam; dom. 145.

2. convinco: eius devotionis me esse convictum; Quir. 1.

II. in: in devotione vitae ... imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2.

devoveo, weihen, opfern, preisgeben: alqm: qui ... pro alieno se aere devovit; Phil. XI, 13. ſ. caput. fortunas. vitam.

caput: me .. atque meum caput ea condicione devovi, ut ..; dom. 145.

fortunas: cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate ... devovi; Quir. 1.

hostiam: quod ... T. Annio devota ... ista hostia esse videtur; har. resp. 6.

sicam: quae (sica) .. quibus abs te .. sacris .. devota sit nescio; Catil. I, 16.

vitam: ex qua (civitate) P. Decius ... se ac vitam suam pro salute populi Romani ... devovisset; Sest. 48.

deus, Gott: I. **absolut:** 1. **Subject:** accipiunt: te eius di penates acceperunt; Deiot. 8.

adit: ut deus aliqui delapsus e caelo coetus hominum adeat, versetur in terris, cum hominibus conloquatur; har. resp. 62.

adiuvant: ut omnes di adiuvent; Verr. III, 112. quam (causam) etiam di adiuverunt; Ligar. 19. „si me ... di immortales ... adiuverint;“ Phil. XIII, 45.

admonent: di immortales nos admonent; har. resp. 61.

approbant: di approbent! Verr. V, 49.

aspernantur: cuius preces si di aspernarentur; Font. 48. cuius ... crudelitatem deos immortalis a suis aris ... aspernatos esse; Cluent. 194.

audiunt: in quo di immortales meas preces audiverunt; Piso 43.

avertunt: ſ. **averto,** omen; Flacc. 104. Phil. III, 35. IV, 10. XII, 14. XIII, 41. XIV, 26 (B. I, S. 359, a).

canunt: ut haec ... canere di immortales viderentur; Catil. III, 18.

cogunt: nonne ... di ipsi immortales cogant ... tanta vitia superari? Catil. II, 25.

committunt: haec di immortales, qui me ... receperunt ..., vestrae potestati .. commiserunt; Sest. 147.

comprobant: dis .. immortalibus ... reditum meum comprobantibus; Quir. 18. deos immortalis ... numine suo reditum meum .. comprobasse; dom. 15.

conciliat: si qui mihi deus vestram ... benevolentiam conciliarit; Cluent. 7.

concupiscunt: di immortales domum meam concupiverunt? dom. 108.

conferunt: ut mihi quidem videantur di immortales ... vel placati iam vel satiati ... spem salutis ad clementiam victoris ... contulisse; Marcell. 18.

congerunt: ad quem cum di ... omnia ornamenta congessissent; Deiot. 12.

conloquitur: ſ. adit.

consentiunt: deos immortalis ad rem publicam conservandam .. consensisse; Phil. IV, 10.

consuescunt: ex perfidia ... di immortales hominibus irasci et suscensere consuerunt; Qu. Rosc. 46.

cupit: ſ. opitulatur.

dant: utinam tibi istam mentem di immortales duint! Catil. I, 22. di immortales, quantum mihi beneficium dedisse videmini! sen. 9. di immortales mihi liberos dederunt; Quir. 5. di immortales ... mentem illi perdito ... dederunt, ut ..; Milo 88. di immortales nobis haec praesidia dederunt; Phil. III, 34. quorum opprimendorum di immortales incredibilem ... fortunam dederunt; ib. 36. quod di dent! ib. X, 13.

deferunt: quantas (res) di immortales ad Cn. Pompeium detulerunt; imp. Pomp. 48.

desiderant: di immortales quae loca desiderent, quid significent, de quo loquantur; har. resp. 32.

detestantur: o di immortales, avertite et detestamini .. hoc omen! Phil. IV, 10.

est, sunt: hic di penates (sunt); dom. 109. qui ... deos esse non sentiat; har. resp. 19. cum deos esse intellexerit; ib. — quem tibi ... deum ... auxilio futurum putas? Verr. IV, 78. quem tibi .. deum ... auxilio futurum putas? ib. IV, 101. ducibus dis immortalibus; imp. Pomp. 50. dis .. immortalibus ducibus; Catil. III, 22. omnis tibi deos ... esse inimicos; Phil. II, 65. dis hominibusque invitis; Verr. I, 9. Vatin. 38. invitis dis immortalibus; Verr. IV, 78. quodvis exsilium his est optatius ... quam di penates, uno illo exsulante; Ligar. 33.

expiant: tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.

faciunt: di immortales faxint ne sit alter! Verr. III, 81. di faciant ut ... belli mentionem facere audeas! ib. V, 33. di faxint ut meus conlega ... latrocinium armatus opprimat! Muren. 84. utinam di immortales fecissent! Milo 103. vellem di immortales fecissent ... ut vivo potius Ser. Sulpicio gratias ageremus! Phil. IX, 1.

ferunt: deos .. immortalis huic invicto populo ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.

flectunt: nisi di immortales omni ratione placati suo numine prope fata ipsa flexissent; Catil. III, 19.

gignit: ut idem deus urbem hanc gentibus ... genuisse videatur; Phil. XIV, 32.

ignoscunt: hoc ignoscant di immortales velim; Phil. I, 13.

immigrant: deos immortalis ... in eius domum adflictam ... immigrare voluisse? dom. 107.

impellunt: nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut ..; Milo 89.

ineunt: omnes .. di, qui vehiculis tensarum sollemnis coetus ludorum initis; Verr. V, 186.

irascuntur: ſ. consuescunt.

iudicat: P. Lentulus consul, parens, deus ... nihil ... sibi prius ... agendum iudicavit; Quir. 11. quem ad modum omnes iam di ... iudicarunt; dom. 26. de mea causa ... omnes di ... iudicarunt; ib. 44. id .. deos immortalis spero aequissimum iudicare; Phil. XI, 39.

iuvant: dis iuvantibus; Phil. III, 36.

loquuntur: haruspices haec loquuntur an patrii penatesque di? har. resp. 37. ſ. desiderant.

monent: cum di immortales monent de optimatium discordia; har. resp. 53.

neglegunt: „quas (supplicationes) di neglegunt;“ Piso 59.

obruunt: quod di omen obruant! har. resp. 42.

oderunt: omnes te di ... oderunt; Phil. XIII, 45. si etiam di oderunt quos oportet; ib. XIV, 8.

offert: quis populo Romano obtulit hunc divinum adulescentem deus? Phil. V, 43. quo tempore di ipsi immortales praesidium ... nobis obtulerunt; ib. XIII, 18.

opitulatur: quem deum, si cupiat, posse opitulari rei publicae credamus? Marcell. 23.

peccant: maluit videlicet homines peccare quam deos; Verr. II, 22.

perduint: di te perduint! Deiot. 21.

potest: ſ. opitulatur. II, 1. placo; Font. 31. dom. 105. Fr. B. XIII, III, 1.

praecinunt, praemonstrant: aliquid deos populo Romano praemonstrare et praecinere; har. resp. 20.

praedicunt: sive .. prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt; Phil. IV, 10.

praesident: omnis deos, qui huic urbi praesident, mihi ... relaturos esse gratiam; Catil. IV, 8. ſ. II, 1. testor; imp. Pomp. 70. Phil XIII, 20.

prohibent: di prohibeant .., ut hoc praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151.

putat: P. Lentulus, parens ac deus nostrae vitae, ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; Milo 83.

rapiunt: rapiunt eum ad supplicium di patrii; Verr. I, 7.

recipiunt: ſ. committunt. — referunt: ſ. praesident.

repetunt: a quo etiam di immortales sua repetunt; Verr. IV, 71.

revocant: ipsi di immortales, qui hanc urbem ... tuentur, ... mihi videntur fructum ... gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; dom. 143.

significant: ſ. desiderant. — suscensent: ſ. consuescunt.

tribuunt: sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17.

vident: di immortales suorum templorum custodem ... pulsum cum viderent; dom. 141. — videtur: ſ. canunt. conferunt. dant; sen. 9. gignit. revocant. II, 1. committo. relinquo; Verr. a. pr. 14. spolio.

ulciscuntur: ut ipsi se di immortales ulciscerentur; Verr. IV, 87.

volunt: SI DI VOLUNT; Verr. III, 157. si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt; Catil. IV, 2. quorum (ludorum) ipsi di immortales atque illa mater Idaea te ... spectatorem esse voluit; har. resp. 22. ne deos quidem immortalis velle aperiri sua templa; prov. cons. 14. quem di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; Phil. 19. ſ. immigrant.

elliptiſch: di meliora! Phil. VIII, 9. X, 5.

2. **Prädicat**: sum: vos, iudices, quos huic A. Cluentio quasi aliquos deos ... fortuna esse voluit; Cluent. 195.

3. **Ausruf** (ſ. II, 1. testor; Sest. 45): di boni! Milo 59. Phil. II, 20. 80. V, 14. 25. X, 7. di immortales! Sex. Rosc. 37. div. Caec. 45. Verr. II, 46. 110. IV, 8. 84. V, 141. Cluent. 51. 109. 188. leg. agr. I, 20. Rabir. 20. Catil. IV, 15. Muren. 84. Flacc. 75. Quir. 4. Piso 45. Scaur. 29. Milo 40. 64. 75. Phil. I, 20. II, 14. 19. 90. X, 11. XI, 10. XIV, 25. di, inquam, immortales! Flacc. 5 (3. 16). di patrii ac penates! Sulla 86. ſ. 1. dant; sen. 9.

o: o di boni! Sest. 19. o di immortales! Sex. Rosc. 77. Verr. I, 44. 87. V, 35. 84. Catil. I, 9. Flacc. 97. Sulla 40. dom. 104. Sest. 93. Piso 41. Rab. Post. 6. Milo 104. Phil. V, 39. VIII, 29. ſ. 1. detestantur.

pro: pro di immortales! Qu. Rosc. 4. Verr. III, 121. 132. IV, 104. V, 97. Font. 12. imp. Pomp. 33. Cluent. 48. har. resp. 25. 42. Sest. 122. Cael. 59. Piso fr. 1. Phil. VIII, 23. Fr. A. V, 1. pro dei immortales! Sest. 53.

II. **nach Verben**: 1. **Accuſativ**: accipio: deos patrios, quos a maioribus acceperunt, colendos sibi diligenter et retinendos esse; Verr. IV, 132.

amitto: cuius opera ... deos .. patrios amiserant; Verr. IV, 151.

appello: qui deus appellandus est? Quinct. 94.

attingo: ſ. violo; Verr. IV, 121.

aufero: eosdem illos deos nefario scelere auferebat; Verr. IV, 77. di ablati; ib. 104.

colo: ſ. accipio.

committo: ut ... di penates, bona ... vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1.

constituo: sanctissimos deos illo constituisse in templo videtur ..., ut ..; Scaur. 46.

contestor: deos hominesque contestans; Verr. IV, 67.

credo: ſ. committo.

defendo: ut ... deos penatis suos ... defenderet; Sest. 95. cum ... deos penatis suos ... defenderet; Milo 38.

desidero: pluris esse ... istius adventu deos ... desideratos; Verr. IV, 131.

eripio: istum ... deos .. penatis a maioribus traditos ex aedibus suis eripuisse; Verr. II, 13.

expello: ista tua pulcra Libertas deos penatis ... expulit? dom. 108.

expugno: expugnari deos patrios; Verr. IV, 94.

facio: ſ. relinquo; Verr. a. pr. 14.

habeo: sese iam ne deos quidem in suis urbibus ad quos confugerent habere, quod eorum simulacra ... sustulisset; div. Caec. 3. qui (Tenes) apud Tenedios sanctissimus deus habetur; Verr. I, 49. is (Chrysas) apud illos habetur deus; ib. IV, 96. si parentes carissimos habere debemus, ... si deos immortalis, quorum beneficio .. haec tenuimus; sen. 2.

imploro: illa deos hominesque implorante; Verr. I, 153. deos ... omnis imploro et obtestor, quorum templis et religionibus iste ... bellum ... habuit indictum; ib. V, 188.

macto: cum puerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.

nomino: Mithridatem deum ... nominabant; Flacc. 60.

obtestor: ſ. imploro; Verr. V, 188.

orno: ille deos deorum spoliis ornari noluit; Verr. IV, 123.

placo: deos placandos esse; Font. 31. deos immortalis .. hominum ... sanguine facillime posse placari; ib. quae ... in dis immortalibus placandis occupata est; ib. 46. quae (res) ad placandos deos pertineret; Catil. III, 20. deos satis posse placari; dom. 105. facile ab se deos placari posse; Fr. B. XIII, III, ſ. 1, 1. conferunt. flectunt.

precor: ut deos immortalis scientia peregrina ... precaretur; Balb. 55. ſ. V, in.

puto: huic homini ... pauci deos propitios, plerique autem iratos putabunt; Cael. 42.

recipero: in dis penatibus reciperandis; dom. 143. ſ. reporto.

relinquo: deum .. nullum Siculis qui ei ... antiquo artificio factus videretur reliquit; Verr. a. pr. 14. (se) deos penatis ... relicturum; Phil. XII, 14.

repeto: in dis patriis repetendis; Verr. IV, 18. repetebant ... deos patrios; Phil. II, 75.

reporto: deos patrios reportabat Segestanis, ex urbe hostium recuperatos; Verr. IV, 77.

reposco: deos penatis te patrios reposcit; Verr. IV, 17.

restituo: illi di penates ac familiares mei ... mecum erunt restituti; dom. 143.

retineo: ſ. accipio.

saluto: cum deos salutatum aliqui venerint; Sex. Rosc. 56.

satio: ſ. I, 1. conferunt.

spolio: ut ... di immortales spoliati ... esse videantur; Verr. V, 179.

statuo: cuius ego patrem deum ... statuo ... nominis mei; Sest. 144.

subicio: deos penatis subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.

testor: ego omnis homines deosque testor; Caecin. 83. testor .. omnis deos et eos maxime, qui huic loco temploque praesident; imp. Pomp. 70. quibus (votis) illa etiam deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194. te .., patria, testor et vos, penates patriique dei; Sest. 45. omnis homines deosque testor; Rab. Post. 15. testabor semper deos hominesque quid sentiam; Phil. VII, 20. testor ... omnis deos, qui huic urbi praesident; ib. XIII, 20.

tollo: qui etiam inventorem olei deum sustulisset; Verr. IV, 139.

trado: ſ. eripio.

vendo: ut deos patrios venderet; Verr. IV, 11.

veneror: ſ. V. in.

vereor: quem veretur ut deum; Planc. 29.

violo: in quo di immortales violati; Verr. IV, 60. multos .. ab isto deos ... violatos; ib. 71. deum vero nullum violavit, nullum attigit; ib. 121. quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21. in qua (quaestura) idem iste deos hominesque violavit; ib. 43.

volo: ita mihi deos velim propitios, ut ..; div. Caec. 41. ita mihi omnis deos propitios velim; Verr. V, 37.

2. **Dativ**: ago: gratias egit dis immortalibus; Muren. 75.

commendo: qui antea dis immortalibus (ea) commendavit; Muren. 2.

concilio: dis immortalibus ... nos primum natura conciliat; har. resp. 57.

consecro: ministri publici Martis atque ei deo ... consecrati; Cluent. 43.

debeo: multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. ut ... omnia dis immortalibus debeamus; sen. 2. quantum dis immortalibus (debemus); Quir. 5. ſ. 1. violo; har. resp. 21.

decerno: supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est; Catil. III, 15.

habeo: magna dis immortalibus habenda est ... gratia; Catil. I, 11. de honore dis immortalibus habendo sententias dicimus; Phil. XIV, 22. ſ. debeo; Catil. III, 23.

indico: cum bellum ... dis hominibusque indixissent; Verr. I, 48. dis immortalibus bellum indictum; ib. IV, 72.

infero: quos poëtae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20.

orno: dum forum dis immortalibus ... habuit ornatum; Verr. IV, 6.

ostendo: tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere (ausus es)? Phil. II, 68.

pareo: ei .., uti deo, paream; Phil. XIII, 6.

pendo: nisi poenas .. dis .. immortalibus ... penderet; Piso 50.

persolvo: qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvunt; Planc. 80. ut ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

placeo: si dis immortalibus placet; Sex. Rosc. 102. si dis placet; Piso 38.

sum: POSTILIONES ‖ POSTULATIONES ‖ ESSE IOVI, SATURNO, NEPTUNO, TELLURI, DIS CAELESTIBUS; har. resp. 20.

tendo: quas (manus) pro vobis dis immortalibus tendere consuevit; Font. 48.

tribuo: res ipsa tributa est dis immortalibus; prov. cons. 27.

videor: id ... semper ipsis dis immortalibus satis sanctum ... esse visum est; har. resp. 12. quod ... indignum dis immortalibus esse visum; ib. 34.

3. **Ablativ**: exturbo: hunc miserum ... dis .. penatibus praecipitem ... exturbat; Sex. Rosc. 28.

moveo: se moveri ... dis penatibus negant oportere; leg. agr. II, 57.

pello: ego pulsus ... dis penatibus; Sest. 145.

4. **mit Präpoſitionen**: accedo ad: homines .. ad deos nulla re propius accedunt quam ..; Ligar. 38. — prope: proxime deos accessit Clodius; Milo 59.

accipio a: quam (conscientiam) ab dis immortalibus accepimus; Cluent. 159.

committo in: multa ... in deos ... nefarie .. commisit; Verr. I, 6.

confugio ad: ſ. 1. habeo; div. Caec. 3.

consequor a: multa .. a dis immortalibus optata consecuti sumus; Quir. 5.

duco a: quoniam omnium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14.

eicio a: hic ... iam a suis dis penatibus praeceps eiectus; Quinct. 83.

exterminio a: exterminabit civis Romanos edicto consul a suis dis penatibus? Sest. 30.

facio apud: res illum divinas apud eos deos ... facere vidisti; Verr. IV, 18. — in: cum ... multa in deos hominesque nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56.

fero contra: „arma ... contra deos patrios ... tuli;“ Phil. II, 72.

iuro per: si per plures deos iuret; Rab. Post. 36.

obsecro per: obsecrans per deos immortalis, ut ..; Quinct. 96.

opto a: ab dis immortalibus ... opto, ut ..; Verr. a. pr. 50. qui ab dis immortalibus tot ... res tacitus auderet optare; imp. Pomp. 48. numquam ego a dis immortalibus optabo ..., ut ..; Catil. II, 15. quod ... ego semper optabam ab dis immortalibus; ib. III, 4 (vgl. consequor).

peto a: illae ... ab dis immortalibus pacem ... petunt; Font. 30. ab Iove ... ceterisque dis ... immortalibus, quorum ope et auxilio ... res publica ... gubernatur, pacem ... peto, precorque ab eis, ut ..; Rabir. 5. ut ab Iove ... ceterisque dis ... omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 30.

precor a: quae precatus a dis immortalibus sum .., eadem precor ab eisdem dis immortalibus; Muren. 1. quod precatus a Iove ... ceterisque dis immortalibus sum; Quir. 1. ſ. peto a; Rabir. 5.

redeo ad: si ad deos penatis ... redire properaret; prov. cons. 35.

sum a: a dis quidem immortalibus quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? har. resp. 39. — ante: ante hos deos erant arulae; Verr. IV, 5.

tollo ad: quoniam illum, qui hanc urbem condidit, ad deos immortalis ... sustulimus; Catil. III, 2.

trado de: quae de quoque deo nobis tradita sunt; har. resp. 24.

traho ab: legio Martia, quae mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.

veneror pro: me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.

venio ab: ab dis manibus innocentium poenas ... in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.

usu capio a: ut nihil mortales a dis immortalibus usu capere possint; har. resp. 32.

III. **nach Adjectiven**: 1. **Dativ**: carus: quam cara dis immortalibus (illa gens) esset; Flacc. 69. [quam deo cara;] ib.

exiguus: dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio; prov. cons. 26.

gratus: dis immortalibus ... gratum et iucundum meum reditum .. esse; dom. 147. quae (causa) dis hominibusque gratissima; Phil. V, 44. hoc ... ne dis quidem immortalibus gratum (est); ib. XIV, 2. gratae vero nostrae dis immortalibus gratulationes erunt; ib. 7.

ingratus: ne aut invisa dis immortalibus oratio nostra aut ingrata esse videatur; imp. Pomp. 47.

invisus: Antonii ... promissa ... dis hominibusque invisa; Phil. VIII, 10.

gratia: is cum iam adolescentem iam tum hac in re insa[illegible] videret: Piso 62.

incredibilis: f. gratus; dom. 147.

periurium: nominem dis ... periurium; Fr. B. VI, 29.

similis: eum ... similimum deo iudico; Marcell. 8.

2. mit Präpositionen: gratus in: putarem te gratum in deos: Verr. II, 116.

impius, ad in: in deos immortalis quam impios, quam sceleratos, quam nefarios fueris; Verr. I, 47.

sceleratus in: non .. in me sceleratior fuit quam in ipsos deos immortalis: har. resp. 5.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: amor: deorum immortalium summo erga vos amore; Catil. III, 1.

antistites: vobis erunt alii antistites deorum immortalium ... requirendi: dom. 2.

aras: aras deorum immortalium ... de vestro iudicio constituere: Font. 47.

auxilium: f. II, 4. peto a; Rabir. 5.

beneficium: cum .. deorum immortalium ... beneficia ... recordarer: Deiot. 6. non ... deorum immortalium beneficio carmini? Phil. III, 32. est enim quasi deorum immortalium beneficio et numere datus rei publicae Brutorum genus; ib. IV, 7. cum C. Caesar deorum immortalium beneficio ... coloniae patronus adiit; ib. V, 23. C. Caesarem, deorum beneficio natum ad haec tempora; ib. XII, 9. maiore ... deorum immortalium beneficio rei publicae natus est; ib. XIII, 46. ne .. deorum immortalium beneficium festinatione praeripuisse ... videamur: ib. XIV, 5. Caesarem, deorum beneficio rei publicae procreatum; ib. 25. f. II, 1. habeo; sen. 2.

benignitas: nunc deum immortalium benignitate omnium fortunae sunt certae; Qu. Rosc. 33. quanta deorum benignitate auctas ... fortunas; Catil. IV, 19.

caerimoniae: de deorum penatium ... caerimoniis ... quod tres pontifices statuissent; har. resp. 12.

coetus: quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; Sest. 143.

consilium: ut deorum immortalium nutu atque consilio ... provisa esse videantur: Catil. III, 18.

conspectus: in deorum hominumque conspectu esset occisus; Sest. 83. in conspectu deorum penatium necare hospitem; Deiot. 15.

cura: deorum immortalium cura res illa perfecta (est); Milo 85.

delubra: deorum templis atque delubris sunt ... ignis inferre conati; Catil. III, 22. vobis omnium deorum templa atque delubra ... commendat; ib. IV, 18. deorum immortalium delubris ... melius fuisse; Vatin. 10.

deprecatio: quis enim deprecatione deorum* non conscientiae fide commovetur? Qu. Rosc. 46.

dies festi: eos dies, qui quasi deorum immortalium festi ... sunt ... celebrati; Piso 51.

donum: quod (poëtae) quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur; Arch. 18.

fides: deorumne immortalium ... fidem implorem? Sex. Rosc. 29. deum ... fidem implorabis; Verr. I, 25. pro deum hominumque fidem! Qu. Rosc. 23. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. deorum hominumque fidem! Font. 4. deum fidem! Fr. B. II, 15.

foci: deorum ignis, solia, mensas, abditos ... focos, occulta ... sacra ... pervertit; har. resp. 57.

honos: ei deorum honores haberi, qui simulacra deorum abstulisset; Verr. IV, 151. an istae ... religiones ad honorem deorum immortalium ... constitutae sint? dom. 119. Graeci homines deorum honores tribuunt eis viris, qui ..; Milo 80.

ignes: f. foci.

impulsus: homines conscelerato impulsu deorum terreri; Piso 46. consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; Phil. IV, 10.

incunabula: quod horum in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; Verr. IV, 107.

insigne: non dubitavit illud insigne penatium hospitaliumque deorum ... tollere; Verr. IV, 48.

insula: qua ex opinione hominum illa insula eorum deorum sacra putatur: Verr. I, 48.

interdictum: nomen interdictumque deorum immortalium ... vendidit: Piso 45.

ira: graviores deorum immortalium iras subire; har. resp. 39. nec vero non eadem ira deorum hanc eius satellitibus iniecit amentiam; Milo 86.

iudicium: quicum me deorum hominumque iudicium coniunxerat: div. Caec. 65. me esse convictum iudicio deorum immortalium; Quir. 1. omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.

iura: qui omnia deorum hominumque iura ... scelere polluerit: Phil. XI, 29.

iussa: cum praesertim deorum immortalium iussis atque oraculis id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66.

laus: quam ego civem ... cum deorum immortalium laude coniungo: Piso 20.

Mater: sedem domicilumque Matris deorum; har. resp. 26.

mensae: f. foci.

mentes: iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194. mentes deorum immortalium ludorum instauratione placantur; har. resp. 23.

meritum: f. II, 2. decerno.

metus: metu deorum immortalium ... commoveri; Font. 30.

monita: ad quem metum si deorum monitis non ducerentur; har. resp. 54.

monumenta: cum illi tamen ornarint templa deorum immortalium, hic etiam illorum monumenta atque ornamenta sustulerit; Verr. IV, 123. manubias suas imperatores non in monumenta deorum immortalium ... conferre; leg. agr. II, 61.

munera: qui ... deorum immortalium munera ... reddidistis; sen. 2. f. beneficium; Phil. IV, 7. donum.

nomen: f. interdictum.

numen: quorum potestas proxime ad deorum immortalium numen accedit; Rabir. 5. numen .. vestrum aeque mihi ... sanctum ac deorum immortalium ... futurum: Quir. 18. qui apud me deorum immortalium vim et numen tenetis; ib. 25. abuti deorum immortalium numine ... voluisti? dom. 125. magna vis est .. in deorum immortalium numine; ib. 141. scripta de deorum immortalium numine reliquisse; har. resp. 19. deorum numine omnia regi; ib. deorum immortalium numen implorare potero: Scaur. 17. a numine deorum tracta ratio; Phil. XI, 8. numine deorum immortalium videtur hoc fortuna voluisse, ut ..; ib. XIII, 12. „apparuisse numen deorum;“ ib. 22.

numerus: eos in deorum immortalium numero venerandos; leg. agr. II, 95. vos ... deorum in numero colere debeo; sen. 30. f. coetus.

nutus: hanc urbem deorum immortalium nutu ac potestate administrari; Catil. III, 21. f. consilium.

odium: L. Antonius, insigne odium omnium ... deorum; Phil. XIV, 8.

ope: f. II, 4. peto a; Rabir. 5. — oracula: f. iussa. — ornamenta: f. monumenta; Verr. IV, 123.

poenae: tibi ... hominum poenas deesse adhuc, non deorum; har. resp. 38. deorum immortalium has esse in impios ... poenas; Piso 46.

portenta: portentis deorum immortalium religionique parebo; har. resp. 11.

potestas: ut ... de potestate deorum ... pauca dicamus; imp. Pomp. 47. cum omnis deorum immortalium potestas .. translata sit ad vos; Muren. 2. f. nutus.

religio: religiones deorum immortalium expiandae (sunt); Verr. I, 8. honorem hominis deorum religione consecratum; ib. II, 51. deorum immorta-

lium religiones omnis repudiavit; ib. 126. honorem hominibus habitum ... non nulla religione deorum consecrari; ib. 158. qui religiones deorum immortalium retinere volt; ib. III, 6. quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem et sanctimoniam demigrasse; Rabir. 30. mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt; sen. 34. quod eosdem .. religionibus deorum immortalium ... praeesse voluerunt; dom. 1. magistratus ... deorum immortalium religione armare; ib. 2. verba ad religionem deorum immortalium composita; ib. 123. s. portenta. — II, 1. imploro; Verr. V, 188.

sacra: s. foci. — sanctimonia: s. religio; Rabir. 30. — sanctitates: s. religio; sen. 34.

significationes: multis et non dubiis deorum immortalium significationibus; Catil. II, 29.

simulacra: simulacra .. deorum ... consistere eius animum ... non sinunt; Verr. I, 7. deorum simulacra ex fanis suis sublata; ib. 59. ut ... deorum ... simulacra ... auferret; ib. II, 50. deorum simulacra restitue; ib. IV, 18. patella grandis cum ... simulacris deorum; ib. 46. cum .. simulacra deorum depulsa sunt; Catil. III, 19. s. honos; Verr. IV, 151. — II, 1. habeo; div. Caec. 3.

solia: s. foci. — spolia: s. II, 1. orno.

tela: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.

templa: templa .. deorum omnisque Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55. templa deorum immortalium ... ad exitium ... vocas; Catil. I, 12. deorum templa inflammata; sen. 7. cum ... deorum immortalium templa incenderentur; Quir. 14. templa deorum immortalium inflammaret? Sest. 84. deorum immortalium templa patefecit; Piso 6. nos deorum immortalium templa ... defendimus; Phil. VIII, 8. hostis ... deorum immortalium templis ... imminentis prostravit; ib. XIV, 27. cum ... templa deorum immortalium ... conservarint; ib. 37. qui sanguinem pro ... templis deorum immortalium profudissent; ib. 38. s. delubra. monumenta; Verr. IV, 123. — II, 1. imploro; Verr. V, 188.

vestigia: s. incunabula.

vis: ut eum ... non deorum vis ... contineret; Verr. IV, 101. nonne timuisse, si minus vim deorum ..? Cluent. 15. s. numen; Quir. 25.

voluntas: ea .. omnia deorum voluntate ... gesta esse; Sex. Rosc. 136. quae voluntas deorum immortalium esse videatur; dom. 107.

vox: vox ipsa deorum immortalium non mentis omnium permovebit? har. resp. 62. haec deorum immortalium vox ... iudicanda est; ib. 63.

2. **Dativ:** hostis: neque tam illi hostes hominibus quam tu dis immortalibus; Verr. IV, 112. quisnam esset ... tam dis hominibusque hostis; Phil. II, 64.

inimicus: nisi ille ... dis penatibus ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

3. **mit Präpoſitionen:** bellum contra: contra deos penatis ... gerit bellum; Phil. XIII, 16. — cum: istae (nationes) cum ipsis dis immortalibus bella gesserunt; Font. 30.

certamen inter: inter deos certamen fuisse; Flacc. 62.

pietas erga: qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. nec est ulla erga deos pietas; dom. 107.

V. **Umſtand:** a: admoneri: prodigiis .. a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44. — constitui: quae poena ab dis immortalibus periuro ... constituta est; Qu. Rosc. 46. mortem ab dis immortalibus non esse supplicii causa constitutam; Catil. IV, 7. quae (poenae) solae sunt hominum sceleri a dis immortalibus constitutae; har. resp. 39. — definiri: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53. — dari: tantum boni, quod vobis ab dis immortalibus oblatum et datum est; imp. Pomp. 49. hoc mihi maius ab dis immortalibus dari nihil potest; Phil. II, 119. — eripi: nisi ab dis immortalibus huic tantae audaciae consilium esset ereptum; Catil. III, 22. — moneri: quid eidem haruspices iam a dis immortalibus dicant moneri; har. resp. 40. — offerri: s. dari; imp. Pomp. 49. — tradi: veterem ab ipsis dis immortalibus ... Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20.

in: ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et venerari et precari; sen. 30.

per: per deos immortalis! Quinct. 83. Sex. Rosc. 84. 146. 153. ><. Verr. a. pr. 43. I, 12. 118. II, 43. 145. III, 25. 80. 84. 106. 157. 218. IV, 80. 105. 113. V, 123. 136. Caecin. 40. imp. Pomp. 53. Cluent. 60. 155. leg. agr. I, 1. 26. Catil. IV, 1. Muren. 87. Flacc. 6. 104. Sest. 17. 102. Balb. 23. 64. Rab. Post. 9. Milo 61. Phil. I, 29. 38. III, 29. 34. V, 27. VII, 25. XII, 7. 13. XIII, 5. XIV, 10. Fr. A. III, 16. dum per deos immortalis licet; imp. Pomp. 59.

dexter, recht, subst. Rechte, Handſchlag, Verſicherung: A. **bei Subſtantiv:** manus: sinistra manu retinebat arcum; dextra ardentem facem praeferebat; Verr. IV, 74. insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum ... Victoriae; ib. 110.

B. **allein:** 1, 1. (est): mea dextera illa, mea fides; Flacc. 103. ubi dexterae complexusque? Verr. V, 104. s. solent.

ostendit, porrigit: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit et spem salutis ostendit? Verr. V, 153.

solent: dexterae, quae fidei testes esse solebant, sunt perfidia ... violatae; Phil. XI, 5.

2. o: o fidam dexteram Antonii, qua ille plurimos civis trucidavit! Phil. XIII, 4.

II, 1. porrigo: qui mihi ... iacenti consularem fidem dextramque porrexit; sen. 24. quem ad modum mihi ... dextram porrexerint Brundisini; Sest. 131. per dexteram istam te oro, quam regi Deiotaro ... porrexisti, istam, inquam, dexteram non tam in bellis ... quam in ... fide firmiorem; Deiot. 8.

tendo: dexteram tendens; prov. cons. 9. quae (Graecia) ... tendit dexteram Italiae; Phil. X, 9.

transfero: a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti; Catil. I, 24.

violo: s. I, 1. solent.

2. oro per: s. 1. porrigo; Deiot. 8.

sum ad: quid ad dextram, quid ad sinistram sit; Phil. XII, 26.

III. minari: cum dextra sinistra ... minaretur dominis, notaret domos; Phil. XIII, 19.

repellere: „eius furores ... hac dextera a cervicibus vestris reppuli;“ Milo 77.

trucidare: s. I, 2.

diadema, Königsbinde: abicio, al.: diadema ostendis .... unde diadema? non enim abiectum sustuleras, sed attuleras domo meditatum ... scelus; Phil. II, 85.

impono: tu diadema imponebas cum plangore populi; Phil. II, 85. qui imposuerit diadema; ib. 86. ut conlegae diadema imponeret; ib. III, 12. Antonio diadema Caesari imponente; ib. V, 38. qui diadema imposuerint; ib. X, 7. Caesari diadema imponens Antonius; ib. XIII, 17.

dialecticus, Dialektiker: quoniam iam dialecticus es; dom. 47.

dica, Prozeß, Klage: 1. scribo: scribitur Heraclio dica; Verr. II, 37. qui dicam scripserant; ib. 42. ut ... ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59. s. sortior; Verr. II, 37.

sortior: quo die sese ex instituto ac lege Rupilia dicas sorturum Syracusis iste edixerat: paratus ad hanc dicam sortiendam venerat. tum eum docet Heraclius non posse eo die sortiri, quod lex Rupilia vetaret diebus XXX sortiri dicam quibus scripta esset; Verr. II, 37. ut hanc Heraclii dicam

sortiri post dies xxx ex lege posset; postquam ea dies venit, iste incipit simulare se velle sortiri; ib. 38. ex lege Rupilia sortiri dicas oportere; ib. 42. ceteras dicas omnis illo foro M. Postumius quaestor sortitus est; hanc solam tu illo conventu reperiere sortitus; ib. 44.

2. differo: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.

dicatio, bürgerliche Aufnahme: neque solum dicatione ..., sed etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.

dicax, witzig: alqs: quo impunius dicax esset; Quinct. 11. quam volent in conviviis faceti, dicaces ... sint; Cael. 67.

populus: populum etiam dicacem in te reddidisti; Phil. II, 78.

dicio, Gewalt, Botmäßigkeit: I, 1. condono, permitto: omnis ... provincias, regna xvirum dicioni ... permissa et condonata esse dico; leg. agr. II, 39.

2. cado sub: qui ... sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12.

redigo in: populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem? leg. agr. II, 74. Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. quos ... in dicionem nostram redegimus; Balb. 25. bellicosissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

subiungo sub: qui ... urbis .. Achaiae ... sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55. ut sub vestrum ius, [iuris] dicionem, potestatem urbis ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.

sum in (acc.): quae (nationes) in amicitiam populi Romani dicionemque essent; div. Caec. 66. — (abl.) cuius in dicione ac potestate sunt; Quinct. 6. quae (nationes) in eorum regno ac dicione sunt; Verr. IV, 60.

teneo in: istum in sua potestate ac dicione tenuit; Verr. I, 97.

II. contra: si fas est respirare P. Quinctium contra nutum dicionemque Naevii; Quinct. 94.

dicis causa, zum Schein: ut illis aliquid ... numinulorum dicis causa daret; Verr. IV, 53.

dico, weihen, aufnehmen laſſen: alqm: qui se alii civitati dicarit; Balb. 28. in aliam se civitatem dicavit; ib. 30.

candelabrum: id (candelabrum) ... se ... dicare .. Iovi; Verr. IV, 67. illud Iovi ... dicatum esse ab rege Antiocho; 70.

donum: donum ... tibi dicatum atque promissum; Verr. V, 184.

dico (bene, male dico s. **bene, male**), ſprechen, ausſprechen, ſagen, reden, behaupten, nennen: I. **abſolut:** 1. **ſubſtantiviſch:** a. **Gerundium:** α. **mit Verben:** adfero ad: qui .. non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4.

adgredior ad: adgrediar ad dicendum; Sest. 8.

consisto in: nec ... consistere cuiquam in dicendo licebat; Cluent. 108.

do ad: (tempus) mihi ad dicendum datur; Verr. I, 32. ne .. irato facultas ad dicendum data ... esse videatur; Font. 22.

relinquo ad: nihil enim mihi novi ... ad dicendum reliquit; Balb. 17.

reperio ad: ad dicendum .. in altera (re) videar mihi aliquid reperire posse; Caecin. 64.

sumo ad: ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas; Tull. 6.

venio ad: qui meditati ad dicendum paratique veniunt; Verr. I, 108.

utor ad: si mar ad dicendum meo legitimo tempore Verr. a. pr. 32.

β. **mit Adjectiven und Adverb:** apertius in: cognitum ... se etiam apertiorem in dicendo; Phil. II, 111.

callidus in: homine in dicendo vehementi et callido; Cluent. 140.

copiosus ad: mihi, non copioso homini ad dicendum; Caecin. 64. — in: ut ... in dicendo copiosus est; Verr. II, 88.

exercitatus in: homo ... in dicendo exercitatus; Cluent. 50.

fortis in: ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; Verr. V, 3.

insolens in: non sum ... tam insolens in dicendo; Sest. 119.

loquax, odiosus in: (orator) odiosus in dicendo ac loquax; Muren. 30.

magnus ad: magna .. mihi res ... ad dicendum videtur esse; leg agr. II, 41. — in: qui in dicendo magni sunt; Muren. 29.

ornatus ad: conspectus vester ... ad dicendum ornatissimus est visus; imp. Pomp. 1.

paratus ad: cum homine ... ad dicendum paratissimo; div. Caec. 44.

sapiens in: ſ. fortis in.

satis ad: ut ... ad dicendum temporis satis habere possim; Verr. II, 2.

vehemens in: ſ. callidus in.

γ. **nach Subſtantiven:** aa. Genetiv: ars: se artem dicendi traditurum etiam ceteris; Flacc. 42.

celeritas: cum se ... quadam praecipiti celeritate dicendi ... iactaret; Flacc. 48.

consuetudo: aliqua dicendi consuetudo; div. Caec. 35. oratio mea aliena ... a cotidiana dicendi consuetudine; Verr. IV, 109. dicendi consuetudo longe ... antecellit; Muren. 29. quoniam minime ignoras consuetudinem dicendi meam; Sulla 47. qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet; Phil. V, 19.

contentio: quia dico aliquid ... contentione dicendi: Planc. 35. ad omnem impetum dicendi contentionemque leviora; Deiot. 5. an decertare mecum voluit contentione dicendi? Phil. II, 2.

copia: cui summam copiam facultatemque dicendi natura largita est; Quinct. 8. quae (est) tanta facultas dicendi aut copia? Verr. a. pr. 10. tribuo illis ... dicendi copiam; Flacc. 9. quae tanta (potest exsistere) dicendi copia? sen. 1. egit causam summa cum gravitate copiaque dicendi; Sest. 107. nullius ||nulla|| dicendi ... tanta vis, tanta copia (est); Marcell. 4. ſ. facultas; imp. Pomp. 32. gravitas; imp. Pomp. 42.

disceptatio: Iunium ... non disceptatione dicendi ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

disciplina: ſ. ratio; Arch. 2.

exercitatio: quantum (facultatis) ... prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. eum ... dicendi exercitatio ... defecit; Catil. III, 11. si qua (est in me) exercitatio dicendi; Arch. 1. propter hanc exercitationem usumque dicendi; Cael. 54.

facultas: ut illis quoque ... facultas .. dicendi .. sit; Verr. a. pr. 55. omni dicendi facultate contendas; ib. V, 174. pro tua summa copia ac singulari facultate dicendi; imp. Pomp. 52. quae facultas dicendi .. huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48. gravis etiam illa est ... [dicendi] facultas: Muren. 24. vir summa ... facultate dicendi: ib. 48. cum eum ... non dicendi facultas commendaret: sen. 13. ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41. homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem: Balb. 3. ſ. copia; Quinct. 8. Verr. a. pr. 10.

finis: si finem faciam dicendi; Qu. Rosc. 14. nox tibi finem dicendi fecit: Tull. 6. ante dicendi finem faciam: Sest. 136.

genus: me ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. me .. uti ... insuetum genere dicendi; ib. quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attendisse; ib. 18. nemmem ... fuisse .. tam divino ... genere dicendi: Quir. 5. remissiore uti genere

dicendi; Sest. 115. me . ad insolitum genus dicendi labi; ib. 119. etsi ... dicendi genere quodam tenebamini; Cael. 25.

gravitas: quantum dicendi gravitate et copia valeat; imp. Pomp. 42. C. Gracchus ... quanta gravitate dicendi! har. resp. 41. excitatus ... P. Servilii .. *incredibili* quadam gravitate dicendi; Sest. 130. permotus ... P. Servilii incredibili gravitate dicendi; prov. cons. 22. ſ. copia; Sest. 107.

impetus: ſ. contentio; Deiot. 5.

initium: cum ... initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1.

labor: magnus dicendi labor; Muren. 29.

libertas: quam ipse adhibere consuevit ... libertatem .. dicendi; Cluent. 118.

locus: quo etiam mihi durior locus est dicendi datus; Muren. 48. hoc extremo dicendi loco; Sest. 3. quotienscumque ei locus dicendi ac potestas fuit; prov. cons. 2.

moderatio: adhibebitur a me certa ratio moderatioque dicendi; leg. agr. II, 2.

ordo: me .. meum dicendi ordinem servare; Cluent. 6. omittam ordinem dicendi meum; dom. 3.

periculum: dicendi periculum non recuso; Phil. I, 14.

potestas: quaecumque dicendi potestas esset data; Cluent. 57. non modo dicendi ab reo ... potestas erat; ib. 93. cur mihi tam diu potestas dicendi datur? ib. 147. cum etiam tibi contra senatus ... auctoritatem ... dicendi potestas fuit; dom. 90. ſ. locus; prov. cons. 2.

ratio: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44. ne ... vetus illa Antoniana dicendi ratio ... proferatur; Verr. V, 32. in hac insolita mihi ex hoc loco ratione dicendi; imp. Pomp. 3. dicendi rationem reddere; Rabir. 1. quod ... neque haec dicendi ratio aut disciplina (in hoc sit); Arch. 2. ſ. moderatio.

studium: me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam; Balb. 17.

tempus: haec omnia .. in aliud dicendi tempus reicio; Verr. III, 59.

vis: ſ. copia; Marcell. 4.

voluptas: in tanta voluptate dicendi; Cael. 46.

usus: ſ. exercitatio; Cael. 54.

ββ. mit Präpoſitionen: contentio in: altera pars ... non magnae in dicendo contentionis fore videtur; Cluent. 2.

facultas in: [nisi tuam in dicendo facultatem nossem;] Phil. X, 5.

gravitas in: cuius tanta in dicendo gravitas; har. resp. 41. quae fuerit ... Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2.

impedimento est ad: quoniam ad dicendum impedimento est aetas; Sex. Rosc. 149.

moderatio, modestia in: si meam ... in dicendo moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.

partes ad: *videte* ne multo vestrae maiores gravioresque partes sint ad cogitandum quam ad dicendum meae; Font. 21.

spatium ad: si spatium ad dicendum ... habuissemus; Verr. a. pr. 56.

δ. **Umſtand**: *aa.* Ablativ: absumere: ne dicendo tempus absumam; Quinct. 34.

adipisci: quod adipisci poterant dicendo; Balb. 54.

adsequi: quod ego dicendo ... efficere aut adsequi debeam; Verr. III, 137. quantum dicendo adsequi poterat; ib. IV, 139.

commovere: ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.

comprimere: qui dicendo non numquam comprimat tribunicios furores; Muren. 24.

consequi: si ... omnia dicendo consequi potuero; Cluent. 7.

consumere: qui dicendo tempus consumerent; Verr. II, 96.

contendere: si te mecum dicendo ... contendere putarem; Verr. a. pr. 33.

dicere: non committam, ut videar non dicendo voluisse dicere; Cluent. 167.

ducere: se ducturos .. dicendo ... ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

efficere: ſ. adsequi; Verr. III, 137.

everti: vestra responsa ... evertuntur saepe dicendo; Muren. 29.

eximi: ne dicendo dies eximatur; Tull. 6.

explicare: quem ad modum se explicent dicendo; Flacc. 10. qui eam (causam) ... dicendo non possem explicare; dom. 57.

impedire: eloquentia Q. Hortensii ne me dicendo impediat; Quinct. 1.

obscurare: nihil me ... voluisse ... obscurare dicendo; Cluent. 1.

peragrare: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53.

perficere: ut posset ... ut boni minus bene sentirent perficere dicendo; har. resp. 41.

probare: quantum defensor ... dicendo probare potuerit; Cluent. 3. non ut vobis rem tam perspicuam dicendo probaremus; Balb. 56.

refricare: cum ... illud Castricianum volnus dicendo refricuisset; Flacc. 54.

ββ. Präpoſition: in: quid in dicendo posset; div. Caec. 48. ne is quidem tantum contendet in dicendo quantum potest; ib. quod ipse potest in dicendo; ib. si sibi primas in dicendo partis concesserit; ib. 49. quod saepe experti in dicendo sumus; Verr. I, 27. ut cetera mihi in dicendo digna re ... suppetant; ib. V, 158. si quid in dicendo consequi possum; imp. Pomp. 2. mihi non tam copia quam modus in dicendo quaerendus est; ib. 3. haec ... a me in dicendo praetereunda non sunt; ib. 34. quod nos facimus in dicendo; Cael. 45. quod adferam in dicendo me fingere; Scaur. c. 5 § 7.

b. **Supinum**: difficilis: ut difficile dictu sit, utrum ..; imp. Pomp. 42. difficile est dictu .., quanto in odio simus; ib. 65. utrum impudentior hic ..., difficile dictu est; Cluent. 26. difficile dictu est quam sint solliciti; ib. 198.

facilis: non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu [id] facillimum; leg. agr. II, 6.

gravis: „hic quam ille dignior“ perquam grave est dictu; Planc. 16. grave dictu est; Phil. IX, 8.

incredibilis: incredibile dictu est; Verr. III, 129. Cluent. 195. incredibile dictu est, quam multi ..; ib. IV, 124. incredibile dictu; Phil. II, 106.

turpis: quae mihi turpia dictu videbuntur; Verr. I, 32.

2. **verbal**: a. **im Zuſammenhang**: ||id|| non eo dico; Quinct. 5. ut qui pro capite diceret, is posteriore loco diceret; ib. 33. quam diu diceremus; ib. qui tum dixit; ib. 34. dicturum esse eum non arbitror; cum autem antea dixisse audio ..; ib. 63. „nisi tu ante novo modo priore loco dixeris“; „dicendum necessario est“; ib. 71. „dicet Hortensius“; ib. 72. cum dixerint; ib. 75. dic. negas? ib. 81. se non belle dicere ... posse; ib. 93. si quis horum dixisset; Sex. Rosc. 2. ut diceret; ib. 4. qui minimo periculo possem dicere; ib. 5. qui libere dicat; ib. 30. „cui dixit?“ ib. 54. quod non alius potius diceret. coepi dicere; ib. 60. qui contra voluntatem eius dicere auderet; ib. vel apud Cassianos iudices ... pro Sex. Roscio dicere; ib. 85. quam diu diceres! ib. 89. ut te copiosius quam me putem posse dicere; ib. necesse est aliquem dixisse municipem; ib 105. sin autem dico ..; ib. 124. ut partim me dicere pro me ipso putetis, partim pro Sex. Roscio; ib. 129. ipse pro Sex. Roscio diceret; ib. 149. perinde dicemus; Qu. Rosc. 15. dic audacter; ib. 16. audacter dico; ib. 17. planius dicam; ib. 82. apertius dicam; ib. 43. dic, aude; ib. 44. „dicit ... iniuratus Luscio et Manilio.“ si diceret iuratus, crederes? ib. 46.

si diceret iuratus; ib. 47. cum dicit iniuratus; ib. quo die citato reo mihi dicendum sit; div. Caec. 41. cum possit aliquanto clarius dicere; ib. 48. dicam aperte; Verr. a. pr. 38. una hora, qua coepi dicere; ib. I, 20. quia non dixerim; ib. 24. me ... nunc dicere; ib. quam diu liceat dicere; ib. 25. si bis est dicere commodum; ib. 26. qui posterius dixerit; ib. dixerunt qui senserunt; sunt alii qui dicant; ib. 127. nolite Cn. Fannio [dicenti] credere; ib. 128. dixit Q. Tadius; ib. dixit iuratus P. Titius ...; dixit M. Iunius ...; Mustius dixisset ...; dixit L. Domitius; ib. 139. dic, dic, quaeso, clarius; ib. 143. dic; ib. cum repente iubetur dicere; ib. II, 72. „dic"; ib. „age, dic"; ib. 75. dicit unus et alter breviter; ib. praeco DIXISSE pronuntiat; ib. palam de loco superiore dixerat; ib. 102. legati Centuripini ... dixerunt; ib. 120. nec potest aliter dicere; ib. 141. ita dicis; ib. 150. dixerunt Halaesini; ib. 156. nunc ... reliqui dicent; ib. dicam paulo promptius; ib. 176. ut .. quisque contra voluntatem eius dixerat; ib. III, 39. non .. augendi criminis causa .. dicam; ib. 46. dixerunt .. ipsi priore actione publice; ib. 105. dic, dic, quaeso, clarius; ib. 106. multos testis esse dicturos; ib. 145. me dicente; ib. 164. dic etiam clarius; ib. 175. „dic, dic" inquit ille „planius"; ib. 197. attendite etiam quem ad modum dicam; ib. IV, 2. contra ac dico; ib. 11. cum tam multi testes dixissent; ib. 33. cum testis diceret; ib. 125. solet sua sponte dicere; ib. 142. tum sortito coguntur dicere; ib. vir primarius ... dicit; ib. V, 120. quo dolore animi dicam? ib. 158. vere ut dicam; ib. 177. ut ego non dicam; ib. 179. *L. Quinctius dicens pro homine alienissimo;* Tull. 4. cum coactus dicam; ib. 5. te ... non quam ornatissime et copiosissime dicere; ib. 6. dicendum est ad ea; ib. 36. quid attinet .. nos dicere? ib. 38. ita dicis, quasi ..; ib. 39. eum ... non .. induci odio ut dicat; Font. 3. dicunt, qui ..; ib. 14 ✕. quia Galli dicunt; ib. 21. dicunt enim Galli; ib. quoniam quidem testes dicunt; ib. Indutiomarum ... tam temere dixisse; ib. 29. dixit senator; Caecin. 28. cum ... testes .. dicerent; ib. 30. qui (testes) ante eum dixissent; ib. ex hoc, ut ita dicam, campo aequitatis; ib. 84. in quem dicitur; Cluent. 10. pro quo dicimus; ib. semper equidem magno cum metu incipio dicere; quotienscumque dico, totiens ..; ib. 51. cum callidissime se dicere putaret; ib. 58. placuit repente pronuntiari DIXERUNT; ib. 73. tum si dicerem; ib. 80. dicat qui volt hodie de illo populo concitato; ib. 90. neque enim ipse dici patiebatur; ib. 108. ut gravissime dicam; ib. 126. neque illi aliter dicunt; ib. 133. cum ita dixi; ib. 142. quid ergo est? dic; ib. 148. neque hoc loco pro te dico; ib. 149. ut vere dicam: ib. 152. ut videar non dicendo voluisse dicere; ib. 167. [ipse modice dicam;] leg. agr. II, 2. cum idem possit iudicare qui dixerit; ib. 39. dixi ad id tempus, *quod* ..; Rabir. 38. dico aperte; Catil. I, 3. ut levissime dicam; ib. III, 17. ante quam pro L. Murena dicere instituo; Muren. 2. nunc pro L. Murena dicere; ib. 6. qui dicunt; ib. 29. cum ante me .. ille dixisset; ib. 48. qui ante me dixerunt; ib. 54. non dicere pro nobis ... possunt; ib. 71. ut levissime dicam; ib. 87. quia suspiciose dici poterat; Flacc. 5 (§. 48). qua confidentia dicant; ib. 10. qua religione dicant; ib. iratus Flacco dixit M. Lurco; ib. cum dixerat accusator acriter et vehementer; ib. 21. qui .. sine ullo studio dicebant; ib. in hominem dicendum est igitur; ib. 23. dicet enim natio minime ... religiosa; ib. prius quam dixerit; ib. 51. ita enim dixisti, ut ..; ib. 83. quo modo igitur dicit? ib. 90. pro meo iure dico; ib. 95. clarissima voce dicam; Sulla 34. aliter ac dictum sit; ib. 40. „regnum est dicere in quem velis"; ib. 48. immo servitus est non dicere in quem velis; ib. dicerem fortasse et facile et libenter dicerem; ib. 64. me pro summo poëta ... dicentem; Arch. 3. dixerunt in eandem sententiam ceteri; Quir. 17. qui dixerit; dom. 9. dico igitur et quam possum maxima voce dico; ib. 95. qui ante me dixerunt; Sest. 4. vere dicam; ib. 22. dixit vehementer; ib. 61. sic enim dixisti; ib. 96. populum ipsum, ut ita dicam, iam non esse popularem; ib. 114. totum .. se P. Servilio dicenti etiam tum tradidit; ib. 130. ut levissime dicam; ib. 145. levius dixi; Vatin. 33. cum pro se diceret; Cael. 45. quia nunc sine teste dico; prov. cons. 6. vere ut dicam; ib. 19. ut verius dicam; Piso 64. ut vere dicam; ib. 68. quod mihi non solum pro Cn. Plancio dicendum est ..., sed etiam pro me ipso; Planc. 3. dicam; ib. 14. vel non dico vel denique ... si dicerem, sed impune tamen deberem dicere; ib. 16. timide dico, sed tamen dicendum est; ib. 24. qui etiam ipse in te dixeris; ib. 85. si ... pro L. Tubulo dicerem; Scaur. c. 2 § 5. solet is dicere in eum, qui ..? Rab. Post. 31. qui in illum ... non dixerit; ib. qui non dixit; ib. 32. quo voltu soleant ‖quid vultis sileant, al.‖ dicere; ib. 35. dixerunt hic modo nobiscum; ib. 36. pro fortissimo viro dicere incipientem timere; Milo 1. dicam enim aperte; ib. 29. in Cn. Pompeium pro Milone dicentem; ib. 40. dicam, ut sentio; ib. 65. anderet enim dicere; ib. 72. pace tua, patria, dixerim: metuo enim ne scelerate dicam in te quod pro Milone dicam pie; ib. 103. quia non est omnibus stantibus necesse dicere, a me certe dici volunt; Marcell. 33. dico pro capite fortunisque regis; Deiot. 1. qui pro multis saepe dixisti; ib. 7. mihi ... pro re publica dicenti; Phil. I, 27. nam ita dixisti; ib. II, 3. me pro me dicentem; ib. 10. ut verius dicam; ib. 65. cum Caesar ita dixisset; ib. 80. dicam tamen dolore commotus; ib. 86. qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris; ib. 99. avet animus ... pro reo dicere; ib. V, 13. dixisse eum minacius quam facturum fuisse; ib. 21. dixi ad ea omnia; ib. 53. fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam; ib. VI, 19. dicam animo amicissimo; ib. VII, 5. ego igitur pacis, ut ita dicam, alumnus; ib. 8. periculose dico; ib. invitus dico, sed dicendum est; ib. III, 9. ita enim dixisti et quidem de scripto; ib. X, 5. ut levissime dicam; ib. XII, 30. putes Censorinum dicere; ib. XIII, 26. qui ante dixit; ib. XIV, 11. ut pro me dicerem; ib. 17. dum privati dicunt; Fr. B. VI, 13. possum dicere; ib. C. 8. — dixi; Verr. a. pr. 56. diximus; Fr. B. VII, 2. — * capta nusquam Staienus eadem lege dixit; Cluent. 103. — ſ. **apud,** I, dico; Verr. IV, 27. Cluent. 115. dom. 34. 36. Ligar. 6. Phil. II, 18. 51. V, 13. (𝔅. I, 𝔖. 264 f.). — ſ. **contra,** A, I, dico; Quinct. 8. 44. 77. Sex. Rosc. 45. div. Caec. 44. Verr. I, 24. 155. 157. II, 12. Tull. 2. Caecin. 53. 69. Cluent. 10. Muren. 10. Balb. 34. 38. Planc. 5. Phil. II, 2. 10. 18. 51. (𝔅. I, 𝔖. 692, f.). B, I, dico (15 St.) 𝔅, I, 𝔖. 695, b.

b. **eingeſchaltet:** ego ille, dicam saepius, pacis semper laudator; Phil. VII, 8. sed — saepe iam dixi — omnes ... erunt consulares; ib. VIII, 22.

quem ad modum ipse dicit; Sex. Rosc. 21. ante dixi; ib. 91. Verr. III, 24. dico; Verr. II, 178. paulo ante dixi; ib. ipsum dicere audivi; ib. III, 153. dicere solebas; ib. IV, 17. tu soles dicere; ib. V, 45. dicitur; ib. 53. Caecin. 82. illorum testem dicere audistis; Caecin. 22. dicebat ipse; Muren. 49. multi in senatu me absente dixerunt; Sest. 50. dixi; Phil. VIII, 3.

sicut ipsum dicere audistis; Verr. IV, 53. — sicuti solet dicere; Verr. IV, 133. sicuti dixi; leg. agr. III, 5.

ut dico; Verr. I, 137. 139. II, 36. 186. III, 62. V, 17. 60. 127. ego dico; Ligar. 10. dicis; Planc. 25. tute dicis; Sex. Rosc. 76. tu dicis; Cluent. 87. Asclepiades dicit; Flacc. 38. dicit; Phil. I, 27. dicimus; Phil. XII, 24. nos dicimus; Cluent. 87. dicitis; Flacc. 88. Sulla 52. Cael. 51. ipsi di-

cunt; Verr. V, 47. dicitur; Flacc. 38. 46. Cael. 28. X. Phil. II, 34. III, 19. XII, 23. ita ut dicitur; Verr. IV, 117. a me dicitur; har. resp. 50. dicebas quidem; Phil. II, 35. dicebas ipse; Phil. II, 71. ille dicebat; har. resp. 58. ipse dicebat; Rab. Post. 21. Phil. X, 11. dixi; Quinct. 12. div. Caec. 19. Verr. I, 109. II, 53. 71. 83. III, 176. V, 38. Font. 13. Cluent. 46. leg. agr. II, 87. Catil. I, 19. Muren. 28. 76. har. resp. 11. Sest. 97. Scaur. 9. Ligar. 31. Phil. II, 37. III, 8. VII, 6. XII, 22. Fr. B. XII, 5. ita ut dixi; Sulla 43. ante dixi; Verr. III, 1. V, 98. imp. Pomp. 16. Cluent. 147. sen. 8. har. resp. 29. Sest. 138. Milo 45. iam ante dixi; Sex. Rosc. 143. Sulla 53. paulo ante dixi; Piso 95. antea dixi; leg. agr. II, 92. dixi antea; har. resp. 30. initio dixi; Sulla 35. a principio dixi; Balb. 59. saepe dixi; Phil. V, 53. saepe iam dixi; Cluent. 96. Catil. I, 23. ego semper dixi; har. resp. 58. supra dixi; Milo 88. dixisti; Sest. 132. ipse dixisti; Verr. III, 52. noster divinus ille dixit Epicurus; Piso 59. dixit Sibylla; Rab. Post. 4. Q. Arrius, meus amicus, dixit; Milo 46. abs te dictum est; Piso 62. mihi a quibusdam eius familiaribus dictum est; Phil. I, 28. dixeras; 19. tu Insuber dicere ausus es; Piso 34. ipsum Sopatrum dicere audistis; Verr. IV, 86. ita ut ipsum priore actione dicere audistis; ib. V, 101. dici audiebam; Piso 24. coepi dicere; Sex. Rosc. 91. institui dicere; Verr. II, 41. dicere institueram; Caecin. 15. solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141. dici solet; Caecin. 65. sapienter dicere Crassus solebat; Phil. XIV, 17. — uti dicis; Caecin. 37. dixi; Verr. III, 109. dicere institui; Verr. III, 24.

II. **mit Ergänzung**: 1. **unabhängig**: a **bei Erklärung eines Ausdrucks**: cum in portum dico ... in urbem dico ... venisse piratas; Verr. V, 96. utrum „diem tertium“ an „perendinum“ ... dici oporteret; Muren. 27. consulem .., nihil dicam adrogantius, tantum dicam, totos dies ... de re publica cogitantem; ib. 78. quos testis? primum dicam ... Graecos; Flacc. 9. leges, Aeliam et Fufiam dico; Vatin. 23. viro — fratre volui dicere; Cael. 32. non nullis rebus inferiorem quam te, genere dico et nomine; Planc. 30. „sed fui“ inquit, — putabam in Vaccaeis dicturum — „bis in Bithynia“; ib. 84. „et consul et Antonius?“ hoc est dicere, et consul et impudicissimus; Phil. II, 70. C. Caesari, patri dico; ib. V, 49. nobis, consularibus dico; ib. VIII, 20. cum dico mihi, senatui dico populoque Romano; ib. XI, 20. — strangulatos maluit dicere (?); Flacc. 5 (Z. 11).

Frage: qui comitatus ...! comitatum dico? immo vero quantus exercitus! Flacc. 13. ipso die, die dico? immo hora atque etiam puncto temporis eodem; Sest. 53. consulibus illis, tacentibus dicam? immo vero etiam approbantibus; ib. 55. de te detractum. detractum dico? Planc. 52. in litibus .... in litibus dico? Rab. Post. 10. vestras pecunias: pecunias dico? Milo 76. constantia. constantiam dico? nescio an melius patientiam possim dicere; Ligar. 26. cuius ... nomen est occultatum? occultatum dico? cuius non statim divolgatum? citius dixerim iactasse se aliquos; Phil. II, 25. quid duos Servilios — Cascas dicam an Ahalas? ib. 27. quae autem domus? ... domum dico? quid erat in terris ..? ib. 48. quae Charybdis tam vorax? Charybdim dico? ib. 67. equitatum, quantum velit. equitatum dico? dubitabit, credo ..; ib. V, 5. multitudine hostium interfecta — hostium dico? ita, inquam, hostium; ib. XIV, 12. numquam ... supplicatio decreta est. decretam dico? ib. 22. — Gabinio dicam anne Pompeio, an utrique? imp. Pomp. 57. o stultitiamne dicam an impudentiam singularem! Cael. 71. — quid dico nuper? immo vero modo; Verr. IV, 6. helluo patriae! nam quid ego patrimonii dicam? Sest. 26. hoc archipirata — quid enim dicam tyranno? Phil. XIII, 18.

n e: crudelem Castorem, ne dicam sceleratum et impium; Deiot. 2. D. Bruti nutum ipsum, ne dicam imperium; Phil. XII, 9. ipsi, ne dicam mihi, rei publicae poenas dederunt; ib. 24. satis inconsiderati fuit, ne dicam audacis; ib. XIII, 12.

n o n: quem hominem (damnasti)? ... non dicam amicum tuum ..., non hospitem; Verr. II, 110. isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, non vita, tanto supercilio, non enim possum dicere, tantis rebus gestis; sen. 16. qui timor fuit? non dicam, in me ...: quid illa tot virorum fortissimorum milia? dom. 56. ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, non ita de re publica, non consularis, non senatoris, non civis, non liberi: in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 95. si .. nitere testibus, non dico bonis viris ac probatis, noti sint modo; Scaur. 18. vivo Milone, non dicam consule; Milo 33.

n o n — s e d: quae civitas antea umquam fuit, non dico Atheniensium ..., non Karthaginiensium ..., non Rhodiorum ..., *sed* quae civitas umquam antea tam tenuis ... fuit? imp. Pomp. 54. non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133. non dicam viro ..., sed bono viro; ib. 182. nihil est ... non dico factum, sed nihil omnino excogitatum; leg. agr. II, 90. non dicam, operam perdidisti, sed illud dicam, nullam esse in ista disciplina munitam ad consulatum viam; Muren. 23. factum ... non dicam audacius, sed quod cuiquam paulo minus consideratum videatur; Sulla 72. non dicam complecti orando, sed percensere numerando; sen. 1. non dicam quid egit prius, sed quid omnino egit aliud nisi ut ..? ib. 8. non dicam in me ..., sed omnino in ullo civi; dom. 58. qui illorum prudentiam, non dicam adsequi, sed quanta fuerit perspicere possint; har. resp. 18. qui ... non dico equitem Romanum, non ornatissimum ... virum, non amicissimum rei publicae civem, non ... casum amici ... lugentem, sed civem Romanum ... eiecerit; Sest. 29. cum summo non dicam exitio, sed periculo certe vestro; ib. 46. illum non dicam loqui, sed vivere; ib. 108. consulem, non dicam bene de re publica sentientem ..., sed hominem certe nusquam progredientem; Vatin. 21. an vero, non dicam, non licuerit, sed nefas fuerit; Balb. 10. non dicam male sentienti, sed sedenti; Piso 10. non dicam auxilio vestro, quod vere licet dicere, sed certe silentio; ib. 23. hos consules non dicam animi hominum, sed fasti ulli ferre possunt? ib. 30. o familiae, non dicam Calpurniae, sed Calventiae, neque huius urbis, sed Placentini municipii, neque paterni generis, sed bracatae cognationis dedecus! ib. 53. quis .. non dicam horum aut civium ceterorum, sed tuorum legatorum? ib. praeposuisse se Q. Catulo ... non dico C. Serranum ..., non C. Fimbriam ..., sed Cn. Manlium; Planc. 12. sum non dicam miser ..., sed certe exercitus; ib. 78. ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare; ib. 81. ego autem Cn. Pompeium, non dico auctorem ... salutis meae ..., sed dico hoc, quod ..; ib. 93. immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; ib. 102. quid erat cur Milo non dicam admitteret, sed optaret? Milo 34. si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc; ib. 35. quae (copia) non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4. tuis non dicam cursibus, sed victoriis; ib. 5. quid .. est minus non dico oratoris, sed hominis? Phil. II, 9. illud cuius est non dico audaciae ..., sed ... stultitiae? ib. 19. quam paucis non dico mensibus, sed diebus; ib. 66. cum ullo, non dicam bono cive, sicut ille est, sed homine sano; ib. XIII, 43. utrius .. tibi tribunatus minus probari potest, C. Cornelii an, non dicam P. Sulpicii, non L. Saturnini, non Gai Gracchi, non Tiberii ..., sed avunculi tui? Fr. B. VII, 4. — s e d e t i a m: omni est non

dico dignitate, sed etiam spe salutis spoliatus; Phil. XII, 5. — verum: non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. non dico animo ferre, verum auribus accipere; Phil. VIII, 28.

paene: paene dicam, respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex. Rosc. 68. iudicia summae existimationis et paene dicam capitis; Qu. Rosc. 16. nemo erat illorum, paene dicam, quin ..; Cluent. 192.

prope: iam tu potes liberatus discedere molestia prope dicam non minore quam Quinctius; Quinct. 44. cui prope dicam soli potestatem factam oportebat; Verr. I, 142. plus quam ceterarum ac prope dicam tantum ... auctoritas potuit quantum ..; ib. III, 78. quorum honoribus agri ipsi prope dicam ... favebant; Planc. 20. vanissimae genti ac prope dicam pellitis testibus; Scaur. 45.

vel: qua ex vita vel dicam quo ex sermone; Cael. 75. stuporem hominis vel dicam pecudis attendite; Phil. II, 30.

b. **mit directer Rede**: tibi ... praetor ... palam dicit: ita possideto, ut ..; Quinct. 85. dices „quid postea?“ Sex. Rosc. 94. soletis ... continuo dicere: necesse est ..; ib. 105. qui dicat „vellem quidem liceret“; ib. 138. solent fere dicere ...: egone ..? Qu. Rosc. 1. „sunt duo menses iam“ dices? ib. 8. fortasse dices: „quid ergo?“ div. Caec. 40. non enim potest dicere „cum seditionem sedare vellem“; Verr. I, 70. multi enim ita dicent „de illo nihil dixit“; ib. 103. dicit [ei] quidam ex illis canibus ... „tu Verres ..;“ ib. 133. ut quisquam posset dicere „improbe, verum callide“; ib. 141. dixi iam dudum, non est homo acutior quisquam; ib. II, 128. qui ita dicunt: „non tollam potius, quam paciscar“; ib. III, 37. dicere praetorem ... homini honesto ... „vende mihi vasa caelata; hoc est enim dicere: non es dignus tu qui ..; ib. IV, 45. hic tu etiam dicere audebis: „est in iudicibus ille familiaris meus“; ib. V, 136. tantum brevissime .. dico: nullum fuit omnino ... discrimen; ib. 140. vere dicam .., genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10. dixerit enim fortasse quispiam: „quid me ista laedunt?“ ib. 32. sic enim dico: si ..; ib. 84. qui dicit „dedimus“; Flacc. 23. cum vero is ... tantum dicit: „dedi“; ib. 40. maxima voce ... dico semperque dicam: adeste omnes animis; Sulla 33. dixi antea: ne si argueret quidem ..; ib. 38. hoc tibi sumis, dicet fortasse quispiam, ut ..? ib. 84. grave esse videtur eum ... dicere in iudicio: non defenderem; ib. 85. dices: quem virum? dom. 21. dicitis ||dicis, al.||: quem reperiet ||repperit, al.|| pontificem? ib. 120. „multae insidiae sunt bonis“ verissime dictum est; Sest. 102. nollem idem alio loco dixisset ||dixit, al.||, quod exciperent improbi cives, „oderint, dum metuant“; ib. ut „mater te appello“ dicturus videretur; ib. 126. quo .. senatus consulto legatus sis? ... tua lege, dicis; Vatin. 35. diceret talis pater: „cur te in istam vicinitatem meretriciam contulisti?“ Cael. 37. dices enim ...: „quid est, Caesar, quod ..? Piso 59. cum ille ... dixisset „quid agis, Grani?“ Planc. 33. ei dices „quousque?“ ib. 75. ei quidem ... dici „quousque?“ ib. sic enim dixisti: „vidi ego tuam lacrimulam“; ib. 76. dixi equidem modo: dictatoris Lanuvini stata sacrificia nosse negotii nihil erat; Milo 45. tunc diceres: „Caesar, cave credas“; Ligar. 16. qui „oderint, dum metuant“ dixerit; Phil. I, 34. sic enim dixit: „Brutus ... Ciceronem exclamavit“; ib. II, 30. cum „alio die“ dixeris; ib. 84. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam? ib. XIV, 13. L. ille Septimius diceret ...: „Erucius hic noster Antoniaster est“; Fr. B. II, 10. ſ. **aliquis**, B, I, 1, a. dicit (5 St.) B. I, S. 176, a.

2. **abhängig**: a. **de**: de quo dicam; Quinct. 35. de cuiusquam vita dicere audes? ib. 83. his de rebus ... neque satis me commode dicere ... posse; Sex. Rosc. 9. quibus de rebus nos dicere oporteat; ib. 34. de hisce omnibus rebus me dicere oportere intellego ... non eodem modo de omnibus; ib. 35. de quorum audacia tum me dicturum pollicitus sum; ib. 78. illud, de quo ante dixi; ib. 116. de quibus si coepero dicere; ib. 123. de quo ... quo modo dicam; ib. 124. quid ego ineptus de Roscio apud Pisonem dico? Qu. Rosc. 18. dicendum necessario est de contentione nostra; div. Caec. 10. de utroque dicam et de eo prius ..., hoc est, de voluntate eorum; ib. 11. sin autem de accusatione dicimus; ib. 34. de sumptu in adventum, de contumeliis et iniuriis ... tametsi dici cum vere tum graviter et vehementer potest, tamen dicere praetermittam; Verr. I, 86. de quo (edicto) ante dixi; ib. 117. ut possim ... de eis rebus ... dicere; ib. II, 1. ante quam de incommodis Siciliae dico; ib. 2. civis Romanos ... maximis de rebus ... pro testimonio dicere; ib. 16. qua de re alius mihi locus ad dicendum est constitutus; ib. 50. iubet eum de litteris publicis in absentem Sthenium dicere; ib. 92. ut aliquando de rebus ab isto cognitis ... et de iudiciis datis dicere desistamus; ib. 118. quoniam de ea pecunia ... dixi; ib. 141. de tuis moribus non dicere; ib. 155. primum [enim] de decumano, deinde de empto dicemus frumento, postremo de aestimato; ib. III, 11. iniquitates, de quibus antea dixi; ib. 40. singillatim .. de unius cuiusque incommodo dicere; ib. 53. cum Philinus ... de calamitate aratorum et de fuga et de reliquorum paucitate publice diceret; ib. 80. qua de paucitate aratorum alio loco dicam; ib. tantum de quaestu ac lucro dicam unius anni; ib. 106. si ego accusator totiens de re eadem dicerem ib. 126. de qua (epistula) cum dixero; ib. 154. de quo mihi deinceps dicendum est; ib. 169. dictum .. est de decumano frumento, dictum de empto; ib. 188. de quibus (hominibus) antea dixi; ib. 210. de aestimatione frumenti cum dices; ib. 222. ridiculum est me nunc de Verre dicere, cum de Pisone Frugi dixerim; ib. IV, 57. de qua (trulla) satis ... gravem testem ... dicere audistis; ib. 62. de quibus ante dixi; ib. 73. Diana, de qua dicimus; ib. 74. non modo breviter mihi de uno quoque dicendum (est); ib. 97. de qua (spoliatione fani) priore actione testis dicere audistis; ib. 102. de quorum (deorum) religione iam diu dicimus; ib. 105. de quibus (rebus) antea dixi; ib. 116. Insula, de qua ante dixi; ib. 122. Verrucios, de quibus ante dixi; ib. 137. de quo ante dixi; ib. V, 20. quoniam de militari eius gloria dico; ib. 25. mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse; ib. sic de bello praedonum, sic de classe Siciliensi .. dicam, ut ..; ib. 42. tamen dici quidem in iudicio de pecuniis repetundis necesse est; ib. 45. quorum ego de ... cruciatu dicam ..., et ita dicam, ut ..; ib. 72. item de ceteris navibus dicit; ib. 112. neque de filio dicit; ib. 120. dicit is pro testimonio de missione nautarum, de fame, de Cleomenis fuga; ib. 122. lictor, de quo iam saepe dixi; ib. 142. cum iam tot horas de uno genere ac de istius nefaria crudelitate dicam; ib. 159. quem ad modum de tanta re dicam? ib. satis copiose de eo dicere, quod ..; Tull. 2. ut semel una quaque de re dicas; ib. 6. aedificium, de quo antea dixi; ib. 21. ut de eo tibi apud recuperatores dicere liceret; ib. 39. Massilia, de qua ante dixi; Font. 13. cum de eo mihi iure dicendum sit; Caecin. 5. fundum illum, de quo ante dixi; ib. 19. de re ipsa ... dixerunt; ib. 27. ipso praesente de virtute eius ... timidius dicerem; ib. 77. dicendum est enim de Cn. Pompei ... virtute; imp. Pomp. 3. primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de imperatore deligendo esse dicendum; ib. 6. de Lucullo dicam alio loco et ita dicam .., ut ..; ib. 10. cum essem de belli genere dicturus; ib. 17. quoniam de genere belli dixi; ib. 20. restat ut de imperatore ... deligendo

lex quem ad modum accepta sit quid me attinet dicere? ib. 36. ne quibus in locis quidem fueris dicere audes; ib. 97. non potest dici satis ..., quantum in illo sceleris ... fuerit; Milo 78. initium quae vellem ... meo pristino more dicendi; Marcell. 1. si libere quae sentiam de re publica dixero; Phil. I, 27. dicerem .., qui recte factorum fructus esset; ib. 30. velim mihi dicas ..., L. Turselius qua facie fuerit; ib. II, 41. quid omnino rectius fuerit, dicere non est necesse; ib. XI, 34. dic mihi praeterea .., Ventidius ubi sit; ib. XII, 23. ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B. VIII, 8. ſ. III. alqm; Cluent. 185. quid? Sex. Rosc. 133. Sest. 66. Planc. 29.

β. **unvollſtändig:** ut arguatis aliquem patrem occidisse neque dicere possitis aut qua re aut quo modo; Sex. Rosc. 57. respondebat, SI PARET, ADVERSUM EDICTUM FECISSE; in qua re, se in iudicio dicturum esse aiebat; Verr. III, 69. deportatum Mercurium esse Messanam sumptu publico; dicent, quanti; ib. IV, 92. refertur deinde de Verre. dic, quaeso, quo modo? ib. 143. accusavit Oppianicum; quam constanter ..., postea dicam; Cluent. 20. ultus est ... crudelitatem .. Sulla: ne dici quidem opus est quanta deminutione civium; Catil. III, 24. „a testibus laeditur." ante quam dico a quibus ..; Flacc. 6. Brutum vidi: quanto meo dolore non dico; Phil. I, 9. dicam, cur inutile rei publicae, sed prius, quam turpe consulibus sit, videte; ib. XI, 21.

c. **nomin. c. infin.:** quod ... neque exsilii causa solum vertisse diceretur; Quinct. 86. cum ... oraculis id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66. qui ... sapientissimi fuisse dicuntur; ib. 69. sapienter fecisse dicitur; ib. 70. ex quibus omnia nata esse dicuntur; ib. 71. bona venisse dicuntur; ib. 128. ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20. quis quem fraudasse dicatur; ib. 21. si Fannius Roscium fraudasse diceretur; ib. ut Roscii discipulus fuisse diceretur; ib. 31. quibus factae esse dicantur iniuriae; div. Caec. 10. Verres ... fana spoliasse dicitur; ib. 11. cui facta (esse iniuria) dicitur; ib. 58. ubi aliquid ereptum ... dicitur; Verr. I, 27. qui urbem illam dicitur condidisse; ib. 49. quanta vis hominum convenisse dicebatur? ib. II, 160. multa ... deplorasse dicitur; ib. III, 204. is (Hercules) dicebatur esse Myronis; ib. IV, 5. quae (phalerae) regis Hieronis fuisse dicuntur; ib. 29. taurus, quem ... Phalaris habuisse dicitur; ib. 73. dixisse dicitur (Scipio); ib. dicitur (Ceres) inflammasse taedas; ib. 106. ad quos Ceres ... venisse dicitur; ib. 108. ut (urbs) ex quattuor urbibus .. constare dicatur; ib. 118. qui [...] inventor olei esse dicitur; ib. 128. quod eo ipso die Syracusae a Marcello captae esse dicuntur; ib. 151. nullaene consensiones factae esse dicuntur? ib. V, 9. cuius (urbis) hic situs ... esse ... dicitur; ib. 26. Tertia ... maximas ... effecisse dicitur turbas; ib. 31. ubi primum fruges inventae esse dicuntur; ib. 99. qui cives Romani esse dicerentur; ib. 136. qui sinus quosdam obsedisse ... dicuntur; ib. 145. quae (immanitas) in isdem locis versata esse dicitur; ib. ille Aetnam ... tenuisse dicitur; ib. 146. quod mercatores spoliati dicerentur; ib. 149. a quibus initia vitae ... dispertita esse dicuntur; ib. 187. cum multae familiae dicerentur ... armatae esse; Tull. 8. quod a familia factum diceretur; ib. 10. quod vi ... familia fecisse diceretur; ib. 39. qui vi alterum detrusisse dicitur; ib. 45. vectigal .. esse impositum ... dicitur; Font. 20. ne ille ignis ... exstinctus esse dicatur; ib. 47. nostra lingua, quae dicitur esse inops; Caecin. 51. ut ... Medea ... profugisse dicitur; imp. Pomp. 22. ut ... ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; ib. 39. ita liberae querimoniae de aliorum iniuriis esse dicuntur; ib. 41. quae (civitas) ... mare tenuisse dicitur; ib. 54. L. Philippus dixisse dicitur ..; ib. 62. corrupisse dicitur A. Cluentius iudicium; Cluent. 9. quo sequestre ... dicebatur esse usus; ib. 25. quae facta postea iudicia ... dicerentur; ib. 88. multa petita esse dicitur; ib. 96. Fidiculanius quid fecisse dicebatur? ib. 104. quod (venenum) quaesitum Habito diceretur; ib. 105. quid .. censores ... iudicasse dicantur; ib. 123. cum vir optimus ... pecunia circumventus diceretur; ib. 136. mea enim (auctoritas) esse dicitur; ib. 138. servolus ... multa dicitur domino renuntiare solitus esse; ib. 175. cecidisse de equo dicitur; ib. cum ... illa quaestio ... constitui diceretur; ib. 176. sin ... ager Recentoricus dicitur ... esse publicus; leg. agr. I, 11. qui locus ... crudelitatem genuisse dicitur; ib. 18. turbulenta consilia ... inita esse dicebantur; ib. II, 8. dici illud regnum ... populi Romani esse factum; ib. 41. Lentulus ... dicitur renuntiasse ..; ib. 82. quod ille de suo fundo dixisse dicitur; ib. 83. innocens in exsilium eiectus ... esse dicetur; Catil. II, 14. dicatur sane eiectus esse a me; ib. 15. qui ... se in illa castra conferre dicuntur; ib. 21. quae (tabellae) a quoque dicebantur datae; ib. III, 10. quas (voces gladiator) habuisse ||iactavisse|| in contione domestica dicebatur; Muren. 50. qui illum exercitum deseruisse dicuntur; ib. 79. qui numerasse dicitur; Flacc. 23. ut Flacco absenti aliquid civitates tribuisse dicantur; ib. 36. quod (testimonium) accusatori dicitur datum; ib. 37. ut ipsa (urbs) ex sese suos civis genuisse dicatur; ib. 62. ut Mysorum ultimus esse dicatur; ib. 65. quae (coniuratio) ... facta esse dicitur; Sulla 11. quae (coniuratio) ... a vobis prolata esse dicitur; ib. 12. cum Appii tabulae neglegentius adservatae dicerentur; Arch. 9. quam multos scriptores ... Alexander secum habuisse dicitur! ib. 24. cum diceretur esse inimicus; sen 32. quo die de te lex curiata lata esse dicatur; dom. 39. Tanagraea quaedam meretrix fuisse dicitur; ib. 111. qui peritissimus pontifex fuisse dicitur; ib. 139. quod imperitus adulescens ... fecisse dicatur; ib. quod ... Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31. qui dicuntur ... esse ... laudatores voluptatis; Sest. 23. C. Caesar ... inimicissimus esse meae saluti ... dicebatur; ib. 39. mortem, quam etiam virgines ... contempsisse dicuntur; ib. 48. per quam (tribum) omnes illae pestes vexare rem publicam dicebantur; ib. 114. theatrales ... consessus dicuntur omnino solere ... plausus exilis ... excitare; ib. 115. ut numquam maior consensio ... fuisse ... diceretur; ib. 124. vitam eius ... immortalitas excepisse dicatur; ib. 143. codicem legisse dicebatur; Vatin. 5. quod (pater) ... parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3. qui .. dictus est adiutor fuisse; ib. 23. aurum sumptum a Clodia ... dicitur; ib. 30. quod (aurum) sumptum a Clodia dicitur; ib. 51. in negotio, quod actum esse dicitur; ib. 55. quae (domus) temptata esse scelere ... dicitur; ib. quod ista mulier ... fecisse dicatur; ib. 68. non enim furatus esse civitatem ... dicitur; Balb. 5. si .. aliquid ... factum diceretur; ib. 7. contra foedus ... fecisse dicitur; ib. 10. si ... id ... contra foedus factum diceretur; ib. 16. L. Marcius primipili centurio cum Gaditanis foedus icisse ||fecisse|| dicitur; ib. 34. comes benigni ... homines esse dicuntur; ib. 36. quod dicitur Atinae factum a iuventute; Planc. 30. venenum hospiti ... si diceretur cenanti ab illo datum; Scaur. c. 2. § 5. tum illa est a liberto suspendisse se dicta; ib. 11. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48. quae (leges) iam latae dicuntur; Phil. I, 25. percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; ib. II, 74. quas (leges) M. Antonius tulisse dicitur; ib. V, 10. si quam legem ... tulisse M. Antonius dicitur; ib. quod ab eis actum diceretur; ib. 21. dicitur ... mortem fratri esse minitatus; ib. VI, 10. nec enim eae legiones ... Antonii ... fuisse dicentur; ib. X, 12. quae lex lata esse dicatur; Fr. B. VI, 11. P. Africanus ... dicitur ... saepe accusatus esse; ib. 12. praeclara

dicentur iudicia tulisse; ib. VIII, 17. cuius satisdationes semper dicuntur induci; ib. XIII, III, 5.

d. **accus. c. infin.**: Praes.: dico; Sex. Rosc. 127. Verr. I, 48. 54. 57. 72. 96. 142. 145. ✕. II, 176. III, 5. 29. 50. ✕. 51. 70. 79. 122. 127. ✕. 148. 164. IV, 2. 37. V, 43. 44. 53. ✕. 96. 123. 131. ✕. 133. 134. ✕. ✕. 140. Tull. 34. Font. 1. Caecin. 41. imp. Pomp. 20. Cluent. 65. 87. 99. 165. 168. leg. agr. I, 21. II, 39. Rabir. 11. 31. Catil. I, 8. Muren. 79. Sulla 43. sen. 32. dom. 8. 33. 92. har. resp. 4. 30. Vatin. 9. Balb. 33. 41. 55. Piso 32. 55. Planc. 25. 46. Scaur. 39. Phil. II, 36. 101. V, 31. VII, 6. XI, 22. XIII, 11. Fr. B. VIII, 1. dicis; Quinct. 61. Sex. Rosc. 44. 74. Qu. Rosc. 28. div. Caec. 28. 58. Verr. I, 80. ✕. 84. III, 26. 135. 147. IV, 17. 27. 36. 37. V, 6. 47. 164. Tull. 38. Caecin. 35. 48. 83. Catil. I. 20. Flacc. 51. 77. 82. Sulla 11. 21. ✕. 36. 67. Arch. 8. dom. 26. 126. Vatin. 6. 29. 41. Piso 9. 73. 78. Planc. 9. 30. 54. 89. Rab. Post. 20. Deiot. 21. Phil. II, 21. 83. 103. DICIS; Verr. II, 31. dicit; Sex. Rosc. 6. 144. Qu. Rosc. 11. 13. ✕. Verr. I, 64. 105. II, 80. ✕. 139. III, 124. 136. 139. 168. 175. IV, 54. 64. V, 17. 74. 105. ✕. 151. 155. Tull. 20. 24. Caecin. 49. 70. Cluent. 106. leg. agr. I, 26. Flacc. 34. 35. 37. 40. 56. 90. Arch. 8. har. resp. 51. Sest. 109. Cael. 32. Balb. 19. Piso 69. Milo 95. Deiot. 42. Phil. II, 103. 112. V, 7. 8. dicimus; Sex. Rosc. 122. Verr. a. pr. 56. III, 168. Caecin. 43. Phil XIII, 14. dicitis; Sex. Rosc. 120. 143. Caecin. 79. ✕. Cluent. 39. 136. 169. leg. agr. II, 81. har. resp. 25. dicunt; Sex. Rosc. 70. 126. Verr. I, 109. 133. II, 26. 45. 56. III, 184. IV, 104. V, 154. Tull. 24. ✕. Font. 11. Caecin. 68. ✕. Cluent. 84. [Muren. 61.] Flacc. 43. 44. 90. Arch. 8. 19. har. resp. 22. 31. ✕. 40. Cael. 50. Piso 42. 70. Planc. 35. Scaur. 29. Rab. Post. 6. 25. Phil. VII, 3. X, 15. XII, 25. dicitur contra nullum esse testamentum; leg. agr. II, 42. dicam; Sex. Rosc. 125. Qu. Rosc. 44. Verr. I, 117. 125. imp. Pomp. 32. ✕. 47. Catil. III, 22. Muren. 38. Flacc. 63. prov. cons. 18. Phil. II, 1. dicas; Cluent. 62. 97. 187. dom. 93. Vatin. 15. 40. Cael. 64. Phil. II, 49. dicat; Quinct. 74. 86. ✕. Qu. Rosc. 13. 42. 48. Verr. I, 24. 71. 117. III, 70. 180. 211. IV, 35. 40. 133. V, 102. 154. 168. Tull. 56. Font. 3. 44. Caecin. 102. Cluent. 163. Catil. I, 5. Flacc. 42. Sulla 52. dom. 57. 72. 105. Balb. 47. Planc. 62. 82. Milo 77. Phil. XIII, 22. DICAT; Verr. I, 117. III, 135. dicamus; Verr. III, 157. Cluent. 188. Arch. 12. Sest. 58. Rab. Post. 1. dicatis; Verr. II, 149. Caecin. 79. Cluent. 182. Planc. 90. dicant; Verr. II, 36. IV, 70. V, 164. Cluent. 127. Catil. II, 12. 15. Flacc. 35. har. resp. 40. Planc. 4. Scaur. c. 4, § 5. Phil. XII, 25. in quo iudicio ... de verbis quaesitum esse dicatur; Caecin. 38. — Imperf.: dicebam; Quinct. 77. div. Caec. 4. Phil. II, 89. dicebas; Qu. Rosc. 19. Tull. 39. Catil. I, 7. dom. 40. Vatin. 16. Planc. 73. 77. Deiot. 9. *dicebas;* Scaur. c. 2, § 4. dicebat; Quinct. 18. div. Caec. 55. Verr. I, 85. 92. 125. 131. 139. II, 108. III, 49. 55. ✕. ✕. 67. 77. IV, 39. 91. V, 72. 141. 146. ✕. 166. 176. Caecin. 79. Cluent. 52. ✕. 53. ✕. 55. ✕. 69. 77. 100. 138. 141. Catil. III, 12. Flacc. 36. 50. dom. 66. har. resp. 31. 48. Sest. 18. 23. 40. ✕. 41. ✕. 109. 120. 126. Balb. 36. Rab. Post. 20. ✕. Milo 88. Ligar. 22. Phil. II, 45. V, 11. 12. VIII, 7. dicebant; div. Caec. 2. Verr. I, 53. II, 47. 60. 71. 90. III, 68. 69. IV, 5. 29. 75. 111. 140. dom. 14. 15. 42. 70. har. resp. 48. Sest. 24. 69. prov. cons. 45. Planc. 68. Milo. 64. Marcell. 18. Phil. X, 15. Fr. B. VII, 14. dicerem; Verr. III, 182. Cluent. 144. dom. 97. 122. Planc. 72. diceres; Quinct. 57. Qu. Rosc. 19. Verr. I, 157. II, 89. IV, 54. V, 75. 78. Caecin. 49. 55. Sulla 59. dom. 22. Sest. 19. Vatin. 11. 41. Cael. 68. Piso 13. Milo 55. Phil. X, 11. Fr. B. XIII, III, 4. diceret; Sex. Rosc. 127. div. Caec. 64. Verr. a. pr. 40. I, 64. 74. 98. 132. II, 48. 88. 94. 156. III, 8. 31. 63. 136. 152. IV, 52. 66. V, 17. 65. 75. 142. 163. 166. 169. Caecin. 86. imp. Pomp. 62. leg. agr. II, 19. 56. Flacc. 40. 46. 49. Sulla 14. 41. dom. 62. 69. 116. har. resp. 5. 45. 49. Sest. 74. 138. Cael. 19. 78. Balb. 8. Piso 72. Scaur. 49. Milo 12. 66. Phil. II, 7. V, 12. IX, 9. Fr. B. XIII, III, 2. diceremus; Tull. 5. diceretis; Piso 29. diceret; Sex. Rosc. 64. Verr. a. pr. 23. I, 27, 28. ✕. II, 113. III, 16. V, 165. Caecin. 50. Cluent. 105. ✕. 153. Catil. I, 30. dom. 15. 28. 42. Sest. 23. 47. Cael. 20. 65. ✕. Piso 30. Planc. 4. Milo 47. — Fut. I: dicam; Verr. I, 53. 155. V, 165. imp. Pomp. 60. ✕. Phil. II, 20. dices; Verr. I, 58. 83. II, 155. III, 48. 209. 222. IV, 37. V, 52. Caecin. 33. 49. 60. Flacc. 84. Vatin. 28. 30. Phil. VIII, 17. 19. dicet; Verr. II, 152. 177. III. 111. 182. 207. V, 22. 126. Cluent. 48. leg agr. II, 46. Sest. 52. 83. 135. 146. Planc. 12. Scaur. 19. ✕. Phil. II, 96. dicemus; imp. Pomp. 17. Milo 86. dicetis; Verr. I, 143. IV, 115. leg. agr. II, 33. dicent; Verr. II, 102. IV, 150. Cluent. 126. leg. agr. I, 1. II, 78. — Perf.: dixi; Quinct. 77. 89. Sex. Rosc. 119. 123. Verr. I, 27. II, 92. III, 227. IV, 32. 47. 140. Cluent. 144. leg. agr. II, 6. 9. 86. Catil. I, 7. Muren. 43. 62. Sulla 51. dom. 38. 138. Sest. 99. Phil. VI, 2. dixisti; Qu. Rosc. 18. Caecin. 67. Cluent. 143. 161. Rabir. 7. 8. Catil. I, 9. 19. Muren. 62. 66. 67. Sulla 22. 68. dom. 121. Vatin. 6. 7. 9. Piso 62. 75. Planc. 55. 71. 86. 95. Deiot. 21. Phil. II, 4. 21. 39. 81. 83. VIII, 16. Fr. B. VI, 47. dixti; Caecin. 82. dixit; Sex. Rosc. 39. 132. Qu. Rosc. 51. div. Caec. 55. Verr. I, 14. ✕. ✕. 99 ✕. 128. II, 13. 102. IV, 16. 27. 29. 44. 46. V, 47. 73. ✕. 156. Font. 29. Caecin. 23. 26. ✕. 30. ✕. 46. 80. 92. Cluent. 25. 134. 176. 177. 184. Catil. III, 8. IV, 13. ✕. Muren. 7. 51. Flacc. 17. 34. ✕. 36. 37. Sulla 39. 65. sen. 13. Quir. 17. dom. 13. 40. 49. 68. 84. har. resp. 9. Sest. 72. 74. Cael. 26. ✕. 53. prov. cons. 45. Balb. 48. Piso 6. Planc. 58. Milo 46. 58. ✕. 73. Phil. I, 12. II, 12. 80. 81. 95. III, 27. ✕. V, 19. VIII, 2. 6. 23. XI, 15. 17. 18. XII, 14. 19. 20. Fr. B. XIII, IV, 3. dixistis; imp. Pomp. 59. Cluent. 168. Cael. 17. dixerunt; Verr. I. 13. 93. II, 172. III, 59. 70. V, 58. Caecin. 27. imp. Pomp. 46. Cluent. 76. 106. 176. Catil. III, 9. 10. 19. 20. Flacc. 39. Sulla 36. Sest. 41. Cael. 41. Deiot. 37. Phil. III, 25. Fr. B. II, 5. cuius auctoritati dictum est ab illa causa concedi nimium non oportere; Caecin. 77. est enim dictum ab illis fore qui dicerent ..; Cael. 20. **dixerim**; Verr. IV, 94. Cluent. 138. Muren. 60. Vatin. 41. Phil. II, 25. dixeris; Sulla 22. Vatin. 3. ✕. dixerit; Verr. a. pr. 38. I, 71. III, 28. V, 135. Cluent. 78. Arch. 9. sen. 29. Vatin. 24. 38. Cael. 60. Phil. V, 21. dixerint; Cluent. 121. ‖dixerunt‖. dom. 80. Sest. 60. — Plusquamp.: dixeram; Verr. III, 116. 163. V, 81. 116. dixeras; Verr. V, 15. dom. 21. Deiot. 19. dixerat; Verr. I, 133. Cluent. 68. sen. 32. Sest. 78. Phil. III, 27. dixissem; Piso 55. dixisses; Vatin. 3. ✕. Deiot. 21. dixisset; Verr. a. pr. 45. III, 133. V, 41. 73. Caecin. 28. Cluent. 75. Catil. III, 10. Flacc. 85. Sulla 39. Quir. 17. Sest. 43. 72. Deiot. 31. Phil. II, 100. XII, 20. dixissent; Caecin. 30. Flacc. 11. dom. 133. — Fut. II: dixero; Planc. 6. dixerit; leg. agr. II, 46. Phil. X, 18. XII, 4. — Imperat.: dic; Qu. Rosc. 24. 26. ✕. 48. 49. ✕. Ligar. 30. dicito; Verr. III, 41. 216. Caecin. 60. Marcell. 27. — Infin.: histor.: illi vero dicere ..; Verr. IV, 75. dicere omnes; ib. V, 100. (ille) in contionibus dicere ..; har. resp. 48. Subject: difficile est; Verr. III, 213. perniciosius sit; ib. neque prudentiae neque auctoritatis tuae est; Caecin. 37. commodum erit; leg. agr. II, 39. calumnia est; dom. 37. fas fuisset; ib. 94. licebit; Vatin. 33. Object: bellissimum putaverunt dicere amissas (esse literas); Flacc. 39. nach Hilfsverben: (ſ. **audeo** u. ſ. w.): audeo: Verr. II, 137. III, 34. 117. 119. Caecin. 18. 62. 73. Cluent. 80. sen. 17. dom. 20. har. resp. 55. prov. cons. 45. Balb. 13. 14. 33. Piso 23. 97. Planc. 64. Milo 75. Phil. I, 12. II, 16. 49. 99. V, 21. XII,

17. XIII, 41. coepi; Verr. II, 64. III, 209. IV, 32. Milo 25. conor; Cluent. 160. desino; Sex. Rosc. 140. Verr. I, 6. non dubito; Verr. III, 81. Planc. 69. noli; Verr. III, 216. possum; Verr. II, 151. 168. 178. III, 169. IV, 53. V, 132. 164. ✕. Caecin. 41. 48. 49. 50. 85. leg. agr. II, 39. Sulla 82. dom. 51. har. resp. 25. Cael. 53. Phil. VIII, 5. Fr. B. VI, 8. soleo; Verr. I, 60. Cluent. 140. Muren. 43. sen. 9. dom. 92. Deiot. 36. im nom. c. inf.: dixisse dicitur; Verr. IV, 78. imp. Pomp. 62. satisne ipsa restipulatio dicere tibi videtur ..? Qu. Rosc. 38. im acc. c. inf.: nach mirum videbatur; Caecin. 65. pudet; dom. 117. aio; Verr. a. pr. 29. Arch. 20 (dixisse). Sest. 23. animadverto; Verr. III, 74. audio; Verr. II, 13. 119. IV, 70. 84. 113. V, 116. 120. Quir. 20. Cael. 56. Piso 68 (dici). Milo 44 (dixisse). Ligar. 33. confirmo (esse dicturum); Verr. III, 180. dico (dixisse); Verr. II, 80. Catil. III, 9. Vatin. 38. Piso 42 (dicturum). doceo (dixisse); Quinct. 37. memini; Catil. I, 7. memoria teneo; Verr. III, 105. obliviscor (dici); prov. cons. 45. paret (dixisse); div. Caec. 56. planum facio (dixisse); Verr. a. pr. 40. scio (dixisse); Verr. II, 119. elliptisch: Verr. I, 138. Caecin. 59 (dixisse).

e. **de und acc. c. infin.**: qua de re Cn. Lentulum ... dicere audistis Siculos ... de Sthenii calamitate questos esse; Verr. II, 103. de hoc Verri dicitur, habere eum perbona toreumata; ib. IV, 38. de huius spe tantum dico, nullas a me opes P. Sullam ... exspectare; Sulla 21. qui etiam de me ipso ... id funus ... iure indictum esse dicebant; dom. 42. ego de me tantum audeo dicere, amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; Planc. 82.

III. **mit einfachem Object**: alqm: adeunt hi, quos dixi; Verr. I, 138. me cum dico, leve est; ib. IV, 24. Gavius hic, quem dico; ib. V, 160. istam ipsam quaestionem dicite, qui ‖quis‖ obsignarit, unum aliquem nominatim ‖nominate‖; Cluent. 185. quaero num Sullam dixerit Cassius? Sulla 36. coniuratos videlicet dicebat; Sest. 28. unus ..., quem quidem ego possum dicere, ... L. Opimius; ib. 140. quis enim non intellegit quos dicas; Piso 75. te dixi; Scaur. 8. cum omnis dico, eos excipio, quos ..; Phil. VIII, 8.

alqd: elliptisch: ego, quae clara sunt consuetudine, diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. qui si dixisset quod iste iussisset; Verr. I, 74. dixit iste quae velle accusatorem putavit; ib. 97. neque enim perfacete dicta... sunt; ib. 121. quaerebant, quid? respondebat se ad recuperatores esse dicturum; ib. III, 68. non perquiris, cui dixerit Apronius? ib. 133. non iniuriam factam ..? qui poterit dicere? ib. 205. dicent quae necesse erit ingratis; ib. IV, 19. non abstulit; nollem dixissem; ib. 42. plura etiam quam ego potui dicere; ib. 140. se telo defenderunt? dici non potest; Tull. 48. si, ut quidque ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur; Font. 25. quodcumque diceret, honestius diceret, quam ..; Cluent. 86. ut, quae reticenda putaram, libeat iam libere dicere; ib. 89. ego vero, si quid eius modi dixi, ... (non) pro testimonio dixi; ib. 139. ut, si quid .. non opus esset ab se esse dictum, posset negare dixisse; ib. 140. quo iure Accius quae voluit dixit? ib. 147. incredibile dictu est, sed a me verissime dicetur; ib.195. dicendum est enim quod sentio; Muren. 22. quod ... dixisti, [aut non dixisses] aut ..; ib. 64. quae quamquam utilia sunt causae, timide tamen dico; Flacc. 13. quae quidem a me si, ut dicenda sunt, dicerentur; ib. 60. etiam si a me minus dicuntur; ib. 66. num honestior est civitas ...? ne ipsi quidem dicunt; ib. 74. dicam ipso audiente, quod sensi; dom. 25. dicam quidem certe quod sentio; har. resp. 50. dicam enim quod sentio; Sest. 85. quae ... ita ... scripta videntur esse, ut vel a Q. Catulo ... praeclare posse dici viderentur; ib. 122. dicam ... quod sentio; Vatin. 15. Piso 81. ego tantum dicam, quod .. causae satis ... possit esse; Scaur. 32. dicam plane .. quod sentio; Ligar. 14. qui pro re publica quae ipsis visa erunt dixerint; Phil. I, 27. ut in te quae vellet diceret; ib. 42. ille sensim dicebat quod causae prodesset; ib. quae omnia sunt citius facta quam dixi; ib. 82. quod nemo intellegat dicere; ib. III, 22. ut quod sentio dicam; ib. V, 3. quamvis dicant, quod quosdam audio dicturos; ib. 26. etsi erit .. acerbum auditu ... a M. Cicerone esse dictum; ib. VII, 8. dicam quod dignum est .. senatore; ib. 14. grave dictu est, sed dicendum tamen; ib. IX, 8. dicendum est enim ... quod sentio; ib. XI, 39. intellego quam in absentem esse dicenda; Fr. B. XIII, III, 6. — mit Adjectiven: an Cluvius falsum Luscio ... dixit? Qu. Rosc. 43. Cluvium falsum dixisse Luscio; ib. 45. tantum possem in te dicere, quantum ..; Verr. II, 176. tantum mihi licet dicere, quantum possum; ib. tantum, quantum ego dicam, non fuisse; ib. 178. magnum videor dicere; ib. IV, 2. quem constet verum pro testimonio dixisse; ib. 19. incredibile dicam, sed ita clarum, ut ..; ib. 57. quin verum dicerent; Caecin. 31. si falsum dixerim, te in eosdem dixisse; sin verum, non esse hoc regnare, cum verum iuratus dicas, probare; Sulla 21. dicere .. falsum non ausus est; ib. 39. equidem audita dico; Sest. 72. ut haec minima dicam; Vatin. 8. si verum tibi Caelius dixit ...; si non est ausus dicere; Cael. 53. si verum tunc severissima fronte dixerunt; Rab. Post. 35. non audeo totum dicere; Milo 38. ut ... non modo non cohaerentia inter se diceres, sed maxime diiuncta atque contraria; Phil. II, 18. tu cursim dicis aliena; ib. 42. prope modum aequa et iusta dicebas; ib. 72. f. quae; Cluent. 70. — aliquid: f. **aliquis**, B, II, 2 dico (15 St.) B. I, S. 179, a. — aliud: f. **alius**, A, II, **b**, 2, a dico (11 St.) B. I, S. 190, a. — amplius: f. **amplus**, B, dico (14 St.) B. I, S. 219, a. — cetera: f. **ceterus**, B, **c**, II, 1. dico (8 St.) B. I, S. 510, a. — hoc: unum hoc dico „novum“; Quinct. 30. is non hoc palam dicit? ib. 46. conaris hoc dicere; ib. 62. testes qui hoc dicant; ib. 75. hoc dico; ib. 80. div. Caec. 30. Verr. I, 53. 156. II, 111. IV, 109. Cluent. 100. Muren. 33. 69. Sulla 23. dom. 132. Phil. V, 17. hoc ab accusatore ne dici quidem audistis; Sex. Rosc. 39. (hoc) commonendi gratia dicam; ib. 45. nonne hoc palam dicis? ib. 58. neque hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere; ib. 122. in quem hoc dicam quaeris? ib. 127. „hoc dixissem.“ dicas licet; ib. 138. unum hoc dico; ib. 139. utrum ... hoc dicis? div. Caec. 12. Sicilia ... hoc diceret; ib. 19. si tibi ... hoc Siculi dicerent; ib. 20. nunc hoc dicunt; ib. Siculos hoc dicere; ib. 28. unum hoc dico; Verr. I, 34. dictum est hoc in Dolabellae iudicio; dictum? etiam aestimatum; ib. 45. hoc tum dixit; ib. 71. non enim hoc potest hoc loco dici; ib. 118. hoc dicam; ib. 157. dixit hoc idem M. Lucullus; ib. II, 23. dicent hoc multi Siculi, dicent omnes Halicyenses, dicet etiam praetextatus Sopatri filius; ib. 80. vix ille hoc dixerat; ib. 93. si hoc non dicant; ib. 149. te statim hoc istis tuis defensoribus dicere; ib. an hoc dicere audebis? ib. 167. neque tu hoc dicere audebis; ib. hoc me magis accusatorie quam libere dixisse; ib. 176. cum hoc tota Sicilia diceret; ib. III, 26. qui (legati) hoc idem pro testimonio dixerunt; ib. 73. quis hoc dicit? ib. 89. hoc Aetnenses soli dicunt? ib. 108. ut hoc posses dicere; ib. 132. non potest hoc dicere is; ib. 151. praetorem hoc dicere; ib. 175. quoniam hoc non audes dicere; ib. 191. hoc dixit; ib. 200. hoc numquam dicet; ib. 205. hoc dico et magna voce dico; ib. 217. vellem etiam hoc posset dicere; ib. 225. hoc diceret; ib. IV, 16. hoc .. dicam; ib. 32. non hoc idem iuratum dicere audistis? ib. 50. hoc sua causa etiam M. Marcellum ipsum sperabat esse dicturum; ib. 91. hoc nos dicimus? ib. 92. dixit hoc apud vos Zosippus; ib. hoc me memini dicere; ib. 147. dixit

hoc L. Flavius ...; dixit ipse Matrinius; dicet vir clarissimus Cn. Lentulus censor; ib. V, 15. aude hoc saltem dicere; ib. 45. iste hoc causae dicit; ib. 106. ne hoc posses dicere; ib. 120. hoc nauarchi reliqui dicunt; hoc Netinorum foederata civitas publice dicit; hoc Amestratini, hoc Herbitenses, hoc ... Tyndaritani publice dicunt; tuus denique testis ... Cleomenes hoc dicit; ib. 133. hoc tu .. idem dicis; ib. 165. audaciter hoc dico; Font. 11. mihi videor hoc ... debere dicere; ib. 37. si qui mihi hoc iudex recuperatorve dicat; Caecin. 8. hoc dicit in iudicio; ib. 24. in Aebutium hoc dicit; ib. 25. in quem ego hoc dicere ... numquam volui; ib. hoc idem P. Rutilius dixit et eo libentius dixit, ut ..; ib. 27. hoc dicat; ib. 33. hoc ... apud vos dici patiemini saepius? ib. 34. ne hoc dicas; ib. 38. tuus enim testis hoc dixit; ib. 44. ego hoc dico; ib. 46. non ‖nec‖ hoc debent dicere; ib. 68. hoc dicam; ib. 78. potest hoc enim dici; imp. Pomp. 20. hoc brevissime dicam; ib. 48. cum hoc „respicite“ ... saepe dixisset; Cluent. 58. tene hoc .. dicere? ib. 84. an hoc dicitis? ib. 181. 183. adhuc non esse hoc dictum; ib. hoc dicam planius; leg. agr. II, 20. unum hoc certe videor mihi verissime posse dicere; ib. 64. si hoc ab se dictum negat; ib. 79. hoc Valeria lex non dicit; ib. III, 8. si hoc idem ... M. Marcello dixissem; Catil. I, 21. saepe hoc maiores natu dicere audivi; Muren. 58. si quis hoc forte dicet; 60. sine gemitu hoc dici non potest; ib. 84. hoc quibus verbis a Graecis dici soleat; Flacc. 10. prius quam hoc TE ROGO dixeris; ib. 23. quis hoc dixit umquam? Sulla 60. dico hoc; ib. 85. a nobis hoc ita dici; Arch. 2. hoc ... dico; dom. 17. hoc si quis tibi ... diceret; ib. 114. iam hoc dicere tibi non licebit; ib. 121. hoc breve dicam; Sest. 12. hoc dicam; Cael. 9. hoc tamen dico; ib. 15. qui hoc iurati dicere audebunt; ib. 20. magno hoc dico cum dolore; prov. cons. 5. atque hoc quidem etiam isti tui dicunt voluptarii Graeci; Piso 42. hoc D. Silanus consul ..., hoc meus etiam conlega dicebat; ib. 56. vere me hercule hoc dicam; Planc. 64. dico hoc; ib. 93. quanto hoc dixi cum dolore! Rab. Post. 45. hoc enim ab istis saepe dicitur; Milo 17. dixit (hoc) in contione; ib. 26. dixit hoc comes item P. Clodii; ib. 46. hoc pace dicam tua; Marcell. 4. apud quem igitur hoc dico? Ligar. 7. qui hoc ei diceret; Phil. I, 12. ut hoc in eo templo dicere ausus sis; ib. II, 15. hoc vero ne P. quidem Clodius dixit umquam; ib. 17. hoc ne Cotyla quidem dicere auderet; ib. V, 7. iure hoc meo dico; ib. VIII, 20. dolenter hoc dicam potius quam contumeliose; ib. 22. hoc malo dicere, audirem; ib. XII, 4. timide hoc dicam; ib. 24. nisi forte hoc dicturus es; Fr. B. VIII, 6. quamquam sentio, quanta hoc cum offensione dicturus sim, dicendum est; ib. C. 15. — haec: qui (testes) haec dicerent; Quinct. 75. haec possum omnia vere dicere; Sex. Rosc. 107. si enim haec ... libere dicentur; ib. 125. haec .. cum ego dicerem; Verr. I, 28. haec dicerem; ib. II, 163. haec tum dicerem; ib. haec et dicentur alio loco et dicta sunt; ib. III, 10. dixisset haec; ib. 31. haec, quae vera sunt, dicam; ib. 158. ut haec eadem dicat ipse Heius; ib. IV, 15. haec dicito; ib. V, 135. cum (pater) tibi haec diceret; ib. 136. haec si tibi tuus parens diceret; ib. 138. cum haec testes dicerent; ib. 148. si haec apud Scythas dicerem; ib. 150. haec ... fatetur adversarius eos (testis) vere dicere; Tull. 24. quod haec a me dici patiatur; Cluent. 18. dicit accusator haec; ib. 81. haec pluribus verbis dicerem; ib. 166. an me existimasti haec iniuratum in iudicio non esse dicturum? Sulla 34. haec ... aliter atque a me dicta erant detulerunt; dom. 41. si dixisset haec solum; Sest. 28. non quo .. ipse haec dici quam existimari malit; Sest. 87. utrum .. haec Aesopum potius pro me ... dicere oportuit? ib. 123. ne sint haec in te dicta; Cael. 70. haec dicere vix audeo ...: dicam tamen; Piso 12. haec dicat; Planc. 12. qua (mente) haec ipsa ... dicimus; Milo 84. haec ego non dicerem; Ligar. 29. haec tu non propter audaciam dicis tam impudenter; Phil. II, 19. — idem: mei quoque testes idem dicunt; Verr. II, 26. ut idem dicas; Caecin. 35. Cominii dicebant idem; Cluent. 100. quibus necesse est idem dicere; Cael. 26. ſ. hoc; Verr. II, 23. III, 73. IV, 50. V, 165. Caecin. 27. Catil. I, 21. istud. — eadem: eadem dicit; Verr. V, 122. ut eadem a principibus civitatis ... dicerentur; sen. 26. omnis praetorios eadem dicere; Quir. 17. ſ. haec; Verr. IV, 15. — illud: unum illud dico; Quinct. 70. si enim illud diceres; ib. 81. mitto illud dicere; ib. 85. illud dico; ib. illud in talem virum non audeo dicere; Sex. Rosc. 103. ex quo mihi venit in mentem illud dicere; Verr. a. pr. 41. nisi vero illud dicet; ib. 1, 71. sin illud dicis; ib. II, 44. ut ... illud dicendum putem; ib. 166. ne illud quidem tibi dicere licebit; ib. 178. nam illud quidem non dices; ib. III, 107. primum illud dico; ib. 113. non dicam ne illud quidem; ib. V, 20. illud enim potest dici iudici ab aliquo non tam verecundo homine; Caecin. 72. ne illud quidem dici potest; leg. agr. II, 84. illud dicam; Muren. 23. dico illud; Sulla 85. etiam illud dixeris? Vatin. 41. totiens unum dices illud; Rab. Post. 25. iam illud ipse dicet profecto; Milo 16. — illa: se omnia illa pro testimonio esse dicturum; Sex. Rosc. 101. quid ego nunc illa dicam? Qu. Rosc. 24. neque .. erat cuiquam dubium quin illa dixisset; div. Caec. 56. planius .. quam (illa) ipsum Ligurem pro testimonio dicere audistis; Verr. I, 126. illa quem ad modum dixit idem! Sest. 122. illa quem ad modum dicerentur; Piso 70. — ipsa: ſ. haec; Milo 84. — id: dici id non potest; Quinct. 60. aude id dicere, non palam, sed [eis] ipsis; ib. 69. id ... dixit; Qu. Rosc. 42. qui id, quod scit, familiaribus suis dicit; ib. 47. si id audebis dicere; div. Caec. 12. nonne id dicerent? ib. 20. nunc tamen id dicam; ib. 23. ut vobis dicam id; Verr. I, 23. posses ... id, quod accidit, dicere; ib. 28. non dicam id; ib. 157. cum id ... diceret Heraclius; ib. II, 39. id non dices; ib. 178. ne id quidem dicet; ib. III, 205. ne id quidem ei licet dicere; ib. 225. non dicam id; ib. V, 4. cum id iurati dicunt; Caecin. 3. quod ex illa parte id dicit; ib. 24. si id dicunt; ib. 68. non enim id sum dicturus; ib. 86. ego autem non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu id facillimum; leg. agr. II, 6. dicam id; Catil. III, 17. id enim potius est dicendum; ib. IV, 17. id ... quanto cum pudore ... dixit! Flacc. 10. ut id ... dicere auderent; ib. 59. non dico id; Sulla 85. neque solum id dixit; sen. 12. iam neque tu id dicere audes; dom. 72. dicendum igitur est id; ib. 95. L. Cotta dixit id; Sest. 73. quo loco possum dicere id; Cael. 18. neque id eo ‖ego‖ dico, ut ..; ib. 21. certe id dicam; Piso 32. dicendum est id; Planc. 6. me id dixisse dicunt; ib. 35. id te accusantem tam diu dicere; ib. 63. id tot annis post tu es inventus qui diceres? Phil. II, 22. qui id audeat dicere; ib. V, 6. id enim fortasse quispiam improbus dixerit; ib. XI, 12. ſ. quod; Phil. II, 23. — ea: posset ea quamvis diu dicere; Sex. Rosc. 91. ut ... invitus ea dicam; ib. 95. nec ea dico; div. Caec. 29. ea dicam; Verr. a. pr. 18. uti possit Hortensius .. ea dicere; ib. I, 24. ea dicit ipse adversarius; Tull. 24. ea ... quanta auctoritate ... dicantur; Font. 23. cum ea dicimus iurati; ib. 29. bono te animo ... dicere .. ea; imp. Pomp. 56. cum ea ... breviter a me strictimque dicuntur; Cluent. 29. ut ea dicamus; ib. 139. si ... ea coram potius me praesente dixissent; leg. agr. III, 1. ea dicam vobis audientibus; Muren. 43. ea .. dixit; sen. 12. longum est ea dicere; Sest. 12. ut ea dicant; ib. 104. ut ea in alterum ne dicas; Cael. 8. quod ea te invitum dicere videbamus, ..

quod ornate politeque dixisti; ib. ego cum ... dicere ... prohiberer ea; Piso 6. generatim ea ... dicam; ib. 86. ea ... non secus dixi, quam ..; Scaur. 37. quod est amicorum ante dicere ea; Phil. I, 26. quoniam .. ea dixi; ib. 38. ut illius beneficio possemus ea ... libere dicere; ib. III, 5. ea .. dicere reformidat (animus); ib. XIV, 9. — istud: te idem istud nimis crebro dicere; Marcell. 25. — ista: tum ista dicito; Caecin. 61. „quo usque ista dicis?“ Planc. 75. an ista, si vera essent, sic a te dicerentur? Fr. B. IX, 4. — multa: tum mihi Roscius .. alia multa ... dixit; Quinct. 78. si multa dixissem; Verr. I, 24. multa quae quemvis commovere possent dixit; ib. 126. scitis quam multi et quam multa priore actione dixerint; ib. II, 156. multa ... me memini dicere; ib. IV, 147. multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta, falso: quis negat? verum tamen ab inimico dicta; Font. 38. multa ... contra virum fortem ... graviter ornateque dixisti; imp. Pomp. 52. si multa in eius modi causa dixissem; Cluent. 51. multa dici possunt qua re ..; ib. 63. quam multa a me dicta sint; ib. 164. qui multa dixit; Scaur. 37. cum mihi ... et pro me aliquid et in M. Antonium multa dicenda sint; Phil. II, 10. — plus: ſ. quid (indef.); Flacc. 12. — plura: plura non dico; Quinct. 76. quia ... multo plura dixisse quam dixisset putaretur; Sex. Rosc. 2. plura non dicam; imp. Pomp. 24. Cluent. 133. ut plura non dicam; imp. Pomp. 44. me plura extra causam dixisse quam ..; dom. 32. plura dixi quam dicendum fuit; Sest. 111. me ... plura etiam dicere parantem; ib. 144. temporum magis ego nunc vitio quam ||vitiis inquam|| genere iudicii plura dicam; Balb. 15. multo et plura et a pluribus peritissimis esse dicta quam ..; ib. 56. plura ne dicam; Planc. 104. mihi ... necessitatem attulit paulo plura dicendi sententia eius; Phil. X, 2. — nihil: decernit: quam aequum nihil dico; Quinct. 30. causae nihil dicimus quin ..; ib. 57. horum nihil dicitur; ib. 75. si nihil diceret; ib. 78. vere nihil potes dicere; Sex. Rosc. 54. ut mihi in communem causam sectorum dicendum nihil magno opere videatur; ib. 124. quo nihil captiosius neque indignius potest dici; Qu. Rosc. 52. nihil dicam nisi singulare; Verr. I, 44. nihil dicimus; ib. II, 104. nihil aliud arbitror falso in istum esse dictum ab eis; ib. III, 50. nihil dicet ex tempore, nihil ex sua voluntate, nihil cum utrumvis licuisse videatur; ib. 167. contra dici nihil potest; ib. IV, 126. quod antea nihil in istum dixi; Tull. 4. si nihil dixissem; Cluent. 51. nihil a me dicetur; ib. 66. nihil umquam abs te dictum, nisi ..; Rabir. 7. nihil igitur in vitam L. Murenae dici potest, ||potest?|| nihil, inquam, omnino; Muren. 14. ut aliud nihil dicam; ib. 32. nihil dicam adrogantius; ib. 78. nihil dixit, quod laederet; Flacc. 10. nihil minus accusator debet dicere quam ..; Sulla 10. est ridiculum ad ea ... nihil dicere; Arch. 8. ut, quo minus occulte vestrum malum gemeretis, nihil diceret; sen. 12. nihil enim poterat dicere qua re ..; dom. 84. qui .. nihil dixit; ib. 134. nihil se te invita dicere; Cael. 35. nihil iam in istam mulierem dico; ib. 38. quorum ego nihil dico ... nunc in hominem ipsum; prov. cons. 8. nihil dicam gravius; Piso 3. nihil .. me novi, nihil temporis causa dicere; Planc. 74. nihil hoc amentius dicitur; Rab. Post. 1. ei nihil in Gabinium dixerunt; ib. 31. nihil dico quid res publica consecuta sit; nihil quid vos, nihil quid omnes boni; Milo 30. ut decernerentur supplicationes mortuo? nihil dico cui; Phil. I, 13. magis proprie nihil possum dicere; ib. II, 77. nihil praeter sententiam dicerem; ib. IX, 3. ſ. II, 2, a. Arch. 8. **amplus,** B. dico (11 St.) B. I, S. 219, a. — omnia: ego etiamsi omnia ... libere dixero; Sex. Rosc. 3. omnia non modo dicere, verum etiam libenter, audacter libereque dicere; ib. 31. tametsi neque omnia dicam; ib. 83. haec possum omnia vere dicere; 107. dicenda ... sunt omnia; div. Caec. 39. cum omnia dicta sunt; Verr. a. pr. 55. omnia dicat; ib. II, 76. „omnes omnia dicant“; ib. III, 145. quae cum omnia graviter severeque dixerit; ib. V, 22. omnia, ut a me paulo ante dicta sunt; Cluent. 38. dicta ... sunt omnia; ib. 104. a me ... omnia caute pedetemptimque dicentur; ib. 118. omnia ... dico expertus in nobis; Planc. 22. ego .. sine iracundia dico omnia; Phil. VIII, 19. — pauca: pro me ipso pauca dicam; Muren. 2. si pauca ante ... dixero; Phil. XIV, 6. — permulta: qua in oratione permulta in L. Pisonem turpia ac flagitiosa dicuntur; Font. 39. — quod: quod dixisset; Quinct. 18. quod iterum iam dico; ib. 19. „quod dixisti“; ib. quod saepe multis in locis dixisti; ib. 43. quod Hortensium ... dicturum arbitror; ib. 68. quod possit criminose ac suspiciose dicere; Sex. Rosc. 55. quod dixerit; ib. 102. ecquid habes quod dicas? ib. 104. quod si dixerint; ib. 120. neque est quod possim dicere, neque, si esset, dicerem; div. Caec. 36. quid habes quod possis dicere? ib. 59. quod te dicturum ||dict. te|| esse audio; ib. quod instituerat dicere; Verr. a. pr. 34. quod si in alium reum diceretur; ib. I, 44. quod posset dicere; ib. 71. nihil habuisse quod diceret; ib. quod neque taceri ullo modo neque dici pro dignitate potest; ib. 86. quod dicunt; ib. 127. quod institui dicere; ib. II, 65. se .. nihil habere quod dicerent; ib. 90. quod diceret; ib. 92. quod dico; ib. 103. III, 164. IV, 5. quod utinam dicas; ib. III, 107. quod contra istum diceret; ib. 166. quod, etiam si palam in defendendo non dicet Hortensius, tamen ita dicet, ut ..; ib. 223. quod dicam; ib. V, 7. quod alio loco antea dixi; ib. 58. quod quisquam diceret; ib. 110. quod omnibus audientibus dixisti palam; ib. 169. quid haberes quod diceres? Tull. 31. quod dixissent; Caecin. 3. quod ipse antea dixit; ib. 35. quod ... mirabar abs te quam ob rem diceretur; ib. 65. quod dicitur SIVE NIVE; ib. quod dicitur; ib. 81. quod ego iam antea dixi; ib. 86. quod ego dico; ib. 89. Cluent. 100. quod timide dicam; Cluent. 51. quod saepe dictum est; ib. 138. quod a me initio orationis meae dictum est; ib. 169. quod ante dixi; ib. 184. quod initio dixi; leg. agr. II, 24. quod non liceat ei dicere; ib. 39. quod ego nondum statuo mihi esse dicendum; ib. 64. quod ab hoc tribuno plebis dictum est in senatu; ib. 70. quod abs te saepissime dicitur; Rabir. 28. quod sum dicturus; Catil. III, 18. quod dixerit; Muren. 63. quod atrociter in senatu dixisti; ib. 64. quod dicunt; Flacc. 10. quod dixit; ib. quod Laelius dixit; ib. 59. quod cum dicit; Sulla 4. nihil .. est quod in hac causa dici possit vehementius; ib. 76. quod initio dixi; ib. 85. quod vere dixerat; sen. 9. quod non dicerem nisi coactus; dom. 95. quod forsitan non nemo vir fortis ... dixerit; Sest. 45. quod soles dicere; Vatin. 13. quod vir clarissimus ... paulo ante dixit; Cael. 18. quod hesterno die dixit ipse; Balb. 5. quod vere licet dicere; Piso 23. quod dicturus sum; ib. 32. quod vobis audientibus saepe iam dixi; ib. 81. quod quisque dixit; Planc. 35. quod dixit idem; ib. 82. qui quod dici potuit non dixerim; ib. 85. quod ei dicunt; Scaur. 19. quod pro M. Scauro dicam; ib. 46. quod dicas nihil habebis; Rab. Post. 8. quod a Milonis inimicis sacpissime dicitur; Milo 12. quod ipse dicebat; ib. 24. quod dicam; Marcell. 12. Ligar. 11. quod ille numquam tamen dixisset; Deiot. 25. quod ... nemo in me dixit; Phil. II, 22. quod vero dicere ausus es idque multis verbis; ib. 23. quod quosdam audio dicturos; ib. V, 26. quod dixero; ib. VII, 8. quod cum ab eo esset dictum; ib. XI, 17. quod in hoc Planco proverbii loco dici solet; ib. XIII, 27. quod certe ille dicit invitus; ib. 30. quod illi non dixerint; Fr. B. VIII, 16. ſ. quiddam. — id quod: id quod iam ante dixi; Sex. Rosc. 25. id quod praeclare a sapientibus dicitur; ib. 37. id quod antea dixi; Verr. V, 157. id quod

dixi antea; Font. 25. id quod nescio an dici oporteat; Cluent. 99. id quod vobis dicendum est; ib. 183. id quod et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. id quod dixi; ib. II, 93. [id] quod saepe iam dixi; Catil. I, 32. id quod in contione dixisti; Vatin. 40. — quae: quae dicenda sunt; Sex. Rosc. 3. quae dicimus; ib. 14. quae dici possunt; ib. 94. quae si dicam; div. Caec. 29. quae dico; ib. 39. 47. Verr. III, 152. IV, 49. 107. quae dixerint; div. Caec. 50. quae dixi; ib. 72. Verr. II, 61. Cael. 50. Scaur. 37. quae ille ... non ... tam aperte palamque dixisset, quae tamen a me pedetemptim cauteque dicentur; Verr. a. pr. 18. quae a nobis dicta erunt; ib. 31. quae legati Samiorum dicerent; ib. I, 52. quae si diceret; ib. 70. quae ex societatis litteris dicere in istum ... possemus; ib. II, 171. quae antea dicta sunt; ib. III, 10. quae ... quam varie et quam copiose dicantur exspectare nolite; ib. 11. quae volgo dicere solebat; ib. 31. quae cum dixisset; ib. quae dicimus; ib. 175. quae in nullum hominem alium dici ... possint; ib. 206. quae quia dixit; ib. IV, 18. quae dicturus sum; ib. 105. quae disperse a me multis in locis dicentur ac dicta sunt; ib. 116. quae cum omnia graviter severeque dixerit; ib. V, 22. quae cum apud te diceret; ib. 112. quae si dices; ib. 135. quae a me dicta sunt; ib. quae dicam; ib. 139. quae L. Suetium ... dicere audistis; ib. 147. quae mei testes dicunt; Tull. 24. quae mei testes non dicunt; ib. quae dixit Quinctius; ib. 36. quae dicuntur a testibus; Font. 23. quae in M. Marcellum inimico animo dixit; ib. 24. quae dicis; Caecin. 34. quae a me adhuc dicta sunt; imp. Pomp. 51. quae copiosissime dici possunt; Cluent. 29. quae a me breviter dicta sunt; ib. 59. quae vera dicuntur a nobis; ib 70. quae dicta sunt; ib. 99. quae illo iudicio in Staienum dicta sunt; ib. 100 quae abs te dicta sunt; ib. 143. quae dici possunt; ib. 167. quae a me dicuntur; leg. agr. I, 27. quae dixero; leg. agr. III, 2. quae dicam; Catil. I, 27. quae ipsi soli ... saepe dixi; Muren. 43. quae quidem a me si ... dicerentur; Flacc. 60. quae dici possunt in hominum levitatem; ib. 66. quae leviter dixerat; Sulla 31. quae clare diceret; ib. quae iuratus in maxima contione dixissem; ib. 34. quae dicerentur; ib. 42. quae ... dicere non esset ausus; sen. 12. quae ... in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. quae .. dicebant; Sest. 96. quae mihi ... video esse dicenda; Vatin. 33. quae accusatores ... dixerunt; Cael. 3. quae dici in eam sententiam possunt; ib. 29. quae cum turpitudine aliqua dicerentur; ib. 69. quae (dicere) constitueram; Piso 6. quae ab eo numquam dicta sunt; Planc. 35. quae tibi ultro pater et maiores tui ... dicent; ib. 52. quae dixisti; ib. 58. quae dicebam; Scaur. 26. quae dicta sunt a te; Ligar. 33 quae dicenda hoc tempore arbitror; Phil. I, 1. quae diiunctius dicuntur; ib. II, 32. quae honeste non possum dicere; ib. 47. quae dico dicturusque sum; ib. 57. quibus a te dictis; ib. IX, 3. quae tibi dicere non licebit; Fr. B. VIII, 16. — quodcumque: quodcumque diceret; Cluent. 86. — quid (indef.): ego si quid liberius dixero; Sex. Rosc. 3. metuo ne quid adrogantius ... videar dicere; Verr. I, 10. num quid horum dicere istis defensoribus tuis audes? ib. V, 147. si quid forte dicam; Tull. 5. si quid eius modi dixi; Cluent. 139. si quid aliquando non opus esset ab se esse dictum; ib. 140. si quid a nobis dictum ... sit; ib. ne quid plus minusve quam sit necesse dicat; Flacc. 12. ne quid a me dictum in te potius putes; Vatin. 33. si quid in vitam eius aut in mores ... dixero; Phil. I, 27. ne quid adrogantius videar dicere; ib. XII, 21. — quid? (interrog.) quid hoc iniquius aut indignius ... dici ... potest? Quinct. 8. quid possis dicere; ib. 41. quid aliud dicere possit; ib. 63 quid dicam; Sex. Rosc. 58. quid hic pro se dici velit; ib. 129. familiam vero quantam ... habeat quid ego dicam? ib. 133. quid is dicit? Qu. Rosc. 42. quid ad haec dici potest? div. Caec. 52. quid tu dicturus sis; ib. quid enim dices? ib. quid a quoque dictum sit; Verr. a. pr. 54. quid me deceat dicere; ib. I, 32. quid idem iuratus dixerit; ib. 84. quid dicant ex Sicilia testes; ib. 154. quid a me amplius dicendum putatis? ib. III, 60. quid aliud dicis nisi hoc? ib. 96. quid dicetis? ib. 123. nam quid hic dicet? ib. 137. quid igitur dicit? ib. 205. quid possumus contra illum praetorem dicere? ib. 223. quid dicis? ib. V, 5. quid hoc loco potes dicere ... nisi id? ib. 11. quid diceres? ib. 77. 79. quid enim dicit aliud C. Numitorius? ib. 165. quid dicatis pro testimonio; Font. 28. quid impudentius dici possit; Caecin. 4. in eum quid dicam nisi id? ib. 29. quid enim dicet? ib. 36. quid neglegentius aut quid stultius maioribus nostris dici potest? ib. 40. quid dicemus? ib. 60. quid ad haec dicimus? ib. 82. non quid dicatur a nobis, sed quid oporteat dici; Cluent. 3. quid dici possit; ib. 188. quid diceret; leg. agr. II, 13. quid dicam? ib. 38. quid ad haec possumus dicere? ib. 76. quid diceret? Catil. II, 15. quid dicam in ignotum? Flacc. 23. quid sit dicere paratus; ib. 51. quid in suos civis civitatemque, si vellem, dicerem; ib. 53. quid hoc impudentius dici ... potest? ib. 56. quid enim diceres? dom. 51. quid enim .. debeo dicere? ib. 95. quid diceres? ib. 133. quid dici ... ius fuerit; ib. 138. quid haruspices dicant; har. resp. 18. quid planius, quid religiosius, quid gravius dici potest? ib. 37. quid dicam? Sest. 17. quae cogitata (fuerint), quid dicam? ib. 66. „egone quid dicam?“ Cael. 37. quid velim vel potius quid nolim dicere; ib. 69. nunc vero quid dicitur? Balb. 8. quid enim potuit dici imperitius quam ..? ib. 20. quid dicam (ut vivat) cum patruo? Planc. 29. quid enim potest dicere cur ista editio non summam habeat acerbitatem? ib. 39. quid diceret apud Voltiniensis? ib. 43. immo vero tu quid diceres? ib. quid diceres? ib. 44. quid apud hos dices? ib. 46. sine tensis autem quid potero dicere? ib. 83. quid dicam? ib. 96. quid tam [perversum] praeposterum dici ... potest? Rab. Post. 37. quid enim nobis duobus .. laboriosius, quid magis sollicitum, magis exercitum dici ... potest? Milo 5. quid hac quaestione dici potest integrius, quid incorruptius? ib. 60. nunc quid dicis? Ligar. 16. quid hac postulatione dici potest, aequius? Phil. I, 27. quid est dictum a me cum contumelia? ib. II, 6. tu ... quid dicis? ib. 31. quid dicam; ib. 48. quid enim aliud ille dicebat? ib. 53. quid enim aliud dicam? ib. 77. quid potes dicere cur alia defendas? ib. 111. quid potest dicere quin ... se hostem confessus sit? ib. III, 21. quid dicere vellet; ib. quid dicturi sint quidam eorum; ib. V, 5. quo quid absurdius dici ... potest? ib. VIII, 4. quid tu potes in defensione tua dicere? Fr. B. VIII, 16. — quae? mihi vero ipsi ... quae dicere ausus es? Piso 12. — quae! hic .. iratus quae dixit! Phil. II, 80. quae in illa villa antea dicebantur! ib. 105. — quiddam: quod non nulli ... quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. — quidnam: quidnam Vettius dicturus sit; Verr. III, 167. quidnam sit dicturus; Flacc. 51. — quippiam: numquam ... Agyrinensis contra quemquam infimum civem Romanum dixisse ... quippiam; Verr. III, 74. dixisti quippiam; Muren. 62. quotiens eorum quippiam dices; Rab. Post. 25. ne gravius quippiam dicam; Phil. I, 27. — quicquam: nolo in eos gravius quicquam ... dicere; Sex. Rosc. 139. nego esse quicquam a testibus dictum; Verr. I, 29. qui poterat quicquam eius modi dicere? ib. IV, 16. ut quicquam eius modi dicere audeas; ib. V, 5. ab his quicquam sancte aut moderate dictum putabitis? Font. 31. ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent praeter sermonem atque famam; Cluent. 126.

neque dixi quicquam pro testimonio; Fr. B. XIII, 1, 4. — quidque: ut quidque ex illo loco dicetur; Font. 25. quibus verbis quidque dicatur; Caecin. 58. — quicquid: quicquid tu contra dixeris; Sex. Rosc. 93. quicquid dicerent; ib. 119. quicquid dixisses; Verr. III, 133. quicquid dicant; Sest. 104. quicquid dixi; Ligar. 29. — reliqua: acervatim iam reliqua .. dicam; Cluent. 30. — satis: cum hominem nomino, satis mihi videor dicere; Quinct. 40. — utrum: utrum dixeris; div. Caec. 45. utrum enim horum dixeris; Verr. III, 106. — **de**: elipt.: qua de re dicam ... quae sentio; prov. cons. 18. — Abj.: de quo dum certa et pauca et magna dicam breviter; Verr. III, 163. — aliquid: ſ. **aliquis**, B, II, 2. Sex. Rosc. 28. Muren. 11. Sulla 69. har. resp. 31. Planc. 83. Phil. III, 17 (B. I, S. 179, a). — cetera: se cetera de illo loco „respicite, iudices", non posse dicere; Cluent. 59. — ecquid: ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus; Planc. 66. — hoc: ego de meis (scribis) hoc dico; Verr. III, 182. hoc dico de toto genere Graecorum; Flacc. 9. quibus de rebus ... hoc possum dicere; Sulla 27. — haec: si haec apud Scythas dicerem, non hic in tanta multitudine civium Romanorum, ... de tot ... suppliciis civium Romanorum; Verr. V, 150. possum de L. Philo, de C. Gallo dicere haec eadem; Muren. 66. haec propterea de me dixi, ut ..; Ligar. 8. haec dico de futuris; Phil. I, 26. ſ. quid? Caecin. 24. — idem: idem populus Romanus de hoc vectigali potest dicere; leg. agr. II, 83. — eadem: cum de se eadem dicerem; Ligar. 8. ſ. haec; Muren. 66. — ea: his de rebus non necesse habeo dicere ea; Quinct. 13. ante quam de re publica ... dicam ea; Phil. I, 1. — multa: de cuius laude neque hic locus est ut multa dicantur neque plura tamen dici possunt; Sex. Rosc. 33. multa Sosippus ... de aratorum miseriis graviter et copiose dixisse ... dicitur; Verr. III, 204. de illo volnere multa dixit; ib. V, 3. de qua (plaga) ab ... Hortensio multa gravissime dicta sunt; Muren. 48. mihi de memet ipso tam multa dicendi necessitas quaedam imposita est; Sulla 35. multa de me C. Messius ... dixit; sen. 21. multa homines doctos ... dixisse ... de deorum .. numine; har. resp. 19. de quo ego ipse tam multa nunc dico; ib. 42. possum multa dicere de liberalitate, de domesticis officiis, de tribunatu militari, de provinciali in eo magistratu abstinentia; Sest. 7. cum multa in Albinovanum de praevaricatione diceres; Vatin. 41. dixit enim multa de luxurie, multa de libidine, multa de vitiis iuventutis, multa de moribus; Cael. 25. cum de libidine eius tam multa dicis; ib. 53. multa de pace dixi; Marcell. 15. quod ... multa copiose de illius laude dixisti; Phil. IX, 3. mihi ... minus multa de illo dicenda sunt; ib. X, 2. — plus: nec vereor de tali viro ne plus dicam; Caecin. 77. — plura: nolle me plura de istorum scelere dicere; Sex. Rosc. 123. hic ego de te plura non dicam; div. Caec. 28. quid iam de isto plura dicam? Verr. IV, 97. plura dixi quam volui [de illo archipirata]; ib. V, 79. quid est quod iam de Oppianici persona causaque plura dicamus? Cluent. 59. de cuius hominis levitate ... plura non dicam; ib. 135. an de servis alienis ... retentis aut de civibus Romanis ... necatis plura dicenda sunt? Rabir. 8. ut ne plura de pudicitia dicerem; ib. 9. ne de huius miseria plura dicam; Sulla 92. si ... de me ipso plura dicere videbor; Sest. 31. de cuius laude plura dicam; ib. 87. de quo accusatores plura paene quam de re reoque dixerunt; Planc. 3. de isto plura dicam; ib. 71. nec de pudicitia plura dixit; Scaur. c. 4. § 6. de quo plura iam non dicam; ib. 37. ſ. multa; Sex. Rosc. 33. — nihil: nihil dico de meo ingenio; div. Caec. 36. de quo (reo) nihil dicat accusator; Verr. I, 24. de illo nihil dixit; ib. 103. de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico; ib. 157. de ista furandi ... ratione nihil dico; ib. V, 11. nihil de hominis frugalitate ... dicam; ib. 20. duo praeterea testes nihil de vi, sed de re ipsa ... dixerunt; Caecin. 27. nihil de vi dixerunt, nihil praeterea, quod ..; ib. nihil enim dicam de ceteris; Cluent. 112. ut nihil dicam de eis, qui condemnarunt; ib. 131. quo de homine nihil etiam nunc dicere nobis est necesse; ib. 163. de eis, qui dissimulant ..., nihil dicimus; Catil. II, 17. nunc nihil de me dico, sed de eis, qui ..; Muren. 29. nihil dicam enim de me; Flacc. 103. qui te tribuno plebis nihil de me dicam; dom. 13. nihil enim umquam de me dixi sublatius ..; ib. 95. nihil me de scientia vestra, nihil de sacris, nihil de abscondito iure pontificum dicturum; ib. 138. ego de Antonio nihil dico praeter unum; Sest. 8. nihil dicam hoc loco de me; Cael. 9. de qua (muliere) ego nihil dicam; ib. 31. hic ego nunc de praetore Macedoniae nihil dicam amplius; Planc. 99. de homine nihil dixi; Phil. II, 7. nihil de genere belli dicam; ib. 59. statueram ... nihil de illo ... dicere; Fr. B. XIII, 1, 1. ſ. quod; Balb. 2. — nimium: quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium, pro rei dignitate parum, pro vestra prudentia satis dixisse videor; Cluent. 160. — omnia: de quo iudicio si velim dicere omnia; Verr. I, 155. — parum: ſ. nimium. — minus: si minus de aliquo dixero; Sest. 108. — pauca: pauca mihi videntur esse de provinciae dignitate ... dicenda; Verr. II, 2. de magnitudine (belli) pauca dicam imp. Pomp. 20. reliquum est ut de felicitate ..., sicut aequum est homines de potestate deorum, timide et pauca dicamus; ib. 47. de me pauca dicam; Catil. IV, 20. de qua (re) pauca .. dicam; Sest. 96. dicam ... pauca de Scauro; Scaur. 22. de accusatorum spe pauca dicam; Deiot. 7. de amicitia ... pauca dicam; Phil. II, 3. ſ. Abj. — perpauca: de Aetnensibus perpauca dicam; Verr. III, 105. — quod: quid est quod de hoc dici possit? Verr. I, 118. quod ante de istius abstinentia dixeram; ib. IV, 48. quod ille de suo fundo dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. quod vos Catilinae gregales de me dicere solebatis; dom. 75. quod de pietate dixistis; Cael. 4. nihil enim umquam audivi quod mihi de iure subtilius dici videretur, nihil memoria maiore de exemplis, nihil peritius de foederibus, nihil inlustriore auctoritate de bellis, nihil de re publica gravius, nihil de ipso modestius, nihil de causa et crimine ornatius; Balb. 2. quod iam de eo ... saepe dixi; Piso 79. quod de patruo tuo dicebatur; Phil. II, 56. — quae: quae mihi ... de communibus invidiae periculis dicenda esse videantur; Cluent. 8. quae de lege ab Accio dicta sunt; ib. 149. quae de causa ... breviter simpliciterque dixi; Arch. 32. habeo quae de locis religiosis velim dicere; har. resp. 31. quae dico de Plancio; Planc. 22. quae de Plancio dicerem; ib. 72. quae dixi de Caesare deque eius exercitu; Phil. III, 8. — quid (indef.): de lege agraria nescio quid voluisse eum dicere; leg. agr. II, 13. si quid de his rebus dicere vellet; Catil. III, 11. si quid ab improbis de me improbe dicitur; Sulla 30. — quid? (interrog.) quid de hac condicione dicimus? Quinct. 45. nam quid ego de Q. Lollio .. dicam? Verr. III, 61. nam de Sex. quidem Peducaeo ... quid dicetis? ib. 216. quid de illa multitudine dicemus eorum, qui ..? ib. V, 156. nam quid ego de P. Gavio ... dicam? ib. 158. quid ego de hoc teste dicam nisi hoc? Caecin. 24. quid de illis honestissimis viris ... dicemus? Rabir. 27. nam quid ego dicam de Lydia? Flacc. 65. quid tandem de illa nocte dicit? Sulla 52. quid ego de praestantissimo viro, T. Annio, dicam? sen. 19. cuius ego de effrenato ... furore quid dicam? har. resp. 2. nam quid ego de supercilio dicam, quod ..? Sest. 19. quid ego de singulari magnitudine animi eius ac de incredibili virtute dicam? ib. 62. quid dicam de auctoritate? Balb.

10. quid habes igitur dicere de Gaditano foedere eius modi? ib. 33. tu quid, tu apud quos, tu de quo dicas intellegis? Piso 75. quid de me dicam ...? quid de his tot viris talibus? Planc. 29. quid enim ego de muliercula Scantia, quid de adulescente P. Apinio dicam? Milo 75. quid de fratribus dicam? Ligar. 33. quid de virtute eius dicam? de magnitudine animi? Deiot. 37. scis de immunitate quid dixeris; Phil. II, 19. quid satis potest dici de tanta impudentia? ib. 104. nam quid ego de universo populo Romano dicam? ib. VII, 22. quid dicam de Apulo Domitio? ib. XI, 3. nam quid ego de Trebellio dicam? ... quid de T. Planco? ib. 14. quid de patre dicam? ib. 33. nam quid ego de proximo dicam? ib. XIII, 2. quid dicam de Hirtio? ib. XIV, 27. — quaedam: de ipso emendatore ... quaedam dicenda sunt; Phil. II, 43. — quicquam: quicquam de existimatione P. Fabii dicere; Tull. 5. — quicquid: quicquid de subscriptionibus eorum mihi dicendum erit, eo dicam animo, ut ..; Cluent. 118. — satis: quoniam de illa faeneratione satis dictum est; Verr. III, 170. *de his cum satis dictum sit;* Tull. 36. equidem mihi iam satis superque dixisse videor de Asiatico genere testium; Flacc. 66. quoniam de eis omnibus ... satis est dictum; har. resp. 40. si satis de omnibus (dixero); Sest. 108. de Caesare satis hoc tempore dictum habebo; Phil. V, 52. ſ. nimium. quid? Phil. II, 104. — tantum: cuius ego de virtute ... tantum dico ..; Sulla 62. de his (consularibus) tantum mihi dicendum putavi, quod satis esset ..., ib. 82. — unum: ſ. hoc; Quinct. 30. Sex. Rosc. 139. Verr. I, 34. leg. agr. II, 64. illud; Quinct. 70. Rab. Post. 25.

adventus: quid dicam adventus meos? Piso 51.

caliginem: discussa est illa caligo, quam paulo ante dixi; Phil. XII, 15.

causam: dixitne tandem causam C. Fidiculanius Falcula ...? dixit et bis quidem dixit; Cluent. 108. ſ. **causa,** II, 1. dico (76 St.) B. I, S. 471.

chirographa, commentariolos: in commentariolis et chirographis et libellis ... ne prolatis quidem, sed tantum modo dictis; Phil. I, 16.

copiam: haec copia, quam dico, iudicum; Verr. II, 34.

dictum: dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

diem: „dic, Naevi, diem"; Quinct. 79. „dic" inquam „diem." pudet dicere; ib. diem Scaevolae dixit; Sex. Rosc. 33. nuper Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... iniurias; div. Caec. 67. quadriennio post quam diem operi dixerat; Verr. I, 149. quod patri L. Flacci aedili curuli pater tuus tribunus plebis diem dixerit; Flacc. 77. cui dies dicta est; ib. qui diem dixit; ib. si dies dicta esset; dom. 57. quis diem dixit? ib. 77. me, cui dies dicta numquam est; ib. 83. diem dixisset, ut iecerat ‖fecerat‖: fecissem ut ei statim tertius a praetore dies diceretur; har. resp. 7. qui etiam diem dixit et accusavit de vi Milonem; Sest. 95. die dicta ab eo, quem ..; Vatin. 41. diem mihi, credo, dixerat; Milo 36.

dotem: deberi viro dotem, quam mulier nullo auctore dixisset; Caecin. 73. quaecumque sine hoc auctore est dicta dos, nulla est; Flacc. 86.

epilogos: ut miserabiliores epilogos possem dicere; Planc. 83.

iniuriam: ad rem pertinere arbitror, qualis iniuria dicatur; div. Caec. 55.

Insulam: quarum (urbium) una est ea, quam dixi, Insula; Verr. IV, 118.

ius: in provincia ius dicebatur; Quinct. 41. si ius diceret; ib. 82. in iure dicundo bonorum ... condonatio; Verr. a. pr. 12. ut ex utroque genere et iuris dicendi et sartorum tectorum exigendorum ea postuletis, quae ..; ib. I, 108. omnis antea ius ita dixisse; ib. 114. quae libido istius in iure dicundo fuerit; ib. 120. qui ius dicit; ib. 124. qui ob ius dicendum M. Octavium Ligurem ... poscere pecuniam non dubitarit; ib. 127. istius in iure dicendo libidinem; ib. II, 39. ob ius dicendum ... procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. 119. se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; ib. qui M. Octavium Ligurem pecuniam ob ius dicendum poposcerit; ib. ut omittam ... ob ius dicendum pecunias acceptas; ib. III, 206. non ius dici; ib. V, 31. cum tibi sorte obtigisset, uti ius diceres; ib. 38. M. Lucullus, qui summa aequitate et sapientia ius dixit; Tull. 8. huius sors .. fuit ... iuris dicundi; Muren. 41. quo modo is, qui anno ante Romae ius dixerat, anno post in Asia ius dixerit; Flacc. 6. ubi ... ius a nostro magistratu dicitur; ib. 71. ut tibi de pecuniis creditis ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7. ut .. ius non diceres; ib. statuit ab initio ... ius publicano non dicere; ib. 10. qui cum praetor urbis esset, ... ius non dixit; Phil. X, 7.

legem: legem enim sibi ipsi dicunt innocentiae; Verr. III, 1. ut ... legem .. his rebus quam ipsis videretur dicerent; ib. 18. quibus (viris) senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; ib. 19. quod iniquam legem novamque dixisset; ib. 51.

libellos: ſ. chirographa.

logos: ego te certo scio omnis logos, qui ludis dicti sunt, animadvertisse; Fr. B. IX, 6.

maiores: haec qui prospexerunt, maiores nostros dico; leg. agr. II, 95.

multam: Crassus consul ... Flacco conlegae ... multam dixit; Phil. XI, 18.

neglegentiam: restat ut aut summa neglegentia tibi obstiterit aut unica liberalitas: si neglegentiam dices, mirabimur; Quinct. 41.

nomina: neque eorum tamen (philosophorum) nomina poterat dicere; Sest. 23.

numerum: ſ. versum; Arch. 18.

orationem: recitetur oratio, quae propter rei magnitudinem dicta de scripto est; Planc. 74.

partes: partes .. dicuntur in foro, in curia; Phil. XIII, 39.

patrem: Ti. Gracchus — patrem dico; prov. cons. 18.

pecuniam: praeter eam quam dixi pecuniam numeratam; Verr. III, 107. „doti .. Valeria pecuniam omnem suam dixerat"; Flacc. 86.

praedam: praeter eam praedam, quam dixi; Sex. Rosc. 8.

rem: una quaeque earum (rerum) multis cum argumentis dici potest; Sex. Rosc. 123. dicit enim rem incredibilem; Verr. I, 128. clara res est, quam dicturus sum; ib. III, 61. res, quam ego dico; ib. 203. quas (res) te ... forti animo [et] agere [et dicere] videbam; Muren. 43. quotiens (ego hunc vidi) revocatum eandem rem dicere commutatis verbis! Arch. 18. gesta res est quam dixerat; Milo 44.

reges: reges ei, quos dico; Verr. IV, 64.

salutem: Timarchides Verris accensus Apronio [salutem dicit]; Verr. III, 154. P. Servilius Rullus ... s. d. Cn. Pompeio; leg. agr. II, 53.

sententiam: qui ... primus sententiam diceret; Verr. I, 73. quando iste sententiam dicere audebit aut poterit? ib. II, 76. sententiae dicebantur; ib. 95. ut ... dicat sententiam qui velit; ib. IV, 142. sententiam dixit ex ordine; ib. 143. cum .. nemo .. sententiam diceret; ib. antiquiorem in senatu sententiae dicendae locum; ib. V, 86. aliam (sententiam) non diceret, atque ei dixerunt, quorum ..; Cluent. 136. quive in senatu sententiam dixit, dixerit; ib. 148. qui ... in .. senatu sententiam dixerit; ib. dictae sunt a principibus acerrimae ac fortissimae sententiae; Catil. III, 13. qui cum sententiam secundum Plotium se dicturum ostenderet; Flacc. 50. cum ... sententias dicere prohiberemini;

sen. 4. numquam dubitavit sententiam de salute mea se et re publica dignam dicere; ib. 8. sententiam .. dicunt et iudicant quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; ib. 15. qui ... sententiam dixisset eam, quam ..; ib. 31. quod ego in sententia dicenda salutem civium cum honore Cn. Pompei coniunxerim; dom. 3. at quam sententiam dixi? primum eam, quam ..; ib. 9. multis iam sententiis dictis rogatus sum sententiam; dixi rei publicae saluberrimam, mihi necessariam; ib. 16. non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? ib. 26. quam (sententiam) dixeram de annona; ib. 31. haec vidit in sententia dicenda; ib. 68. nec sententiam dicere sibi licere; ib. qui ornatissimam de me sententiam dixit; ib. 69. quotienscumque de me senatus sententiam dixit; ib. quoniam quidem (senatus) scripto illo istius sententiam dicere vetabatur; ib. sententiam de me designatus consul saepe dixisti; ib. 70. ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur; ib. 131. qui primi de hac domo sententiam dixistis; har. resp. 14. senatus principe Cn. Pompeio sententiam dicente; ib. 45. dixit eam sententiam, cuius ..; Sest. 61. cum in senatu privati ut de me sententias dicerent flagitabant; ib. 69. praestantissimam de me sententiam dixit; ib. 70. cum vir is ... de scripto sententia dicta mihi uni testimonium patriae conservatae dedit; ib. 129. si princeps eam sententiam dicerem; prov. cons. 1. qui ante me sententiam dixit; ib. in hac sententia dicenda non parebo dolori meo; ib. 2. sensum doloris mei ... a sententia dicenda amovebo; ib. de quibus (provinciis) adhuc inteliego sententias esse dictas; ib. 3. in senatu sententias dici ut his legibus teneremini: Rab. Post. 16. de qua (dictatura) ne sententias quidem diximus: Phil. I, 3. quam sententiam dicturus essem; ib. 12. ego vero eam sententiam dixissem, ut ..; ib. 13. qui sententiam consulari loco dicunt; ib. 15. L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum! ib. II, 14. in qua (cella Concordiae) me consule salutares sententiae dictae sunt; ib. 19. uti ... sententiae .. de summa re publica libere dici possint; ib. III, 37. facile erit statuere quam sententiam dicatis; ib. V, 6. opertis valvis Concordiae ... patres conscriptos sententias dicere; ib. 18. C. Caesarem ... sententiam .. loco praetorio dicere; ib. 46. an ille non potuit primus in hoc ordine ... sententiam dicere? ib. VI, 8. dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium consulari loco! ib. VII, 15. ante quam sententiam diceret; ib. VIII, 1. aliam sententiam dicturum fuisse *se* eamque se ac re publica dignam, nisi propinquitate impediretur; ib. 2. nihil praeter sententiam dicerem; ib. IX, 3. qui primus sententiam dixerit; ib. X, 6. qui dignas nobis sententias diximus; ib. XI, 8. dixit enim severam, gravem, re publica dignam sententiam; ib. 15. si quis eorum ... graviorem sententiam dixisset; ib. duae dictae sunt sententiae; ib. 16. quousque sententias dicemus veteranorum arbitratu? ib. 38. quam dixi sententiam; ib. 40. quam sententiam cum hic vobis audientibus dixero; ib. XII, 25. quas in eos sententias dixerim; ib. XIII, 5. qui hoc loco sententias dicimus; ib. XIV, 19. de honore dis immortalibus habendo sententias diximus; ib. 22. vos sententiam dixistis; Fr. B. XII, 7.

HS ... ut dicerent salem quantum pervenire Malleoli legi passet a multis exaggeratus aliquando dixi HS ...; Verr. I, 92.

signa haec omnia quae dixi, signa; ib. IV, 7. quae [his] signa; ib.

testimonium [in Albius ... dicet testimonium; Quinct. 56. dicet ei quoque testimonium; ib. testimonia quae in Sex. Roscium dicturus est; Sex. Rosc. 152. in vetus ac minime reus homines antiquos testimonium de sua re dicere; ib. Athenienses ... de sua re apertum testimonium non dicere ... e dicere, hoc credebam, ib. 148. testimonium dicturus est is, qui ..; ib. Fannium invitum ... testimonium contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37. contra se numquam testimonium dicet; ib. 42. ipse in eum, cui legatus ... fuerat, inimicissimum atque improbissimum testimonium dixit; Verr. I, 41. qua de re Charidemum Chium testimonium priore actione dicere audistis; ib. 52. cum ... idem testimonium diceret; ib. 74. cum in te homo ipse nocens acerrimum testimonium dixit; ib. 77. quod (testimonium) apud Neronem dixisti; ib. 78. cur (cogis) sodalis uxorem ... contra te testimonium dicere? ib. 94. cum patruo testimonium dicente; ib. 151. in neminem civitates ante hunc testimonium publice dixerunt; ib. II, 9. dicit praeterea testimonium tota Sicilia; ib. 103. dicta sunt priore actione et privatim et publice testimonia; ib. 120. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo ... testimonium vehementius dixerit, sicuti [Siculi] multi primarii viri multa dixerunt; ib. 149. [ut in eum publice testimonium diceret:] ib. 155. qui priore actione ita testimonia graviter vehementerque dixerunt, ut ..; ib. 156. Lollius ... ad testimonium dicendum venire non potuit; ib. III, 63. qui nunc contra praetorem ... publice testimonium dicere cogerentur; ib. 74. num exspectatis dum L. Metellus ... absens de istius scelere ... testimonium dicat? ib. 122. qui ... ornatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; ib. 186. quae in istum testimonia essent dicta; ib. IV, 33. qui apud vos antea testimonium dixit; ib. 38. eos testimonium non esse dicturos; ib. 92. testimonium ne quod diceret; ib. 113. scit Indutiomarus quid sit testimonium dicere? Font. 27. an vero istas nationes religione iuris iurandi ... in testimoniis dicendis commoveri arbitramini? ib. 30. quae testimonia in Staienum sunt dicta ab eis; Cluent. 69. ne illa quidem testimonia recito, quae dicta sunt de HS [DC] [Fr. C, 9: septingentis millibus]; ib. falsumne testumonium dixerit; quis de plebe Romana testimonium dixit umquam, cui non ...? nam dicturum quidem certe ... neminem umquam esse confirmo; ib. 157. qui .. dicit testimonium ex nostris hominibus; Flacc. 12. si mihi libeat totius gentis in testimoniis dicendis explicare levitatem; ib. natio minime in testimoniis dicendis religiosa; ib. 23. [dicto testimonio:] ib. 41. qui ante dictum testimonium sibi temperarit; ib. eum [in testem] ... venire ad testimonium dicendum coëgisti; ib. 51. quoniam testimonium **nondum** dixit; ib. quamquam ... moderatus est in testimonio dicendo orationi [religioni] suae; ib. 87. Andro ... ad dicendum testimonium non venit; ib. 88. „in Autronium testimonium dixisti;" Sulla 10. qui in illum testimonia gravia dixerunt; ib. 18. in quos testimonia dixisti; ib. 21. cur dixisti testimonium in alios? ib. 45. qui testimonium de coniuratione dixi in alios; ib. 58. cum ante Gellius ... testimonium diceret; Vatin. 4. cum in eundem nuper ... cupidissime falsum testimonium dixeris; ib. 40. in eas actiones plurimis verbis testimonium dixisti; ib. 41. dixerisne in eum testimonium de vi? ib. an gravis ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. cum quidam apud eos ... testimonium publice dixisset; Balb. 11. qui ita semper testimonium de amicis dicunt, quasi ..; Planc. 55. testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens; Fr. A. III, 8.

togam ... dixi hanc togam, qua sum amictus, nec arma scutum aut gladium unius imperatoris; Piso 73.

versum quotiens ego hunc vidi ... magnum numerum optimorum versuum de eis ipsis rebus ... dicere ex tempore! Arch. 18. de Domitio dixit versum Graecum eadem sententia: Deiot. 25.

viam suis cursum superstitibus praesentis istam viam dico: hic viam: Muren. 26

IV. **mit doppeltem Accusativ:** qui iudicium se homines hoc vocant: Verr. I, 56. qui

istius se similem dici vellet; ib. 117. quod (vectigal) stipendiarium dicitur; ib. III, 12. dicere aude te diligentem; ib. 41. canis venaticos diceres — ita odorabantur omnia; ib. IV, 31. nihil cuiquam, quod suum dici vellet, relictum (est); ib. 36. nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; ib. 56. qui se elegantis dici volunt; ib. 98. facinus est vincire civem Romanum ...; quid dicam in crucem tollere? ib. V, 170. „cogis me .. dicere inimicum meum Frugi;“ Font. 39. is qui legitime procurator dicitur; Caecin. 57. illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; Cluent. 105. is (ager) cum erit divisus, * neque vester dicetur; leg. agr. II, 81. hic se popularem dicere audet, me alienum a commodis vestris? Rabir. 15. C. Marium, quem vere patrem patriae, parentem, inquam, vestrae libertatis atque huiusce rei publicae possumus dicere; ib. 27. nonne esset puditum ... non modo legatum, sed Trallianum omnino dici Maeandrium? Flacc. 52. a Trallianis requiro, quam pecuniam a se ablatam querantur, suamne dicant, sibi a civitatibus conlatam in usum suum? ... „non“ inquit „dicimus“; ib. 55. ut ... [eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur]; ib. 62. ut me ... eundem ne improbi quidem crudelem dicerent; Sulla 20. qua re neque tu me peregrinum posthac dixeris ... neque regem; ib. 25. sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium, Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14. quae (comitia centuriata) maxime maiores comitia iusta dici haberique voluerunt; ib. 27. ubi tu te popularem ... potes dicere? dom. 77. vide ne tu te soleas lovem dicere, quod ..; ib. 92. quam (deam) iste idcirco Bonam dicit, quod ..; har. resp. 37. domicilia coniuncta, quas urbis dicimus; Sest. 91. qui te Pythagoreum soles dicere; Vatin. 14. quinam isti viri boni testes huius manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63. mihi ... perhonorificum *est* discessum meum funus dici rei publicae, prov. cons. 45. a quibus dicebare consul; Piso 3. Epicurum desertum ||disertum|| dicere; ib. 69. ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21. quis nostrum se dicit M.' Curio ... parem? ib. 60. quae non modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege: fortem, iustum, severum, gravem ..; Deiot. 26. ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius ... quam lex? Phil. I, 18. in quo potes me dicere ingratum? ib. II, 6. duos Servilios — Cascas dicam an Ahalas? ib. 27. dixisset ... avus tuus se et consulem et Antonium: numquam dixit; dixisset etiam conlega meus; ib. 70. nihil erat quod is ... posset suum dicere; ib. 73. bonus augur — C. Laelium diceres; ib. 83. ille Tarquinius ... non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus; ib. III, 9. „Aricina mater“. Trallianam aut Ephesiam putes dicere; ib. 15. hunc in senatu ne improbum quidem dicere audet; ib. 21. qui se populi Romani ... patronum dicere auderet; ib. VI, 12. et quidem dicuntur vel potius se ipsi dicunt consularis; ib. VII, 5. quos tamen non miseros, sed laboriosos solemus dicere; ib. XI, 8. Allienus ... profecto ne ||profectione|| dici quidem se legatum Dolabellae volet; ib. 32. Fortuna, quae dicitur caeca; ib. XIII, 10. — ut (haec) mihi semper Scipionis fore videantur itaque dicantur; Verr. II, 87. qui semper apud omnis sancti sunt habiti itaque dicti; Arch. 31. vgl. III. togam.

V. **Lückenhafte Stellen:** boni debent dicere; Tull. 46. hic in senatu princeps sententiae fuit, idemque * dixisset; dom. 30.

dictator, Dictator: I, 1. fert: populus Romanus L. Sulla dictatore ferente comitiis centuriatis municipiis civitatem ademit; dom. 79.

multat, odit: istud ne apud eum quidem dictatorem, qui omnis quos oderat morte multabat, quisquam egit isto modo; Ligar. 12.

vendit: emisti bona Sex. Alfeni L. Sulla dictatore vendente; Quinct. 76.

2. sum: post eos consules Sullam dictatorem fuisse; leg. agr. III, 6. se consules ac dictatores ... sperant futuros; Catil. II, 19. [quod erat dictator Lanuvii Milo;] Milo 27. utinam P. Clodius ... dictator esset; ib. 108.

3. ut ... primum versum attenderet: si esset DICTATOR, CONSUL ..; Rab. Post. 14.

II, 1. nomino: si .. Sullam dictatorem nominasset; leg. agr. III, 6.

2. defero: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium ... regnum detulisse; Phil. II, 87.

3. ago apud: ſ. I, 1. multat.

III. magister: cuius tu ... dictatoris magister equitum (fueras); Phil. II, 71.

metus: ut eius (regni) omne nomen propter proximi dictatoris ||omen ... proximum dictatorem|| metum tolleres; Phil. II, 91.

nomen: cum dictatoris nomen ... funditus ex re publica sustulisset; Phil. I, 4. tu propter unius dictatoris odium nomen dictatoris funditus sustulisti; ib. 32.

odium: ſ. nomen; Phil. I, 32.

sacrificca: dictatoris Lanuvini stata sacrificia nosse negotii nihil erat; Milo 45.

IV. a: illo ipso die Lanuvii a dictatore Milone prodi flaminem necesse esse; Milo 46. quae (bella) ... a dictatoribus gesta et confecta sunt; Phil. XI, 17.

dictatorius, dictatoriſch: stilus: ne censorium stilum ... aeque posthac atque illum dictatorium ||[gladium]|| pertimescamus; Cluent. 123.

dictatura, Dictatur: I. obsidit: ſ. II. tollo; Phil. I, 3.

II. cogito: desinant ... dictaturas cogitare; Catil. II, 20.

tollo: dictaturam, quae iam vim regiae potestatis obsederat, funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. diem, quo dictaturam sustulisti; ib. II, 115. legem ... de .. dictatura in perpetuum tollenda; ib. V, 10.

III. memoria: propter perpetuae dictaturae recentem memoriam; Phil. I, 4.

nomen: quod dictaturae nomen sustulisti; Phil. I, 32. quod dictaturae nomen in perpetuum de re publica sustulisti; ib. II, 91.

dictio, Rede, Spruch (denuntio, divido, voco ad ſ. **causa,** IV, 1. dictio; B. I, S. 478): I. est: haec fundamenta sunt ...: iudicia, iuris dictio ...; Sest. 98.

respondet: Asiaticae iuris dictioni urbana iuris dictio respondebit; Flacc. 100.

II, 1. attingo: praeturae iuris dictio ... non attingitur; Flacc. 6.

confero: ut ... iuris dictionem cum ferro ... conferatis; Verr. IV, 121.

habeo: quin is venalem in Sicilia iuris dictionem habuerit; Verr. II, 119.

intermitto: iuris dictionem intermitti (oportere); har. resp. 55.

omitto: omitto iuris dictionem ... contra leges; prov. cons. 6.

2. respondeo: ſ. I. respondet.

III. in: quis vestrum (istius libidinem) non in ||ex|| urbana iuris dictione cognovit? Verr. II, 89. in tam varia iuris dictione tam multa decreta; Flacc. 6.

dictito, oft ſagen, im Munde führen, behaupten: I. **abſolut:** 1. aiunt enim te ita dictitare; Verr. III, 151.

2. ut dictitas; Verr. I, 93. ut patroni tui dictitant; ib. V, 155. ut palam dictitas; Vatin. 38. ut dictitabat; Milo 25. ut non nulli conquisitores tui dictitarunt; ib. 67. ut tui familiarissimi dictitant; Phil. II, 42.

II. **mit Ergänzung**: 1. **de**: ſ. III. Verr. IIII, 141. 2. **acc. c. inf.**: dictitat; Phil. V, 32. ita dictitat; Verr. a. pr. 4. „dictitatis“; Phil. XIII, 32. dictitant; Catil. II, 16. dictitabat; Milo 26. boni viri dictitabant; dom. 15. dictitaret; Verr. III, 137. Cluent. 38. DICTITARET; Verr. III, 132. dictitaris; Vatin. 34. dictitarat homo improbus; Verr. III, 140. dictitasset; Verr. I, 131. Apronium dictitare; Verr. III, 133. eundem .. dictitare; dom. 92. te ... dictitasse; Verr. III, 131.

III. **mit Object**: alqd: id quod dictitas; div. Caec. 52. ut hoc palam dictitet; Verr. a. pr. 8. quod ille dictitat; ib. 28. ut hoc palam iam dictitent; ib. I, 23. haec eum dictitasse; ib. II, 102. id Apronium dictitasse; ib. III, 136. an id, quod Apronius dictitabat, tute de te confiterere ac dictitares? ib. 141. desinant amici eius ea dictitare, quae ..; ib. 144. quae iste in provincia palam dictitabat; ib. V, 176. quod tum Sassia dictitavit; Cluent. 188. quod non nulli dictitant; Milo 21.

dictum, Ausſpruch, Aeußerung: I. **Subject**: cadit: in quo aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur; Sest. 118.

est: quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse; Sex. Rosc. 3. etiam illud video esse dictum, quod ..; Verr. V, 113. Catonis est dictum „pedibus compensari pecuniam“; Flacc. 72. grave est hoc dictum fortasse; Sulla 80. est illud imperitissime dictum de populis || populi || fundis; Balb. 27.

movet: sin te ... aliquod dictum adrogans aut superbum movet; Sulla 25.

potest: ſ. est; Sex. Rosc. 3. II, 1. dico; Planc. 85.

versantur: in ... reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15.

videtur: ſ. cadit.

II. **nach Verben**: 1. adiungo: aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184.

commemoro: publicanorum in Q. Scaevolam ... aspere et ferociter et libere dicta commemorem? Planc. 33. qui spurce dictum commemorarent; Fr. B. IX, 3.

dico: dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

perscribo: qui omnia indicum dicta ... perscriberent; Sulla 41.

profero: ut eius ... nullum petulans dictum [in vita] proferatur; Muren. 14.

recito: testium dicta recita; Cluent. 62. multa in equites Romanos cum ex ea oratione asperius dicta recitasset; ib. 140. dictis testium recitatis; Rab. Post. 32.

refero: si ... omnia .. ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19.

reperio: ſ. I. versantur.

reprehendo: ne dictum quidem aliquod reprehenderunt; Font. 40.

2. audiens: ſ. **audio**, I, 2. (7 St.) B. I, S. 351, a.

concedo: quod ceterorum ... neque temere dicto concedi (potest); Sex. Rosc. 3.

pareo: „animum adverte ac dicto pare“; Rab. Post. 29.

3. intellego ex: ex ceteris dictis ... Sex. Naevii quivis potest intellegere ..; Quinct. 90.

III. **nach Adjectiven**: 1. cupidus: uter igitur nostrum est cupidior dicti? Planc. 85.

2. similis: estne hoc illi dicto ... Fimbriano simillimum? Sex. Rosc. 34.

IV. **Umſtand**: 1. dissimilis: ut isti ... factis dictisque omnibus ... dissimillimus esse ... videar; Verr. III, 5.

obstupescere: homo ... obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.

repugnare: cum ... omnibus dictis atque factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15.

2. ex: in litibus .. nemo appellabatur nisi ex testium dictis; Rab. Post. 9.

dido, verthun: „dide ac dissice! per me licebit“; Cael. 37.

dies, Tag, Termin, Zeit: I. **abſolut**: 1. **Subject**: adfert: diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1. dies enim adfert ... magnas saepe clades; Phil. III, 2. si ille dies vitae finem mihi adlaturus esset; ib. VI, 2.

advenit: interea dies advenit, quo die ..; Verr. II, 37.

aufert: ut alter dies amicis istius ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.

auget: an dies auget eius desiderium? prov. cons. 29. ut idem dies non modo iniquissima me invidia liberarit, sed etiam celeberrima populi Romani gratulatione auxerit; Phil. XIV, 16.

cogit: sic deportandi dies praestituta tollere cogebat ex area; Verr. III, 37.

congruunt: quod suos dies mensisque congruere volunt cum solis lunaeque ratione; Verr. II, 129.

coniungit: quos ... hodiernus dies vobiscum ... coniungit; Catil. IV, 15.

consequitur: o nox illa, quam iste est dies consecutus! Flacc. 103. ſ. **consequor**, I, dies (3 St.) B. I, S. 639, a.

deficit: me dies, vox, latera deficiant; Verr. II, 52. dies me citius defecerit, quam nomina; ib. IV, 59. dies iam me deficiat; Cael. 29.

est, sunt: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31. aut nulli aut perpauci dies ad agendum futuri sunt; ib. dies **xxx** nondum fuerant; ib. II, 37. istius nomine apud eos diem festum esse; ib. 52. dies is erat legitimus comitiis habendis; ib. 129. ut nullus umquam dies tam magna ... tempestate fuerit quin aliquo tempore eius diei solem homines viderint; ib. V, 26. certo die, qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; Catil. I, 7. si non minus nobis iucundi ... sunt ei dies, quibus conservamur, quam illi, quibus nascimur; ib. III, 2. eandem .. diem intellego, quam spero aeternam fore, propagatam esse .. ad salutem urbis; ib. 26. quis enim dies fuit ..., quem tu non totum in ista ratione consumpseris? Muren. 46. qui dies (est) ..., cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar? ib. 82. ille vero dies qui fuit, cum te ..? dom. 75. ille unus dies, quo die me populus ... honestavit, tantae mihi iucunditati fuit, ut ..; ib. 76. cum ipsis Nonis Sextilibus * idem dies adventus mei fuisset reditus*que*, qui natalis idem carissimae filiae; Sest. 131. quibus ille dies acerbissimus fuit, qui idem tibi lactissimus; Vatin. 6. unus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit; Piso 52. profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52. si ille dies tibi gloriosissimus, populo Romano gratissimus fuit; Ligar. 37. qui tibi dies ille .. fuit? Phil. II, 90. qui dies ille conlegae tui fuit? ib. 107. num hodiernus dies qui sit ignores? nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? ib. 110. is enim erat dies ..., ut ..; ib. III, 20. recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit; ib. V, 2. qui umquam ... dies laetiores fuerunt? ib. X, 8. gloriosissimum illum D. Bruto futurum diem, quo die ..; ib. XIV, 3. ſ. V, 2. Zeit; Sest. 53. — improdicta: ne improdicta || in prodicta, al. || die quis accusetur; dom. 45.

exsistunt: si civitati ... exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; har. resp. 23.

facit: idem ... dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; Verr. V, 77.

fallit: num me fefellit ... dies? Catil. I, 7. quem ad modum igitur eum dies non fefellit? Milo 45.

frequentat: quos (scribas) cum casu hic dies ad aerarium frequentasset; Catil. IV, 15.

habent: dies festi quid haberent voluptatis; Quir. 8.
incidit: cum in Kalendas Januarias compitaliorum dies incidisset; Piso 8.
inlucescit: hodiernum diem ... ad rem publicam constituendam inluxisse; Rabir. 5. Kalendis Ianuariis, qui dies post obitum ... vestrum rei publicae primus inluxit; Piso 34. inlucesceat aliquando ille dies, cum ..; Milo 69. quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem? Phil. I, 30. hic enim dies vobis ... inluxit ..., ut ..; ib. V, 2. quam hesternus dies nobis ... turpis inluxit! ib. VIII. 20. qui hic inluxit dies! mihi quidem ... peroptatus; Fr. A. V, 1 (Piso fr. 1).
intercedit: dies nondum decem intercesserant, cum ..; Cluent. 28. unus et alter dies intercesserat, cum ..; ib. 72.
lenit: te ... studiis flagrantem ... dies leniet, aetas mitigabit; Muren. 65.
liberat: ſ. auget; Phil. XIV, 16.
mitigat: quam (invidiam) dies mitigavit; Cluent. 81. iam aetas omnia ..., iam dies mitigarit; Cael. 77.
perturbat: dies intermissus ... saepe perturbat omnia; Muren. 35.
proficiunt: hoc dies duodecim profecerunt, ut ..; Phil. V, 5.
prosternit: ut tertius dies sic hominem prosterneret; ut ..; Verr. I, 20.
relinquit: quae ille calamitosus dies reliquerat; Verr. IV, 151.
solet: ſ. II. 1. exspecto; Phil. III, 2.
subest: cum ... dies comitiorum subesset; Milo 42.
venit: postquam ea dies venit; Verr. II, 38. venit tandem concilio de me agendi dies VIII Kalendas Februarias; Sest. 75. cum is dies venisset; Vatin. 33. cum cuiusque dies venerit; Planc. 68. cum is dies, quo me adesse iusserat, venisset; Phil. V, 20. ‖cum‖ ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum ... venisset; Fr. B. VI, 32.
versatur: versantur ante oculos omnia: dies ille, quo cum ego Hennam venissem ..; Verr. IV, 110.
videtur: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.
volnerant: nisi vero aut ille dies, ‖in‖ quo Ti. Gracchus est caesus, aut ille, quo Gaius, aut quo ‖aut‖ arma Saturnini *oppressa sunt*, ... rem publicam tamen non volnerarunt; Milo 14.
2. **Ausruf:** ecce: ecce Dolabellae comitiorum dies; Phil. II, 82.
o: o miserum et infelicem diem, quo consul ... P. Sulla renuntiatus est! Sulla 91. o diem illum ... funestum senatui! Sest. 72. o reliquos omnis dies noctisque eas, quibus iste ... Tessalonicam me ... perduxit! Planc. 99.
3. **ohne Verbindung:** dies unus, alter, plures: non referri; Verr. IV, 66. utrum „diem tertium“ an „perendinum“ ... dici oporteret; Muren. 27.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: an supplicationes addendo diem contaminari passus es? Phil. II, 110.
adfero: quo non attuleris istum tecum diem; Verr. II, 52.
adsequor: Habonius istam diem quo modo adsequitur? Verr. I, 149.
agito: ſ. **agito,** dies (3 St.) B. I, S. 154, a.
ago: ſ. **ago,** II. diem (4 St.) B. I, S. 159, a.
amitto: nos amissos tot dies rei gerendae queremur; Phil. VI, 9.
antepono: hunc ... diem tuis maximis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11. unum illum diem, quo in aede Telluris senatus fuit, non omnibus his mensibus anteponis? Phil. I, 31.
appello: quem ego diem vere natalem huius urbis aut certe salutarem appellare possum; Flacc. 102.
audio: quorum nobis etiam dies natales audiendi sunt; Phil. II, 14.
aufero: Quinctius a Scapulis paucos dies aufert; Quinct. 20. hi ludi dies quindecim auferent; Verr. a. pr. 31.
celebro: ſ. **celebro,** dies (3 St.) B. I, S. 486, b.
confero: ut tuum laetissimum diem cum tristissimo meo conferam; Piso 38.
consequor: quae (nox) consecuta est posterum diem nonarum Novembrium; Sulla 52.
constituo: ſ. **constituo,** III. diem (4 St.) IV. diem. B. I, S. 657, b. — consumo: ſ. **consumo,** II. diem (3 St.) B. I, S. 681, b.
debeo: quem illi diem festum cum recentibus beneficiis C. Marcelli debitum reddebant, tum generi ... Marcellorum ... tribuebant; Verr. II, 51.
defendo: hunc unum diem, unum inquam, hodiernum diem ... defende; Phil. II, 112.
denuntio: neque tanto ante exsilii ac fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.
dico: quid (dicam) eos dies, qui ..? Piso 51. ſ. **dico,** III. diem (15 St.) S. 103, a.
differo: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.
edico: non proscripta neque edicta die; Verr. I, 141.
edisco: qui ... singulis diebus ediscendis fastos populo proposuerit; Muren. 25.
effugio: si illum diem effugisset; Verr. II, 37.
eximo: ut ... eximant unum aliquem diem aut summum biduum ex mense, quos illi exaeresimos dies nominant; Verr. II, 129. eximi iubet non diem ex mense, sed ..; ib. neque dies de fastis eximere (voluit); ib. 132. non vereor ne dicendo dies eximatur; Tull. 6.
exopto: hunc igitur diem campi speratum atque exoptatum sibi proponens; Milo 43.
exspecto: certus autem dies non ut sacrificiis ‖sacrificii‖, sic consiliis ‖consilii‖ exspectari solet; Phil. III, 2. hunc ego diem exspectans; ib. 33. hunc diem non exspectabant; ib. V, 1.
habeo: etiam si ... vacuos .. dies habuissemus; Verr. a. pr. 56.
impertio: Syracusanos unum diem festum Marcellis impertire noluisti; Verr. II, 51.
instituo: omitto Etruriae festos et actos et institutos dies; Milo 98.
intermitto: ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam ..; dom. 45. si ex eo tempore dies nullus intermissus esset; Phil. V, 30. ſ. I, 1. perturbat.
interpono: prope XL diebus interpositis; Verr. a. pr. 31. [quadraginta diebus interpositis]; ib. 54. his ludorum diebus interpositis; ib. I, 20.
invenio: invenitur dies profectionis; Quinct. 57.
malo: acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum; Phil. I, 34.
mando: ut eum diem memoriae mandetis; Quinct. 24.
memini: meministis illum diem, cum ..; Sest. 62.
nomino: ſ. eximo; Verr. II, 129.
numero: hunc diem iam ne numerat quidem; Verr. a. pr. 31.
obeo: diem edicti obire neglexit; Phil. III, 20.
observo: ipse in tuo redemptore nullam certam diem observares; Verr. III, 16.
omitto: omitto epulum populi Romani, festum diem; Vatin. 31.
paciscor: cui sciam pactam ... cum Manlio diem; Catil. I, 24.
persequor: persequere continentis his funeribus dies; Piso 11.
peto: a me nominis eius, quod infitiatus esset, diem petivit; Quinct. 75. a quibus etiam dies, tamquam a Chaldaeis, petebantur; Muren. 25.
pono: pone ante oculos diem; Deiot. 20.
postulo: cum ego diem inquirendi in Siciliam

perexiguam postulavissem, invenit iste qui sibi in Achaiam biduo breviorem diem postularet; Verr. a. pr. 6. qui, cum ego mihi c et x dies solos in Siciliam postulassem, c et VIII sibi in Achaiam postularet; ib. I, 30. quam diem testium postularet; Scaur. 23.

praefinio: quae dies in lege praefinita est; Sex. Rosc. 130. exiguam diem praefinire operi, qua ceteros ab negotio excluderes; Verr. III, 16. praefinit enim successori diem; prov. cons. 36.

praestituo: diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; Verr. I, 148. ſ. I, 1. cogit.

praetereo: querellam praeteritorum dierum sustulit oratio consulum; Phil. V, 1. praetereo illum ... paene acerbum et luctuosum populo Romano diem! Fr. B. VIII, 19.

prodico: ut ... quarta sit accusatio trinum nundinum prodicta die, qua die ..; dom. 45.

propago: ſ. I, 1. est; Catil. III, 26.

propono: ſ. exopto.

prorogo: ut dies sibi prorogaretur; Verr. I, 98. paucis tibi ad solvendum propter inopiam tuam prorogatis diebus; Phil. II, 74.

proscribo: ſ. edico.

recordor: recordare .. illum ... diem, quo dictaturam sustulisti; Phil. II, 115.

recupero: ſ. tollo; Verr. IV, 151. — reddo: ſ. debeo.

relinquo: quem diem ille ... numquam reliquisset; Milo 45.

repono: praeclarum diem illis reposuisti, Verria ut agerent; Verr. II, 52.

spero: ſ. exopto.

sumo: dies ex utriusque commodo sumitur; Caecin. 20. quod videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44. sume diem, vide qui te inauguret; Phil. II, 110.

teneo: non nulli etiam illum diem memoria tenebant, cum ...; Verr. IV, 77.

tollo: ut dies XXXV ||XLV|| inter binos ludos tollerentur, per quos solos iudicium fieri posset; Verr. II, 130. ut ... eius .. familiae dies festos tollerent, per quam ceteros quoque festos dies recuperarant; ib. IV, 151. si qua res illum diem aut auspiciis aut excusatione sustulit; dom. 45. sustulit illum diem fortuna populi Romani; Phil. II, 88.

tribuo: ut quintus praeterea dies Caesari tribueretur; Phil. II, 110. ſ. debeo.

video, vito: si quam diem ... in cautione viderunt ..., in eam diem ego, cum potuissem vitare, incidissem; Verr. I, 31.

voco: qui illo die Romae fuerit, quem tu diem in iudicium vocas; Rabir. 31.

2. **mit Präpoſitionen:** defero ad: „(pecuniam) delatam ad nos ... ad eius dies festos"; Flacc. 55.

differo in: „in posterum ... diem distulit"; Deiot. 21.

dissentio a: tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.

erumpo in: omnia ... in hos dies ... erumpunt; Muren. 81.

incido in: ſ. 1. video.

proscribo in: ut ... in eum diem ||in eo die, eo die|| Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II. 129.

reservo in: cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.

sum pro: nonne tibi nox erat pro die? Piso 53.

vivo de, in: cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.

utor ad: (vas,) quo solitus esset uti ad festos dies; Verr. IV, 32.

III. **nach Adjectiv:** longus: Cephaloeditani decrerunt intercalarium XXXV ||XLV|| dies longum; Verr. II, 130.

IV. **nach Subſtantiven:** brevitas: diei brevitas conviviis ... continebatur; Verr. V, 26.

celebritas: spoliatus illius supremi diei celebritate; Milo 86.

cumulus: ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; prov. cons. 26.

epulae: quid ego illorum dierum epulas ... praedicem? Piso 22.

exitum: expectans huius exitum diei; Catil. IV, 3.

fama: quo non illius diei fama pervaserit; imp. Pomp. 44.

gratulatio: mihi populus ... non unius diei gratulationem ... donavit; Piso 7.

hora: hora fortasse sexta diei; dom. 41. cum hora diei decima fere ad saxa Rubra venisset; Phil. II, 77.

iter: ab urbe dierum iter afuerunt complurium ||ad urbem dierum fuerit iter complurium, al.||; Fr. B. VI, 41.

memoria: nullum monumentum laudis postulo praeterquam huius diei memoriam sempiternam; Catil. III, 26. neque illius diei memoriam perhorrescit; Phil. XIII, 31.

mens: si illius diei mentem servare potuisses; Phil. II, 90.

metus: idcirco ... Italiam multorum dierum metu perturbasti? Phil. II, 77.

molestia: paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17.

numerus: numerus dierum Caesaris ipsius laudi ... concessus est; prov. cons. 27. C. Caesarem senatus ... ornavit .. numero dierum novo ||novem||; Balb. 61. ut (senatus) eos ... novis honoribus adficiat et numero dierum et genere verborum; Piso 45. augebo omnino numerum dierum; Phil. XIV, 11.

oratio: ſ. II, 1. praetereo; Phil. V, 1.

pars: praetor ... in hac officina maiorem partem diei ... sedere solebat; Verr. IV, 54.

poenae: equites .. Romanos daturos illius diei ||dies|| poenas; Sest. 28.

possessio: retinete istam possessionem ... festorum dierum; leg. agr. II, 71.

ratio: dierum ratione pervolgata; Muren. 25.

spatium: erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; Verr. II, 96.

supplicatio: supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea: rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario; prov. cons. 26. ego, quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; ib. 27. cum supplicationem dierum decem decrevistis; ib. „quid est .. quod te supplicationes totiens iam decretae tot dierum tanto opere delectent?" Piso 59. decerno ... quinquaginta dierum supplicationes; Phil. XIV, 28.

tempus: ſ. I, 1. est; Verr. V, 26.

via: video quot dierum via sit; Verr. III, 191. cum .. abessent aliquot dierum viam; Planc. 98. venisse eam tibi tot dierum via gratulatum; Phil. II, 61.

virtutes: unius .. diei quot ... virtutes ... fuerunt? Phil. XIV, 25.

vox: ut ... huius .. diei vocem testem ... relinquerem meae ... voluntatis; Phil. I, 10.

V. **Umſtand:** 1. **Accuſativ: Zeit:** Romae dies XXX fere Quinctius commoratur; Quinct. 23. QUOIUS EX EDICTO PRAETORIS BONA DIES XXX POSSESSA SINT; ib. 30. SI BONA SUA EX EDICTO P. BURRIENI PRAETORIS DIES XXX POSSESSA NON ESSENT; ib. qui (scrupulus) se dies noctisque stimulat; Sex. Rosc. 6. Furiae, quae dies noctisque parentum poenas a conscleratissimis filiis repetant; ib. 67. qui tum armati dies noctisque concursabant; ib. 81. quae te noctis diesque commoneant ..; Verr. a. pr. 52. qui tot dies tacuisset; ib. V, 73. hic dies aestivos [iam continuos] populi Romani praetor ... sic vixit, ut ..; ib. 81. uxorem eius parum poterat animo soluto ... tot in acta dies secum habere; ib. 82. Cleomenes ... totos dies in litore ... perpotabat; ib. 87. tot dies continuos, per quos num-

quam visus esset, ubi fuisset; ib. 94. praetore tot dies cum mulierculis perpotante; ib. 100. cum lacrimans in carcere mater noctis diesque adsideret; ib. 112. dies continuos compluris in litore ... iacuisti; ib. 137. qui dies totos .. vim fieri vetat; Caecin. 36. cum ... ibi*dem* diem posterum commoraretur; Cluent. 37. cum unum iam et alterum diem desideraretur; ib. 38. paucos dies exspectasset Quinctius; ib. 90. cum ... paucos dies ex subsortitione sedisset; ib. 103. illum ... aliquot dies aegrotasse; ib. 168. in quo (loco) non ... dies omnis atque noctis ... mater de pernicie filii cogitaret; ib. 100. quos ... huius exspectatio iudicii dies noctisque sollicitat; ib. 195. cum huius causa dies noctisque vigilaret; ib. 198. qui paulo ante diem noctemque tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68. quamquam me vester honos vigilare dies atque noctis ... iubet; ib. 77. num unum diem postea L. Saturninum ... rei publicae poena remorata est? at nos vicesimum iam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4 ut suos necessarios [candidatos] adsectentur totos dies; Muren. 70. audite consulem ... totos dies atque noctis de re publica cogitantem! ib. 78. re multos dies promulgata; Flacc. 15. lex dies fuit proposita paucos; Sulla 65. quae (virtus) noctis ac dies animum gloriae stimulis concitat; Arch. 29. qui dies totos de officio ... disserunt; sen. 14. cum tu nihil aliud dies et noctis nisi de salute mea cogitares; dom. 30. hominem dies atque noctis de laude ... cogitantem; Vatin. 26. quod ... iacuisti maerens aliquot dies; Piso 89. si viginti quiessem dies; Planc. 90. hi centum dies penes accusatorem cum fuissent; Milo 60. equidem de te dies noctisque cogitans; Marcell. 22. haec ille ... dies noctisque cogitans; Deiot. 38. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31. tot dies in aliena villa declamasti? ib. 42. totos dies potabatur; ib. 67. quam multos dies in ea villa turpissime es perbacchatus! ib. 104. quae est autem vita dies et noctis timere a suis? ib. 116. ipse interea XVII dies de me ... declamitavit; ib. V, 19. an ego ... non dies noctisque de vestra libertate ... cogitem? ib. VI, 17. cum .. dies et noctis omnia nos undique fata circumstent; ib. X, 20. meas .. auris dies noctisque omnium praeceptis ... patuisse; ib. XIV, 20.

2. **Ablativ:** definire: neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire; Quir. 23.

excludere: cum die ceteros redemptores exclusisset; Verr. I, 150. ſ. II, 1. praefinio; Verr. III, 16.

longior: non numquam uno die longiorem mensem faciunt aut biduo; Verr. II, 129.

Zeit: quod hesterno die fecerunt; Quinct. 33. quo die vadimonium istuc factum esse diceres; ib. 57. quo die Roma in Galliam profectus sit; ib. bona postulas ut ex edicto possidere liceat. quo die? ib. 79. de saltu deicitur Quinctius quo die? ib. quod uno die transigi posset; ib. 85. quo die hunc sibi promisisse dicat, eo die ne Romae quidem eum fuisse; ib. 86. quo die ad te iudicem venimus, eodem die illorum minas neglegere coepimus; ib. 92. stipulatus es? ubi? quo die? Qu. Rosc. 13. quo die citato reo mihi dicendum sit; div. Caec. 41. ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obii, ut ..; Verr. a. pr. 6. repente, his diebus paucis, comitiis consularibus factis; ib. 17. illis ipsis diebus ... nuntiatur mihi ..; ib. 21. quo quidem die primum ... consedistis; ib. I, 19. primo die testium tanto numero citato; ib. 20. reliquis diebus his criminibus ... sic obrutus ... est, ut ..; ib. quod a nobis IX solis diebus prima actio ... transacta sit; ib. 156. quo die Siciliam tetigit; ib. II, 19. quo die sese ... dicas sortiturum ... edixerat; ib. 37. non posse eo die sortiri, quod lex Rupilia vetaret diebus XXX sortiri dicam quibus scripta esset; ib. eo die nihil actum est; ib. 41. quo die mihi Messanae praesto essent; ib. 65. res illo die non peroratur; ib. 70. quin iste ... illo die rem illam quaesiturus non esset; ib. 72. eo die transigi nihil potuit; ib. 96. quo die iste, ut Syracusis Sthenius adesset, edixerat; ib. quo die ... esse oporteret Idus Ianuarias; ib. 129. minus XXX diebus Metellus totam triennii praeturam tuam rescidisset; ib. 140. quo die est ei nuntiatum ..; ib. III, 129. eo die, quo iusseris, deportabunt; ib. 192. illud argentum se paucis illis diebus misisse Lilybaeum; ib. IV, 39. quam (laudationem) se ... paucis illis diebus decresse dicebant; ib. 140. quo quidem die nihil aegrius factum est ..; ib. 146. quod eo ipso die Syracusae a Marcello captae esse dicuntur; ib. 151. qui visus multis diebus non esset; ib. V, 86. postea quam ... classis est .. Pachynum quinto die ... appulsa; ib. 87. agi nihil ... toto die, nisi ..; ib. 101. hoc quinto decimo die crimen esse natum; ib. 106. te ... superioribus .. diebus omnibus in litore ... perpotasse; ib. 181. quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus, quo necatus sit; ib. 147. eo .. ipso die casu Messanam Verres venit; ib. 160. quo die populo Romano tribuni plebi restituti sunt; ib. 175. alterius (rei) ego vobis hodierno die causam .. auferam; Caecin. 9. illis paucis diebus ... denuntiat ..; ib. 19. quo die in rem praesentem veniretur; ib. 20. qui uno die ... civis Romanos necandos ... denotavit; imp. Pomp. 7. undequinquagesimo die totam ... Ciliciam adiunxit; ib. 35. quo die a vobis maritimo bello praepositus est; ib. 44. hodierno enim die ... criminis diluendi potestas est data; Cluent. 8. eis diebus paucis est mortua; ib. 22. quod facere nisi festis diebus antea non solebat; ib. 27. eo ipso die puer ... combustus est; ib. eo die, quo postremum Asuvius visus erat, Avillium cum eo fuisse; ib. 38. venenum diebus paucis comparatur; ib. 47. ut hodierno die primum causa illa defensa sit, hodierno die primum veritas vocem contra invidiam ... miserit; ib. 88. paucis enim diebus illis et ipse privatus est factus et ..; ib. 108. quod autem tempus veneni dandi illo die? ib. 167. nego illum adulescentem ... omnino illo die esse mortuum; ib. 168. dicitur ... paucis diebus esse mortuus; ib. 175. quaestio illo die ... dimissa est; ib. 176. qualis vos hodierno ||hodierna|| die ... praebuistis; leg. agr. II, 103. qui illo die Romae fuerit; Rabir. 31. fore in armis certo die ... C. Manlium; Catil. I, 7. te illo ipso die meis praesidiis circumclusum; ib. patefeci in senatu hesterno die; ib. II, 6. ut hesterno die ... senatum ... convocavi; ib. 12. rem publicam ... hodierno die ... conservatam ... videtis; ib. III, 1. hesterno die ... praetores ... ad me vocavi; ib. 5. cum hodierno die mane per forum ... coniurati ... ducerentur; ib. 21. hesterno die praemia legatis Allobrogum ... dedistis; ib. IV, 5. indices hesterno die maximis praemiis adfecit; ib. 10. quae vos statueritis hodierno die; ib. 14. de fortunis omnium ... hodierno die vobis iudicandum est; ib. 18. id quod in civili causa hodierno die primum videmus; ib. 19. id ne ... cogitari .. possit a civibus, hodierno die providendum est; ib. quae precatus ... sum ... illo die, quo L. Murenam consulem renuntiavi; Muren. 1. ne postero die comitia haberentur; ib. 51. quem cum supremo eius die Maximus laudaret; ib. 75. tricesimo die vix deferuntur (tabulae); Flacc. 21. si sexaginta diebus apud praetorem essent professi; Arch. 7. quo quidem die cum CCCCXVII senatores essetis; sen. 26. illo die cum rem publicam ... conservatam ... iudicassetis; ib. ut eadem ... in contione postero die dicerentur; ib. quid denique illo die, quem ..? ib. 27. quo die nos comitiis centuriatis ... arcessivit in patriam; ib. quo die quis civis fuit qui ..? ib. 28. hodierno .. die ... gratias esse agendas ib. 31. eo die confecta res esset; Quir. 12. vobis hodierno die constituendum est ..; dom. 2. „in Capitolium intrare turbulento illo die

non debuisti"; ib. 5. quae (sententia) erat superioribus diebus agitata in senatu; ib. 9. subito illo ipso die ... vilitas consecuta est; ib. 14. quo die de te lex curiata lata esse dicatur; ib. 20. hunc consulem illo ipso die contendo servasse de caelo; ib. hora nona illo ipso die tu es adoptatus; ib. 41. prodicta die, qua die iudicium sit futurum; ib. 45. dies, quo die me populus ... honestavit; ib. 76. se illo die .. Romae non fuisse; ib. 79. quem (populum) illo clarissimo die .. vidisti; ib. 90. qui paucis illis diebus in conlegium venerat; ib. 115. hesterno die ... putavi mihi reprimendam esse P. Clodii .. impudentiam; har. resp. 1. qui hesterno die dolore me elatum ... longius .. progressum arbitrabantur; ib. 3. in Clodium .. non est hodie maius odium quam illo die fuit, cum ..; ib. 4. eius conatum refutabo, velut hesterno die; ib. 7. postero die frequentissimus senatus ... statuit ..; ib. 13. vidi enim hesterno die quendam murmurantem; ib. 17. ni tu Megalesia illo die spectare voluisses; ib. 22. qui tum extremis diebus consulatus mei res eas, quas gesseram, vexare cupiebant; Sest. 11. ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; ib. 33. exponam .. hodierno die ... rationem facti ... mei; ib. 36. illo ipso die, qui mihi funestus fuit, omnibus bonis luctuosus ... — illo, inquam, ipso die, die dico? immo hora ... Pisoni provincia rogata est; ib. 53. ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; ib. 74. quietus eo die Sestius; ib. 75. nihil ... hoc ipso turbulentissimo die criminamini Sestium; ib. 77. eadem .. tantam ..., nisi forte illo Cinnano atque Octaviano die, quis umquam in foro vidit? ib. num illo die (cum praesidio) fuerit; ib. 78. si illo die ... effecisset; ib. 81. cum illis ipsis diebus de me actum iri putaretur; ib. 125. si diebus quinque, quibus agi de me potuisset, non esset actum; ib. 129. quid tanto opere deliqui illo die? ib. 145. Cornelium concilium illo die dimisisse; Vatin. 5. quod eo die scires de caelo esse servatum; ib. 15. ut adesses die tricensimo; ib. 33. quod diebus festis ludisque publicis ... hoc iudicium exerceatur; Cael. 1. qua in civitate paucis his diebus Sex. Clodius absolutus est ||sit||; ib. 78. alterum ... necesse est paucis diebus paeniteat audere; prov. cons. 15. quo die censor est factus; ib. 20. quae fuerit hesterno die Cn. Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2. quod hesterno die dixit ipse; ib. 5. quos quidem hesterno die Cn. Pompeius ... secum ... contendere iubebat; ib. 59. quis te illis diebus sobrium ... vidit? Piso 22. me consequentibus diebus in ea ipsa domo ... patres conscripti conlocaverunt; ib. 52. se quae deberentur postero die persoluturum; ib. 93. (causa) disputata hesterno die copiosissime a Q. Hortensio; Planc. 37. diebus eis ... decedens e provincia; ib. 65. quo die Roma exissem; ib. in quo (libro) ... Socrates illo ipso die, quo erat ei moriundum, permulta disputat; Scaur. c. 3, § 4. eis ||his|| ipsis diebus hostem persequi, cum ..; Rab. Post. 42. de fortunis hodierno die decertari; Milo 3. [quae (contio) illo ipso die habita est;] ib. 27. cum in senatu fuisset eo die; ib. 28. si quidem eo die Romam venturus erat; ib. potuitne illo die (iure se ulcisci), cum ..? ib. 88. vidit necesse esse Miloni proficisci Lanuvium illo ipso quo est profectus die: itaque antevertit . at quo die? quo ... fuit insanissima contio; ib. 45. Milonem fore eo die in via; ib. illo ipso die ... prodi flaminem necesse esse; ib. 46. P. Clodium illo die in Albano mansurum fuisse; ib. qui Clodium negant eo die Romam ... fuisse rediturum; ib. 47. illo die ... devertit Clodius ad Albanum; ib. 51. si Romam illo die reverti vellet; ib. hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum, illum eo die se dissimulasse rediturum; ib. 52. hoc .. ipso die, si quae vis est parata ..., deposco; ib. 100. fructum omnis ante actae vitae hodierno die maximum cepit; Marcell. 3. quam (laudem) hodierno die consecutus es: ib. 4. hodierno vero die te ipsum vicisti; ib. 12. hodierno die sententiam tuam ... importaturam esse regibus .. incolumem famam; Deiot. 43. cur in senatum [hesterno die] tam acerbe cogerer: Phil. I, 11. quo senatus die laetior? quo populus Romanus? ib. 32. proximo, altero, tertio, denique reliquis consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; ib. quonam modo illa tam multa quam paucis ... diebus effuderit; ib. II, 66. horum paucis diebus nihil erat; ib. „alio die" inquit; ib. 83. cum „alio die" dixeris; ib. 84. quae formido praeclaro illo die! ib. 88. neque te illo die neque postero vidi; ib. 89. reliquis diebus in Capitolio praeclara senatus consulta fecisti; ib. 91. si .. Kalendae Ianuariae fuissent eo die, quo primum ex urbe fugit Antonius; ib. III, 2. cui .. hodierno die ... tribuenda est auctoritas, ut ..; ib. 5. eorum .. commoda ... curae nobis fore hodierno die; ib. 7. quo .. ille die ... ebrius est contionatus .... eo die se ... libertate abdicavit; ib. 12. qui foedo illo et flagitioso die .. quid pati ... posset ... ostendit; ib. eo die ipse non adfuit; ib. 19. praeclara senatus consulta illo ipso die vespertina; ib. 24. hodierno die ... in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. 28. hodierno enim die ... fundamenta iacta sunt reliquarum actionum; ib. IV. 1. hanc igitur dubitationem ... senatus hodierno die sustulit; ib. 2. quas (copias) paucis diebus novi consules comparabunt; ib. 12. hodierno .. die ... ad spem libertatis exarsimus; ib. 16. illo die ... ea constituistis, ut ..; ib. V, 2. quo die ... caedis initium fecisset a me; ib. 20. cum ... paucis diebus exercitum fecit; ib. 23. eodem .. die ... tactum eius conlandastis; ib. 28. quid igitur illo die aliud egistis nisi ut ..? ib. 29. quo die primum convocati sumus; ib. 30. maximum .. signum illo die dedit voluntatis; ib. 38. quae vix hodierno die consequemur; ib. 45. eo die primum .. fundamenta sunt iacta rei publicae; ib. VI, 2. hodierno .. die ... remissior senatus fuit; ib. 3. minus hodierno die contendi; ib. 16. confusius hesterno die est acta res; ib. VIII. 1. omnes illo die ... arma sumpserunt: ib. 15. hic hesterno die sententias vestras in codicillos ... referebat; ib. 28. uti ... consules ... primo quoque die ad senatum referant; ib. 33. placere eum quam amplissime supremo suo die efferri; ib. IX, 16. hodierno die senatum te habiturum; ib. X, 1. hunc eis ipsis ludorum diebus videbam ..; ib. 8. Dolabella hesterno die hoste decreto; ib. XI, 16. ut eodem die reverterer; ib. XII, 24. eo .. ipso die innumerabilia senatus consulta fecit; ib. XIII, 19. paucis diebus ... in hortos paternos immigrabit; ib. 34. quo die ... redierimus; ib. XIV, 3. cum hesterno die ... me ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. 12. uno die locis pluribus res publica est conservata; ib. 28. qui hesterno die me esse dignum consulatu negabas; Fr. B. VIII, 6. ſ. ante; Piso 55. — I, 1. est; Catil. III, 2. improdicta. venit; Phil. V, 20. versatur. volnerant. 2. o; Sulla 91. Planc. 99. — II, 1. antepono; Phil. I, 31. recordor. — V, 3. ex; Phil. I, 1.

abhinc: comitiis iam abhinc diebus triginta factis; Verr. II, 130.

ante: Sex. Naevium diebus compluribus ante in possessionem misisse, quam postularet ..; Quinct. 88. Herodotus cum Roma revertitur, diebus ... quindecim ante comitia; Verr. II, 130. ut Catilina paucis ante diebus erupit ex urbe; Catil. III, 3. cum ... paucis diebus ante Catoni ... respondisset ..; Muren. 51. quam (imaginem) paucis ante diebus laureatam ... conspexit; ib. 88. quibus in locis paucis ante diebus factum esse consulem Murenam nuntii ... celebrarant; ib. 89. cum volgo essent et illo ipso et multis ante diebus admoniti; Piso 55. fecerat enim hoc ... L. Piso xxx diebus ante; Phil. V, 19.

post: ut ... quadragesimo post die responderes; Verr. I, 30. cum ... ille vir ... tertio die post quam in curia ... floruisset, ... eriperetur; Cael. 59. liberatus periculo caedis paucis post diebus senatus; Phil. I, 5. malui viginti diebus post sententiam meam laudari; ib. VI, 16. Cassii classis paucis post diebus consequebatur; ib. X, 8.

3. **mit Präpoſitionen:** ad: quam ad diem proscriptiones ... fiant; Sex. Rosc. 128. ex ea die ad hanc diem quae fecisti; Verr. I, 34. quando illa frumentum, quod deberet, non ad diem dedit? ib. II, 5. ut ad eum diem, quae sacris epulisque opus essent, in compluris annos locarentur; ib. 52. si ego ad diem non adfuissem; ib. 99. Caecina cum amicis ad diem venit; Caecin. 20. cum ad constitutam diem tempusque venisset; ib. 32. vester honos ad mei temporis diem petitus; leg. agr. II, 3. si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset; Catil. III, 17. ut ad illam diem ... pari studio convenirent; sen. 27. quibus (sententiis) ad hanc diem viximus; Phil. II, 19. ad illum diem Memmius erat Memmius; Fr. C. 23. — usque ad: id (signum) ... usque ad hanc diem integrum ... servatum est; Verr. IV, 130. eos usque ad hanc diem retinere illam immanem ... consuetudinem; Font. 31.

ante: Roma egreditur ante diem II Kalend. Februarias Quinctius; Quint. 24. „dic, Naevi, diem.“ „ante diem V Kalend. intercalaris; ib. 79. meministine me ante diem XII Kalendas Novembris dicere ..? Catil. I, 7. qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; ib. ut ... ante hodiernum diem (signum non) conlocaretur; ib. III, 20. quo pervenire ante certam diem non licebit; prov. cons. 37. iter ... necessarium ante diem XIII Kalendas Februarias Miloni esse; Milo 27. crimen ... ante hunc diem non auditum; Ligar. 1. ut adesset senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembris; Phil. III, 19. adesse in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris; ib. V, 19. ante diem XIII Kalendas Ianuarias decretis vestris eum concidistis; ib. 28. quod a. d. XIII Kalendas Ian. D. Bruto ... tribuistis; ib. X, 23. me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. — in ante: caedem te optimatium contulisse in ante diem V Kalendas Novembris; Catil. I, 7. diem edicti obire neglexit: in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; Phil. III, 20.

ex: domum ex hac die biduo ante conduxerat; Piso 61. nec a re publica deiciebam oculos ex eo die, quo in aedem Telluris convocati sumus; Phil. I, 1. ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; ib. II, 82. ſ. ad; Verr. I, 34.

in: crescit in dies singulos hostium numerus; Catil. I, 5. tanto hic magis in dies convalescebat; Milo 25. cum ... in dies malum cresceret; Phil. IV, 3. ut in hodiernum diem vestitus mutetur; ib. XIV, 2. ſ. ante.

per: hunc per hosce dies sermonem volgi ... fuisse; Verr. I, 1. cum per eos ipsos dies, per quos causam Dio diceret, reperiretur pecunias sumpsisse mutuas; ib. 28. ut eum per illos dies nemo extra illum locum videre posset; ib. V, 30. per hos dies ... non offendebantur homines; ib. 31. ubi iste per eos dies ... castra luxuriae conlocarat; ib. 96. te per eos dies nemo tuae domi convenire ... potuit; ib. 137. per quos dies Iunium accusavit; Cluent. 108. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. qui ad triumphum per eos dies venerat; Muren. 69. quae ego per hos dies in senatu de re publica sensi; dom. 3. per quos (dies) senatum haberi liceret; Sest. 74. quod idem intellegebam per hos dies uni cuique vestrum videri; Phil. V, 1. per hos dies creberrimum fuisse sermonem ..; ib. XIV, 14. uti ... supplicationes per dies quinquaginta ad omnia pulvinaria constituat; ib. 37. ſ. 1. Verr. V, 94. — II, 1. tollo; Verr. II, 130.

post: postulaturus eras. quando? post dies XXX; Quinct. 82. qua re (bona) aliquanto post eam diem venierint; Sex. Rosc. 130. ut hanc Heraclii dicam sortiri post dies XXX ex lege posset; Verr. II, 38. post diem tertium gesta res est quam dixerat; Milo 44. post diem tertium veni in aedem Telluris; Phil. II, 89.

differo, aufſchieben, verzögern, ſich unterſcheiden, verſchieden ſein: I. **intranſitiv:** alqs: equidem ... statui tamen a vobis ... non differre vestitu; Phil. VIII, 32.

alqd: vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61. hoc quam habet vim, ut ... ex aliqua parte differre videatur, utrum ..? Caecin. 39. quid hoc ab illo differt? ib. quod etiam si verbo differre videbitur; ib. 59.

adventus: ut ... ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expugnatione differunt; imp. Pomp. 13.

ager: quasi vero paulum differat ager Campanus a Stellati; leg. agr. II, 85.

res: proinde quasi ... ea res ... et ea ... inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203.

II. **tranſitiv:** 1. **abſolut:** quo in reo ... qui distulit cautus ... existimatur; Cluent. 108. „in posterum .. diem distulit“; Deiot. 21. in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; Phil. III, 20.

2. **mit Object:** alqd: te id ... ad crudelitatis tempus distulisse; Vatin. 28.

bellum: quid est aliud ... differre bellum? Phil. XII, 13.

diem: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.

horam: ut differri iam hora non possit; Phil. VI, 19.

praeturam: * tuamque praeturam non tuo more differas; Fr. B. XV, III, 4.

rem: rem differre cotidie ... isti coeperunt; Sex. Rosc. 26. si ... nec totiens dilata res (esset) prov. cons. 13.

tempus: alii tempus differebant; prov. cons. 28. cum tempus ille differret; Phil. VIII, 23.

vadimonia: cum vadimonia saepe dilata essent; Quinct. 22. cum ceteris quae habebat vadimonia differt; ib. 23. in vadimoniis differendis; ib. 46.

vim: ut ... neque vim tantam doloris in posterum differre potuerint; Verr. I, 81.

difficilis, ſchwer, ſchwierig, beſchwerlich: I. **bei Subſtantiven:** alqd: quorum illi actati utrumque difficile est; Quinct. 56. quasi vero mihi difficile sit quamvis multos ... proferre; Sex. Rosc. 47. difficile est quod polliceor; Qu. Rosc. 9. id quod difficillimum fuerit; Verr. a. pr. 8. contra tabulas ... audeam dicere? difficile est; ib. I, 157. quod probare difficile est; ib. non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile; ib. III, 39. id quod tametsi isti difficile est; ib. 162. utrum mihi difficile est dicere an ..? ib. 213. difficile est [enim] finem facere pretio; ib. IV, 14. quam (provinciam) tueri ... difficile esset; ib. V, 38. non esset difficile alium ... supponere; ib. 79. mihi .. difficile est satis copiose de eo dicere; Tull. 2. difficile est enim eum ... non .. induci odio ut dicat; Font. 3. orationis difficilius est exitum ... invenire; imp. Pomp. 3. difficile est in Asia ... ita versari nostrum imperatorem, ut ..; ib. 64. quod erat difficillimum; Catil. III, 4. difficile est enim tacere, cum doleas; Sulla 31. difficile est hoc de omnibus confirmare; Arch. 15. difficile est non aliquem ... praeterire; sen. 30. istorum animos ... non est difficillimum mitigare; Balb. 57. est difficile ... id non exsequi; Rab. Post. 5. neque enim erat difficile scire; Milo 27. difficile est ... putare ..; Phil. XIII, 36. quamquam adfirmare de altero difficile est; ib. 43. dictu: ſ. **dico,** I, 1, b. difficilis (4 St.) S. 91. b. factu: id quod difficile factu est; Cluent. 201.

actio: mihi difficiliorem actionem factam putabitis; Tull. 33.
aditus: ut difficilis aditus veritati relinquatur; Font. 20. scilicet ... difficilis aditus; Vatin. 8.
adlegationes: cum sibi ... adlegationes difficilis ... viderent; Verr. I, 136.
ascensus: quod (oppidum) erat difficili ascensu; Verr. IV, 51.
bellum: maximo difficillimoque bello; Verr. II, 5. bellum magnum atque difficile; Arch. 21.
causa: qui .. ceterorum causam apud te difficiliorem fecit; Verr. IV, 44. ut quaeque causa difficillima est; Cluent. 57.
condicio: Scapulis difficiliore condicione dissolvit; Quinct. 20.
deliberatio: ut haec vobis deliberatio difficilis esset; imp. Pomp. 27.
exitus: difficilis tibi Alexandriae fore exitus; Deiot. 24.
iudicium: quod omnia iudicia difficillima ... fieri mallet; Quinct. 85. vestrum difficilius iudicium ... fore; Tull. 2.
lex: legem ... ad scribendum difficilem; Fr. B. VI, 3.
locus: quam .. difficili .. in loco verser; div. Caec. 35. in ultima ac difficillima ad portandum loca; Verr. III, 190. quo mihi difficilior est hic extremus perorandi locus; Balb. 4.
morbus: ut quisque (morbus) est difficillimus; Cluent. 57.
palma: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.
ratio: quae .. omnibus est difficilis ... ratio; leg. agr. II, 5. accedit ... difficillima ratio consulatus gerendi; ib. 6. sibi difficilem esse investigandi rationem; Cluent. 23. difficilis ratio belli gerendi; Fr. B. XVI, III, 5.
reprehensio: reliquorum factorum ... difficilis est sane reprehensio; Phil. II, 59.
res: in difficillimis rebus; Verr. IV, 107. ut nulla res tanta sit ac tam difficilis; imp. Pomp. 59. difficilis .. res ideo non putatur, quod ..; Muren. 28. rem quaeris ... (non) mihi difficilem ad perdocendum; Sest. 96.
tempus: difficili rei publicae tempore; Verr. IV, 108. imp. Pomp. 61. difficillimo rei publicae tempore; Phil. IX, 15. X, 25. XIV, 30. difficillimo .. r. p. t.; ib. V, 46. difficillimo tempore; ib. V, 36. temporibus illis difficillimis solutionis Caecin. 11. difficillimi temporis vocem illam; Fr. B. VI, 22.
vectura: longa difficilique vectura; Verr. I, 147.

II. **allein:** opto: ne difficilia optemus; Verr. IV, 15.
patior: pati vel difficillima malumus quam servire; Phil. XIII, 15.
subeo: quam multa (sunt) molesta et difficilia, quae subimus; Cluent. 150.

difficultas, Schwierigkeit, Widrigkeit, Noth, Verlegenheit: I. est: difficultatem annonae (fuisse perspicuum est); dom. 12. — nullae: nullis populi Romani difficultatibus; Verr. V, 51.
fert: ut temporis difficultas ... tulit; Verr. III, 126.
tenet: num tanta difficultas eum rei nummariae tenuerit; Verr. IV, 11.

II, 1. expono: expositis suis difficultatibus; Verr. II, 69.
exsorbeo: multorum ... difficultatem exsorbuit; Muren. 19.
habeo: altera pars ... quantum in agendo difficultatis ... sit habitura; Cluent. 2. habere videtur ista res ... difficultatem; Catil. IV, 7.
suscipio: quam ob rem ... tantam difficultatem cum crimine ... susceperis; Verr. V, 61.
sustento: hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur; leg. agr. II, 83.
2. pertineo ad: quae ... non ad domesticam tuam difficultatem ... pertinent; Catil. I, 14.
sum in: se in summa difficultate esse nummaria; Verr. II, 69.
III. alqd: s. II, 1. habeo; Cluent. 2.
excusatio: neque est excusatio difficultatis; Quir. 23.
IV, 1. adduci: vecturae difficultate adductos; Verr. III, 191. Heium ... neque difficultate aliqua temporis ... adductum esse; ib. IV, 14.
adfici: tot tantisque difficultatibus adfectus; Quinct. 10. tametsi multis .. difficultatibus .. adfectus est; div. Caec. 8.
adfligi: cetera vectigalia belli difficultatibus adfliguntur; leg. agr. II, 83.
leniri: odium ... difficultate ulciscendi leniri (potest); Quir. 23.
sum Gen.: ut vecturae difficultate ad quam vellent aestimationem pervenirent; Verr. III, 190.
2. in: summa in difficultate navium; Verr. V, 51. in hac difficultate illa me res ... consolatur; Cluent. 3.
propter: si ego haec propter .. rerum .. difficultatem adsequi non potui; div. Caec. 40.

difficulter, schwer, kaum: quae difficillime praecaventur; Sex. Rosc. 116. quem (aculeum) pati ... viri boni difficillime possunt; Verr. III, 95.

diffidenter, ängstlich: altera (pars orationis videbatur) ... timide et diffidenter attingere rationem veneficii criminum; Cluent. 1.

diffido, mißtrauen, kein Vertrauen haben: I. absolut: „iacet, diffidit, abiecit hastas"; Muren. 45.

II. acc. c. inf.: diffidebam ... me posse in hac causa consistere; Quinct. 77. me posse (tutum esse) diffido; Phil. XII, 27. duo praetores sine causa diffisi se aliquid habituros; ib. XIII, 26.

III. alicui: qui sibi alia ratione diffideret; Cluent. 63. hoc et tu tibi confidis magis et nos prope iure diffidimus; har. resp. 35. ut ... sibi ipse diffideret; Phil. IX, 2. diffidebant etiam Servilio; ib. XII, 18.
causae: alter causae confidit, alter diffidit; Qu. Rosc. 11. cum diffidit (causae); Sest. 135.
fidei: si eius fidei diffisus essem; Verr. a. pr. 31.
ingenio: ne ingeniis vestris videar diffidere; Sex. Rosc. 82. me ... diffisum ingenio meo; Muren. 63.
rebus: diffidentem rebus suis; imp. Pomp. 23. illum diffidentem rebus suis; Cluent. 20. tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis; Piso 89. diffidentem tuis rebus; ib. 99.

diffluo, sich auflösen: omnia, quae dilapsa iam diffluxerunt; Marcell. 23.

diffugio, entfliehen: alqs: diffugerant .. permulti; Verr. III, 46. metu perterriti repente diffugimus; Phil. II, 108.
ministri: ministros ... ereptis (gladiis) diffugisse; dom. 6.

diffundo, verbreiten: laudem: o Cn. Pompei sic late longeque diffusa laus! Balb. 13.
numerum: numerus ... huius generis late et varie diffusus est; Sest. 97.

digero, ordnen: nomina: utrum cetera nomina in codicem accepti et expensi digesta habes an non? Qu. Rosc. 9.
tabulas: quas (tabulas) diligentissime legi atque digessi; Verr. I, 60.

digitulus, Fingerchen: ut illi aniculae ... collum digitulis duobus oblideret; Scaur. 10.

digitus, Finger: I. perscribunt: egone ... hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberent nomen? Qu. Rosc. 1.

II, 1. confringo, restituo: digitos, quos confregit, ... restituere non potest; Flacc. 73.
impello: ſ. 1.
profero: qua .. digitum proferat non habet; Caecin. 71.
tollo: digitum tollit Iunius patruus; Verr. I, 141.
2. aufero de: istum ... de digitis anulos abstulisse; Verr. IV, 57.
constituo in: cum ... coeperit .. in digitis suis singulas partis causae constituere; div. Caec. 45.
detraho de: anulus de digito detractus est; Verr. IV, 58.
trado de: si ... anulum .. de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.
III, 1. pueri ... neque ab argento digitum discedere; Verr. IV, 33.
2. attingere: qui ... genus hoc vitae .. extremis, ut dicitur, digitis attigissent; Cael. 28.
delere: digito legata delevit; Cluent. 41.
liceri: qui digito sit licitus; Verr. III, 27.
tangere: cuius quam quisque partem tetigit, digito, voce ..; dom. 50.

digne, würdig: loquor: quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19.
persequor: quam (iniuriam) nulla lege satis digne persequi possent; Verr. I, 82.

dignitas, Würde, Tüchtigkeit, Verdienſt, Anſehn, Ehre, Rang: I. **abſolut:** 1. **Subject:** adhortatur: me ... dignitas hominis ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; Rabir. 2.
adversatur: cui legi cum vestra dignitas vehementer adversetur; Verr. V, 178.
attribuit: timor, quem mihi ... attribuit .. vestra dignitas; Sex. Rosc. 9.
commovet: si quem rei dignitas commovet; leg. agr. II, 76. cum me .. vestra dignitas ... magno opere commosset; har. resp. 1.
consistit: cum in eo (interitu tuo) ... libertas populi Romani dignitasque consisteret; Phil. III, 19.
debet: quis ... eius dignitatis, quae in iudiciis publicis versari debet, peritior? Cluent. 107. ſ. II, 1. specto; Phil. I, 20.
defendit: ſ. est in; Catil. III, 27.
desiderat: Capitolium sic ornare, ut templi dignitas ... desiderat; Verr. IV, 68.
deterret: cum ... nec eum coloniae florentissimae dignitas ... a parricidio deterreret; Phil. III, 20.
est: haec praetoris dignitas (fuit); Verr. III, 87. ubi erit imperii nomen et dignitas? ib. IV, 25. tanta nominis Romani dignitas est apud omnis nationes; ib. V, 150. dignitas .. est persaepe eadem omnium; Muren. 18. magnus dicendi labor, ... magna dignitas; ib. 29. an tuum ... salva dignitate retinebis? Flacc. 85. optimorum civium ... dignitatem populo Romano caram esse; Sest. 125. magna dignitas (est) ... consulis; Piso 24. principum dignitas erat paene par; Ligar. 19. talis senatorum .. dignitas ... fuit; Phil. XIII, 30. — in: Siculum, in quo aliquis splendor dignitasque esset; Verr. II, 106. quam in te tantam virtutem esse aut dignitatem arbitratus es, ut ..? ib. IV, 90. videbam in hac defensione ... plus dignitatis ... futurum; Cluent. 145. magna (est) in re publica dignitas, quae me semper tacita defendet; Catil. III, 27. summam video esse in te ... dignitatem; generis; Muren. 15. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; ib. 18. summa in utroque est ... dignitas; ib. 21. summa dignitas est in eis, qui ..; ib. 24. dignitas in tam tenui scientia non potest esse; ib. 25. dignitas in ista scientia consularis numquam fuit; ib. 28. parem dignitatem ad consulatus petitionem ... in Murena atque in Sulpicio fuisse; ib. 43. tu ipse, in quo summa est dignitas; ib. 76. quaecumque in equite Romano dignitas esse possit, quae certe potest esse maxima, eam semper in M. Caelio habitam esse summam; Cael. 3. tanta (est) in magnitudine animi ... dignitas, ut haec a virtute donata (esse videatur); Marcell. 19.
exstinguit: quas (inimicitias) ... exstinxit rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum; prov. cons. 22.
hortatur: mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas, quae me ad sese rapit, haec minora relinquere hortatur; Sest. 7.
inest: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42. in ea vita ... quae dignitas (inesset); Cluent. 153.
intercedit: cum ... legatorum decem ... dignitas ... intercederet; Verr. II, 40.
inurit: dignitas hominis ... mihi superbiae ... infamiam inussisset; Muren. 8.
movet: quod eos .. Philodami dignitas ... movebat; Verr. I. 67.
nititur: nec enim Acmonensium testimonio Flacci ... dignitas nititur; Flacc. 36.
nocet: ne quid L. Murenae dignitas illius ... noceat; Muren. 58.
obversatur: ſ. hortatur.
patitur: neque enim hoc ... municipii ... dignitas patitur; Piso fr. 8. quoad .. dignitas ... patietur; Phil. XII, 30.
poscit: ut ipsius dignitas poscit; Quinct. 28.
postulat: quid populi Romani dignitas postulet; Font. 15. sicut ipsius dignitas ... postulabat; Catil. IV, 9. quantam (religionem) rei publicae dignitas postulat; Muren. 1. sicut huius imperii dignitas ... postulabat; ib. 6. quid dignitas P. Sestii ... postulet; Sest. 119. quod tua dignitas postularit; Planc. 46.
potest: hanc ... labem turpitudinis ... poterit populi Romani dignitas sustinere? dom. 102. ſ. est in; Muren. 25. Cael. 3. — II, 1. violo; har. resp. 46.
praestringit: cuius dignitas et splendor praestringebat; Vatin. 25.
prodest: si sibi suus pudor ac dignitas non prodesset; Sulla 15.
rapit: ſ. hortatur.
refert: cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; Verr. I, 20.
revertitur: ut corpus abesset meum, dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5.
subvenit: cum Q. Metelli ... dignitas ... rei publicae subvenisset; sen. 5.
surgit: surrexisset Apronius, nova dignitas publicani; Verr. III, 31.
sustinet: ſ. potest.
tegit: Catonem, cuius eximia .. dignitas ... tegere videretur improbitatem ... actionis tuae; dom. 23.
tollit: † suspicionem omnem ||animi|| tollit *Curionis* ... dignitas; Fr. B. VI, 2.
tuetur: quem dignitas ... tuebatur; dom. 46.
valet: dignitas Pisonis valebat plurimum; div. Caec. 64. si ... manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil. IV, 20. tantum eximia consulis dignitas valuit; sen. 25. si ipsius summa dignitas (non satis valeret); Quir. 6.
venit: cum omnium nobilium dignitas ... in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16.
versatur: numquam tibi ... populi ... dignitas ... in oculis ... versata est? Verr. V, 144. ſ. debet; Cluent. 107.
videtur: dignitas ..., beneficia vestra, quamquam mihi semper clarissima visa sunt, tamen ea nunc renovata inlustriora videntur, quam si obscurata non essent; Quir. 4. ut omnis rei publicae dignitas ... vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse (videatur); dom. 1. ſ. est in; Marcell. 19. tegit. — II, 1. laedo.
2. **Ausruf:** o: o populi Romani excellens dignitas! Balb. 13. — o speciem dignitatemque populi Romani, quam reges ... pertimescant! dom. 89. o dignitatem consilii admirandam! Phil. V, 12.

quae: quae familiarium dignitas! Sulla 73. quae rei publicae dignitas! Quir. 4.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: dignitatem .. ordinis ... abiectam; Verr. III, 95. addico: ut consularem dignitatem ... provinciarum foedere addiceres? sen. 16. addo: quod is paulum tribunis plebi ... dignitatis addidit; Fr. B. VI, 27. adduco: quod iniquum in discrimen adducas dignitatem tuam; Planc. 8. adfero: ſ. **adfero,** II. dignitatem (4 St.) W. I, S. 91, b. adipiscor: qui ullam dignitatem praestabiliorem ea, quam per vos esset adeptus, putarit; prov. cons. 38. admiror: ſ. I, 2. o; Phil. V, 12. ago: si dignitas agitur Caesaris; prov. cons. 47. amitto: ut vestram dignitatem amittatis; Phil. XII, 4. amplifico: amplificare eius pristinam dignitatem; Marcell. 8. antefero: te ... dignitatem .. rei publicae tuis ... suspicionibus anteferre; Marcell. 3. antepono: tum ... dignitati horum anteponant suam; Flacc. 61. attingo: ut eam (dignitatem tuam) ego ulla contumelia coner attingere; Planc. 8. augeo: ſ. **augeo,** II. dignitatem (5 St.) W. I, S. 362, b. commemoro: quid ... commemorem dignitatem? Sulla 73. committo: ſ. I, 1. videtur; dom. 1. concedo: dignitas verborum, ... numerus dierum Caesaris ipsius laudi ... concessus est; prov. cons. 27. coniungo: Pompei dignitas ..., coniuncta cum utilitate communi; dom. 27. alii cum voluptate dignitatem coniungendam putaverunt; Cael. 41. consequor: ſ. **consequor,** III. dignitatem (6 St.) W. I, S. 640, a. conservo: qui principes fuerunt conservandae ... dignitatis meae; Balb. 59. ut conservem dignitatem tuam; Planc. 10. constituo: cuius lege ... dignitas populo Romano ... constituta est; imp. Pomp. 57. contemno: ſ. **contemno,** II. dignitatem (3 St.) W. I, S. 683, a. — credo: ſ. I, 1. videtur; dom. 1. defendo: ad communem dignitatem defendendam; leg. agr. I, 27. depono: hanc tu .. potuisti ... tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31. desidero: si quidem auctoritas senatus ... dignitatem .. desiderat; Phil. VII, 14. detraho: detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia; Cael. 3. do: non tibi idcirco ... tantam .. ornamentorum omnium dignitatem datam; Verr. V, 39. qui mihi unus ... dedit ... dignitatem; Quir. 16. dono: ſ. I, 1. est in; Marcell. 19. habeo: artes ... admirabilem dignitatem ... debent habere; Muren. 23. hanc eius operam non minus ad consulatum adipiscendum ... dignitatis habuisse; ib. 34. habebat ea molestia quandam tamen dignitatem; har. resp. 41. si quam (dignitatem) habemus; Phil. VII, 7. hanc tu habes dignitatem, qua fretus me contemnis; Fr. B. VIII, 18, a. ſ. I, 1. est in; Cael. 3. imploro: vestram .... dignitatem ... non imploro; Verr. III, 146. labefacto: ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44. laedo: ut neque ... cuiusquam .. dignitas laesa ... esse videatur; Cluent. 118. obscuro: ſ. I, 1. videtur; Quir. 4. oppono: solent ... aequi et boni nomen dignitatemque opponere; Cacciu. 65. orno: senatus ... dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15. *qui ... ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45. pario: dum modo meis laboribus vobis ... dignitas salusque pariatur; Catil. IV, 1. pertimesco: quorum ... pertimuisti dignitatem; dom. 132. ſ. I, 2. o; dom. 89. polliceor: dignitatem ... pollicemur; Phil. VIII, 10. praebeo: dignitatem ... praebuerunt; Planc. 21. praefero: me ... rei publicae dignitatem ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71. qui ... dissensioni nostrae ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7. propono: si ad eam dignitatem, quam in civitate sibi propositam videt, ... redire properaret; prov. cons. 35. puto: ſ. adipiscor. quaero: qui dignitatem ... quaeritis; Sest. 102. recupero: se patrum ... dignitatem recuperare; Verr. II, 86. recuperata .. sua dignitate; Quir. 20. cum ipse eius opera .. dignitatem ... recuperarim; har. resp. 6. dignitate omni recuperata; Sest. 129. spem .. attulit ... dignitatis pristinae recuperandae; Phil. V, 1. ut ... C. Pompei filius posset .. dignitatem ... recuperare; ib. XIII, 12. reddo: qui dignitatem ... nobis reddidistis; sen. 1. mihi dignitatem meam reddidistis; ib. 31. quibus tu ... dignitatem suam reddidisti; Marcell. 10. renovo: ſ. I, 1. videtur; Quir. 4. repeto: repetit eam, quam ego patri suo ... spoponderim, dignitatem; Flacc. 106. restituo: ut ... dignitas nobilitati restitueretur; Verr. I, 37. L. Otho ... equestri ordini restituit ... dignitatem; Muren. 40. retineo: quibus incolumibus .. domi dignitas ... retineretur; Sex. Rosc. 136. si ... pacis dignitatem retinere voltis; imp. Pomp. 14. ut ... nobis ... dignitatis retinendae ... spes relinquatur; leg. agr. I, 17. si minus liceat dignitatem (retinere); Sulla 80. me illius pulcherrimi facti ... dignitatem .. retinere; dom. 94. ut ... retineret ... generis, familiae, nominis dignitatem; Scaur. c. 1 § 1. pro mea perpetua cupiditate vestrae dignitatis retinendae; Phil. VII, 8. retinete vestram dignitatem; Fr. B. XIII, VIII. sancio: ut ... vestram in posterum dignitatem ... sanciret; sen. 8. sequor: quid ut secuti esse videamini? ... dignitatem testium? Font. 32. significo: si dignitas significaretur in nomine; Phil. II, 70. specto: qui dignitatem spectatis; Sest. 51. in iudice enim spectari ... debet .. dignitas; Phil. I, 20. spolio: ſ. detraho. — spondeo: ſ. repeto. sustineo: qui ... specie ipsa dignitatem rei publicae ||et dignitate rem publicam|| sustinent; dom. 3. teneo: qui ... omnem dignitatem iudiciorum tenebat; Rabir. 20. suam dignitatem non posse se tenere; Quir. 25. nec vos vestram nec rei publicae dignitatem tenere potuistis; Phil. VIII, 28. „ut teneat dignitatem"; ib. XII, 4. tollo: dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23. tueor: ut dignitatem nostram ... virtute tueamur; Verr. III, 9. ut nobilitatis dignitatem virtute tueri posse videatur; Cluent. 111. ut ... illius absentis dignitatem ... tuerer; leg. agr. II, 49. senatum ... tueri facile ... dignitatem .. eorum, qui ..; Sest. 12. ut tueatur dignitatem suam; Milo 34. ut ... tueretur .. dignitatem tuam; Ligar. 18. mihi ... licebit dignitatem tueri; Phil. I, 14. vendo: qui ... dignitatem eius imperii ... vendiderunt; Quir. 21. dignitatem imperii regi Aegyptio vendidit; Piso 48. video: videte gravitatem civitatis ac dignitatem; Verr. II, 161. quorum ... dignitatem ... videtis; Marcell. 13. ſ. propono.

violo: dignitas populi Romani violabatur; leg. agr. I, 2. maledictis posse ... cuiusquam gloriam dignitatemque violari; har. resp. 46.
volo: dignitatem quam volunt; Planc. 55.
2. **Genetiv**: memini: ut sui iuris dignitatisque meminisset; Verr. II, 73.
paenitet: quos certo scio dignitatis optimarum feminarum non paenitere; Phil. III, 17.
sum: meae dignitatis ista sunt; Verr. IV, 45. suae dignitatis esse arbitrabantur eum ... defendere; Cluent. 49. vestrum est hoc, iudices, vestrae dignitatis; ib. 202. qui id ... non putent esse suae dignitatis recusare; Catil. IV, 8. ut munus sit funeris, epulae quidem ipsae dignitatis; Vatin. 30.
3. **Dativ**: adfero: negas tribunatum Plancii quicquam attulisse adiumenti dignitati meae; Planc. 77.
antepono: ſ. 1. antepono.
aspergo: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.
commendo: si ... huic amplissimae dignitati esse commendati volunt; prov. cons. 38.
concedo: dignitati eorum concessit; Muren. 57. cuius fortunae dignitatique non concessit? Balb. 58.
consulo: me ... cuiquam consulturum potius quam ... dignitati meae? Verr. a. pr. 27. ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.
debeo: talem se animum .. generis dignitati ... debuisse; Flacc. 104.
desum: frequentiam ... non modo dignitati ullius umquam ... defuisse; Muren. 69. alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15.
do: quorum dignitati populus Romanus testimonium ... dedit; Planc. 50.
gero morem: gestus est mos ... dignitati tuae; Muren. 46.
inludo: horum virorum talium dignitati inludere; Sex. Rosc. 54.
invideo: inviderunt ... dignitati meae; Quir. 21.
male dico: qui ... [isti dignitati] non possit ... male dicere; Cael. 8.
propono: qui ordo industriae propositus est et dignitati; Verr. III, 184.
repugno: cui dignitati vestrae repugno? Sulla 50.
satis facio: non existimavi me .. dignitati praefecturae gravissimae ... satis esse facturum; Scaur. 27.
servio: qui dicerent dignitati esse serviendum; Sest. 28.
subvenio: quod C. Caesar ... dignitati .. populi Romani subvenerit; Phil. V, 46.
suffragor: si eius dignitati suffragatus viderer; dom. 27.
sum: mihi tale populi iudicium .. dignitati potius ... esse oportere; dom. 88. ei ... dignitati .. eam rem fore; Phil. XIII, 50.
tribuo: ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; prov. cons. 26.
4. **Ablativ**: fruor: ſ. IV, 1. vinculum.
privo: ut ceteri turpi iudicio damnati ... omni honore ac dignitate privantur; Cluent. 119. nolite ... eum ... omni dignitate ... privare; Muren. 87.
spolio: ne eundem ... spoliatum omni dignitate conspiciat; Muren. 88. spoliatus omni dignitate; Sulla 89. omni est ... dignitate ... spoliatus Antonius; Phil. XII, 5.
sum: nullum ... hac dignitate consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. simili ... dignitate consilium nullum fuisse; ib. I, 18. qua apud omnis Siculos dignitate ... sit; ib. II, 111. quanta dignitate esset; dom. 75. quae tanta dignitate est, ut ..; Sest. 141. cum tot sceleratos incolumi dignitate esse voluisses; Ligar. 19. cum pari dignitate simus; Phil. XI, 19.
5. **mit Präpoſitionen**: abhorreo a: otium quod abhorreat a dignitate; Sest. 98.
cogito de: de ... dignitate vestra quod cogitandum sit; Phil. III, 33. hominis .. nihil de dignitate ... cogitantis; ib. VIII, 29.
confero ad: ita se contulerant ad ... rei publicae dignitatem; Phil. XI, 20.
coniungo cum: quod esset ... cum dignitate coniunctum; Cael. 39. homines .. cum ... populi .. Romani dignitate coniunctos; Phil. XIV, 8.
consentio ad: qua virtute ad communem salutem dignitatemque consentiunt! Catil. IV, 15.
contendo cum: humanitatem cum [dignitate] ... contendere; Sex. Rosc. 136. — de: „ut ... cum his ... de dignitate contendas“; Muren. 21. tecum ... de omni dignitate contendent; Sulla 24.
decedo de: cum ... de ... dignitate decedis; Verr. a. pr. 28.
decerno: cum de mea dignitate ... decrevisset; dom. 14. qui ... de dignitate (mea) decreverint; ib. 74. quo bello de dignitate ... decernamus; Phil. XI, 21.
deficio a: te ... a tua dignitate deficere; Sulla 35.
depello a: quos ... nec minae nec tela ... a populi Romani dignitate ... depellerent; sen. 7.
detraho de: de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; har. resp. 50.
dico de: pauca ... esse de provinciae dignitate ... dicenda; Verr. II, 2. quis ... de illius dignitate inlustrius ... dixit? dom. 27. me ... de ... civium dignitate ... dicentem; Sest. 144.
exigo ad: quorum iter iste ... non ad religionum dignitatem faciundum exigendumque curavit; Verr. V, 186.
existimo de: qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; Verr. IV, 16.
exspecto ad: me ... ad meam pristinam dignitatem exspectatum atque revocatum; dom. 57.
extraho ex: neque te ex amplissimi viri dignitate ... extraham; Vatin. 13.
facio ad: ſ. exigo ad.
fero de: cum de dignitate mea ferebatur; Sest. 112 — pro: nullum casum pro dignitate ... patriae non ferendum putare; Phil. XIII, 49.
instituo ad: quibus (artibus) instituimur ... ad ... dignitatem; Cael. 72.
interest inter: intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17.
invito ad: cum te ... fortuna tua ... ad dignitatem invitet; Phil. X, 3.
loquor de: quid ego de dignitate istorum testium loquor? Cael. 63.
minuo de: ne quid .. de dignitate generum ... minuatur; dom. 36.
natus ad: vir ad .. dignitatem .. natus; Sest. 89. — in: homines in vetere dignitate ... nati; leg. agr. I, 18.
perduco ad: quae vitae via facillime viros bonos ad .. dignitatem .. perducat; leg. agr. I, 27.
pertineo ad: id quod ad dignitatem populi Romani maxime pertinet; Font. 49. quae magis ad hominis dignitatem .. pertinerent; prov. cons. 26.
pono insidias contra: quas ... insidias se posuisse arbitrantur contra Cn. Pompei dignitatem; leg. agr. II, 49.
redeo ad: ſ. 1. propono.
refero ad: cum omnia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expetendum esse homini ... putassem; Sest. 48. ut omnia ... facta ad dignitatem referremus; Phil. X, 20.
reflecto ad: cum ... ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentem ... reflexisset ‖refixisset‖; Sest. 130.
respondeo de: de dignitate ... facile ipse respondet; Cael. 3.
restituo in: per eos in meam pristinam dignitatem restitutus; dom. 9. sunt in suam pristinam dignitatem restituti; ib. 86.

retineo in: quid .. existimatis .. nobis ... in nostra ... dignitate retinendum ‖ vobis ... vestra ... retinenda‖? leg. agr. I, 22.

revertor ad: ad ... dignitatem *rei* revertar; leg. agr. II, 76.

revoco ad: ſ. exspecto ad. — in: me ... in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; Sest. 52.

scribo contra: num quid ad regem contra dignitatem tuam scripserit; Deiot. 42.

specto ad: si ... mea consilia ad ... dignitatem rei publicae ... spectaverunt; Verr. V, 158.

sum cum: qui cum dignitate est; Phil. III, 22. — erga: qualis T. Ligarius ... fuerit erga te et dignitatem tuam; Ligar. 35. — in: maiestas est ... in omni populi Romani dignitate; Fr. B. VI, 53.

supersum ex: nihil sibi ex pristina dignitate superesse; Sulla 15.

suscipio animum de: de vestri imperii dignitate ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11. — pro: quam (contentionem) ego non pro illius dignitate susceperim; dom. 27.

transfero ex: ex hac familiarium dignitate in impiorum partem (Sullam) ... transferetis? Sulla 77.

valeo ad: qui honos ... non solum ad dignitatem valet; Phil. V, 45.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. **Genetiv:** expers: eum ... expertem fieri dignitatis; leg. agr. II, 25.

immemor: homines .. immemores dignitatis suae; Phil. III, 20.

imperitus: homo imperitissime ... verae dignitatis; Vatin. 8.

peritus: ſ. I, 1. debet; Cluent. 107.

plenus: exempla ... plena dignitatis; Verr. III, 209. cum essent eae nuptiae plenae dignitatis; Cluent. 12. est ... plena dignitatis [dicendi] facultas; Muren. 24. res illa plena ... dignitatis; dom. 130. domus ... plena est .. dignitatis; Cael. 55. a viris ... plenissimis dignitatis; ib. 63. quae in te dedecoris plena fuerunt, in me dignitatis; Piso 33.

studiosus: hominem studiosissimum .. dignitatis ... meae; Planc. 2.

2. **Dativ:** amicus: qui amici fuerint ... dignitati meae; Balb. 2.

inimicus: quae sint inimica ... dignitati tuae; Phil. X, 3.

proximus: proximus est huic dignitati ordo equester; dom. 74.

3. **Ablativ:** alienus: hanc ... mercaturam ... alienam dignitate populi Romani semper putavi; leg. agr. II, 65. alienum sibi videri dignitate imperii; prov. cons. 18. non quo alienum mea dignitate arbitrarer; ib. 42. illa ... aliena consulum dignitate ... sententia est; Phil. XI, 21.

fretus: ſ. II, 1. habeo; Fr. B. VIII, 18.

praeditus: iudices tali dignitate praediti; Cluent. 147. ceteros pari dignitate praeditos custodes; Rabir. 26. hominem summa dignitate ... praeditum; Muren. 64.

4. **mit Präpoſitionen:** alienus a: quo mihi nihil videtur alienius a dignitate ... maiorum; prov. cons. 36.

parum pro: pro rei dignitate parum ... dixisse videor; Cluent. 160.

satis ad: cui .. satis erit praesidii non solum ad salutem, verum etiam ad dignitatem; Catil. IV, 23. — pro: quod pro ... tanta .. dignitate imperii nequaquam satis multi cives forti ... animo invenirentur; Sest. 1.

una cum: sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere; imp. Pomp. 14. concedenda (est) una cum dignitate libertas; Phil. XII, 4.

IV. **nach Subſtantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ſ. I, 1. est in; Cluent. 145. — II, 1. addo. adfero (B. I, S. 91, b). habeo; Muren. 34.

adflictor: senatus odit te, ... adflictorem ac perditorem ... dignitatis (suae); Piso 64.

aequatio: aequationem .. dignitatis (flagitasti); Muren. 47.

amissio: quae est igitur poena? ... amissio dignitatis; Piso 23.

ascriptor: exstitit ‖demittit‖ ... ascriptor dignitatis meae; sen. 26.

auctor: hi auctores huius dignitatis ... habiti sunt; Sest. 139. eiciundus est ex urbe civis auctor et custos ... dignitatis; Fr. B. XV, 1, 2.

causa: id pertinere ad communem causam ... dignitatis; Verr. V, 143.

certamen: *ut* urbi Capuam ad certamen dignitatis opponeretis; leg. agr. II, 98.

contentio: alteram (partem orationis) in contentione dignitatis ... esse versatam; Muren. 11. facilior est mihi aditus ad contentionem dignitatis; ib. 14.

cupiditas: dignitatis habuisse nimis magnam indicatus est cupiditatem; Sulla 73.

custos: ſ. auctor; Fr. B. XV, 1, 2.

delectus: idem facere censores in delectu dignitatis; Cluent. 128.

fautor: dignitatis meae fuisse fautorem; Phil. VII, 6.

flos: velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.

fructus: cepit magnum suae virtutis fructum ac dignitatis; imp. Pomp. 59.

fundamenta: huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra; Sest. 98.

gradus: cum altiorem gradum dignitatis ... esset consecutus; Cluent. 150. quae (artes) possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30. ut omnes .. dignitatis ... gradus tollerentur; ib. 47. dum ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; ib. 55. apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81. in altissimo gradu dignitatis ... conlocati sumus; sen. 2. praecipitari ex altissimo dignitatis gradu; dom. 98. ut ... summum ... gradum tenuerint .. dignitatis; Planc. 32. in altissimo gradu dignitatis locati; Phil. I, 14.

homines: ceterorum eiusdem dignitatis amplissimorum hominum; imp. Pomp. 63.

honos: non omnis honos ab isto dignitatis ... sublatus est? Verr. V, 84.

iactura: huius dignitatis iactura facienda est; Planc. 6.

inimicus: quis est civis ... tam inimicus dignitatis suae? Phil. VI, 18.

insignia: in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 105.

iudex: tune † magni dignitatis iudicem putas esse populum? Planc. 7. semper. dignitatis iniquus iudex est qui ..; ib.

laus: quaeritur .. in re .. publica dignitatis (laus); Flacc. 28.

membra: ſ. fundamenta.

odium: contra me fecit ... [odio dignitatis]; har. resp. 5.

ordo: non eundem esse ordinem dignitatis et renuntiationis; Muren. 18.

ornamentum: ornamenta dignitatis meae ... addidistis; sen. 27. eum ... dignitatis ornamentis ... esse privatum; dom. 146. quin quassata res publica ... multa perderet .. ornamenta dignitatis; Marcell. 24. est ... illud ornamentum dignitatis; Phil. III, 13.

pars: maxima parte ... dignitatis ... caruit; imp. Pomp. 54.

perditor: ſ. adflictor.

portus: ut ... capere otii illum portum et dignitatis (possint); Sest. 99.

possessio: retinete istam possessionem ... dignitatis; leg. agr. II, 71.

praemium: quod .. esset praemium dignitatis,

quod ..? Flacc. 1. cui senatus ... amplissimae dignitatis praemia dedit; Balb. 10.

proditores: proditores vestrae dignitatis; Sest. 17.

ratio: ut ... dignitatis illius habita ratio esse intellegatur; Verr. a. pr. 18. habuit .. dignitatis ... suae rationem; ib. II, 48. habita est a multitudine ratio ... dignitatis; ib. V, 94. coges me ... habere rationem meae dignitatis; Sulla 46. quae ratio generum ac dignitatis (cuique sit); dom. 34.

reliquiae: si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent; Sulla 37.

sedes: in hanc excelsissimam sedem dignitatis ... ascendissem; Sulla 5.

simulacrum: nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41.

spes: neque spe ... amplissimae dignitatis (adductus); leg. agr. II, 49. neque eripuerit*is rei publicae* ... spem *digni*tatis; Rabir. 34. civitatem ... ad aliquam spem ... pristinae dignitatis erexit; dom. 25. optima ipsum spe praeditum summae dignitatis; Flacc. 2. ea spe proposita amplissimae dignitatis; Sulla 30.

splendor: ut P. Sulla ... dignitatis suae splendorem obtinere ... potuisset; Sulla 1.

spoliatio: Cn. Domitium ... non spoliatio dignitatis ... excitavit? Phil. II, 27.

testimonium: quis est Italiae locus in quo non fixum sit ... testimonium dignitatis (meae)? Sest. 128.

venditores: non consules, sed ... venditores vestrae dignitatis; sen. 10.

vestigium: ut ... nullum vestigium retineret pristinae dignitatis; Sulla 91.

via: haec est una via ... dignitatis; Sest. 137.

vinculum: hoc .. vinculum est huius dignitatis, qua fruimur in re publica; Cluent. 146.

2. **Ablativ**: alqs: adsunt ... Marrucini .. pari dignitate; Cluent. 197. cum multi pari dignitate fiant; Muren. 18.

civis: T. Coponius, civis .. summa ... dignitate; Balb. 53.

custodes, al.: quando illa dignitate rogatores, diribitores custodesque vidistis? sen. 28.

homo: Lamiam, ... praestanti dignitate hominem; sen. 12. si ... hac dignitate hominem defenderem; Planc. 72.

vir: vir summa dignitate ..., M. Crassus; Muren. 48. qua dignitate (vir)! har. resp. 41.

3. **mit Präpoſitionen**: auctoritas de: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63.

conspiratio contra: nihil de conspiratione audiebat certorum hominum contra dignitatem tuam; Deiot. 11.

iudicium de: censor .., penes quem ... iudicium senatorum ||senatorium, al.|| de dignitate esse voluerunt; dom. 130. — erga: ſ. studium erga.

oratio cum: mihi omnis oratio est ... cum dignitate; Sest. 138.

otium cum: id quod est praestantissimum ..., cum dignitate otium; Sest. 98.

reditus cum: videbam ... celerem mihi summa cum dignitate reditum; dom. 64.

sacrarium cum: erat ... sacrarium magna cum dignitate in aedibus; Verr. IV, 4.

sententiam fero de: vos ... de totius municipii statu, dignitate ... sententias esse laturos; Cluent. 196.

studium erga: omne suum erga meam dignitatem studium et iudicium; dom. 142.

V. **Umſtand**: 1. **Ablativ**: adlici: nulla re adlici hominum mentis oportere ... nisi dignitate; Muren. 76.

antecellere: hunc ordinem .. dignitate antecellere; Verr. III, 93.

augeri: se augeri dignitate; Planc. 22. non augeri dignitate; ib.

celebrari: quorum ... dignitate celebrari hoc iudicium ... vides; Sulla 4.

cohonestare: ut acta tui praeclari tribunatus hominis dignitate cohonestes; dom. 81.

commoveri: vos hominis dignitate ... esse commotos; leg. agr. II, 24.

comprobare: eorum ego dignitate accustionem meam comprobare non potero? Verr. II, 168. quem amicorum videtis comprobari .. dignitate; Arch. 31.

coniungi: erant enim non matrimonii dignitate coniunctae; Cluent. 35. publicanos nobiscum ... dignitate coniunctos; Piso 41.

consolari: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23.

delectari: populus ... dignitate optimi cuiusque delectatur; Sest. 104.

efferri: neque .. rerum gerendarum dignitate homines efferri ita convenit, ut ..; Sest. 98.

excellere: qui dignitate principibus excellit; imp. Pomp. 41.

impetrari: ut vester honos ... dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.

metiri: te omnia quaestu tuo, non illius dignitate metiri; Phil. II, 111.

niti: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur, consilii frequentia et dignitate; Verr. II, 71.

ornatus: vir omni dignitate ornatissimus; Piso 44.

posse: qui apud me ... dignitate plurimum possunt; Sex. Rosc. 4.

princeps: libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34.

proximus: equites ordini senatorio dignitate proximos ... esse cupiunt; Cluent. 152.

restitui: qua dignitate sit restitutus; dom. 29.

revocare: si ... non me ipsa res publica ... ad gravitatem ... sua dignitate revocaret; Sulla 88.

superare: me dignitate superatum non arbitrabor; div. Caec. 73. ut neque ipse dignitate vinci potuerit neque te dignitate superarit; Muren. 15. superavi .. dignitate Catilinam; ib. 17. ut ... omnis hac dignitate copiaque superarem; Quir. 9. ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116. „qui ... omnis prope civis ... dignitate superabat"; Cael. 34. qua (se Laterensis) dignitate superarit; Planc. 6. Laterensem a Plancio dignitate esse superatum; ib. te ... ab ullo dignitate potuisse superari; ib.

sustentari: qui (ordo) est semper dignitate sua ... sustentatus; prov. cons. 10.

sustinere: qui sua dignitate personam populi Romani ... sustinerent; dom. 133.

tueri: cum homines se ... dignitate atque innocentia tuebantur; Cluent. 95.

vinci: ſ. superare; Muren. 15.

2. **Präpoſitionen**: causa: convivium publicum non dignitatis causa inibit; Piso 65. nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; Phil. XIV, 18.

contra: huic se ... contra suam dignitatem venditabant; Phil. VIII, 28.

cum: mihi ludos antiquissimos ... cum dignitate maxima ... esse faciundos; Verr. V, 36. qui praesunt iudiciis summa cum ... dignitate; Sulla 64. qui ... redii cum ||dicam|| maxima dignitate; dom. 87. et tu in Bithynia summa cum dignitate fuisti et ego Rhodi non minore; Planc. 84. ut M. Aemilius cum sua dignitate omni ... pellitis testibus condonetur? Scaur. 45. ut cum dignitate potius cadamus; Phil. III, 35. cum dignitate moriamur; ib. 36. vgl. IV, 3. reditus cum. sacrarium cum.

ex: quanto honore ipsa ex illorum dignitate adficeretur; Sex. Rosc. 147.

gratia: dignitatis .. L. Murenae gratia facio; Muren. 78.

in: valeret hoc crimen in illa vetere ... dignitate rei publicae; Verr. V, 46. ut aliquando in otio

possit esse, praesertim in imperio ac dignitate; leg. agr. II, 9. ut ... in publica dignitate omnia ad gloriam ... revocarent; Flacc. 28.

praeter: nihil cogitantis praeter dignitatem; Phil. XII, 29.

pro: quem pro dignitate ne laudare quidem quisquam satis commode posset; Sex. Rosc. 33. quod ... neque dici pro dignitate potest; Verr. I, 86. cum pro dignitate L. Sisennae domus esset plena hominum honestissimorum; ib. IV, 33. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est; Font. 18. uterque .. pro sua dignitate ... in summa severitate versatur; Catil. IV, 7. quamquam pro sua dignitate moderatus est ... orationi suae; Flacc. 87. gravia iudicia pro rei publicae dignitate multa ... fecistis; Flacc. 94. id se pro dignitate hominis ornare ... solere; dom. 19. quem tu non pro illius dignitate produxeras; ib. 21. „honores ut pro dignitate tua consequare"; Planc. 13. quam (contentionem) ego pro dignitate (tua) defugerim; ib. 78. nullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse; Milo 68. aderat .. hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; Phil. IX, 6. ludos pro sua populique Romani dignitate apparatos; ib. X, 7. id ... Brutum ... pro sua maiorumque suorum dignitate ... fecisse; ib. X, 25.

propter: qui ... in senatum propter dignitatem ... delecti estis; Sex. Rosc. 8. propter cuius ... dignitatem Sthenius ab omnium Siculorum consuetudine discederet; Verr. II, 107. quod ... propter hominis dignitatem acerbum omnibus ... videretur; ib. 111. qui .. propter ... dignitatem ... commovebatur; Sulla 12. me id ... facere uberius propter ipsius Caesaris dignitatem; prov. cons. 28. leges eum non tenent, propter eximiam, credo, dignitatem; Phil. XI, 11. nullius apud me ... auctoritas maior est quam M. Lepidi ... propter familiae dignitatem; ib. XIII, 7.

sine: dum otium volunt etiam sine dignitate retinere; Sest. 100. nec sine aliqua dignitate casum illum ... tuli; Phil. III, 28. ſ. II, 5. refero ad; Sest. 48.

dignus, werth, würdig, verdienend, angemeſſen: A. **bei Subſtantiven:** alqs: qui ita dignissimus est scena propter artificium ut dignissimus sit curia propter abstinentiam; Qu. Rosc. 17. ut ... Pompeius hunc hospitio suo dignissimum statueret ||statuerit||; Verr. II, 113. non quo istum ullo honore dignum arbitrarentur; ib. 172. ut, qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset, ab universo ordine malo dignus iudicaretur; ib. III, 94. istum .. summo supplicio dignum existimabit; ib. 119. supplicio dignus est; ib. 217. non es dignus tu qui habeas quae tam bene facta sunt; ib. IV, 45. tu dignior, Verres, quam Calidius? ib. non quo illum ... quisquam supplicio ... dignum putaret; ib. V, 107. ut se ... dignos existimetis, quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13. si uni omnia tribuenda sint, dignissimum esse Pompeium; ib. 52. quem omni supplicio dignum esse ducebant; Cluent. 29. quanto est Oppianicus ... maiore supplicio dignus? ib. 32. nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone, nemo convivio dignum iudicavit; ib. 41. ut ... alter ... ordine amplissimo dignum existimet; ib. 122. non nulli aliquando digni maiorum loco reperiuntur; leg. agr. II, 1. qua re dignus vestro honore sim singularique iudicio ||sing. iud. sim||; ib. 2. ea .. qui secutus sit, laude potius et honore quam poena et supplicio dignum iudicare; Rabir. 3. qui se ipsum iam dignum custodia iudicarit; Catil. I, 19. quo etiam maiore sunt isti odio supplicioque digni; ib. III. 22. ut ... summa .. amplitudine dignus putarere; Muren. 16. aliis ego te virtutibus ... consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; ib. 23. quod se tribunum militum, quod quaestorem, quod legatum ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101. hunc ... cognitione atque hospitio dignum existimarunt; Arch. 5. cum ipse per se dignus putaretur; ib. 6. ut ... dignissimus ea civitate videar; Quir. 25. Deiotarum, saepe a senatu regali nomine dignum existimatum; har. resp. 29. unum esse in hac civitate dignum huius imperii gloria dicit; ib. 51. reliquis honoribus non tam uti voluit quam dignus videri; Sest. 6. omni supplicio esset dignus; ib. 28. qui ... eos ... honore dignissimos iudicet; ib. 114. quem nemo congressu, nemo aditu, nemo suffragio, nemo luce dignum putet; Vatin. 2. ut ... illum ... huius ||ius|| civitatis honore ||honorem|| dignissimum iudicaret; Balb. 42. cum ceteris praemiis digni sunt ... tum certe dignissimi sunt qui civitate ea donentur; ib. 51. quin te luce dignum non putarent; Piso 3. misericordia dignior quam contumelia ... putaretur; ib. 32. me Cn. Pompeius ... semper sua coniunctione dignissimum iudicavit; ib. 76. cum me ... omni laude dignum putet; ib. 82. quis enim te aditu, quis ullo honore, quis denique communi salutatione dignum putet? ib. 96. quem reliqui milites ... omni cruciatu dignissimum putent ||putant||; ib. 98. ut fueris dignior quam Plancius ... — ut fueris dignior; Planc. 10. „hic quam ille dignior"; ib. 16. ut honore dignus essem; ib. 50. si praeterea nemo est honore dignus; ib. 62. non libertate solum, sed etiam omnibus praemiis dignissimos fuisse, qui ..; Milo 58. neque omnis ... exsilio aut morte dignos iudicaret; Marcell. 31. ut honestis decuriis .. dignus videatur; Phil. I, 20. ab eodem amplissimis praemiis dignissimos iudicatos; ib. II, 32. quo nomine dignus est nemo, nisi qui ..; ib. VII, 5. quos nemo civitate dignos putat; ib. VIII, 8. si ... eodem honore digni non putemur; ib. XI, 19. dignum illum omni poena putarem; ib. XIII, 17. qui illum negaret dignum Antonii senatu; ib. 28. non quo illum dignum putarem; ib. 48. qui ... me esse dignum consulatu negabas; Fr. B. VIII, 6. ſ. B, **a,** I. facit.

alqd: quidnam pro offensione hominum ... et magnitudine rerum [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42. illud mihi nequaquam dignum industria conatuque meo videbatur; Verr. a. pr. 35. quae maxime digna sint eo reo; ib. I, 103. quid est dignius in quo omnis nostra diligentia ... consumatur? ib. 112. neque .. hac severitate digna sunt; ib. 121. quid (est) minus libero dignum quam ..? ib. II, 58. qui hoc dignum populo Romano arbitraretur; ib. 86. vestra .. auctoritate et prudentia dignissimum est ..; ib. III, 10. ut cetera mihi in dicendo digna re, digna dolore meo suppetant; ib. V, 158. ut viro forti ac sapienti dignum fuit; Caecin. 18. quid horum auctoritate ... dignum esset; ib. 81. quid est quod quisquam .. illo dignum ... possit adferre? imp. Pomp. 29. quod non dignum hoc conventu et silentio, dignum vestris studiis atque auribus esse videatur; Cluent. 66. nihil video esse in hoc P. Sulla ... odio dignum, misericordia digna multa; Sulla 88. quod dignissimum re publica fuit; Sest. 73. quid re publica, quid se dignum esset; ib. 87. mihi quidem hoc dignum re publica videtur; Balb. 5. quod esset libero dignum; Piso 22. ut Mediolanensi praecone, avo tuo, dignum esse videatur; ib. 62. qui si nihil gesseras dignum honore; ib. 97. quod mihi scitum esse videatur et homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35. fuit (id) dignum constantia tua; ib. 38. quid enim minus illo dignum quam ..? Milo 71. quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. quid suppliciis omnibus dignius? Phil. II, 86. plures (sunt), quam re publica dignum est; ib. VI, 16. serius omnino, quam dignum populo Romano fuit; ib. 19. dicam quod dignum est et senatore et Romano homine; ib. VII, 14. quod honore praemiove dignum esse videatur; ib. VIII, 33.

adulescens: adulescens ... dignus illo loco ac nomine; Verr. III, 159.

animus: animum .. dignum .. ipso et maioribus eius; Phil. X, 13.

artifex: cum artifex eius modi sit, ut solus dignus videatur esse qui in scena spectetur, tum vir eius modi est, ut solus dignus videatur qui eo non accedat; Quinct. 78.

auctor: ita levem habebit auctorem, ut memoria dignum non putarit; Planc. 57.

auctoritas: ut eius oratio ... videretur ... memoria dignam iuventuti rei publicae capessendae auctoritatem disciplinamque praescribere; Sest. 14.

audacia: ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; Verr. IV, 73.

buccae: † pulsataeque buccae, dignae Capua; Piso 25.

causa: digna causa videretur cur ..; Verr. II, 117.

civis: si civis Romanus dignus isto negotio nemo fuit; Verr. V, 83. ne non unus iste civis Romanus illa cruce dignus (iudicetur); ib. 171.

conscientiae: an etiam consilia conscientiasque eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; Cluent. 56.

consilia: alia sunt tua facta atque consilia summa laude digna; Verr. III, 212. ſ. conscientiae.

consularis: ne unus modo consularis ... dignus illo honore, dignus re publica inveniretur; Phil. I, 14.

conventus: ut (conventus) non modo illa provincia, verum etiam hac re publica dignissimus existimetur; Verr. V, 94.

copia: exempla, quorum est copia digna huius imperii gloria; Sest. 101.

custodiae: custodias circumdat .. dignas scelere hominum perditorum; Catil. IV, 8.

Diana: etiam hostibus (Diana) digna quam sanctissime colerent videbatur; Verr. IV, 72.

disciplina: ſ. auctoritas.

donum: donum regale, dignum tuo pulcherrimo templo, dignum Capitolio atque ista arce omnium nationum, dignum regio munere; Verr. V, 184.

eques: ſ. alqs; Verr. III, 94.

exitus: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita atque factis ... consequatur; Verr. V, 189.

facinus: facinus quod maiore supplicio dignum sit; Verr. V, 154.

facta: ſ. consilia.

gravitas: o gravitatem dignam exspectatione! Sex. Rosc. 101.

homo: utrum digniores homines esse existimasti eos, ... qui aequo iure uterentur? Verr. I, 118. hominem dignissimum tuis moribus; ib. IV, 87. huc homines digni istius amicitia, digni vita illa conviviisque veniebant; ib. V, 30. nobilis homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. homo eis dignissimus, quibuscum vivit; ib. 133. hominem ... non modo facie, sed etiam oculo tuo dignissimum; Piso 8. homo dignissimus tuis laudibus; ib. 14. at hominem dignum mittent. num P. Servilio digniorem? Phil. XI, 25.

imperator, legio: dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore; Phil. XIV, 26.

incessus: incessus Seplasia dignus et Capua; Piso 24.

legatus: ſ. alqs; Flacc. 101.

locus: et erit dignior locus in terris ullus qui hanc virtutem excipiat? Milo 101.

luxuries: est enim quaedam (luxuries) ... ingenuo ac libero dignior; Piso 67.

maeror: qui .. questus, qui maeror dignus inveniri calamitate tanta potest? Quinct. 94.

mulier: ecqua virgo sit aut mulier digna quam ob rem ... diutius commoretur; Verr. I, 63.

munus: erat .. munus Scipionis dignum et eo ipso et illo Q. Metello; Sest. 124.

negotium: luteum negotium esse, non dignum quod in suo argento Verres haberet; Verr. IV, 32.

onus: onus ... dignum in quo omnis nervos ... contenderem; Verr. a. pr. 35.

oratio: oratio digna equitis Romani vel studio vel pudore; Planc. 58.

pars: horum ... vix decimam partem reperies ‖ repperis, al. ‖ gloria dignam; Planc. 60.

poena: poenam nullam suo dignam scelere suscepit; imp. Pomp. 7.

provinciae: provincias certe dignissimas vobis deligemus; Phil. XI, 24.

quaestor: ſ. alqs; Flacc. 101. — questus: ſ. maeror.

res: dignam rem esse regno Syriae, dignam regio munere, dignam Capitolio; Verr. IV, 65. quamquam ... res bellicas gesserat .. triumpho dignas; Phil. XIII, 9. ſ. tempus.

scelus: singulare scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12.

scribae: qui (scribae) digni sunt illo ordine; Verr. III, 183.

sedulitas: qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25.

sententia: numquam dubitavit sententiam ... se et re publica dignam dicere; sen. 8. aliam sententiam dicturum fuisse *se* eamque se ac re publica dignam; Phil. VIII, 2. qui dignas nobis sententias diximus; ib. XI, 3. dixit ... re publica dignam sententiam; ib. 15.

supplicium: quod supplicium dignum libidine eius invenias? Verr. II, 40.

tempus: si res, si vir, si tempus ullum dignum fuit; Milo 19.

tribunus; ſ. alqs; Flacc. 101.

verbum: quae (verba) scelere istius digna sint; Verr. V, 159. verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; ib. 170.

vir: vir ... eis consiliis ... dignior; Piso 54. sic ab illo ... omni laude et honore dignissimo viro dilectus est, ut ..; Planc. 27. virum omni laude dignum; Ligar. 2. vir bonus et re publica dignus; Phil. II, 56. vir patre, avo maioribusque suis dignissimus; ib. III, 25. ſ. artifex. tempus.

virgo: ſ. mulier.

virtus: virtus digna summo imperatore; Balb. 6. ut excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17. cum .. virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit; ib. 38.

voluntas: voluntas .. omni laude digna; dom. 131.

vox: erumpat ... vera et me digna vox! Phil. X, 19.

B. **allein: a. masc.:** I. adsequi possunt: quod etiam minus digni adsequi possint; Catil. III, 26.

facit: „nulla contumelia est, quam facit dignus.“ primum quid est dignus? nam etiam malo multi digni, sicut ipse. an quam facit is, qui cum dignitate est? Phil. III, 22.

II. praetereo: qui (populus) ... solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8.

b. neutr.: confero: stomachor, cum aliorum non me digna in me conferuntur; Planc. 35.

digredior, ſich entfernen, abſchweifen: alqs: quo ex loco sum digressus, revertar; Verr. V, 59. nusquam est a me digressus; Sulla 34.

oratio: huc longius ... ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; Verr. III, 163. unde digressa est oratio; ib. IV, 35.

digressus, Fortgang: digressum meum ... longe tuo praestitisse; Piso 63.

diiudico, entſcheiden: I. abſolut: cum contra ac Deiotarus sensit victoria belli diiudicarit ‖ iudicarit ‖; Phil. XI, 34.

II. de: de rationibus societatis volt diiudicari; Quinct. 43.

III. alqd: alterum levius est, propterea quod ... disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.

controversias: qui ... controversias non aequitate diiudicas; Caecin. 49.

dissensiones: [illae ... dissensiones ... ut ... internicione civium diiudicatae sint;] Catil. III, 25.

diiun— ſ. disiun—.

dilabor, zerfallen, entſchwinden: alqs: sunt alii plures fortasse, sed *de* mea memoria dilabuntur; Phil. XIII, 11.

alqd: omnia, quae dilapsa iam defluxerunt; Marcell. 23. „male parta male dilabuntur“; Phil. II, 65.

dilacero, zerfleiſchen: qui ... annum integrum ad dilacerandam rem publicam quaereret; Milo 24.

dilanio, zerreißen: P. Clodii cruentum cadaver ... canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.

dilargior, verſchenken: qui omnia ... quibus voluit est dilargitus; leg. agr. II, 81.

dilatio, Aufſchub: I. est quae est ... vel minimi dilatio temporis? Phil. III, 2.

II. propter: cum propter dilationem comitiorum ter praetor ... renuntiatus sum; imp. Pomp. 2.

dilato, ausdehnen: non dilatabo orationem meam; Flacc. 12.

dilectus: ſ. delectus.

diligens, wachſam, umſichtig, pünktlich, gewiſſenhaft: alqs: qua in re ita diligens erat, quasi ..; Quinct. 13. hic tu fortasse eris diligens, ne ..; Verr. I, 25. qui in re ... hereditaria tam diligens ... esset; ib. 126. dicere aude te diligentem; ib. III, 41. non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendis; ib. 107. homo frugi ac diligens; ib. IV, 39. nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; ib. 56. an (te) M. Annii ... auctoritas paulo diligentiorem ... fecerat? ib. V, 156. non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; ib. 157. in uno Gabinio sunt tam diligentes; imp. Pomp. 58. quis P. Octavio Balbo ... fide, religione, officio diligentior ... commemorari potest? Cluent. 107. neque .. hoc homine ... in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest; ib. 133. neque in eo solum diligens fuit, ut ..; ib. 191. sane est in eo diligens; leg. agr. I, 4. non fuit tam diligens, quam est Rullus; ib. II, 51. quos diligentissimos in exquirendis condicionibus civitatum ... esse arbitramur? Balb. 45. omnibus eram visus in omni officio diligentissimus; Planc. 64. tu in Caesaris memoria diligens? Phil. II, 110. quam diligentes libertatis vos oporteat esse; Fr. B. VII, 12. ſ. **ad,** II. diligens (4 St.) B. I, S. 80.

accusatio: tam severam diligentemque accusationem ... vobis placuisse; div. Caec. 73.

accusator: si ... diligens et firmus accusator ad iudicium veniret; Verr. II, 1.

agricola: ut ... diligentissimus agricola ... haberetur; Deiot. 27.

arator: Nympho ..., [diligentissimus] arator; Verr. III, 53. audietis Agrigentinorum, ... diligentissimorum aratorum querimonias; ib. 103.

cautio: utrum ... ulciscendi ... an pertimescendi diligentior cautio est? Phil. VII, 3.

consul: qui ... me non diligentissimum consulem ... existimari velint; Catil. II, 14.

custos: monitus a ... diligentissimo custode pacis; prov. cons. 39.

defensor: defendunt ... ut diligentissimum defensorem commodorum suorum; Balb. 43.

dux: quem ... diligentissimum ducem ... cognoverunt; Flacc. 8.

homo: homines ad legum defensionem ... diligentissimos .. accedere; div. Caec. 70. „effugiemus .. hominem in quaerendo nimium diligentem“; Verr. a. pr. 29. iste homo certus et diligens ... praesto est; ib. II, 92. habemus hominem ... in publicis religionibus foederum ... diligentem; ib. V, 49. C. Verres, ... homo sanctus et diligens; Cluent. 91. rem publicam .. homini ... diligenti .. commisistis; leg. agr. II, 100. hunc .. hominem ... tam in perditis rebus diligentem; Catil. III, 17. L. Flaccum, hominem cum semper in re publica tum in magistratibus gerendis, in sacerdotio caerimoniisque ... diligentissimum; Rabir. 27. Q. Pompeio, ... homini .. omnis officii diligentissimo; Cael. 73.

iudices: ut istos ego iudices ... tam diligentis ... non habeam; Verr. III, 143.

praetor: cum Haluntium venisset praetor ... diligens; Verr. IV, 51. iste .. praetor ... diligens; ib. V, 28. tam diu ... classem iste praetor diligens vidit; ib. 86.

praetura: quis non ... diligentissimam .. praeturam illius hominis existimat? Verr. III, 216.

procurator: constat procuratoris diligentis officium; Quinct. 61.

relatio: relatio ... diligens fuerat consulis; Piso 14.

satellites: quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum; prov. cons. 5.

senatores: idem, quasi ... senatores diligentes, bellicum me cecinisse dicunt; Phil. VII, 3.

senatus: non senatus in ea causa cognoscenda ... diligentior ... fuit; Rabir. 32.

servi: diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi ... diligentes solent; Phil. VIII, 32.

diligenter, achtſam, umſichtig, pünktlich, gewiſſenhaft: accuso: semper ei diligentissime ... accusaverunt; div. Caec. 71. accusavit Oppianicum; ... quam diligenter, postea dicam; Cluent. 20.

adorno: ut idem accusationem et petitionem [consulatus] diligenter adornet atque instruat; Muren. 46.

adservo: navis eorum atque onera diligenter adservanda curabat; Verr. V, 146.

ago: Caecilium ... hanc causam ... non nimis diligenter acturum; div. Caec. 71. haec omnia me diligenter ... acturum esse; Verr. a. pr. 40.

attendo: ſ. **attendo,** I. alqs; Quinct. 22. Verr. II, 82. V, 42. Caecin. 80. har. resp. 38. iudices; Sex. Rosc. 60. Verr. III, 104. Cael. 2. — III. alqm; Arch. 18. alqd; Quinct. 79. Verr. IV, 102. Font. 43. Fr. B. II, 8. reliqua; Verr. III, 72 (B. I, S. 325 f.).

audio: quoniam ... Hortensium diligenter audistis; Sulla 14. sum a vobis ... diligenter auditus; Phil. I, 38.

caveo: ut diligenter caveret atque prospiceret; Verr. II, 173. quibus hic ordo diligentissime caverat; Phil. I, 6. diligentius ... caveamus Antonium; ib. XI, 10.

cogito: quam .. rationem ... diligenter ... cogitare ... debetis; Cluent. 95. quid ... reddere deberet diligentissime cogitabat; Sest. 87.

cognosco: ut condicionem societatis diligenter cognosceretis; Qu. Rosc. 31. inimicos diligenter cognoscere; Verr. II, 135. diligenter testimonii verba cognoscite; Cael. 55.

colo: quos ... colendos sibi diligenter et retinendos esse arbitrantur; Verr. IV, 132. ſ. observo.

conficio: ſ. **conficio,** II. rationem; Verr. V, 147. tabulas; Qu. Rosc. 4. 7. Cluent. 82 (B. I, S. 615).

conligo: haec dum nostri conligunt omnia diligentius; imp. Pomp. 22.

conservo: aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum et conservandum; Verr. V, 25. ut ... ea (existimatio) diligenter conservata ac retenta videatur; Font. 28.

considero: velle se eam (trullam) diligentius considerare; Verr. IV, 63. consideres .. diligenter, utrum ..; Cluent. 135. diligenter considerate; leg.

agr. II, 77. si diligenter ... qui vir fuerit consideraris; Muren. 82.

constituo: ita diligenter constituta sunt iura decumano; Verr. III, 20. populus Romanus minus diligenter sibi constituet ||constitueret|| defensorem? Fr. B. III, 6.

consulo: sic diligenter Rullum sua lege consulere; ut ..; leg. agr. III, 3.

decerno: quid est decretum? ... quam diligenter! Cluent. 136. de universa re publica decernite diligenter; Catil. IV, 24.

defendo: quod diligenter defenditur; Sex. Rosc. 148. *ut non* minus diligenter illius existimationem ... viderer defendere; Tull. 3. quae (accusatio) ... diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium; Font. 4.

describo: quae diligentissime descripta ... iura finium ... sunt; Caecin. 74.

digero: quas (tabulas) diligentissime legi atque digessi; Verr. I, 60.

diiudico: qui tam diligenter ... verbis controversias ... diiudicas; Caecin. 49.

expendo: testem diligenter expenditis; Flacc. 12.

explano: explanandum est .. diligentius; Verr. V, 96.

explico: qui totam causam ... diligentissime vobis explicavit; Balb. 17.

expono: si, quae cognovi ..., diligenter exposuero; Verr. II, 179.

exquiro: qui pretia diligentissime exquisisti; Verr. III, 71. si pretium exquisisses diligenter; ib. 72.

facio: neque diligenter facere possum; Sex. Rosc. 123. fecit diligentissime; Verr. I, 60. LUDOS MINUS DILIGENTER FACTOS; har. resp. 21. qui sunt ludi minus diligenter facti? ib. quos ... ludos minus diligenter factos ... esse dicunt? ib. 22. SACRIFICIA ... MINUS DILIGENTER FACTA; ib. 37.

gero: ita diligenter Sex. Naevii studio ... morem gerunt; Quinct. 9.

habeo: mihi temporis eius ... habenda ratio est diligenter; Verr. I, 32. multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; ib. 57. sociorum ... rationem diligenter habere debetis; ib. II, 2. quorum (civium) vobis ... habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17.

instruo: ſ. adorno.

iudico: haec ... quis est qui ab illis ... diligenter iudicata arbitretur? Cluent. 127.

laudo: Popilium ... pro testimonio diligentissime laudat; Cluent. 132.

lego: ſ. digero.

mando: ut quid pollicitus sim diligenter memoriae mandetis; Quinct. 86. qui (magistratus) diligentissime mandatur a populo; Verr. II, 131.

noto: ſ. habeo; Verr. I, 57.

observo: diligenter observari videmur et coli; Muren. 70.

obtempero: illis legibus ... diligenter obtemperabat; Verr. V, 28.

pareo: me ... diligentissime senatui paruisse; dom. 50.

paro: „hortos ... diligenter eo loco parasti"; Cael. 36.

percipio: percipite .. diligenter quae dicam; Catil. I, 27.

perficio: ex ebore diligentissime perfecta argumenta erant in valvis; Verr. IV, 124.

perpendo: M. Catoni ... diligentissime perpendenti momenta officiorum omnium; Muren. 3.

perscribo: ſ. habeo; Verr. I, 57.

peto: cum ... petisset diligenter; Muren. 53.

prospicio: ſ. caveo; Verr. II, 173.

provideo: providendum (erit) diligenter, ne ..; Verr. III, 4. quae diligentissime providenda sunt; imp. Pomp. 20.

quaero: quaesivi .. diligenter; dom. 111. si diligenter quaeres; Planc. 60.

recondo: ceteri (libelli) ... diligentius sunt reconditi; Verr. II, 185.

reicio: diligenter reiectis ab accusatore iudicibus; Verr. I, 4.

removeo: cur tam diligenter nos in provinciis ab emptionibus removerent; Verr. IV, 10.

requiro: nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

respondeo: an de sororis filio diligentius respondendum est? Rabir. 8. quin criminibus ... diligentissime respondeam non recuso; Cael. 30.

restipulor: qui ... restipularetur a Fannio diligenter; Qu. Rosc. 56.

retineo: retinebatur hoc ... ab illis diligenter; Verr. III, 94. ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; Caecin. 70. non minus diligenter ea ... publica patrimonia iuris ... retinere debetis; ib. 75. quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; leg. agr. II, 30. ſ. colo. conservo.

rogo: quod diligentissime rogabat; Planc. 24.

sancio: diligentissime sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. quod non sit lege Iulia [...] sanctum diligenter; Piso 90.

scribo: (legem) diligentissime scriptam; Verr. III, 20. scripta lex ita diligenter est, ut ..; ib.

sermocinor: cum isto se diligenter sermocinaturam; Verr. I, 138.

servo: quae .. diligentius servanda ... erant; Verr. II, 185.

supplico: „condiscas .. mihi paulo diligentius supplicare"; Planc. 13.

venio: diligentius paratiusque venisses; Sex. Rosc. 72.

diligentia, Sorgfalt, Umſicht, Achtſamkeit: I. **Subject**: adsequitur: ut haec diligentia, quam ego a me exspectari maxime puto, nihil eorum investigare, nihil adsequi potuerit; Verr. II, 181.

certat: certet mea diligentia cum illorum omnium cupiditate; Verr. I, 3.

debet: consulum gravis ... diligentia debet esse; leg. agr. II, 100.

deest: ne .. accusatoribus diligentia ... deesset; Cluent. 192. mihi neque in consiliis ... capiendis diligentiam ... defuturam; Quir. 24.

est: sibi ait ... diligentiam ... cordi fuisse; Quinct. 93. in publicis ... rebus ... summa diligentia; Verr. II, 7. quae ista nova diligentia, quam ob causam abs te excogitata? ib. V, 156. summa est ... hominis in communem municipii rem diligentia; Cluent. 196. tantam in nobis consulibus fore diligentiam; Catil. I, 32. in quibus diligentia plena simultatum est; Flacc. 87. non est ... in volgo ... diligentia; Planc. 9. fuit in illo ... diligentia; Phil. II, 116. ſ. debet.

investigat: ſ. adsequitur.

minuit: quo facilius ... audiendi diligentia (tua) minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.

potest: ſ. adsequitur.

reformidat: diligentia (mea) speculatorem reformidat; div. Caec. 51.

solet: diligentia quae solet adhiberi in cetero iudicio; Cluent. 115.

videtur: mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ... diligentia; Verr. V, 28.

vincit: quod ... mea diligentia istorum impudentiam vicerat; Verr. a. pr. 16.

II. **nach Verben**: 1. **Accuſativ**: adfert: iste motus servitiorum ... tibi .. diligentiam custodiendae provinciae ... attulit? Verr. V, 15.

adhibeo: ſ. **adhibeo,** diligentiam (4 St.) B. I, S. 99, a.

adiungo: in altera (parte) diligentia vestra nobis adiungenda est; Cluent. 8.

augeo: augebimus diligentiam; Marcell. 22.
cognosco: ſ. **cognosco**, III. diligentiam (4 St.) B. I, S. 560, b.
comparo: subsidium mihi diligentiam comparavi; Quinct. 4.
conlaudo: eorum ... diligentiam .. conlaudat; Verr. V, 161.
consumo: in quo omnis nostra diligentia ... consumatur; Verr. I, 112.
declaro: diligentiam (meam) multitudo litterarum ... declaravit; Verr. I, 16.
desidero: crimina, quae patroni diligentiam desiderant; Rabir. 9.
despicio: quin ... non solum meam, sed etiam vestram diligentiam ... despexerit; leg. agr. III, 3.
excogito: ſ. I. est; Verr. V, 156.
exspecto: ſ. I. adsequitur.
habeo: si eandem vim, diligentiam ... habent adversaria; Qu. Rosc. 6. habetis hominis .. diligentiam; Verr. V, 25.
laudo: laudabam ... incredibilem diligentiam Cn. Pompei; Milo 65.
oppugno: horum omnium ... diligentiam ... mater oppugnat; Cluent. 199.
perspicio: ſ. 5. postulo pro.
pertimesco: esse mihi nimiam diligentiam pertimescendam; Catil. III, 7.
pono: ut ... diligentiam .. suam in petitione non possit ponere; Muren. 45.
praesto: quod fidem meam diligentiamque praestarem; Caecin. 5.
praetermitto: ſ. I. videtur.
probo: si in hac causa nostrum officium ac diligentiam probaverimus; div. Caec. 72. cum ipsa in ‖in ipsa‖ accusatione eorum ... diligentia probaretur; Verr. I, 17. probatam meam fidem esse et diligentiam; ib. 19.
puto: ne ... diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. diligentiam ... nimiam nullam putabam; Milo 66.
recordor: est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73.
reprehendo: huius diligentia reprehendenda non esset; Flacc. 31.
requiro: in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? Flacc. 32. an diligentia umquam requisita est? Balb. 9.
specto: in quo meam ... diligentiam spectari volo? Verr. III, 137.
video: videte maiorum diligentiam; Verr. IV, 9. videte hominis ... diligentiam; ib. 73. leg. agr. II, 28. videte hominis diligentiam; ib. 23. videte diligentiam Gallorum; Sulla 36.

Lücke: contra bellum praedonum classem habuit ornatam diligentiamque * ‖adhibuit‖ in eo singularem; Verr. V, 42.

2. **Genetiv**: sum: est ingenii diligentiaeque tuae; Verr. III, 16.

3. **Dativ**: eripio: cuius iste .. diligentiae .. nulla ratione eripi possit; Verr. III, 64.
obsisto: quoniam ... diligentiae meae ... obstitisti; Rabir. 6.
satisfacio: satis fidei et diligentiae meae ... fecisse videar; Qu. Rosc. 14.

4. **Ablativ**: sum: cum maiores nostri tanta diligentia ... fuerint; Caecin. 34. qua diligentia fuerit; Cluent. 47. Metellus ... tanta diligentia fuit; Arch. 9.

5. **mit Präpoſitionen**: conicio in: haec ... crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam ... coniecta sunt; Muren. 73.
constituo in: si quidem (existimatio tua) in Apronii constituitur diligentia; Verr. III, 154.
dico de: nihil de hominis ... diligentia dicam; Verr. V, 20.
discedo ab: quam longe videar ab ... diligentia (mea) discedere; Font. 12.
interest inter: tantum intererit inter vestram et privatorum diligentiam? leg. agr. II, 82.
postulo pro: pro .. hac, quam perspicitis, ad conservandam rem publicam diligentia nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23.

III. **nach Subſtantiven**: 1. fructus: (meae) diligentiae .. capiam fructum; Verr. a. pr. 32. cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; ib. I, 20.
magistra: vita ... haec rustica ... diligentiae .. magistra est; Sex. Rosc. 75.
pensum: meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; Verr. III, 109.
periculum: eos velle meae fidei diligentiaeque periculum facere; Verr. a. pr. 34.
vicarius: nolite mihi subtrahere vicarium meae diligentiae; Muren. 80.

2. homo: homo summa ... diligentia; Verr. a. pr. 30.
vir: vir summa ... diligentia; Muren. 48.

3. alqd cum: „quid mihi ... cum ista ... diligentia?“ Quinct. 55.

IV. **Umſtand**: 1. **Ablativ**: adsequi: quibus rebus id adsecutus es? ... diligentia? Verr. III, 41.
bonus: agros habent ... diligentia ... meliores; Flacc. 71.
circumcludi: te ... mea diligentia circumclusum; Catil. I, 7.
commendare: qui causam senatus ... sic sua diligentia multitudini commendavit, ut ..; sen. 20. cui non illa civitas sit huius ... diligentia commendatior? Balb. 43.
comprimi: ista ... privatorum diligentia comprimentur; Muren. 85.
conferri: haec omnia summa ... diligentia recognita et conlata et ... obsignata sunt; Verr. II, 190.
conficere: ut is idem conficeret diligentia ... sua; Verr. a. pr. 6.
consequi: tantam causam ... diligentia consequi; div. Caec. 39. omnia ... diligentia est consecutus; Cael. 74.
constitui: ut ... mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videretur; Verr. I, 5. omnia et provisa et parata et constituta sunt ... mea summa ... diligentia; Catil. IV, 4.
custodiri: summa diligentia vitam Sex. Roscii custodiri; Sex. Rosc. 28.
defendere: qui videbatur eorum fortunas fide diligentiaque sua posse defendere; div. Caec. 67. me ... privata diligentia defendi; Catil. I, 11. cum .. C. Caesar ... diligentia ... sua castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.
devitare: quas (insidias) .. mea diligentia devitarim; Verr. a. pr. 3.
eniti: ut ... enitendum .. (sit eis) omni ... diligentia; Sest. 99.
facere: si facultatem vere ... iudicandi ... diligentia mea fecero; Verr. II, 179. — fieri: eius ... diligentia factum est, ut ..; Sex. Rosc. 27. fit vestra diligentia; Planc. 84.
frangere: ut .. Catilinam diligentia mea ... fregistis; Phil. IV, 15.
investigari: quoniam diligentia inimici investigatum est quod latebat; Ligar. 1.
muniri: fuit (aetas M. Caelii) ... patris diligentia ... munita; Cael. 9.
notari: haec ... diligentia C. Memmii publicis tabulis esse notata atque testata; Vatin. 34.
obsignari: ſ. conferri.
obstupefieri: non obstupefactus ac perterritus mea diligentia ... esse dicetur; Catil. II, 14.
par: diligentia par eis, quos ..; Cluent. 107.
parari: ſ. constitui; Catil. IV, 4.
pari: diligentia ... petitorum honos paritur; Planc. 7.
patefieri: mea ... diligentia ... coniurationem patefactam esse; Catil. IV, 5.

perficere: diligentia perfecit, ut ..; Sex. Rosc. 149. mea diligentia perfeci, ut ..; Verr. II, 169. diligentia .. perfecit; Muren. 42.

perpendere: omnia acerbissima diligentia perpendemus? Balb. 11.

perterreri: ſ. obstupefieri.

praestare: sive egomet aliquid ... diligentia ... praestare debui; dom. 17.

providere: tu tua ... diligentia ... potes providere; Verr. a. pr. 51. ſ. constitui; Catil. IV, 4.

reverti: uti ... aratores vestra ... diligentia ... in sedis suas revertantur; Verr. III, 228.

sublevari: summa tribunorum ... diligentia sublevati; sen. 18.

sustinere: magnitudinem causae ... sustinere .. diligentia; div. Caec. 73.

testari: ſ. notari.

vitare: quam (mortem) ... coniugis diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5.

Züge: quam quidem rem quanta ... diligentia senatus * ||*egerit*||; dom. 136.

2. **Präpoſitionen**: cum: servatus est a procuratore summa cum diligentia; Quinct. 61. qui iurati statuere maiore cum ... diligentia debuerunt; Cluent. 121.

ex: etiam plus ex nimia praetoris diligentia suspicionis ... futurum; Verr. V, 103.

in: in audiendi diligentia non minus religioni tribuere quam voluptati; Verr. III, 10.

pro: petit ab eo pro sua fide ac diligentia ..., ne ..; Verr. I, 135.

diligo, hochachten, ſchätzen, lieben: I. **abſolut**: a bonis viris ... diligi; Sest. 137. diligi gloriosum est; Phil. I, 33.

II. **mit Object**: alqm: quos diligebat; Quinct. 70. usque eone te diligis? Qu. Rosc. 5. qui diligebant hunc; ib. 29. istum ... cives Romani ... diligunt; Verr. II, 15. cum iste Dorotheum sic diligebat, ut ..; ib. 89. ab universa provincia ... diligitur; ib. 168. hunc cubicularii diligunt; ib. III, 8. valde .. te Syracusani ... diligunt; ib. IV, 145. sic hanc Tertiam dilexit, ut ..; ib. V, 31. maxime ... Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. non multi mihi ab uno sic diligi videntur; ib. 198. qui te .. diligunt; Sulla 35. hunc ego non diligam? Arch. 18. Marius item eximie L. Plotium dilexit; ib. 20. hodie sic hunc diligit, ut ..; Sest. 6. qui .. me ipsum ... unice diligebat; ib. 29. se a suis civibus ... diligi; Vatin. 7. quem propter haec ipsa studia diligebat; Cael. 54. ut eos ... diligitis et caros habetis; Balb. 59. me Cn. Pompeius ... semper dilexit; Piso 76. cum me ... diligat; ib. 82. quod is ab sociis unice diligebatur; Planc. 24. Macedonia sic eum diligit; ib. 28. ut eos saepe, quos numquam vidimus, diligamus; Marcell. 9. quod eos plus etiam rei publicae ... gratia diligo; Phil. I, 8. an ille quemquam plus dilexit? ib. II, 88. Trebellium valde iam diligit; ib. VI, 11. hi Antonium diligent? ib. VII, 21. quos acerbissime ceteri oderunt, tu constantissime diligas? ib. X, 4.

alqd: quod tanto opere diligis ||didicisti||; Muren. 23.

adulescentulum: qui adulescentulus ... sic ab illo ... viro dilectus est; Planc. 27.

amicum: amicum atque hospitem meum Sthenium, quem ego ... singulariter ||singulare|| dilexissem; Verr. II, 117.

auctores: qui .. victor pacis auctores diligit; Marcell. 15.

civem: hoc etiam magis ab omnibus eius modi civis ... diligendus est; Verr. III, 2.

civitatem: quam (civitatem) meus frater in primis ... diligit; Flacc. 52.

consilia: quam diu C. Caesaris consilia in re publica non maxime diligebatis; prov. cons. 25.

continentiam: mirifice .. Servius maiorum continentiam diligebat; Phil. IX, 13.

filium: quem (filium) diligebat; Cluent. 135.

hominem: sic .. nostros homines diligunt, ut ..; Verr. II, 7. homo nobilis, qui a suis ... diligi vellet; ib. IV, 51. si qui hominem non diligunt; prov. cons. 29.

hospitem: ſ. amicum.

imperium: ut ... imperium .. populi Romani sic diligant, ut ..; Verr. V, 8.

ingenia: poëtae, quorum ego semper ingenia dilexi; Sest. 123.

insulam: ut haec insula ab ea (Cerere) ... diligi ... videatur; Verr. IV, 107.

magnificentiam: populus Romanus ... publicam magnificentiam diligit; Muren. 67.

mansuetudinem: an mansuetudinem (eius) victi (magis) dilexerint; imp. Pomp. 42.

matrem: *matrem Bostaris* ... infami ac noto adulterio iam diu diligebat; Scaur. 8.

nomen: ut non solum rem publicam nostram, sed etiam ... nomen ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 163.

observantiam, officia: officia observantiamque (hominis) dilexit; Balb. 63.

palaestritas: ut ille palaestritas diligeret; Verr. IV, 139.

patriam: quam (patriam) ... certe dilexeram; Sest. 145.

pudorem: sin ... pudorem, veritatem virtutemque diligitis; Cluent. 200.

rationem: antiquam officii rationem dilexit; Quinct. 59.

rem publicam: quin eos tam oderim quam rem publicam diligo; Phil. XI, 36. ſ. nomen.

senatum: qui si senatum dilexisset; Phil. XIII, 27.

tribulis: ne observent tribulis suos, ne diligant; Planc. 45.

veritatem, virtutem: ſ. pudorem.

virum: illum virum ... praecipue dilexi; Scaur. c. 1 § 4.

diligo, auswählen (vgl. **deligo**): ducem: ad quod (bellum) populus Romanus ita sibi ipse dilegit ||diligit, delegit|| idoneum ducem; Phil. XI, 17.

imperatorem: imperator est diligendus ||del.||; Phil. XI, 16. ut ad arbitrium illorum imperatores etiam diligamus ||del.||; ib. 38.

iuventutem: dilecta ||del.|| iuventus; Milo 67.

dilucesco, hell werden: cum iam dilucesceret; Catil. III, 6. diluxit, patet, videmus omnia; Phil. XII, 5.

dilucide, klar, deutlich: diluo: quod crimina diluere dilucide ... solerent;

respondeo: dum ... accusationi breviter dilucideque respondeo; Cluent. 8.

veto: quae (lex) dilucide vetat ..; Sest. 133. cum mea lex dilucide vetet ..; Vatin. 37.

diluculum, Morgendämmerung: primo diluculo nuntius hic Ameriam venit; Sex. Rosc. 19.

diluo, auseinanderſetzen, entkräften: I. cum ego una quaque de re dicam et diluam; Cluent. 6.

II. alqd: nisi forte exspectatis ut illa diluam; Sex. Rosc. 82. quae tu ... diluas oportet; Cael. 35. quia dedisti mihi .. quod diluerem; Scaur. 14.

crimen: ſ. **crimen**, II, 1. diluo (9 St.) W. I, S. 719, b.

res: res tam levis qua ratione infirmem ac diluam; Sex. Rosc. 42.

dilutius, verdünnt: Gallos post haec dilutius esse poturos; Font. 9.

dimano, ſich ausbreiten: meus hic forensis labor vitaeque ratio dimanavit ad existimationem hominum paulo latius; Cael. 6.

dimicatio, Kampf, Ringen: I. est: talis in rem publicam nostram labor, adsiduitas, dimicatio; Balb. 6. si quae dimicatio capitis futura (est); Milo 100.

II, 1. defugio: nullas enim sibi ... vitae dimicationes ... defugiendas putavit; Planc. 77.

denuntio: ut ... mihi caedem et dimicationem denuntiarent; dom. 55.

fugio: me ... dimicationem caedemque fugisse; Sest. 45.

paro: cum ... infinita dimicatio pararetur; Planc. 89.

2. obicio: qui se ... dimicationi capitis ... obiecerit; Balb. 23.

3. obicio in: numquam me ... in tot ac tantas dimicationes ... obiecissem; Arch. 14.

III. metus: propter metum dimicationis; sen. 29. auxerunt dimicationis metum; ib. 33.

IV. 1. committi: illam pugnam ... parva dimicatione commissam arbitraris? Muren. 33.

conservare: cum .. rem publicam ... conservarint dimicatione et periculo vitae suae; Phil. XIV, 37.

Zeit: si non (existimationis partae fructus) ... dimicatione fortunae deserviet || deserit, al. ||; Sulla 77.

2. cum: subvenire ... periculis maximis cum dimicatione capitis; prov. cons. 23.

in: quod in tanta dimicatione capitis ... fieri necesse est; Rabir. 5. quae (amicitia) in capitis dimicatione a Ser. Sulpicio non idcirco obruetur, quod ..; Muren. 8. pater ut in dimicatione fortunarum ... obesse filio debeat? Planc. 31.

sine: erepti enim estis ... sine dimicatione; Catil. III, 23. id ... sine maximis dimicationibus meis me esse ausurum; Milo 82.

dimico, kämpfen, ringen: I. **abſolut**: 1. **unperſönlich**: omni ratione erit dimicandum; div. Caev. 72. si dimicare placuisset; sen. 3. armis .. fuit dimicandum; Planc. 87. fortitudo dimicare iubet; Phil. XIII, 6.

2. **perſönlich**: alqs: L. Lucullo dimicante; Arch. 21. quia nolui dimicare; Planc. 89. se maluisse non dimicare; Marcell. 15. quid ... properet dimicare? Phil. XII, ..

acies: „ne videret unius corporis duas acies ... dimicantis"; Phil. XIII, 40.

II. **mit Ergänzung**: cum: ſ. **cum**, I. dimico (6 St.) B. I, S. 743, b. — de: ſ. **de**, I. dimico (6 St.) S. 5, b.

pro: pro salute patriae cotidie dimicare erat ... molestum; har. resp. 41. privatus .. ne quis vir ... pro nostro imperio ... dimicaret; Balb. 25. an ... Dolabella pro te in Hispania dimicaret? Phil. II, 76.

dimidiatus, halb: eximi iubet ... ex anno unum dimidiatumque mensem; Verr. II, 129.

dimidius, halb: A. pars: pro dimidia parte; Qu. Rosc. 32. „magno tu tuam dimidiam partem decidisti"; ib. tuam partem dimidiam ... decide; ib. 34. PARTEM DIMIDIAM ... ME SOLUTURUM; ib. 37. ut ... partem eius dimidiam Roscio dissolveret; ib. 38. repromisisse ... eius partem dimidiam; ib. 39. cum ... pars eius dimidia Roscii esset; ib. 51. ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; ib. 56. dimidias venire partis; Verr. III, 40. ad dimidias partis emendas; ib. si pluris vendidisses tu dimidias; ib. plus etiam quam dimidiae venierunt; ib. quae dimidiae essent; ib. 117. ex parte dimidia; dom. 38.

B. pervenit: ne minus dimidium ad A. Trebonium ... perveniret; Verr. I, 123.

impero: dimidium eius ... imperavit; Flacc. 32.

abl.: dimidio fere pluris; Verr. III, 77. Tull. 14. dimidio ... plus; Verr. III, 117. quos dimidio redderet stultiores; Flacc. 47. prope dimidio carius; dom. 115.

dimin— ſ. **demin—**

dimissio, Entlaſſung: classis .... infirma propter dimissionem propugnatorum atque remigum; Verr. V, 86.

dimitto*), fortſchicken, herumſchicken, entlaſſen, laſſen, aufgeben: I. **abſolut**: Tullius statim dimittit ad amicos; Tull. 22.

II. **mit Object**: alqm.: quos illa ... cum quaestu ... dimittit; Verr. II, 6. Venerios ... circum agros eius ... dimittere; ib. 92. erant ... ceteri dimissi; ib. V, 87. neque quemquam esse dimissum; ib. 102. quot et quanti quemque dimiserit; ib. 112. si pater vendidit, eum ... ex potestate dimittit; Caecin. 98. ut ... hunc ... ab se dimitteret; Sulla 57. ut te ... tacitus dimitterem; Vatin. 1. ut ... (te) vexatum ... vellem dimittere; ib. ut eum ... a se dimitteret; Deiot. 21.

beluam: beluam ne inclusam ... dimittatis cavete; Phil. VII, 27.

censores: in omnis civitates ... censores dimisit; Verr. II, 136.

coetum: vixdum etiam coetu vestro dimisso; Catil. I, 9.

commemorationem: non cum vitae tempore esse dimittendam || *dimetiendam*, al. || commemorationem nominis nostri; Arch. 29.

concilium: Cornelium concilium illo die dimisisse; Vatin. 5.

consilium: ſ. **consilium**, II, 1. dimitto (4 St.) B. I, S. 645, b.

custodiam: praesidium tu rei publicae, custodiam provinciae ... dimisisses, si ..? Piso 48. custodiam mei capitis dimittere; Planc. 97.

duces: cum praedonum duces accepta pecunia dimiserit; Verr. I, 9.

equitem: neque ante (equitem) dimissum quam ..; Verr. III, 60.

exercitum: dimittendi .. exercitus quam potes adferre causam? Piso 47. exercitum dimisisti; ib. 91. an Deiotarus ... continuo dimisit exercitum? Deiot. 19. ut omnes exercitus dimittantur; Phil. VII, 2.

familiam: si familiam tuam dimisisses; Piso 48.

familiarem: eum familiarissimum suum dimittere ab se; Sulla 57.

filium: alterum (filium) a se non dimittebat; Sex. Rosc. 45.

hominem: Epicrates homines ... male ab se acceptos dimittit; Verr. II, 56. qui ... honestos homines ... a consilio .. dimittat; ib. 79. quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; ib. III, 141. ut homines servos ... e medio supplicio dimiserit; ib. V, 13. hominem amantissimum sui ... dimittendum esse; Sulla 57.

ignominiam, iniuriam: possemus hanc iniuriam ignominiamque nominis Romani inultam impunitamque dimittere? Verr. V, 149.

iudicium: dimittitur iudicium; Verr. II, 70. illud (iudicium) pro potestate dimitti iussit; Cluent. 74.

ius: concessa omnibus iura dimitto; Cael. 80. sui quemque iuris ... dimittendi esse dominum; Balb. 31.

libertatem: quam (libertatem) ego neque dimisi umquam neque dimittam; Planc. 94.

lictores: lictoribus dimissis; Planc. 98.

milites: remigibus militibusque dimissis; Verr. V, 100. te pretio remiges militesque dimisisse arguo; ib. 133. quos (milites) ... beneficii causa a se esse dimissos; Piso 92. (milites) non dimissi abs te; ib. 96

nautas: „dimiserat nautas"; Verr. V, 110. remiges nautasque dimissos; ib. 131.

partem: partem militum ... dimisit; imp. Pomp. 26.

*) † dimissius; Sex. Rosc. 11.

patrimonium: quod patrimonium unius incommodo dimittetur; Caecin. 75.
plebem: plebem a iudicio dimisimus; Planc. 21.
praesidium: ſ. custodiam; Piso 48.
pueros: pueros circum amicos dimittit; Quinct. 25.
quaestionem: si dimisisset eo tempore quaestionem; Verr. II, 74. quaestio illo die ... dimissa est; Cluent. 176.
remiges: tu pretio remiges dimisisti; Verr. V, 136. ſ. milites; Verr. V, 100. 133. nautas; Verr. V, 131.
regem: quem ad modum regem ex provincia spoliatum ... dimitteret; Verr. IV, 63. quem (regem) L. Sulla ... cum pace dimisit; Muren. 32.
senatum: praetor ... dimitti iubet senatum; Verr. IV, 146. quoad senatus est dimissus; Milo 28.
servos: ſ. hominem; Verr. V, 13.
tempus: nullum tempus ... dimittam; Phil. III, 33.
vitam: quae (vita) me ... dimissa molestiis omnibus liberaret; Phil. II, 37.
uxorem: neque (uxorem) dimittere propter dotem volebat; Scaur. 8.

dimoveo, (vgl. **demoveo**), entfernen: alqm: qui hos dimovit; Planc. 17.
rem publicam: rem publicam de suis possessionibus ... dimoveri ||dem.||; leg. agr. III, 15.

dioecetes, Finanzbeamter: est: „dioecetes fuit regius"; Rab. Post. 22.
potest: id .. [facere] non poterat nisi dioecetes; ib. 28.

diploma, Empfehlungsbrief: mitto diplomata tota in provincia passim data; Piso 90.

directus (der.), gerade: alqd: quid est in iudicio? directum, asperum, simplex; Qu. Rosc. 11.
Henna: Henna ... ab omni aditu circumcisa atque directa est; Verr. IV, 107.
iter: derectum iter ad laudem ... qui probaverunt; Cael. 41.
ordo: fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin. 22.
ratio: vera illa et derecta ratio; Cael. 42.
senex: huic tristi ac derecto seni responderet Caelius ..; Cael. 38.

direptio, Plünderung: I, 1. abest: abesse videbatur a foro ... bonorum ... indigna direptio; Verr. V, 31.
est: quae est ista ... direptio sociorum? Verr. III, 88. „tibi .. direptio .. sociorum impunita fuit"; Catil. I, 18. in urbe auri, argenti maximeque vini foeda direptio; Phil. II, 62.
excogitat: direptio eius pecuniae ... hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.
impendet: impendebat ... direptio; dom. 25.
permovet: non me bonorum direptio ... permovet; dom. 146.
2. sum: nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse ac meorum bonorum direptio? dom. 51.
II, 1. ago: nihil aliud *neque gestum* neque actum est nisi ... direptiones; prov. cons. 9. quid tandem erat actum aut gestum ...? an sociorum direptio? Piso 40.
commemoro: unius .. urbis ... direptionem commemorabo et in medium proferam; Verr. IV, 115.
conqueror: non illi ... bonorum direptiones ... conquerebantur; Verr. IV, 111.
denuntio: cum ... direptio denuntiaretur; Sest. 46.
gero: ſ. ago. — profero: ſ. commemoro.
propono: ante oculos ... aratorum direptiones ... proponite; Verr. III, 58.
2. impono: huic ... direptioni cellae nomen imponis; Verr. III, 197.
3. advolo ad: alter advolarat subito ad direptionem ... sociorum; Phil. X, 12.
incito ad: cum .. homines ... ad direptionem incitarentur; Sest. 34.
loquor: de: quid loquar ... de direptione fanorum? Phil. XI, 6.

direptor, Plünderer: I. facio: cum ... direptoribus .. bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; sen. 22.
II. genus: quos ... in eodem genere .. direptorum .. pono; Catil. II, 20.

diribeo, ſondern: tabellas: dum de te quinque et septuaginta tabellae diribeantur; Piso 96. diribitae *tabellae;* Planc. 49.

diribitio, Sonderung der Stimmtafeln: nihil iam est ... quod diribitio ... exspectetur; Planc. 14.

diribitor, Sonderer der Stimmtafeln: I. sum: vos diribitores ... fuisse tabellarum; Piso 36.
II. video: quando illa dignitate .. diribitores ... vidistis? sen. 28.

dirigo, (der.), richten, lenken: alqd: haec omnia ad rationem civitatis si dirigas; Muren. 77.
cursum: quo (gubernatores) cursum suum derigere debeant; Sest. 98.
vitam: M. Catoni vitam ad certam rationis normam derigenti; Muren. 3.

dirimo, trennen, vereiteln: pacem: „ideone ego pacem Pyrrhi diremi?" Cael. 34.
societatem: cum ille ... omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6. hanc iucundissimam vitae atque officiorum omnium societatem certi homines ... falsis criminibus diremerunt; dom. 28. „utinam .. cum Caesare societatem ... numquam diremisses!" Phil. II, 24.

diripio, rauben, plündern, berauben: I. **absolut:** 1. trado ad: cum ... alteri Syriam ... ad diripiendum tradidisses; dom. 60.
2. cupiditas: quibus causa belli propter diripiendi cupiditatem inferatur; imp. Pomp. 65.
II. **mit Object:** alqd: ubi omnia diripuit; Piso 48. ut ... omnia ... diriperet; Phil. X, 12. omnia ... diripere cupientis; ib. XI, 4. ſ. argentum.
aedem: quae (aedis) ab isto sic ... direpta est; Verr. IV, 122.
Ambraciam: Ambracia direpta; Piso 96.
aratores: licentiam diripiendorum aratorum; Verr. III, 32. aratores indignissimis iniuriis ... diripi; ib. 52.
argentum: argenti vestisque stragulae domi quod fuerit esse direptum; Verr. II, 20.
bona: ſ. **bonus,** B, II, 2, a. diripio (11 St.) B. I, S. 430, b.
domum: domus mea diripiebatur; sen. 18. quibus inspectantibus domus mea .. diriperetur; dom. 113.
fanum: fana direpta; Verr. IV, 139. fani locupletissimi ... diripiendi causa; imp. Pomp. 23. a te Iovis Urii ||vel suri|| fanum antiquissimum ... direptum est; Piso 85.
fortunas: ad fortunas aratorum .. diripiendas; Verr. III, 24. in aratorum .. fortunis .. diripiendis; ib. 131. diripi fortunas; dom. 98. fortunas locupletium diripere; Vatin. 6.
fructus: cum fructus diripiebantur aratorum; Verr. III, 198.
hereditatem: qui hereditatis deripiendae participes fuissent; Verr. IV, 139.
instrumentum: omne instrumentum diripuit Verr. III, 57.
Italiam: attribuit ... Italiam .. diripiendam .. Catilinae; Catil. IV, 13.
oppidum: quod (oppidum) ... direptum .. erat; Verr. I, 86. oppida pacata sociorum ... diripienda ... curasti; ib. 56.
portum: portum Caietae ... a praedonibus esse direptum; imp. Pomp. 33.

provincias: ad ... diripiendas .. provincias; imp. Pomp. 57. (an fidem) diripiendarum .. provinciarum? Phil. XIII, 42.
res: quas (res) ... ex tota Asia direptas ... congesserat; imp. Pomp. 22.
socios: socios, quos diripuit; har. resp. 58. diripuit socios; Fr. B. VIII, 7.
vestem: ſ. argentum.
villas: diripiuntur villae; Phil. III, 31.
urbem: cum operis ... ad diripiendam urbem concitatis; Sest. 38.

diritas, Schrecklichkeit: quamquam es omni diritate atque immanitate taeterrimus; Vatin. 9.

dirumpo, zerreißen, pass. berſten: alqm: quem tu dirumperis cum aedilicium vides; Vatin. 16.
furiam: dirumpatur licet ista furia; dom. 99.
hominem: homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; Phil. XIII, 26.

diruo, zerſtören, verkürzen: alqm: aere dirutus est; Verr. V, 33.
alqd: quod ... dirueris, aedificaris; dom. 137.
domum: qui ... meam domum diruit; Cael. 78.
hominem: homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; Phil. XIII, 26.
tectum: tectum diruunt; Tull. 34.

discedo, auseinandergehen, ſich trennen, weggehen, ſich entfernen, abziehen, davonkommen, hingehen, ſchwinden: I. **unperſönlich:** sine vadimonio disceditur; Quinct. 23. disceditur; ib. 25. ita tum disceditur, ut ..; ib. 29. postea quam inde discessum est; ib. IV, 63. mature disceditur; Tull. 20. testamento ... obsignato disceditur; Cluent. 37. multo esse indignius ... discedi ab legibus; ib. 146. sine iudicio ... discessum est; ib. 161. discessum est; Sest. 74. turpe est ... ab eorum (deorum) aris ... ad saga sumenda discedere; Phil. XIV, 2.
II. **perſönlich:** alqs: conturbatus sane discedit Quinctius; Quinct. 32. iam tu potes liberatus discedere; ib. 44. discedens in memoriam rediit Quinctius ..; ib. 57. si in causa pari discedere inferior videretur; ib. 59. ut hinc discedas; div. Caec. 52. te sine vituperatione ... discedere; ib. 60. ut turpissime flagitiosissimeque discedat; ib. 71. simul ac discesserunt; Verr. I, 88. tum discedunt; ib. 138. ut sine praeda ipse discederet; ib. II, 37. qui, ante quam aditum in ius esset ..., discessisset ib. 55. hos pateris impune discedere? ib. 57. discedunt omnes; ib. 71. postea quam illinc discessi; ib. 161. ut accepto lucro discederet; ib. III, 67. ut ipsi sine ignominia ... discederent; ib. 69. si discessissent; ib. 121. cur non in media oratione mea consurgitis atque discediti? ib. 208. iubet illos discedere; ib. IV, 65. discedens mandat proagoro Sopatro ..; ib. 85. omnis liberatos discessisse; ib. 140. cum discediti; Font. 28. se, quo impudentius egerit, hoc superiorem discessurum; Caecin. 2. ut statim testificati discederent; ib. 45. si ... statim Caecina discessisset; ib. 46. qui vivus discesserit; ib. „quam ob rem discede"; Catil. I, 18. [con]victus fractusque discessit; Flacc. 41. te iam illinc cum tua fugitivorum manu discessisse; dom. 7. non nulli propter timorem ... discesserunt; ib. 8. qui discesserunt; ib. 10. repudiatus convictusque discessit; ib. 50. duplicata gloria discessissem; ib. 95. ne constricti discedatis cavete; Rab. Post. 18. nec vero usquam discedebam; Phil. I, 1. ea mente discessi, ut ..; ib. 6. qui quidem discedens mecum ita locutus est; ib. IX, 9. — ab: ſ. **ab,** I. discedo (29 St.) B. I, S. 6, a. — abs: hunc abs te sine praemio discedere noluisti; Verr. III, 141. — de: ſ. **de,** I. discedo (5 St.) S. 5, b. — ex: discessi cum fratre e curia; Verr. IV, 145. se ex iudicio discessisse victum; Cluent. 111. — in: in vestra tecta discedite; Catil. III, 29. tu in cubiculum discessisti; Deiot. 19.
audacia: quae ... a te non discedit, audacia; Phil. II, 90.
cives: cives Romani a me nusquam discedere; Verr. IV, 146.
fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.
frequentia: cum haec frequentia totius Italiae Roma discesserit; Verr. a. pr. 54.
gladiatores: ab his hoc postulare homines sicarios atque gladiatores, ... ut spoliis ex hoc iudicio ornati ... discedant; Sex. Rosc. 8.
homo: insimulat hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59. ſ. gladiatores.
iniuria: si istius haec tanta iniuria impunita discesserit; Verr. IV, 68.
invidia: ab eo invidiam discedere aliquando; Cluent. 83.
mater: patimini matrem ... victam potius vestra aequitate discedere; Cluent. 200.
possessores: possessores animo aequiore discedent; Phil. VI, 14.
praesidia: cum bonorum praesidia discesserint; Phil. VII, 18.
pueri: pueri ... neque ab argento digitum discedere; Verr. IV, 33.
rex: rex ita discessit, ut ..; Verr. IV, 62.
senatus: senatus ... perturbatus .. discedit Verr. IV, 85.
sicarii: ſ. gladiatores.
tyrannus: tyrannus non discedebat longius; Verr. IV, 51.

disceptatio, Erörterung, Verhandlung: I, 1. est: nulla disceptatione ... privata publicare; leg. agr. II, 57. iuris tamen disceptationem esse voluit; Milo 23.
2. sum: illa tandem ... disceptatio ... fuit? Cluent. 90. vis illa fuit et ... quidvis potius quam ... disceptatio; ib. 96. hic tandem disceptationem ... fore putatis? Flacc. 24.
II, 1. denuntio: nec disceptationem, ... sed vim ... denuntiabat; Sest. 40.
2. do ad: liberum tempus nobis dabitur ad istam disceptationem; Rabir. 17.
reicio a: quam (invidiam) ... vestra fides ... a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81.
versor in: quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5.
III. similis: ruinae similiora ... quam ... disceptationi fuisse; Cluent. 88.
IV. aequitas: aequitatem nostrae ‖vestrae‖ disceptationis ... retinuissent; leg. agr. III, 1.
V. tolli: illum hominem ... non disceptatione dicendi ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

disceptator, Schiedsrichter: I, 1. habeo: eos scribas tecum disceptatores huius criminis habebo; Verr. III, 184.
recuso: populum Romanum disceptatorem ... non recuso: Flacc. 97.
2. probo: severissimis disceptatoribus M. Caelii vitam me probaturum esse; Cael. 35.
relinquo: numquid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquenda est? Fr. A. III, 2.
3. utor: populo Romano disceptatore uti volo; leg. agr. I, 23.
II. diiudicari: alterum ... disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.

discepto, erörtern, verhandeln, entſcheiden: I. **abſolut:** 1. unperſ.: condicione aequa disceptari posse; Cluent. 94. erat ... non disceptando decertandum; Planc. 87.
2. alqs: ut sibi cum palaestritis ... aequo iure disceptare liceat; Verr. II, 38. posse eum cum eo disceptare; Tull. 20. disceptante te; Deiot. 6.
iudices: iudices, vobis disceptantibus; Verr. III, 169.
populus: disceptante populo Romano; Verr. V, 183.

II. ſ. **de**, I. discepto (5 St.) S. 5, b.

III. **mit Object:** alqd: qui haec iuste sapienterque disceptet; Milo 23.

dissensionem: non est illa dissensio disceptata bello; Fr. C. 20.

discerno, ſondern, unterſcheiden: auditorem: ubi discerni (possit) stultus auditor ... ab religioso ... iudice; Font. 23.

improbos: improbi ... muro ... discernantur a nobis; Catil. I, 32.

sororem, uxorem: cum uxorem sororemque non discernis; har. resp. 39.

discessio, Scheidung, Abſtimmung: I. facio: cum ... discessio facta esset; Verr. IV, 146. cum fieret .. sine ulla varietate discessio; Sest. 74. quamquam discessio facta non esset; Phil. VI, 3. has in sententias meas si consules discessionem facere voluissent; ib. XIV, 21.

II, 1. oriri: oritur (seditio) ... aliqua discessione contionis; Sest. 77.

2. in: tua voluntas in discessione fuit ad lenitatem propensior; Phil. VIII, 1.

per: senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; Phil. III, 24.

discessus, Abgang, Abreiſe: I. eripit: quo (tempore) meus discessus isti causam caedis eripuit; dom. 115.

est: acerbiorem mihi .. reditum esse, quam fuerit ille ipse discessus; Milo 103.

infligit: quae meus discessus rei publicae volnera inflixit; Piso 32.

videtur: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus ... visus est; sen. 25.

II. defleo: quod meum discessum, quem saepe defleras, nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86.

dico: discessum meum funus dici rei publicae; prov. cons. 45.

increpo: eius viri discessum increpas; Vatin. 7.

obicio: obicitur mihi meus ille discessus; dom. 95. quod mihi discessum obiecisti meum; Vatin. 6.

pono: ausus es meum discessum illum ... in maledicti ... loco ponere? Piso 31.

reprehendo, subaccuso: ſ. defleo.

sustento: praesidio ... discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.

III, 1. contentus: discessu ceterorum ... te contentum esse; Catil. I, 7.

2. situs in: quod in meo ... discessu .. cotidianus seditionis timor (situs videbatur); dom. 15.

IV. solitudo: discessus .. solitudo ei ... fuit quaerenda; Scaur. 11.

V, 1. concidere: rem .. publicam concidere unius discessu; dom. 96.

excidere: discessu tum meo ... gladii de manibus .. exciderunt; Piso 21.

exsultare: discessu meo ... exsultavit; Sest. 133.

laetari: discessu nostro laetatus est; Phil. II, 109.

servare: servari .. rem publicam discessu meo; Sest. 49.

Zeit: quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset; dom. 17. quis ... testamentum discessu meo fecit? ib. 85. cum tu eius civis discessu ... oppressam ... rem publicam teneres; ib. 122. omnia discessu meo deserta ... fuerunt; Sest. 128.

2. in: in discessu civium exercitu se ... revocavit; Quir. 7. in illo tristi et acerbo ... discessu; Planc. 73.

post: non multo post discessum meum; sen. 3. post meum discessum; ib. 19. dom. 60. Sest. 60. aliquanto post meum discessum; dom. 59. post discessum latronis; Phil. V, 30.

discidium, Trennung, Zerwürfniß: I. exsistit: sin ... discidium exstiterat; Cael. 61.

II, 1. defleo: deflevi coniugis miserae discidium; dom. 96.

existimo: civile discidium (tu illud existimavisti); Ligar. 19.

facio: saepe fieri ... adfinitatum discidia; Cluent. 190. hoc discidio ac dissensione facta; Sulla 60.

2. moneo de: post discidium optimatium, de quo ipso nunc monemur; har. resp. 45.

III. desiderium: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45.

IV, 1. dissidere: gentem ... dissidentem a populo Romano ... discidio; Balb. 30.

distrahi: belli discidio distractus a fratribus; Ligar. 5.

2. cum: odium .. cum crudelissimo discidio exstitisse; Cael. 31.

post: ſ. II, 2.

discindo, zerreißen: „discidit vestem?“ Cael. 38.

disciplina, Unterweiſung, Kenntniß, Zucht, Methode: I. **Subject:** accedit: nisi accessisset etiam disciplina; Phil. II. 18.

cogit: ut eum ... disciplina patris similem esse cogeret; Verr. V, 30.

est: quid (erat) Roscii? disciplina; Qu. Rosc. 28. imperatoris ita erat severa domi disciplina; Verr. V, 93. quod ... neque haec dicendi ratio aut disciplina (in hoc sit); Arch. 2. „haec est igitur tua disciplina?“ Cael. 39. ſ. II, 2. deditus; sen. 14.

increbrescit: ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem, non hanc, quae nunc increbruit, videantur accedere; Verr. II, 7.

locat: disciplina, quae erat ab hoc tradita, locabat se non minus HS CCCIↃↃↃ; Qu. Rosc. 28.

remanet: quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis ... remansit; imp. Pomp. 54.

sinit: ut ... eum .. disciplina degenerare non sineret; Verr. III, 159.

valet: nisi ... disciplina plus valeret quam dolor; Flacc. 11.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** accipio: o morem praeclarum disciplinamque, quam a maioribus accepimus, si quidem teneremus! Flacc. 15.

antepono: cuius ego civitatis disciplinam ... haud scio an cunctis gentibus anteponendam dicam; Flacc. 63.

cognosco: nisi [ut] ex ea (epistula) totius familiae ... disciplinam cognosceretis; Verr. III, 157.

commuto: qui ... commutare disciplinam conatus es; Rabir. 13.

conservo: alteri ... disciplinam suam legesque conservant; Muren. 74.

contineo: si quidem philosophia ... continet ... bene vivendi disciplinam; Piso 71.

do: do (illis) multarum artium disciplinam; Flacc. 9.

imitor: imitari ... avi mores disciplinamque debebas; Deiot. 28.

possideo: qui ... plus veritatis quam disciplinae possidet in se; Qu. Rosc. 17.

praescribo: disciplinam .. praescribere; Sest. 14.

relinquo: relicta virorum bonorum disciplina; Quinct. 94.

requiro: non requirebat ille Cupido ... meretriciam disciplinam; Verr. IV, 7.

teneo: ſ. accipio.

trado: hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam; Sulla 49. mitto illam veterem ab ipsis dis ... Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20. ſ. I. locat.

video: potest animo aequo istius ... meretriciam disciplinam ... videre? Verr. III, 6.

2. **Dativ:** deditus: non penitus illi disciplinae quaecumque est deditus; sen. 14. cuius prima aetas dedita disciplinae fuit; Cael. 72.

licet: neque enim licuit aliter vestro generi, ... disciplinae; Ligar. 20.

studeo: si optimis ... disciplinis ... studuisses et in his elaborasses; div. Caec. 39.

3. **Ablativ**: sum: is homo est aut ea familia ac disciplina, ut ..? Sulla 58.

4. **mit Präpositionen**: accedo ad: s. I. increbrescit.

confugio in: qui ... confugit in huius .. disciplinam; Qu. Rosc. 30.

deleo ex: *ut* ... barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinaque delerit; Balb. 43.

divisus a: quae (civitas) tam procul a Graecorum ... disciplinis linguaque divisa; Flacc. 63.

educo in: in furis atque divisoris disciplina educatus; Verr. III, 161.

effluo ex: effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121.

elaboro in: s. 2. studeo.

munio in: nullam esse in ista disciplina munitam ad consulatum viam; Muren. 23.

proficiscor ab: huiusce rei ratio aliqua ab optimarum artium ... disciplina profecta; Arch. 1. — ex, in: qui ... e pueritiae disciplinis ... in militiae disciplinam profectus est; imp. Pomp. 28.

promo ex: HS ccciɔɔɔ ex disciplina ... Roscius promebat; Qu. Rosc. 29.

sum ex: hac ex disciplina nobis illa sunt; Muren. 62.

trado in: adulescentis in disciplinam ei tradite; Verr. I, 115. te in disciplinam meam tradideras; Phil. II, 3.

versor in: qui non ... in illius aetatis disciplinis ... versatus est; Flacc. 5 (3. 45).

III. **nach Adjectiven**: 1. ignarus: adeone ignarus (es) disciplinae ... nostrae? Rabir. 28.

plenus: erat Italia tunc plena Graecarum ... disciplinarum; Arch. 5.

2. alienus a: quo mihi nihil videtur alienius ‖ quae ... minus ‖ a dignitate disciplinaque maiorum; prov. cons. 36.

peritus ad; virum ... ad usum ac disciplinam peritum; Font. 43.

IV. **nach Substantiven**: 1. alqd: s. II, 1. possideo.

iter: huic misero notiora sunt itinera iudiciorum ... quam ... disciplinarum; Sulla 89.

magister: tu es magister veteris disciplinae? Cluent. 129.

praecepta: sin perpendere ad disciplinae praecepta velis; Muren. 77.

proprium: quod ... disciplinae .. maiorum proprium est; Catil. I, 12.

2. homo: hominem .. (summa) disciplina; Verr. IV, 131.

3. alqs ex: M. Crepereius ex acerrima illa ... disciplina; Verr. a. pr. 30. qualis vir M. Iuventius Pedo fuit ex vetere illa iudicum disciplina? Cluent. 107.

alqd ex: num quid ... nisi ex hominis gravissimi ... disciplina? Deiot. 20. quid (domus illa viderat) nisi ex ... sanctissima disciplina? Phil. II, 69.

amicus ex: amicum ... ex optima divisorum disciplina; Verr. a. pr. 23.

homo ex: homines ... ex Amerina disciplina; Sex. Rosc. 120. hominem .. ex vetere illa equestri disciplina; Verr. III, 137. homines ... ex vetere illa disciplina iudiciorum; Cluent. 76.

V. **Umstand**: 1. consultus: ut natura, non disciplina consultus esse videatur; Caecin. 78.

corroborari: virtus non solum natura corroborata, verum etiam disciplina; Flacc. 63.

defendere: qui se ipse ... disciplina domestica ... defenderet; Cael. 11.

institui: si ... non his ... disciplinis institutus eras; Verr. I, 47. qualis nos illorum ... disciplina .. institutos videtis; leg. agr. II, 1.

lenis: ab hominibus ... disciplina lenissimis; Verr. I, 81.

muniri: fuit (aetas M. Caelii) ... patris diligentia disciplinaque munita; Cael. 9.

provideri: cum .. haec ... pericula ... dominorum disciplina provisa sint; Verr. V, 8.

2. ad: eos instituere ... ad civitatis disciplinam ... debuisti; Verr. III, 161. neque ad Pauli rationem ac disciplinam; ib. V, 25.

in: in ... tam praeclara rei publicae disciplina; leg. agr. II, 89.

discipulus, Zögling, Schüler: I, 1. videtur: num ... iste discipulus magistro tantulum de arte concedere (videtur)? Sex. Rosc. 118.

2. sum: quod Roscii fuit discipulus; Qu. Rosc. 29. ut Roscii discipulus fuisse diceretur; ib. 31. si est tuus ... consuetudine discipulus; Verr. III, 162. se P. Africani discipulum; Balb. 47.

II, 1. comparo: si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna; Piso 71.

habeo: habebat .. rhetor iste *discipulos* adulescentis quosdam locupletis; Flacc. 47.

invenio: inventum .. esse ... patris istius discipulum; Verr. a. pr. 23.

2. disputo cum: non (videtur) cum laboris et fori discipulo disputare; Planc. 83.

persolvo a: se pecuniam ... a discipulis suis Fufiis persoluturum; Flacc. 46.

III. aequitas: cognoscite nunc discipuli aequitatem; Sex. Rosc. 119.

disco, lernen, kennen lernen, erfahren: I. **absolut**: 1. praeclarus ad: rem quaeris praeclaram iuventuti ad discendum; Sest. 96.

facultas: pars, quae aliquam facultatem discendi ‖ dicendi ‖ adferre posset: Rab. Post. 9.

tempus: quoniam hoc primum tempus discendi nactus es; div. Caec. 27.

2. alqs: ubi didicisset; Qu. Rosc. 30. nolebat in agendo discere; Verr. II, 17. cupio discere; Caecin. 37. qui cogeretur docere ante quam ipse didicisset; dom. 141.

II. **mit Ergänzung**: 1. **ind. Frage**: hoc quam nihil sit, tametsi ex multis Siciliae civitatibus ... didici; Verr. I, 88. quod didicit iam populus Romanus quantum cuique crederet; Phil. II, 117. satis esse viris fortibus didicisse quam sit re pulcrum ..; ib. in iudiciis quanta vis esset, didicit; Fr. B. VIII, 4.

2. **Infin.**: amare, al.: hi pueri ... non solum amare et amari, neque saltare et cantare, sed etiam sicas vibrare et spargere venena didicerunt; Catil. II, 23.

cavere, fugere: ut cavere etiam et fugere discamus; Rab. Post. 29.

dicere: Q. Hortensius contra caput non didicit dicere; Quinct. 44.

ferre: cohortatio gravior quam aures Ser. Sulpicii ferre didicissent; Phil. IX, 9.

parere: qui senatui parere didicisset; Deiot. 13. illi regibus parere ... didicerant; Phil. III, 9.

prospicere: iste sibi ... prospicere didicit; Verr. I, 158.

saltare: quod nudi in conviviis saltare didicerunt; Catil. II, 23.

sapere: ut populi Romani tanta mercede nihil sapere disceres; Phil. II, 43.

3. **acc. c. inf.**: populus ... didicit nihil esse homini Romano foedius servitute; Phil. XII, 15.

III. **mit Object**: alqd: multa oportet discat; Quinct. 56. quod priore actione didicistis; Verr. I, 11. ut ea ... disceres; ib. 47. id quod ex plurimis testibus priore actione didicistis; ib. II, 69. quae domi didicit ipse; ib. III, 157. id quod didicistis; ib. 198. id quod ex testibus didicistis; ib. IV, 30. quae una cum populo didici; dom. 39. quod tu ipse potuisti in tua causa discere; ib. 77. ut ea maiores nostri ... non ab illis didicisse videantur; har. resp. 19. non didicit eadem ista quae tu; Piso 59. ego vero haec didici; Planc. 94.

artes: quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb. 15.

causam: mihi provinciae causam in provincia ... discendam putavi; Scaur. 24. me ... causam tamquam unius clientis in cubiculo meo discere; ib. 26.

ius: unde ius civile discatur; Verr. I, 115. ius civile didicit; Muren. 19. quod quidem ius civile didicisti; ib. 23. disce ab homine religionibus dedito ius totum omnium religionum; ib. 127.

legem: nata lex, quam non didicimus; Milo 10.

litteras: si ... litteras Graecas Athenis ... didicisses; div. Caec. 39.

nomina: didici etiam ... artificum nomina; Verr. IV. 4.

orationem: discite orationem, pontifices ...: etiam tu, rex, disce a gentili tuo ||actu, al.||; dom. 127.

sacra: quos memoriae proditum est ab ipso Hercule ... sacra didicisse; dom. 134.

discolor, verſchiedenfarbig: ut discoloribus signis iuratorum hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.

discordia, Uneinigkeit, Zwietracht: I. **abſolut:** 1. delectant: quem discordiae (delectant); Phil XIII, 1.

est: quem ad modum discessu meo ... discordia fuisset; dom. 17. quae potest esse maior discordia? Phil. VII, 23.

2. o: o ... stultas .. nostras discordias! har. resp. 43.

II. **nach Verben:** concito: facultas ... discordiae concitandae; Muren. 83.

definio: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53.

excito: quod ... discordiam excitari videbant; Sest. 103.

molior: quis .. optimatium discordiam molitur? har. resp. 40.

placo: nostrae nobis sunt inter nos irae discordiaeque placandae; har. resp. 63.

sedo: non sedabantur discordiae; har. resp. 46. in sedandis discordiis; Phil. I, 1.

tollo: tollatur haec e civitate discordia; har. resp. 55.

2. avoco a: ab illis eos maioribus discordiis avocarem; Balb. 60.

moneo de: cum di immortales monent de optimatium discordia; har. resp. 53.

sum in: in discordia .. pax civilis esse nullo pacto potest; Phil. VII, 23.

III. **nach Adj.:** plenus: omnia videbitis ... plena discordiarum; Phil. VII, 25.

IV. **nach Subſt.:** exitus: neque ... alius discordiarum solet esse exitus; har. resp. 54.

finis: sit discordiarum finis; har. resp. 46.

impetus: impetum discordiarum ... excepi meo corpore; dom. 63.

memoria: memoriam discordiarum oblivione sempiterna delendam censui; Phil. I, 1.

tempestates: navem ... fluitantem in alto tempestatibus ... discordiarum; Sest. 46.

V. **Umſtand:** 1. consumi: summis ducibus ... civitatis discordiis ... consumptis; Font. 42.

contineri: quae (odia) tacitis nunc discordiis continentur; Muren. 47. portentorum expiationes ||explanationes|| Etruscorum disciplina contineri; har. resp. 18.

efferri: *non* discordia ||discordes|| (efferebantur); leg. agr. II, 91.

excitari: hominem ... perniciosis optimatium discordiis excitari; har. resp. 50.

pasci: qui ... discordiis civium ... pascantur; Sest. 99.

2. in: in discordiis civitatis; Cluent. 39. in discordiis nostris; har. resp. 44. in discordiis principum; ib. 45. in maximis nostris malis atque discordiis; Balb. 58. in ruinis nostris vestrisque [discordiis]; ib. in dissensione et discordia civium; Phil. VIII, 8.

per: NE PER OPTIMATIUM DISCORDIAM ... PERICULA .. CREENTUR; har. resp. 40.

discrepo, abweichen, nicht übereinſtimmen: alqs: nulla in re discrepat; Verr. V, 122. ne ab aliorum iudiciis discrepent; Cluent. 60. quod in eo ... nullo modo possunt inter se discrepare; Muren. 28.

alqd: si quid discrepet; Verr. II, 129. quae ... inter conlegas discrepare videatis; Cluent. 122.

commodum, studium: cum multis in rebus multitudinis studium aut populi commodum ab utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103.

factum: factum tuum a sententia legis doceo discrepare; Planc. 42.

iudicium: vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14.

describo, vertheilen, anweiſen (überall Var. describo): I. **abſolut:** 1. quem ad modum discriptum ... erat; Catil. III, 8.

2. alqs: non Archimedes melius potuit discribere; Cluent. 87. in iugera dena discribat; leg. agr. II, 79.

II. **indir. Frage:** HS sescenta milia, quae ne falso quidem potuit quibus data essent discribere; Verr. I, 36.

III. **mit Object:** alqd: quae .. multi homines ... discripta sustinuerunt; Rab. Post. 41.

aetates, al.: tributim et centuriatim discriptis ordinibus, classibus, aetatibus; Flacc. 15.

bona: quorum ipsorum bona ... suis comitibus ... discripsit; Phil. V, 22.

civitates: cum omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32.

curationem: quae (curatio) non esset ... discripta; Sest. 66.

exercitus: cum ... discriptos haberes exercitus perditorum; dom. 13.

iugera: in eo (Stellati campo) duodena discribit in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85.

iura: quis tandem nobis ista iura tam aequa discribit? Quinct. 45. ubi paulisper ... pretio, non aequitate, iura discripserat; Verr. V, 27.

partis: discripsisti urbis partis ad incendia; Catil. I, 9.

pecuniam: discripsit .. pecuniam ad Pompei rationem; Flacc. 32.

(HS): illud septiens miliens ... ita discribetur, ut ..; Phil. XIII, 12.

summas: civitatibus pro numero militum pecuniarum summas discribere; Verr. V, 62.

discrimen, Unterſchied, Unterſcheidung, Entſcheidung, Kriſis, Gefahr: I. **Subject:** abhorret: cum huiusce iudicii discrimen ab opinione tua non abhorreret; Verr. III, 52.

est: hoc discrimen te praetore fuit, ut ..; Verr. III, 87. nullum fuit omnino civitatis ... discrimen; ib. V, 140. sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis, ut ..; Balb. 49. non est ... discrimen (in volgo); Planc. 9. quod discrimen .. fuerit in re publica; ib. 86.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** constituo: haecine plebi Romanae te praetore est constituta condicio? ... hoc capitis vitaeque discrimen? Verr. V, 157.

fugio: fugiam omne discrimen; Phil. XIII, 6.

pono: huius totius belli in unius viri ... vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3.

praedico: ut ... Sullani Cinnanique temporis extremum paene discrimen ... praedixerint; har. resp. 18.

tollo: qui ... omnium .. rerum ... discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 123.

vito: nullum (sibi) vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.

2. **mit Präpoſitionen:** adduco in: ſ. **adduco,** alqm; leg. agr. II, 6. Catil. IV, 4. Muren.

55. Sest. 45. avum. civis. civitatem; dom. 76. dignitatem. rem; Verr. I, 6. Phil. III, 29. V, 39. VI, 19. VII, 1. vitam.

adfero ad: nisi ad ipsum discrimen eius temporis divinitus Cn. Pompeium ... fortuna ... attulisset; imp. Pomp. 45.

deligo ad: summum virum, saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum; dom. 24.

infero in: ne quis se ... in vitae discrimen inferret; Balb. 25.

offero in: qui auderent se ... in discrimen offerre; Sest. 1. obtulit in discrimen vitam suam; ib. 61.

pertineo ad: minus haec ... ad vitae nostrae discrimen ... pertinent; Verr. II, 76.

venio in: cum omnium nobilium dignitas ... in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16. se ipsos in discrimen existimationis venire; div. Caec. 71. in discrimen venire non posset; Verr. I, 110. venerat res in iudicium atque [in] discrimen; ib. III, 140. in discrimen extremum venimus; Muren. 84. rem publicam ... in id discrimen ... non esse venturam; dom. 17. quasi res in contentionem aut in discrimen aliquod posset venire; Planc. 54. si maximum in discrimen venitur; Phil. VIII, 29.

versor in: ea res ... in discrimine versatur, utrum ..; Quinct. 92.

voco in: non omnes ... in discrimen ... vocandi? Verr. V, 179. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12. non enim C. Rabirium ... inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2. eum ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti; Flacc. 81. ne ... res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur; sen. 36.

III. **Umſtand:** 1. separari: cum (duo maria) pertenui discrimine separentur ‖ separarentur ‖; leg. agr. II, 87.

Zeit: si non (existimationis partae fructus) extremo discrimine ... fortunae deserviet ‖deserit‖; Sulla 77.

2. in: in ipso discrimine ordinis iudiciorumque vestrorum; Verr. a. pr. 2. in tanto discrimine et periculo civis; Ligar. 16. maluit in maximo rei publicae discrimine emori; Phil. IX, 6.

discrimino, ſcheiden, durchſchneiden: Etruriam discriminat Cassia; Phil. XII, 28.

discriptio, (überall Var. descriptio), Eintheilung, Vertheilung: I. excitat: discriptio populi ... severitatem senatus (excitaret); Planc. 45.

II, 1. celebro: servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; dom. 129.

constituo: discriptio totam per urbem caedis atque incendiorum constituta est; Sulla 52. nosse discriptionem civitatis maioribus nostris sapientissime constitutam; Sest. 137.

novi: ſ. constituo; Sest. 137.

2. accommodatus: ad Pompei rationem, quae fuit accommodata L. Sullae discriptioni; Flacc. 32.

3. requiro in: in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? ... in discriptione aequabili sumptus; Flacc. 32.

III. nobilis: urbs ... discriptione aedificiorum ... nobilis; leg. agr. II, 40.

superbus: Campani semper superbi ... urbis .. discriptione; leg. agr. II, 95.

discrucio, quälen, martern: alqm: quod enim ipse celeriter adripuit, id cum tarde percipi videt, discruciatur; Qu. Rosc. 31. ut ille Trebonium et, si posset, etiam Brutum, Cassium, discrutiatos necaret; Phil. XIII, 37.

discumbo, ſich niederlegen: mature veniunt; discumbitur; Verr. I, 66.

discutio, vertreiben, vereiteln: advocationem: cum ... eorum .. advocationem manibus, ferro, lapidibus discussisti; dom. 54.

caliginem: discussa est illa caligo; Phil. XII, 5.

periculum: hoc, quod conceptum res publica periculum parturit, consilio discutiam; Muren. 84.

diserte, deutlich: hoc eum diserte scribere; Verr. III, 126.

disertus, beredt: A. **bei Subſtantiven:** alqs: qui ... isti uni ... disertus videretur; Verr. III, 23. non numquam etiam ad vinum diserti sint; Cael. 67. quaeris num disertus sit? Planc. 62. quotus enim quisque disertus ... est? ib. te disertum putabo; Phil. II, 8. si te disertum facere potuisset; ib. 101.

adulescens: adulescens ... in primis disertus; Verr. III, 63. adulescens bonus et disertus; Cluent. 156. adulescens bonus, ... disertus; Flacc. 11. diserti adulescentis .. oratio; Cael. 15.

avus: disertissimum cognovi avum tuum; Phil. II, 111.

homo: huiusce aetatis homines disertissimos; Quinct. 7. cum homine disertissimo; div. Caec. 44. homo disertus et prudens; Verr. III, 80. homo disertissimus; ib. 204. homo disertus ac nobiliis; ib. V, 40. contra hominem disertissimum nostrae civitatis; Caecin. 97. honestis hominibus et disertis; Cluent. 100. hominibus potentibus, gratiosis, disertis; Cael. 21. disertus homo; Balb. 48. homo diserte; Phil. II, 8. homo disertus non intellegit ..; ib. 18.

orator: gravem oratorem ac disertum; har. resp. 37.

patronus: cum patrono disertissimo; Quinct. 2.

poëta: disertissimus poëta; Sest. 122.

subscriptores: cum subscriptoribus exercitatis et disertis; div. Caec. 47.

B. **allein:** potentes, diserti, nobiles omnes advocandi sunt; Quinct. 47.

disicio, (diss—), zerſtreuen, verthun: I. „dide ac dissice!“ Cael. 37.

II. haec (adversaria) sunt disiecta, illae (tabulae) sunt in ordinem confectae; Qu. Rosc. 7.

diiuncte, getrennt, in Gegenſätzen: non enim fortasse satis, quae diiunctius dicuntur, intellegis; Phil. II, 32.

disiunctio, (diiunctio), Trennung: I. facit: animorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14.

II. in: an erat mihi in ... tanta diiunctione ... vita retinenda? Sest. 47. ut in disiunctione sententiae coniuncti tamen amicitia maneremus; prov. cons. 40.

disiungo, disiunctus, (diiun—), trennen, ſcheiden, entfernen, entzweien, part. verſchieden, entgegengeſetzt: alqm: qui possis eos ... testimonio coniungere; Vatin. 41. quem mecum eadem res publica, quae in tribunatu eius diiunxerat, ... coniunxit; Piso 35. ſ. **a,** I. diiunctus; Verr. I, 154. Sest. 141. diiungo; Sulla 60. Phil. II, 23. ✕ (B. I, S. 6, a).

alqd: ea, quae sunt longissime disiuncta, comprehendam; Piso 3. ut ... diceres .. maxime diiuncta atque contraria; Phil. II, 18.

aditum: aditus omnis ... non modo disiunctus, sed etiam clausus fuit ‖ est ‖; Verr. V, 6.

Aetoliam: Aetoliam, quae procul a barbaris disiuncta [est] gentibus; Piso 91.

commoda: cum commoda colonorum a fortunis Pompeianorum rei publicae fortuna diiunxerit; Sulla 62.

fontem: nisi (fons) munitione ac mole lapidum diiunctus esset a mari; Verr. IV, 118.

homines: quasi (homines nobiles) natura et genere diiuncti sint; Verr. V, 182.

insulam: insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari ... diiuncta; Verr. IV, 103.

interdicta: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.

loca: duobus in locis disiunctissimis maximeque diversis; imp. Pomp. 9.
mentis: quorum mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae; har. resp. 53.
monstrum: ex aliquo diiuncto diversoque monstro significatum; har. resp. 26.
mores: mores M. Caelii longissime a tanti sceleris atrocitate esse disiunctos; Cael. 53.
partem: pars oppidi, quae appellatur Insula, mari diiuncta angusto; Verr. IV, 117.
res: ſ. mentis.
terras: nec vero disiunctissimas terras citius ... potuisse peragrari; Marcell. 5.
vitam: quae vita maxime disiuncta a cupiditate est; Sex. Rosc. 39.

dispar, ungleich, verſchieden: I. **bei Subſtantiven:** causa: in causa dispari offendi te a me; Planc. 79.
condicio: disparem condicionem fuisse; Verr. V, 49. in utriusque pari scelere disparem condicionem facit; prov. cons. 17.
dominus: „quam dispari domino!“ Phil. II, 104.
fortuna: o fortunam longe disparem! Font. 49. disparem fortunam provincialium negotiorum ... fuisse; Muren. 43.
gradus: honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60.
poenae: disparis (esse) poenas; Muren. 63.
ratio: in hac tam dispari ratione belli; Phil. VIII, 9.
II. **allein:** quam ab dispari (tecta) tenebantur! Phil. II, 104.

dispensatio, Vertheilung, Verwaltung: deposco: hanc mihi dispensationem ... deposco; Phil. XIII, 11.
eripio: eripueras senatui ... aerarii dispensationem; Vatin. 36.
suscipio: si curationem et quasi dispensationem regiam suscepisset; Rab. Post. 28.

dispenso, vertheilen: expelleret a dispensantibus; Fr. B. VII, 14.

disperdo, zu Grunde richten: ut ... possessiones .. disperdat; leg. agr. I, 2.

dispereo, zu Grunde gehen: unumne fundum pulcherrimum populi Romani, caput vestrae pecuniae, pacis ornamentum, subsidium belli, fundamentum vectigalium, horreum legionum, solacium annonae disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

dispergo, zerſtreuen, verbreiten: bellum: bellum ... tam late divisum atque dispersum; imp. Pomp. 31. bellum ... tam longe lateque dispersum; ib. 35.
busta: nec (eos esse) dispersis bustis humili sepultura crematos; Phil. XIV, 34.
conlectionem: ut eorum conlectio dispersa ... celeritatem persequendi retardaret; imp. Pomp. 22.
homines: ut quodam tempore homines ... dispersi vagarentur; Sest. 91.
praedones: qui (praedones) ... toto mari dispersi vagabantur; Flacc. 30.
sermonem: ne .. disperso .. sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

disperse, zerſtreut: quae disperse a me multis in locis dicentur; Verr. IV, 116.

dispertio, vertheilen, zutheilen: fortunas: ut ... fortunas nostras ... dispertiat parricidis; Phil. VIII, 8.
initia: a quibus initia vitae ... hominibus ... dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.
pecuniam: pecuniam illam .. iudicibus dispertiendam ... esse; Cluent. 69.
tempora: qui tempora voluptatis laborisque dispertiunt; Muren. 74.
vincula: vincula ... municipiis dispertiri iubet; Catil. IV, 7.

dispertitio, Vertheilung: qui ... cum exercitu Romam sit ... ad dispertitionem || dispersionem, al. || urbis venire conatus; Phil. III, 30.

dispicio, wahrnehmen, ermitteln: libertatem: populi Romani ... libertatem iam ex diuturna servitute dispicientis; Sest. 118.
lucem: cum ... lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5.
res: ut tot res ... in illa turbulentissima tempestate rei publicae mea sponte dispexerim; Sulla 40.

displiceo, mißfallen, sibi: übler Laune ſein: I. **unperſönlich;** 1. de: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.
2. Infin.: displiceatne mihi legum praesidio capitis periculum propulsare? mihi ... non displicet; Cluent. 144.
3. acc. c. inf.: ne tibi ... displiceat ... quam plurimos esse custodes monumentorum; Verr. IV, 82.
II. **perſönlich:** alqs: si tibi antea displicuisset; Verr. I, 37. si non modo parenti ..., verum etiam municipio ... displiceret; Cael. 5. cum ... mihimet displicerem; Phil. I, 12.
alqd: ut id Hieroni et Tlepolemo displiceret; Verr. IV, 31. id sibi ... vehementissime displicere; sen. 13.
acta: acta mea sibi ait displicere; Sest. 133.
arx: sibi nomen huius rei publicae, sedem urbis ..., denique hoc templum ... atque hanc arcem omnium gentium displicere; leg. agr. I, 18.
consilium: neque enim cuiquam eius consilium vehementius quam ipsi displicet; Rab. Post. 1.
crudelitas: cui crudelitas displicet; Piso 17.
defensio: cui Cornelii defensio displicet; Vatin. 5. quam (defensionem) tu bonis viris displicuisse dicis; ib. 6.
dominatus: ei dominatum regium maxime displicere; Phil. V, 40.
filius: qua re is (filius) patri displiceret; Sex. Rosc. 41.
iudicia: iudicia displicent; Sest. 92.
nomen, sedes, templum: ſ. arx.
vis: vim tibi maxime displicere; dom. 54. non quo mihi ... vis * privati hominis displiceret; ib. 91.

dispono, vertheilen, ordnen: praesidia: sic .. erant dispositia praesidia, ut ..; Phil. V, 9.
signa: quae (signa) apud te ... in silva .. disposita ... vidimus; Verr. I, 51.
Rüdſe: * ||*domum*|| aptam et ratione dispositam se habere existimant; Sex. Rosc. 132.

disposite, geordnet: non possum disposite istum accusare; Verr. IV, 87.

dispositio, Anordnung: DE DISPOSITIONE HIBERNORUM; Font. 20.

disputatio, Erörterung Unterſuchung: I. est: magis facilis disputatio est quam necessaria; Phil. XIII, 32.
II, 1. duco: ſ. 3. ingredior in.
habeo: deliciarum obiurgatio ... plus .. disputationis habuit quam atrocitatis; Cael. 27.
ingredior: cum istam disputationem mecum ingressus esset; Caecin. 79.
2. sum: isti disputationi ||disputationis|| *hic* certe nihil est loci; Balb. 35.
3. desum ad: utrum oratio ad eius rei disputationem deerit? leg. agr. II, 40.
ingredior in: hic ego dubitem in eam disputationem ingredi, quae ducatur ex natura hominum? Fr. C. 27.
revoco a: revocate iam animos vestros ab hac subtili nostra disputatione; dom. 142.
III. alqd: ſ. II, 1. habeo.
locus: hic totus locus disputationis ... meae .. pertinet ..; Balb. 30.
IV, 1. refellere: qua disputatione orationem refellam eius; Flacc. 23.

2. in: me nulla in disputatione ab Accio videri esse superatum; Cluent. 149. solet .. in disputationibus suis ... abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

disputo, auseinanderſetzen, vortragen, erörtern: I. **abſolut:** 1. **ſubſtantiviſch:** confutare: quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

causa: haec ... M. Cato ... adripuit, neque disputandi causa; Muren. 62.

2. **verbal:** alqs: neque enim ego ita disputabo; Sex. Rosc. 106. neque ego ullam in partem disputo; Verr. V, 7. neque vero nunc ideo disputabo; leg. agr. III, 4. NE DISPUTARET; sen. 8. ut tu disputas; Piso 65. non potero equidem disputare; Scaur. 17. ita enim disputabant; Rab. Post. 17. nonne sic disputant? Phil. VII, 3. — contra: ut illius contra te oratione potius quam mea disputem; Planc. 12. — cum: ſ. **cum,** I. disputo; Piso 38. Planc. 83. Scaur. 19. (B. I, S. 743, b).

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** dum .. de singulis sententiis breviter disputo; Phil. XIII, 22. ſ. **de,** I. disputo (22 St.) S. 5, b.

2. **indirecte Frage:** de capite civis — non disputo cuius modi civis; Sest. 65. quae ego omnia ... repudiavi. quam sapienter, non disputo; prov. cons. 41.

3. **acc. c. infin.:** omnes .. palam disputare, minime esse mirandum; Verr. V, 100. qui disputent horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. qui ita disputant, se ... ad Cn. Pompeium delaturos; dom. 19. ita disputabant, eos teneri legibus *eis* oportere; Rab. Post. 16.

III. **mit Object:** alqd: quod disputari posset; Verr. II, 55. hoc disputari; ib. 159. qui hoc disputant; Caecin. 68. libenter haec coram cum Q. Catulo ... disputarem; imp. Pomp. 66. quod disputari contra nullo pacto potest; leg agr. II, 40. hic ego iam illud ... ne disputo quidem; ib. 65. nihil tamen contra disputabo; Flacc. 51. quorsum igitur haec disputo? Quir. 5. cum illis tamen possum aliquid disputare; dom. 20. quod ... pro re publica disputandum (fuit); Sest. 3. disputavit etiam multa prudenter; ib. 73. quid ego disputo, quae mihi tum, si Gaditani contra me dicerent, vere posse dici viderentur? Balb. 38. cum haec disputabis; Piso 59. neque hoc a me novum disputatur; Scaur. c. 3 § 1. in quo (libro) ... permulta disputat; ib. § 4. in qua tandem urbe hoc homines stultissimi disputant? Milo 7. quid plura disputo? ib. 44. — de: ſ. **de,** I. disputo; Cluent. 87. Sulla 64. dom. 138. prov. cons. 8. Phil. I, 22. XIII, 32 (S. 5, b).

causam: causa ... disputata (est) hesterno die copiosissime a Q. Hortensio; Planc. 37.

disquisitio, Unterſuchung: I. interest ad: ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 13.

II. in: in magnis disquisitionibus ... vitam unius cuiusque esse testem; Sulla 79.

dissemino, verbreiten: alqd: omnia ... me .. disseminare arbitrabar in ... memoriam sempiternam; Arch. 30.

malum: latius opinione disseminatum est hoc malum; Catil. IV, 6.

sermonem: ne disseminato ... sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

dissensio, Meinungsverſchiedenheit, Uneinigkeit, Zwietracht: I. **Subject:** est: erat tum dissensio civium, de qua nihil sum dicturus quid sentire debueris; Verr. I, 34. illae .. omnes dissensiones erant eius modi, quae ... ad commutandam rem publicam pertinerent; Catil. III, 25. [illae .. omnes dissensiones, quarum nulla exitium rei publicae quaesivit, eius modi fuerunt, ut ... internicione civium diiudicatae sint;] ib. erit inter eos etiam, ... sicut inter nos fuit, magna dissensio; Marcell. 29. idcirco tolerabilior erat nostra dissensio; Phil. II, 38. parva est enim mihi tecum aut parva de re dissensio? ib. VIII, 17.

minuit, videtur: ne ... minuere amicitiam nostram videatur perpetua dissensio; Phil. X, 2.

pertinent, quaerit: ſ. est; Catil. III, 25.

II. **nach Verben:** 1. armo: armata dissensione civium; Cael. 70.

audio: ſ. memini.

commoveo: ne ... viderer .. aliquid ... novae dissensionis commovere; leg. agr. III, 4.

defero: omnis Pompeianorum colonorumque dissensio delata ad patronos est; Sulla 60.

diiudico: ſ. I. est; Catil. III, 25.

discepto: non est illa dissensio disceptata bello; Fr. C. 20.

exstinguo, frango: omnis fracta dissensio est armis, exstincta aequitate victoris; Marcell. 32.

facio: amicorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14. „dissensione facta"; Sulla 60.

instituo: dissensione hominum ad caedem instituta; dom. 68.

memini, recordor, video: recordamini .. omnis civilis dissensiones, non solum eas, quas audistis sed eas, quas vosmet ipsi meministis atque vidistis; Catil. III, 24.

2. adsentior: neque me dissensioni meae pristinae .. potius adsentiri; Balb. 61.

praefero: qui ... dissensioni nostrae ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7.

3. comparo ex: divitiae ... ex dissensionibus civium comparari solent; leg. agr. II, 102.

conquiesco a: a diuturnis dissensionibus conquiescamus; har. resp. 46.

excito ex: hoc .. bellum non est ex dissensione partium ... excitatum; Phil. V, 32.

praedico de: (di) de ... civium dissensione praedicunt; har. resp. 53.

revoco ex: quos ex multorum annorum dissensione huius ordinis ... revocatos; Catil. IV, 15.

sentio de: ſ. I. est; Verr. I, 34.

suscipio ex: inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse; Sest. 72.

III. **nach Subſtantiven:** alqd: ſ. II, 1. commoveo.

exitus: civilis .. dissensionis ... non est iste molestus exitus; Verr. V, 152.

studia: ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur; dom. 131.

IV. **Umſtand:** 1. sustentari: cuius initia furoris dissensionibus eorum ... sustentata sunt; har. resp. 50.

2. in: a quibus partibus in dissensione civili non esset receptus; Ligar. 26. hoc bellum ... geritur ... non in dissensione ... civium; Phil. VIII, 8.

per: NE PER OPTIMATIUM .. DISSENSIONEM ... PERICULA .. CREENTUR; har. resp. 40.

dissentio, verſchiedener Meinung, in Uneinigkeit ſein, widerſprechen, abweichen: alqs: qui dissentiunt; imp. Pomp. 68. 68. dissensit unus; sen. 26. uno dissentiente; Quir. 15. uno isto dissentiente; dom. 14. dissentiente nullo; Sest. 68. multa dissentientibus respondi; prov. cons. 28. me quidem dissentiente; Phil. II, 90. — ab: ſ. **ab,** I. dissentio (18 St.) B. I, S. 6, b. — de: ſ. **de,** I. dissentio (2 St.) S. 5, b.

antistes: uno illo solo antistite sacrorum dissentiente; har. resp. 14.

consul: dissensit cum Mario ... consul nobilissimus; har. resp. 54.

dolor: ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; prov. cons. 1.

homo: hominem ... tantum animo ab actionibus tuis dissentientem; Vatin. 21.

hostis: ut unus dissentiret hostis; Sest. 129.

nationes: quae (nationes) tantum a ceterarum gentium more ... dissentiunt; Font. 30.

populus: quod populus a delectis ... dissentiat; Sest. 104. in dissentiente populo; Planc. 53.
principes: dissentiebant principes; Sest. 103.
senator: a te dissentiens senator; Phil. X, 5.
tempus: tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.

disserō, auseinanderſetzen, entwickeln, erörtern: I. absolut: 1. de quibus si coepero dicere, pluribus verbis sit disserendum; Sex. Rosc. 123. quicum .. disserendum ... sit; div. Caec. 44.
2. cum idem et disseret et iudicabit; leg. agr. II, 40. veniant coram et ... disserant; ib. III, 16.
II. de: ſ. **de**, I. dissero (5 St.) S. 5, b.
III. alqd: ſ. **de**, I. dissero; Verr. I, 72. Muren. 31. Cael. 25.

dissideō, nicht übereinſtimmen, uneins ſein: alqs: nihil (supererat) ubi dissiderent; leg. agr. II, 91. qui ab hac ... voluntate bonorum palam dissideret; Sest. 130. a vestris sanctissimis mentibus dissidere; prov. cons. 41. cum dissidebamus; Piso 81. non enim consiliis solum et studiis, sed armis etiam et castris dissidebamus; Marcell. 30. me non cum homine solere, sed cum causa dissidere; Phil. XI, 15.
civis: conloquia ... cum acerbissime dissidentibus civibus; Phil. XII, 27. talis .. vir et civis ... voluntate a re publica dissidere nullo pacto potest; ib. XIII, 8.
conlega: cum Octavio conlega Cinna dissedit; har. resp. 54.
consules: consules ... a tribuno plebis ... dissedissent; Sest. 44. dissidentibus consulibus; Piso 8.
cupiditas: ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret; Sest. 103.
exercitus: cum ... maximi exercitus in Italia ||in Italiam m. ex.|| civium dissiderent *de* iudiciis ac legibus; Font. 6.
gens: nullam esse gentem ... tam dissidentem a populo Romano odio quodam atque discidio; Balb. 30.
homines: (homines nobiles) ita dissident a nobis animo et voluntate; Verr. V, 182.
principes: dissident principes; har. resp. 55.
vir: ſ. civis; Phil. XIII, 8.

dissimilis, unähnlich, verſchieden: A. **bei Subſtantiven**: alqs: quis tam tui .. dissimilis (fuisset)? Quinct. 38. ut isti ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5. si sui dissimilis (esset); ib. IV, 16. dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. si qui similis istius ... quem mei dissimilem ... adflixerit; dom. 120. num diutius sui potuit dissimilis esse? Phil. II, 92. ut dissimilis esset sui; ib. 107. dissimilem se futurum sui; ib. IX, 6.
causa: quamquam dissimilis est militum causa et tua; Phil. II, 59. quorum causam Caesar dissimilem iudicarit; ib. 98.
civis: civem ... dissimilem vestri; dom. 88. saturavit se sanguine dissimillimorum sui civium; Phil. II, 59.
contentio: erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio; Sulla 49.
debitio: quamquam dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.
dies: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.
genus: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49. semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.
homo: homo ... fuit tum sui dissimilis; Verr. II, 48. homines ... municipum .. suorum dissimillimi; Cluent. 46. homo illorum et vita et prudentia dissimilis; Fr. B. VI, 18.
lex: omnium legum iniquissimam dissimillimamque legis esse arbitror eam, quam ..; leg. agr. III, 5.
mulier: si esset aliqua (mulier) dissimilis istius; Cael. 38. si quae mulier sit ... tui dissimilis; ib. 50.
ratio: quod dissimillima ratione factum sit; leg. agr. II, 31. ut eius diversa studia in dissimili ratione perspicere possitis; Catil. II, 9. reliqui temporis spatium ... ab utroque dissimillima ratione tractatum est; Muren. 19. C. Marii ... dissimilis fuit ratio; Quir. 7. [in officio persolvendo dissimilis est ratio pecuniae debitae;] ib. 23.
res: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.
vir: virum .. tui dissimillimum; Verr. III, 185.
B. **allein**: masc.: cur semper tui dissimilis defendis? Phil. X, 3.
neutr.: est .. dissimile res in Sardinia ... gesta et bellum ..; prov. cons. 15.

dissimilitūdo, Unähnlichkeit, Verſchiedenheit: I. commovet: ecquid te ... interdictorum dissimilitudo ... commovet? Caecin. 93.
est: an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam ... dissimilitudines studiorum et voluntatum? Verr. III, 6.
facit: non potestatum dissimilitudo ... dissensionem facit; leg. agr. II, 14.
Lücke: dissimilitudo enim civitatum varietatem * ||*iuris adferret*||; Balb. 31.
II, 1. conferri: regum res gestas cum tuis ... (non) dissimilitudine bellorum posse conferri; Marcell. 5.
2. propter: propter temporis dissimilitudinem; Verr. III, 214. propter hanc .. tantam dissimilitudinem hominum atque causarum; Sulla 17.

dissimulātio, Verſtellung, Verheimlichung: 1. tegere: ne dissimulatione quidem tectam improbitatem; Verr. II, 71. neque haec ... dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; ib. V, 138.
2. cum: qui ... dicebant .. cum dissimulatione aliqua cupiditatis; Flacc. 21.
sine: quin ... versatus .. sit sine ulla ... dissimulatione in omni genere furandi; Verr. V, 1.

dissimulo, verbergen, verhehlen, ſich verſtellen: I. **abſolut**: 1. fovere: *lenitas, qua antea famam illius ... dissimulando ... foveram;* Tull. 3.
sedare: numquam illum ... suspicionem ... dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.
2. alqs: cum dissimulare non posses; Verr. III, 131. non possum dissimulare; ib. V, 3. quia nemo istorum dissimulat; ib. 126. potero dissimulare? ib. 179. qui dissimulant; Catil. II, 17. Muren. 40. non dissimulant; Flacc. 22. quid taces? quid dissimulas? Planc. 48. cur dissimularet; Rab. Post. 38. non dissimulat; Phil. II, 84.
II. **acc. c. infin.**: si dissimulare omnes cuperent se scire ..; Sex. Rosc. 102. cupiebam dissimulare me id moleste ferre; Verr. a. pr. 21. dissimulate, si potestis, vos intellegere ..; ib. III, 71. neque se Sullanum esse dissimulat; leg. agr. III, 13. non dissimulo me nescire ea, quae, etiam si scirem, dissimularem; dom. 121. numquam dissimulavi me plurimum debere; Planc. 77. illum eo die se dissimulasse rediturum; Milo 52.
III. **mit Object**: alqd: dissimulamus .., quod saepe experti ... sumus; Verr. I, 27. qui haec omnia dissimulare ac neglegere possit; ib. III, 144. neque id ... dissimulare ullo modo poterat; Cluent. 54. qui ... ea quae vident dissimulent; Catil. I, 30. ea, quae exaudio, ... dissimulare non possum; ib. IV, 14. neque .. est hoc dissimulandum; Arch. 26. cum ... ea .. non silentio consulum dissimularentur; Sest. 35. id homo eruditus ... dissimulandum putaret? Cael. 54. ſ. II. dom. 121.
beneficia: cum ceteri vera beneficia ... dissimulent; Planc. 73.
fontem: neque ego, si fontem maledicti re-

perietis, ut neglegatis aut dissimuletis umquam postulabo; Planc. 57.

scelus: neque .. dissimulari tantum scelus poterat; Sest. 25.

tenuitatem: tenuitas hominis eius modi est, ut dissimulari non queat; Sex. Rosc. 86.

dissipatio, Verſchleuderung: I. fero: illa .. dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11.

II. in: quantam (pecuniam) ... in praedae dissipatione ... redegisset; Phil. XIII, 10.

dissipo, verbreiten, ausſtreuen, zerſtreuen, zertrümmern, verſchleudern: alqm: dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91.

alqd: mihi quod potuit vis ... detrahere, eripuit, abstulit, dissipavit; Quir. 19. nihil ... latius dissipatur (quam maledictum); Planc. 57.

argentum: argentum, vestem, supellectilem, vinum amittet aequo animo, quae ille helluo dissipavit; Phil. XIII, 11.

bona: qui praefuerunt his Heraclii bonis ... dissipandis; Verr. II, 47.

concursum: dissipato concursu impiorum; Phil. I, 30.

copias: dissipatis tuis copiis; dom. 15.

famam: famam istam fascium dissipaverunt; Phil. VIII, 15.

fortunas: ut ... fortunas nostras .. dissipet; Phil. VII, 8.

fructus: dissipatis fructibus vestris; leg. agr. II, 89.

hominem: hominem fractum et prope dissipatum; sen. 24.

liberos: dissipati liberi; Sest. 145.

maledictum: vgl. alqd; Planc. 57.

membra: quam praedicant in fuga fratris sui membra ... dissipavisse; imp. Pomp. 22.

milites: miserandum in modum milites ... dissipati sunt; prov. cons. 5. milites ... non dimissi abs te, sed dissipati; Piso 96.

patrimonium: qui patrimonium ... Graecorum conviviis maluit dissipare; Flacc. 90.

pecuniam: qui per easdem tabulas innumerabilem pecuniam dissipavisti; Phil. II, 35. pecunia publica dissipata; ib. VI, 3. in quo (consulatu) pecuniam publicam maximam dissipavit; ib. VII, 15.

possessiones: ut a maioribus nostris possessiones relictas ... dissipet; leg. agr. I, 2.

reliquias: cum tu reliquias rei publicae dissipavisses; Phil. II, 6.

res: tot res tam dissipatas ... absorbere; Phil. II, 67.

rumores: rumoribus improbissimis dissipatis; Phil. XIV, 10.

sermonem: cum ... sermones eius modi dissipassent; Verr. I, 17. quod ... sermo est tota Asia dissipatus; Flacc. 14.

statuam: statuam istius ... dissipant; Piso 93.

subsellia: num quis reus ... subsellia dissiparit? Vatin. 34.

supellectilem, vestem, vinum: ſ. argentum.

dissolute, nachläſſig, leichtſinnig: conficio: res ... confecta est ... non .. omnino dissolute; Phil. VI, 1.

facere: ut dissolute factum criminer; Verr. V, 19.

relinquo: ne dissolutius rem relinquere videretur; Caecin. 103.

vendo: ita .. dissolute decumas vendidisti; Verr. III, 90.

dissolutio, Auflöſung, Abſchaffung, Widerlegung: I. sum: haec utrum tandem lex est an legum omnium dissolutio? Phil. I, 21.

II. audio: ut eorum (criminum) omnem dissolutionem ab oratore quaeratis; Cluent. 3.

III. post: qui post iudiciorum dissolutionem aediles facti sunt; Verr. IV, 133.

dissolvo, dissolutus, auflöſen, vernichten, entkräften, widerlegen, bezahlen; part. nachläſſig, leichtfertig, zügellos: I. **abſolut:** alqs: Scapulis difficiliore condicione dissolvit; Quinct. 20. uterque ... pro sua parte dissolvit; Qu. Rosc. 55. an ita dissolvit, ut omnes alii dissolverunt? Font. 1. eodem modo Hirtuleium dissolvisse; ib. 2.

II. **mit Object:** alqm.: quis tam dissolutus in re familiari fuisset? Quinct. 38. sit aliqui dissolutior in iudicando; Verr. III, 143. dissoluti si cupiamus esse; ib. IV, 114. maluisse Domitium crudelem ... quam in praetermittendo dissolutum videri; ib. V, 7. poterone esse ... in eum dissolutus? ib. 104. cupio in tantis rei publicae periculis me non dissolutum videri; Catil. I, 4. qui ... (possessionum) amore inducti dissolvi nullo modo possunt; ib. II, 18.

alqd: quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17. qui Roscio omne, quod debuit, dissolvit; Qu. Rosc. 38. neque quicquam ulli dissolveris civitati; Verr. III, 174. id iam mala consuetudine dissolutum est; Caecin. 7. ut, quod in alea perdiderat, beneficio legis dissolveret; Phil. II, 56. non omnino dissolutum est quod decrevit senatus; ib. VI, 7.

acta: acta Caesaris dissolvi; Phil. I, 18.

adsignationem: haec agrorum adsignatio ... L. Caesaris ... sententia dissoluta est; Phil. VI, 14.

aes: praediis venditis aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56. ut aes alienum filii dissolveret; Phil. II, 46.

amicitiam: amicitiam dissolvere; Sex. Rosc. 112.

animum: quis tam dissoluto animo est? Sex. Rosc. 32.

argentariam: iam argentaria dissoluta; Caecin. 11.

auspicia: an ... auspicia fueris augur dissoluturus? Vatin. 20.

consilia: o consilia dissoluta! leg. agr. II, 55.

consuetudinem: coarguere ... dissolutam Graecorum consuetudinem; Flacc. 20.

crimina: quae (crimina) erant antea ... iudicio dissoluta; Verr. II, 68. criminibus omnibus fere dissolutis; Sulla 69.

criminationem: Erucii criminatio tota ... dissoluta est; Sex. Rosc. 82.

damna: quae (damna) ab isto aetatis fructu dissoluta ... sunt; Verr. V, 33.

gratiam: gratiam ... qui habet dissolvit; Quir. 23.

hominem: homo liberalis et dissolutus; Qu. Rosc. 27. tametsi omnium hominum dissolutissimus ... semper fuisti; Verr. III, 129. iste homo barbarus ac dissolutus; ib. V, 148.

interdictum: [dissolvi] hoc [interdictum]; Caecin. 40.

iudicium: ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? Verr. III, 131. ut omnino huiusce modi iudicia dissolveret; Tull. 35. severissimum iudicium ... per vos videri esse dissolutum; ib. 36. interea dissolvant iudicia publica; leg. agr. II, 34. ſ. severitatem; Tull. 27.

iura: quoniam omnia iura dissolvit; Phil. XI, 14.

leges: lege, quae promulgata est ..., nonne omnes iudiciariae leges Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19.

nepotem: quis ... nepos ... sic dissolutus fuisset, ut ..? Quinct. 40.

nomen: huic nomen, quod urget, ... dissolvere; Planc. 68.

partem: ut ... partem eius dimidiam Roscio dissolveret; Qu. Rosc. 38. ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; ib. 56.

patrem: quoniam pater tam neglegens ac dissolutus est; Verr. III, 162.

pecuniam: his populis pecuniam dissolvisti; Verr. III, 180. his civitatibus omnisne pecunia ... dissoluta est? ib. quibus ... pecuniam ... ex lege dissolverant; ib. V, 53. quod pecuniam qui retinet non dissolvit; Quir. 23. qui pecuniam dissolvit; Planc. 68.

proscriptionem: ut (proscriptio) se ipsa dissolvat; dom. 50.

HS: quam ob rem ... HS CCCIↃↃↃ separatim Fannio dissolverit? Qu. Rosc. 40. HS CCCIↃↃↃ Panurgi nomine Flavium Fannio dissolvisse; ib. 42. iam antea HS IↃↃↃ dissolverat; ib. 51.

severitatem: totum hoc iudicium et praetoris severitas dissolveretur; Tull. 27. ‖in‖ dissolvenda severitate; Muren. 65.

societatem: in societate dissoluta; Qu. Rosc. 38.

virum: vir dissolutissimus; Cluent. 175.

dissuadeo, widerrathen: I. alqs: Cn. Lentulus Marcellinus dissuasit; Verr. IV, 53.

II. legem: quis ... umquam tam secunda contione legem agrariam suasit quam ego dissuasi? si hoc dissuadere est; leg. agr. II, 101.

dissuasio, Widerrathen: quod in dissuasione rogationis eius ... de auctoritate senatus detrahit; Cluent. 140.

distinctio, Unterſcheidung: quoniam congesta fuit accusatio magis acervo quodam criminum, non distinctione aliqua generum; Scaur. c. 1, § 4.

distineo, in Anſpruch nehmen, hindern: alqm: cum tot tantisque negotiis distentus sit; Sex. Rosc. 22. distineor ... dolore; Planc. 79. nos alio bello distineri putat; Phil. XI, 6.

pacem: ne imperita multitudo per me pacem distineri putet; Phil. XII, 28.

distinguo, unterſcheiden, beſtimmen, abſondern, auszeichnen, beſetzen, verzieren. I. ind. Frage: Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur; Piso 69.

II. alqd: ea ... criminibus et oratione distinguere; div. Caec. 38.

crimina: ea (crimina) quo pacto distinguere ... possim; Verr. IV, 88.

formulam: nisi vero hactenus ista formula testimonii (tui) ... distingui potest, ut ..; Flacc. 36.

genera: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.

libertatem: ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 38.

locum: si praetor non distinxit locum, quo me restitui iuberet; Caecin. 84.

pocula: quae (pocula) ... gemmis erant distincta clarissimis; Verr. IV, 62.

provinciam, regionem: in eius modi regione atque provincia, quae ... portubus distincta ... esset; Flacc. 27.

rationem: distinguit (populus) rationem officiorum ac temporum, vicissitudinem laboris ac voluptatis; Muren. 76.

servos: ut servos non numero distinguant; Caecin. 56.

turbam: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.

viam: ut via illa nostra ... castris Thraeciis distincta (sit); prov. cons. 4.

vicissitudinem: ſ. rationem.

disto, ſich unterſcheiden, entfernt ſein: I. unperſönlich: ut distare aliquid ... videatur, utrum ..; Caecin. 39.

II. argumentatio: quantum distet argumentatio tua ab re ipsa; Sex. Rosc. 44.

loca: res ... tam distantibus in locis positas; Phil. II, 67.

distortus, verwachſen: solos sapientis esse, si distortissimi sint, formosos; Muren. 61.

distraho, losreißen, trennen, auflöſen, zerſtören: alqm: quonam ille modo cum regno ... distractus esset? Deiot. 15. ſ. **ab,** I. distraho (7 St.) B. I, S. 6, b.

aemulum, comitem: illo aemulo atque imitatore studiorum ac laborum meorum quasi quodam socio a me et comite distracto; Marcell. 2.

controversias: *cum* omnia iudicia .. distrahendarum controversiarum ... causa reperta sint; Caecin. 6.

imitatorem: ſ. aemulum.

membra: ab eis membra citius ... distrahi posse; Sulla 59.

reliquias: ad reliquias vitae ... distrahendas; Quinct. 50.

sententias: fuerunt distractae ... sententiae; Marcell. 30.

servatorem: qui a me mei servatorem capitis ... distrahat; Planc. 102.

socium: ſ. aemulum.

vim: cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit iam distracta; dom. 67.

distribuo, eintheilen, vertheilen, verbreiten: I. **abſolut:** 1. quem ad modum discriptum distributumque erat; Catil. III, 8.

2. arma ..., C. Mario consule distribuente, dantur; Rabir. 20.

II. **mit Object:** agrum: quem ad modum illum agrum esset distributurus; leg. agr. II, 79.

bona: quibus bona fortunaeque nostrae notatae sunt et iam ad cuiusque opinionem distributae; Phil. V, 32.

causam: me ita distribuisse initio causam in crimen ... et in audaciam; Sex. Rosc. 122.

classem: bipartito classem distributam fuisse; Flacc. 32.

doctrinam, al.: Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.

fortunas: ſ. bona.

fruges: inventis frugibus et in orbem terrarum distributis; Verr. V, 188. ſ. doctrinam.

genus: quod (genus) praeterea civitatibus aequaliter esset distributum; Verr. III, 163.

nummos: quadragena milia nummum in singulos iudices distributa; Cluent. 74.

orationem: quae (oratio) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa; dom. 32.

partis: distribuisti partis Italiae; Catil. I, 9. distributis partibus; Flacc. 14. 15.

pecunias: pecunias, quas civitatibus distribuere debeat; Verr. III, 171.

praedones: non nullos (praedones) scribis ... distribuit; Verr. V, 64.

triennium: ita triennium illud praeturae Siciliensis distributum habere, ut ..; Verr. a. pr. 40.

distributio, Eintheilung, Vertheilung: I. est: haec eadem erit quadripertita distributio totius accusationis meae; Verr. I, 34.

II. repudio: cum orbis terrae distributionem ... *repudiavistis;* Rabir. 32.

servo: hanc eandem distributionem invidiae et criminum sic in defensione servare, ut ..; Cluent. 1.

distringo, in Anſpruch nehmen, beſchäftigen: me hoc iudicio districtum ... futurum; Verr. a. pr. 24. vos ancipiti contentione districti; imp. Pomp. 9.

disturbo, zertrümmern, zerſtören, zerſtreuen, vertreiben: I. **abſolut:** si hoc dissuadere est ac non disturbare; leg. agr. II, 101.

II. **mit Object:** aedificium: cum aedificium tuo iure disturbare non potueris; Tull. 53.

contionem: contionem gladiis disturbari; Milo 91.